

SKÝRSLA

Sérstakrar rannsóknarnefndar sem skipuð var í nóvember mánuði 2002 til að rannsaka flugslys í Skerjafirði 7. ágúst 2000.

Sbr. lög nr. 59/1996 um rannsókn flugslysa og reglugerð nr. 852/1999.

Viðauki I

Skýrsla um eldsneytisútreikninga

Viðauki II

Flugkerfi hf.

Tölfræðileg greining á áætluðu eldsneytismagni TF-GTI þann 7. ágúst 2000

Viðauki III

Umsögn RNF um skýrslu sérstakrar rannsóknarnefndar sem skipuð var til að rannsaka flugslys í Skerjafirði 7. ágúst 2000

Viðauki IV

Athugasemdir Flugmálastjórnar Íslands við lokadrög að skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar

Viðauki V

Svör hinnar sérstöku rannsóknarnefndar við greinargerð Flugmálastjórnar

REYKJAVÍK 2003-05

Markmið flugslysarannsókna er að greina orsakaþætti flugslysa í því skyni einu að koma í veg fyrir að flugslys endurtaki sig og stuðla að auknu öryggi í flugi. Tilgangurinn er ekki að skipta sök og/eða ábyrgð. Skýrslu Rannsóknarnefndar flugslysa skal ekki beitt sem sönnunargagni í opinberum málum, en rannsókn á ætlaðri refsiverðri háttsemi í tengslum við flugslys er óháð rannsókn flugslysa skv. lögum nr. 59/1996 um rannsókn flugslysa.

SKÝRSLA

Sérstakrar rannsóknarnefndar sem skipuð var í nóvember mánuði 2002 til að rannsaka flugslys í Skerjafirði 7. ágúst 2000.

Sbr. lög nr. 59/1996 um rannsókn flugslysa og reglugerð nr. 852/1999.

REYKJAVÍK 2003-05

Markmið flugslysarannsókna er að greina orsakaþætti flugslysa í því skyni einu að koma í veg fyrir að flugslys endurtaki sig og stuðla að auknu öryggi í flugi.

Tilgangurinn er ekki að skipta sök og/eða ábyrgð. Skýrslu Rannsóknarnefndar flugslysa skal ekki beitt sem sönnunargagni í opinberum málum, en rannsókn á ætlaðri refsiverðri háttsemi í tengslum við flugslys er óháð rannsókn flugslysa skv. lögum nr. 59/1996 um rannsókn flugslysa.

1.0	Formáli.	bls.	1
2.0	Fullnægir Ísland kröfum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar - ICAO?		5
2.1	Inngangur		
2.2	Eru staðlar Alþjóðaflugmálastofnunarinnar lágmarksstaðlar?		
2.2.1	Úr skýrslu Forwards og Taylors		
2.2.2	Andmæli Flugmálastjórnar		
2.2.3	Úttekt Alþjóðaflugmálastofnunarinnar á flugöryggismálum Íslendinga		
2.2.3.1	Almennt um flugöryggismál á Íslandi		
2.2.3.2	Um Rannsóknaneftnd flugslysa		
2.2.3.3	Flugslysið í Skerjafirði 7. ágúst 2000		
2.2.4	Mat Forwards og Taylors á gæðum rannsóknar og lokaskýrslu RNF		
3.0	Samband milli RNF og Flugmálastjórnar		11
3.1	Inngangur		
3.2	Um lofhæfi flugvélarinnar TF-GTI		
3.2.1	Ummæli Forwards og Taylors um lofhæfi TF-GTI		
3.2.2	Um útgáfu lofhæfiskírteinis flugvélarinnar TF-GTI í skýrsludrögum RNF frá 29. desember 2000		
3.2.3	Athugasemdir Flugmálastjórnar við framangreindan texta úr skýrsludrögum RNF		
3.2.4	Helzu ákvæði laga um loftferðir nr. 60/1998 um útgáfu lofhæfiskírteinis		
3.2.5	Yfirlit yfir athugasemdir Flugmálastjórnar í skýrsludrögum frá 29. desember 2000		
3.2.6	Um útgáfu lofhæfiskírteinis flugvélarinnar TF-GTI í lokaskýrslu RNF		
3.3	Vinnutími flugmanns flugvélarinnar TF-GTI		
3.3.1	Úr skýrslu Forwards og Taylors		
3.3.2	Úr skýrsludrögum og lokaskýrslu RNF		
3.3.3	Enginn munur sem máli skiptir á skýrsludrögum og lokaskýrslu RNF		
3.4	Um stöðu RNF samkvæmt lögum nr. 59/1996 um rannsókn flugslysa		
3.5	Andmælaréttur		
3.6	Niðurstaða um það hvort Flugmálastjórn hafi haft óeðlileg áhrif á lokaskýrslu RNF		

4.0	Um skráningu og útgáfu lofthæfiskírteinis flugvélarinnar TF-GTI	26
4.1	Inngangur	
4.2	Um skráningu og útgáfu lofthæfiskírteinis	
4.2.1	Helstu ákvæði loftferðalaga nr. 60/1998	
4.2.2	Um skráningu flugvélarinnar	
4.2.3	Um útgáfu lofthæfiskírteinis	
5.0	Saga hreyfilsins	-
5.1	Fyrri skoðanir – Lokaskýrsla RNF	
5.1.1	Stutt lýsing á hreyflinum	
5.1.2	Um uppruna hreyfilsins	
5.1.3	Hreyfill grannskoðaður 15. desember 1996	
5.2	Dagbækur og gögn	
5.2.1	Upprunaleg gögn skorti	
5.2.2	Um dagbækur og síðari gögn	
5.3	Skýrsla Forwards og Taylors	
5.3.1	Sérstök rök fyrir að skoða hreyfil	
5.3.2	Um rekstur Leiguflugs Ísleifs Ottesen og eftirlit flugmálastjórnar	
5.3.3	Svar RNF	
5.3.4	Athugasemdir Flugmálastjórnar	
5.4	Samantekt um sögu flugvélar og hreyfils	
5.4.1	Óljós uppruni hreyfilsins	
5.4.2	Útgáfa dagbóka 1999	
5.4.2.1	Dagbók flugvélar	
5.4.2.2	Dagbók hreyfils	
5.4.2.3	Dagbók loftskrúfu	
5.4.3	Flutningur flugvélar til Íslands og skráning	
5.4.4	Hvaða gerð hreyfils var í flugvélinni?	
5.4.5	Var gerð hreyfilsins breytt?	
5.4.5.1	Erfitt að breyta E-hreyfli í H-hreyfil	
5.4.5.2	Hvað merkir skammstöfunin ECH?	
5.4.5.3	Framleiðandi hreyfils telur breytingu ekki leyfilega en framkvæmanlega	
5.4.5.4	Hvaða tilteknar breytingar má gera að dómi framleiðanda?	
5.4.5.5	Afstaða Flugmálastjórnar Bandaríkjanna	

5.5	Niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar	
5.6	Yfirlit	
6.0	Afhending hreyfilsins	47
6.1	Meðferð hreyfilsins eftir slysið 7. ágúst 2000	
6.2	Togstreita um hreyfilinn	
6.2.1	Ísleifur Ottesen kveðst eiga hreyfilinn	
6.2.2	Ísleifur Ottesen tekur hreyfilinn í eigin vörzlu í banni RNF	
6.2.3	RNF krefst þess að fá hreyfil afhentan	
6.2.4	Nánar um varðveislu flaks og hreyfils	
6.2.5	Hreyfillinn sendur til Bandaríkjanna	
6.3	Bréfaskipti um rannsókn á hreyflinum og afhendingu hans	
6.3.1	RNF biður um greinargerð um meðferð og afhendingu hreyfils	
6.3.2	Nauðsynlegt að gefa skýringu á vörzlu hreyfils og afhendingu	
6.3.3	RNF krefst þess að fá aðgang að hreyflinum til frekari rannsóknar	
6.3.4	Hreyfillinn á leið til Bandaríkjanna	
6.3.5	RNF visar frekari aðgerðum til lögreglu	
6.4	Varað við notkun hreyfilsins	
6.4.1	Vátryggjandi reynir að selja hreyfilinn	
6.4.2	Upplýsingar sendar um hreyfilinn	
6.5	Eftirmál vegna afhendingar hreyfils	
6.5.1	RNF kærð fyrir brot á 162. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940	
6.5.2	Löggreglustjóri telur ekki rök til saksóknar – Ríkissaksóknari staðfestir	
6.5.3	Ummæli Forwards og Taylors um afhendingu hreyfils og svör RNF	
6.6	Niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar	
6.7	Yfirlit yfir atburðarás	
7.0	Um úrbraeðslu hreyfils	61
7.1	Rannsókn flaks, hreyfils og eldsneytiskerfis	
7.1.1	Lokaskýrsla RNF	
7.1.2	Niðurstöður RNF – Ekkert benti til bilunar	
7.2	Skýrsla Forwards og Taylors	
7.2.1	Skoðun á oliusiunni	

7.2.2	Greining á olíunni	
7.2.3	Hversu mikil olia hafði verið látin á hreyfilinn?	
7.2.4	Hvað varð um olíuna?	
7.2.5	Var olía á hreyflinum – Hvert var ásigkomulag hennar?	
7.3	Um vélbúnað og gangverk hreyfilsins	
7.3.1	Hreyfillinn snerist eðlilega	
7.3.2	Um ályktanir Forwards og Taylors	
7.3.3	Æskilegt hefði verið að skoða alla strokkana	
7.3.4	Um kæliblöðkur og hreyfildrifna eldsneytisdælu	
7.3.5	Olli úrbræðsla því að hreyfildrifna eldsneytisdælan hætti að snúast og það valdið aflmissi hreyfilsins?	
7.3.6	Olli gufuloki því að hreyfill missti afl?	
7.3.7	Yfirlit um gangverk og vélbúnað hreyfils flugvélarinnar TF-GTI	
7.4	Álit kaupenda hreyfilsins á ástandi hans	
7.4.1	Yfirlýsing Flugmálastjórnar	
7.4.2	Umsögn kaupenda um hreyfilinn	
7.4.3	Engar innri skemmdir í hreyflinum	
7.4.4	Hreyfillinn stóð fastur	
7.4.5	Ryðskemmdir og tæring í hreyflinum	
7.4.6	Yfirlit um álit kaupenda á hreyflinum	
7.5	Niðurstaða um úrbræðslu	
7.5.1	Aðdragandi úrbræðslu	
7.5.2	Ekkert bendir til oliuþurrðar	
7.5.3	Innri skemmdir ekki sjáanlegar	
7.5.4	Kaupendur töldu ekkert benda til úrbræðslu	
7.5.5	Úrbræðsla afar ólikleg	
8.0	Um eldsneytisskort	81
8.1	Eldsneytismagn og eldsneytiseyðsla	
8.1.1	Eldsneytisgeymar	
8.1.2	Áfyllingarop	
8.1.3	Aðferð við áfyllingu	
8.1.4	Um eldsneytismaðla	
8.1.5	Sérstök viðvörun	
8.1.6	Um áfyllingu eldsneytis 6.-7. ágúst 2000	
8.1.7	Hver var eldsneytiseyðslan?	
8.1.8	Niðurstaða RNF um eldsneytiseyðslu	
8.1.9	Um eldsneytiskerfið	
8.2	Meginatriði greinargerðar RNF um eldsneytisþurrð	
8.3	Niðurstaða Forwards og Taylors um eldsneytisútreikninga	
8.4	Meginatriði i greinargerð Forwards og Taylors	
8.5	Um notkun viengendatanka	

8.5.1	Óhjákvæmilegt að taka eldsneyti úr þeim	
8.5.2	Fyrirmæli um eldsneyti í vængendatönkum	
8.5.3	Gaf RNF sér niðurstöðu fyrirfram?	
8.5.4	Eldsneyti í vængendatönkum ekki notað	
8.6	Skýrsla kennara Flugskóla Íslands	
8.6.1	Jeppesen FliteStar forritið lagt til grundvallar	
8.6.2	Um eldsneytismagn	
8.6.3	Aðferð við eldsneytisútreikninga	
8.6.4	Niðurstaða í skýrslu flugkennara	
8.7	Skýrsla Flugkerfa hf	
8.7.1	Helstu forsendur sem við er miðað	
8.7.2	Lokaniðurstaða – likur á eldsneytisskorti	
8.8	Greinargerð Birgers Andreasar Bull	
8.8.1	Miða ber við 320 litra að kvöldi 6. ágúst	
8.8.2	Athugasemdir við skýrslu Forwards og Taylors	
8.8.3	Athugasemdir við skýrslu flugskólakennaranna dags. 10. júlí 2003	
8.8.4	Athugasemdir við skýrslu Flugkerfa hf.	
8.8.5	Almennar athugasemdir	
8.8.6	Almennt álit	
8.8.7	Niðurstaða Birgers Andreasar Bull	
8.9	Ummaeli Ronalds Schleede um eldsneytisskort/eldsneytisþurrð	
8.10	Samantekt um liklegt nothæft eldsneytismagn þegar slysið varð	
8.11	Um liklegt eldsneytismagn þegar slysið varð miðað við eyðslu	
8.12	Niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar	
9.0	Fráhvarfsflugið	103
9.1	Hringflug – Biðflug – Aðflug	
9.1.1	Atburðarás samkvæmt lokaskýrslu RNF	
9.1.2	Fráhvarfsflug	
9.1.3	Umfjöllun lokaskýrslu RNF um atburðarás	
9.1.4	Niðurstöður í lokaskýrslu RNF	
9.1.5	Yfirlit yfir hringflug og fráhvarfsflug skv. skýrslu RNF	
9.2	Forward og Taylor um fráhvarfsflugið	
9.2.1	Fráhvarfsflugið mikilvægt atriði í atburðarás	
9.2.1.1	Um krappan hring og ótímabæra beygju	
9.2.1.2	Um tímaferli	

9.2.2	Yfirlit yfir hringflug og fráhvarfsflug í greinargerð Forwards og Taylors	
9.3	Svör RNF og Flugmálastjórnar	
9.3.1	Svör RNF	
9.3.2	Svör Flugmálastjórnar	
9.4	Niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar um fráhvarfsflugið	
9.4.1	Ónákvæmar upplýsingar	
9.4.2	Áætlaðar tímasetningar	
9.4.3	Reglur skortir um fráhvarfssjónflug	
10.0	Hinn mannlegi þáttur	112
10.1	Mikið álag	
10.1.1	Um flugmanninn	
10.1.2	Flugatvik við Húsafell 1999	
10.1.3	Flugvakt lengri en 13 klst.	
10.1.4	Þáttur þreytu i flugslysum	
10.2	Blindflug	
10.2.1	Úr lokaskýrslu RNF	
10.2.2	Óheimilt að fljúga blindflug	
10.3	Hvað vissi flugmaðurinn um eldsneytismagn?	
10.4	Viðbrögð flugmanns við aflmissi	
10.4.1	Aflmissir hreyfils þarf ekki að valda slysi	
10.4.2	Leitað skýringa á viðbrögðum flugmannsins	
11.0	Um flugrekstur og eftirlit með honum	121
11.1	Um rekstur Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf/Air Charter Iceland	
11.1.1	Leiðarflugbók	
11.1.2	Flugrekstrarhandbók	
11.1.2.1	Eldsneytis- og olíuskrár	
11.1.2.2	Vinnutimamörk – Áætlanir um hvíldartíma flugverja	
11.1.3	Flughandbók	
11.1.4	Lofthæfifyrirmæli	
11.1.5	Farþegalistar	
11.1.6	Helztu athugasemdir RNF um flugrekstur L.Í.O.	
11.1.6.1	Hleðsluskrár, flugtaksþyngd, þyngdarmiðja	

11.1.6.2	Flugmenn Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf.	
11.1.6.2.1	Skortur á eyðublöðum um flugtaks- og lendingarþyngd	
11.1.6.2.2	Engin gögn um hleðslu	
11.1.6.3	Um eldsneytiseyðslu hreyfils flugvélarinnar	
11.1.6.4	Yfirlit um framangreindar athugasemdir	
11.2	Um eftirlit Flugmálastjórnar með Leiguflugi Ísleifs Ottesen ehf.	
11.2.1	Lagaákvæði	
11.2.2	Viðhald flugvélá	
11.2.3	Flugrekstur	
11.3	Eftirlit Flugmálastjórnar með flugrekstri í Vestmannaeyjum	
11.3.1	Flugöryggi á þjóðhátið 2000	
11.3.2	Verksvið Flugmálastjórnar	
12.0	Björgunarþáttur	134
12.1	Gagnrýni Forwards og Taylors á takmarkaða umfjöllun í lokaskýrslu RNF	
12.2	Svör Rannsóknarnefndar flugslysa	
12.3	Skýrsla um björgunarþátt	
12.4	Neyðaráætlanir	
13.0	Yfirlit yfir niðurstöður í lokaskýrslu RNF og athugasemdir Forwards og Taylors	136
13.1	Mat Forwards og Taylors á lokaskýrslu RNF	
13.1.1	Útgáfa lofthæfiskirkteinis	
13.1.2	Blindflug	
13.1.3	Farþegalisti	
13.1.4	Eldsneytis- og olíuskrá	
13.1.5	Gekk flugmaðurinn úr skugga um eldsneytismagn?	
13.1.6	Vanmat á eldsneytiseyðslu	
13.1.7	Aukaálag á flugmanninn	
13.1.8	Krappur hringur áður en komið var á lokastefnu - Hringflugið	
13.1.9	Fráhvarfsflug ekki í samræmi við reglur	
13.1.10	Efasemdir flugmanns um eldsneytismagn	
13.1.11	Flughæð TF-GTI	
14.0	Almennar athugasemdir um skýrslu Forwards og Taylors	142
14.1	Verkefni þeirra Forwards og Taylors skilgreint	
14.2	Framsetning í skýrslu þeirra	
14.2.1	Almennt um skýrsluna	

14.2.2	Hæfir rannsóknarmenn RNF?	
14.2.3	Eru kröfur Alþjóðaflugmálastofnunarinnar lágmarkskröfur?	
14.2.4	Aðstaða til flugslysarannsókna	
14.2.5	Úrbræðsla og eldsneytisútreikningar	
14.2.6	Ýmsar athugasemdir hinnar sérstöku rannsóknarnefndar	
15.0	Lokaniðurstöður – yfirlit	146
16.0	Tillögur í öryggisátt	148
16.1	Tillögur Rannsóknarnefndar flugslysa	
16.2	Tillögur hinnar sérstöku rannsóknarnefndar	

1.0 Formáli.

Þann 7. ágúst 2000 fórst flugvélin TF-GTI í Skerjafirði og með henni flugmaðurinn og 5 farþegar. Rannsóknarnefnd flugslysa (RNF) skilaði lokaskýrslu 23. marz 2001. Feður tveggja farþega sem fórust fengu two brezka flugslysarannsakendur, B. M. E. Forward og A. F. Taylor, til að veita umsögn um framkvæmd rannsóknarinnar og lokaskýrslu RNF svo sem nánar er lýst í upphafi 14. kafla hér á eftir. Skýrsla þeirra er dagsett 16. september 2002. RNF fékk skýrsluna til skoðunar og hafði margt við hana að athuga. Af því tilefni lagði RNF til í bréfi dags. 3. október 2002 til samgönguráðherra „að hann, eftir því sem lög leyfa, setji saman óháða nefnd valinkunnra manna, innlendra og erlendra, með sérþekkingu á sviði flugmála og flugslysarannsókna, sem falið verði að skila sem fyrst hlutlausu mati á niðurstöðum í skýrslu RNF um slys TF-GTI þann 7. ágúst 2000 og eftir atvikum koma fram með aðrar mögulegar skýringar á slysinu svo og viðbótarábendingar í öryggisátt.“ Jafnframt óskaði nefndin að víkja sæti við framangreinda framhaldsmeðferð málsins.

Af þeim sökum skipaði samgönguráðherra í nóvembermánuði 2002 sérstaka nefnd til að rannsaka framangreint flugslys. Í nefndina voru skipaðir:

Sigurður Lindal, prófessor emeritus, formaður
 Kjartan Norðahl, flugstjóri og lögfræðingur
 Birger Andreas Bull, ráðgjafi, Noregi
 Søren Flensted, eftirlitsmaður, Danmörku
 Ronald L Schleede, ráðgjafi, Bandaríkjunum.

Nefndin skyldi í störfum sínum fara að lögum nr. 59/1996 um rannsókn flugslysa og reglugerð nr. 852/1999.

Nefndin fekk að öðru leyti frjálsar hendur um það hvernig hún hagaði störfum sínum og afmarkaði hún verkefni sitt þannig að í því fælist að fara yfir og leggja mat á eftirtaldar skýrslur og greinargerðir:

1. Drög að skýrslu um flugslys dags. 29. desember 2000, með athugasemdum Flugöryggissviðs Flugmálastjórnar 5. febrúar 2001.
2. Lokadrög – Skýrsla um flugslys. Dagsett 12. marz 2000.
3. Lokaskýrslu Rannsóknarnefndar flugslysa sem ber titilheitið „Skýrsla um flugslys“ og er dagsett 23. marz 2001.
4. Skýrsla þeirra B. M. E. Forwards og A. F. Taylors dags 16. september 2002. Titillinn er „Endurskoðun skýrslu og kringumstæðna varðandi banaslys flugvélarinnar Cessna 210 TF-GTI hinn 7. ágúst 2000.“
5. „Svör [Rannsóknarnefndar flugslysa]við athugasemdum varðandi niðurstöðu skýrslu tveggja brezkra fyrverandi flugslysarannsakenda, þeirra Bernie Forward og Frank Taylor, dags. 16. september 2002.“ Svörin eru dags. 2. október 2002.
6. „Greinargerð flugmálastjóra til samgönguráðherra um skýrslu Bernie Forward og Frank Taylor vegna flugslyssins í Skerjafirði 7. ágúst 2000.“ Greinargerðin er dags. 4. október 2002.
7. Önnur atriði sem skoðun framangreindra gagna gæfi tilefni til.

Rétt þykir að gera stuttlega grein fyrir nefndarmönnum:

Sigurður Líndal, f. 1931, prófessor emeritus, lögfræðingur og sagnfræðingur að mennt, einkaflugmannspróf 1967. Prófessor í lögfræði 1972-2001. Hefur nokkrum sinnum verið meðdómandi í málum sem lúta að flugslysum og flugatvikum.

Kjartan Norðahl, f. 1940, flugmaður og lögfræðingur að mennt. Hefur starfað sem flugmaður, síðar flugstjóri og frá 1988 rekið lögmannsstofu. Framkvæmdastjóri Félags íslenzkra atvinnuflugmanna síðan 2003.

Birger Andreas Bull f. 1955 verkfræðingur og flugmaður að mennt. Hefur starfað í norska flotanum, verið flugstjóri og flugkennari; eftirlitsmaður Flugrekstrar / yfirmaður Leyfisskrifstofu / yfirráðgjafi hjá Flugmálastjórn Noregs og frá ágúst 2003 er hann rannsóknarmaður í Rannsóknarnefnd flugslysa í Noregi.

Søren Flensted, fæddur 1951, er flugvélaverkfræðingur og flugmaður að mennt. Hefur starfað viða sem tækniráðgjafi og tæknistjóri og frá 1990 aðaleftirlitsmaður hjá Flugmálastjórn Dana og að auki starfað á vegum JAA (Joint Aviation Authorities - Samtök flugmálastjórna í Evrópu).

Ronald L. Schleede f. 1943, er raunvisindamaður og flugmaður að mennt með 35 ára reynslu af flugöryggismálum. Var í flugher Bandaríkjanna 1965-72 þar sem hann starfaði sem reynsluflugmaður og flugkennari. Vann fyrir alrikisstofnunina fyrir öryggi í flutningum (NTSB) í 28 ár (1972-2000) sem rannsóknarmaður og yfirmaður flugöryggismála. Síðan hann hætti störfum hjá NTSB árið 2000, hefur hann veitt ráðgjöf á sviði alþjóðlegra flugöryggismála fyrir fjölmarga viðskiptavini, þeirra á meðal Alþjóðaflugmálastofnunina - ICAO, rikisstjórmir og flugfélög viða um heim. Hann hefur gegnt formennsku í fjölda alþjóðlegra nefnda og starfshópa um flugöryggismál, meðal annars við undirbúnинг samnings um flugöryggismál milli Rússlands og Bandaríkjanna sem forsætisráðherra Rússlands og hlutaðeigandi ráðherra Bandaríkjanna undirrituðu 1998.

Nefndinni til ráðuneytis voru Hallgrímur Jónsson yfirflugstjóri Flugleiða og Gunnar Valgeirsson flugvirki. Þá leitaði nefndin til Flugskóla Íslands hf. um mat á útreikningum á því hversu miklu eldsneyti hefði verið eytt í flugi flugvélarinnar frá því var látið í aðalgeyma flugvélarinnar kl. 18.15 þann 6. ágúst 2000 þar til slysið varð. Þá skýrslu sömdu þeir Reynir Einarsson yfirkennari, Eyjólfur Gunnbjörnsson og Guðmundur H. Sveinbjörnsson kennarar, og fylgir álítsgerð þeirra skýrslu þessari. Þá fékk nefndin frá Flugkerfum hf, sem er í eigu Háskóla Íslands og Flugmálastjórnar afnot greinargerðar eftir Matthias Sveinbjörnsson verkfræðing sem samin var að frumkvæði Flugmálastjórnar og nefnist „Tölfræðileg greining á áætluðu eldsneytismagni TF-GTI þann 7. ágúst 2000“, en þar er beitt aðferðum likindareiknings til að áætla eldsneytismagn i geymum flugvélarinnar þegar slysið varð. Skýrslan er hér birt sem fylgiskjal.

Dagana 13.-14. júní 2003 hittist nefndin og átti fundi frá kl. 9.00-18.00 báða dagana. Ronald Schleede kom daginn áður – fimmtudaginn 12. júní – og áttu Sigurður Líndal, Kjartan Norðahl og Gunnar Valgeirsson óformlega fundi með honum þann dag.

Föstudaginn 13. júní stóð fundur frá 9.00-18.00 og var farið yfir skýrslurnar og einkum rætt um hreyfilinn, þar á meðal hugsanlega úrbræðslu og svo hugsanlegan eldsneytisskort. Fyrir nefndina kom Matthias Sveinbjörnsson sem skýrði áðurnefnda skýrslu sina. Þá kom Þorsteinn Þorsteinsson sem stjórnandi rannsókn slyssins 7. ágúst

2000 þar til 15. desember sama ár og skýrði þau atriði í lokaskýrslu RNF sem óskað var og síðan flugkennararnir Reynir Einarsson, Eyjólfur Gunnbjörnsson og Guðmundur H. Sveinbjörnsson og kynntu skýrslu sína. Loks kom Þormóður Þormóðsson núverandi rannsóknarstjóri flugslysa og svaraði fyrirspurnum, en hann veitti aðstoð við frágang lokaskýrslu RNF um flugslysið 7. ágúst 2000.

Laugardaginn 14. júní hófst fundur kl. 9.00. Komu þeir Eyjólfur Gunnbjörnsson og Guðmundur H. Sveinbjörnsson með útreikninga sína og skýrðu þá. Kl. 10.00 var farið á geymslusvæðið þar sem flakið var geymt og það skoðað, þar á meðal loftskrúfan sérstaklega. Eftir hádegið var hlustað á upptökur af samskiptum flugumferðarstjóra og flugmanns skömmu fyrir slysið, þar til flugvélin ofreis og það sem fram fór var þytt fyrir hina erlendu nefndarmenn. Søren Flensted var ekki viðstaddir þar sem hann notaði tímann til að kanna logbaekur flugvélarinnar. Þá var oliusia tekin í sundur og er því nánar lýst í kafla 7.5.3 í skýrslunni. Meðan þessu fór fram könnuðu þeir flugleiðina frá Vestmannaeyjum til Reykjavíkur, Birger Andreas Bull, Hallgrímur Jónsson og Guðmundur H. Sveinbjörnsson. Að þessu loknu, um kl. 15.30 komu allir nefndarmenn saman og var farið yfir það sem eftir var í skýrslum þeim sem fyrir lágu, samband RNF og Flugmálastjórnar, jafnvægisútreikninga, hleðsluskrár, skoðanir og eftirlit. Stóð sá fundur til kl. rúmlega 18.00.

Síðar um sumarið bárust formanni skriflegar greinargerðir hinna erlendu nefndarmanna sem stuðzt hefur verið við í þessari skýrslu. Hann vann síðan að samningu skýrslunnar síðastliðið sumar og haust í samráði við Kjartan Norðdahl, Gunnar Valgeirsson og Hallgrímur Jónsson voru honum til ráðuneytis. Drög skýrslunnar hafa síðan gengið til hinna erlendu nefndarmanan og athugasemdir borizt frá þeim eftir því sem tilefni hefur verið.

Þann 30. desember 2004 var uppkast lokaskýrslu afhent Rannsóknarnefnd flugslysa og Flugmálastjórm; sama dag var það sent Flugvélaverkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar ehf. og Skúla Jóni Sigurðarsyni sem tók við rannsókn slyssins 15. desember 2000 og lauk henni. Daginn eftir – 31. desember – var það afhent á heimili Friðriks Ottesen, sonar Ísleifs Ottesen, Víðihvammi 5, Kópavogi, en Ísleifur dvelst í Bandaríkjunum.

Frestur var settur til 20. janúar og bárust þá athugasemdir frá RNF og Skúla Jóni Sigurðarsyni. Flugmálastjórn fekk viðbótarfrest til 26. janúar og sendi hún þá athugasemdir sínar. Engar athugasemdir hafa komið frá Flugvélaverkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar ehf. né heldur Leiguflugi Ísleifs Ottesen ehf. Nefndin hefur skoðað allar athugasemdir og gert breytingar á skýrsludrögum eftir því sem tilefni hefur þótt.

Nefndin hafði aðstöðu í húsakynnum Flugbjörgunarsveitarinnar við Flugvallarveg í Reykjavík. Rannsóknarnefnd flugslysa veitti nefndinni aðgang að öllum gögnum um flugslysið 7. ágúst 2000 og gaf upplýsingar um hvaðeina sem um var beðið. Samgönguráðuneytið hefur verið nefndinni til fulltingis um fjölmargt sem lýtur að framkvæmd, meðal annars heimsókn hinna erlendu nefndarmanna sem áður er getið.

Í skýrslunni er fjöldi tilvitnanna í texta sem þýddir hafa verið. Hilmar Foss, löggiltur skjalþýðandi þýddi skýrslu Forwards og Taylors úr ensku á íslenzku. Greinargerð flugmálastjóra til samgönurráðherra um skýrslu Towards og Taylors dags. 4. október 2002 þýddi flugmálastjóri á ensku, svör Rannsóknarnefndar flugslysa við skýrslu Forwards og Taylors dags. 2. október 2002 þýddi Vilhelm Steinsen, löggiltur

skjalþýðandi, á ensku. Skýrslu Reynis Einarssonar, Eyjólfs Gunnbjörnssonar og Guðmundar Sveinbjörnssonar um eldsneytisútreikninga, sbr. viðauka I, þýddi Vilhelm Steinsen úr ensku á íslenzku. Tölfræðilegu greininguna frá Flugkerfum þýddi höfundurinn Matthias Sveinbjörnsson á ensku, sbr. viðauka II. Umsögn RNF um skýrslu sérstóku rannsóknarnendarinnar, sbr. viðauka III., þýddu flugslysaneftarmennirnir Þormóður Þormóðsson og Þorkell Ágústsson á ensku. Athugasemdir Flugmálastjórnar, sbr. Viðauka IV, þýddi Björn Björnsson og svör hinnar sérstóku rannsóknarnefndar, sbr. viðauka V, þýddi Vilhelm Steinsen. Hafa allir sem hlut eiga að máli veitt leyfi fyrir að þýðingar þeirra séu notaðar. Vilhelm Steinsen þýddi skýrslu þessa á ensku.

Fylgir skýrslan hér á eftir.

Júlí 2005.

Sigurður Lindal
Sigurður Lindal
formaður

Birger Bull
Birger Andreas Bull¹

Kjartan Norðahl
Kjartan Norðahl

Søren Floisted
Søren Floisted

Ronald L. Schleede
Ronald L. Schleede

¹ Framlag Birgers Andreasar Bull til sérstóku rannsóknarnefndarinnar var einkum varðandi eldsneytisútreikninga og rannsókn á hugsanlegum eldsneytisskorti. Hann lauk skýrslu sinni 10. ágúst 2003.

2.0 Fullnægir Ísland kröfum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar - ICAO?

2.1 Inngangur.

Þann 20. apríl 1947, sbr. auglýsing nr. 45, 2. apríl 1947, gerðist Ísland formlega aðili að Alþjóðaflugmálastofnuninni (ICAO) með staðfestingu á samþykktum alþjóðaflugmál sem gerð var í Chicago 7. desember 1944. Í 26. gr. samþykktarinnar er mælt fyrir um rannsóknir á flugslysum og skal þeim hagað i samræmi við þá málsmeðferð sem Alþjóðaflugmálastofnunin mælir með. Um þetta hefur stofnunin gefið út viðauka og er þar einkum að nefna viðauka 13 auk ýmissa staðla, tilmæla og leiðbeininga.

2.2 Eru staðlar Alþjóðaflugmálastofnunarinnar lágmarksstaðlar?

2.2.1 Úr skýrslu Forwards og Taylors.

Í upphafi skýrslu sinnar segja þeir F og T:

Sagt hefur verið að Ísland fullnægi kröfum ICAO varðandi rannsóknir á flugslysum (utan það að RNF hefur ekki eigin aðstöðu til að geyma og rannsaka flök flugvél). En leikmanni eða þeim, sem er utan fluggeirans, kann að vera ókunnugt um að staðlar ICAO eru lágmarksstaðlar, sem ríkin 188 hafa fallizt á, en mörg þeirra eru vanþróuð og án fjárhagslegrar aðstöðu til að standa fyllilega undir flugmálum. Þannig leitast flest þróuð lönd við að koma á fót og viðhalda mun haetti stöðlum á öllum flugmálasviðum sínum og væntum við að Ísland vildi vera talið í þeim flokki frekar en vera borið saman við hin sem lægst eru sett.

2.2.2 Andmæli Flugmálastjórnar.

Þessu andmælir Flugmálastjórn og telur þá F og T birta mjög ranga mynd af því hvað felist í stöðlum og tilmælum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO) sem séu ekki einhver málamiðlunarlausn þegar flugöryggismál eru annars vegar. Síðan segir í Greinargerð flugmálastjóra til samgönguráðherra, dags. 4. október 2002¹, sbr. inngang:

Áhyggjur manna af flugöryggi í heiminum beinast fyrst og fremst að því, að ríkin uppfylli ekki þær kröfur, sem felast í þessum stöðlum. Því var á vegum ICAO hafið umfangsmikið úttektarverkefni fyrir fjórum árum til að leida í ljós hvernig ástand þessara málá væri í heiminum, hvað tiltekna staðla varðaði. Nánast öll ríki ICAO hafa verið tekin út á þessum tíma. Ekkert þeirra hefur sloppið við gagnrýni, þ.m.t. virtustu flugþjóðir heims. Eins og við mátti búast komu Vestur-Evrópuríkin vel út úr þessari úttekt og var Ísland í hópi þeirra beztu eins og skýrt kemur fram í gögnum frá ICAO.

Þótt skipulag flugslysarannsókna hafi ekki verið tekin með í framangreindri úttekt var sérstök athugun gerð á vegum ICAO á stöðu þeirra. Hún leiddi í ljós, að skipulag þessara málá eru í góðu horfi m.a. vegna þess að Rannsóknarnefnd flugslysa (RNF) hefur verið komið upp sem sjálfstæðri stofnun. Þótt smað þjóðfélagsins og takmarkaðir fjármunir setji mönnum skorður hefur rannsóknarnefndin getað sinnt verkefnum sínum á mjög viðunandi hátt og getað leitað til systurstofnana í nágrannalöndum, þegar þess hefur verið þörf, t.d. varðandi ítarraannsókn á ihlutum í flugvélar eða heildarrannsókn slysa.

¹ Hér verður greinargerðin kölluð Greinargerð Flugmálastjórnar dags. 4. október 2002.

2.2.3 Úttekt Alþjóðaflugmálastofnunarinnar á flugöryggismálum Íslendinga.

2.2.3.1 Almennt um flugöryggismál á Íslandi.

Þessi sérstaka athugun, sem vísað er til, er úttekt Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO) á flugöryggismálum Íslendinga sem gerð var 28. ágúst - 5. september 2000. Í bréfi forseta Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO) til samgönguráðherra dags. 20. júní 2001 er vísað til þessarar úttektar og þar sagði meðal annars:

Þér kynnuð að hafa á því sérstakan áhuga að vita að um eftirlit með flugöryggi kemur ísland vel út í samanburði við hóp átta valinna ríkja, þar á meðal Norðurlanda og ríkja í Vestur-Evrópu og við Norður-Atlantshaf. Samanburður á eftirliti með flugöryggi innan þessara ríkja við 33 ríki á Evrópu og Norður-Atlantshafssvæði Alþjóðaflugmálastofnunarinnar var þeim hagstæður og enn hagstæðari ef boríð var saman við 120 ríki um veröld viða.

Vegna slyssins í Skerjafirði 7. ágúst 2000 fór samgönguráðherra fram á það við Alþjóðaflugmálastofnunina í bréfum dags. 18. apríl og 10. maí 2001 að stofnunin gerði úttekt og legði mat á lagareglur, rannsóknarferli og aðstöðu við flugslysarannsóknir og að auki mæti hvernig staðið hefði verið að rannsókn flugslyssins 7. ágúst 2000. Frá stofnuninni komu tveir menn² og dvöldust hér frá 15. - 19. maí 2001. Með áðurnefndu bréfi dags. 20. júní 2001 fylgdi skýrsla þeirra „*Review of Legislation, Procedures and Facilities for Aircraft Accident Investigation in Iceland*“.

Í bréfinu frá 20. júní voru meginniðurstöður þessarar:

Varðandi flugslysið í Skerjafirði 7. ágúst 2000 kynnuð þér að hafa áhuga á að vita að allt sem máli skipti um flugið hefur RNF rannsakað. Tillögur um fullnægjandi öryggi hafa verið gerðar í því skyni að koma framvegis i veg fyrir slys og stuðla að auknu öryggi í flugi. Þess vegna hefur því markmiði flugslysarannsóknna verið náð og engar frekari aðgerðar til flugslysarannsóknna virðast nauðsynlegar vegna hins hörmulega slyss.

Í niðurlagi bréfsins sagði þetta:

Með skírskotun til þess, hvernig Alþjóðaflugmálastofnunin hagar yfirumsjón með því hvernig eftirliti með flugöryggi er háttar og til þess hvernig stofnunin hefur metið hæfni RNF til flugslysarannsókna var niðurstaðan sú að stjórn flugmála á Íslandi væri í samræmi við kröfur stofnunarinnar og stæðist vel samanburð við það sem áskilið væri innan einstakra ríkja og á heimsvisu.

Í inngangi áðurnefndrar skýrslu var þetta tekið efnislega fram:³

Lög og reglur, rannsóknarferli og rannsóknarstefnu töldu úttektarmenn taka til allra þátta flugslysarannsókna og vera fullnægjandi. Starfslið var talið vel hæft og hljóta fullnægjandi þjálfun til rannsókna á flugslysum og flugatvikum samkvæmt þeim

² Annar þeirra var yfirmaður þeirrar deildar Alþjóðaflugmálastofnunarinnar sem annast rannsóknir flugslysa og varnir gegn þeim – Aircraft Accident Investigation and Preventing Section of ICAO.

³ Sbr. Executive Summary, bls. ii.

stöðlum sem settir séu í viðauka 13 við samþykktir Alþjóðaflugmálastofnunarinnar⁴ og geyma fyrirmæli um rannsókn flugslysa. Gátlistar og annað efni væri ennfremur rannsóknarmönnum tiltækt í uppkasti að handbók (draft Handbook). Séð væri fyrir fē og starfsmönnum með fullnægjandi hætti. Úttektarmenn litu svo á að RNF ætti að njóta sjálfstæðis í öllum störfum sem lytu að tæknilegum rannsóknum á flugslysum og þá einkum um niðurstöður og móturn tillagna til aukins öryggis. Almennt séð ætti RNF áfram að bera fulla ábyrgð gagnvart Samgönguráðuneyti á störfum sinum og stefnumörkun.

Um lokaskýrslu RNF var það álit úttektarmanna að brýnt væri að gæta þess að tilgangur rannsóknar flugslysa væri samkvæmt viðauka 13 við samþykktir Alþjóðaflugmálastofnunarinnar og lögum um rannsókn flugslysa nr. 59/1996 að koma í veg fyrir flugslys og að stuðla að öryggi í flugi. Úttektarmenn gáfu því gaum að tillögur um bætt öryggi í lokaskýrslunni kæmu til móts við það sem fulltrúar ættingja þeirra sem fórust í slysinu báru fyrir brjósti um bætt flugöryggi. Með því að viðeigandi tillögur í öryggisátt hefðu verið settar fram og tilgangi rannsóknarinnar þannig verið náð virtust úttektarmönnum frekari rannsóknir á flugslysinu ekki nauðsynlegar.

Í köflum 1-5 sem fylgdu á eftir inngangi var nánar fjallað um yfirstjórn flugslysarannsókna hér á landi. Ekki þykir ástæða til að rekja hér það sem greint er í upphafi skýrslunnar, köflum 1-3. Þar er rakin tilhögun rannsóknar, gerð grein fyrir löggjöf, einkum viðauka 13 og lögum nr. 59/1996 um rannsókn flugslysa og stöðu RNF. Ekki er ástæða til að rekja þetta frekar hér, en rétt þykir að gera ógn nánari grein fyrir efni síðari hluta skýrslunnar.

2.2.3.2 Um Rannsóknarnefnd flugslysa.

Úttektarmenn töldu RNF vera nægilega mannaða til rannsókna á flugslysum þannig að fullnægt væri ákvæðum viðauka 13 og starfsmannahald því ekki vandamál, enda festa í starfsliði. Þeir bentu þó á, að slysarannsóknarmenn yrðu að annast skrifstofuhald þar sem RNF væri ekki séð fyrir starfsliði til þeirra verka (sbr. kafla 4.4; hér estir verður einungis vísað í kaflanúmer skýrslunnar).

Slysarannsóknarmenn voru samkvæmt upplýsingum sem úttektarmönnum voru látnar í té hvarvetna vel búnir til að komast á slysstað. Fjarskipti töldu úttektarmenn í lagi (4.5).

Eins og fyrr er tekið fram töldu úttektarmenn starfsmenn vel hæfa og þjálfaða á fullnægjandi hátt til að stýra rannsóknum flugslysa og flugatvika í samræmi við viðauka 13. Þeir hefðu sótt virt námskeið í slysarannsóknum erlendis og tekið þátt í fundum og málstofum sem haldnar hefðu verið á vegum Flugráðstefnumiðstöðvar Evrópu (ECAC), Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO) og Alþjóðasamtaka í þágu flugöryggis (4.6).

Úttektarmenn töldu RNF hafa fullnægjandi húsnaði, en vöktu athygli á því að RNF hefði ekki neitt fast rými svo sem flugskýli til geymslu og rannsókna á

⁴ Annex 13 – Aircraft Accident and Incident Investigation to the Convention to the International Civil Aviation, ICAO.

flugvélaflokum. Þeim hefði verið tjáð að RNF leigði rými í flugskýlum til framangreindra nota þegar þörf krefði. Þrátt fyrir þetta töldu úttektarmenn að valdið gæti vandkvæðum að tryggja örugga gæzlu flugvélafloka í takmörkuðu rými í flugskýli sem að öðru leyti væri í venjulegri notkun og þar gengju um menn sem þangað attu önnur erindi og ekki tengdust rannsókn flugslyss.

Þá töldu úttektarmenn þann búnað rannsóknarmanna sem notaður væri á vettvangi og búnaður sem rannsóknarmönnum væri séð fyrir til að verjast sýkingu umfram það sem áskilið væri í handbókum („[...] exceeded the list of suggested items contained in the appendices to Chapter 2 and Chapter 5 of the Manual of Aircraft Accident and Incident Investigation (Doc 9756), Part I – Organization and Planning, First Edition 2000“). Til viðbótar ljósmyndabúnaði sem talinn er upp í handbók (manual) ICAO, var Kodak DC 290 200M stafræn (digital)-ljósmyndavél tiltæk. Hins vegar væru engir hjálmar fyrir hendi. Úttektarmenn töldu að tæki og annar búnaður á rannsóknarvettvangi væri fullnægjandi (4.7).

2.2.3.3 Flugslysið í Skerjafirði 7. ágúst 2000.

Úttektarmenn kváðust hafa lagt mat á lokaskýrsluna með aðstoð túlks og ræddu við RNF um rannsóknarferli og aðferðir sem notaðar voru við rannsóknina. Voru þeir á einu máli um að allir þættir sem máli skiptu um flugið fyrir slysið hefðu verið skoðaðir við rannsóknina (5.1.1).

Úttektarmenn tóku fram að mikið af vitnisburðum og gögnum um slysið væri á íslenzku sem þeir hefðu ekki getað metið, né heldur hefði það verið innan verksviðs þeirra að rýna í vitnisburði og endurmetsa ályktanir dregnar af þeim (5.1.2).

Um afhendingu hreyfils flugvélarinnar snemma á rannsóknarferlinum meðan verið var að vinna að lokaskýrslu tóku úttektarmenn fram að hreyfillinn hefði við rannsóknina verið gaumgæfilega skoðaður og engin missmiði fundist sem benti til gangtrufana. Eldsneytiskerfið hefði verið tekið úr hreyflinum og sent til verkstæðis erlendis. Úttektarmönnum var einnig tjáð að eigandi hefði óskað að fá hreyfil afhentan. Slikt sé alvanalegt við flugslysarannsóknir. Enginn vafi leiki á því að RNF hafi mátt meta hvort heimilt hafi verið að afhenda hreyfilinn. Þetta sé algengt við flugslysarannsóknir. Ef tekið sé mið af því sem gert sé við flugslysarannsóknir í öðrum löndum, sé það engan veginn óvenjulegt að láta hreyfil af hendi við þessar aðstæður (5.1.3).

EKKI töldu úttektarmenn $7\frac{1}{2}$ mánuð sem leið frá slysi til lokaskýrslu óeðlilega langan tíma. Væri þetta mjög í samræmi við þann tíma sem svipuð rannsókn tæki í öðrum löndum (5.1.4).

Að ósk samgönguráðherra hefðu úttektarmenn hitt fulltrúa fjölskyldna þeirra sem fórust. Með fundinum hefðu fulltrúar fjölskyldnanna viljað vekja athygli úttektarmanna á því sem þeir báru fyrir brjósti. Þeir hefðu talið fram fjölda atriða sem einkum luttu að eftirtöldum sviðum: Skráningu flugvélarinnar á Íslandi, útgáfu lofhæfiskíteinis, afhendingu hreyfilsins snemma á rannsóknarferlinum, flugumferðarþjónustu þegar slysið varð, fyrri atvikum sem flugmaðurinn var viðriðinn, flugrekstrar- og viðhaldsþjónustu flugrekandans, svo og breytingum sem gerðar hefðu verið á uppkasti ef bornar væru saman við lokaskýrslu (5.2.1).

Loks viku úttektarmenn að tillögum til bætts öryggis. Þeir töldu það ekki innan umboðs sins að endurmeta vitnisburði eða skjalagögn bundin slysinu. Þeir vöktu þó á því athygli að margar tillögur RNF í öryggisátt kæmu til móts við það sem fulltrúar fjölskyldna þeirra sem förust hefðu talið ekki í réttu horfi (5.3).

Ef lagt er til grundvallar að tilgangur flugslysarannsókna sé samkvæmt viðauka 13 við samþykkir Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO) og lögum um flugslysarannsóknir nr. 59/1996 að koma í veg fyrir slys og stuðla að öryggi í flugi, var álit úttektarmanna að þeim tilgangi hefði verið náð með rannsókn á slysinu þegar Cessna 210 fórst. Úttektarmenn benda sérstaklega á að tillögur í öryggisátt í lokaskýrslu RNF komi til móts við þær efasemdir um flugöryggi sem fulltrúar fjölskyldna þeirra sem förust létu í ljós (5.3.2).

Þar sem fullnægjandi tillögur til bætts öryggis hafi verið settar fram álitu úttektarmenn frekari rannsókn á flugslysinu ekki nauðsynlega (5.3.3).

2.2.4 Mat Forwards og Taylors á gæðum rannsóknar og lokaskýrslu RNF.

Í 1. kafla skýrslu sinnar leggja þeir F og T svohljóðandi mat á gæði skýrslu og rannsóknar RNF:

Skýrslan var í samræmi við það fyrirkomulag, sem mælt er með i viðauka 13 við Chicago sáttmálann. Mikið af greiningunni var þó grundvallað á ætlunum frekar en raunverulegum gögnum. Sérstaklega var niðurstaðan þess efnis að flugvél hafi orðið eldsneytislaus í þeim tanki, sem var í notkun, grundvölluð á vafasömmum eldsneytisútreikningum og völdum ætlunum varðandi stöðu stjórnþánaðar eldsneytiskerfisins. Sagt var að ekki hefði verið hægt að ákvarða stöðu kæliblaðka með því stjórnhandsfang þeirra kunni að hafa færzt til vegna höggafla, en þrátt fyrir það var staða eldsneytisvalrofa ótvírett viðurkennd og án nokkurra staðfestandi verksummarkja. Rannsóknin virðist fljótlega hafa beinzt að þeirri niðurstöðu að adalorsök slyssins hafi verið eldsneytisskortur, hver sem ástæðan kann að vera og þannig var í síðari greiningu eingöngu lögð áherzla á gögn, sem studdu þessa niðurstöðu. Þessi staðhaefing er studd yfirborðskennndri skoðun á hreyflinum, sem för fram eftir slysið. Ekki för fram nein gagnger skoðun á snúningshlutum hreyfilsins og ekki var gerð nein tilraun til að meta ástand hreyfilsins með visan til greiningar oliusýnis, en hefði það verið gert mundi það væntanlega hafa annað hvort staðfest eða útilokað möguleikann á úrbræðslu/festingu hreyfilsins.

Í skýrslunni er á ámóta hátt leitazt við að skýra gerðir flugmannsins þegar hann tekur „krappan“ hrинг síðla í aðfluginu og „ótimabæra“ beygju hans eftir fráhvarfsflugið á þeim grundvelli að hann hafi haldið sig skorta eldsneyti. Ekki eru neinar sannanir, sem styðja þessa staðhaefingu. Orðið „krappur“ þegar átt er við beygju á venjulega við litinn radius eða mikinn halla. Athugun á ratsjárgögnum sýnir að þessi tiltekna beygja tók um það bil 1 mínútu og 50 sekúndur. Þetta er aðeins örliðið skemmri tími en tekur að ljúka ámóta beygju eftir blindflugsáðferðum eða í skyjum. Engan veginn væri hægt að segja að þessi beygja sé kröpp. Þegar RNF var krafín svara í apríl 2002 leitaðist nefndin við að réttlæta orðið „krappur“ með því að segja að það, sem skýrslunni væri ætlað að gera grein fyrir væri að beygjan var „kröpp“ þannig skilið að flugmaðurinn staðsett flugvél sina of nærrí Dornier-vélinni við lok beygjunnar. En eins og segir í 7. grein var aðskilnaðurinn, sem náðist, nægur ef Dornier-vélun hefði rýmt flugbrautina á rýmilegum tíma. Ennfremur bendir það, sem fram kemur á segulbandsupptökunum af samskiptunum, til þess að þrátt fyrir of langan vinnumáttu var rödd flugmannsins róleg og sýndi ekkert álag þegar honum var sagt að fresta aðflugi sinu á síðbunu stigi. Varðandi „ótimabæra“ beygju flugmannsins gat hún ekki verið ótimabær með því ekki var til útgefisíð fráhvarfsflug fyrir sjónflug í Reykjavík og beygja flugmannsins í öruggri hað

var fullkomlega skynsamleg og algjörlega lögleg. Í skýrslunni er þó leitazt við að styðja kenningu hennar um eldsneytisleysi⁵ á grundvelli þessarar gerðar.

Meginatriði í framangreindri umfjöllun F og T virðast vera þessi:

1. Mikið af greiningunni í lokaskýrslu RNF er grundvallað á ætlunum fremur en raunverulegum gögnum. Um þetta verður fjallað síðar þar sem skýrsla F og T verður almennt rædd, sbr. kafla 12 hér á eftir.
2. Eldsneytisútreikningar séu vafasamir. Að þeim verður nánar vikið í kafla 8 hér á eftir.
3. Völdum ætlunum um stöðu stjórbúnaðar eldsneytiskerfisins, meðal annars með því að ekki hafi verið hægt að ákvarða stöðu kæliblaðka. Að þessu verður nánar vikið í kafla 7.3.4 hér á eftir.
4. Skoðun á hreyflinum hafi verið yfirborðsleg, þannig að hugsanlegri úrbræðslu hafi ekki verið gefinn sá gaumur sem skyldi. Um þetta verður nánar fjallað í kafla 7.0.
5. Gagnrýni RNF á fráhvarfsfluginu fái ekki staðizt og tilhögun þess sanni ekkert um eldsneytisleysi.
6. Ratsjárgögn sýni að beygjan í fráhvarfsfluginu tók 1 mínútu og 50 sekúndur og því ekki unnt að segja að hún hafi verið kröpp.
7. Aðskilnaður við Dornier-flugvélina á brautinni var nægur.
8. Rödd flugmannsins á segulbandsupptökunum sýndi ekkert álag.
9. Ekki var útgefið fráhvarfsflug fyrir sjónflug í Reykjavík.

Um þau atríði sem talin eru í 5.-9. tl. verður fjallað í sérstökum kafla, nánar tiltekið kafla 9 um fráhvarfsflugið.

⁵ Athugasemd Sérstöku rannsóknarnefndarinnar: Hér væri betra að nota orðið eldsneytisskort.

3.0 Samband milli RNF og Flugmálastjórnar.

3.1 Inngangur

Þeir F og T telja nokkra ástæðu til að hafa áhyggjur af sambandinu milli RNF og Flugmálastjórnar og benda þar sérstaklega á tvö atriði í skýrsludrögum RNF frá 29. desember 2000¹ sem þeir telja að hafi verið breytt í lokaskýrslu RNF vegna þrýstings frá Flugmálastjórm. Lýtur annað að lofthæfi flugvélarinnar TF-GTI, en hitt að vinnutíma flugmannsins.

3.2 Um lofthæfi flugvélarinnar TF-GTI.

3.2.1 Ummæli Forwards og Taylors um lofthæfi TF-GTI.

Hið fyrra birtist í eftirfarandi ummælum í 2. kafla skýrslu þeirra:

Í athugasemnum flugmálastjómar við skýrsludrög dags. 29. desember 2000, sem RNF lagði fyrir hana, er eftirfarandi atriða getið:

Í niðurstöðu draga sagði: „*Flugvélin var ekki loftihæf samkvæmt viðeigandi reglum*“. [sbr. tl. 3.7].

Það er alveg ljóst að RNF taldi á þessu stigi rannsóknarinnar að nægar sannanir væru til að styðja slíka niðurstöðu og að síðari rannsóknir myndu styðja þetta. En svar flugmálastjórnar við öllum lista niðurstaðna draga var: „*Miðað við þær athugasemdir og ábendingar sem Flugmálastjórn hefur komið á framfæri hér að framan er ljóst að eftirfarandi niðurstöður fá ekki staðízt eins og þær eru fram settar. Flugmálastjórn telur óhjákvæmilegt að þær verði endurskoðaðar að teknu tilliti til ábendinga stofnunarinnar*“.

Síðari drög², þá m. skýrslan, sem birt var, innihalda enga tilvisun til þeirrar staðreyndar að flugvélin var ekki loftihæf þótt nægar sannanir séu sem benda til þess að vélin var það ekki.

F og T vitna hér til athugasemda Flugmálastjórnar í skýrsludrögum RNF frá 29. desember 2000 (bls. 30) sem eru skáletraðar í tilvitnuðum texta. Þetta er almenn athugasemd sem á við alla töluliði, frá tl. 3.1 - 3.21, í samandregnum niðurstöðum í 3. kafla skýrsludraga RNF. Hún nær m.ö.o. til allra athugasemda og ábendinga sem Flugmálastjórn hefur komið á framfæri við RNF og birtar eru á viðeigandi stöðum í skýrsludrögnum. Þeir F og T leggja hins vegar megináherzlu á að í skýrsludrögnum hafi flugvélin ekki verið talin lofthæf, en í lokaskýrslunni hafi hún verið talin lofthæf. Þessa breytingu telja þeir eiga rót að rekja til þrýstings frá Flugmálastjórn og það styðja þeir sérstaklega við framangreindan texta úr skýrsludrögnum um að flugvélin hafi ekki verið lofthæf samkvæmt viðeigandi reglum og framangreinda athugasemd Flugmálastjórnar þar sem hún telur óhjákvæmilegt að niðurstöður í 3. kafla skýrsludraganna verði endurskoðaðar að teknu tilliti til ábendinga stofnunarinnar. En þeir F og T tilgreina ekki með skýrum haetti hverjar séu hinár nægu sannanir sem bendi til að flugvélin hafi ekki verið lofthæf.

¹ Hér er visað í Skýrslu um flugslys frá Rannsóknarnefnd flugslysa, dags 29. desember 2000. Drög. Athugasemdir FÖS 5. 2. 2001.

² Hér mun væntanlega vera átt við endurskoðuð drög lokaskýrslu dags. 12. mars 2001 sem nánar verður vikið að í kafla 3.5 hér á eftir.

3.2.2 Um útgáfu lofthæfiskírteinis flugvélarinnar TF-GTI í skýrsludrögum RNF frá 29. desember 2000.

Tilefni gagnrýni þeirra F og T virðist vera eftirsarandi ummæli í kafla 1.16.2.4 í skýrsludrögum RNF frá 29. desember 2000 og er hann svohljóðandi:

Í gögnum TF-GTI hjá íslenzku flugmálastjórninni var afsal/kaupsamningur (Bill of Sale), dags. 19. apríl 2000, frá Sunland Air Inc. til L.I.O. ehf./Air Charter Iceland á Reykjavíkurflugvelli, sem undirritað var af Ísleifi Ottesen fyrir báða aðila. Ekki var getið um sölouverð, en visað var í annan kaupsamning (Purchase Agreement) sem inniheldi ítarlega skilgreiningu á flugvélinni. Þessi kaupsamningur var ekki meðal gagnanna hjá Flugmálastjórn.

Í skjölum TF-GTI hjá Flugmálastjórn voru þrjár umsóknir varðandi þessa flugvél,

- um nýskráningu, dagsett 8. júní 2000,
- um útgáfu lofthæfiskírteinis, dagsett 8. júní 2000 og
- um endurnýjun lofthæfiskírteinis, dagsett 9. júní 2000.

Samkvæmt umsókninni um nýskráningu átti að fylgja henni síðasta skrásetningar- og lofthæfiskirteini flugvélarinnar. Þau skjöl voru ekki meðal gagna sem voru í vörzlu Flugmálastjórnar en þau fundust um borð í flaki TF-GTI.

Í umsókninni um útgáfu lofthæfiskírteinis voru upplýsingar fylltir út af tæknistjóra L.I.O. ehf./Air Charter Iceland og þar var sótt um skráningu til atvinnuflugs. Spurningum um erlent lofthæfiskirteini eða útflutningslofthæfiskirteini var ekki svarað, enda þau skírteini væntanlega fallin úr gildi þar sem flugvél hafði verið afskráð í Bandaríkjunum 29. mars 2000.

Í umsókninni var,

- smiðaár sagt vera 1974 en var í raun 1973,
- heildargangtími flugvélarinnar sagður vera 3431 klst.,
- gangtími hreyfils (raðnúmer 165605-8-E) frá smiði³ sagður vera 41 klst.,
- gangtími loftskrúfu (raðnúmer 730423) frá smiði var sagður vera 41 klst.

Engin viðhlitandi gögn sem réttlaeta þessar tölur í liðum c) og d), um gangtíma frá smiði ligga fyrir.

Umsóknin um útgáfu lofthæfiskírteinis var staðfest af núverandi skráðum eiganda hinn 8. júní 2000 og síðan árituð af eftirlitsmanni Flugmálastjórnar hinn 15. júní 2000, þar sem mælt var með útgáfu lofthæfiskírteinis nr. 808 fyrir TF-GTI. Skírteini (með flokkun, normal/almennnt/farþegar) var síðan gefið út með gildistíma til 30. júní 2001.

Í umsókninni um endurnýjun lofthæfiskírteinis (fyrir loftför undir 5700 kg) sem tæknistjóri flugrekandans fyllti út, var raðnúmer hreyfilsins nú skráð „16605,8“, gangtími frá smiði var enn skráður 41 klst., raðnúmer loftskrúfu hafði breytzt í „41“ og gangtími frá smiði/grannskoðun var óútfyllt. Umsókninni fylgdu ekki viðhaldsskrá loftfarsins eða skrá yfir lofthæfifyrirmæli. Samkvæmt umsóknareyðublaðinu þarf ekki að leggja þessi gögn fram þegar um JAR145 viðhald er að ræða, en tæknistjóri L.I.O. ehf./Air Charter Iceland rekur verkstæði sem viðurkennt er samkvæmt JAR-145.

3.2.3 Athugasemdir Flugmálastjórnar við framangreindan texta úr skýrsludrögum RNF.

Við þennan texta gerði Flugmálastjórn svofelldar athugasemdir sem skotið er inn í drög skýrslunnar í kafla 1.16.2.4:

³ Hér og í framhaldi textans, þar sem orðið „smiði“ er notað, virðist vera átt við grannskoðun.

Flugmálastjórn telur að kaflinn hér að ofan gefi í veigamíklum atriðum ranga mynd af skráningarferlinu og útgáfu lofthæfiskirteina hérlandis. Ef til vill er það vegna þess að i gögnum Flugmálastjórnar var plagg sem á stóð að um endurnýjun lofthæfiskirteinis TF-GTI væri að ræða. Engin endurnýjun lofthæfiskirteinis hérlandis var á dagskrá né gat átt sér stað eins og vikið er að hér á eftir.

Strax í upphafi er rétt að vekja athygli á því að það er munur á því annars vegar að skrá loftfar og hins vegar að gefa út lofthæfiskirteini því til handa, sbr. sinn hvorn kaflann í loftferðalögnum nr. 60/1998.

Þar sem þeir F og T hafa útgáfu lofthæfiskirteinis til marks um óeðlileg tengsl milli RNF og Flugmálastjórnar verður hér einvörðungu fjallað um þann þátt, en vikið að skráningunni í sérstökum kafla síðar, 4.0. Í athugasemdum Flugmálastjórnar dags. 5. febrúar 2001 við kafla 1.16.2.4 í skýrsludrögum RNF frá 29. desember 2000 og felldar eru inn í hann, er gerð grein fyrir fyrri skráningarskíteinum, nýskráningu á Íslandi og útgáfu lofthæfiskirteinis til atvinnuflugs. Þar segir þetta m.a.:

Hvað varðar útgáfu lofthæfiskirteinis þá lágu fyrir öll gögn er varða liðina a) til e) í 20. gr. laga um loftferðir nr. 60/1998. Hvað varðar liðina a), b) og d) eru þau skilyrði uppfyllt með tegundarskíteini. Hvað varðar lið c) um viðhald, lágu fyrir gögn um að loftfarið fengi viðhald og viðhaldsstjórn hjá JAR-145 viðurkenndri viðhaldsstöð eins og krafa er um i flutningaflugi. Hvað varðar lið e) um vátryggingar lá fyrir staðfesting á tryggingum.

Flugmálastjórn gerir ekki kröfum að lofthæfiskirteini flugvélar sem gefið er út af FAA sé lagt fram við útgáfu fyrsta lofthæfiskirteinis hérlandis m.a. þar sem slik skíteini hafa ekki gildistíma, heldur eru talin vera í gildi meðan viðhaldsbækur staðfesta að flugvélinni hafi verið viðhaldið samkvæmt bandariskum reglum (FAR). Þrátt fyrir þetta fletti Flugmálastjórn upp á umraðdu bandarisku lofthæfiskirteini flugvélarinnar í gagnagrunni FAA þegar hún var skráð.

Samkvæmt umsóknareyðublaði Flugmálastjórnar vegna útgáfu lofthæfiskirteinis er ekki farið fram á að fyrra lofthæfiskirteinið (það erlenda) sé afhent við fyrstu útgáfu lofthæfiskirteinis hérlandis.

Hins vegar, þegar um *endurnýjun* lofthæfiskirteinis er að ræða, þá verður skíteinið þ.e.a.s. hið íslenska lofthæfiskirteini, sem á að endurnýja að sjálfsögðu að liggja fyrir. Nýverið voru tekin í notkun ný eyðublöð, þ.m.t. umrætt umsóknareyðublað. Gátlisti sá sem viðhaldsaðilar nota þegar gerðar eru ársskóbanir vegna *endurnýjunar* lofthæfiskirteinis, er á bakhlið umsóknareyðublaðsins fyrir *endurnýjun* lofthæfiskirteinis. Sami gátlisti er notaður við fyrstu útgáfu lofthæfiskirteinisins sbr. lið c) í 20. gr. loftferðalaga sem minnt er á hér að ofan. Pennan gátlista er eingöngu að finna á bakhlið eyðublaðs fyrir endurnýjun þó svo að hann sé einnig notaður við fyrstu útgáfu lofthæfiskirteinis. Ástæða þess að skoðunararmaður Flugmálastjórnar undirritaði „*Endurnýjunareyðublaðið*“ er sú að hann staðfesti þar með að gátlistinn væri hluti af umsókninni sem hann var festur við, en það sem hafði verið fiert inn á framhlið blaðsins var málínu óviðkomandi.

Fyrir utan þau gögn sem hafa verið nefnd hér að ofan, var komið með allar logbækur (flugvélar, hreyfils og loftskráfu) og þar með viðhlítandi gögn um gangtíma. Einnig fylgdi nýuppfærður listi yfir þau lofthæfisfyrirmæli sem áttu við flugvélina og vigtarskýrsla sem gerð var stuttu eftir að flugvélín kom til landsins 1999 með undirskrift JAR-145 viðhaldsaðila.

Flugmálastjórn hefur aldrei haft þá tæknilegu aðstöðu, t.d. viðhaldsstöð, né nægjanlegan mannskap með sérhæfða þekkingu til að fara ofan í saumana á því hvort tiltekin aðgerð eða viðgerð hafi verið gerð með þeim haetti sem krafist er. Þessum tæknilega þætti er beint til viðurkenndra viðhaldsstöðva og Flugmálastjórn reiðir sig á niðurstöður þeirra. Flugmálastjórn kannar síðan með reglulegu millibili hvort vinnubrögð og viðhaldsstjórnun slikra aðila uppfyllir þær kröfur sem gerðar eru til slikein starfsemi.

Af framansögdum má það ljóst vera að öll tilskilin gögn og upplýsingar voru fyrir hendi til að skrá flugvélina og veita henni lofthæfiskirteini.

Hvað varðar þá athugasemd að raðnúmer loftskrúfu⁴ hafi breytzt í 41 á endurnýjunareyðublaðinu þá er það augljóst að átt er við gangtima skrúfu og enn fremur er það eingöngu gátlístinn á bakhlið svo og kvitunin á framhlið sem voru í raun hluti umsóknar um lofthæfiskirteini.

Í framhaldi af þessari athugasemdir segir þetta í skýrsludrögum RNF, sbr. kafla 1.16.2.4:

Í umsókninni er skyrt tekið fram, að loftfarið sé búið tækjum til sjónflugs og til takmarkaðs nætursjónflugs en ekki blindflugs. Þessi umsókn var árituð af eftirlitsmanni Flugmálastjórnar hinn 15. júní 2000 og staðfest að lofthæfiskirteini loftfars nr. 808 hafi verið endurnýjað til 30. júní 2001.

Við þetta gerir Flugmálastjórn svofellda athugasemd í skýrsludrögunum:

Blindflug i flutningaflugi á eins hreyfils flugvél er ekki leyft. Hins vegar geta verið um bord fullkomin blindflugstæki sem hugsanlega eru notuð, t.d. í einkaflugi eða í neyðartilselli. Flugvélun mun hafa verið búin slikum tækjum en það er flutningaflugi óviðkomandi og því ekki ástæða til að taka slikt fram í umsókninni.

3.2.4 Helzta ákvæði laga um loftferðir nr. 60/1998 um útgáfu lofthæfiskirteinis.

Helzta ákvæðið um lofthæfi er í 20. gr. loftferðalaga og hljóðar það svo:

Loftfar, sem notað er til loftferða eftir lögum þessum, skal vera lofthæft.

Loftfar er einungis lofthæft ef það fullnaegir eftirfarandi skilyrðum:

- það er hannað samkvæmt viðeigandi stöðlum og hefur skírteini er vottar slikt,
- það er framleitt af viðurkenndum framleiðanda; heimilt er þó að sérreglur gildi um heimasmíðuð loftfær, sbr. 12. gr.,
- viðhald þess og reglubundið eftirlit er í samræmi við reglur og fyrirmæli flugmálaysfirvalda um stjórnun um viðhaldi þess og notkun viðurkenndra viðhaldsstöðva, grannskoðun, viðgerðir, breytingar og isetningu búnaðar,
- það uppfyllir stjórnvaldskröfur um mengunarvarnir, m.a. vegna hávaða og útblásturs,
- loftfarið, áhöfn þess og farþegar eru vátryggd á fullnægjandi hátt svo sem fyrir er mælt í lögum þessum.

3.2.5 Yfirlit yfir athugasemdir Flugmálastjórnar í skýrsludrögunum frá 29. desember 2000.

Framangreindar athugasemdir Flugmálastjórmálar má draga saman sem hér segir.

- Engin endurnýjun lofthæfiskirteinis var á dagskrá.
- Greina verður á milli a) skráningar loftfars, sbr. III. kafla loftferðalaga nr. 60/1998 og b) útgáfu lofthæfiskirteinis, sbr. IV. kafla laganna.
- Skráning fór fram eftir settum reglum á grundvelli tilskilinna gagna. Flugvélun var afskráð í Bandaríkjum. Að skráningu verður vikið í sérstökum kafla hér á eftir – 4. kafla.

⁴ Í athugasendum Flugmálastjórnar er notað orðið „lofthæfiskrúfa“, en það er merkingarleysa. Hér er gert ráð fyrir að átt sé við loftskrúfu.

4. Útgáfa lofthæfiskirteinis var í samræmi við ákvæði 20. gr. laga nr. 60/1998 um loftferðir, en þar eru talin í töluliðum a-e skilyrði fyrir lofthæfi. Þeim var fullnægt í samræmi við ákvæði laga sem hér segir:
 - a. Flugvél var hönnuð samkvæmt viðeigandi stöðlum og hafði skírteini sem vottaði slikt, nánar tiltekið tegundarskírteini, sbr. a-lið 20. gr.
 - b. Viðurkenndur framleiðandi hafði framleitt flugvélina skv. tegundarskírteini, sbr. b-lið 20. gr.
 - c. Flugvélin fékk viðhald og viðhaldsstjórn hjá verkstæði sem var viðurkennt samkvæmt JAR-145, eins og áskilið er í c-lið 20. gr.
 - d. Flugvélin fullnægði kröfum stjórnvalda um mengunarvarmir, m.a. vegna hávaða og útblásturs samkvæmt tegundarskírteini, sbr. d-lið 20. gr.
 - e. Flugvélin, áhöfn hennar og farþegar voru vátryggð á fullnægjandi hátt samkvæmt staðfestingu hjá tryggingum, sbr. e-lið 20. gr.
5. Flugmálastjórn krefst ekki framlagningar lofthæfiskírteina frá FAA við útgáfu fyrsta lofthæfiskirteinis hérlandis. Lofthæfiskírteini eru talin gild meðan viðhaldsbækur staðfesta viðhald.
6. Ekki er farið fram á að fyrra lofthæfiskírteini (það erlenda) sé afhent við fyrstu útgáfu lofthæfiskirteinis hérlandis. Flugmálastjórn fletti þrátt fyrir þetta upp á bandarísku lofthæfiskírteini flugvélarinnar í gagnagrunni FAA þegar hún var skráð.
7. Við endurnýjun verður íslenzka lofthæfiskírteinið sem á að endurnýja að liggja fyrir.
8. Komið var með allar logbækur flugvélar, hreyfils og loftskrúfu og þar með viðhlítandi gögn um gangtíma.
9. Tæknilegum þætti er beint til viðurkenndra viðhaldsstöðva, enda hefur Flugmálastjórn hvorki tæknilega aðstöðu né mannskap með sérþekkingu til að fara í saumana á því hvort tiltekin viðgerð hafi verið tilhlýðileg. Hún litur hins vegar eftir viðhaldsstöðvum með reglulegu millibili.

Samkvæmt þessu var niðurstaðan í athugasemdum Flugmálastjórnar sú að öll tilskilin gögn og upplýsingar hefðu verið fyrir hendi til að skrá flugvélina og veita henni lofthæfiskírteini.

3.2.6 Um útgáfu lofthæfiskirteinis flugvélarinnar TF-GTI í lokaskýrslu RNF.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.4 er gerð grein fyrir skráningu flugvélarinnar í Bandaríkjum og flugi hennar til Íslands. Þar er einnig gerð grein fyrir útgáfu lofthæfiskirteinis til atvinnuflugs á Íslandi og kemur þessi kafli i stað kafla 1.16.2.4 í skýrsludrögnum frá 29. desember 2000 sem vitnað hefur verið til hér að framan, sbr. 3.2.2. Síðan segir í lokaskýrslunni:

Samkvæmt gögnum frá FAA hlaut flugvélin skráningarskírteini í Bandaríkjum sem N131DC hinn 17. júní 1999, en skráður eigandi var Sunland Air Inc. Flugvélinni var síðan flogið til Íslands hinn 2. júlí 1999. Skráður eigandi óskaði hinn 23. mars 2000 eftir afskráningu og flugvélin var afskráð í Bandaríkjum hinn 29. mars 2000 og afskráningin var tilkynnt til Flugmálastjórnar.

Í gögnum TF-GTI hjá Flugmálastjórn var afsal/kaupsamningur (Bill of Sale), dags. 19. apríl 2000, frá Sunland Air Inc. til L.I.O. ehf/Air Charter Iceland á Reykjavíkurflugvelli.⁵

Flugvélaverkstæði G.V. Sigurgeirssonar ehf. framkvæmdi ársskoðun á flugvélinni TF-GTI hinn 9. júní 2000. Á grundvelli hennar var sótt um loftaefiskirteini til atvinnuflugs. Í umsókninni er tekið fram, að loftfarið sé búið teckjum til sjónflugs og til takmarkaðs nætursjónflugs. Frágangur gagnanna var óvandaður og umsóknareyðublaðið var illa útfyllt.

Þessi umsókn var árituð og staðfest af eftirlitsmanni Flugmálastjórnar hinn 15. júní 2000 og loftaefiskirteini loftfars nr. 808 gefið út með gildistima til 30. júní 2001.

Flugmálastjórn endurútgaf hinn 16. júní 2000 viðbótarblað („Framkvæmd flugrekstrar – Blað 1“) við flugrekstrarleyfi Leiguflugs Ísleifs Ottesen hf., Reykjavíkurflugvelli þar sem flugvélin TF-GTI var skráð til þjónustuflugs.

Framkvæma skal skoðun sem i daglegu tali er kölluð „Conformity Inspection“ á flugvélum, til að staðfesta að þær uppfylli skilyrði um loftaefsi til atvinnuflugs, samkvæmt kröfum JAA (Joint Aviation Authority), áður en gefið er út viðhaldsvottorð fyrir þær samkvæmt reglum JAR-145. Þetta á við um flugvélar sem koma úr öðru reglugerðarumhverfi eða hafa verið í viðhaldi samkvæmt öðrum kröfum, t.d. flugvélar sem fluttar eru inn á JAA svæðið eða flugvélar sem halddið hefur verið við samkvæmt reglum um einkaflug.

Þetta ákvæði átti við um TF-GTI þegar hún var skráð hér á landi þar sem henni var áður halddið við samkvæmt kröfum til einkaflugvél og hún hafði auk þess verið skráð í Bandaríkjunum.

Flugmálastjórn metur ársskoðun viðurkennd aðila fullnægjandi í slikum tilvikum en JAA telur að ársskoðun sé lágmark, enda séu öll nauðsynleg gögn um viðhald flugvélarinnar fyrir hendi.

Í ljósi þessa má álykta að skoðun flugvélarinnar hefði átt að vera ítarlegri en ársskoðun, þar sem öll gögn um viðhald lágu ekki fyrir og ekki hafði verið staðið að endurútgáfu flugdagbókanna samkvæmt almennt viðurkenndum aðferðum flugiðnaðarins, sbr. gr. 1.18.3.

Í vinnupappírum (Work Order) um ársskoðunina hinn 9. júní 2000 var merkt við að þjöppuprófun strokka hefði verið framkvæmd en ekki voru merkingar á hreyflinum eða skráning í gögnum flugvélarinnar um niðurstöður þeirrar prófunar.

Í lokaskýrslu RNF er hnykkt á þessu í 2. kafla sem ber fyrirsögnina „Greining þátta“ og þar segir þetta:

Eldri dagbækur flugvélarinnar voru ekki fyrir hendi og nýjar dagbækur höfðu verið búnar til. Endurnýjun dagbókanna var ekki samkvæmt viðurkenndum aðferðum flugiðnaðarins. Jafnframt var listi yfir loftaefisfyrirmæli ófullnægjandi.

Í dagbók flugvélarinnar var hinn 9. júní 2000 staðfest að ársskoðun hefði verið framkvæmd af Flugvélaverkstæði G.V. Sigurgeirssonar ehf. Ekki kemur fram að um sérstaka staðfestingarskoðun (Conformity Inspection) hafi verið að neða og listinn sem gerður var yfir loftaefisfyrirmælin var byggður á hinum ófullnægjandi lista sem kom með flugvélinni frá Bandaríkjunum. Gangtími flugvélarinnar var þá skráður samtals 3431 klst. Í dagbókum hreyfils og loftskrúfu var gangtími hvors um sig skráður 41 klst. frá síðustu grannskoðun. Heildargangtími hreyfils og loftskrúfu frá smiði var óþekktur. Á grundvelli ársskoðunarinnar var sótt um loftaefiskirteini til atvinnuflugs. Í umsókninni var tekið fram að loftfarið væri búið teckjum til sjónflugs og til takmarkaðs nætursjónflugs. Þó svo öll gögn sem formlega er krafist við útgáfu loftaefiskirteinis hafi verið fyrir hendi var tilefni til þess að gera athugasemdir, m.a. vegna ófullnægjandi frágangs þeirra.

⁵ Ísleifur Ottesen var forstjóri beggja félaganna samkvæmt því sem segir í skýrsludrögum RNF og vitnað er til hér að framan.

Miðað við það að flugvélum kom úr öðru reglugerðarumhverfi, þ.e. frá Bandaríkjunum (FAR) yfir í evrópskt (JAR) umhverfi og einnig með tilliti til þess að eldri dagbækur og viðhaldsgögn voru ekki fyrir hendi við skráningu til atvinnuflutninga, telur RNF að Flugmálastjórn hefði mátt ganga eftir frekari upplýsingum varðandi endurnýjun viðhaldsgagna flugvélarinnar og varðandi þá skoðun sem var grundvöllur fyrir samþykki flugvélarinnar inn i JAR umhverfið. Sú skoðun sem framkvæmd var, þ.e. ársskoðun, er talin lágmarksskoðun að áliti JAA. (bls. 21-22).

Samkvæmt framansögðu bendir RNF á það sem hér segir um skráningu og útgáfu lofhæfiskírteinis:

1. Ekki hafi legið fyrir öll gögn um viðhald, svo sem eldri dagbækur og önnur viðhaldsgögn til skráningar til atvinnuflugs.
2. Ekki hafi verið staðið að endurnýjun og endurútgáfu dagbóka (logbóka) samkvæmt aðferðum sem viðurkenndar séu á vettvangi flugmála.
3. Listi yfir lofhæfisfyrirmæli hafi verið ófullnægjandi enda byggður á ófullnægjandi lista sem komið hafi með flugvélinni frá Bandaríkjunum.
4. Ársskoðun hafi farið fram 9. júní 2000, en ekki verði ráðið af dagbók að sérstök staðfestingarskoðun hafi farið fram.
5. Frágangur gagna hafi verið óvandaður og því ófullnægjandi.
6. Merkingar skorti á hreyfli og skráningu vantaði í gögn um þjöppuprófun strokka.

Af framangreindum ástæðum var niðurstaða RNF sú að Flugmálastjórn hefði mátt ganga eftir frekari upplýsingum um endurnýjun viðhaldsgagna flugvélarinnar sem lutu að þeirri skoðun sem var grundvöllur fyrir að samþykka flugvélina, sem kom úr bandarísku reglugerðarumhverfi (FAR) inn í evrópskt (JAR). Skoðun Flugvélaverkstædis Guðjóns V. Sigurgeirssonar ehf. hefði mátt vera ýtarlegri en ársskoðun, gera hefði átt athugasemdir við ófullnægjandi frágang umsóknargagna og ganga eftir frekari upplýsingum um endurnýjun viðhaldsgagna.

Ef texti lokaskýrslu RNF í kafla 1.18.4 sem tekinn er upp hér að framan, er borinn saman við athugasemdir Flugmálastjórnar við kafla 1.16.2.4 í skýrsludrögum RNF sem tekna eru upp í kafla 3.2.3 hér að framan, sbr. yfirlit í kafla 3.2.5, er ljóst að því fer fjarri að RNF hafi tekið allar athugasemdir Flugmálastjórnar til greina. Þessi samanburður styður ekki þær hugmyndir F og T um óeðlileg áhrif Flugmálastjórnar á störf RNF sem þeir hafa lýst áhyggjum af, en þeir tilgreina sérstaklega athugasemdir Flugmálastjórnar við kafla 1.16.2.4 í skýrsludrögum RNF sem dæmi um slik áhrif.

Í Greinargerð Flugmálastjórnar dags. 4. október 2002 eru athugasemdir við 6. kafla í skýrslu F og T þar sem fjallað er um sögu hreyfilsins, sem um verður fjallað í kafla 5 hér á eftir. Segir þar að í framhaldi af umræðu um hreyfilinn þegar skýrsla RNF var lögð fram hefði Flugmálastjórn breytt verklagi sínu við skráningu, þannig að lítil hætta sé á að flugvél eða hreyfill með röngum eða fölsuðum gögnum verði skráð hér á landi nú. Síðan segir í athugasemdum Flugmálastjórnar, sbr. 6. kafla:

Í skýrslu F&T draga skýrsluhöfundar réttilega í efa (bls. 15) að lofhæfiskírteini hefði verið gefið út ef framangreindar upplýsingar um uppruna hreyfilsins hefðu legið fyrir þegar komið var með flugvélina til skráningar. Hins vegar viðurkenna þeir að auðvelt sé að segja slikt eftir á, eða með þeirra eigin orðum: „This may be easy to say with hindsight“

Um skráningu og lofhæfisfyrirmæli verður nánar fjallað í kafla 4.0 hér á eftir.

3.3 Vinnutimi flugmanns flugvélarinnar TF-GTI.

3.3.1 Úr skýrslu Forwards og Taylors.

Síðara atriðið sem þeir F og T taka sem dæmi um óeðlileg tengsl milli RNF og Flugmálastjórnar er umfjöllun um vinnutíma flugmannsins og í skýrslu þeirra segir þetta í 2. kafla:

Í annarri niðurstöðu segir að flugmaðurinn hafi lokið 13 klukkustunda skyldustörfum þegar slysið varð, en á þeim tíma voru 10 klst. hámark, sem leyft var samkvæmt íslenzkum reglum. Flugmálastjórn leitaðist við að vísa þessari niðurstöðu á bug með því að segja: „*Pessar 13 klst. eru ekki fjarri því að vera hámarkstími sem leyfilegur væri ef flugvakt hefði lengzt vegna ófyrirsjáanlegra aðstæðna í flugstarfinu sjálfu eftir að flugvakt er hafin og ófyrirséðra aðstæðna eftir flugtak i lokaflugi*“.

Það er mjög erfitt að skilja þessa staðhaefingu og ef hún kæmi ekki frá opinberri stofnun væri hægt að túlka hana sem óskammfeilni. Það er staðreynd að flugmaðurinn hafði lokið mjög löngum starfsdegi á mörgum svíðum og sú staðreynd að ef kringumstæður hefðu verið aðrar er mögulegt að hann kunni að hafa verið starfandi innan leyfilegra marka er málínus óviðkomandi.

Í drögunum frá 29. desember 2000 er niðurstaðan varðandi umfram flugtíma réttilega sett fram sem aðskilið atriði eins og hæfir varðandi tengsl þess við slysið. En í lokaskýrslunni er vikið að þessu sem bakþanka í niðurstöðunni um þunga flugvélarinnar þegar hreyfillinn stöðvaðist.

3.3.2 Úr skýrsludrögum og lokaskýrslu RNF.

Í skýrsludrögum frá 29. desember 2000 stendur þetta í lok kafla 1.17.2:

Var hann í frii frá síðari hluta laugardags 5. ágúst þar til hann hóf flugvakt að morgni hins 7. ágúst. Flugtak TF-GTI frá Reykjavík var kl. 07:53 þannig að telja má að flugvakt flugmannsins hafi hafizt um klukkan sjö. Samkvæmt gildandi reglum hefði hann því átt að ljúka vakt eigi síðar en um kl. 17:00. Kl. 17:00 lenti flugmaðurinn í Vestmannaeyjum eftir 15. flugferð sina þennan dag og samkvæmt reglunum átti þá að leysa hann af. Hann var í sinni sjöndu flugferð eftir þetta og 22. ferð hans þennan dag stóð yfir þegar slysið varð í Reykjavík kl. 20:35. Þá var flugvaktin orðin meiri en 13 klukkustundir.

Þessar 13 klst. eru ekki fjarri því að vera hámarkstími sem leyfilegur væri ef flugvakt hefði lengzt vegna ófyrirsjáanlegra aðstæðna í flugstarfinu sjálfu eftir að flugvakt er hafin og ófyrirséðra aðstæðna eftir flugtak i lokaflugi.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.17.2 stendur þetta:

Hann [flugmaðurinn] var í frii frá síðari hluta laugardags 5. ágúst þar til hann hóf flugvakt að morgni hins 7. ágúst.

Flugtak TF-GTI frá Reykjavík var kl. 07:53 þannig að telja má að flugvakt flugmannsins hafi hafizt um klukkan sjö. Samkvæmt gildandi reglum hefði hann því átt að ljúka vakt eigi síðar en um kl. 17:00. Kl. 17:00 lenti flugmaðurinn í Vestmannaeyjum eftir 15. flugferð sina þennan dag [og samkvæmt reglunum átti þá að leysa hann af]. Hann var í sinni sjöndu flugferð eftir þetta og 22. ferð hans þennan dag stóð yfir þegar slysið varð í Reykjavík kl. 20:35. Þá var flugvaktin orðin lengri en 13 klukkustundir.

Í lokaskýrslunni eru felld brott úr skýrsludrögunum orðin sem eru innan hornklofa, en ekki verður séð að það haggi við neinu sem máli skipti.

Í 2. kafla skýrsludraga RNF (bls. 27) sem ber heitið „Greining þátta“ segir þetta:

Við rannsóknina kom fram að þegar slysið varð hafi flugmaður TF-GTI átt langan vinnudag að baki, eða verið á flugvakt lengur en 13 klst. samfleytt. Samkvæmt gildandi reglum er hámarks flugvakt 10 klst. miðað við einn flugmann i flugi þar sem aðeins er flogið sjónflug. [Sjá ábendingu 1.17.2, en það breytir varla ályktuninni hér strax fyrir neðan]⁶.

Ekki er unnt að útiloka að árvekni og viðbragðsflytir flugmannsins hafi verið skert vegna þreytu. (Bls. 27).

Í 2. kafla lokaskýrslu RNF „Greining þátta“ segir þetta (bls.22):

Við rannsóknina kom fram að þegar slysið varð átti flugmaður TF-GTI langan vinnudag að baki, þ.e. hann hafði verið á flugvakt lengur en 13 klst. samfleytt. Samkvæmt gildandi reglum er hámarks flugvakt 10 klst. miðað við einn flugmann i flugi þegar aðeins er flogið sjónflug. Ekki er unnt að útiloka að árvekni og viðbragðsflytir flugmannsins hafi verið skert vegna þreytu þegar slysið varð.

Í athugasemd við það sem hér er vitnað til úr skýrsludögum, 2. kafla, bls. 27, vístar Flugmálastjórn til ummæla sinna í lok kafla 1.17.2, sem þeir F og T vitna til í skýrslu sinni og skáletra, sbr. hér að framan, þess efnis að við ófyrirsjáanlegar aðstæður megi vikja frá 10 klst. hámarkstíma flugvakta, en það breyti varla þeirri ályktun RNF að ekki sé unnt að útiloka að árvekni og viðbragðsflytir flugmannsins kunni að hafa verið skertur vegna þreytu. Ef bornir eru saman framangreindir textar skýrsludraganna og lokaskýrslu sést að engu er efnislega breytt í lokaskýrslu frá því sem er í skýrsludögum.

Í niðurstöðum skýrsludraga RNF segir þetta, sbr. tl. 3.16:

Flugtak frá Reykjavík var kl. 07:53 hinn 7. ágúst. Flugmaðurinn var í 22. flugferð sinni þennan dag þegar slysið varð í Reykjavík kl. 20:35 og þá var flugvakt hans orðin lengri en 13 klukkustundir. Gildandi flug-rekstrarhandbók L.I.O. ehf./Air Charter Iceland innifelur ekki nágildandi reglugerðarákvæði um flug- og vinnutímamörk eða áætlanir um hvildartíma flugverja. Hámarkslengeð flugvaktar (einn flugmaður i flugi sem fer að öllu leyti fram eftir sjónflugsreglum) þegar vinnutími hefst á tímabilinu 07:00-11:59, er 10 klst. (JAR-OPS 1.1085 (gr. c, tafla 3) og liður 6). Ekki er unnt að útiloka, að langur vinnudagur við erfðar aðstæður hafi átt þátt í því að flugmaðurinn missti stjórn á flugvélinni eftir að hreyfillinn missti afl.

Í tölulið 3.21⁷ segir þetta:

Flugvél var á litlum hraða í fráhvarfsflugi, ofhlaðin og með þyngdarmiðju við öftustu mörk, þegar hreyfillinn stöðvaðist. Liklegt er að flugmaðurinn hafi reynt að endurræsa hreyfilinn en það krafðist margra handtaka. Þetta kann að hafa dregið úr einbeitingu og nákvæmni hans og valdið því að hann missti stjórn á flugvélinni.

Í niðurstöðum lokaskýrslunnar segir þetta í tölulið 3.22:

Flugvél var þunghlaðin á litlum hraða í fráhvarfsflugi þegar hreyfillinn missti afl. Hafi flugmaðurinn reynt endurgangsetningu hreyfilsins hefur það tekið nokkurn tíma en það ásamt því að halda stjórn á flugvélinni krafðist einbeitingar og markvissra aðgerða. Þar sem þetta var 22. flugferð hans þennan dag og flugvakt hans var orðin 13 klst., kann það að hafa dregið úr

⁶ Athugasemd sérstöku rannsóknarnefndarinnar: Það sem er innan hornklofa er athugasemd Flugmálastjórnar við skýrsludrög RNF frá 29. desember 2000.

⁷ Liklegir orsakaþættir eru merktir með stjórnmu *.

einbeitingu og nákvæmni hans við stjórn flugvélarinnar og stuðlað að því að hann missti stjórn á henni.

3.3.3 Enginn munur sem máli skiptir á skýrsludrögum og lokaskýrslu RNF.

Í kafla 3.3.1 um vinnutíma flugmannsins er vitnað til þeirra orða F og T að Flugmálastjórn hafi gert lítið úr því að flugmaðurinn hafði þann 7. ágúst 2000 farið fram yfir 10 klst. hámarks flugvakttíma með því að skírskota til ófyrirsjánlegra aðstæðna sem hafi í reynd ekki verið til að dreifa. Þetta hafa þeir til marks um óeðlileg tengsl Flugmálastjórnar við RNF, þannig að Rannsóknarnefndin starfi ekki jafn sjálftætt og nauðsynlegt sé. Umframvakttími flugmannsins sé ekki metinn sem sjálftætt atriði í tengslum við slysið eins og gert sé í skýrsludrögum, heldur sem bakþanki í niðurstöðu um þunga flugvélar þegar hreyfill stöðvaðist.

Ekki er alls kostar ljóst hvert þeir F og T eru að fara með þessari athugasemd. Í tölulið 3.16 í niðurstöðum í skýrsludrögum RNF er vikið að því að ekki verði útilokað að langur vinnudagur við erfiðar aðstæður hafi átt þátt í að flugmaður missti stjórn á flugvélinni eftir að hreyfillinn missti afl og í tölulið 3.21 í skýrsludrögum er tekið fram að flugvél hafi verið á littum hraða, þunghlaðin og ranghlaðin og flugmaður hafi reynt að endurræsa hreyfilinn, það hafi krafist margra handtaka, dregið úr einbeitingu hans og nákvæmni og valdið því að hann missti stjórn á flugvélinni. Í lokaskýrslunni, tölulið 3.22 í niðurstöðum, eru framangreindir textar dregnir saman í eina heild og settir í bein tengsl við slysið. Niðurstaðan er hin sama: að flugvakt hans hafi verið orðin 13 klst. og það kunni að hafa dregið úr einbeitingu hans og nákvæmni og stuðlað að því að hann missti stjórn á flugvélinni. Verður ekki séð að í texta lokaskýrslu sé neinu breytt sem máli skiptir frá því sem sett er fram í skýrsludrögum.

Þá má minna á að í athugasemd sinni í 2. kafla skýrsludraga RNF, „Greining þátta“ telur Flugmálastjórn að ummæli sín um heimild til að víkja frá 10 klst. flugvakttíma við ófyrirsjánalegar aðstæður breyti ekki framangreindum ályktunum RNF um að langur vinnudagur hafi hugsanlega skert einbeitingu og nákvæmni flugmannsins (bls. 27) og fellst þannig á niðurstöðu RNF.

Ekkert í umfjöllun RNF um vinnutíma flugmannsins bendir til óeðlilegra áhrifa Flugmálastjórnar á störf RNF.

3.4 Um stöðu RNF samkvæmt lögum nr. 59/1996 um rannsókn flugslysa.

Um Rannsóknarnefnd flugslysa eru ákvæði í lögum nr. 59/1996 um rannsókn flugslysa sem giltu þar til lög nr. 35/2004 leystu þau af hólmi 1. september 2004.

Þar segir í 6. gr.:

Rannsóknarnefnd flugslysa starfar sjálftætt og óháð stjórnvöldum og öðrum rannsóknaraðilum, ákærvaldi og dómstólum. Hún ákveður sjálf hvenær efni eru til rannsóknar flugslyss.

Nefndin getur krafið Flugmálastjórn um aðgang að hvers konar gögnum sem nauðsynleg eru við rannsókn máls.

Flugmálastjórn, Rannsóknarlöggreglu og löggreglu er skylt að veita nefndinni nauðsynlegar upplýsingar og aðstoð við rannsókn máls.

Í 4. gr. segir þetta:

Um sérstakt hæfi nefndarmanna og starfsmanna rannsóknarnefndar flugslysa fer eftir II. kafla stjórnsýslulaga nr. 37/1993.

Ljóst er, að með framangreindum ákvæðum laga er leitazt við að tryggja sjálfstæði RNF. Stjórnsýslusamband er ekkert milli hennar og Flugmálastjórnar; hins vegar leiðir af eðli mál að samskipti þeirra hljóta að vera talsverð. Nýju löginn nr. 35/2004 styrkja enn frekar Rannsóknarnefndina, en slysið varð og rannsókn fór fram í gildistíð laga nr. 59/1996, þannig að þau eru lögð til grundvallar í skýrslu þessari.

En þá er álitaefnið hvort RNF sé undir einhverjum óbeinum eða óformlegum þrýstingi, þannig að með réttu megi draga í efa að hún sé i reynd sjálfstæð í störfum. Sá sem heldur sliku fram verður að benda á einhver dæmi um starfshaetti sem renna stoðum undir slikar efasemdir. Framangreind tvö dæmi sem þeir F og T nefna gera það ekki að mati nefndarinnar.

3.5 Andmælaréttur.

Hitt er annað mál að ávallt má búast við að þeir sem eiga heiður sinn og hagsmuni að verja reyni að hafa áhrif á þá einstaklinga og stofnanir sem eiga að hafa eftirlit með þeim og kunna vegna stöðu sinnar og starfa að gagnrýna þá. Að það jafnt við Flugmálastjórn sem aðra. Raunar er gert ráð fyrir því í lögum og má minna á andmælarétt sem meginreglu í stjórnsýslurétti, sbr. 13. gr. stjórnsýslulaga nr. 37/1993 sem hljóðar svo:

Aðili mál skal eiga þess kost að tjá sig um efni málssins áður en stjórvallad tekur ákvörðun í því, enda liggi ekki fyrir í gögnum málssins afstaða hans og rök fyrir henni eða slikt sé augljóslega óþarfst.

Í lögum um rannsókn flugslysa nr. 59/1996 er þessi grunnregla áréttuð í 15. gr.:

Aðili málss, eigandi eða flugrekandi viðkomandi loftfars, svo og Flugmálastjórn, skal eiga þess kost, með þeim hætti sem rannsóknarnefnd flugslysa ákvæður hverju sinni, að tjá sig um drög að lokaskýrslu nefndarinnar innan tilskilins frests áður en endanlega er gengið frá skýrslunni, sbr. 14. gr., enda liggi ekki fyrir í gögnum málssins afstaða þeirra eða rök fyrir henni eða slikt sé augljóslega óþarfst.

Þeir F og T gefa í skyn að þessa hafi ekki verið gætt og segja þetta í upphafi 2. kafla skýrslu þeirra:

Meðan athugun á rannsókninni fór fram var ástæða til að hafa nokkrar áhyggjur af sambandinu milli RNF og flugmálastjórnar. Það er eðlilegt og vissulega góð vinnubrögð að leggja skýrsludröginn til umsagnar fyrir þá aðila, sem kunna að verða fyrir því að orðspor þeirra skaðist vegna niðurstöðu skýrslunnar þannig að þeir geti gert athugasemdir við hana áður en hún er birt. Þessu verklagi var fylgt varðandi flugmálastjórn, en það virðist ekki hafa verið gert að því er alla aðra aðila varðar. Þótt öðrum áhugaðilum kunni að hafi verið veitt taekifaði til að gera athugasemdir kom ekki í ljós neitt þess efnis að þeim hafi verið sýnd þessi kurteisi. Varðandi þessa rannsókn hefði verið rétt að veita dánarbúi flugmannsins, flugrekandanum, viðhaldsfyrirtækinu og mögulega flugumferðarstjórn taekifaði til að veita umsögn auch flugmálastjórnar.

Þeir F og T segja hér, að svo „virðist“ sem RNF hafi einungis sent skýrsludrög sín til Flugmálastjórnar en ekki annarra. RNF fullyrðir hins vegar í athugasemd sinni við þessi ummæli að drög lokaskýrslu hafi verið send til allra aðila málsins eins og lög geri ráð fyrir. Auk Flugmálastjórnar hafi drögin verið send flugrekanda og viðhaldsfyrirtæki. Allir hefðu gert athugasemdir og þær verið hafðar til hliðsjónar við gerð lokaskýrslu. Undir þetta tekur Flugmálastjórn með almennum orðum.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd hefur kannað hvernig staðið var að gerð lokaskýrslu RNF. Vinnudrög að skýrslu dags. 21 desember 2000 voru tekin fyrir á fundi RNF 28. desember s.á. og yfirfarin. Endanleg gerð draga að skýrslu RNF voru samþykkt og jafnframt samþykkt að senda þau aðilum máls til umsagnar og gefa þeim umsagnarfrest til 20. janúar 2001.

Skýrsludrög, dagsett 29. desember 2000, voru síðan send út með bréfi dagsettu sama dag til Flugmálastjórnar, Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf. og Flugvélaverkstæðis G.V. Sigurgeirssonar ehf. Flugmálastjórn sendi ýtarlegar athugasemdir dags. 5. febrúar 2001. Frá Leiguflugi Ísleifs Ottesen ehf. bárust athugasemdir dags 4. febrúar 2001 og frá Flugvélaverkstæði G.V. Sigurgeirssonar komu athugasemdir dags. 3. febrúar 2001.

Að fengnum þessum athugasemendum voru samin ný skýrsludrög dags. 12. marz og send sömu aðilum. Var frestur til athugasemda gefinn til 16. marz 2001. Svör bárust frá Flugmálastjórn í bréfi dags 16. marz, þar sem Flugmálastjórn kvaðst hafa ýmsa fyrirvara og athugasemdir við lokadrögini að skýrslunni, en vegna þess hversu skammur umsagnarfrestur væri myndi Flugmálastjórn koma athugasemendum sínum á framfæri á öðrum vettvangi ef ástæða þætti til.

Eftirfarandi athugasemdir voru þó gerðar í bréfinu:

Stofnunin vill þó leyfa sér að spyrja hvers vegna það er ekki lengur talin orsök⁸ slyssins að flugmaðurinn reyndist ekki hafa gengið úr skugga um að nægt eldsneyti væri á flugvélinni áður en lagt var upp frá Vestmannaeyjum. Ennfremur þykir rétt að benda á að fram kemur í lokadrögunum að flugmónum var ljóst að ekki var haegt að treysta eldsneytismelunum og það var skilti í flugvélinni sem tók fram að þessir mælar væru ókvæðaðir og ekki ætti að treysta þeim. Ókvæðaðir eldsneytismælar verða því að teljast afar ólikleg orsök slyssins.

Í lokaskýrslu RNF er í niðurstöðum (Conclusions), sbr. 3. kafla bætt við einum tölulið, sem þar er 3.12* og talinn líklegur orsakapáttur og hljóðar svo:

Flugmaðurinn virðist ekki hafa gengið úr skugga um hvert eldsneytismagnið á tönkum flugvélarnar var fyrir brottförina frá Vestmannaeyjum.

Þetta var ekki tekið fram í lokadrögum frá 12. marz 2000, þannig að komið er til móts við athugasemdir Flugmálastjórnar.

Í niðurstöðum RNF hvorki í lokadrögum né lokaskýrslu er vikið að því, að ókvæðaðir eldsneytismælar hafi verið orsök slyssins nema ef vera kynni óbeint í tl. 3.13 í lokaskýrslunni sem er samhljóða 3.12 í lokadrögum og hljóðar svo:

⁸ Athugasemd sérstöku rannsóknarnefndarinnar: Hæpið er að tala um „orsök“ flugslíss, réttara að tala um orsakaþætti enda atburðarás jafnan undanfari slikein slysa.

Flugmaðurinn virðist hafa vanmetið eldsneytiseyðslu flugvélarinnar og ofmetið eldsneytismagn í tönkum hennar fyrir brottförlina frá Vestmannaeyjum, en þá hafði flugvélin mun minna flugþol en hann áætlaði.

Þetta er talið meðal líklegra orsakaþáttu.

Þá bárust athugasemdir, annars vegar frá Birgi Björgvinssyni, flugrekstrarstjóra LÍO ehf. og hins vegar frá Ísleifi Ottesen forstjóra, báðar dags. 16. mars 2001. Tveir nefndarmenn, Kjartan Norðahl og Sigurður Lindal hafa farið yfir þær og er það mat þeirra að réttmætt tillit hafi verið tekið til þeirra við gerð lokaskýrslu. Loks bárust athugasemdir frá Flugvélaverkstæði G.V. Sigurgeirssonar ehf., dags. 14. mars 2001, en ekki verður séð að þær hafi gefið tilefni til breytinga við gerð lokaskýrslu.

Flugmálastjórn kom síðan athugasemduum, sem boðaðar voru í áðurnefndu bréfi, 16. mars, á framfæri í greinargerð dags. 29. mars 2001. Þar er gerð grein fyrir starfsemi Flugmálastjórnar, lýst afskiptum af flugvélinni TF-GTI, flugi hennar frá Vestmannaeyjum til Reykjavíkur 7. ágúst 2000 og sérstaklega flugi að Reykjavíkurflugvelli. Loks er farið yfir ábendingar RNF til Flugmálastjórnar og lýst ráðstöfunum til umbóta. Ekki gerir Flugmálastjórn ákveðnar athugasemdir við lokadrögin, né heldur lokaskýrslu RNF sem þá var reyndar komin út, nema við tl. 4.4 í 4. kafla þar sem eru tillögur í öryggisátt, sbr. kafla 16.1 í þessari skýrslu, enda sé markvisst unnið að umbótum á gæðakerfum.

Efasemdir F og T eru þannig ástaðulausar. Hins vegar er það álitamál hverjum skuli gefinn kostur á umsögn. Með orðunum „aðili máls“ i upphafi 13. gr. er því ekki svarað með skýrum haetti, en þeir F og T telja að rétt hefði verið að veita dánarbúi flugmanns og flugumferðarstjórn tækifæri á að gefa umsögn. Þar sem flugmaðurinn var láttinn verður ekki séð að fyrirsvarsmenn dánarbús hans, erfingjar eða aðrir ættmenn, hefðu getað gefið neinar skýringar sem máli skiptu.

Ekki er gert ráð fyrir því í stöðlum, ráðlögbum aðferðum eða leiðbeiningaefni Alþjóðaflugmálastofnunarinnar að dánarbúi flugmannna séu send drög að flugslysaskýrslum í trúnaði. Þetta er þó gert í sumum ríkjum eins og í Bretlandi, Kanada og Ástralíu, en ekki í Bandaríkjum og fjölda annarra ríkja. Þar er talið að sjálfstæð rannsóknarstofnun, óháð flugmálayfirvöldum sem setja reglur og hafa eftirlit með öryggi, tryggi hagsmuni allra aðila nægilega, einnig ættingja þeirra sem láttizt hafa.

Hætt er við að aðgangur eftirlifenda þeirra sem farizt hafa að skýrsludrögum ýti rannsókninni að nauðsynjalausu út í lagaflækjur sem eiga ekkert skylt við flugöryggi. Ennfremur er þess ekki að vænta að eftirlifendur hafi þá þekkingu sem að gagni kemur við rannsóknina eða gera faglegar athugasemdir fyrir lokaskýrslu. Þeir yrðu að treysta á málsvara sem yrðu lögmönnum til fulltingis við hagsmunagæzlu en ekki til að stuðla að flugöryggi. RNF fór hér að íslenzkum lögum í hvívetna.

Þótt rétt hafi verið að dómi F og T að bjóða Flugmálastjórn að gera athugasemdir virðast þeir telja að of langt hafi verið gengið og Flugmálastjórn fengið tækifæri til að beita RNF ótilhlýðilegum þrýstingi. Þar falla ummæli þeirra á þennan veg í 2. kafla:

Þótt það sé algjörlega rétt hjá RNF að bjóða flugmálastjórn að gera athugasemdir verður nefndin jafnan að hafa vakandi auga á því að koma í veg fyrir að beitt sé óþarsa þrýstingi meðan verið er að semja skýrslur hennar. Bezt má lýsa tóninum í athugasemdum

flugmálastjórnar þannig að hann sé „ákveðinn“ og samkvæmt framansögðu virðist flugmálastjórn hafa tekizt að sannfæra RNF um að þörf væri fyrir breytingar á þeim niðurstöðum, sem vörðuðu þá reglugerð þar sem flugmálastjórn var berskjölduðust fyrir gagnrýni.

Viðurkennt er að Ísland hefur farið eftir kröfum viðauka 13 og Evróputiskipuninni að því er varðar aðskilnað milli stjórnunar- og rannsóknaraðgerða í sambandi við rannsókn á flugslysum. Einnig er ætlað að vegna fólksfæðar á Íslandi eru takmörk fyrir því hvað til er af hæfu starfsfólk til að gegna öllum nauðsynlegum stöðum. Hvað sem því líður myndi það bæta um fyrir algerlega óháðum rannsóknum á slysum á Íslandi i framtíðinni ef hægt væri að aðskilja RNF og flugmálastjórn frekar á sviði flugslysarannsókna.

Allt er þetta fremur óljóst. Sjálfsagt má taka undir með þeim F og T að það yrði óháðum flugslysarannsóknum til framdráttar að skilja sem gleggst milli RNF og Flugmálastjórnar. Þeir benda hins vegar ekki á neitt sem gera mætti umfram það sem þegar er mælt i lögum. Þeir víkja að „ákveðnum“ tóni í athugasemdum Flugmálastjórnar og henni hafi tekizt að „sannfæra RNF um að þörf væri fyrir breytingar á þeim niðurstöðum, sem vörðuðu þá reglugerð þar sem Flugmálastjórn var berskjölduðust fyrir.“ Dæmin um lofthæfi flugvélarinnar og vinnutíma flugmannsins virðast eiga að renna stoðum undir það hvar Flugmálastjórn var berskjölduðust og vera til marks um að RNF hafi látið undan ómálefhnalegum þrýstingi Flugmálastjórnar, en hér að framan hefur verið sýnt fram á að sú ályktun verður ekki dregin af þessum dæmum. Þau sýna hið gagnstæða.

Hitt er annað mál að hugsanlega mætti herða á orðalagi i lögnum þótt það breytti varla miklu, en vænlegra væri þó að setja nefndarmönnum og starfsmönnum þeirra reglur um samskipti við þá sem sinna flugrekstri og stjórnsýslu á því sviði. Þá mætti einnig gefa því gaum hvort rétt væri að setja Flugmálastjórn og Rannsóknarnefnd flugslysa hvora undir sitt ráðuneyti, en slikt mun hafa komið til orða.

Að lokum má minna á tillögu RNF til aukins öryggis sem hún beindi til Flugmálastjórnar eftir flugslys sem varð hjá öðrum flugrekanda í þjónustuflugi 13. september 1998. Rannsóknarnefndin telur í lokaskýrslu sinni að markmið þeirra tillagna hafi ekki skilað sér með þeim hætti sem til var ætlazt með vísan til þess sem í ljós hafi komið um eftirlit með rekstri flugvélarinnar TF-GTI.

Í svari Flugmálastjórnar við tillögnum staðfesti hún að reglur JAR-OPS 1 sem nú gildi fyrir stærri flugrekendur myndu innan skamms einnig ná til minni flugrekenda. Rannsóknarnefnd flugslysa telur að gildistaka þessara reglna muni taka á flestum þeim atriðum sem áfátt hafi verið og hafi komið fram við rannsókn þessa máls. (Lokaskýrsla RNF, 2. kafli, „Greining þáttu“, bls. 24).

3.6 Niðurstaða um það hvort Flugmálastjórn hafi haft óeðlileg áhrif á lokaskýrslu RNF.

Eins og viða hefur verið vikið að í þessum kafla láta þeir F og T að því liggja að RNF hafi verið undir ótilhlýðilega miklum þrýstingi Flugmálastjórnar við gerð lokaskýrslu. Að visu fer ekki milli mála að umfjöllun RNF um starfshætti og starfsvenjur Flugmálastjórnar hafa ýtt við starfsmönnum hennar. Þetta er þá til marks um sjálfstæði RNF. Enda þótt RNF hafi tekið til greina nokkrar athugasemdir Flugmálastjórnar og gert breytingar í samræmi við það eru engin merki um að það hafi verið gert vegna þrýstings frá Flugmálastjórn. RNF hefur einfaldlega fallizt á að

athugasemdirnar væru tilefni til breytinga.⁹ Þá má minna á að RNF beindi tillögum til umbóta á verkferli og starfsháttum Flugmálastjórnar, sbr. 4. kafla lokaskýrslu RNF, tillögur í öryggisátt, tl. 4.2-4.7 sem taldir verða upp í lokakafla þessarar skýrslu (16.1).

Þáverandi rannsóknarstjóri flugslysa, Skúli Jón Sigurðarson, og þáverandi vararannsóknarstjóri flugslysa, Þorsteinn Þorsteinsson, voru á þessum tíma einu föstu starfsmenn RNF. Þeir höfðu þann hátt á að annar hvor þeirra stjórnaði rannsókn hvers atviks sem rannsaka þyrfti.

Vararannsóknarstjórin stjórnaði rannsókn flugslyss TF-GTI frá 7. ágúst 2000 til 15. desember 2000, en þá fór hann utan og var erlendis til 30. júní 2001. Rannsóknarstjóri flugslysa tók þá við rannsókninni og lauk henni. Vararannsóknarstjórin sötti þrjá fundi RNF í mars 2001 þegar nefndin var að ljúka skýrslu sinni eftir að allar athugasemdir höfðu boritz. Ljóst er af gögnum málsins og samtölum við vararannsóknarstjórnann, að hann var ekki sáttur við allar breytingar sem gerðar höfðu verið á skýrslunni. Ekki er óalgengt, að skoðanir séu skiptar um það hvort og hvernig eigi að breyta skýrslum vegna athugasemda sem gerðar séu, enda oft háð mati hvernig tekið skuli á álitaefnum.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd hefur skoðað skýrsludrögin ásamt athugasemdum Flugmálastjórnar og boríð þær saman við lokaskýrsluna. Hún er þeirrar skoðunar að breytingarnar á skýrsludrögunum sem rekja mátti til ábendinga Flugmálastjórnar hefðu í mörgum greinum átt við full rök að styðjast og verið til bóta í lokaskýrslu. Á fæinum stöðum var texti úr skýrsludrögunum ekki tekinn upp í lokaskýrslu. Engin skýr merki voru um að rök hefðu skort fyrir neinni þessara breytinga. Til dæmis fólu sumir hinna brottfelldu texta í sér sakargiftir. Sérstaklega má nefna að í skýrsludrögunum var afdráttarlaust sagt að flugvél hafi ekki verið lofthæf þegar slysíð varð. Með slikri ályktun er verið að lýsa sök sem er ekki markmið með flugslysarannsóknum. Það er í verkahring Flugmálastjórnar að meta hvort flugvél var lofthæf. Það er því fyllilega réttlætanlegt að fella þennan texta brott meðan staðreyndir sem lúta að lofthæfi standa áfram í skýrslunni. Í þessu tilfelli benti RNF á annmarka sem snertu öryggi um lofthæfi og gerði tillögur til umbóta á þessum annmörkum. Sama má segja um vinnutíma flugmannsins sem þeir F og T hafa til marks um óeðilegan þrýsting Flugmálastjórnar.

Ljóst er að Flugmálastjórn taldi að sér vegið og RNF tók þann kost að fella úr skýrslunni það sem lýsti sakargiftum án þess að falla frá ályktunum sem studdar voru staðreyndum og greiningu þeirra. Enda þótt úrfellingar væru gerðar á fæinum stöðum og orðalag mildað var skýrslan hlutlæg og tók á öllu sem máli skipti.

Því verður einnig að gefa gaum að hvað sem líður athugasemdum Flugmálastjórnar og breytingum sem skiluðu sér í lokaskýrslu komst RNF að niðurstöðu í ýmsum greinum og gerði tillögur til bætts öryggis sem fólu í sér gagnrýni á frammistöðu Flugmálastjórnar.

⁹ Einn nefndarmanna, Birger Andreas Bull, tekur fram að honum finnist lokaskýrsla RNF miklu vægilegar orðuð en skýrsludrögin. Í Noregi verði sjaldan miklar breytingar frá texta skýrsludraga Flugslysaneftnar til lokaskýrslu hennar. Ef það gerist sendi Flugslysaneftnd út önnur drög áður en gengið sé frá lokaskýrslu.

4.0 Um skráningu og útgáfu lofthæfiskírteinis flugvélarinnar TF-GTI.

4.1 Inngangur.

Þegar hefur nokkuð verið fjallað um útgáfu lofthæfiskírteinis flugvélarinnar þar sem fjallað var um samband milli RNF og Flugmálastjórnar. Þar var greint frá athugasemdum Flugmálastjórnar við það sem stóð í skýrsludrögum RNF um lofthæfiskírteini flugvélarinnar og loks tekinn upp texti lokaskýrslu RNF, sbr. kafla 1.18.4. Niðurstaðan er sú að þrátt fyrir ábendingar þess efnis hefur ekkert komið fram sem bendir til óeðlilegra áhrifa Flugmálastjórnar á störf RNF eða annars konar ótilhlýðileg tengsl milli stofnananna. Í því samhengi var óhjákvæmilegt að skoða útgáfu lofthæfiskírteinis og raunar einnig minnast á skráningu. Áður en skilizt er við þennan þátt þykir rétt að taka til sjálfstæðrar athugunar skráningu flugvélarinnar og útgáfu lofthæfiskírteinis þótt því fylgi nokkur endurtekning á því sem þegar er sagt. Skal nú fyrst vikið að skráningu og síðan að útgáfu lofthæfiskírteinis.

4.2 Um skráningu og útgáfu lofthæfisskírteinis.

4.2.1 Helztu ákvæði loftferðalaga nr. 60/1998.

Helztu ákvæði loftferðalaga nr. 60/1998 um skráningu loftfara eru sem hér segir:

Úr 10. gr.:

Heimilt skal að skrásetja hér á landi loftfar sem er í eigu íslenzkra ríkisborgara er eiga lögheimili hérlandis eða íslenzkra lögaðila sem eiga heimili hér á landi. [...].

Úr 11. gr.:

Loftfar, sem skrásett er erlendis, verður eigi skráð hér á landi fyrr en það hefur verið strikað af erlendri skrá. [...].

Úr 12. gr.:

Loftfar skal eigi skrásetja, nemur það hafi tegundarskírteini sem Flugmálastjórn hefur gefið út eða metið gilt eða annars konar vottorð sem Flugmálastjórn metur fullnægjandi. [...].

Úr 13. gr.:

Skrásetja skal loftfar samkvæmt skriflegri umsókn eiganda þess. Umsókn skal geyma skyrslur sem nauðsynlegar eru til skráningar og henni skulu fylgja skilríki fyrir því að umsækjandi sé eigandi loftfarsins, hvenær og af hverjum það er smiðað og svo að skilyrðum 10.-12. gr. sé fullnægt. [...].

4.2.2 Um skráningu flugvélarinnar.

Um skráningu flugvélarinnar var ekki mikið fjallað í athugasemdum Flugmálastjórnar við skýrsludrög RNF, sbr. kafla 1.16.2.4. Þar sagði einvörðungu að skráning hefði farið fram eftir settum reglum á grundvelli tilskilinna gagna og Flugmálastjórn hefði gengið úr skugga um að flugvélun hefði verið afskráð í Bandaríkjunum, eignarhald væri í samræmi við kröfur laga og loftfarið hefði tegundarskírteini sem Flugmálastjórn tæki gilt. Öll þessi gögn hefðu legið fyrir við skráninguna. Lögð hefðu

verið fram gögn um afskráninguna í Bandaríkjunum og þar komið fram um hvaða tegund loftfars hafi verið að ræða. Flugmálastjórm mæti FAA tegundarskírteini gilt án takmarkana.

Í lokaskýrslunni virðist einungis fjallað um skráningu flugvélarinnar í kafla 1.18.4 og kafla 2 sem ber fyrirsögnina „Greining þáttu“, en þessir textar skýrslunnar eru birtir í kafla 3.2.6 hér að framan. Upplýsingar um skráningu má draga saman sem hér segir:

1. Flugvélin fékk skráningarskírteini í Bandaríkjunum 17. júní 1999 með auðkenninu N131DC.
2. Skráður eigandi – Sunland Air Inc. – fékk flugvélina afskráða í Bandaríkjunum 29. marz 2000, sbr. 11. gr. loftferðalaga nr. 60/1998.
3. Afsal/kaupsamningur dags. 19. apríl 2000 frá Sunland Air Inc. til L.I.O. ehf./Air Charter Iceland er í gögnum Flugmálastjórnar, sbr. 13. gr. loftferðalaga. (Um framangreinda liði 1-3, sbr. lokaskýrslu, kafla 1.18.4).
4. Flugvélin var skráð á flugrekstrarleyfi „Leiguflugs Ísleifs Ottesen hf.“ 16. júní 2000 og notuð til þjónustuflugs þar til hún först 7. ágúst 2000. Við rannsóknina kom fram að hnökkrar voru á tilteknum atriðum í starfrækslu flugvélarinnar allt frá fyrsta degi, (sbr. 2. kafla lokaskýrslunnar).

Niðurstaða RNF var sú að flugvélin hefði gildi skrásetningarskírteini sem Flugmálastjórn hefði gefið út, sbr. 3. kafla lokaskýrslunnar, „Niðurstöður“, tl. 3.1. Annað og meira virðist ekki tekið fram um skráningu. Athygli vekur að í skýrsludrögnum er minnzt á tegundarskírteini, en ekki í lokaskýrslunni. Það á að liggja fyrir samkvæmt 12. gr. loftferðalaga eins og tilgreint er hér að framan. Í greinargerð Flugmálastjórnar um skýrslu F og T frá 4. október 2002 er tekið fram að mikil umræða hafi orðið um hreyfilinn þegar skýrla RNF frá 23. marz 2001 var lögð fram og af því tilefni hafi Flugmálastjórn breytt verklagi við skráningu flugvél sem eins væri hátt að um og TF-GTI. Sé því lítil hætta á að flugvél með röngum eða fölsuðum gögnum verði skráð hér á landi nú, sbr. nánar kafla 5.3.4.

4.2.3. Um útgáfu lofthæfiskírteinis.

Eins og rakið hefur verið hér að framan var niðurstaðan í skýrsludrögum RNF frá 29. desember 2000 sú, að flugvélin hefði ekki verið lofthæf. Flugmálastjórn var á öðru máli og rökstuddi þá skoðun með vísan til 20. gr. loftferðalaga eins og áður er rakið.

Hér verður nánar og til áréttigar hugað að því hvað segir í lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.4 um útgáfu lofthæfiskírteinis flugvélarinnar TF-GTI, sbr. kafla 3.2.6 hér að framan:

1. Lofthæfiskírteini til atvinnuflugs var gefið út 15. júní 2000 á grundvelli ársskoðunar í Flugvélaverkstæði G.V. Sigurgeirssonar ehf. 9. júní 2000.
2. Flugmálastjórn endurútgaf 16. júní 2000 viðbótarblað við flugrekstrarleyfi Ísleifs Ottesen hf. þar sem flugvélin var skráð til þjónustuflugs.
3. Til þess að staðfesta að flugvél fullnægi skilyrðum um lofthæfi til atvinnuflugs þarf samkvæmt kröfum JAA að framkvæma sérstaka staðfestingarskoðun – „Conformity Inspection“ – áður en viðhaldsvottorð skv. JAR-145 er gefið út.

4. Þetta átti við flugvélina TF-GTI sem kom úr öðru reglugerðarumhverfi. Hún hafði verið skráð í Bandaríkjunum og hafði verið haldið við samkvæmt öðrum kröfum, nánar tiltekið kröfum sem gerðar eru til viðhalds einkaflugvélá.
5. Flugmálastjórn metur ársskoðun fullnægjandi í þessum tilfellum. JAA metur slika skoðun lágmark, enda séu öll gögn um viðhald flugvélarinnar fyrir hendi.
6. RNF taldi að skoðun flugvélarinnar hefði átt að vera ítarlegri en ársskoðun. Ekki lágu fyrir öll gögn um viðhald og ekki var staðið að útgáfu flugdagbóka samkvæmt almennt viðurkenndum reglum í flugstarfsemi, sbr. kafla 1.18.3 í lokaskýrslu.
7. Í vinnupappírum um ársskoðun 9. júní var merkt við að strokkar hefðu verið þjöppuprófaðir, en ekki voru merkingar á hreyfli eða skráning í gögnum um niðurstöður þeirrar prófunar.

Það sem hér hefur verið rakið er úr lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.4. Síðan er þessu bætt við til áréttið í 2. kafla lokaskýrslunnar „Greining þátta“:

1. Eldri dagbækur flugvélarinnar voru ekki fyrir hendi og nýjar dagbækur höfðu verið búnar til. Dagbækurnar höfðu ekki verið endurnýjaðar samkvæmt viðurkenndum aðferðum innan flugstarfseminnar; listi yfir lofhæfifyrirmæli var ófullnægjandi.
2. Í dagbók flugvélarinnar var 9. júní 2000 staðfest að ársskoðun hefði farið fram í Flugvélaverkstæði G.V. Sigurgeirssonar ehf., en ekki sérstök staðfestingarskoðun (Conformity Inspection).
3. Listi yfir lofhæfifyrirmælin var byggður á ófullnægjandi lista sem kom með flugvélinni frá Bandaríkjunum.
4. Heildargangtími hreyfils og loftskrúfu frá smiði var óþekktur.
5. Á grundvelli ársskoðunarinnar var sótt um lofhæfissískírteini til atvinnuflugs. Í umsókninni var tekið fram að loftfarið væri búið tækjum til sjónflugs og til takmarkaðs nætorsjónflugs.
6. Þó svo að öll gögn sem formlega er krafist við útgáfu lofhæfiskírteinis hafi verið fyrir hendi var tilefni til þess að gera athugasemdir, m.a. vegna ófullnægjandi frágangs þeirra.

Nú kom flugvélin úr öðru reglugerðarumhverfi, nánar tiltekið frá Bandaríkjunum (FAR) yfir í evrópskt (JAR) umhverfi og eldri dagbækur og viðhaldsgögn voru ekki fyrir hendi við skráningu til atvinnuflutninga. Taldi RNF að Flugmálastjórn hefði mátt ganga eftir frekari upplýsingum um endurnýjun viðhaldsgagna flugvélarinnar og um þá skoðun sem var grundvöllur fyrir að flugvélin var samþykkt inn í JAR umhverfið. Sú skoðun sem framkvæmd var, þ.e. ársskoðun er talin lágmarksskoðun að álti JAA (sjá lokaskýrslu RNF, 2. kafli „Greining þátta“ bls. 21-22)..

Niðurstöða RNF er þá sú að flugvélin hafi haft gild skrásetningar- og lofhæfiskírteini sem Flugmálastjórn hafi gefið út. Viðhald flugvélarinnar hafi verið í höndum viðurkennds aðila (JAR-145) og hreyfill og loftskrúfa hafi verið skoðuð á réttum tíma eftir að hún var skráð hér á landi, sbr. 2. kafla lokaskýrslunnar, „Greining þátta“ bls. 21.

Í greinargerð til löggreglu dags. 22. október 2001 bendir Pétur K. Maack, framkvæmdastjóri flugöryggissviðs Flugmálastjórnar á að sami maður sé baði tæknistjóri flugrekanda og ábyrgur framkvæmdastjóri viðhaldsstöðvar sem njóti viðurkenningar skv. JAR 145. Viðhaldsvottur viðurkenndrar viðhaldsstöðvar eigi að votta í viðhaldsbók, en ekki tæknistjóri flugrekanda.

Viðhaldsstöðinni sem framkvæmdi ársskoðunina hafi borið að ganga úr skugga um að allar merkingar samkvæmt tegundarskíteini og viðbótum við það væru fyrir hendi áður en gefið væri út viðhaldsvottorð fyrir ársskoðunina. Viðhaldssáætlun fyrir loftfarið feli í sér að við ársskoðun skuli merkingar athugaðar hvort sem þær tilheyri upprunalegu tegundarskíteini eða viðbót við það (STC). Í JAR-145, sbr. auglýsingi nr. 477/1994, er tekið fram í grein JAR 145.50 að viðhaldsvottar með viðeigandi heimildir gefi út viðhaldsvottorð þegar þeir hafa fullvissað sig um að í viðhaldsstöðinni hafi allt viðhald loftfars verið réttilega framkvæmt, svo og allra ihluta þess. Viðhaldsstöðin virðist að mati Flugmálastjórnar hafa brotið gegn þessari reglu þar sem ekki hafi verið sýnt fram á með fullri vissu að merkin væru fyrir hendi. Niðurstaðan í greinargerð Péturs K. Maack er sú að loftfarið hefði ekki fengið lofhæfiskíteini ef ljóst hefði verið að ranglega hefði verið staðfest að merkin væru fyrir hendi.

Í greinargerð Flugmálastjórnar um skýrslu F og T frá 4. október 2002 er tekið undir þau ummæli að draga megi í efa að lofhæfiskíteini hefði verið gefið út ef upplýsingar hefðu legið fyrir um að gagnaplaða hreyfilsins hefði ekki verið upprunaleg. Hefði það komið tímabundið í veg fyrir að flugvélum fengi lofhæfiskíteini, sbr. kafla 5.3.4.

Með því að flugvélum kom úr bandarísku reglugerðarumhverfi yfir í evrópskt taldi RNF með vísan til þess hvernig gögn voru lögð fyrir að Flugmálastjórn hefði verið rétt að kalla eftir frekari gögnum áður en flugvélum TF-GTI var skráð og áður en lofhæfiskíteini var gefið út, enda hefur starfsháttum að þessu leyti verið breytt. Undir þetta tekur sú sérstaka rannsóknarnefnd sem stendur að þessari skýrslu og hnykkir reyndar á með því að hvorki hefði átt að skrá flugvélina né gefa út lofhæfiskíteini eins og umsókn var háttáð. Um skráningu og útgáfu lofhæfiskíteinis er einnig fjallað í köflum 5.4.3 og 5.5 hér á eftir.

Með þessu er ekki tekin afstaða til þess hvort flugvélum hafi í reynd verið lofhæf. Og ekkert bendir til að þessir hnökkrar hafi átt neinn þátt í slysinu 7. ágúst 2000.

5.0 Saga hreyfilsins.

5.1 Fyrri skoðanir. – Lokaskýrsla RNF.

5.1.1 Stutt lýsing á hreyflinum.

Saga hreyfilsins er rakin í lokaskýrslu RNF frá 23. marz 2001, kafla 1.16.1.2, 1.18.14 og 1.18.3 og um sögu hreyfilsins fjalla þeir F og T í alllöngu máli í 6. kafla skýrslu sinnar.

Í upphafi kafla 1.16.1.2 er hreyflinum lýst þannig:

Hreyfillinn er af gerðinni Teledyne Continental TSIO-520-H, sex strokka 285 hestafla bensinhreyfill með hverfilforþjöppu og beina innspýtingu eldsneytis, sem er í samræmi við flughandbók TF-GTI.

Á vottunarplötu hreyfilsins (Data Plate) stendur hins vegar að hann sé 300 hestafla (HP), af gerðinni TSIO-520-ECH og raðnúmer 165605-8-E. „ECH“ táknað að hreyfillinn hafi verið framleiddur sem „E“ gerð en að honum hafi síðar verið breytt í „H“ gerð. „H“ gerðin er 285 hestafla, (sjá gr. 1.18.14).

5.1.2 Um uppruna hreyfilsins.

Þá skal rakið það sem segir í lokakýrslu RNF, kafla 1.18.14, um uppruna hreyfilsins:

Við rannsókn á gögnum hreyfilsins kom í ljós að uppruni hans var ókunnur, þ.e.a.s. dagbók um uppruna hans, notkun og heildargangtíma var ekki fyrir hendi. Hreyfillinn hafði verið grannskoðaður árið 1996 á verkstæði í Bandaríkjunum sem ekki var viðurkennt (FAA certificated FAR part 145 repair station) til þess að gefa út vottorð um lofthaefi (Airworthiness Approval Tag, FAA Form 8130-3). Þar sem hreyfillinn var í einkaflugvél í Bandaríkjunum var ekki þörf á sliku vottorði.

Hins vegar er krafa samkvæmt reglum JAR 145.50 um að viðhaldsvottorð séu fyrir hendi fyrir flugvélar og íhluti þeirra, sem notaðar eru í atvinnuflugi í löndum þar sem kröfur JAA gilda, svo sem á Íslandi.

RNF óskaði eftir útskýringu JAA á þessu ákvæði og sendi einnig fyrirspurn til Flugmálastjórnar þar sem beðið var um útskýringar á því hvernig þessar kröfur hefðu verið uppfylltar þegar lofthaefiskirteini til atvinnuflugs var gefið út fyrir TF-GTI hér á landi.

Í svari JAA kom fram, að slikt vottorð væri ekki nauðsynlegt, ef flugvélin hefði uppfyllt kröfur um lofthaefi í því reglugerðarumhverfi sem hún var í áður. Hér hafði verið gefið út viðhaldsvottorð af JAR-145 viðurkenndu verkstæði fyrir flugvélina í heild, þar með talda íhluti hennar s.s. hreyfilinn.
[Sjá kafla 5.4.4 hér á eftir].

Eins og áður hefur komið fram, var uppruni hreyfilsins óþekktur. Samkvæmt vottunarplötu [gagnaplotu] hreyfilsins (Data Plate) hafði honum verið breytt úr „E-gerð“ í „H-gerð“ (ECH). Þegar þetta var borið undir framleidandann, Teledyne Continental, upplýsti hann RNF [i bréfi dags. 28. febrúar 2001 sem nánar verður vikið að síðar] um að nánast órnögulegt væri að framkvæma slika breytingu, þar sem þessar tvær gerðir væru mjög ólíkar („There is almost no commonality in the major engine components“). Hins vegar staðfesti hann að viðkomandi hreyfill væri af „H-gerð“ og þar með rétt hreyfilgerð fyrir flugvélina samkvæmt flughandbókinni.

Viðhaldsgögn hreyfilsins sýna að hann er sami hreyfillinn sem grannskoðaður var af „Gold Star Aviation Accessories“ hinn 15. desember 1996 og sá sami sem var á flugvélinni TF-GTI þegar hún kom til landsins.

Eins og áður hefur komið fram leiddi rannsókn RNF og sérfræðinga hennar ekki í ljós að neitt hefði verið athugavert við vélbúnað hreyfilsins áður en hann lenti í sjónum.

5.1.3 Hreyfill grannskoðaður 15. desember 1996.

Síðan er í kafla 1.18.3 í lokaskýrslu RNF greint nánar frá grannskoðun Gold Star Aviation Accessories á hreyflinum og segir þar meðal annars:

Samkvæmt dagbók hreyfilsins var hann grannskoðaður hjá Gold Star Aviation Accessories, Inc. [...]. Dagsetning grannskoðunarinnar er 15. desember 1996 og við útgáfu hinnar nýju dagbókar var gangtími hreyfilsins skráður 0 klst. frá grannskoðun („TT O since O-Haul“). Ekki var þess getið hver heildargangtími hreyfilsins (Total time in Service) var þá, úr hvaða flugvél hann kom, hvenær hann hafi verið settur í flugvélina N131DC, eða með hvaða hætti hann var búinn undir geymslu samkvæmt FAA AC 20-62D, „Eligibility, Quality and Identification of Aeronautical Replacement Parts“.

Samkvæmt kröfum JAA (JAR 145.55 Maintenance Records) er viðurkennt að skrá aðeins gangtíma frá síðustu grannskoðun þegar verið er að útbúa nýjar dagbækur í stað þeirra sem ekki eru fyrir hendi.

5.2 Dagbækur og gögn.

5.2.1 Upprunaleg gögn skorti.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.3, er tekið fram að hvorki upprunalegar dagbækur né hluti viðhaldsgagna hafi verið fyrir hendi; eigandinn hafi verið ábyrgur fyrir að láta viðurkenndan aðila útbúa nýjar dagbækur og þær ættu að sýna að þær væru nýjar. Þá hefði einnig átt að koma fram að staðfest hefði verið með skoðun, að allar meiriháttar viðgerðir og breytingar á flugvélinni hefðu verið framkvæmdar samkvæmt viðurkenndum aðferðum. Í bókunum hefði átt að vera staðfesting á því að öll lofthæfisýrirmæli gefin út fyrir flugvélina og íhluti hennar hefðu verið framkvæmd, ella hefði átt að framkvæma öll lofthæfisýrirmæli sérstaklega og staðfesta í bókunum.

Síðan segir í kafla 1.18.3:

Í dagbókunum var ekki tekið fram að um nýjar bækur væri að ræða og ekki var staðfest eða tekið fram að flugvél hafi verið skoðuð sérstaklega í ljósi þess að upprunalegu dagbækurnar voru ekki fyrir hendi. Ekkert var að finna í dagbókunum um staðfestingu á framkvæmd lofthæfisýrirmæla.

5.2.2 Um dagbækur og síðari gögn.

Í lokaskýrslu RNF segir þetta um dagbækur og síðari gögn (sbr. kafla 1.18.3):

Fyrsta færsla í dagbók flugvélarinnar var þar sem JAS Inc., [...] gaf út viðhaldsvottorð eftir ársskoðun hinn 15. febrúar 1999. Í hreyfildagbókinni var viðhaldsvottorðið fyrir grannskoðun hreyfilsins límt fremst í bókina, en þar á eftir var útskrift frá JAS Inc. eftir 100 klst. skoðun. Í dagbók loftskrúfunnar var viðhaldsvottorð um grannskoðun frá Precision Propeller Service, Inc.

Í gögnum flugvélarinnar var listi yfir lofhæfifyirmæli, útbúinn og áritaður af JAS, Inc.¹ Eimungis var kvittað fyrir hluta af þeim lofhæfifyirmælum sem áttu við þessa flugvél eða íhluti hennar. Varðandi lofhæfifyirmæli 94-12-8, sbr. gr. 1.18.2, stóð þar að liður C, hefði verið framkvæmdur.

Í viðhaldsgönum sem fylgdu flugvélinni er m.a. yfirlýsing, dagsett 15. febrúar 1996, frá fyrrum eiganda hennar [... með notarial staðfestingu 29. febrúar 1996]. Samkvæmt yfirlýsingu þessari var W.T. Castleberry eigandi N131DC, Cessna T210L, raðnúmer 21060050, til 16. sept. 1994. Þann dag hafi gangtímataljari (Tach Time) sýnt 3390,0 klst. og það hafi verið í samræmi við heildartimann sem kom fram í dagbók flugvélarinnar. Enn fremur að dagbókin hafi ekki sýnt neina sögu um skemmdir.

Yfirlýsingin náði hvorki til hreyfilsins né loftskrúfunnar, enda kemur ekkert fram í dagbókunum um ásetningu hreyfilsins eða loftskrúfunnar.

Núverandi skráður eigandi flugvélarinnar kvaðst ekki vita til þess að flugvélinni hafi verið flugið neitt frá því 14. september 1994 þar til hann eignaðist hana og kvaðst viss um að flugvélun hefði verið flutt á bilum milli fylkja í Bandaríkjunum. Þetta er í samræmi við staðfestan flugtíma (Tach-tíma) flugvélarinnar hér að ofan og flugtíma sem gefinn var upp við skráningu flugvélarinnar hér á landi, sbr. gr. 1.18.4. Ekki hafa verið lögð fram gögn um þessa flutninga og í dagbókum flugvélarinnar er ekki getið um mögulega sundurtekt eða samsetningu hennar fyrir eða eftir flutningana.

Flugvél N131DC var í eigu Sunland Air Inc. í Maryland, Bandaríkjunum, þegar viðhaldsvottorð var gefið út eftir ársskoðun og flugvélun skrifuð út (certified for return to service) af JAS, Inc. sem skráði heildarflugtíma flugvélarinnar 3390,0 klst. í dagbókina hinn 15. júní 1999 eftir ársskoðunina.

Samkvæmt viðtali sem RNF átti við forsvarsmann JAS, Inc. sem skrifði flugvélina út fyrir þess hönd, kom m.a. fram að hann sagðist hafa farið vandlega yfir ásetningu hreyfilsins og vængjanna og ekkert fundið athugavert. Eftir þessa skoðun hafi flugvélinni verið reynsluslogið tvísvar og allt hafi reynzt vera eðlilegt og í góðu lagi.

Síðan er greint frá grannskoðun Gold Star Aviation Accessories 15. desember 1996 sem lýst er hér að framan. Þessu næst segir í lokaskýrslu RNF:

Loftskrúfan (McCauley, D3A32C88MR, raðnúmer 730423), var samkvæmt dagbók grannskoðuð 6. desember 1994 af Precision Propeller Service Inc., Tuscaloosa, Alabama. Hún var skoðuð eftir geymslu (Long Term Storage Inspection) af JAS, Inc. Propeller Dept. hinn 24. maí 1999. Ekki kemur þó fram í dagbókinni hvenær hún var sett á flugvélina eða hver gerði það. Samkvæmt viðhaldsvottorði var heildargangtimi hennar óþekktur, en timi frá grannskoðun var „0“.

Síðasta skoðun á TF-GTI var 50 klst. skoðun, dagsett 1. ágúst 2000. Þá var heildar flugtími flugvélarinnar skráður samtals 3486 klst. og gangtimar hreyfils og loftskrúfu frá síðustu grannskoðun skráðir samtals 96 klst. Þegar slysið varð, hafði flugvélinni verið flugið samtals 11:18 klst. frá þessari síðustu skoðun. Samkvæmt dagbókum og viðkomandi skrám var flugtími flugvélarinnar samtals 3497:18 klst. og gangtimar hreyfils og loftskrúfu samtals 107:18 klst. frá síðustu grannskoðun.

5.3 Skýrsla Forward og Taylors.

5.3.1 Sérstök rök fyrir að skoða hreyfil.

Í 6. kafla skýrslu F og T er fjallað um sögu hreyfilsins sem hér segir:

¹ Hann mun hafa verið dags. 20. febrúar 1996, sbr. greinargerð Sørens Flensteds.

Bótt sagt sé í lok greinar 1.18.14 að „*rannsókn RNF og sérfræðinga hennar fleiddi ekki í ljós að neitt hefði verið athugavert við vélbúnað hreyfilsins áður en hann lenti í sjónum*“. (rannsókn, sem við teljum að hafi verið ófullkominn eins og skýrt er í [4]. tölulið) gat RNF engu að síður þeirrar staðreyndar að þetta hafi verið óvenjulegur hreyfill og uppruni hans óþekktur.

Með því að okkur skilst að hreyfillinn sé ekki lengur til staðar til skoðunar verður líklega aldrei vitað hvort um hafi verið að ræða innri skemmdir á hreyflinum og þannig hvort uppruni og saga hreyfilsins kynni að hafa verið nær þungamiðju rannsóknarinnar, en RNF virðist hafa tekið þann möguleika með í reikninginn þegar hún bar fram öryggistillógu 4.2 „*ad verklagsreglur flugþryggissviðs Flugmálastjórnar er varða skráningu notaðra loftfara til atvinnuflugs verði endurskodadar*“, tillaga, sem við tökum heilshugar undir.

Í apríl 2002 svaraði flugmálastjórn spurningu okkar varðandi sögu hreyfilsins og sagði að „*A umsókn um loftaefiskirteini fyrir flugvélina er hreyfillinn tilgreindur sem TSIO 520 ECH. Stadfesting hreyfilgerðar og raðnúmer er hluti af forskráningarskoðun okkar á flugvélinni og gagna hennar. Samkvæmt tegundarskirteininu fyrir Cessna T210L (TC 3A21) er „H“ hreyfillinn videigandi fyrir flugvélina. Flugmálastjórn hafði enga ástæðu fyrir frekari skoðun og var ekki kunnugt um nokkrar ósamþykktar eða „ómögulega“ breytingu hreyfilsins*“.

Hver sem bökstafleg túlkun laganna kann að vera eignum við erfitt með að sætta okkur við yfirlýsinguna að það hafi „ekki verið nein ástæða fyrir frekari skoðun“ þegar leiðarbók vantaði, er sýndi heildargangtima, upplýsingaplatan sýndi að um var að ræða „ECH“ frekar en „H“, raðnúmer (165605-8-E) sem bentil til að um væri að ræða „E“ og með hestöflum uppgefnum fyrir „E“ frekar en fyrir „H“.

Svo virðist sem upplýsingaplata af „Per mold“ blokk „E“ hreyfils hafi verið sett á sandsteypta blokk „H“ hreyfils með óþekktan uppruna með stöfunum „CH“ viðbættum til að tákna að hreyflinum hafi verið breytt úr „E“ í „H“.

Bótt uppruni „H“ blokkarinnar² kunni að vera óþekktur var „E“ blokkin sem upplýsingaplatan var tekin af, hreyfill með raðnúmer 165605-8-E. Rannsókn okkar á þessu leiðir að því líkum (bréfaskipti við Teledyne Continental) að þessi „hreyfill hafi verið sendur nýr frá verksmiðjunni 21. júní 1968 til Cessna Aircraft og síðan skráður af eigandanum, alveg nýr á Íslandi... Hann mun þá hafa verið settur í Cessna 402“. Ennfremur einhvern tíma síðar (þeir hafa ekki upphafsdagsetningu) „voru LÍO skráðir eigendur (að 165605-8-E)... í tólvuskráum okkar í ábyrgðardeild“.

5.3.2 Um rekstur Leiguflugs Ísleifs Ottesen og eftirlit Flugmálastjórnar.

Í framhaldi af þessu ræða þeir F og T um rekstur LÍO og eftirlit Flugmálastjórnar. Þar falla orð sem hér segir:

Við teljum að framangreint veki margar spurningar varðandi rekstur LÍO og eftirlit flugmálastjórnar með þessum rekstri, auk þess er varðar útgáfu skirteinis vegna þessarar ákveðnu flugvélar og samsetningar við hreyfil, spurningum sem höfundarnir geta ekki fylgt eftir.

Uppruni „H“ blokkarinnar er enn algjör ráðgáta og við getum ekki borið fram tæknilega eða lagalega viðunandi ástæðu fyrir því að upplýsingaplatan var fjarlægð og í stað hennar sett ónnur af annarri gerð, en við teljum vissulega að þessi gerningur sé ólöglegur í mórgum löndum og við mundum undrast ef það ætti ekki við á Íslandi.

Ef leitað hefði verið eftir uppruna „H“ blokkarinnar svo og/eða upplýsingar um þessa „breytingu“ hefðu verið athugaðar þegar þeidið var um skirteinisútgáfu fyrir vélina teljum við að loftaefiskirteini hefði ekki verið veitt og öll atburðarásin hefði verið stöðvuð í upphafi. Það

² Athugasemd Sérstöku rannsóknarnefndarinnar: Hér og í þeim texta sem vitnað er til mun átt við sveifarhús þegar notað er orðið blokk.

kann að vera auðvelt að segja þetta eftir á, en allt um það bendir þetta til þess að flugmálastjórn þurfi að lera af þessari reynslu og að flugmálastjórn þurfi að taka upp miklu ítarlegri skoðanir allra slikra flugvél, viðkomandi gagna og flugrekenda vélarinnar.

Annar möguleiki, sem okkur skilst að hafi verið stungið upp á, er sá að, þrátt fyrir að skýrslan greini frá því að sérfræðingur hafi sagt að um væri að ræða „H“ gerð, var i raun um „E“ gerð að ræða með oliupönnu og einhverjum öðrum búnaði af „H“ gerð ásamt viðeigandi breytingum á hreyfifestingum. Við föllumst ekki á þetta, en starfsmaður Teledyne Continental, sem reyndur er á svíði þessara hreyfla og í rannsókn slysa og atvika hefur athugað ljósmyndir, sem teknar voru fljótlega eftir að flakinu var náð úr sjónum, og hefur staðfest að þetta sé „H“ hreyfill.

Þegar höfð eru í huga þau vandkvæði sem eru á því að breyta E-gerð i H-gerð og nánar er rætt í kafla 5.4.5 hér á eftir verður að taka undir með þeim F og T þegar þeir fallast ekki á þessa skoðun, enda má telja að breytingar sem lýst er í þessari síðustu málsgrein séu nánast útilokaðar.

5.3.3 Svar RNF.

RNF gerir þá stuttu athugasemd að framanskráð sé endurtekning á því sem kemur fram í skýrslu RNF um slysið. RNF hafi gert tillögu í öryggisátt sem taki á þessum þætti.

5.3.4 Athugasemdir Flugmálastjórmar.

Flugmálastjórn hefur þetta til mála að leggja um sögu hreyfilsins, sbr. 6. kafla í Greinargerð Flugmálastjórnar frá 4. október 2002:

[Í] rannsókn RNF kom í ljós, að gagnapla (Data Plate) hreyfilsins hafi ekki verið rétt plata, þar sem hún gaf til kynna að hreyfli af E-gerð hafi verið breytt í H-gerð. Gagnaplatan hafi því hugsanlega verið af öðrum hreyfli en þeim, sem var á flugvélinni, þegar hún kom frá Bandaríkjunum eins og rakið er í skýrslu RNF. F&T telja sig hafa komið að því, að hreyfill með þessari gagnaplötu, sem framleiddur var árið 1968, hafi verið settur í nýja Cessna 402 flugvél, sem síðan hafi verið skráð ný á Íslandi.³ Samkvæmt athugunum FMS var engin flugvél af Cessna 402 gerð skráð á Íslandi fyrr en árið 1979, þ.e. 11 árum síðar. Eitthvað fer því á milli mála í þeiri frásögn sem skýrsluhöfundar hafa fengið frá framleiðanda hreyfilsins. Ekki liggja fyrir upplýsingar um það hvort hreyfill með þessari gagnaplötu var fluttur hingað til lands einhvern tímann síðar.

Hvað sem öðru liður er enginn ágreiningur um að viðkomandi hreyfill var af H-gerð, þ.e. af þeiri gerð sem hæfir flugvél af Cessna T210 gerð og handbækur hennar áttu við. Þessi hreyfill hafði sannanlega verið grannskoðaður (overhauled) af viðburkenndum aðila í Bandaríkjunum þannig að ástand hans stóðst grannskoðunarstaðla (manufacturer's overhaul limits). Því er ekkert sem bendir til þess að hann hafi ekki verið flughaefur, þegar flugvélin var skráð hér á landi. Hins vegar kom í ljós við ítarlega rannsókn RNF og eftir samráð við sérfræðinga hjá framleiðanda hreyfilsins, að gagnaplatan sem var á hreyflinum og hafði verið á honum við grannskoðunina, var ekki upprunaleg. Ef þetta atriði hefði komið í ljós við skráningu hefði það komið tímabundið í veg fyrir að flugvél fengi lofthæfiskirteini, sem krefst þess að öllum formsatriðum sé fullnaegt. Ekki er óalgengt að fá þurfi nýja gagnaplötu frá framleiðendum hreyfla eða flugvél, þegar slikar plötur hafa glatazt. Framleiðandi umraedds hreyfils hefur t.d. gefið út sérstakar verklagsreglur um hvernig fá megi nýja

³ Ekki virðist þetta vera haft nákvæmlega rétt eftir þeim F og T. Eins og ljóst er af því sem tekið er upp hér að framan er vitnað til framleiðandans um að hreyfill hafi verið sendur nýr frá verksmiðjunni og síðan skráður alveg nýr á Íslandi. Hér er átt við hreyfil en ekki flugvél. Flugmálastjórn gengur liklega að því visu að hreyfill hafi fylgt flugvél, en svo þarf þó engan veginn að vera. Texti þeirra F og T er reyndar ekki alls kostar skýr eins og vikið verður nánar að hér á eftir.

gagnaplötu fyrir slika hreyfla. Með nýtri gagnaplötu hefði þessari hindrun fyrir útgáfu loftaefiskirteinis verið rutt úr vegi. FMS hefur haft reynslu af sliku, þar sem gagnaplaflugvélar hefur ekki verið til staðar við nýskráningu.

Mikil umræða varð um hreyfilinn þegar skýrsla RNF var lögð fram í mars 2001. Í framhaldi af því breytti FMS verklagi sínu við skráningu slikra flugvélá. Því er litil hætta á því að flugvél eða hreyfill með röngum eða fölsuðum gögnum verði skráð hér á landi nú. Aftur á móti getur þetta kallað á mikla rannsóknarvinnu af hálfu Flugmálastjórnar og samvinnu við erlenda aðila. Í skýrslu F&T draga skýrsluhöfundar réttilega í efa (bls. 15) að loftaefiskirteini hefði verið gefið út ef framangreindar upplýsingar um uppruna hreyfilsins hefðu legið fyrir þegar komið var með flugvélina til skráningar. Hins vegar viðurkenna þeir að auðvelt sé að segja slikt eftir á, eða með þeirra eigin orðum: „This may be easy to say with hindsight...“.

Síðar segir í greinargerðinni, sbr. niðurstöðukafla:

Ábending um að ekki hefði átt að gefa út loftaefiskirteini var af hálfu FMS tekin fóstum tökum í ljósi þeirra staðreynda, sem fram komu í itarlegri rannsókn RNF í kjölfar slyssins. Hins vegar liggur fyrir að öll nauðsynleg gögn voru til staðar, þegar loftaefiskirteini flugvélarinnar var gefið út. FMS var ekki stætt á því að synja slikri útgáfu nema með því að vefsengja þessi gögn með rökum, þegar þau voru lögð fram. Þessi rök lágu ekki fyrir á þeim tíma enda viðurkenna skýrsluhöfundar í kafla 6 í skýrslu sinni, að auðvelt sé að segja eftir á að ekki hefði átt að gefa út skirteinið. Jafnframt liggur fyrir, að hefði útgáfu loftaefiskirteinis verið hafnað, hefði útgáfa þess frestast þar til ný gagnaplaflugvél hefði fengið frá framleiðanda hreyfilsins.

5.4 Samantekt um sögu flugvélar og hreyfils.

5.4.1 Óljós uppruni hreyfilsins.

Í lokaskýrslu RNF 1.18.14 er frá því greint að óljóst sé um uppruna hreyfilsins og gögn skorti, sbr. kafla 1.18.3. Þeir F og T vekja athygli á því að E-sveifarhúsið (blokkini), sem gagnaplatan var tekin af, hafi borið raðnúmer hreyfils 165605-8-E. Með skírskotun til bréfaskipta við Teledyne Continental séu likur til þess að hreyfillinn hafi verið sendur nýr frá verksmiðjunni 21. júní 1968 og síðan hafi eigandinn skráð hann alveg nýjan á Íslandi. Þá muni hann hafa verið settur í Cessna 402. Einhvern tíma síðar var Leiguflug Ísleifs Ottesen ehf. skráð eigandi hreyfils, með raðnr. 165605-8-E í tölvuskrám í ábyrgðardeild Teledyne Continental, en upphafsdagsetningu vanti. Flugmálastjóri bendir hins vegar á að engin flugvél af gerðinni Cessna 402 hafi verið skráð á Íslandi fyrr en árið 1979, þannig að eitthvað fari milli mála í þeirri frásögn sem skýrsluhöfundar, F og T, hafi fengið frá framleiðanda hreyfilsins. Í umsókn Ísleifs Ottesens um nýskráningu flugvélarinnar dags. 8. júní 2000 er raðnúmer flugvélarinnar greint T21060050 og framleiðsluár 1974.

Hér setja þeir F og T fram tilgátur sem litt verður fest hönd á og eiga varla við í rannsóknarskýrslu. Með öllu er óljóst hvaðan þeir hafa fengið þær upplýsingar sem þeir reisa tilgátu sína á. Saga flugvélarinnar, hreyfils og loftskrúfu er óljós allt fram til ársins 1994, en þá rofar heldur til.

Með yfirlýsingum dags 15. febrúar 1996 sem hlutaðeigandi yfirvald – lögbókandi (notarius) – áritaði 29. s.m. staðfesti maður að nafni W.T. Castleberry að hafa verið eigandi flugvélarinnar N131DC, Cessna T210L, raðnúmer 21060050, þangað til 16. september 1994. Þá hafi gangtímataljari hennar sýnt 3390,0 klst. Það var í samræmi

við heildartíma skráðan í dagbók flugvélarinnar. Í dagbókinni var engin saga um skemmdir. Í yfirlýsingunni var hins vegar ekki getið um hreyfil eða loftskrúfu. Ekkert er skráð í dagbækur um hreyfil eða loftskrúfu. Hins vegar er þess getið í dagbók að loftskrúfa hafi verið grannskoðuð 6. desember 1994 hjá fyrirtækinu Precision Propeller Service.

Í kafla 1.18.14 er tekið fram að viðhaldsgögn hreyfils sýni að Gold Star Aviation Accessories hafi grannskoðað hreyfilinn 15. desember 1996. Viðhaldsstöð þessi hafi ekki verið viðurkennd til að gefa út vottorð um lofhæfi, enda ekki talin þörf á sliku vottorði þar sem hreyfillinn var í einkaflugvél, en JAR-reglur 145.50 áskilja viðhaldsvottorð. Í svari JAA við fyrirspurn um skilning á framangreindum reglum kom fram að slikt vottorð – lofhæfivottorð – væri ekki nauðsynlegt ef flugvél hefði fullnægt kröfum um lofhæfi í því reglugerðarumhverfi þar sem hún var áður. Hér á Íslandi hafði viðhaldsstöð sem naut viðurkenningar skv. JAR 145 gefið út viðhaldsvottorð fyrir flugvélina í heild, þar með talda íhluti hennar svo sem hreyfilinn. Þetta merkir þá að viðhaldsvottorðið taldist nægilegt til að einkaflugvél fullnægði kröfum hér á landi um lofhæfi.

5.4.2 Útgáfa dagbóka 1999.

Af lokaskýrslu RNF er ljóst að gefnar hafa verið út nýjar dagbækur árið 1999 sem hér segir:

Dagbók flugvélar.
Dagbók hreyfils.
Dagbók loftskrúfu.

5.4.2.1 Dagbók flugvélar.

JAS, Inc. gaf út viðhaldsvottorð fyrir flugvélina eftir ársskoðun 15. febrúar 1999. Var það fyrsta færsla í dagbók flugvélarinnar og þá skrifaði JAS, Inc. flugvélina út til notkunar að nýju (certified for return to service). Þann 15. júní 1999 var heildarflugtimið eftir ársskoðun skráður 3390,0 klst. í dagbókinni, sbr. kafla 1.18.3.

5.4.2.2 Dagbók hreyfils.

Viðhaldsvottorð fyrir grannskoðun hreyfilsins eftir framangreinda ársskoðun JAS, Inc. 15. febrúar 1999 var límt fremst í bókina, en þar á eftir var útskrift JAS, Inc. eftir 100 klst. skoðun, sbr. vottorð Þorleifs Júliussonar f.h. JAS Inc. þar sem gerð er grein fyrir 100 klst. skoðun á hreyfli og tekið fram að hreyfillinn hafi verið skrifsaður út til notkunar að nýju.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.3, segir að samkvæmt dagbók hreyfilsins hafi hann verið grannskoðaður 15. desember 1996 hjá viðgerðarstöðinni Gold Star Aviation Accessories og settur í flugvélina N131DC. Samkvæmt vottorði viðgerðarstöðvarinnar dags. 15. desember 1996 er hér átt við hreyfil af gerðinni TSIO 520-ECH með raðnúmerinu 165605-8-E. Við útgáfu hinnar nýju dagbókar fyrir hreyfilinn árið 1999 var gangtími skráður 0 frá grannskoðun. Að öðru leyti skortir upplýsingar, meðal annars um heildargangtíma hreyfilsins, en samkvæmt kröfum JAA er viðurkennt að skrá einungis gangtíma frá síðustu grannskoðun þegar verið sé að útbúa nýjar dagbækur. Ekki var tekið fram í dagbókunum að þær væru nýjar og þar skorti

upplýsingar um skoðanir og staðfestingu á lofthæfisyrirmælum. Samkvæmt viðhaldsgönum var þessi hreyfill í flugvélinni þegar hún kom til Íslands eins og nánar verður greint frá hér á eftir.

5.4.2.3 Dagbók loftskrúfu.

Í dagbók loftskrúfu var viðhaldsvottorð um grannskoðun frá Precision Propeller Service, Inc. 6. desember 1994. Þann 24. maí 1999 skoðaði JAS, Inc. Propeller Dept. loftskrúfuna eftir langtíma geymslu. Ekki ber dagbókin með sér hvenær loftskrúfan var sett á flugvélina né heldur hver gerði það. Samkvæmt viðhaldsvottorði var heildargangtími hennar óþekktur, en tími frá grannskoðun var 0.

5.4.3 Flutningur flugvélar til Íslands og skráning.

Ísleifur Ottesen sem keypti flugvélina 19. apríl 2000 f.h. L.Í.O. ehf./Air Charter Iceland kvaðst ekki vita til að henni hefði verið flogið neitt frá 15. september 1994 þar til hann eignaðist hana. Þetta fær staðfestingu í áðurnefndu viðhaldsvottorði flugvélarinnar N131DC, sem þá var í eigu Sunland Air Inc. (forstjóri þess var Ísleifur Ottesen) og JAS, Inc. gaf út 15. júní 1999 eftir ársskoðun, jafnframt því sem flugvélin var skrifsuð út (certified for return to service). Eins og áður segir undirritað Þorleifur Júliusson vottorðið fyrir hönd JAS, Inc. Sama dag skráði JAS heildarflugtíma flugvélarinnar í dagbók hennar 3390,0 klst. Kemur þetta heim við yfirlýsinguna frá 15. febrúar 1996 sem vitnað er til hér að framan. Í lokaskýrslu RNF er tekið fram að nefndin hafi átt viðtal við forsvarsmann JAS sem skrifaði flugvélina út, og er þá átt við Þorleif Júliusson, sem kvaðst hafa farið vandlega yfir ásetningu hreyfilsins og vængjanna og ekkert fundið athugavert auk þess sem flugvélinni hefði verið reynsluflogið tvívar sinnum og allt reynzt í góðu lagi, sbr. kafla 1.18.3.

Samkvæmt gögnum FAA hlaut flugvélin skráningarskírteini í Bandaríkjunum sem N131DC 17. júní 1999. Skráður eigandi var Sunland Air, Inc. Flugvélinni var síðan flogið til Íslands 2. júlí 1999. Flugvélin var afskráð í Bandaríkjunum 29. mars 2000 og það tilkynnt Flugmálastjórn Íslands. LÍO ehf. keypti síðan flugvélina af Sunland Air Inc. með kaupsamningi dags. 19. apríl 2000. Ársskoðun á flugvélinni fór síðan fram 9. júní 2000⁴ á verkstæði G.V. Sigurgeirssonar og á grundvelli hennar var sótt um lofthæfiskírteini til atvinnuflugs. Flugvélin var í framhaldi af því skráð hér á landi 14. júní 2000 sem TF-GTI. Hún fékk lofthæfiskírteini 15. júní 2000 með gildistíma til 30. júní 2001.

Framkvæma skal skoðun sem í daglegu tali er kölluð „Conformity Inspection“ – staðfestingarskoðun – á flugvélum til að staðfesta að þær fullnægi skilyrðum um lofthæfi til atvinnuflugs samkvæmt kröfum JAA, áður en gefið er út viðhaldsvottorð fyrir þær samkvæmt reglum JAR-145. Þetta á við flugvélar sem koma úr öðru reglugerðarumhverfi eða hafa verið í viðhaldi samkvæmt öðrum kröfum, t.d. flugvélar sem fluttar eru inn á JAA svæðið eða flugvélar sem halddið hefur verið við samkvæmt reglum um einkaflug.

⁴ Athugasemd sérstöku rannsóknarnefndarinnar: Samkvæmt gögnum málsins virtist hinni sérstöku rannsóknarnefnd sem ekki væri alls kostar ljóst hvort skoðun þessi 9. júní 2000 hafi verið ársskoðun, þ.e. 200 klst. skoðun. (sjá einnig kafla 4.2.3). Við nánari könnun kom í ljós að ársskoðun hafði fram farið en eyðublöð ranglega útfyllt. Nefndin telur að herða verði á kröfum um gerð og frágang skýrslna, vottorða og annarra gagna. Visast til tillagna til úrbóta í kafla 16.2, 3. mgr. 1. tl.

Ákvæðið átti við um TF-GTI þegar hún var skráð hér á landi því henni var áður haldið við samkvæmt kröfum til einkaflugvélá og hafði að auki verið skráð í Bandaríkjunum.

Flugmálastjórn metur ársskoðun viðurkennds aðila fullnægjandi í slikum tilvikum og er þá væntanlega átt við viðhaldsstöðina JAS, Inc. og líklega einnig Flugvélaverkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar ehf., en JAA telur að ársskoðun sé lágmark, enda séu öll nauðsynleg gögn um viðhald flugvélarinnar fyrir hendi.

Í ljósi þessa má álykta að skoðun flugvélarinnar hefði átt að vera ýtarlegri en ársskoðun, þar sem öll gögn um viðhald lágu ekki fyrir og ekki hafði verið staðið að endurútgáfu flugdagbókanna samkvæmt almennt viðurkenndum aðferðum flugrekstrar. Um framanskáð, sbr. lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.4.

Síðasta skoðun flugvélarinnar, 50 klst. skoðun og áritun um það, er dagsett 1. ágúst 2000. Heildarflugtími flugvélarinnar var þá skráður 3486 klst. og gangtímar hreyfils og loftskrúfu frá síðustu grannskoðun skráðir samtals 96 klst. ($3390+96=3486$). Þegar slysið varð hafði flugvélinni samkvæmt dagbókum verið flogið samtals 11:18 klst. Flugtími var þá 3497:18 klst. ($3486+11:18=3497:18$). Gangtímar hreyfils og loftskrúfu voru þá 107:18 ($96+11:18=107:18$) frá síðustu grannskoðun, sbr. lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.3.

Eins og að framan greinir gagnrýna þeir F og T hvernig staðið var að útgáfu skírteinis þar sem leiðarbók vantaði er sýndi heildargangtímann, upplýsingaplatan sýndi ECH fremur en H, raðnúmer 165605-8-E, benti til hreyfils af E-gerð með hestöflum gefnum upp fyrir E frekar en H-gerð. RNF gagnrýnir þetta einnig að nokkru leyti í lokaskýrslu sinni og Flugmálastjórn hefur breytt verklagi sínu við skráningu slikra flugvélá, sbr. kafla 5.3.4. Sjá einnig kafla 4.2.2.

5.4.4 Hvaða gerð hreyfils var í flugvélinni?

Áður en lengra er haldið skal minnt á hvaða gerð hreyfils var í flugvélinni eins og henni er lýst í lokaskýrslu RNF, kafla 1.16.1.1. Hreyfillinn var af gerðinni Teledyne Continental TSIO-520-H, sex strokka, 285 hestafla. Á gagnaplótu hreyfilsins (Data Plate) stendur hins vegar að hann sé 300 hestafla af gerðinni TSIO-520-ECH, raðnr. 165605-8-E, sem merkir að hann sé framleiddur sem E gerð en breytt í H gerð.

Hreyfillinn hefur samkvæmt þessu verið af H-gerð og það var rétt gerð í flugvél Cessna T210L samkvæmt flughandbók. Þetta staðfesti framleiðandinn Teledyne Continental Motors, sbr. lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.14 og lok 6. kafla í skýrslu F og T. Þetta ítrekar síðan Flugmálastjórn í greinargerð sinni þar sem athugasemdir eru gerðar við kafla 6 í skýrslu F og T. Ekki er þess getið berum orðum í grannskoðunarvottorði Gold Star Aviation Accessories frá 15. desember 1996, hvort hreyfillinn sé af E-gerð eða H-gerð, en af vottorðinu má ráða að hreyfillinn hafi verið af H-gerð, meðal annars af því að sá sveifarás (sbr. P/N 649134) og oliupanna sem notuð var hæfir ekki öðrum gerðum en H-gerð.

Í löggregluskyrslu dags. 17. maí 2001 lýsti flugrekstrarstjóri L.I.O. ehf./Air Charter Iceland efasemdum vegna niðurstöðu í lokaskýrslu RNF um tegund hreyfils flugvélarinnar TF-GTI. Hann taldi að í flugvélinni hefði verið E-gerð hreyfils, 300

hestöfl, en ekki H-gerð, 275⁵ hestöfl, eins og segi í skýrslu RNF. Þetta styður hann með vottorði JAS, Inc. frá 15. júní 1999 þar sem hreyfillinn sem skoðaður hefur verið er tilgreindur sem TSIO-520-ECH. Í vottorði frá Gold Star Aviation Accessories dags. 15. desember 1996, segir að grannskoðaður hafi verið Continental-hreyfill af gerðinni TSIO-520-ECH, raðnúmer 165605-8-E í samræmi við handbók um grannskoðun Continental flugvélahreyfla í flokki TSIO-520, form X-30042A, dags. í ágúst 1982.

Enski textinn í ofangreindu grannskoðunarvottorði Gold Star Aviation Accessories sem hér skiptir máli hljóðar svo:

12/15/96 – Overhauled Continental Engine, Model TSIO-520-ECH, S/N 165605-8-E in accordance with Continental Overhaul Manual for TSIO-520 Series Aircraft Engines, Form X-30042A, dated August 1982.

Af þessu tilefni ritaði Skúli Jón Sigurðarson f.h. Rannsóknarnefndar flugslysa bréf til rannsóknardeildar löggreglunnar í Reykjavík dags. 21. maí og þar sagði meðal annars:

Framleiðandi hreyfilsins, Teledyne Continental, númerar strokka flugvélahreyfla sinna og byrjar aftan frá. Þannig er strokkur nr. 1, hinn aftasti hægra megin, nr. 2 hinn aftasti vinstra megin, nr. 3 sá næst-aftasti hægra megin, nr. 4 er sá næst-aftasti vinstra megin, strokkur nr. 5 er hinn fremsti hægra megin og strokkur nr. 6 fremsti strokkurinn vinstra megin.

Meðfylgjandi (sjá fskj. 1) er mynd af hreyflinum í TF-GTI þar sem stútur áfyllingarrörs smuroliu hreyfilsins sést. Hann er ofan á hreyfilblokkinni, milli fremsta og næst fremsta strokks vinstra megin á hreyflinum (strokkur nr. 4 og nr. 6). Á skissu af hreyfilgerðum TSIO-520 frá Teledyne Continental (fskj. 1a og 1b), sést að myndin kemur heim við gerð TSIO-520 H-gerð (Sandcast) (fskj. 1b), en ekki við TSIO-520 E-gerð (Permold) (fskj. 1a), þar sem stúturinn er öðru vísni og einu strokkbili aftar.

Oliukælir hreyfils TF-GTI er framan við strokk nr. 5 (fskj. 1, 2, 3 og 4) og staðfestir enn frekar að um H-gerð er að ræða, þar sem „Sandcast“ gerðin hefur oliukælinn framan við strokk nr. 5, (fskj. 6) sem er fremsti strokkur hægra megin á hreyflinum, en [á] „Permold“- gerðinni er oliukælinn aftan við strokk nr. 2, sem er aftast vinstra megin á hreyflinum.

Munurinn á „E“ gerð og „H“ gerð felst m.a. á því að E-gerðin og H-gerðin hafa mismunandi hreyfilshús, „E“ gerðin er „Permold“ og „H“ gerðin er „Sandcast“.

Í viðhaldsgögnum um grannskoðunina sem framkvæmd var hinn 15. desember 1996 af Goldstar Aviation Accessories, 3597 Northwest 154th Street, Miami, Florida 33054, er staðfest að sveifarásinn (Crankshaft Serial nr. 165605-8-E) sem settur var í hreyfilinn, er sveifarás fyrir H-gerð TSIO-520 og passar ekki í E-gerð (fskj. 7a, 7b, 7c, sbr. dálk C/S Assembly (C/S=Crankshaft)).

Fskj. nr. 8a og 8b sýna að oliupanna H-gerðar (Fskj. 8a) er öðru vísni lögð en oliupanna E-gerðar (Fskj. 8b).

⁵ Hér er væntanlega misritun fyrir 285 hestöfl.

Myndin sýnir hreyfil flugvélarinnar. Oliukælirinn er vinstra megin á myndinni fyrir framan strokk nr. 5 og staðfestir það að hreyfillinn er H-gerð

RNF og Teledyne Continental fullyrða að hér sé um að ræða sama hreyfilinn og grannskoðaður var hjá Gold Star Aviation Accessories. Flugtími flugvélarinnar samkvæmt dagbók 16. september 1994 og viðhaldsvottorð JAS, Inc. 15. júní 1999 sem á báðum stöðum er 3390,0 klst. styrkir þessa niðurstöðu. Því til viðbótar má benda á að ekki verður séð að neinir þeir sem skoðað hafa hreyfilinn hafi gert athugasemdir, en svo hlyti að hafa verið gert ef hann hefði verið af E-gerð og því ekki réttrar tegundar í Cessna T210L. Um það hvort E-gerð hafi verið breytt í H-gerð verður fjallað í næsta kafla.

5.4.5 Var gerð hreyfilsins breytt?

5.4.5.1 Erfitt að breyta E-hreyfli í H-hreyfili.

Samkvæmt gagnaplötu hreyfilsins (Data Plate) hafði honum verið breytt úr „E-gerð“ í „H-gerð“ (ECH). Þetta fær staðfestingu í grannskoðunarskýrslu Gold Star Aviation Accessories frá 15. desember 1996. Í Greinargerð Flugmálastjórmálar frá 4. október 2002, athugasemdum við kafla 6 í skýrslu F og T, segir að við rannsókn RNF hafi komið í ljós að gagnaplatan hafi gefið til kynna að E hefði verið breytt í H. Í lokaskýrslu RNF er tekið fram að þetta hafi verið boríð undir framleiðandann, Teledyne Continental og hann upplýst að þetta væri nánast ómögulegt, þar sem gerðirmar væru svo ólikar, sbr. lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.14.

Eric Parlow verkfræðingur hjá Teledyne Continental með langa starfsreynslu við framleiðslu flugvélahreyfla staðfestir þetta í bréfi dags. 26. febrúar 2001 þar sem hann svarar fyrirspurnum Þormóðs Þormóðssonar rannsakanda flugslysa, (núverandi rannsóknarstjóra) m.a. um hreyfilinn.

Parlow kveðst hafa rannsakað raðnúmer hreyfilsins (ESN Engine Serial Number) á gagnaplötunni. Platan var fyrir TSIO-520-E2 afgreidd til Cessna 21. júní 1968. Síðan segir hann:

Þær merkingar sem bætt er við á plötuna eru dæmigerðar fyrir hreyfla sem er breytt. „E“=upphaflega gerð, „C“=breytt, „H“=nýja gerðin. Við höfum rætt að það væri MJÖG erfitt að breyta „E“ í „H“ hreyfil. „E“ gerðin er með Permold sveifarhús, „H“ er með Sandcast. Þau verða ekki notuð í hreyflum á víxl.

Þekkja má Permold af rafal sem er knúinn tannhjóli framan við strokk nr. 5 fremst hægra megin á hreyflinum. Einnig er olíukælir í Permold hreyfli bakvið strokk nr. 2 aftarlega vinstra megin.

Á Sandcast hreyflum er olíukælirinn framan við strokk nr. 5⁶ og rafall knúinn reim. Þetta þyrfti nánari rannsóknar. Gætir þú sent mér ljósmynd af öllum hreyflinum.

Á ensku hljóðar bréf Parrows þannig:

I have investigated the ESN on the data plate. The data plate was for a TSIO-520-E2 shipped to Cessna on 6/21/1968.

The markings added to the data plate are typical of an engine conversion. “E”=the original model, “C”=converted, “H”=the new model. We have discuss[ed] that it would be VERY difficult to convert an “E” to a “H” engine. The “E” model is a Permold crankcase, the “H” is Sandcast. They are not interchangeable.

You can identify a Permold by the gear driven alternator in front of cylinder 5 on the front right of the engine. Permolds also have the oil cooler behind cylinder 2 on the back left side.

Sandcast engines have the oil cooler in front of cylinder 5 and the belt driven alternator. This will take more investigation. Can you please send photos of the entire engine?

5.4.5.2 Hvar merkir skammstöfunin ECH?

Í bréfi dags. 28. febrúar svaraði Eric Parlow nokkrum spurningum Þormóðs Þormóðssonar, þar á meðal hvað skammstöfunin ECH merkti. Svar Parrows var efnislega á þá leið að alla jafna fieli hún þetta í sér: „E“ stæði fyrir upphaflegri gerð hreyfils, „C“ merki breytt, „H“ stæði fyrir þá gerð sem breytt væri í. Breyting frá Permold „E“ í Sandcast „H“ sé því sem næst ógerleg. Það sé nánast ekkert sameiginlegt í helztu hlutum hreyflanna.

Enski texti bréfs Parrows er svohljóðandi:

Typically this refers to the following: “E” would be the original engine model, “C” typically stands for converted, “H” would be the model the engine was converted to. Conversion from a Permold “E” to a Sandcast “H” is virtually impossible. There is almost no commonality in the major engine components.

5.4.5.3 Framleiðandi hreyfils telur breytingu ekki leyfilega, en framkvæmanlega.

Eric Parlow svaraði nokkrum spurningum Þormóðs Þormóðssonar í bréfi dags. 1. mars 2001:

⁶ Til nánari skýringar má geta þess að olíukælirinn er aftan á hreyflinum, þótt það standi ekki í bréfi Parrows.

Spurning: Er hægt að breyta E hreyfli í H hreyfil með því að nota minna afl, draga úr bensingjöf, og breyta um gagnaplötu.

Svar: Nei, ekki með því að minnka afl og breyta gagnaplötu. Meiri háttar breytingar verður einnig að gera (sjá neðar).

Visað er til US FAR Part 43 um breytingar og US FAR Part 45 um auðkenni.

Sérstaklega er visað til US FAR 43.3 (a); sjá Viðauka A (a), (2), (i) um breytingu á einni gerð flugvélahreyfils í annan.

Einnig skal vitnað til TCM Service Bulletin M75-6 rev. 1 „BREYTING Á HREYFLUM FRÁ EINNI GERÐ Í ADRA.“ „E“ og „H“ hreyflar eru ekki í sama flokki hreyfla. „E“ er af tegundinni „Permold“ og „H“ af tegundinni „Sandcast“. Af þessum sökum teldi Teledyne Continental Motors breytinguna EKKI leyfilega.

[...].

Spurning: Ef ekki með þessum hatti – hvað þyrfti þá til slikrar breytingar?

Svar: Eftirtöldum meginhlutum þyrfti þá að breyta.

Sveifarhúsi (Crankcase)

Sveifarási (Crankshaft)

Kambási (Camshaft)

Oliukæli (Oil Cooler)

Rafal (Alternator)

Ræsi (Starter Adapter)

Sogkerfi (Induction System)

Oliupönnu (Oil Pan)

Hreyfilfestingum (Engine Mounts)

Hverfilforþjóppu (Turbocharger)

Eldsneytiskerfi (Fuel System)

Oliudælu (Oil Pump)

Listinn er ekki tämandi.

Þetta merkir þá að hægt sé að breyta hreyfli með því að skipta um þá aðalhluti sem hér eru taldir, en framleiðandinn segir það óleyfilegt.

Framangreindur texti hljóðar þannig á ensku:

Q- Can a E engine be converted to an H engine by de-rating it and changing the data plate?

A- No, Not by derating and changing the data plate. Major alterations are also required (see below).

Refer to US FAR Part 43 for Alterations and US FAR Part 45 for Identification.

Specifically to US FAR 43.3 (a); reference Appendix A (a), (2), (i) for conversion of an aircraft engine from one model to another.

Also refer to TCM Service Bulletin M75-6 rev. 1 "CONVERSION OF ENGINES FROM ONE MODEL TO ANOTHER". The "E" and "H" engine are not in the same family of engines. The "E" is in the "Permold" family and the "H" is in the Sandcast family. Therefore TCM would deem it NOT permissible.

[...]

Q- If not than what would be involved in this conversion?

A- The following major components would require conversion:

Crankcase
 Crankshaft
 Camshaft
 Oil cooler
 Alternator
 Starter Adapter
 Induction System
 Oil Pan
 Engine Mounts
 Turbocharger
 Fuel System
 Oil Pump

Not a complete list

5.4.5.4 Hvaða tilteknar breytingar má gera að dómi framleiðanda?

Í Upplýsingabréfi framleiðandans TCM (Teledyne Continental Motors) Service Bulletin M 75 6, Rev 1 er þrátt fyrir yfirlýsingu í tilvitnuðu bréfi Eric Parlow dags 1. marz 2001, sbr. kaflann hér að framan, gerð grein fyrir nánar tilteknum breytingum sem hann heimilar að gerðar séu:

Þar segir:

Enda þótt við höfum aldrei mælt með því að hreyfli væri breytt úr cinni gerð i aðra þá höfum við um árabil fengið margar fyrirspurnir um hvort heimilt væri eða ekki að breyta einni gerð i aðra. Til þess að halda góðum tengslum við eigendur sem óska að breyta hreyflum höfum við áður gefið út upplýsingabréf þar sem við heimilum að tilteknar breytingar megi gera, svo sem:

1. Ef hreyflar eru af sömu megindegund er heimilt að breyta einu fylginúmeri (eða bókstaf) í annað að því tilskildu að notaðir séu hlutir sem samþykkt hefur verið að hafi þeirri gerð hreyfla sem breyta á.
2. Ef hreyflum af „E“ flokki er breytt, þá er nýtt raðnúmer áskilið hvert sinn sem E-185 er breytt í E-225; raðnúmer sem Teledyne Continental Motors eitt getur gefið út. Til upplýsingar og hvernig að fá nýja nafnplötu, sjá upplýsingabréf okkar M75-5.
3. Á aðrar gerðir skal þrykkja bókstafinn „C“ á eftir þeim bókstaf (eða tölu) sem sýnir gerðina og fyrir er á hreyflinum og síðan hið nýja bókstafsmerk, sbr. það dæmi sem hér fylgir:
IO-470-U í IO-170-V = IO-470-UCV.
4. Breytið ekki raðnúmerum eða viðskeytum.

Vakin skal athygli á því að TCM getur að sjálfsögðu ekki borið ábyrgð á hreyflum sem menn breyta og TCM sem framleiðandi hefur ekki neitt eftirlit með eins og hreyflum sem hann framleiðir og afbendir fullfrágengna til að setja í tiltekna flugvél.

Af þessum sökum telur TCM að sérhver eigandi eða þjónustustöð sem stendur að breytingum verði að gera sér fullkomlega ljóst þegar slik breyting er gerð, ber TCM alls enga ábyrgð, þar á meðal á nýjum hlutum sem kunna að vera settir í.

Annars hljóðar framangreindur texti svo á ensku:

Although we have never recommended conversion of engines from one model to another, we have had over the years many inquiries on whether or not it is permissible to convert from one model to another. As a result, in order to maintain a good relationship with owners who desire to convert their engines, we have issued previous bulletins granting that certain conversions can be accomplished; such as:

1. Within a basic engine family, it is permissible to convert from one dash number (or letter) to another as long as it is accomplished with parts currently approved for the model to which the engine is being converted.
2. In case of the "E" series engines, any conversion of an E-185 to an E-225 will require a new serial number, which can only be issued by Teledyne Continental Motors. For information on how to procure a new nameplate, see our bulletin M75-5.
3. On other models, impression stamp the letter "C" after the existing model letter (or number) and then impression stamp the new designation letter per the following example:

IO-470-U to IO-170-V = IO-470-UCV

4. Do not alter serial numbers or suffixes.

It should be pointed out that obviously TCM cannot accept the same degree of responsibility on engines which are altered or converted by persons over which it has no control, as it does engines which are built and shipped as complete units for installation in specific aircraft.

For this reason, TCM feels that any owner or service facility involved in any conversion, should fully understand that when such conversion are completed, TMC's warranty policy does not apply in any manner, including new parts which may be installed.

5.4.5.5 Afstaða Flugmálastjórnar Bandaríkjanna.

Í tilkynningu Flugmálastjórnar Íslands frá 25. október 2002 segir:

Nákvaem eftirgreßnslan Flugmálastjórnar að undanföru hefur leitt i ljós að ekki er einungis hægt að breyta E-gerð í H-gerð, heldur er slik breyting heimil skv. upplýsingabréfi frá framleiðanda hreyfilsins. Þetta hefur jafnframt verið staðfest við Flugmálastjórn af Bandarísku flugmálastjórninni. Fram kemur í upplýsingabréfi framleiðandans að þegar hreyfli er breytt eigi ekki að skipta um gagnaplötu hans, heldur breyta áletruninni á gagnaplötunni. Sérstaklega er tekið fram í upplýsingabréfinu að ekki megi breyta raðnúmeri hreyfils. Það er því ekkert sem bendir til annars en að gagnaplatan hafi verið rétt og hafi gefið til kynna með skýrum hætti hvaða og hvers konar hreyfill var á flugvélinni.

Hér virðist visað til áðurnefnds fréttabréfs framleiðandans (TCM Service Bulletin M75-5). Athygli vekur að ekki er þar rætt um að breyta E-tegund í H-tegund, heldur breytingar innan E-tegundar.

Staðfesting Flugmálastjórnar Bandaríkjanna kom í framhaldi af bréfi Sigurjóns Sigurjónssonar hjá Flugmálastjórn Íslands dags. 23. október 2002 þar sem hann hafði spurzt fyrir um hreyfil Continental TSIO-520 sem settur hefði verið í Cessna-flugvél T210. Samkvæmt gagnaplötu hreyfilsins, TSO-520-ECH, SN: 165605-8-E hafði honum verið breytt úr E- hreyfli í ?H-hreyfili. Þar sem slik breyting krefjist meðal annars þess að skipt sé um sveifarhús og sveifarás, hafi verið dregið í efa að slik aðlögun væri lögleg. Það stendur þó í TCM Service Bulletin M75-6 R1: „Ef hreyflar eru af sömu meginategund er heimilt að breyta einu fylginúmeri (eða bókstaf) í annað að því tilskildu að notaðir séu hlutir sem samþykkt hefur verið að hæfi þeirri gerð sem breyta á í.“ Með visan til TCM SB þar sem eru upplýsingar sem FAA hefur samþykkt þá lýsti Sigurjón þeirri skoðun að slik breyting væri fullkomlega lögleg, svo fremi hún væri framkvæmd með réttum hætti. Loks var beðið um álit á þessu og staðfestingu á því hvort þessi skilningur væri réttur.

Texti bréfsins hljóðar svo:

I refer to our telecom today regarding an engine Continental TSIO-520 installed on a Cessna T 210 that was involved in a fatal accident in August 2000.

According to its data plate this engine, TSO-520-ECH, SN: 165605-8-E was converted from -E engine to ?H engine. As this conversion requires, among other things, replacement of the crankcase and the crankshaft it have been questioned if a modification in this nature could be legal. However TCM Service Bulletin M75-6 R1 states, "within a basic engine family, it is permissible to convert from one dash number or letter to another as long as it is accomplished with parts currently approved for the model to which the engine is being converted". Respecting the TCM SB as FAA Approved data we find this conversion, providing it being appropriately carried out, perfectly legal. Could you please express your opinion on this and confirm if our interpretation is correct.

Jerry Robinette staðfesti fyrir hönd Flugmálastjórnar Bandaríkjanna að framangreind túlkun væri rétt. Innan sömu tegunda hreyfla, sé það föst venja Flugmálastjórnar Bandaríkjanna að samþykkja slikar breytingar, sbr. FAA Form 337. TCM SB telst flytja upplýsingar sem Flugmálastjórnin samþykkir. Í þessu sérstaka tilfelli virðist sem það hefði kostað manninn minna að selja E-hreyfilinn og kaupa H-hreyfil, en það sem að okkur snýr er hversu traust hönnun er en ekki peningar.

Meginmál bréfsins hljóðar þannig:

Your interpretation is correct. Within an engine family, conversions such as this are routinely approved via FAA Form 337. The TCM SB is considered FAA approved data. In this particular case, it would appear that the person would have been money ahead to just sell the -E engine and buy a -H but our concern is safety of the type design not economics. [...].

5.5 Niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar.

Niðurstaða er hér sú að ýmislegt er óljóst um uppruna hreyfilsins og margt á huldu um feril hans til ársins 1994. Loftskráfa var grannskoðuð 6. desember 1994, hreyfill var grannskoðaður 15. desember 1996 og fyrsta færsla í dagbók 15. febrúar 1999 eftir ársskoðun JAS, Inc. sem er viðurkennd viðhaldsstöð og þá var gefið út viðhaldsvottorð um grannskoðun og 100 klst. skoðun hreyfils. JAS, Inc. skoðaði loftsskrúfu 24. maí 1999. Flugvélinni var síðan flogið til Íslands 2. júlí 1999. L.I.O. ehf./Air Charter Iceland kaupir flugvélina 19. apríl 2000 og ársskoðun fór fram 9. júní 2000 í Flugvélaverkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar ehf. Flugvélín var skráð 14. júní sama ár og fékk loftshæfiskirteini 15. júní með gildistíma til 30. júní 2001. Síðasta skoðun var 50 klst. skoðun 1. ágúst 2000, sbr. kafla 5.1-5.3 hér að framan.

Áritun á gagnaplötu hefur valdið nokkurri óvissu um gerð hreyfils í flugvélinni, en niðurstaðan er sú að hreyfillinn hafi verið H-gerð, sbr. kafla 5.4.4. Enn er þó ósvarað hvort E-tegund hafi verið breytt í H-tegund.

Gagnaplatan gefur til kynna að hreyfli hafi verið breytt úr E-gerð í H-gerð, en framleiðandi hreyfilsins, Teledyne Continental Motors taldi slika breytingu mjög erfiða, nánast ógerlega, þótt hann slái nokkuð úr og í um þetta. Í áðurgreindu bréfi dags. 1. mars segir hann að ekki sé leyfilegt að breyta E-hreyfli í H-hreyfil, en af bréfinu má ráða að þetta sé unnt með því að skipta út mikilvægum hlutum sem upp eru taldir í bréfinu þótt sú upptalning sé ekki tæmandi, sbr. kafla 5.4.5.3 og 5.4.5.4. Af fréttabréfi framleiðanda TCM SB M 75-6, REV 1 sem vísað er til í bréfinu má ráða að hann heimili einungis nánar tilteknar breytingar innan E-tegundarinnar (E-185 í E-225), sem merkir þá að framleiðandinn samþykkir ekki að E-hreyfli sé breytt í H-hreyfil þótt hægt sé að gera það með því að skipt sé út flestum meginhlutum. Með því

firrir framleiðandinn sig ábyrgð eins og tekið er fram í upplýsingabréfinu TCM SB M 75-6 Rev 1.

Niðurstaða þess sem nú hefur verið rakið er að óliklegt er að hreyfli hafi verið breytt vegna þess hversu miklu þarf að breyta til þess að það geti orðið. Hins vegar virðist sem gagnaplatan hafi ekki verið upprunaleg og hafi gefið ónákvæmar upplýsingar hverjar sem orsakir hafa verið.

Með vísan til þess sem rakið hefur verið tekur hin sérstaka rannsóknarnefnd undir það með RNF og F og T, að Flugmálastjórn hefði átt að kalla eftir frekari gögnum og láta skoða flugvélina rækilegar en gert var, áður en notuð flugvél með óljósan feril eins og TF-GTI væri skráð og fengi lofhæfiskírteini, enda þótt viðurkennd viðgerðarstöð í Bandaríkjum Gold Star Aviation Accessories hefði grannskoðað hreyfilinn 15. desember 1996, sjá kafla 5.4.2.2, sbr einnig kafla 4.2.3 og 5.4.3.

Ekki verður þó séð að ferill flugvélarinnar og það hvernig staðið var að skráningu og útgáfu lofhæfiskírteinis hafi átt neinn þátt í slysinu 7. ágúst 2000.

5.6 Yfirlit.

1. Uppruni hreyfilsins var ókunnur.
2. Upprunalegar dagbækur og hluti viðhaldsgagna skorti.
3. Saga og ferill hreyfilsins áttu að mati F og T að vera sérstakur hvati til að RNF skoðaði hreyfilinn.
4. Saga hreyfilsins óþekkt til ársins 1994.
5. Hreyfill grannskoðaður 15. desember 1996.
6. Dagbækur gefnar út 15. febrúar 1999 með viðhaldsvottorði eftir ársskoðun flugvélar og hreyfils. Loftskrúfa skoðuð 24. maí 1999.
7. Flugvél skráð í Bandaríkjum 17. júní 1999.
8. Flugvélinni flogið til Íslands 2. júlí 1999.
9. Leiguflug Ísleifs Ottesen kaupir flugvélina 19. apríl 2000.
10. Ársskoðun fer fram 9. júní 2000.
11. Flugvél skráð á Íslandi 14. júní 2000 og fær lofhæfiskírteini 15. júní.
12. Í flugvélinni var hreyfill af H-tegund.
13. Vandkvæði að breyta E-hreyfli i H-hreyfil.
14. Framleiðandi hreyfilsins Teledyne Continental Motors leyfir ekki að breyta E-tegund i H-tegund, en telur það framkvæmanlegt.
15. Framleiðandi leyfir takmarkaðar breytingar innan E-tegundarinnar, en firrir sig ella ábyrgð.
16. Flugmálastjórn Bandaríkjanna telur innan marka laga að breyta E-hreyfli i H-hreyfil, en þær séu ekki fjárhagslega skynsamlegar.
17. Ófullkomin gögn, óljós uppruni hreyfilsins og álitamál um feril hans hefði átt að vera tilefni þess að Flugmálastjórn Íslands kallaði eftir frekari gögnum og léti skoða flugvélina áður en hún væri skráð og fengi lofhæfiskírteini. – Flugmálastjórn hefur þegar breytt verklagsreglum um skráningu og útgáfu lofhæfiskírteina notaðra flugvélá, þannig að ekki ætti að koma fyrir að flugvélar með óljósa sögu verði skráðar eða fái lofhæfiskírteini á grundvelli ófullkomina gagna.
18. Ekkert bendir til að framangreindur ferill hreyfilsins hafi átt neinn þátt í slysinu 7. ágúst 2000.

6.0 Afhending hreyfilsins.

6.1 Meðferð hreyfilsins eftir slysið 7. ágúst 2000.

Þann 9. ágúst 2000, eða tveimur dögum eftir slysið, barst orðsending frá Tormod Egner frá Codan tryggingafélaginu sem hafði tryggt flugvélina þar sem hann fór þess á leit við Þorstein Þorsteinsson stjórnanda rannsóknarinnar, að hreyfillinn yrði varðveittur í oliu til þess að freista þess að verja hann fyrir ryði. Samkvæmt handskrifuðu ódagsettu minnisblaði i vörzlu RNF, var hreyfillinn geymdur utandyra hjá Verkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar allt haustið og fram í janúar 2001. Beðið var um opinbera rannsókn á starfsemi Leiguflugs Ísleifs Ottesens 22. ágúst 2000, sbr. ódagsett handskrifáð minnisblað i vörzlu RNF þar sem vísað er til upplýsinga frá Óskari Þ. Sigurðssyni löggreglumann og bréfs löggreglustjórans í Reykjavík dags. 19. september 2000 og bréfs 21. september 2001. Annað segir nú ekki af hreyflinum fyrir en í minnisblaði Skúla Jóns Sigurðarsonar, á þeim tíma stjórnandi rannsóknar flugslyssins 7. ágúst 2000, um dagana 19. og 20. janúar, sem ritað er eftir minni 22. janúar 2001 og lagt verður til grundvallar í því sem hér fer á eftir auk bréfa sem gengið hafa milli manna og annarra gagna sem sérstaklega er vitnað til.

6.2 Togstreita um hreyfilinn.

6.2.1 Ísleifur Ottesen kveðst eiga hreyfilinn.

Samkvæmt áðurnefndu minnisblaði Skúla Jóns Sigurðarsonar hringdi Ísleifur Ottesen í Skúla föstudaginn 19. janúar 2001 kl. um 16.40 og óskaði að fá frumgögn hreyfils TF-GTI og alla hluti hans sem RNF hefði tekið úr honum, enda kvaðst hann eiga hreyfilinn núna. Skúli svaraði að frumgögn fengi hann ekki þar sem rannsóknarskýrslu væri ekki lokið, en hann fengi afrit þeirra eftir helgina. Íhluti svo sem eldsneytiskerfið sem RNF tók og sendi til frekari rannsóknar léti RNF ekki af hendi. Ísleifur var ekki ánægður með svarið og tjáði Skúla að hann ætlaði að senda hreyfilinn utan næsta mánudag sem var 22. janúar. Sagði Skúli að RNF heimilaði þetta ekki. Um kl. 17.00 hringdi Skúli í Óskar Þ. Sigurðsson og sagði honum frá þessu. Óskar sagði þetta ekki gott og ætlaði að ræða þetta við lögfræðing löggreglunnar.

Lögreglan var með frumgögn „(viðhaldsgögn TF-GTI og RNF afrit)“.

Skúli sagði Óskari að stjórnandi rannsóknar slyssins, Þorsteinn Þorsteinsson, hefði látið hreyfilinn til eigandans, tryggingafélagsins, haustið ádur – 2000 – og hann hefði síðan verið í oliukeri utan við flugskýli Guðjóns V. Sigurgeirssonar. Óskar myndi enn fremur athuga hvort lögreglan vildi fá hreyfilinn. Kristján Árnason flugstjóri og ráðgjafi löggreglunnar hringdi um kvöldið í Steinar Steinarsson, sem á sæti í RNF, og lýsti áhuga á að skoða hvort smurolía hefði verið á hreyflinum. Steinar hafi staðfest að engin smurolía hafi verið utan á hreyflinum, oliulokið hafi vantað og í hreyflinum hafi verið blanda af sjó og oliu. Auk þess hafi hreyfillinn verið á kafi í keri fullu af steinoliu og því verið fullur af oliunni.

Aðspurður kvaðst Þorsteinn hafa látið hreyfilinn af hendi og samkvæmt ósk tryggingafélagsins, eiganda hreyfilsins, látið hann í oliuker. Hreyfillinn sé nú í vörzlu

Guðjóns V. Sigurgeirssonar f.h. eiganda. Rannsókn á hreyflinum hafi verið lokið og hún beinist ekki lengur að honum.

6.2.2 Ísleifur Ottesen tekur hreyfilinn í eigin vörzlu í banni RNF.

Næsta dag, 20. janúar, er það skráð, að Óskar Þ. Sigurðsson hafi hringt til Skúla Jóns Sigurðarsonar og sagt að Egill Stephensen telji óeðlilegt að hreyfillinn fari, en Ísleifur geti komið með andmæli sem erfitt verði þá að mæla gegn. Haft er eftir Óskari, að „lögfræðingi löggreglu hafi komið það verulega á óvart að hreyfillinn hafi ekki verið í vörzlu RNF“, löggreglan muni ekki taka hann, fyrst skuli fullreyna hvort RNF nái honum í sína vörzlu. Öllum kæmi bezt að RNF geymdi hann og ákveðið var að Skúli færí og tæki hreyfilinn og flytti í skýli 3. Þessu næst hringdi Skúli í Steinar og kynnti honum málið og þá hafði Kristján Árnason aftur rætt við Steinar. Þessu næst hringdi Skúli á sendiferðabil, en um 20 minútur tók að fá stóran bíl með lyftara. Þessu næst hafði Skúli samband við Guðjón V. Sigurgeirsson og tilkynnti að hann kæmi og tæki kerið í vörzlu RNF eftir um það bil 25-30 mínútur. Um eða laust eftir kl. 12.00 hafi Skúli komið með stóran sendibil að sjóskýli Guðjóns og hitt hann þar. Hafi Guðjón sagt Skúla að Ísleifur hafi þá rétt verið að fara með hreyfilinn. Skúli hafi þá spurt Guðjón hvernig á því standi eftir samtal þeirra og hann svarað að Ísleifur hafi verið þarna utan dyra og hann ekki vitað fyrr en hann kom út að Ísleifur var farinn. Guðjón hafi hins vegar ekki svarað neinu þegar hann hafi verið spurður að því hvers vegna hann hafi ekki minnzt á þetta í samtalinnu rétt áður. Þessu næst hafi Skúli hringt í Steinar og þeir rætt atvikið og samtal Steinars við Kristján Árnason. Hafi Steinar lagt til að þeir létu sækja hreyfilinn.

6.2.3 RNF krefst þess að fá hreyfilinn afhentan.

Skúli hringdi í Ísleif sem sagðist hafa tekið hreyfilinn. Hann hefði haft hann í sinni vörzlu frá því i haust. Í samráði við Þorstein Þorsteinsson hefði hann keypt fiskkar og oliu og varðveitt hreyfilinn. Hann hefði nú tekið hann og varðveitti hann og neitaði að afhenda hann. Skúli krafðist að RNF fengi hreyfilinn nú þegar. Síðan er haft eftir Ísleifi. „Við erum nú á skriflega stiginu, ef þið viljið hreyfilinn, verðið þið að biðja um hann með rökum.“ Þessu næst talaði Skúli við Óskar Þ. Sigurðsson, en hann kvað löggregluna ekki tilbúna til að taka hreyfilinn og vildi láta RNF fullreyna það. Þá talaði Skúli við Kristján Guðjónsson, lögfræðing RNF, og kynnti honum málið. Síðan ræddi hann við Steinar Steinarsson og þá ræddu þeir Skúli og Kristján aftur saman.

Í samræmi við samtalið ritaði Skúli Ísleifi bréf sem dagsett er 20. janúar 2001. Því næst hringdi hann í Ísleif á heimili hans, Skerplugötu 4, lofaði hann að vera heima og ók Skúli með bréfið heim til hans. Ísleifur kom til dyra ásamt gömlum manni og tók við bréfinu.

Bréfið hljóðar svo:

Visast til samtals okkar nú í morgun, varðandi hreyfil flugvélarinnar TF-GTI.

Rannsóknarnefnd flugslysa leggur hér með fyrir yður, samanber 12. gr. laga 59/1996 um rannsókn flugslysa, að sjá til þess að hreyfill TF-GTI sem nú er í vörzlu yðar, verði varðveittur og hvorki sendur úr landi né tekinn sundur, nema að fengnu leyfi Rannsóknarnefndar flugslysa.

6.2.4 Nánar um varðveislu flaks og hreyfils.

Með bréfi dags. 1. febrúar 2001 sendi Þorsteinn Þorsteinsson löggregjunni í Reykjavík – rannsóknardeild – minnisblað RNF um rannsókn hennar á hreyfli flugvélarinnar TF-GTI vegna fyrirspurnar lögreglustjórans í Reykjavík. Minnisblaðið er að mestu samhljóða kafla 1.16.1.2 í lokaskýrslu RNF, en þar er þó þetta tekið fram til viðbótar:

Með tilliti til þess sem hér hefur verið greint frá og vitnisburðar þeirra sem sáu til flugvélarinnar þegar hún var í fráhvarfsfluginu, heyrdu gangtruflanir og missi afsl og sáu síðan flugvélina steypast í sjóinn, var ekki talið tilefni til frekari rannsókna á hreyflinum enda ættu hreyfibilarnir einar og sér ekki að valda því að flugvélar færust. Framhald rannsóknar slyssins beindist því að meta hvort hugsanlegt væri að eldsneyti hefði gengið til þurrðar og leita orsaka þess eða liklegri orsök þess að flugmaðurinn missti stjórn á flugvélinni eftir að hreyfillinn missti afsl, enda væri markmið rannsóknar að gera tillögur til úrbóta eftir því sem tilefni væru til.

Friðrik Þór Guðmundsson, faðir eins farþegans sem först í flugslysinu 7. ágúst 2000, gerði þá kröfu í tölvubréfi dags. 20. febrúar 2001 að gefnu tilefni að flak TF-GTI yrði geymt á öruggan hátt, en i dagblaðinu Dagi 17. febrúar 2001 var haft eftir formanni RNF að hann gatti ekki svarað því hversu lengi flakið yrði geymt. Tilefni bréfsins var að liklegt yrði að skýrsla RNF kæmi til opinberrar umræðu og farið yrði fram á rannsókn óháðra erlendra sérfræðinga á rannsókn RNF.

Bréfinu svaraði RNF 22. febrúar 2001 og þar var greint frá því að RNF hefði 15. febrúar 2001 flutt flak flugvélarinnar TF-GTI úr læstu flugskýli Landgræðslu ríkisins á Reykjavíkurflugvelli og komið því fyrir í vörugámi sem RNF ætti. Læstur gámurinn væri geymdur í porti Vegagerðar ríkisins við Stórhöfða í Reykjavík, þar sem varzla væri, en vinna við flugvél Landgræðslu ríkisins hafist brátt í skýlinu.

Þá var í bréfinu frá 22. febrúar vísað til símtala sem Skúli Jón Sigurðarson átti við Friðrik Þór Guðmundsson að morgni og um hádegisbil 20. janúar 2001 um vörzlu og geymslu hreyfils TF-GTI og fylgdi afrit bréfs RNF til Ísleifs Ottesen, ritað um hádegi þann dag og Skúli hafði farið með heim til hans að Skerplugötu 4 og afhent honum þar um kl. 13.00 þann sama dag. Texti bréfsins er birtur hér að framan.

6.2.5 Hreyfillinn sendur til Bandaríkjanna.

Í framhaldi af því sendi Skúli Óskari Þ. Sigurðssyni tölvubréf dags. 23. febrúar 2001 og sagði þar meðal annars:

Í framhaldi af bréfi RNF til þin í gær, vil ég upplýsa ykkur um að Þormóður Þormóðsson talaði við Ísleif Ottesen í síma í gerkveldi.
Ísleifur sagði þá Þormóði að hann hefði sent hreyfil TF-GTI til Bandaríkjanna, þrátt fyrir bréf okkar til hans hinn 20. janúar s.l.
Það mál virðist því komið á annað stig.

6.3 Bréfaskipti um rannsókn á hreyflinum og afhendingu hans.

6.3.1 RNF biður um greinargerð um meðferð og afhendingu hreyfils.

Þann 26. febrúar 2001 ritaði Skúli Jón Sigurðarson Þorsteini Þorsteinssyni, sem þá var utanlands, bréf þar sem hann kveðst ekkert finna í gögnum flugvélarinnar um

afhendingu hreyfilsins eða vörzlu hans „og að við höfum sleppt honum“. Rannsóknarnefndin biður Þorstein um stutta greinargerð frá honum sem „stjórnanda rannsóknarinnar“¹ um það sem hér fer á eftir:

Hvernig var meðferð hreyfilsins háttar
Hvenær var hann látinna af hendi
Til hvaða aðila
Hvers vegna – góð rök fyrir því.

Í bréfi til RNF dags. 27. febrúar 2001 segir Þorsteinn, að hreyfillinn hafi verið losaður frá flakinu og fyrst skoðaður við flakið, en síðan fluttur á verkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar til frekari skoðunar þar sem engin aðstaða hafi verið til þess í skýli Landgræðslunnar. Í verkstæðinu hafi Guðjón og starfsmenn hans opnað hreyfilinn að hluta til og gert það undir eftirliti og stjórn tveggja manna úr RNF og tveggja skoðunarmanna frá Loftferðaeftirliti.²

Að þeirri skoðun lokinni hefðu nefndarmenn RNF, Guðjón og Loftferðaeftirlitið verið sammála um að ekki væri þörf að svo stöddu á að rannsaka hreyfilinn frekar, enda engar augljósar bilanir komið í ljós.

Tryggingafélagið Codan, sem hafi sagzt vera eigandi hreyfilsins eftir slysið, hafi ítrekað sent skilaboð þess efnis til formanns RNF að hreyfillinn yrði varðveittur á einhvern viðunandi hátt, svo sem i steinoliu. Guðjón hafi verið beðinn um að sjá til þess að hreyfillinn og allt það sem tekið hefði verið af honum og ekki að hent RNF yrði sett í ker með oliu. Þetta hafi Guðjón gert og síðan tjáð RNF að kerið væri tryggilega geymt við flugskýli hans. Hvorki Guðjón né tryggingafélagið hefðu að því er Þorsteinn vissi farið fram á að hreyfillinn yrði formlega að hentur eða sendur burt til frekari skoðunar eða viðgerðar.

Í bréfi sínu bendir Þorsteinn á að RNF hafi aldrei haft aðstöðu til að varðveita flök flugvélalaflök og hreyflar hafi ávallt verið varðveitt jafnlengi og þörf hafi verið talin á, ýmist hjá eigendum, tryggingafélögum, viðgerðarstöðvum, Flugmálastjórn, Landgræðslunni eða Landhelgisgæzlunni. RNF hefði farið fram á það við Samgönguráðuneytið að nefndinni yrði séð fyrir aðstöðu til að skoða og geyma flugvélalaflök, en þeim óskum ekki verið sinnt.

6.3.2 Nauðsynlegt að gefa skýringu á vörzlu hreyfils og afhendingu.

Í bréfi dags. 27. febrúar 2001 dregur Skúli Jón Sigurðarson þá ályktun af ofangreindu bréfi Þorsteins Þorsteinssonar að Ísleifur Ottesen hefði tekið hreyfilinn án leyfis. Síðan hélt hann áfram:

Það kemur að því, að við verðum að skýra það hvers vegna hreyfillinn var ekki (eða kerið með honum) sett í sömu geymslu og flakið af flugvélinni og loftskrúfan, þ.e. í lokað skýli 3 – Landgræðslu rikisins, þar sem við höfðum þetta í okkar vörzlu. Við höfðum flugskýli 3 fyrir

¹ Hann hafði þá verið stjórnandi rannsóknar slyssins og hafði einnig stjórnar rannsókn á hreyflinum. (Athugasemd frá Skúla Jóni Sigurðarsyni dags. 19. janúar 2005).

² Í verkstæðinu opnaði Guðjón V. Sigurgeirsson hreyfilinn að hluta til og það gerði hann undir umsjón og eftirliti stjórnanda rannsóknar flugslyssins og öðrum nefndarmanni/rannsakanda frá RNF. Einig voru viðstaddir tveir skoðunarmenn frá flugþryggissviði Flugmálastjórnar sem RNF hafði óskað að væru viðstaddir rannsóknina, sjá kafla 7.1.1. (Athugasemd frá Skúla Jóni Sigurðarsyni dags. 19. janúar 2005.)

flakið og þar hefði lítið mál verið að stinga kerinu inn. Það var sem sagt ekki skortur á geymslu fyrir það sem við vildum taka í okkar vörzlu. Við getum ekki haldið því fram með neinum rétti eða sanngirni. Við höfðum geymslu í þessu tilviki.

Síðan sagði í bréfi Skúla:

Þegar við höfum ákveðið að taka flök og þ.h. í okkar vörzlu, höfum við alltaf getað útvegað pláss hjá 3 aðila og geymt í skýlum eða bröggum þeirra, t.d. FMS [Flugmálastjórn] eða Landgræðslu. Þarna var mál sem benti til málaferra, sbr. málið sem þú manst eftir um flakið af TF-LKH þyrlunni í Hvalfirði, þar sem flakið týndist.

Málið er núna þetta og það á eftir að þarfnað skýringa af okkar hálfu:

Hreyfillinn var í okkar vörzlu meðan á rannsókn á honum stóð.
Rannsóknin sem framför á hreyflinum benti eindregið til þess að ekkert hefði verið að vélbúnaði hans og frekari rannsókn á honum mundi ekki leiða slikt í ljós. Honum var því komið fyrir í oliukeri sem var utan [við] skýli Flugvélaverkstæðis G.V.S. ehf.

Hver gerði það og með hvers leyfi [?]
(Er eitthvað til skriflegt um það?)

Umboðsmaður tryggingafélagsins hafði nokkrum sinnum samband við mig.
Ég visaði erindum hans alltaf til þín sem stjórnanda rannsóknarinnar og talaði ekki við hann um þetta.
Þú afgreiddir þau mál sem hann hafði.
Ég marg sinnis minntist á hreyflinn við þig – hvar hann væri og þú taldir jafnvel að tryggingafelagið hefði tekið hann til sin.

Það verður að vera ljóst, í hvers vörzlu hreyfillinn var eftir að hann var settur í kerið.

Voru einhver fyrirmæli frá okkur gefin um vörzlu eða geymslu hans – munleg eða skrifleg
Ef hann var ekki í okkar vörzlu eftir þetta, í hvers vörzlu var hann þá? Og var einhverntima
einhverjum aðila gefið leyfi til þess að taka hreyflinn í sina vörzlu – munleg eða skrifleg?
Annaðhvort sleppti RNF hreyflinum eða ekki.

Eins og ég sagði þér í simann þegar ég var að reyna að taka hreyflinn 20. janúar, þá ætlaði ég að taka kerið og setja það í skýli 3, en Ísleifur varð rétt á undan og tók hreyflinn og neitaði mér um hann. Sagðist eiga hann.

Sömuleiðis sagði ég þér þann morgun, að í simtali við Óskar Sigurðsson löggreglumann er ég sagði honum frá þessu, að hefði hann sagt að það hefði komið löggreglunni verulega á óvart að hreyflinn skyldi ekki hafa verið í okkar vörzlu.

VAR HANN Í VÖRZLU RNF EDA EKKI frá því að rannsókninni lauk til 20. janúar 2001?

Það kann að fara að því komi að LÍO verði kærður fyrir að hafa ekki hlýtt fyrirmælum RNF frá 20. janúar í bréfinu sem ég skrifaði honum og bar til hans um hádegi sama dag.

Þá er eins gott að hafa allt á hreinu.

Bréfinu lauk með því að Skúli hvatti Þorsteinn Þorsteinsson til að skrifa greinargerð um málið sem unnt væri að hafa á borðinu og þeir gætu varið sig með.

Í svarbréfi dags, 27. febrúar 2001 lýsir Þorsteinn þeirri skoðun, að langsótt sé að fullyrða að hlutir séu í vörzlu RNF sem séu hjá þriðja aðila, svo sem í skýli Landgræðslunnar sem fjöldi manna hafi aðgang að, þar á meðal Guðjón V. Sigurgeirsson. Sjálfur kvaðst Þorsteinn aldrei hafa tekið flugvélaflok í eigin vörzlu eða í nafni RNF, enda baeri hann þá ábyrgð á öryggi þess og varðveislu frá stuldi úr því, tæringu og hverju einu sem eigandi gæti þá krafzít bóta fyrir. Flök hafi yfirleitt

verið í vörzlu eigenda eða þeirra sem annast viðhald fyrir þá með því augljósa skilyrði að RNF hefði áfram aðgang að þeim ef frekari rannsóknar væri þörf. Það hefði brotið í bága við eldvarnarreglur að setja fiskkerið fullt af steinoliu inn í flugskýli Landgræðslunnar og bakað þeim sem þar ættu hlut að máli ábyrgð. Í raun hafi hreyfillinn aldrei verið í vörzlu RNF. Hann hafi verið áfastur við flakið í mesta lagi two daga í flugskýli Landgræðslunnar. Jafnskjótt og hann hafi verið losaður frá og frumrannsókn lauk, hafi hann verið fluttur í verkstæði Guðjóns og verið þar í vörzlu hans, enda hafi það verið eina viðurkennda verkstæðið sem þeir hefðu haft völ á til að fjarlægja ihluti utan af hreyflinum og skoða hann áður en tæring færí að valda vanda.

Á þessu stigi hafi ekki legið fyrir nein gögn um að eitthvað saknæmt hefði átt sér stað, enda ekki í verkahring RNF að velta því fyrir sér. Löggreglunni hafi verið í lófa lagið hvenær sem var estir að opinber rannsókn hófst að taka hreyfilinn í sína vörzlu.

Það eina sem hefði skipt máli við rannsókn málsins og varðaði hreyfilinn og flakið estir að rannsókn RNF á því hvorutveggja lauk, var hvort staðfesting og gögn um lofthaefi þeirra – hreyfils og flugvélar – lægu fyrir. Öll gögn sem eigandi vildi láta af hendi hafi verið í vörzlu RNF síðan, utan þess tíma sem þau voru hjá löggreglunni.

Þorsteinn segir að löggreglan hafi skoðað flakið í skýli Landgræðslunnar, að visu ekki í sinni viðurvist, og vissi hann ekki til að þeir hefðu haft neinn hug á að skoða flakið eða hreyfilinn nánar en RNF hefði gert.

Tveir menn hefðu komið til landsins frá tryggingafélaginu Codan og hefðu þeir ásamt Ísleifi Ottesen litið á flakið og kannað hvernig gengið hefði verið frá hreyflinum. Hefðu þeir engar athugasemdir gert. Þetta hefði mátt túlka sem leyfi eigenda hefði legið fyrir um varðveislu flaks og hreyfils; raunar liggi fyrir skrifleg beiðni í tölvupósti til Skúla frá Codan um verndun hreyfilsins.

Loks greindi Þorsteinn frá því að Björn Björnsson frá Loftferðaeftirlitnu sem tók þátt í rannsókn hreyfilsins hefði sagt RNF frá því, því að hann hefði nefnt áhuga tryggingafélagsins Codan á að vernda hreyfilinn við kollega sinn í Danmörku. Sá hefði beðið um að sér yrðu sögð deili á hreyflinum, þar sem hann hyggðist sjá til þess að hann færí ekki framar í flugvél vegna þess áfalls sem hann hefði orðið fyrir.

6.3.3 RNF krefst þess að fá aðgang að hreyflinum til frekari rannsóknar.

Í bréfi dags. 2. marz 2001 til L.Í.O. ehf./Air Charter Iceland vísaði RNF til bréfs Rannsóknarnefndarinnar frá 20. janúar s.á. sem rannsóknarstjóri fluglysia hefði afhent Ísleifi Ottesen á heimili hans um kl. 13.30 þann dag. Síðan sagði í bréfinu:

Í ljósi nýrra upplýsinga sem RNF hafa borizt, krefst hún þess nú í þágu rannsóknarinnar að rannsakendur RNF fái aðgang að hreyflinum kl. 1300 laugardaginn 3. marz, svo frekari rannsókn geti farið fram á honum.

Svar óskast í dag föstudaginn 2. marz, þar sem þér tilgreinið hvar hreyfillinn er og jafnframt að þér tryggið að RNF komist að honum.

6.3.4 Hreyfillinn á leið til Bandaríkjanna.

Samkvæmt handskrifuðu minnisblaði dags. 2. marz hringdi Ísleifur Ottesen í Þormóð Þormóðsson kl. 16.00 þann dag og staðfesti að hreyfillinn væri hjá flutningafyrirtæki

sem væri að flytja hann til El Paso í Bandaríkjunum. Hreyfillinn ætti að vera kominn í áfangastað 5. marz. Ísleifur sagðist mundu svara bréfi RNF formlega „í dag“ eða næstkomandi mánudag – 5. marz – eftir að hafa talað við lögfræðing sinn.

Framangreindu bréfi svaraði Ísleifur Ottesen með bréfi dags. 2. marz 2001. Það hljóðar svo:

Ákvörðun um að senda mótorinn úr landi til frekari skoðunar var tekin á grundvelli skýrsludraga RNF þar sem ekkert benti til mótorbilana í flugvélinni TF-GTI. Var talið að rannsókn á hreyflinum væri lokið, og var hann varðveittur af undirrituðum frá lokum rannsóknar RNF á honum í kari fylltu oliu til að koma í veg fyrir frekari tæringu. Undirritaður hafði þá hreyfilinn í sinum vörzlum og leit svo á að nefndin hefði látið hann af hendi að rannsókn lokinni, sbr. 1. mgr. 12. gr. laga nr. 59/1996.

Óskað var eftir því hinn 18. janúar við RNF (SJS) að hlutar hreyfilsins og log yrðu afhentir undirrituðum þar sem ákveðið hefði verið að senda hann erlendis. Hefur RNF ekki enn orðið við þeim tilmælum.

EKKI verður séð að hlutir er legið hafa nánast fyrir hunda og manna fótum í 6 mánuði geti talist til rannsóknargagna við rannsókn að einhverju tagi né að RNF geti eftir allan þennan tíma kallað aftur eftir hlutum sem áður hafa verið afhentir eiganda að undangenginni rannsókn nefndarinnar.

Við hjá LÍO ehf viljum hins vegar stuðla að því að rannsóknin verði sem nákvæmust og er það vilji okkar að nefndin hafi sem greiðastan aðgang að öllum gögnum sem kunna að vera í okkar vörzlum og tengzt geta rannsókninni.

Flutningafélag gaf undirrituðum þau svör í dag að mótorinn verði afhentur í El Paso mánudaginn 5. marz 2001. Ekkert hefur verið átt við hann en reiknað er með að hann fari til frekari skoðunar helzt eigi síðar en 8. marz. Vilji RNF rannsaka mótorinn frekar þá verður hann nefndinni eða fulltrúum hennar til frekari skoðunar frá 5-8 marz í El Paso.

[...]

Virðingarfyllst
Ísleifur Ottesen.

6.3.5 RNF visar frekari aðgerðum til lögreglu.

Þann 5. marz 2001 ritaði RNF lögreglunni í Reykjavík – rannsóknardeild – bréf um hreyfil TF-GTI. Visað var til bréfs RNF til lögreglunnar í Reykjavík 22. febrúar, tölvupósts 23. febrúar og fyrri samtala um hreyfilinn. Síðan sagði:

Eins og lögreglunni er kunnugt, þá létt RNF hreyfilinn af hendi við Tormod Egner, fulltrúa eiganda hreyfilsins, Codan tryggingafélagsins í Kaupmannahöfn, eftir að hafa að fullu lokið rannsókn sinni á hreyflinum. Þar var um að ræða hreyfilinn sjálfan, án þeirra íhluta og kerfa sem RNF tók og sendi til frekari rannsóknar.

Þetta var áður en ljóst varð að um opinbera rannsókn á slysinu yrði að ræða.

Síðar þegar fram kom að sérfræðingur lögreglunnar létt í ljós áhuga á að skoða hreyfilinn, sbr. einnig ósk lögfræðings embættis yðar, reyndi RNF að koma í veg fyrir að hreyfillinn yrði fluttur úr landi.

Nú hefur RNF borizt skrifleg staðfesting núverandi eiganda hreyfilsins, Ísleifs Ottesen, Skerplugötu 4, að hreyfillinn hafi verið fluttur til Bandaríkjanna þrátt fyrir tilmeli í aðra átt.

Þessu næst er vitnað til síðustu málsgreinar í framangreindu bréfi Ísleifs Ottesens þar sem segir meðal annars að hreyfillinn verði til reiðu í El Paso til frekari skoðunar dagana 5.-8. marz.

Loks segir i bréfi RNF:

þar sem Rannsóknarmefnd flugslysa hefur að fullu rannsakað hreyfilinn og þar sem tilraunir hennar til að halda honum í landinu reyndust árangurslausar, mun nefndin ekki hafast frekar að.

RNF telur frekari aðgerðir og rannsókn málsins vera í höndum löggreglunnar.

Bréfið frá 22. febrúar 2001 sem vísað er í er að mestu samhljóða bréfi RNF til Friðriks Þórs Guðmundssonar dags. sama dag og vitnað er til hér að framan, þar sem segir frá flutningi flugvélarinnar úr læstu flugskýli Landgræðslu ríkisins í gámi RNF og bréfi RNF dags. 20. janúar 2001 um vörzlu og geymslu hreyfils flugvélarinnar. Í tölvubréfinu frá 23. febrúar sem birt er hér að framan er greint frá því að Ísleifur Ottesen hafi sent hreyfilinn til Bandaríkjanna.

Þann 4. mars 2001, daginn áður en áðurgreint bréf var ritað löggreglunni, sendi Skúli Jón Sigurðarson Flugmálastjórn tölvubréf þar sem hann óskaði að fá skýrslur tveggja sérfræðinga flugöryggissviðs Flugmálastjórmrar, þeirra Björns Björnssonar og Sigurjóns Sigurjónssonar, sem hefðu tekið þátt í, eða verið viðstaddir rannsóknina á hreyfli TF-GTI. Bezt væri fyrir sig og okkur, að það álit þeirra kæmi sem skýrast fram að ekkert hefði fundizt athugavert við hreyfilinn, sem ekki yrði rakið til skemmda við það að hann hefði fallið í sjóinn. Siðan er því bætt við, að Þorsteinn hafi því miður aldrei haft fyrir því að fá staðfestingu viðstaddra sérfræðinga.

6.4 Varað við notkun hreyfilsins.

6.4.1 Vátryggjandi reynir að selja hreyfilinn.

Í bréfi Finn Rasmussens frá Nordic Aviation Claims til Þormóðs Þormóðssonar dags. 6. mars 2001 kveðst bréfritari hafa kannað málið varðandi hreyfil TF-GTI. Hann hafi fæeinum dögum eftir slysið beðið Guðjón V. Sigurgeirsson að koma hreyflinum í oliu til að verja hann ryði eftir að hann hafði lent í sjónum. Þetta hafi Guðjón gert og flutt hreyfilinn til sín. Guðjóni hefði skilizt á Þorsteini Þorsteinssyni, að hreyfillinn hefði verið afhentur, enda hefði RNF þá tekið eldsneytiskerfið sem athygli þeirra hefði beinzt að.

Sjálfur kvaðst Finn hafa verið á Íslandi síðast í september árið 2000 og átt tal við Þorstein um hreyfilinn. Hann hefði tjáð honum að vátryggjandinn væri að reyna að selja hreyfilinn. Guðjón hefði sagt að jafnskjótt og rannsókn á eldsneytiskerfinu væri lokið yrði hlutum þess skilað NAC (Nordic Aviation Claims) svo að selja mætti heilan hreyfil. Þá kvaðst Finn hafa fengið afrit af hreyfildagbók.

Loks sagði í bréfinu að Guðjón hefði óskað fyrirmæla um ráðstöfun hreyfilsins í byrjun árs og þeir hefðu selt hreyfilinn Ísleifi eins og hann var.

6.4.2 Upplýsingar sendar um hreyfilinn.

Með bréfi dags. 7. marz 2001 svaraði Sigurjón Sigurjónsson hjá flugöryggissviði Flugmálastjórnar orðsendingu Jim Cahill frá Flugmálastjórm Bandaríkjanna (FAA).

þar lýsti Sigurjón hreyflinum og slysinu. Kvaðst hann hafa heyrt að vátryggingafélagið hefði selt hreyfilinn og hann verið fluttur til El Paso; hann vissi þó ekki nákvæmlega hvar hreyfillinn væri. Honum hefði verið haldið við í viðgerðarstöðinni Jules Aircraft Services (JAS), þannig að þar kynni að vera eitthvert samband. Ekki vissi hann hvers vegna hreyfillinn hefði verið fluttur til El Paso, en það ylli honum hins vegar áhyggjum ef hreyfillinn yrði settur í aðra flugvél; hann hefði orðið fyrir miklu höggi og sokkið í saltan sjó.

Þormóður Þormóðsson sendi David Muzzio hjá NTSB bréf dags. 8. marz 2001. Visaði hann til símtala daginn áður og kvaðst senda honum upplýsingar um hreyfilinn sem málið snerist um. Framleiðandi væri Teledyne Continental og á gagnaplötu væru þessar upplýsingar um hreyfilinn: P/N TSIO 520 ECH; Raðnúmer: 165605-8-E.

Samkvæmt því sem framleiðandinn, Teledyne Continental Motors, segi merki ECH í P/N að hreyfillinn hafi upphaflega verið E hreyfill en hafi verið breytt í H. Ennfremur hafi framleiðandinn greint RNF frá því að breyting á Permold E-hreyfli í Sandcast H hreyfil væri í raun og veru ógerleg því að þar ættu meginhlutimír í hreyflunum tveimur nánast ekkert sameiginlegt.

Þess vegna sé það því sem næst öruggt að einhvern tíma á árum áður hafi gagnaplaða af E-hreyfli verið fest við hreyfilinn sem hér sé til umfjöllunar, en hann sé af H-gerð.

Hreyfillinn hafi verið grannskoðaður í desember 1996 í viðgerðarstöðinni Gold Star Aviation Accessories, 3397 Northwest 154th Street, Miami og önnuðust hana Fred H. Tolbert A&P 421767 og Fred E. Tolbert A&P 262737322.

RNF telji að þessi síðari „breyting“ hafi verið gerð um leið og hreyfillinn var grannskoðaður eða áður en það var gert.

Hreyfillinn sé sem stendur í El Paso líklega hjá JAS, Inc. (Viðurkenning Flugmálastjórnar Bandaríkjanna nr. JULR 259 K) 6805 Boeing Drive, El Paso, TX. Tel: 915 772 2900.

Eigandinn sé hr. Ísleifur Ottesen og sími hans er 915 252 8484.

RNF hafi lokið við að rannsaka hreyfilinn en í ljósi þessara nýju upplýsinga vilji nefndin fullvissa sig um að þessi hreyfill verði ekki settur í neina flugvél nema hann verði endursmiðaður og framleiðandi eða stöð sem hann viðurkenni gefi út nýja gagnaplötu til slikrar notkunar.

Loks vildi RNF biðja Muzzio að gera skriflega grein fyrir því hvernig NTSB færí með hluti úr hreyflum sem hafi verið fullrannsakaðir eftir slys og niðurstaðan orðið sú að þeir hefðu ekki átt neinn þátt í slysinu. Spurt var hvort fylgt væri einhverju sérstöku ferli ef niðurstaðan reynist vera að hlutirnir hefðu verið „gallaðir“.

David Muzzio svaraði í bréfi dags. 20. marz og sagði að meginreglan væri sú að afhenda eiganda, venjulega vátryggingafélagi, einstaka hluti þegar rannsókn væri lokið. Ef hlutur væri orsakavaldur að slysi eða það mætti að einhverju leyti rekja til hans væri honum haldið einhverja mánuði, einungis til að tryggja fullnægjandi sönnun og til þess að ekki þyrfti að koma til annars konar rannsóknar. En þegar mál teldist liggja ljóst fyrir væri hlutur afhentur.

Ef á hinn bóginn kæmi í ljós við rannsókn að hlutur teldist „gallaður“ þá væri Flugmálastjórn Bandaríkjanna (FAA) gert viðvart þannig að hún gæti gert viðeigandi ráðstafanir. Ef „gallaður“ hlutur væri orsök slyss eða það mætti að einhverju leyti rekja til hans yrði reynt að komast að því hvar hlutur hefði verið framleiddur og hvernig hann hefði komið í flugvélina sem hefði lent í slysinu. Einnig yrði reynt að afla sannana fyrir því hverjir hefðu vitað um hlutinn áður en slysið varð og hversu margir gallaðir hlutir hefðu verið settir í flugvélina. Sérstök áherzla væri lögð á þetta ef flugvélin væri í atvinnuflugi.

Framangreind dæmi væru um það hvernig tekið yrði á gögnum um slys þegar ekkert benti til að kært yrði vegna refsiverðs verknaðar. Ef likur yrðu taldar á að ákærvald hefðist handa eða kært yrði fyrir refsiverðan ásetningsverknað, yrði ekkert látið af hendi nema í samráði við ákærvald. Að auki yrði sönnunargagna gætt betur þegar ákæra kynni að verða gefin út. Þessu næst var í bréfinu vitnað til laga og reglna um þessi efni sem gilda í Bandaríkjum sem ekki er ástæða til að rekja hér.

6.5 Eftirmál vegna afhendingar hreyfils.

6.5.1 RNF kærð fyrir brot á 162. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Friðrik Þór Guðmundsson kærði Rannsóknarnefnd flugslysa 26. mars 2001 vegna ætlaðra réttarspjalla með því að hafa „aðeins fjórum dögum eftir flugslysið í Skerjafirði 7. ágúst 2000 látið af hendi hreyfil flugvélarinnar TF-GTI sem nefndin hafði til rannsóknar“ (sbr. bréf Löggreglustjórans í Reykjavík 3. maí 2001 og bréf Ríkissaksóknara 7. júní 2001). Í kærunni var vísað til 162. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 sem hljóðar svo:

Hver, sem rangfærir sönnunargögn eða kemur fram með röng sönnunargögn í því skyni að hafa áhrif á úrslit dómsmáls, skal sæta fangelsi allt að 2 árum. Ef málsbætur eru og brot varðar ekki þyngri refsingu að lögum má beita sektum eða fangelsi allt að 1 ári.

Hver, sem til þess að halla eða fyrirgera rétti annarra, eyðileggur sönnunargagn, kemur því undan eða gerir það ónothæft að öllu eða einhverju leyti, skal sæta fangelsi allt að 2 árum.

Nú hefur maður framið verknað þann, sem i 1. eða 2. mgr. getur, á gögnum, sem kynnu að hafa orðið af atriði um sekt hans í opinberu máli, og er þá það verk refsilaust.

6.5.2 Löggreglustjóri telur ekki rök til saksóknar. – Ríkissaksóknari staðfestir.

Í bréfi Löggreglustjórans í Reykjavík sem dagsett var 3. maí 2001 sagði síðan:

Rannsókn málsins er lokið og hafa rannsóknargögn verið yfirfarin með hliðsjón af 112. gr. laga um meðferð opinberra mála nr. 19/1991. Niðurstaða rannsóknarinnar er sú að ekkert sé fram komið sem bendi til þess að rannsóknarnefnd flugslysa hafi, í því skyni að halla eða fyrirgera rétti annarra eyðilagt sönnunargagn, komið því undan eða gert það ónothæft að öllu eða einhverju leyti. Verður því ekki séð að þau huglægu skilyrði sem greinir í 2. mgr. 162. gr. almennra hegningarlaga séu uppfyllt.

Var þessi þáttur málsins því felldur niður með vísan til 112. gr. laga um meðferð opinberra mála nr. 19/1991. Sú niðurstaða var staðfest með bréfi ríkissaksóknara dags. 7. júní 2001.

Ákvæði 112. gr. laga nr. 19/1991 hljóðar svo:

Þegar ákærandi hefur fengið gögn máls í hendur og gengið úr skugga um að rannsókn sé lokið athugar hann hvort sækja skuli mann til sakar eða ekki. Ef hann telur það sem fram er komið ekki nægilegt eða liklegt til sakfellsis lætur hann við svo búið standa, en ella leggur hann málið fyrir dóm skv. 116. gr.

6.5.3 Ummæli Forwards og Taylors um afhendingu hreyfilsins og svör RNF.

Um afhendingu hreyfilsins segja þeir F og T þetta í 4. kafla skýrslu sinnar:

d. Að mjög skömmum tíma liðnum var hreyfillinn fjarlægður úr vörzlu RNF, en nefndarmenn segja að þeir mundu hafa haft aðgang að honum ef þess hefði þurft með. Svo virðist sem hreyfillinn hafi aldrei verið skoðaður á ný eftir fyrstu skyndiskoðun. Þetta eykur áherzlu á þá ætlan að skoðunarmennirnir hafi komið að þeirri niðurstöðu fljótlega að eldsneytisvandamál hafi verið ástæðan fyrir slysinu.

Í svari sínu 2. október 2002 segir RNF þetta, sjá 4. kafla:

RNF var kærð til löggreglunnar af aðstandendum vegna ætlaðra réttarspjalla. Þar var átt við meðferð nefndarinnar á hreyfli flugvélarinnar. Niðurstaða rannsóknar löggreglunnar var sú að ekkert hafi komið fram sem bendi til þess að RNF hafi, í því skyni að halla eða fyrirgera rétti annarra, eyðilagt sönnunargagn, komið því undan eða gert það ónothæft með öllu eða að einhverju leyti. Þessi niðurstaða var kærð til ríkissaksóknara sem komst að sömu niðurstöðu og löggreglan.

Þá komst sérfræðingur í rannsóknum flugslysa á vegum Alþjóða flugmálastofnunarinnar (ICAO) að þeirri niðurstöðu að rannsókn RNF á hreyfli flugvélarinnar og afhending hans hafi verið í samræmi við almennt viðurkenndar verklagsreglur.

Það er ljóst að sú ákvörðun nefndarinnar að láta hreyfilinn af höndum var á sínum tíma eðlileg þar sem búið var að útiloka möguleika á að bilun hafi orðið í hreyflinum. Í ljósi eftirmála hefur RNF gert breytingu á verklagsreglum sinum varðandi meðferð og vörzlu vettvangsgagna.

Þeir F og T halda því ekki fram að afhending hreyfilsins hafi verið ólögleg, en túlka hana sem rök fyrir þeirri skoðun sinni að RNF hafi snemma komið að þeirri ótimabæru niðurstöðu að eldsneytisvandamál hafi valdið því að hreyfillinn stöðvaðist.

6.6 Niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar.

Hreyfillinn var láttinn af hendi 4 dögum eftir slysið. Af gögnum þeim sem fyrir liggja virðist mega ráða að hreyfillinn hafi verið skilinn eftir í Flugvélaverkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar ehf., láttinn í fiskkar með steinoliú að frumkvæði vátryggjanda, með fulltingi Ísleifs Ottesen. Hann var síðan geymdur fyrir utan verkstæðið, sbr. kafla 6.1, 6.2.3, 6.3.1, 6.4.1. Þar hafi hreyfillinn verið, unz Ísleifur tók hann í sína vörzlu, sbr. kafla 6.2.2. Ekkert liggur fyrir um það hvenær Ísleifur keypti hreyfilinn af vátryggingafélaginu. Af bréfum Þorsteins Þorsteinssonar, sbr. kafla 6.3.1-6.3.2 hér að framan má ráða að nokkur losarabragur hafi á þessum tíma verið á vörzlu og varðveisizlu hluta sem til rannsóknar hafa verið og engar formreglur um afhendingu hluta.

Eins og að framan greinir hefur RNF haldið því fram að það hafi verið í samræmi við viðurkenndar starfsvenjur að afhenda hreyfilinn þegar talið var að rannsókn væri lokið, sbr. 1. mgr. 12. gr. laga nr. 59/1996 um rannsóknarnefnd flugslysa þar sem segir:

Rannsóknarnefnd flugslysa ákveður hvenær loftfar eða hlutar þess,
sem rannsóknin beinist að, eru látnir af hendi.

Sérfræðingar frá Alþjóðaflugmálastofnuninni sem gerðu úttekt á flugöryggismálum Íslendinga 28. ágúst til 5. september 2000, sbr. kafla 2.2.3 hér að framan höfðu ekkiert við það að athuga að hreyfillinn væri láttinn af hendi eins og gert var við þær aðstæður sem þá voru og þeir gera nánari grein fyrir í framangreindum kafla. Þetta sé í samræmi við verklagsreglur Alþjóðaflugmálastofnunarinnar ICAO.

Þá var niðurstaða bæði löggreglu og Ríkissaksóknara sú að með afhendingu hreyfilsins hefði ekki verið spiltt neinum gögnum þannig að varðaði við 162. gr. almennra hegningarlaga og því ekkert tilefni til ákæru.

Hin sérstaka rannsóknarefnd hefur leitazt við að kanna málið og fær ekki séð að neinum sönnunargögnum hafi verið spiltt með refsiverðum hætti þótt hreyfillinn væri láttinn af hendi. Hún er einnig sammála sérfræðingum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar um að engar aðrar reglur hafi verið brotnar. RNF hefur tekið fram í svari sínu við skýrslu F og T að hún hafi í ljósi eftirmála vegna afhendingar hreyfilsins breytt verklagsreglum um meðferð og vörzlu vettvangsgagna.

Hin sérstaka rannsóknarefnd tekur undir þetta og telur í ljósi eftirmála að betra hefði verið að halda hreyflinum lengur. Framvegis telur hún að varðveita eigi vettvangsgögn tryggilega að minnsta kosti þangað til lokaskýrsla hefur verið gerð og raunar eitthvað lengur án þess að hún sjái sér fært að tiltaka það nákvæmlega. Þá sé nauðsynlegt að RNF verði séð fyrir nægu fjármagni til að fá aðstöðu til að geyma flugvélaflok, hluti úr þeim og önnur vettvangsgögn tryggilega þar til rannsókn lýkur. Slik aðstaða myndi jafnframt gera RNF kleift að rannsaka flugvélaflok i eigin aðstöðu. Jafnframt ætti RNF, eftir því sem unnt er, að koma á reglum og aðferðum um að notast yrði við JAA-viðurkennd sérhæfð verkstæði sem hafa nauðsynleg tæki og annan búnað til að prófa virkni hluta eins og t.d. hreyfla.

Þá telur nefndin æskilegt að RNF skrái hluti og tryggð sé sönnun fyrir því hverjum þeir séu afhentir og hvenær, t.d. með bréfagerðum eða móttökukvittunum.

National Transportation Safety Board (NTSB) í Bandaríkjum hefur sérstakt eyðublað sem rannsóknarstjórinnotar þegar flak er afhent eiganda eða fulltrúa hans. Eyðublaðið er einnig notað til að tilgreina hluta sem ekki eru afhentir í upphafi, heldur haldið eftir til að prófa frekar. Þegar hlutur er afhentur eða þegar hlutum er haldið eftir til að prófa frekar verða rannsóknarstjóri og móttakandi þeirra hluta eða flaks sem afhent er að skrifa undir eyðublaðið. Undirritað eyðublaðið verður þá hluti af gögnum rannsóknarinnar. RNF ætti að huga að því að nota slikt eyðublað til að afhending flaks eða hluta verði formlegri.

Það vekur hins vegar nokkra undrun að löggregla skyldi ekki leggja hald á hreyfilinn þegar rannsókn vegna hugsanlegrar refsiverðrar háttsemi var komin í hendur hennar,

sbr. 10. kafla laga nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála. Hér virðist eitthvað hafa skort á samhæfingu starfsemi RNF og löggreglu, þótt markmið með rannsókn séu ólik. Með flugslysarannsóknum samkvæmt lögum nr. 59/1996 sé markmiðið það eitt að koma í veg fyrir að flugslys endurtaki sig og öryggi í flugi megi aukast, en rannsókn samkvæmt lögum um meðferð opinberra mála nr. 19/1991 er óháð rannsókn flugslysa samkvæmt lögum nr. 59/1996, sjá nánar 1. gr., 6. gr. og 14. gr. síðarnefndu laganna.

6.7 Yfirlit yfir atburðarás.

Hér skal að lokum gefið yfirlit yfir atburðarás:

1. Slysið varð 7. ágúst árið 2000 og 4 dögum síðar var hreyfillinn settur í ker sem var fyllt steinoliu og geymdur við verkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar.
2. Þorsteinn Þorsteinsson, sem stjórnaði rannsókn slyssins, léti hreyfilinn af hendi 11. ágúst 2000 að ósk tryggingafélagsins Codan, enda rannsókn að hans mati lokið.
3. Þann 22. ágúst 2000 var óskað opinberrar rannsóknar á starfsemi Leiguflugs Ísleifs Ottesens.
4. Þann 19. janúar 2001 óskaði Ísleifur Ottesen að fá frumgögn hreyfilsins og alla hluti sem teknir hefðu verið úr honum, enda ætti hann hreyfilinn og ætlaði að senda hann til Bandaríkjanna. Ekki liggur fyrir hvaða dag Ísleifur eignaðist hreyfilinn.
5. Þann 20. janúar 2001 er vitnað til samtala þess efnis að löggregla telji óeðlilegt að hreyfillinn fari úr landi; löggreglu kom á óvart að hreyfillinn hafi ekki verið i vörzlu RNF. Ákveðið að Skúli Jón Sigurðarson taki hreyfilinn í vörzlu RNF.
6. Sama dag ætlar Skúli að sækja hreyfilinn í verkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar. Rétt áður hafði Ísleifur tekið hann í sína vörzlu. Steinar Steinarsson sem situr í RNF leggur til að hreyfillinn verði sóttur.
7. Ísleifur itrekar að hann hafi haft hreyfilinn í sinni vörzlu frá því haustið 2000 og neitar að afhenda hann. Skúli krefst þess að fá hreyfilinn nú þegar.
8. Í bréfi dags. 20. janúar 2001 leggur Skúli fyrir Ísleif að sjá til þess að hreyfillinn verði varðveisittur og hvorki sendur úr landi né tekinn sundur nema með leyfi RNF. Hann afhendir sjálfur Ísleifi bréfið.
9. Í greinargerð með bréfi til löggreglustjóra dags. 1. febrúar 2001 lýsir Þorsteinn Þorsteinsson rannsókn á hreyflinum og þeiri niðurstöðu að frekari rannsóknar hafi ekki verið talin þörf. Greinargerðin er að mestu leytí samhljóða kafla 1.16.1.2 í lokaskýrslu RNF.
10. Í bréfi dags. 20. febrúar 2001 fer Friðrik Þór Guðmundsson þess á leit að flakið verði geymt á öruggan hátt.
11. RNF svarar og gerir með bréfi dags 22. febrúar 2001 grein fyrir hvernig vörzlu flaksins verði háttar.
12. Í tölvubréfi RNF til löggreglu dagsettu 23. febrúar 2001 segir að Ísleifur hafi flutt hreyfilinn til Bandaríkjanna.
13. Bréfaskipti Skúla Jóns Sigurðarsonar og Þorsteins Þorsteinssonar 26.-27. febrúar um meðferð og afhendingu hreyfilsins. Skúli dregur þá ályktun af bréfi Þorsteins 26. febrúar 2001 að Ísleifur hafi tekið hreyfilinn án leyfis. Hann telur að skortur á geymslurými hafi ekki verið því til fyrirstöðu að RNF tæki hreyfilinn í sína vörzlu.

14. Í bréfi dags. 27. febrúar 2001 vekur Þorsteinn Þorsteinsson athygli á því að engin gögn hafi legið fyrir um saknæma háttsemi þegar hreyfill var afhentur eftir skoðun.
15. Með bréfi dags. 2. mars 2001 til LÍO ehf. krefst RNF í þágu rannsóknar vegna nýrra upplýsinga að fá aðgang að hreyflinum næsta dag kl. 13.00 svo að frekari rannsókn megi fram fara.
16. Ísleifur Ottesen svarar með bréfi 2. mars 2001 að hreyfillinn sé á leið til Bandaríkjanna og verði kominn í áfangastað 5. mars og hann megi skoða í El Paso dagana 5.-8. mars.
17. Þann 5. mars 2001 lýsir RNF því hvernig hreyfillinn var afhentur vátryggjanda að rannsókn lokinni, enda ekkert komið í ljós um opinbera rannsókn. RNF hafi reynt að koma í veg fyrir flutning hreyfilsins úr landi, en ekki tekizt. RNF hafi að fullu rannsakað hreyfilinn, tilraunir til að halda honum í landinu reynzt árangurslausar og nefndin hafist ekki frekar að. Málið sé nú í höndum löggreglu.
18. Skúli Jón Sigurðarson, stjómandi rannsóknar fluglysins, óskar í tölvubréfi til Flugmálastjórnar 4. mars 2001 skýrslna tveggja sérfræðinga flugöryggissviðs. Finnur að því að Þorsteinn Þorsteinsson hafi ekki fengið staðfestingu sérfræðinga sem viðstaddir voru rannsókn á hreyfli TF-GTI. Sérfræðingar Flugmálastjórnar væru beðnir að láta það álit koma sem skýrast fram að ekkert hefði fundið athugavert við hreyfilinn sem ekki yrði rakið til skemmda við það að hann hefði fallið í sjóinn.
19. Finn Rasmussen hjá Codan tryggingafélaginu lýsir ráðstöfunum á hreyflinum og tilraunum vátryggjenda til að selja hann í bréfi til Þormóðs Þormóðssonar dags. 6. mars 2001.
20. Í bréfum 7. og 8. mars 2001 vara þeir Sigurjón Sigurjónsson og Þormóður Þormóðsson við því að hreyfillinn verði settur í flugvél.
21. Þormóður fær upplýsingar um hvernig staðið sé að varðveislu gagna í Bandaríkjunum í bréfi David Muzzio hjá NTSB dags. 20. mars 2001.
22. RNF kærð 26. mars 2001 fyrir að hafa valdið refsiverðum réttarspjöllum skv. 162. gr. almennra hegningarlaga með því að láta hreyfilinn af hendi snemma á rannsóknarferlinum.
23. Löggregla telur ekki rök til saksóknar. Ríkissaksóknari staðfestir þá niðurstöðu, sbr. bréf 3. maí og 7. júní 2001.
24. Þeir F og T telja afhendingu hreyfilsins án frekari skoðunar styðja þá skoðun sína að RNF hafi snemma á rannsóknarferlinum komið að þeirri niðurstöðu að eldsneytisskortur hafi valdið slysinu og ekki gefið gaum öðrum hugsanlegum orsökum.
25. RNF hefur í ljósi eftirmála vegna afhendingar hreyfilsins breytt verklagi um meðferð og varðveislu vettvangsgagna.

7.0 Um úrbræðslu hreyfils.

7.1 Rannsókn flaks, hreyfils og eldsneytiskerfis.

Þeir F og T leggja á það áherzlu að ekki hafi verið kannað til hlitar hvort hreyfill flugvélarinnar TF-GTI hafi hugsanlega stöðvaut vegna úrbræðslu og þetta þurfi að skoða sérstaklega. Flugmálastjórn tekur undir í lokakfla greinargerðar sinnar frá 4. október 2002 að rétt sé að tilgáta um úrbræðslu sé rannsökuð eins ýtarlega og kostur er þótt hún sé afar ósenileg.

7.1.1 Lokaskýrsla RNF.

Um það hvort hugsanlegt sé að hreyfill hafi braett úr sér er meðal annars fjallað í lokaskýrslu RNF 23. mars 2001, sbr. kafla 1.16.1.1

Þar segir í upphafi:

RNF rannsakaði flakið, hreyfil þess og eldsneytiskerfi. Tæknistjóri flugrekandans og eftirlitsmann flugöryggissviðs Flugmálastjórnar töku, tilkvaddir og undir stjórn RNF, þátt i þessari rannsókn sem aðilar málsins m.a. til þess að veita upplýsingar sem að gagni maettu koma við þessa rannsókn.

[...]

Gangtimavisir hreyfilsins sýndi 3508,6 klst.

Handfang í stjörnklefa fyrir kæliblöðkum hreyfilsins (Cowl Flaps) var ólæst en nálægt því að vera í „lokadri stöðu“, en þar sem hreyfihlfar og þar með kæliblöðkurnar höfðu rifnað af var ekki unnt með fullri vissu að segja fyrir um stöðu kæliblaðkanna þegar slysið varð.

Staða stjórntækja hreyfilsins var ekki talin marktæk vegna aflögunar flaksins. Eldsneytisgjöf var alveg frammi (fullt afl). Skrifustillir var nánast alveg frammi (finn skurdur) og blöndustillir var alveg frammi (sterk blanda).

[...]

Engar bilanir fundust við þessa rannsókn sem skýrt gátu aftap hreyfilsins.

7.1.2 Niðurstöður RNF – Ekkert benti til bilunar.

Í tveimur síðustu málgreinum kafla 1.16.1.2 segir þetta um aftap hreyfilsins:

Loftskrúfan (McCauley, D3A32C88MR, raðnúmer 730423) er þriggja blaða jafnhraðaskrúfa. Hún bar með sér að ekkert afl var á henni þegar hún kom í sjóinn, en tvö blaðanna, nr. 1 og 2, voru mjög begin aftur á við. Við rannsókn reyndist loftskrúfan vera í finskurði sem hún fer sjálfkrafa í þegar oliuprýstingur í henni fellur. Skurðstilling loftskrúfublaðanna var prófuð og mæld á skrifuvirkstæði Flugfélags Íslands hf. Unnt var að mæla skurðinn á skrúfublaði nr. 3 sem var litið bogið og hann mældist $11,2^\circ$, en á að vera $14,0^\circ$ samkvæmt tegundarskirteini flugvélarinnar. Grófskurður mældist $33,6^\circ$ á sama skrúfublaði en á að vera $33,0^\circ$ samkvæmt tegundarskirteinini.

Samkvæmt framansögðu fannst ekkert sem bent til þess að eitthvað hefði verið athugavert við hreyfilinn eða vélbúnað hans áður en hann lenti í sjónum. Frekari rannsókn á honum var ekki talin mundu gefa marktækjar niðurstöður vegna þess hvað hann hafði laskast við högg og snöggkælingu við að lenda í sjó.

7.2 Skýrsla Forwards og Taylors.

Í 4. kafla skýrslu sinnar vekja þeir Forward og Taylor athygli á eftirtöldum atriðum sem lúta að hugsanlegri úrbræðslu hreyfils.

7.2.1 Skoðun á oliusíunni.

F og T vekja athygli á að ekkert sé getið um það í lokaskýrslu RNF að oliusía hafi verið skoðuð og segja:

- a. Í skýrslunni [lokaskýrslu RNF] er ekkert getið um að oliusian hafi verið skoðuð. [4. kafli].

Eins og vikið verður að hér á eftir geta þeir F og T þess að RNF hefði síðar sagt, að olían í síunni hefði verið athuguð bæði með sjónprófi og segulprófi og reynzt fullnægjandi. Á grundvelli þessarar yfirborðslegu athugunar hafi RNF komist að þeirri niðurstöðu að ástand oliunnar kallaði ekki á frekari greiningu.

Í svari RNF við þessu frá 2. október 2002 segir að oliusía hafi verið „tekin úr og skoðuð“.

Í Greinargerð Flugmálastjórnar frá 4. október 2002, athugasemdum við 4. kafla skýrslu F og T segir: „Oliusian var cinnig tekin sundur, en ekkert svarf fannst í henni.“

Í lokaskýrslu RNF frá 23. mars 2001 segir ekkert um þetta.

Í svari RNF frá 2. október 2002 er einungis sagt að oliusía hafi verið tekin úr og skoðuð. Þetta er ekki ástæða til að vesfenga. Hins vegar er of sagt í greinargerð Flugmálastjórnar frá 4. október 2002 að oliusía hafi verið tekin sundur og skoðuð. Það var ekki gert eins og nánar verður raett í kafla 7.5.3 hér á eftir. Því má segja að betra hefði verið að rannsaka oliusiu betur.

7.2.2 Greining á oliunni.

F og T gagnrýna að olíu hafi ekki verið greind og segja þetta í 4. kafla:

- b. Ekkert er skráð um neina greiningu á neinni oliu, sem kann að hafa verið eftir í hreyflinum. RNF sagði síðar að olían í síunni hafi verið athuguð bæði með sjónprófi og segulprófi og hafi reynzt fullnægjandi. Á grundvelli þessarar yfirborðsathugunar komst RNF að þeirri niðurstöðu að „ástand oliunnar kallaði ekki á frekari greiningu“ [Leturbr. F og T]. Það er grundvallarregla varðandi góða slysarannsókn að oliusýni séu tekin og fái fullkomna greiningu samkvæmt starfsvenju.

Aftur er vikið að ástandi oliunnar í lið I. í skýrslu F og T og þar segir:

- I. Það er grundvallaratriði i hverskyns slysarannsókn þar sem um hreyfilstöðvun er að ræða, að ákvarða ástand olíu hreyfilsins á þeim tímum þegar stöðvunin átti sér stað. Þetta er gert með skoðun oliusunnar og með greiningu á þeirri olíu, sem eftir er í hreyflinum. Ekki virðist hafa verið gerð nein tilraun til að rannsaka þessa þætti og er það ef til vill vegna þess að rannsóknaraðilinn hafði þegar ákvarðað að liklegasta orsök slyssins hafi verið eldsneytisskortur.

Í lokaskýrslu RNF 23. mars 2001 er ekkert um þetta fjallað. Í svari RNF 2. október 2002 segir hins vegar í 4. kafla:

Skýrsluhöfundar [F og T] draga í efa niðurstöður rannsóknarinnar á hreyflinum þar sem möguleikar á hreyfilsstöðvun eru útilokaðir [4. kafli]. Við rannsókn á hreyflinum kom ekkert fram sem benti til úrbræðslu/festingu og var m.a. olia skoðuð við taemingu úr oliupönnu og oliusia tekin úr og skoðuð. RNF viðurkennir að það sé gagnrýnvert að ekki var tekið sýni við þetta tækifæri.

Í Greinargerð Flugmálastjórnar frá 4. október 2002 segir um þá gagnrýni að olía hafi ekki verið rannsokuð af þeirri kostgæfni sem skyldi:

Hér færa skýrsluhöfundar [F og T] ýmis rök fyrir því að hreyfillinn hafi hugsanlega stöðvazt (engine seizure) vegna þess að hann hafi brætt úr sér t.d. vegna oliuskorts. Sérstaklega er bent á að hreyfillinn og sú olía sem í honum var hafi ekki verið rannsokuð af þeirri kostgæfni, sem þeir telja að hefði verið við hæfi. Þó kom fram í rannsókn RNF að hreyfillinn snérist eðlilega eftir slysið svo og öll drif hans. Þá var þjóppun meeld i strokkum hreyfilsins, einn strokkur fjarlægður og innra ástand hans kannað. Oliusian var einnig tekin í sundur en ekkert svarf fannst í henni.

Í Greinargrð Flugmálastjórnar er ekki tekin bein afstaða til rannsóknar á oliunni. Hins vegar telur Flugmálastjórn miklu máli skipta að tilgáta um úrbræðslu hreyfilsins, þótt afar ólikleg sé, verði rannsokuð eins ýtarlega og kostur er.

Niðurstaða RNF er sú að rétt hefði verið að taka sýni af oliunni og rannsaka sérstaklega eins og þeir F og T benda á. Rökin fyrir slíkri sýnatöku og rannsókn eru þau að með því hefði ef til vill mátt *útiloka* að olia hefði verið tekin að glata smurningseiginleikum sínum og spillast. Á hitt er einnig að líta að slík rannsókn er takmörkunum háð með því að sjór hefði blandazt oliunni eins og raunar er tekið fram í lokaskýrslu RNF og óhreinindi eins og botnleðja. Líklegt má einnig telja að oliu- og bensínbrák hafi einhver verið í sjónum, enda er Skerjafjörður fjölfarið siglingasvæði skemmtibáta. Prátt fyrir þetta hefði slík rannsókn verið visst framlag til að ákvarða hugsanlega úrbræðslu.

7.2.3 Hversu mikil olía hafði verið látin á hreyfilinn?

Í framhaldi af þeirri gagnrýni F og T að ástand oliunnar hafi ekki verið rannsakað sem skyldi hafi ekki heldur verið reynt að ákvarða hversu mikilli oliu hreyfillinn eyddi og hvort einhvern tíma hefði verið bætt við oliuna á hreyflinum. Um þetta segir í skýrslu þeirra (4. kafla):

1. [...] Það var ekki einungis svo að ekki var gerð nein alvarleg tilraun til að ákvarða gæði hverskyns oliuleifa í hreyflinum né heldur til að komast að raun um oliumagnið í hreyflinum þegar slysið varð. Þótt mikil væri gert úr eldsneytistöku og notkun á slysadegi er ekkert minnzt á neina tilraun til að ákvarða hve mikla oliu hreyfillinn notaði eða hvort einhvern tíma var bætt við oliuna í hreyflinum. Með tilliti til eðlis og fjöldu flugferða mundi oliunotkun hafa verið mikil og þegar tekið er tillit til þess að nokkur vafí lék á sögu hreyfilsins kann oliueyðsla vel að hafa verið atriði í sambandi við slysið.

Við þetta gerir hvorki RNF né Flugmálastjórn sérstaka athugasemd.

Eins og þegar hefur verið tekið fram fór árskoðun fram á flugvélinni í Flugvélaverkstæði Guðjóns V. Sigurgeirssonar 9. júní 2000, en síðasta skoðun, 50 klst. skoðun, fór fram 1. ágúst s.á. Í bréfi RNF til löggreglu dags. 21. maí 2001 segir þetta:

Varðandi nótum nr. 0010384 (Fskj. 9) um smuroliukaup fyrir TF-GTI, ræddi undirritaður [Skúli Jón Sigurðarson] við Eirík hjá Eldsneytisafgreiðslunni á Reykjavíkurflugvelli. Hann hafði ekki frumrit nótunnar við höndina, en staðfesti að þarna væri um að næða afhendingu á 12 stk. eins litra dósum af 15W50 smuroliu fyrir flugvélahreyfli. Undirritaður sýndi Guðjóni V. Sigurgeirssyni afrit nótunnar og hann sagði að þeir (Flugvélaverkstæði GVS ehf.) hefðu keypt 1 kassa sem i væru 12 dósir. H-hreyfillinn tæki 10 litra og afgangurinn, tvær eins litra dósir hafi verið settar inn í flugvélina til notkunar síðar eftir þórum. Þeir gerðu þetta oftast þannig að einn kassi væri keyptur þegar skipt væri um oliu.

Ljósrit nótum dags. 9. júní 2000 (skrift að visu ógreinileg) staðfestir þetta. Ekki liggja fyrir gögn um aðra áfyllingu oliu fyrir slysið. Hitt verður að hafa í huga að venja er meðal flugmanna sem fljúga litlum flugvélum að ganga úr skugga um olíumagn fyrir fyrsta flug dagsins, enda hefur flugvél þá staðið kyrr um nöttina og olia situr þannig, að áreiðanleg vitneskja fæst um olíumagn. Ætla má að flugmaður TF-GTI hafi gert þetta áður en hann hóf flug að morgni 7. ágúst 2000.

7.2.4 Hvað varð um oliuna?

Í lokaskýrslu RNF, sbr. kafla 1.16.1.2 er gerð grein fyrir oliunni á hreyflinum með þessum orðum:

Oliulok hreyfilsins fannst ekki og er talið liklegt að það hafi annað hvort farið af þegar flugvélin skall i sjóinn eða risnað af við hisingu flaksins. Engin olia var utan á hreyflinum eða í hreyfilhúsini eins og verða vill, ef lok er ekki sett á fyrir flug eða dettur af á flugi. Af myndum sem teknar voru áður en flakið var hift sést að kaðallinn sem settur var um drifas loftskrúfunnar lá ofan á hreyflinum og er liklegt að hann hafi lent undir jaðri loksins. Hreyfillinn var fullur af sjó og því var mat á þeirri oliu sem eftir var ekki talin marktæk. Einnig má ætla að hefði flugvélin misst oliu á flugi hefði flugmaðurinn látið vita af því.

Síðan segir:

Þegar þessi mæling [á þjöppun í strokkum hreyfilsins] var gerð var lítil smurolia á hreyflinum, þannig að leki við bulluhringi var ekki óliklegur.

Í skýrslu sinni víkja þeir F og T að þessu í estirsarandi texta, sbr. 4. kafla:

m. Í grein 1.16.1.2 segir skýrslan að oliulokið hafi vantað á hreyfilinn og hafi liklegast aflagazt við höggið eða þegar flakinu var náð upp. Þessi niðurstaða er studd þeim rökum að engin olia var á hreyflinum eða vélarhlifum eins og verið hefði ef lokið hefði farið af á flugi. En þótt einhverjar skýrslur væru um eldsneyti í sjónum á slysstað er ekkert minnzt á neina oliu, sem mundi á lygnum sánum hafa verið til staðar mun lengur en eldsneytið á staðnum. Með tilliti til þess að hreyfillinn var mikið til í réttri stöðu á sjávarbotni hefði fjarlæging oliuloksins hleypt út megninu af oliunni, ef ekki henni allri, í sjóinn. Samt eru engar skýrslur um neina oliu. Í skýrslunni segir að „*hreyfillinn var fullur af sjó*“ og leiðir að því likum að of lítil olia hafi verið eftir í hreyflinum til að haegt væri að framkvæma merkjanlega greiningu. Með því hreyfillinn var ekki tekinn í sundur eru engar sannanir um ástand hans innanvert utan ástands eins af framstrokkunum, sem ásamt hinum framstrokknum var með lága þjöppu. Hvar var þá olian ef hún var ekki í hreyflinum eða á vélarhlifunum, í sjónum eða á yfirborði hans? Ein möguleg niðurstaða er að það hafi verið lítil eða engin olia í hreyflinum þegar slysið varð.

Í svari sínu 2. október 2002 segir RNF þetta, sbr. 4. kafla:

Því er haldið fram af skýrsluhöfundum [F og T] að skýrsla RNF gefi til kynna að enga smuroliu hefði verið að finna í hreyfli eða vélarhlifum, í sjónum eða á yfirborði hans og því lagt að því likum að olían væri hvergi.

Þetta er rangtúlkun að mati RNF þar sem í skýrslunni kemur fram að lítil smurolia hefði verið á hreyfli flugvélarinnar. Þá var einnig farið með rangt mál þegar sagt er að oliu hefði ekki verið að finna á yfirborði sjávar, hið rétt er að oliubrák var við flakið þótt ekki sé ljóst hvort hún hafi komið frá pramma eða flakinu sjálfu.

Í Greinargerð Flugmálastjórnar 4. október 2002 er ekki vikið sérstaklega að þessum þætti.

Hér er rétt að hafa í huga, að ekki þarf ýkja mikla oliu til þess að hreyfill snúist eðlilega.

7.2.5 Var olía á hreyflinum – Hvert var ásigkomulag hennar?

Af því sem að framan er rakið er ljóst að skiptar skoðanir eru milli þeirra F og T annars vegar og RNF hins vegar um það hversu mikil olía hafi verið á hreyfli flugvélarinnar. Hér skal dregið saman það sem F og T segja um afdrif oliunnar:

1. Oliusia var ekki skoðuð.
2. Olia var ekki greind.
3. Samkvæmt upphaflegri skýrslu RNF var oliulokið af þannig að olía hefði átt að renna í sjóinn. Ekkert er getið um olíu á sjónum.
4. Olía hefði þó átt að fljóta á lygnum sjónum mun lengur en eldsneytið.
5. RNF segir í upphaflegri skýrslu að hreyfillinn hafi verið fullur af sjó og leiðir að því likur að of lítil olía hafi verið eftir í hreyflinum til að unnt væri að greina hana, þannig að marktækt væri.
6. Hreyfillinn var ekki tekinn í sundur og engar sannanir eru til um ástand hans að innan að undanskildum einum framstrokknum, en ásamt hinum framstrokknum hafi hann verið með lága þjöppu.
7. Loks er spurt: Hvar var olian ef hún var ekki á hreyflinum, á vélarhlifum, í sjónum eða á yfirborði hans?
8. Möguleg niðurstaða er: Að lítil sem engin olia hafi verið á hreyflinum þegar slysið varð.

Samkvæmt löggregluskyrslum sem teknar voru 15., 21. og 22. janúar 2002 könnuðust tveir kafarar, þeir sem fyrstir komu á vettvang við brák á sjónum og þeim bar saman um að brákin hafi verið frá bensini. Hins vegar verður ekki ráðið af framburði þeirra hvort oliuflekkir hafi verið á sjónum. Hinir tveir sem komu hálfstíma eða þremur stundarfjórðungum síðar urðu lítt eða ekki varir við brák á sjónum.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.12 segir þetta um oliubrák á sjónum:

Vængirnir höfðu rifnað sundur þannig að báðir aðal eldsneytistankar flugvélarinnar sem eru samþyggðir þeim (integral) opnuðust í slysinu og sjór hafði flætt inn í þá. Lítil eldsneytisbrák

var á sjónum við flakið og kafararnir sem unnu við að bjarga mönnunum urðu lítið varir við eldsneytismengun í sjónum.

Hér er ekki getið sérstaklega um oliufleksi.

Ekki verður séð að í lokaskýrslu sé minnzt á oliubrák á sjónum við flakið, heldur eldsneytisbrák, þannig að athugasemd F og T er réttmæt. Annað mál er hvaða ályktanir megi draga af þessu. Þeir F og T virðast ekki hafa kannað hugsanlegt olíumagn í sjónum til hlítar, en að því verður vikið nánar í kafla 7.5.2.

Ef saman er dregið það sem fram kemur í lokaskýrslu og svari RNF er það sem hér segir:

1. Oliusía var skoðuð.
2. Rétt hefði verið að greina oliuna.
3. Tíu litrar af olíu voru látnir á hreyfilið 9. júní 2000 og tveir litrar fylgdu flugvélinni til notkunar síðar.
4. Oliulok hreyfilsins fannst ekki og var talið liklegt að það hafi annað hvort farið af þegar flugvélin skall í sjóinn eða rifnað af við hífingu flaksins.
5. „Engin olía var utan á hreyflinum eða í hreyfilhúsini eins og verða vill, ef lok er ekki sett á fyrir flug eða dettur af á flugi.“
6. „Af myndum sem teknar voru áður en flakið var híft sést að kaðallinn sem settur var um drifás loftskrúfunnar lá ofan á hreyflinum og er liklegt að hann hafi lent undir jaðri loksins.“
7. „Hreyfillinn var fullur af sjó og því var mat á þeirri olíu sem eftir var ekki talin marktæk.“
8. Ef flugvélin hefði misst olíu á flugi má ætla að flugmaðurinn hefði látið vita af því.
9. Þegar mæling var gerð [á þjöppun í strokkum hreyfilsins] var lítil smurolia á hreyflinum, þannig að leki við bulluhringi var ekki óliklegur.
10. Lítill eldsneytisbrák flaut á sjónum við flakið.
11. Í svari sínu 2. október andmælir RNF að í lokaskýrslu hennar sé gefið til kynna að enga smuroliu hafi verið að finna í hreyfli, á vélarlifum, í sjónum eða á yfirborði hans. Þetta sé rangtúlkun, fram komi að lítil smurolia hafi verið á hreyfli flugvélarinnar og enga oliubrák hafi verið að finna á yfirborði sjávar; oliubrák hafi verið við flakið, en ekki ljóst hvaðan hún kom, frá pramma eða flakinu sjálfu.

7.3 Um vélbúnað og gangverk hreyfilsins.

Oliuþurrð er forsenda þess að hreyfill bræði úr sér og hér að framan hefur verið um það fjallað hvort skort hafi olíu á hreyflinum án þess að óyggjandi niðurstaða hafi fengist. Skal nú kannað hvort innra ásigkomulag hreyfilsins beri merki um úrbræðslu.

7.3.1 Hreyfillinn snerist eðlilega.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.16.1.2, er þetta meðal annars tekið fram um hreyfilið:

Hreyfillinn snerist eðlilega og öll drif hans, svo sem drif eldsneytisdælu, kveikjanna og rafals voru í lagi. Þjöppun var mæld í strokkum hreyfilsins og hún var talin eðlileg á fjórum þeirra

(nr. 1 til 4; 40/80) miðað við ástand hreyfilsins eftir slysið. Tveir fremstu strokkarnir (nr. 5 og 6), sem höfðu laskazt, höfðu nær enga þjöppun og láku með bulluhringum.

Þegar þessi mæling var gerð var litil smurolia á hreyflinum, þannig að leki við bulluhringi var ekki óliklegur. Samkvæmt gögnum hreyfilsins var þjöppun hans síðast metin í ársskoðun í júni 2000, en skráning þjöppunarmælinga á þessum hreyfli hefur ekki komið fram. Annar löskuðu strokkanna var tekinn af og innra ástand hans og bullunnar kannað. Ekki sáust merki neinna innri bilana [en hringirnir voru smávegis ryðgaðir vegna skorts á smurningi].

Setningin innan hornklofa er úr minnisblaði RNF vegna fyrirspurnar Löggreglustjórans í Reykjavík um rannsókn á hreyfli TF-GTI, dags. 1. febrúar 2001.¹

Við þetta gera þeir F og T svofellda athugasemd í 4. kafla:

c. Ein viðkomandi málsgrein i skýrsludrögum er hin 11. í 1.16.1.2: „*Hreyfillinn snerist edlilega og ekki var um innri skemmdir i honum að ræða*“. Siðar í sömu málsgrein segir að „*Annar strokkurinn var tekinn af og innra ástand hans og bullunnar kannað*“ [Leturbr. F og T].

Í lokaskýrslunni, 14. málsgreinar 1.16.1.2 segir aðeins: „*Hreyfillinn snerist edlilega ...*“ án þess að getið sé um innri skemmdir. Í næstu grein segir: „*Annar löskuðu strokkanna var tekinn af og innra ástand hans og bullunnar kannað*“ [Leturbr. F og T].

Svo virðist af samanburði hluta skýrsludraganna og samsvarandi hluta lokaskýrslunnar sem að á einhverju fyrri stigi rannsóknarinnar hafi verið gengið að því sem gefnu eða siðar viðurkennt að allir strokkarnir hefðu verið skoðaðir og reynzt óskemmdir og að eingöngu siðar þegar ágizkunin um eldsneytißkort hafði verið samþykkt sem eina líklega orsókin var komið að raun um að einungis einn af sex strokkum hafði verið skoðaður innanvert.

Allt of auðvelt er að komast að svona ályktun (höfundurinn Frank Taylor gerði ámóta mistök meðan á „Ustica“ rannsókninni stóð) og ber að hrósa höfundunum fyrir að hafa tekið eftir skekkjunni áður en endanlega skýrslan var birt. Við teljum að slík skekkja kunni að hafa lokað augum rannsóknarmanna fyrir öðrum mögulegum orsókum hreyfilsstöðvunar.

Þannig virðist að snemma á rannsóknarstigina hafi ekki verið talið nauðsynlegt að rannsaka nánar innra ástand með því hreyfillinn gat snúið á þessu stigi. RNF var beðin að staðfesta hvaða skoðun á hreyflinum hefði farið fram eftir slysið. Engar nyjar upplýsingar komu fram og ljóst er enn að skoðunin var í bezta falli yfirborðskennnd. Greinilegt er að ekki er að finna neina góða skýrslu um vinnuna, sem framkvæmd var, með því RNF segir: „*Ég get ekki staðfest að hinir fjórir aftari strokkarnir og afturhluti sveifaráss hafi ekki verið skoðaðir*“².

[...]

n. Sagt er að sú staðreynð að hreyfillinn hefði getað snúið eftir slysið bendi til þess að snúningshlutarnir væru í góðu ástandi. En hreyfill, sem hefur orðið fyrir úrbræðslu/festingu að öllu leyti eða að hluta til vegna yfirhitunar er orsakaðist af smurningsskorti, snýst við kælingu og ekki er hægt að ákvarða innra ástand hans án þess að taka hann sundur og skoða til að meta ástand innri ihluta. Skoðun á oliusíunni og greining einhværrar ollu sem föst hefði verið í hreyflinum hefði mögulega leitt til sannana varðandi ástand hreyfilsins þegar slysið varð. Með því framstrokkar loftkælds hreyfils fá meiri kælingu en afturstrokkar er ekki hægt að ætla að afturstrokkarnir séu í sama ástandi og framstrokkarnir. Með því afturstrokkarnir voru ekki skoðaðir er ekki hægt að segja með neinni vissu að þeir hafi ekki orðið fyrir ofshitnum, sem leiddi til úrbræðslu/festingu að öllu leyti eða að hluta til.

¹ Í skýrsludrögum RNF frá 29. desember 2000 er setningin orðuð á þessa leið: „[...] en hringirnir voru strax farnir að ryðga vegna skorts á smurningi.“

² Vitnað er til RNF, en ummæli siðan birt í fyrstu persónu. Æskilegt hefði verið að vitna nákvæmlega til heimildar hér. Ummælin eru ekki í lokaskýrslu, né heldur svari RNF. Þau virðast vera tekin úr munnlegum upplýsingum án allrar nánari tilgreiningar.

7.3.2 Um ályktanir Forwards og Taylors.

Vandi er að sjá hvernig þeir F og T álykta af samanburði á þeim orðum sem þeir vitna til „að á einhverju fyrra stigi rannsóknar hafi verið gengið að því gefnu eða síðar viðurkennt að allir strokkarnir hefðu verið skoðaðir og reynzt óskemmdir“. Í skýrsludrögnum er þess fyrst getið að hreyfillinn hafi snúið eðlilega og í framhaldi af því tekið fram: „[...] og ekki var um innri skemmdir í honum að ræða.“ Síðan er í skýrsludrögnum rætt um „annan strokkinn“ og um hann falla orð þannig: „Annar strokkurinn var tekinn af og innra ástand hans og bullunnar kannað.“ Til samanburðar vitna þeir F. og T. til lokaskýrslunnar um að hreyfillinn hafi snúið eðlilega án þess að getið sé um innri skemmdir. Í næstu grein segja þeir síðan: „Annar löskuðu strokkanna var tekinn af og innra ástand hans og bullunnar kannað.⁴³“ Svo virðist sem þeir F og T dragi þá ályktun af orðunum í skýrsludrögnum: „ekki var um innri skemmdir i honum [hreyflinum] að ræða“, að með þeim sé gefið í skyn að allir strokkarnir hafi verið skoðaðir. Þessu hafi síðan verið sleppt í lokaskýrslunni vegna þess að á einhverju fyrra stigi rannsóknarinnar hafi verið gengið að því sem gefnu og síðar viðurkennt að allir strokkarnir hefðu verið skoðaðir og reynzt óskemmdir og að eingöngu síðar þegar ágizkunin um eldsneytisskort hafði verið „samþykkt“ sem eina líklega orsókin hafi verið komið að raun um að einungis einn af sex strokkum hafi verið skoðaður innanvert.

Þetta er ekki auðskilið hugsanaferli, eða a.m.k. langmótt ályktun af orðunum að ekki hafi verið um „innri skemmdir i honum [hreyflinum] að ræða“, merki, að allir strokkar hafi verið skoðaðir, einkum þegar hugað er að framhaldinu þar sem einungis er rætt um annan strokkinn, enda notað þeir orðin „svo virðist [...]\“ Niðurstaðan verður þá sú að hér sé sett fram mjög langmótt tilgáta.

7.3.3 Æskilegt hefði verið að skoða alla strokkana.

Miklar skemmdir hefðu orðið inni í hreyflinum ef hann hefði gengið eftir að olíu þraut. Bezta leiðin til að *útiloka* með öllu hugsanlega úrbræðslu hefði þó að sjálfsögðu verið að taka hreyfilinn í sundur og skoða stimplana, strokkana og sveifarásinn sem og legurnar. Æskilegt hefði verið, að RNF hefði haft aðstöðu til að skoða hann þannig.

7.3.4 Um kæliblöðkur og hreyfildrifna eldsneytisdælu.

Í lokaskýrslu RNF er vikið að kæliblöðkum í kafla 1.16.1.1. Þar segir:

Handfang í stjórnklefa fyrir kæliblöðkur hreyfilsins (Cowl Flaps) var ólaest en nálaegt því að vera í „lokaðri stöðu“, en þar sem hreyfihlifar og þar með kæliblöðkurnar höfðu rifnað af var ekki unnt með fullri vissu að segja fyrir um stöðu kæliblaðkanna þegar slysið varð.

Um hreyfildrifnu eldsneytisdæluna segir þetta í lokaskýrslu RNF, sbr. 2. kafla „Greining þáttu“, bls. 23:

Eina bilunin sem gæti hafa valdið algjörum aflmissi hreyfilsins þrátt fyrir að nægilegt eldsneyti hafi verið við inntak hreyfildrifnu bensindælunnar, en hún reyndist vera í lagi og leiðslurnar frá deilinum til strokkanna voru tómar, er sú að drifysírfærslan frá knastásnum að

⁴³ Hér mun vera átt við annan löskuðu strokkanna, en í hreyflinum voru 6 strokkar.

hreyfildrifnu eldsneytisdælunni hafi rofnað og dælan því haett að snúast. Drifyfirsærslan var skoðuð og í ljós kom að hlaup (backlash) milli gíra var eðlilegt svo og snúningur hennar.

Um þessi efni fjalla þeir F og T með svofelldum orðum í 4. kafla:

e. Komist var að raun um að stjórnþánaður í stjórnklefa til að stilla kæliblöðkur var ólaestur en í nær lokaðri stöðu. Raunveruleg staðsetning kæliblaðka var ekki ákvörðuð vegna aðskilnaðar þeirra ásamt vélarhlifum við áreksturinn. Síðari skoðun flaksins að beiðni höfundanna leiddi ekki í ljós nein teikn, sem hefðu getað hjálpað til við að leysa vandamálið. (Þetta var þó nær tveimur árum eftir atburðinn).

[...]

k. Með tilliti til eðlis höggsins á sjóinn, sem [G]TI varð fyrir, ætti að hafa verið mögulegt fyrir hæfan rannsóknarmann að ákvarða stöðu kæliblaðkanna eftir vitnismerkjum á kæliblöðkumum og aðliggjandi umbúnaði. Þetta virðist ekki hafa verið gert þannig að sá möguleiki verður að vera fyrir hendi að kæliblöðkurnar hafi verið lokaðar.

Hér vekur athygli að F og T áttu samkvæmt upplýsingum RNF kost á að skoða flakið, en gerðu það ekki. Þeir hefðu þá samkvæmt framangreindum ummælum um „hæfan rannsóknarmann“ átt að hafa getað ákveðið stöðu kæliblaðkanna og dregið ályktun af því.

7.3.5 Olli úrbræðsla því að hreyfildrifna eldsneytisdælan hætti að snúast og það valdið afliðmissi hreyfilsins?

Um þetta gera þeir F og T svofellda athugasemd í 4. kafla:

n. [...] í 2. kafla skyrlunnar [lokaskýrslu RNF] segir: „*Eina (áherzla er höfunda [F og T]) bilumin sem gæti hafa valdið algjörum afliðmissi hreyfilsins þrátt fyrir að nægilegt eldsneyti hafi verið við innak hreyfildrifnu bensindaðunnar, en hún reyndist vera i lagi og leiðslurnar frá deilinum til strokkanna voru tómar, er sú að drifyfirsærslan frá knastásnum að hreyfildrifnu eldsneytisdælunni hafi rofnað og dælan því haett að snúast. [Drifyfirsærslan var skoðuð og í ljós kom að hlaup (backlash) milli gíra var eðlilegt svo og snúningur hennar]*“.

Úrbræðsla/festing hreyfilsins hefði einnig orsakað að hreyfildrifna eldsneytisdælan hefði haett að snúast.

Hér vekur athygli að þeir F og T sleppa þeim texta sem er innan hornklofa, en þar er útilokuð sú tilgáta sem varpað er fram að hreyfildrifna eldsneytisdælan hefði haett að snúast og hreyfillinn því stöðvazt.

Síðan halda þeir F og T áfram á þessa leið:

Þegar þessi rök eru athuguð ásamt þeirri staðreynd að kæliblöðkur kunna vel að hafa verið lokaðar eins og staðsetning stjórnhandfangsins í stjórnklefanum bendir til, svo og að allar upplýsingar skortir vardandi ástand hreyfiloliunnar þegar slysib varð, verður að taka tillit til möguleikans á hreyfilúrbræðslu/festingar vegna oliuskorts sem orsök þess að hreyfillinn stöðvaðist.

Í lokaskýrslu RNF segir þetta um hreyfildrifnu eldsneytisdæluna; sbr. kafla 1.16.1.2:

Hreyfildrifna eldsneytisdælan (632818-5, raðnúmer H237846B) virkaði þegar henni var snúið, en hún var send til rannsóknar á hið sérhæfða verkstaði í Kanada, þar sem staðfest var að ástand hennar væri gott og afköst í lagi. Eldsneytisstýring (Throttle and Control Assembly, 632774-1, raðnúmer J257820A) var einnig send til rannsóknar á sama verkstaði og reyndist

hún virka rétt þrátt fyrir nokkur óhreinindi í grófsiunni sem síar eldsneytið eftir að það kemur frá hreyfiknúnu dælunni.

7.3.6 Olli gufuloki því að hreyfill missti afl?

Þeir F og T gagnrýna RNF fyrir að hafa athugað vandlega hvort gufuloki kynni að hafa valdið því að hreyfill missti afl þrátt fyrir að framleiðendur hafi skýrt frá því að ekki séu nein þekkt tilfelli um gufuloka í 285 hestafla hreyfum. Hins vegar tengist gufuloki staðsetningu kæliblaðka og er því rétt að fara um það nokkrum orðum, enda ekki ljóst hvers vegna þeir F og T leggja þá áherzlu sem raun ber vitni á stöðu kæliblaðkanna ef hún hefur ekki haft áhrif á að gufuloki myndaðist og stöðvað hreyfilinn.

Kæliblöðkur eru handvirkar lokur sem opna fyrir loftstremi út úr hreyfilshúsi og auka loftstremi um hreyfilinn. Þær geta þannig tryggt hæfilega kælingu hreyfilsins. Samkvæmt handbók Cessna T210L eiga þær meðal annars að vera opnar í flugtaki, í fráhvarfsflugi og í klifri þegar beitt er fullu afli. Eins og getið er í köflum 7.1.1 og 7.3.4 hér að framan var ekki unnt að ákvarða stöðu kæliblaðkanna þegar slysið varð.

Gufuloki (Vapour lock) getur valdið truflun á eða stöðvað eldsneytisflæði til hreyfils flugvélar. Gufuloki getur myndast við endurgangsetningu eftir að hreyfill hefur stöðvazt stutta stund í miklum lofhita. Gufuloki verður vegna þess að gufubólur eða gasbólur myndatz i eldsneytistönkum, eldsneytisleiðslum og eldsneytisdælum fyrir aftan hreyfil í hreyfilshúsi. Ráð til að draga úr því að gufuloki myndist er að tryggja hæfilega kælingu hreyfils.

Ekki eru þekkt dæmi um að gufuloki myndist í eldsneytiskerfi flugvéla með hreyfil sem er 285 hestöfl, en sú gerð var í flugvélinni TF-GTI. Gufuloki var hins vegar þekkt vandamál í flugvélum að gerðinni Cessna 210 sem framleiddar voru 1976-1979 og voru með 300 hestafla hreyfil. Þessum aflmeiri hreyfli fylgdi meiri gufumyndun í safntönkum í gólfí flugvélanna. Árið 1981 var mælt fyrir um breytingar á eldsneytiskerfi flugvélanna, þannig að aukaleiðsla var tengd milli safntankanna undir gólfinu í flugvélinni og aðaltankanna til að losa gufu úr safntönkum í aðaltanka og koma þannig í veg fyrir gufuloka. Flugvélinni TF-GTI hafði ekki verið breytt enda óþarfst það sem hreyfill hennar var 285 hestöfl. (Lokaskýrsla RNF, kafli 1.18.8 og 2. kafli, „Greining þátta“, bls. 22, 23, 24).

Niðurstaðan er sú að ekki er hætta á gufuloka í flugvélum af þessari gerð. Sá tímí sem þurfti til að vélarlhlutar yfirhitnuðu þannig að gufuloki myndaðist var ekki nægur miðað við undangengna atburðarás fyrir slysið. Við þetta bætist að flugmaðurinn hefði ekki þurft að gera annað en setja neydareldsneytisdælu af stað til þess að koma í veg fyrir hugsanlegan gufuloka.

7.3.7 Yfirlit um gangverk og vélbúnað hreyfils flugvélarinnar TF-GTI.

Niðurstaða RNF:

1. Hreyfill snerist eðlilega, þjöppun í strokkum eðlileg, engin þjöppun í tveimur fremstu strokkunum sem laskazt höfðu.

2. Lítill smurolíð var á hreyflinum þegar þjöppun var mæld þannig að leki við bulluhringi var ekki óliklegur.
3. Innra ástand annars löskuðu strokkanna var kannað. Engin merki um innri bilanir.
4. Ekki unnt að segja til með vissu um stöðu kæliblaðkanna. Staða þeirra skiptir ekki máli þar sem ekki var hætta á gufuloka í hreyfum flugvélá af sömu gerð og TF-GTI.
5. Drifysfirsærlan á hreyfildrifnu eldsneytisdælunni snerist eðlilega svo að hún átti engan þátt í að hreyfillinn stöðvaðist.

Niðurstaða F og T var á þessa leið:

1. Skoðun á hreyflinum var yfirborðsleg. Aðeins einn strokkur skoðaður.
2. Þótt snúa megi hreyfli afsannar það ekki úrbræðslu.
3. Úrbræddur eða fastur hreyfill getur snúizt við kælingu.
4. Framstrokkar kólna fyrir en afturstrokkar. Þeir kunna að hafa ofhitnað og brætt úr sér þótt framstrokkar hafi virzt í lagi.
5. Kæliblöðkur kunna að hafa verið lokaðar og það valdið ofhitnun og síðar úrbræðslu.
6. Hreyfildrifna eldsneytisdælan hætti e.t.v. að snúast vegna úrbræðslu og það valdið að hreyfill stöðvaðist.
7. Hafði staða kæliblaðkanna áhrif á myndun gufuloka?

7.4 Álit kaupenda hreyfilsins á ástandi hans.

7.4.1 Yfirlýsing Flugmálastjórnar.

Bandariskt fyrirtæki sem annast viðhald og endurgerð flugvélahreyfla, Western Skyways, keypti hreyfilinn eftir að rannsókn lauk og í tilkynningu Flugmálastjórnar frá 25. október 2002 segir svo:

Fullyrt hefur verið i fjölmölum að bandariskt fyrirtæki, Western Skyways, sem keypti hreyfilinn eftir að rannsókn RNF á honum lauk, hafi sagt að hreyfillinn hafi brætt úr sér. Í bréfi til Flugmálastjórnar segir Perry Nicholson forsvarsmaður Western Skyways hins vegar, að engin merki um innri bilun hreyfilsins hafi fundizt þegar hann var tekinn í sundur. Sveifarás hreyfilsins hafi ekki snúizt þegar fyrirtækið fékk hann í hendur enda hafi stálhlutar hans verið ryðgaðir og sveifarásinн tærður. Þetta verður að teljast eðlilegt þar sem hreyfillinn hafði lent í sjó. Nicholson segir að sveifarásnum hafi verið hent vegna of mikillar tæringar í honum. Hins vegar hefur stór hluti af hreyflinum farið í gegn um grannskoðun og tilbeyra öðrum hreyfum sem eru í notkun í dag.

7.4.2 Umsögn kaupenda um hreyfilinn.

Megin efnisatriði í bréfi Perry Nicholson, dagsettu 24. október 2002, sem vísað er til í framangreindri tilkynningu eru á þessa leið:

Sem svar til hvers þess sem sprýr um hreyfilinn TSIO-520-EcH S/N 165605-8-E, þá var þessi hreyfill tekinn í El Paso í Texas 22. mars 2001:

Þegar ég kom til El Paso hrungdi ég í Ísleif Ottesen og hitti hann á flugvellinum, fór til T flugskýlis og setti hreyfilinn í flutningabil minn.

Hreyfillinn snerist ekki við móttöku. Hann var tekinn í sundur og kom þá í ljós að stáhlutarnir inni í honum voru ryðgaðir. Sveifarásinn var ónothaefur vegna mikillar tæringar. Engin merki voru um innri bilun.

Blokkin (the case)⁴ var send til viðgerðar og var notuð í hreyfil sem var grannskoðaður í viðhaldsstöð okkar 20. september 2001.

Þeir hlutar sem reyndust ónothaefir voru seldir sem brotajárn. Þeir hlutar sem endurnýta mátti voru settir í aðra hreyfla. Einu hlutar úr hreyfli sem við höldum að jafnaði til haga myndu vera hinir dýrari eins og blokk og sveifarás.

Engir hlutir eru nú tiltækir til rannsóknar.

Bréf Perry Nicholson hljóðar svo á ensku:

In response to everybody's questions on engine TSIO-520-EcH S/N 165605-8-E, this engine was picked up in El Paso, Texas on 3/22/2002.

When I arrived in El Paso I called Isleifur Ottesen and was met at the airport and went to a T Hangar and loaded engine in my truck.

The engine would not turn when received. During disassembly it was noted that the internal steel parts were rusted. The crankshaft was rejected due to excessive pitting. There was no evidence of internal failure.

The case was sent out for repair and was used on an engine that was overhauled in our shop on 9/20/2001.

The parts that were rejected were sold for scrap. The reworkable parts were consumed in other engines. The only items in an engine that we normally keep track of would be more expensive items such as the case and the crankshaft.

There are no parts available for inspection.

Um nánari upplýsingar um hreyfilinn má vísa til bréfaskipta sem hér fara á eftir.

Eftir að Western Skyways hafði keypt hreyfilinn rituðu þeir bréf dags. 3. maí 2001, gerðu grein fyrir starfsemi sinni og viðskiptum við Ísleif Ottesen. Var efni þess sem hér segir:

Varðar Ísleif Ottesen.

[...]

Bréf þetta varðar innflutning hreyfils herra Ísleifs Ottesens, TSIO-520-VB Continental hreyfil.

Western Skyways, Inc. Hefur fengizt við að endursmiða Continental- og Lycoming hreyfla í meira en 30 ár. Við höfum flutt hreyfla út til Suður-Afríku, Bretlands, Þýskalands, Kanada og Kyrrahafseyja. Við höfum fullt leyfi Flugmálastjórnar Bandaríkjanna til að endursmiða hvers konar Continental eða Lycoming hreyfla.

Western Skyways Inc er leiðandi verkstöð i Bandaríkjunum í endursmiði stimpilhreyfla í flugvélar. Engin önnur verkstöð sem fæst við endursmiði hefur náð sama orðstír og gæðum og við.

Við erum hæst ánægð með viðskiptin við hr. Ísleif Ottesen og vonum að orðstír okkar berist til þeirra sem sinna flugstarfsemi á Íslandi.

⁴ Athugasemd sérstöku rannsóknarnefndarinnar: „case“ mun eiga við um það sem annars staðar í skýrslunni er kallað „sveifarhús“.

Undir bréfið ritar Trent Stubbs sölufulltrúi.

Enski textinn er svohljóðandi:

Re Isleifur Ottesen

[...]

This letter is being written concerning the importation of Mr. Ottesen's TSIO-520-VB
Continental engine

Western Skyways, Inc. has been rebuilding Continental and Lycoming engines for over 30 years. We have imported engines into South Africa, the U.K., Germany, Canada, and the Pacific Islands. We have full FAA approval to rebuild any Continental or Lycoming engine.

Western Skyways, Inc. is the leading piston aircraft engine rebuild shop in the U.S. Our reputation and quality are unsurpassed by any other rebuild shop.

We are very pleased with doing business with Mr. Ottesen and hope our reputation can be carried forth into the Icelandic aviation industry.

7.4.3 Engar innri skemmdir í hreyflinum.

Um ástand hreyfilsins liggar fyrir bréf Western Skyways til Ísleifs Ottesens dags. 24. maí 2001 varðandi hreyfilinn TSIO-520-EcH, SN: 165005-8-E.

Ytri skemmdir: Inntakskerfi
Oliupanna og oliuleiðsla úr oliupönnu
Festingar

Innri skemmdir: Sveifarás ónothaefur vegna mikils ryðs í höfuðlegum
Sveifarhús mátti nýta.

Engar innri skemmdir vegna brotrendingar
Oliukerfi reyndist vel við rennslisprófun.
Ekkert fannst sem benti til að hreyfill hefði skemmt á flugi.

Undir bréfið ritar áðurnefndur Trent Tubbs sölufulltrúi.

Texti bréfsins á ensku hljóðar svo:

External damage: Intake system
Oil pan and pickup tube
Mount legs

Internal damage: Crankshaft rejected for excessive pitting on mains
Crankcase servicable

No internal damage from crash.
Fuel system checked good on flow bench.
Nothing found to indicate internal failure in flight.

7.4.4 Hreyfillinn stóð fastur.

Í bréfi dags. 16. október 2002 til Hilmars F. Foss, sem aðstoðað hefur þá Friðrik Þór Guðmundsson og Jón Ólaf Skarphéðinsson í málaferlum vegna fluglyssins, svarar Perry Nicholson, forsvarsmaður Western Skyways fyrirspurn Hilmars um hreyfilinn og segir þar þetta:

Sem svar við fyrirspurn þinni um hreyfillinn TSIO-520-EcH S/N 165005-8-E [skal þetta tekið fram]:

Hreyfillinn var tekinn í El Paso, Texas 22. mars 2001.

Hreyflinum fylgdu:

2 stk. segulkveikjur, hlutanúmer (P/N) 6310 S/N 96062523 & 96062525
 1 stk. skrúfugangráður, hlutanúmer (P/N) C290D4T2 S/N 791/091
 1 stk. ræsir/startari, hlutanúmer (P/N) MHJ4003 R/N 10L000051
 1 stk. hverfilforþjappa, hlutanúmer (PN) 406610-9005 R/N óláesilegt
 6 stk. krómstrokkar
 4 stk. oliustútar og engar eldsneytisleiðslur
 1 stk. oliukælir, hlutanúmer 639171
 Engin oliudaela, deililoki eða bensíngjöf og stjórntæki
 Sveifarhús, samstæðunúmer 9A871S
 Sveifarás, raðnúmer óþekkt.

Hreyfillinn stóð fastur og ekki var hægt að snúa honum.

Hreyfillinn var keyptur og tekinn í sundur. Engin skýrsla var gerð um sundurtekt

Með kveðju
 Perry Nicholson
 Western Skyways, Inc.

Á ensku hljóðar bréfið svo:

In response to your question on engine TSIO-520-EcH S/N 165005-8-E.

This engine was picked up in El Paso on 3/22/2001.

The engine was received with

2ea magnetos P/N 6310 S/N 96062523 & 96062525
 1 ea prop gov P/N C290D4T2 S/N 791091
 1 ea starter P/N MHJ4003 S/N 10L000051
 1 ea turbocharger P/N 406610-9005 S/N unreadable
 6 ea chrome cylinders
 4 ea fuel nozzles and no fuel lines
 1 ea part number 639171 oil cooler
 No fuel pump, flow divider or throttle and control
 Crankcase match number 9A871S
 Crankshaft serial number unknown.

The engine was seized and would not turn.

This engine was purchased and parted out. There was no disassembly report made.

Sincerely
 Perry Nicholson
 Western Skyways, Inc.

Af þessu bréfi virðist hafa verið dregin sú ályktun að hreyfillinn hafi brætt úr sér, sbr. fréttir Ríkisútvarpsins 22. október 2002, þar sem Þorleifur Júliusson andmaðir því að nýjar upplýsingar bendi til að hreyfillinn hafi brætt úr sér og þar vitnað til skriflegrar staðfestingar Perry Nicholson. Þar er væntanlega átt við þau orð í framangreindu bréfi um að hreyfillinn hafi verið fastur og ekki hafi verið hægt að snúa honum („The engine was seized and would not turn“).

7.4.5 Ryðskemmdir og tæring í hreyflinum.

Í hljóðrituðum viðtölum bandarísku lögmannanna Wayne Ferrell og Charles Peckman, sem fara með mál aðstandenda þeirra sem fórust að undanskildum flugmanninum, og þeir áttu við Perry Nicholson hjá Western Skyways 22. október 2001 segir Nicholson meðal annars að hann hafi ekki vitað að hreyfillinn hefði lent í slysi og hefði hann þá farið öðruvísi með hann. Hann hefði getið þess að hreyfillinn hafi staðið fastur þegar hann tók við honum; hreyfillinn hafi verið tekinn í sundur og sveifarásnum fleygt vegna tæringar eða ryðskemmda, enda hefði hann lent í sjó. Hann kvaðst hafa frétt að hreyfillinn hefði verið láttinn í oliu eftir að honum var bjargað úr sjónum, en það breytti engu. Stáhlutar héldu áfram að ryðga þrátt fyrir það. Hann itrekaði þetta síðar í viðtalini og bætti við að hreyfilshlutar sem fara á kaf í sjó byrja að ryðga um leið og þeir komast í snertingu við loft. Eina leiðin til að koma í veg fyrir ryð sé að taka hreyfilinn í sundur og hreinsa alla hluta hans. Sumt í hreyflinum hafi verið nýtilegt, öðru hafi verið fleygt, t.d. sveifarási. Aðspurður um hvort sveifarás hefði staðið fastur áður en hann byrjaði að ryðga, svaraði Nicholson að hann hefði ekki hafa orðið var við neinar innri skemmdir, raunar ekki verið að leita að þeim, en hann og starfsmenn hefðu ekki tekið eftir neinu sliku. Nicholson kvaðst hafa verið á höttum eftir hreyflum sem hann mætti hirða eða væru falir og komist í samband við Ísleif Ottesen og keypt af honum hreyfilinn. Hreyfillinn hefði hann fengið afhentan í flugskýli merktu T.

7.4.6 Yfirlit um álit kaupenda á hreyflinum.

1. Verkstöðin Western Skyways keypti hreyfilinn úr flugvélinni TF-GTI 22. mars 2001.
2. Hreyfillinn snerist ekki þegar við honum var tekið vega ryðskemmda.
3. Sölufulltrúi lýsti Western Skyways sem framúrskarandi verkstöð i endursmiði stimpilhreyfla í flugvélar.
4. Sölufulltrúi Western Skyways tekur fram í bréfi 24. maí að engar innri skemmdir hafi verið í hreyflinum.
5. Perry Nicholson fyrirsvarsmaður Western Skyways lýsir í bréfi 16. október 2002 þeim hlutum sem fylgdu hreyflinum við kaup á honum og tekur fram að hreyfillinn hafi staðið fastur og ekki unnt að snúa honum.
6. Það var túlkað sem vitnisburður kaupanda um að hreyfillinn hefði brætt úr sér.
7. Í símasamtali við lögmenn itrekaði Nicholson að hreyfillinn hefði staðið fastur þegar hann var keyptur, en tók fram að sveifarási hefði verið fleygt vegna ryðs og tæringar.
8. Nicholson vissi ekki þegar hann keypti hreyfilinn að hann væri úr flugvél sem hefði brotlent. Ef hann hefði vitað það hefði hann hagað sér öðruvísi.
9. Engu breytí um ryðmyndun þótt hreyfill sé geymdur í oliu. Ef hann hefur legið í sjó byrji hann að ryðga jafnskjótt og hann komist í snertingu við loft.
10. Aðspurður itrekaði Nicholson að engar innri skemmdir hefðu verið í hreyflinum.

7.5 Niðurstaða um úrbræðslu.

Hér verða dregnar saman helztu niðurstöður hinnar sérstöku rannsóknarnefndar um það hvort hreyfillinn hafi brætt úr sér.

7.5.1 Aðdragandi úrbræðslu.

Ef hreyfill bræðir úr sér gerist það ekki skyndilega og með óvæntum hætti.

Oliuprýstingur fellur eða verður óstöðugur – olía hitnar. Í stjórmklefa eru mælar þar sem flugmaður getur séð hver oliuprýstingur er og hversu heit olía er. Næsta sem gerist þegar gaeta fer oliuskorts og þrýstingurinn fellur er að stýring skrúfublaðanna verður óstöðug því að oliuprýstingurinn rædur stýringunni. Því næst fer hreyfillinn að ganga slitrótt. Þessar vísbandingar eru svo greinilegar að þær hefðu ekki átt að fara framhjá flugmanninum. Honum mátti því vera ljóst að eitthvað meira en lítið væri að. Hann tilkynnti ekki um neitt slikt eins og hann hlyti að hafa gert ef hreyfillinn hefði verið að bræða úr sér.

7.5.2 Ekkert bendir til oliupurrðar.

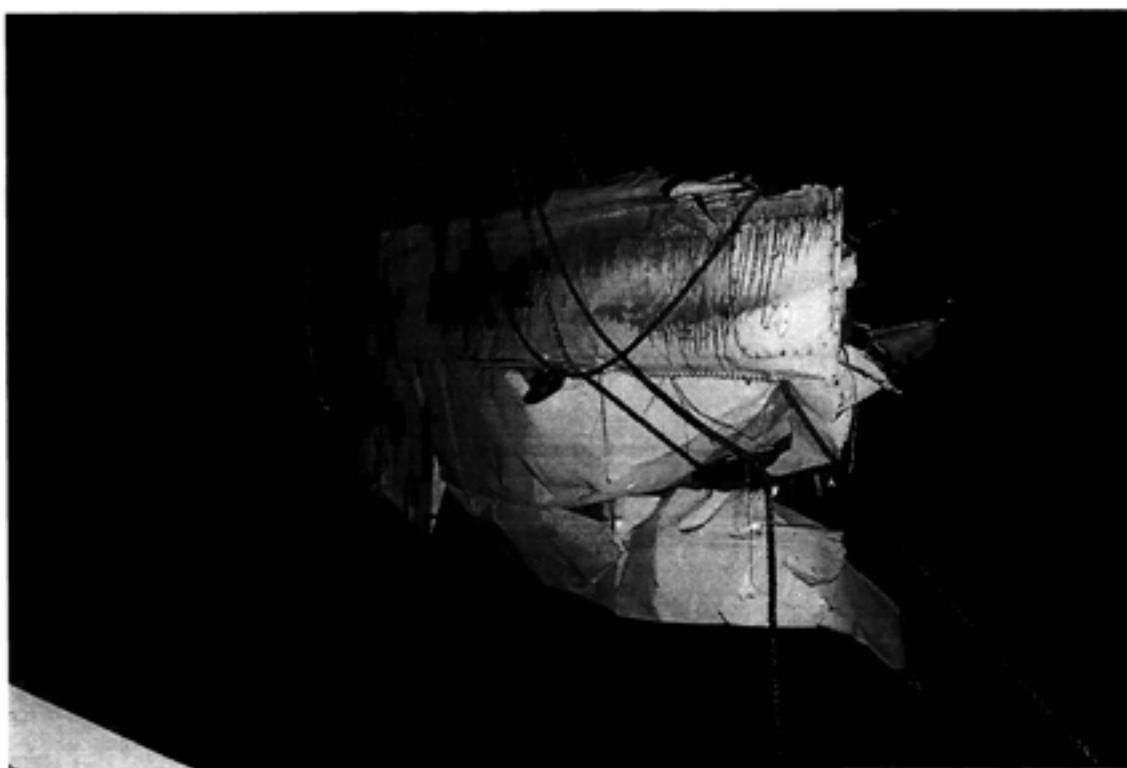
Þá hefur það verið nokkurt álitamál hvort næg olía hafi verið á hreyflinum þegar flugvélin först. Yfirlit um helztu álitamál þar að lútandi eru í kafla 7.2.5.

Hin sérstaka rannsóknarmefnd skoðaði flak flugvélarinnar að morgni laugardagsins 14. ágúst 2003, meðal annars kom í ljós að hreyfilshúsið var hreint, þannig að engin verksummerki voru um að olía hefði lekið út í það meðan flugvélin var á flugi. Engin slik verksummerki voru á vængjum flugvélarinnar.

Þá eru skiptar skoðanir milli F og T annars vegar og RNF hinsvegar um það hversu mikil olía hafi verið á hreyflinum. Telja þeir F og T vísbandingar um að lítil sem engin olía hafi verið, en RNF telur að lítil olía hafi að vísu verið í hreyflinum þegar hann var skoðaður, en hún hafi verið blönduð sjó. Meginrök þeirra F og T eru þau að oliubrák hafi ekki verið á sjónum og það fær stuðning í vitnisburði kafara sem komu á vettvang skömmu eftir slysið. Þegar vitnisburður kafaranna er metinn má ganga að því vísu að þeir hafa verið með allan hugann við að bjarga mannslífum og því ekki víst að þeir hafi gefið gaum oliuflekkjum eða oliubrák þótt hún flyti á sjónum.

Myndin á bls. 76 sýnir glögglega að olía hefur komið upp meðfram vírunum sem notaðir voru til að lyfta flakinu úr sjónum og brák hefur myndazt.

Sú mynd sem hér birtist sýnir talsverða oliu á væng flugvélarinnar sem verið er að ná upp. Hún sýnir svo að ekki verður um villzt að olía hefur ekki verið á væng flugvélarinnar meðan hún var á flugi, heldur hafi hún farið á vænginn þegar honum var lyft úr sjó. Myndirnar tvær sem hér eru birtar benda ekki til neinar oliuburrðar á hreyflinum.

Ljósmyndir þær af björgun flaksins sem lagðar hafa verið fyrir hina sérstöku rannsóknarnefnd og birtast hér sýna þess glögg merki að olía hafi komið upp meðfram vírunum sem notaðir voru til að lyfta flakinu úr sjónum. Var flekkurinn beint yfir flakinu. Þótt ekki verði staðfest með óyggjandi hætti hvort olían hafi verið úr hreyfli flugvélarinnar eða úr pramma sem notaður var við að lyfta flakinu upp að yfirborði verður að telja sterkar likur til þess að hún hafi verið úr hreyflinum, enda óliklegt að slikt magn leki úr pramma eða skipi meðan á notkun stendur og menn við störf.

Oliusía var tekin í sundur eins og nánar er lýst í næsta kafla og eftir þá skoðun var niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar sú að næg olía hafi verið á hreyfli flugvélarinnar þegar hún fórst þannig að oliuskortur hafi ekki valdið neinu um slysið.

7.5.3. Innri skemmdir ekki sjáanlegar.

Eins og rakið hefur verið í sérstökum kafla hér á undan var hreyfillinn látinna af hendi skömmu eftir að hann hafði verið skoðaður. Hann var síðan seldur, hlutaður í sundur, sumt notað í aðra hreyfla, öðru fleygt.

Í skýrslu sinni segir RNF að hreyfillinn hafi snúizt eðlilega þegar hann var athugaður skömmu eftir að flugvélinni hafði verið náð upp. F og T telja það ekki skera úr um hvort hreyfill hafi brætt úr sér því að allt eins liklegt sé að losnað hafi um gangverk hreyfilsins þegar hann lenti í köldum sjó.

Það er álit hinnar sérstöku rannsóknarnefndar að það sé ákaflega erfitt að snúa hreyfli sem brætt hafi úr sér vegna oliupurrðar jafnvel eftir að hann hafi kólnað. Innri skemmdir séu meiri en svo.

Í lokaskýrslu RNF er ekkert getið um að olíusía hafi verið skoðuð. Það er hins vegar tekið fram í svari RNF frá 2. október 2002 og í greinargerð Flugmálastjórnar frá 4. október 2002 segir að olíusía hafi verið tekin sundur, sbr. kafla 7.2.1.

Í vörzlu RNF er olíusía úr hreyfli flugvélarinnar. Sían er „Spin on filter“ af gerðinni CH 48109. Oliusian var opnuð eftir hádegi laugardaginn 14. júní 2003. Viðstaddir voru úr sérstöku rannsóknarnefndinni Ronald Schleede, Søren Flensted, Kjartan Norðahl og Sigurður Líndal. Birger Andreas Bull var ekki viðstaddur, þar sem hann var ásamt Hallgrími Jónssyni og Guðmundi H. Sveinbjörnssyni að kanna flugleiðina milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja. Þá voru til aðstoðar Þorkell Ágústsson og Þormóður Þormóðsson frá RNF og Gunnar Valgeirsson flugvirki, en þeir þrír opnuðu olíusíuna. Allir viðstaddir voru sammála um að olían liti út sem ný og ekki fannst þar minnsti vottur sem benti til úrbræðslu. Ef hreyfill flugvélarinnar hefði brætt úr sér hefði verið svarf úr hreyfanlegum hlutum hans, eins og úr sveifarásnum, legum eða bullum/strokkum, í oliunni.

Þrátt fyrir þetta telja nefndarmenn að rétt hefði verið að RNF hefði opnað siuna við upphaflega rannsókn, þótt aðrar upplýsingar og önnur gögn hefðu ekki bent til úrbræðslu.

Þessu til frekari staðfestingar eru hér birtar myndir af stimpli úr öðrum þeirra strokka sem opnaður var við rannsókn á hreyflinum. Þær sýna engar skemmdir, heldur hið gagnstæða – strokkinn, sléttan og gljáandi.

Þessar tvær myndir sýna ekki neinar skemmdir í stimplum hreyfilsins sem hlytu að hafa orðið ef hann hefði brætt úr sér.

7.5.4 Kaupendur töldu ekkert benda til úrbræðslu.

Eins og rakið er í kafla 7.4.1 og 7.4.2 keypti verkstöðin Western Skyways hreyfilinn 22. mars 2001. Kaupendur tóku hreyfilinn allan í sundur og fundu ekkert sem benti til úrbræðslu eða annarra innri skemmda, sbr. faxbréf 24. maí 2001 og 24. október 2002. Þar var tekið fram eins og áður hefur verið greint, að ekki hafi verið unnt að snúa hreyflinum þegar við honum var tekið, en ástæðan var ryð stálhluta inni í honum.

7.5.5 Úrbræðsla afar ólikleg.

Samkvæmt framansögðu er það álit hinnar sérstöku rannsóknarnefndar að afar óliklegt sé að hreyfillinn hafi brætt úr sér.

Þeir F og T gagnrýna RNF fyrir að hafa ekki skoðað hreyfilinn sem skyldi og ganga betur úr skugga um það hvort hreyfill hefði brætt úr sér. Þeir minnast hins vegar ekki á það, að hreyfill braðir ekki úr sér skyndilega og óvænt. Ef slikt gerist verður flugmaður þess var og hlýtur að afla sér heimildar til nauðlendingar. Ekki gerði flugmaðurinn það og því er ekki óeðlilegt að RNF frá upphafi talið úrbræðslu ósennilega og það fengið staðfestingu við upphaflega skoðun á flugvélinni. Ekki er því unnt að áfellast RNF fyrir að hafa ekki rannsakað likur á úrbræðslu rækilegar en raun bar vitni og beint rannsókninni að öðrum hugsanlegum orsökum slyssins.

Á hinn bóginn í ljósi hugsanlegra eftirmála eins og hér hefur orðið raun á, og til þess að rannsókn verði sem fullkomnust, ekki silt þegar banaslys verða hefði verið æskilegt að taka allan hreyfilinn í sundur og þennan hátt mætti hafa sem almenna reglu. Með því tryggði RNF sig gegn allri hugsanlegri gagnrýni síðar og svör við öllu sem síðar kynni að verða vesfengt um rannsókn.

8.0 Um eldsneytisskort.

8.1 Eldsneytismagn og eldsneytisseyðsla.

8.1.1 Eldsneytisgeymar.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.5 er fjallað um hugsanlega eldsneytisþurrð. Þar er í upphafi gerð grein fyrir því að í flugvélinni hafi verið 4 eldsneytistankar. Aðaltankar hafi verið tveir og tekið samtals 340 litra og af því magni hafi 337 litrar verið nýtanlegir. Að auki voru í flugvélinni tankar á vængendum sem hafi tekið samtals 125 litra og þar af hafi 123 litrar verið nýtanlegir.

Að minnsta kosti urðu 26,5 litrar urðu að vera í hvorum vængendatanki og aðaltankar að vera fylltir að 2/3 hlutum, eða nánar tiltekið þannig, að í þeim væri a.m.k. 227 litrar til þess að nota mætti hámarksþyngd 3.800 pund. Öðrum kosti var leyfð hámarksþyngd 3.530 pund.

Samkvæmt því sem segir í lokaskýrslu ræddi RNF við flugmenn sem flogið höfðu flugvélinni TF-GTI og virtist þeim ekki öllum hafa verið ljóst hversu notkun hámarksþyngdarinnar, 3.800 pund, var skilyrt.

8.1.2 Áfyllingarop.

Áfyllingaropum aðaltanka er þannig lýst í skýrslu RNF, að niður af þeim gangi hálfir sivalningar þar sem neðri brún er 5,4 cm fyrir neðan neðri brún kransanna sem festa lokin. Í daglegu tali flugmanna og afgreiðslumanna eldsneytis er þessi neðri brún sivalninganna kölluð „hak“. Oft er við það miðað að fylla báða tanka að haki þegar eldsneyti er sett í þá. Þegar það var gert nákvæmlega voru 246 litrar af eldsneyti í tönkunum.

8.1.3 Aðferð við áfyllingu.

Þegar fyllt var á tankana átti að ganga úr skugga um að flugvél stæði á sléttu undirlagi með vængi lárétt og með 4,5° jákvæðum kinkhalla. Þessi fyrirmæli um verklag fundust ekki í flughandbókinni. Einnig átti að setja merki við eldsneytisopin með fyrirmælum um að dæla hægt síðstu 20 lítrunum á hvorn tank, bíða þessu næst í 2 mínútur og fylla síðan. Slikt merki fannst ekki í flugvélinni og við rannsókn kom í ljós að flugmönnum var ekki kunnugt um þessa aðferð við áfyllingu. Afgreiðslumanni hjá Eldsneytisafgreiðslunni hf. á Reykjavíkurflugvelli sem fyllti á tankana kl. 18.15 þann 6. ágúst var ekki kunnugt um að þannig ætti að fylla á.

Hér vekur athygli, að í gátlista dags. 5. janúar 1998 sem gerður var vegna reglubundinnar úttektar Flugmálastjórnar á Leiguflugi Ísleifs Ottesen ehf. 5.-6. janúar 1998 er spurningunni um það hvort aðferðir við eldsneytisáfyllingu séu í lagi svarað játandi, sbr. 6. tl. Einnig er spurningu um það hvort flugrekandi framfylgi ákvæðum reglugerðar um eldsneytisáfyllingu RL-R. 4.11 svarað játandi, sbr. 34. tl.

Af þessu verður ekki dregin önnur ályktun en sú að forráðamenn Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf. hafi ekki gefið Flugmálastjórn réttar upplýsingar.

8.1.4 Um eldsneytismæla.

Í viðhaldsgönum flugvélarinnar kom fram að eldsneytismælar voru prófaðir. Flugmenn sögðu þá hins vegar hafa verið svo ónákvæma að þeir hefðu ekki treyst þeim.

Flugmönnum er almennt kunnugt um að eldsneytismælar lítilla flugvéla eins og TF-GTI eru ónákvæmir og gefa fremur vísbendingar en örugga vitneskju um eldsneytismagn í tönkum. Þess vegna telur RNF mikilvægt til að tryggja öryggi í flugi að flugmaður skoði sjálfur í tanka og noti tiltæk hjálpargögn svo sem stiku til að mæla í þeim eldsneyti. Fyrir lendingu á að stilla á þann tank sem meira eldsneyti er í, en það kann að vera örðugt ef mælar eru lítt marktækir.

8.1.5 Sérstök viðvörun.

Eins og nánar er rakið í kafla 11.1.4 höfðu síðustu lofthæfisfyrirmæli um það hvernig standa skyldi að verki þegar meira eldsneyti væri látið í tanka en 284 lítrar ekki verið framkvæmd og viðeigandi merkingar voru ekki á sínum stað í flugvélinni, heldur einungis hluti skiltis sem fannst límdur inn í geymsluhólf hægra megin í mælaborði. Áletrun var á ensku og hljóðaði svo:

FUEL GAUGES ARE NOT CALIBRATED, BASE ALL FUEL CALCULATION ON VISUAL INSPECTION TIME AND CONSUMPTION

Eins og rakið er í kafla 11.1.4 vantaði framhald textans, þannig að merking skilar sér ekki.

8.1.6 Um áfyllingu eldsneytis 6.-7. ágúst 2000.

Þann 6. ágúst kl. 18.15 voru samkvæmt eldsneytiskvittunum og vitnisburði afgreiðslumanna eldsneytis aðaltankar flugvélarinnar fylltir, þannig að bætt var á þá 229 litrum. Ef rétt hefur verið fyllt á tankanna hafa þá 340 lítrar verið í þeim, þar af 337 nýtanlegir. Á hinn bóginn veldur það nokkurri óvissu um eldsneytismagn eftir þessa áfyllingu að afgreiðslumannini var ókunnugt um lofthæfisfyrirmælin um rétt verklag við að fylla á tanka sem ádur er lýst. Þegar það er haft í huga er vafasamt að miða við að 337 lítrar hafi verið í tönkum. Nær sanni væri að miða við 320 lítra eins og þeir F og T gera. Að þessu verður nánar vikið síðar.

Þann 7. ágúst kl. 13.45 var 120 litrum bætt í aðaltanka flugvélarinnar á Selfossflugvelli. Var eldsneyti tekið af tankbil frá Eldsneytisafgreiðslunni hf. á Reykjavíkurflugvelli.

Sama dag kl. 17.40 var 120 litrum bætt í aðaltanka flugvélarinnar og má telja vist að eldsneyti hafi verið tekið af sama tankbil eða öðrum frá sama fyrirtæki.

Eldsneyti var ekki tekið 7. ágúst í Vestmannaeyjum og samkvæmt því sem umsjónarmaður eldsneytisdælu á Selfossi, sem er í vörzlu flugklúbbs Selfoss, segir keypti flugmaður TF-GTI ekki eldsneyti úr þeirri dælu þennan dag.

Um töku eldsneytis á vængendatanka flugvélarinnar var afgreiðslumönnum einungis kunnugt um að einn þeirra hefði dælt eldsneyti í þá, einungis 20 litrum á hvorn tank að því er afgreiðslumaður taldi. Ekki minntust afgreiðslumenn þess að flugmenn hefðu sjálfir dælt í vængendatanka flugvélarinnar.

Ekki hafði afgreiðslumaður eldsneytis á Selfossflugvelli séð flugmann mæla eldsneyti með stiku; hins vegar minntist hann þess að hafa séð flugmanninn standa í tröppu afgreiðslumannsins, teygja sig og reka fingur ofan í annan tankinn eftir að 60 litrum hafði verið bætt á hann. Afgreiðslumaður taldi yfirborð eldsneytis í þessum tanki hafa verið 4-5 cm undir haki.

Enginn starfsmaður á flugvellinum í Vestmannaeyjum taldi sig hafa séð flugmanninn mæla eldsneyti þar. Hins vegar má telja næsta víst að flugmaðurinn hafi mælt eldsneytismagn við upphaf flugs þann 7. ágúst, enda voru dagbækur flugvélarnar ekki við höndina.

8.1.7 Hver var eldsneytiseyðslan?

Samkvæmt upplýsingum flugrekanda var miðað við að hreyfillinn eyddi 60 litrum/klst. og flugmaðurinn sem flaug flugvélinni virðist hafa gert ráð fyrir því.

Flugmaður sá sem flaug flugvélinni að kvöldi 6. ágúst eftir áfyllingu kl. 18:15 áætlaði flugþol 5:00 klst. og hefur þá miðað við að 337 lítrar væru í aðaltönkum og samkvæmt því gert ráð fyrir eyðslu sem næmi 67 litrum/klst. ($337:67=5:00$).

Framleiðandi hreyfilsins taldi, eins og nánar verður rætt í næsta kafla, meðaleyðslu vera 72 litra/klst.

Rannsóknarnefnd flugslysa miðar við að meðaleyðsla hafi verið 63 lítrar/klst.

Flugkennarar við Flugskóla Íslands miða við 68-69 lítra/klst.

Í skýrslu Flugkerfa kemur ekki fram nein tala um eldsneytiseyðslu.

8.1.8 Niðurstaða RNF um eldsneytiseyðslu.

Niðurstaða RNF var sú að flugvélinni hefði verið flogið 485 mínútur, eða 8:05 klst., frá því að tankar hefðu verið fylltir 6. ágúst kl. 18:15. Ef þá hefðu verið í þeim 337 lítrar af nýtanlegu eldsneyti og síðan bætt við þeim 240 litrum sem hefðu verið látnir í aðaltankana á Selfossflugvelli þann 7. ágúst, hefðu samtals verið 577 lítrar af eldsneyti í aðaltönkum til að brenna í þeim flugum sem tóku samtals 8:05 klst. Þá er ekki gert ráð fyrir þeim tíma sem fór í akstur fyrir og eftir flug og í uppkeyrslu.

Flug flugvélarnar TF-GTI þann 7. ágúst var frábrugðið fyrri flugferðum að því leyti að flogin voru mjög stutt flug og flugtök þar af leiðandi mörg.

RNF bað sérfræðing framleiðanda hreyfilsins að áætla meðaleyðslu hreyfilsins í flugferðum milli Vestmannaeyja og Selfoss. Svar hans var á þá leið að meðaleyðsla næmi 72 litrum á klst.; eðlilegt væri að þessir hreyflar eyddu 64-79 litrum á klst. Í þessum tölum væri eyðsla vegna flugtaks og klifurs, sem ykju eyðsluna jafnmikið og raun bæri vitni í þessum stuttu flugferðum. Síðan segir í lokaskýrslunni, sbr. kafla 1.18.5:

Til að fá hugmynd um það hreyfilaf sem flugmaður TF-GTI notaði í flugferðum sinum hinn 7. ágúst reiknaði RNF út meðalhraða vélarinnar í farflugi í flugum hennar milli Vestmannaeyja og Selfoss þennan dag. Niðurstaða þeirra útreikninga var sú, að ef flugvélinni var flogið í 1000 fetum og tekið var tillit til tíma og vegalengdar sem fór í flugtak og klifur, þá

var meðalhraði hennar í farflugi um 157 mílur á klst. Samkvæmt flughandbók vélarinnar næst sá hraði í farflugi á 56% hreyfilafli, 24 tommu soggreinaþrýstingi (Manifold Pressure) og 2300 snúningum/min. (RPM).

RNF reiknaði út líklega eyðslu vélarinnar í flugferðum TF-GTI frá því að aðaltankar flugvélarinnar voru fylltir að kvöldi 6. ágúst 2000. Afkastatölur úr flughandbókinni voru notaðar, en í þeim er gert ráð fyrir eldsneytiseyðslu í akstri og í uppkeyrslum. Miðað var við 56% hreyfilafli og 1000 feta flughæð í flugferðum milli Vestmannaeyja og Selfoss.

Niðurstöður þessara útreikninga er að finna í töflu 1.18.5.1.

Taflan fylgir hér:

			Flugtími			Eyðsla			Eldsneyti um borð		Áfylling	
Flug	Frá	Flugtak	Klifur (min.)	Farflug (min.)	Samtals (min.)	Klifur (litrar)	Farflug (litrar)	Samtals (litrar)	Fyrir (litrar)	Eftir (litrar)		
Aðaltankar fylltir í Reykjavík kl. 18:15												
6. ág. 2000												
1	RK	18:24	02:36	30:24	33	10,4	22,1	32,5	337	305		
2	VM	22:55	02:36	27:24	30	10,4	22,9	33,3	305	271		
7. ág. 2000												
3	RK	07:53	02:36	25:24	28	10,4	19,8	30,2	271	241		
4	VM	08:35	02:04	17:56	20	9,5	14,0	23,5	241	218		
5	SF	09:01	01:44	13:16	15	9,0	10,3	19,3	218	198		
6	VM	09:31	02:04	18:56	21	9,5	14,7	24,2	198	174		
7	SF	10:16	01:44	18:16	20	9,0	14,2	23,2	174	151		
8	VM	12:30	02:04	17:56	20	9,5	14,0	23,5	151	127		
9	SF	12:55	01:44	13:16	15	9,0	10,3	19,3	127	108		
10	VM	13:23	02:04	16:56	19	9,5	12,3	21,8	108	86		
Bætt á aðaltankana klst.: 03:41 á Selfossi kl. 13:45												
11	SF	13:55	01:44	14:16	16	9,0	11,1	20,1	206	186		
12	VM	14:20	02:04	17:56	20	9,5	14,0	23,5	186	163		
13	SF	14:45	01:44	14:16	16	9,0	11,1	20,1	163	142		
14	VM	15:20	02:04	18:56	21	9,5	14,8	24,3	142	118		
15	SF	15:46	01:44	15:16	17	9,0	11,9	20,9	118	97		
16	VM	16:18	02:04	14:56	17	9,5	11,6	21,1	97	76		
17	SF	16:44	01:44	14:16	16	9,0	11,1	20,1	76	56		
18	VM	17:18	02:04	16:56	19	9,5	13,2	22,7	56	34		
Bætt á aðaltankana klst.: 02:22 á Selfossi kl. 17:40												
19	SF	17:43	01:44	16:16	18	9,0	12,7	21,7	154	132		
20	VM	18:13	02:04	17:56	20	9,5	14,0	23,5	132	109		
21	SF	18:40	01:40	13:16	15	9,0	10,3	19,3	109	89		
22	VM	19:07	02:04	15:56	18	9,5	12,4	21,9	89	67		
23	SF	19:29	01:44	17:16	19	9,0	13,4	22,4	67	45		
24	VM	20:03	02:36	29:24	32	10,4	22,9	33,3	45	12		
klst.: 02:02												
Samtals:			klst.: 08:05:00			litrar: 565,7						

Niðurstaðan er sú hér að eftir 8:05 klukkustunda flug hafði verið eytt 565,7 lítrum, þannig að eftir voru 11,3 lítrar þegar flogen höfðu verið 24 flug. (577-565,7=11,3).

Síðan segir í lokaskýrslu flugslysaneftnar, sbr. kafla 1.18.5.1:

Þegar þessir útreikningar eru skoðaðir þá sést að meðaleyðsla hreyfilsins í flugferðum milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja var 63 litrar á klst. Hins vegar var eyðsla hans í flugferðunum milli Vestmannaeyja og Selfoss 72 litrar á klst. að meðaltali. Þetta er í samræmi við niðurstöður frá sérfræðingi framleiðanda hreyfilsins sem áætlaði eyðsluna í styrti flugferðum, þ.e.a.s. milli Vestmannaeyja og Selfoss, vera að meðaltali um 72 litrar, þ.e.a.s. þegar tekið er tillit til flugtaks og klifurs. Ef eyðsla hreyfilsins í flugtaki og klifri er borin saman við eyðsluna í farflugi, kemur fram að í 18 minútna löngu flugi eyðir hreyfillinn 9 litrum í flugtaki og klifri sem tekur 1:44 minútur en 12,7 litrum í rúmlega 16 minútna farflugi.

Jafnframt því að leita álits sérfræðinga framleiðanda hreyflisins á eyðslu hans bað RNF einnig sérfræðinga framleiðanda flugvélarinnar að gera útreikninga á eyðslu hennar miðað við flug flugvélarinnar frá því að aðaltankar hennar voru fylltir að kvöldi 6. ágúst. Niðurstaða útreikninganna var í samræmi við útreikninga RNF.

Framangreindar tölur virðast fengnar þannig, að fyrstu þrjú flugin eru flugferðir milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja og þær er meðaleyðsla 63 l./klst., en hin flugin milli Vestmannaeyja og Selfoss og þær er meðaleyðsla 72 l./klst.

8.1.9 Um eldsneytiskerfið.

Eldsneytiskerfið kann að gefa visbendingu um það hvort eldsneytispurrð kunni að hafa valdið slysinu og um það er fjallað í lokaskýrslu RNF, kafla 1.16.1.2. Þar segir þetta meðal annars:

Eldsneytiskerfið virðist hafa verið í heilu lagi þegar slysið varð og eldsneyti var í leiðslum að deilinum (631351-5, raðnúmer J257808C) sem skammtar eldsneytið til soggreina strokka hreyfilsins. Einnig var eldsneyti í leiðslunni frá deilinum að rennslismæli eldsneytis.

Deilirinn var opnaður og kom í ljós að hann var einnig fullur af eldsneyti framan við „membru“-loka deilisins, en hann leyfir ekki eldsneytisrennsli út í soggreinarnar fyrr en eldsneytisþrýstingurinn er orðinn meiri en 2,5-3 pund/fertommu og öfugt, lokar fyrir þegar þrýstingurinn fellur undir þau mörk. Rör sem flytja eldsneytið út í soggreinarnar voru skoðuð, ekkert eldsneyti fannst í þeim en örliði magn af saltvatni.

Deilirinn var prófaður á verkstaði Landhelgisgæzu Íslands og hann virkaði eðlilega, þ.e.a.s. opnaðist og lokaðist nokkurn veginn við þann þrýsting sem framleiðandinn gerir ráð fyrir.

RNF sendi tiltekna hluta úr eldsneytiskerfinu til nánari rannsóknar á sérhaeft verkstaði, Canadian Aero Accessories Ltd. í Calgary, Kanada. Niðurstöður rannsóknar þess voru á þann veg, að hvorki fannst bilun í þessum hlutum eldsneytiskerfisins, né nokkuð annað sem gat hafa valdið gangtruslunum eða aflmissi hreyfilsins. Niðurstöður þessara rannsókna voru bornar undir sérfræðinga flugvélarframleiðandans og hreyfilframleiðandans og voru þeir samþykkir þeim.

Þetta er síðan ítrekað í 2. kafla „Greining þátta“ þar sem segir meðal annars:

Rannsókn á eldsneytiskerfi hreyfilsins leiddi í ljós að eldsneytisleiðslur frá hreyfildrifnu eldsneytisdaelunni að eldsneytisdeilinum og leiðslan þaðan að rennslismæli eldsneytisins reyndust vera fullar af eldsneyti. Hins vegar var ekkert eldsneyti í neinum af sex eldsneytisleiðslunum frá deilinum til strokkanna. Þetta bendir til að „membruventil“ deilisins hafi lokast sem gerist þegar eldsneytisflæðið hættir og þrýstingur í kerfinu framan við deilinn fellur niður fyrir 2,5-3,0 pund/fertommu.

Samkvæmt upplýsingum frá sérfræðingi framleiðanda hreyfilsins tæmast leiðslurnar til strokkanna mjög hratt eftir að eldsneytisflæðið hættir, vegna hitageislunar og hitastreymis frá strokkunum og vélarbúsínu.

Allt bendir til að ofangreindar eldsneytisleiðslur frá deilinum til strokkanna hefðu ekki verið tómar ef bilun hefði orðið í kveikjuferfum eða í öðrum kerfum hreyfilsins, s.s. strokkum,

ventlum, knastási, sveifarási, stimpilstöngum, legum og hreyfillinn haldið áfram að snúast og þar með að knýja eldsneytisdeluna. Ef bilun hefði hins vegar leitt til algjörrar stöðvunar hreyfilsins (þ.e. hann hefði haett að snúast) þá hefðu leiðslurnar sex tæmzt. Engin merki um síkar bilanir var að finna.

Ekki gera þeir F og T neina athugasemd við þetta. Styður þetta þá ályktun að orsök slyssins hafi verið eldsneytisskortur.

8.2 Meginatriði greinargerðar RNF um eldsneytisskort.

1. Í hvorum vængendatanki urðu að vera 26,5 lítrar og aðaltankar fylltir að 2/3 hlutum, þannig að í þeim væru 227 lítrar eða meira til þess að nota mætti hámarksþyngd, 3.800 pund.
2. Ef fyllt var að haki voru 246 lítrar í aðaltönkum.
3. Hvorki afgreiðslumönnum eldsneytis né flugmönnum var kunnugt um rétt verklag við áfyllingu. Fyrirmæli þar að lítandi voru ekki við eldsneytisopin.
4. Eldsneytismælum var ekki treystandi. Miðar með leiðbeiningum þar um voru ekki á réttum stöðum í flugvélinni. Einn miði var í geymsluhólfí hægra megin í mælaborði, en texta vantaði að hluta, þannig að merking skilaði sér ekki.
5. Fyllt var á aðaltankana 6. ágúst 2000 kl. 18:15 og hafa þá verið í tönkunum 337 lítrar nýtanlegir, ef rétt var fyllt á. Þann 7. ágúst kl. 13:45 var bætt á 120 lítrum. Sama dag kl. 17:40 var jafnmiklu bætt við.
6. Einu sinni var dælt 20 lítrum á hvorn vængendatank, en ekki ljóst hvenær það var gert.
7. Ekki var vitað til að flugmaður hafi mælt eldsneyti með stiku, en hins vegar einu sinni með fingrinum.
8. Í aðalgeymum flugvélarinnar voru eftir áfyllingu kvöldið 6. ágúst og með 240 lítra viðbót 577 lítrar til ráðstöfunar. Flugferðir 7. ágúst töku samtals 485 minútur eða 8:05 klst. og er þá miðað við 60 litra eyðslu á klst.
9. Meðaleyðsla hreyfilsins í flugferðum milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja var 63 lítrar á klst. – Meðaleyðsla í flugferðum milli Vestmannaeyja og Selfoss var 72 lítrar á klst. Tími og eyðsla í flugtaki er talin með í klifurtölum.
10. Flugmaðurinn virðist hafa miðað við 60 lítra eyðslu á klst. í samræmi upplýsingar flugrekanda.
11. Niðurstaða RNF er sú að 12 lítrar af nýtanlegu eldsneyti hafi verið í aðaltönkum flugvélarinnar þegar hún först. Ekki er gert ráð fyrir að eldsneyti hafi verið notað úr vængendatönkum.

8.3 Niðurstaða Forwards og Taylors um eldsneytisútreikninga.

Þeir F og T vefengja eldsneytisútreikninga í skýrslu RNF og niðurstöðu hennar. Í skýrslu þeirra segir um þetta í 3. kafla:

Í grein 1.18.5.1 í skýrslunni [lokaskýrslu RNF] er sýnd tafla yfir meinta eldsneytisnotkun. Niðurstaða hennar er að þegar slysið varð voru samtals 12 lítrar af eldsneyti um borð í [GJTI og er sú tala notuð til að styðja niðurstöðu 3.13 þess efnis að „*flugmaðurinn virðist hafa vanmetið eldsneytiseyðslu flugvélarinnar og ofmetið eldsneytismagn i tönkum hennar fyrir brottförlina frá Vestmannaeyjum, en þá hafði flugvélin mun minna flugbol en hann áætlaði*“]. En hægt er að sýna fram að talan 12 lítrar er grundvölluð á vafasömmum ætlunum og að ef rökréttari ætlanir eru notaðar verður niðurstöðutalan merkjanlega önnur.

Síðan fylgir nánari rökstuðningur þeirra F og T sem hér segir:

Í fyrsta lagi er upphaf útreikninganna byggt á þeirri ætlan að aðaltankarnir hafi innihaldið 337 lítra af nothaefu eldsneyti. Þetta er hámarkseldsneyti, sem aðaltankarnir taka ef aðferðum við eldsneytistöku sem er að finna í lofhæfisfyrirmælum 94-12-8 er fylgt. Samkvæmt þeim er þess krafist að flugvél sé á sléttum fleti með 4,5 gráðu jákvæðum nefhalla. Einnig segir þar að

þegar eldsneyti sé bætt í aðaltankana ætti að bæta síðustu 20 litrunum hægt i hvorn tank um sig og athuga yfirborð eldsneytis eftir tvær minútur. Ef nauðsyn ber til ætti síðan að bæta við til að tryggja að tankurinn innihaldi 337 litra af nothaefu eldsneyti. Í skýrslunni segir að hvorki flugmönnunum (1.18.5) né eldsneytisafgreiðslumanninum, sem fyllti tankana þann 6. ágúst 2000 (1.18.5), hafi verið kunnugt um kröfur loftaefifyrirmælanna og er því ósanngjarnat að búast við að aðaltankarnir hafi innihaldíð hámarkið 340 litra (337 nothaefu). Lagt er til að sanngjörn verk-tala fyrir eldsneyti, sem til staðar var þegar útreikningar á töflunni hófust, mundi vera 320 litrar.

Í grein 1.18.5 segir að eitt flug frá Vestmannaeyjum til Selfoss og til baka hafi verið farið með lendingarbúnað niðri. Þó eru flugtímar allra ferða fram og til baka raunverulega þeir sömu og út frá því er með sanngírní hægt að komast að þeirri niðurstöðu að talsvert aukið hreyfilsafl hafi verið notað til að viðhalda eðlilegum farflugshraða með aukinni loftmótstöðu lendingarbúnaðarins. Þetta hefði orsakað merkjanlega meiri eldsneytiseyðslu. Ekki var hægt að reikna magn þessarar auknu eldsneytiseyðslu vegna gagnaskorts, en sanngjarnat er að ætla að aukin eldsneytiseyðsla mundi hafa verið um 20% eða 5 litrar.

Í skýrslunni segir að talan 72 litrar/klst. hafi verið notuð vegna flugferðanna milli Selfoss og Vestmannaeyja og að í þessari tölu felist þáttur vegna flugtaks og klifurs. En ekkert er getið um eldsneyti, sem notað er í gangsetningu og akstri og þótt viðurkennt sé að sú tala mundi vera lág fyrir einstakt flug verður eldsneytismagnið merkjanlegt þegar lögð eru saman 24 flug og það leikkar enn 12 litra töluna, sem skýrslan kemst að niðurstöðu um að hafi verið það eldsneyti, er eftir var þegar slysið varð.

Eldsneytisútreikningarnir virða algjörlega að vettugi hvers kyns eldsneyti, sem kann að hafa verið í vængendatöknum þegar slysið varð. Í neðanmálgrein við lok töflunnar segir „*Ekki er gert ráð fyrir að eldsneyti úr aukaeldsneytistökkum sé notað*“. Í grein 1.18.6 segir að „*I upphaflegum framburði flugmannanna kom fram að þeir hefðu haft munnleg fyrirmæli um að hafa nokkra litra í vængendatöknum. Í samtölum síðar sögðust þeir hins vegar hafa haft 7 US gallon (u.þ.b. 28 litra) í þeim*“. Ekki er ljóst af orðalagi skýrslunnar hvort þessi tala á við samanlagt eldsneyti í vængendatöknum eða eldsneyti í hvorum tanki um sig. En með því viðeigandi loftaefifyrirmæli gera ráð fyrir 7 US gallonum í hvorum vængendatanki er sanngjarnat að ætla að flugmennirnir hafi verið að visa til samtals 14 US gallona. Með því skýrslan segir að a.m.k. 4 litrar eldsneytis hafi fundið í hægri vængendatanki eftir slysið er sanngjarnat að ætla að eitthvað eldsneyti hafi verið í vængendatöknum þegar slysið varð og óraunhæft er að sleppa þessu eldsneyti í útreikningunum.

Í skýrslunni segir í 2. kafla að rofinn, sem stjórnar eldsneytisflutningi úr vinstri vængendatanki í vinstri aðaltank, hafi reynzt vera í „Á“ stöðu, en sagt að hann kunni að hafa verið hreyfður annað hvort í slysinu eða þegar verið var að ná flakinu upp. Það er jafngild niðurstaða að rofinn hafi ekki verið hreyfður og að flugmaðurinn hafi verið að flytja nothaeft eldsneyti þegar slysið varð. Samkvæmt flughandbók flugvélarinna ætti ekki að flytja eldsneyti í aðalgeymí, sem er í notkun. Staða aðalvalrofa eldsneytis benti til þess að verið væri að nota eldsneyti úr vinstri geymi þegar slysið varð, en skýrslan viðurkennir ekki þann möguleika að rétt eins og rofi flutningsdaðlunnar hefði sá rofi einnig getað hreyfzt vegna höggafla eða þegar verið var að ná flakinu upp. Það er því möguleiki að þegar slysið varð hafi flugmaðurinn verið að flytja nothaeft eldsneyti úr vinstri vængendatank meðan hreyfillinn fékk eldsneyti úr hægri aðalgeymí.

Skýrslan virðist byggð á þeirri ætlan að flugvélum hafi orðið eldsneytislaus og síðan eru notaðar sannanir eftir vali til að styðja þessa ætlan. Í 2. kafla segir skýrslan að flugmaðurinn kunni að hafa „*reyni*“ að ná eldsneyti úr vængendatank. Notkun orðsins „*reyni*“ bendir til að skoðun höfundarins hafi verið sú að ekki hafi verið neitt eldsneyti að fá í vængendatöknum, en samt eru skýrar sannanir um að eldsneyti var í hægri vængendatanknum og engar sannanir benda til þess að ekki hafi verið neitt eldsneyti í vinstri vængendatanknum.

Ef notaðar eru sanngjarnari ætlanir eins og fyrr hefur verið gert er ljóst að án þess að nota vængendaeldsneyti mundi flugvélum hafa orðið eldsneytislaus ábur en hún næði til Reykjavíkur. Hins vegar er það svo að ef eldsneyti í vængendatöknum hefur verið fyrir hendi og skýrslan viðurkennir að svo hafi verið, þá getur niðurstaðan ekki verið sú að flugvélum hafi orðið eldsneytislaus. Í skýrslunni eru leiddar sterkar likur á því að „*krappi*“ hringurinn, sem flugmaðurinn tók í lok aðflugi og meint ótímabær beygja eftir móttóku fyrirmæla um að hætta við lendingu væri vegna þess að hann hefði áhyggjur af eldsneytiss töðu sinni. En í öllum talstöðvarsamskiptum hans við flugumferðarstjórn er rödd flugmannsins róleg og hann var reiðubúinn að samþykka tafir hringflugsins rétt fyrir lendingu. Þetta eru ekki gerðir flugmanns, sem heldur að hann sé um að verða eldsneytislaus. Þótt viðurkennt sé að eldsneytismælar

i þessari tegund flugvél eru ónákvæmir eru þeir það ekki svo mjög að flugmaðurinn viti ekki þegar lítið eldsneyti er til staðar.

Þegar flugmaðurinn fór frá Vestmannaeyjum gaf hann upp 2:30 klst. flugþol. Þótt flugmenn geti verið nokkuð ónákvæmir þegar þeir gefa upp eldsneytismagn í flugáætlunum er ekki sanngjart að ætla að þessi flugmaður hafi verið svo ómeðvitaður um eldsneytið, sem eftir væri í flugvél hans, að hann mundi gefa upp 2:30 klst. flugþol þegar (ef trúa á skýrslunni) aðeins 32 minútna eldsneyti var fyrir hendi. Ef flugmaðurinn tæki tillit til 56 litra af eldsneyti í vængendageymum mundi um 1:10 klst. flugþol vera viðeigandi (25 litrar í aðalgeymum að viðbættum 56 litrum í endatönkum). Annar möguleiki er til staðar. Með tilliti til þess, samkvæmt skýrslunni, að eftir komu flugvélarinnar til Selfoss kl. 17:37, hafi farþegarnir farið frá borði, 120 litrum af eldsneyti verið bætt í geyma flugvélarinnar, nýjir farþegar teknir um borð og vélinni ekið í flugtaksstöðu, allt á innan við 6 minútum, er ekki haegt að útiloka möguleika á annarri, óskráðri eldsneytisáfyllingu. Með tilliti til mikilla anna á Selfossi er mögulegt að eldsneyti, sem sett var á [G]TI, hafi verið skrifsað á reikning annarrar flugvélar, sérstaklega ef flugvélin tilheyrdi sama flugrekstraraðila og [G]TI.

Með tilliti til þeirra gagna, sem eru til staðar, eru því þrír möguleikar varðandi eldsneyti um borð i [G]TI þegar slysið varð:

1. Þrátt fyrir ónákvæmar ætlanir í skýrslunni hafi nothæft eldsneyti verið uppurið þegar slysið varð.
2. Flugmaðurinn hafi verið að nota fíanlegt eldsneyti í endatönkunum og varð ekki eldsneytislaus.
3. Flugvél fíkk óskráða eldsneytisáfyllingu og varð ekki eldsneytislaus.

8.4 Meginatriði i greinargerð Forwards og Taylors.

Þeir F og T telja vafasamt að 12 litrar hafi verið um borð í flugvélinni þegar hún först.

1. Vafasamt að aðaltankarnir hafi haft að geyma 337 lítra af nothæfu bensíni.
2. Var gætt réttra aðferða við áfyllingu? Staða flugvélar. Viðbót, 20 litra. Bið i 2 minútur. Síðan aukaviðbót til að ná 337 litrum.
3. Hvorki flugmanninum né afgreiðslumanni eldsneytis sem fyllti á geymana var kunnugt um kröfur samkvæmt lofthæfifyrirmánum.
4. Óréttmætt að miða við 337 lítra. Réttmætt magn er 320 litrar.
5. Í einu flugi frá Vestmannaeyjum til Selfoss fram og til baka var lendingarbúnaður niðri. Flugtímar voru raunverulega hinir sömu og því má ætla að aukið afli í hreyfli hafi verið notað til að halda eðlilegum farflugshraða vegna loftmótstöðu lendingarbúnaðarins. Þetta hafi valdið meiri eldsneytiseyðslu sem ætla má að numið hafi 20% eða 5 litrum.
6. Í flugferðir milli Selfoss og Vestmannaeyja fóru 72 litrar/klst., þ. á m. í flugtak og klifur. Hins vegar er ekki gert ráð fyrir eyðslu vegna gangsetningar og aksturs. Við 24 flug fer þetta að skipta máli þó svo sé ekki við hvert einstakt flug og þá gengur á 12 lítra magnið.
7. Hæpið að gera ekki ráð fyrir að eldsneyti úr vængendatönkunum hafi ekki verið notað. Í þeim voru að likindum 56 litrar.
8. Möguleiki er að flugmaður hafi verið að flytja nothæft eldsneyti úr vinstri vængendatanki meðan hreyfill fíkk eldsneyti úr hægri aðalgeymi.
9. Þeir F og T láta sterkelega að því liggja, að RNF hafi gefið sér fyrirfram þá niðurstöðu að flugvél hafi orðið eldsneytislaus og síðan notað „sannanir eftir vali til að styðja þessa ætlan“. Þau orð i lokaskýrslu RNF að flugmaðurinn hafi „reynt“ að ná eldsneyti úr vængendatank túlka þeir þannig að RNF hafi verið þeirra skoðunar að ekkert eldsneyti hafi verið í vængendatönkum flugvélarinnar.
10. Ef lagðar eru til grundvallar framangreindar ætlanir og eldsneyti hefði ekki verið tekið úr vængendatönkum telja þeir F og T að flugvélin hefði orðið eldsneytislaus áður en hún náði til Reykjavíkur.

11. Hinn krappi hringur í lokaaðflugi og róleg rödd flugmannsins bendir ekki til að hann hafi haft áhyggjur af eldsneytisstöðu. Þrátt fyrir ónákvæma eldsneytismaða bendi ekkert til að flugmaður hafi talið sig skorta eldsneyti.
12. Ólíklegt megi telja að flugmaður gefi upp 2:30 klst. flugþol ef hann á einungis eftir 32 mínútna eldsneyti (32 lítra miðað við 60 lítra notkun á klst.). Ef 56 lítrar hafi verið í vængendatönkum og 25 í aðalgeymum hefði flugþolið verið um 1:10 klst.

8.5 Um notkun vængendatanka.

8.5.1 Óhjákvæmilegt að taka eldsneyti úr þeim.

Eins og fyrr er tekið fram telja þeir F og T vafasamt að einungis 12 lítrar eldsneytis hafi verið eftir í aðalgeymum flugvélarinnar þegar slysið varð og órókrétt að gera ekki ráð fyrir eldsneyti í vængendatönkum. Þeir telja vafasamt að miða við að 337 lítrar af nothæfu eldsneyti hafi þá verið í aðalgeymum flugvélarinnar og réttara að miða við 320 lítra, eða 17 lítrum minna, sbr. tl. 1-4 hér í næsta kafla á undan. Flug frá Vestmannaeyjum til Selfoss með hjólabúnað niðri hafi valdið meiri eldsneytiseyðslu en gert sé ráð fyrir í lokaskýrslu RNF og megi ætla að þar muni 5 lítrum, sbr. tl. 5-6. Í flugferðum milli Selfoss og Vestmannaeyja sé ekki gert ráð fyrir eldsneytiseyðslu vegna gangsetningar og aksturs. Þótt ekki muni miklu hvert eitt sinn, taki það að skipta máli við 24 flug, sbr. tl. 7-8. Hér verður að gera þá athugasemd að F og T tala um 24 flug milli Vestmannaeyja og Selfoss, en þau eru í reynd einungis 20. Tölur um líklega eldsneytiseyðslu vegna gangsetningar og aksturs eru engar nefndar. En ef miðað við þær tölur sem þeir F og T tilgreina ($17+5=22$) hefur verið a.m.k. 22 lítrum minna á aðaltönkum en RNF gerir ráð fyrir og ekkert í vængendatönkum. Þá hefði flugvél orðið eldsneytislaus áður en hún kom til Reykjavíkur.

Eins og fyrr er tekið fram telja þeir F og T hæpið að gera ekki ráð fyrir að eldsneyti úr vængendatönkum hafi verið notað.

8.5.2 Fyrirmæli um eldsneyti í vængendatönkum.

Í lokaskýrslu RNF er vitnað til upphaflegs framburðar flugmanna TF-GTI um að þeir hefðu haft munnleg fyrirmæli um að hafa nokkra lítra í vængendatönkum og í samtölum síðar sögðust þeir hafa haft 7 US-gallon (26,5 lítrar) í þeim (sbr. kafla 1.18.6 í lokaskýrslu RNF). Hér verður að hafa í huga að framangreint magn varð að vera í hvorum vængendatanki og aðaltankar fullir, a.m.k. að 2/3 hlutum, þ.e.a.s. 60 US gall (227 lítra) eða meira urðu að vera í þeim til að nota mætti hámarksþyngd flugvélarinnar, 3.800 pund, öðrum kosti varð að nota skilyrta hámarksþyngd, 3.530 pund. Þetta var flugmönnum ekki ljóst (sbr. kafla 1.18.5, bls. 13 og 2. kafla bls. 23 í lokaskýrslu RNF).

Eldsneytistankur er í hvorum væng flugvéla af gerðinni Cessna T210L og frá þeim liggja mjóar leiðslur í litla safntanka undir gólfum framan við sitt hvort framsætið. Stefnuloki er milli þessara tanka og hann gefur 3 valkosti „vinstri“, „lokað“ og „haegri“. Ekki er unnt að taka eldsneyti af báðum aðaltönkum samtímis. Stefnulokinn í flakinu var stilltur á vinstri aðaltank (kafli 1.16.1.2, bls. 7 í lokaskýrslu RNF).

Vængendatankarnir eru tengdir við aðaltank þannig að rafmagnsdælur flytja eldsneyti úr vængendum yfir í aðaltanka og rofi vinstri vængendatanks var stilltur á „Kveikt“ í flakinu. Ekki má dæla úr vængendatanki í aðaltank nema í láréttu flugi og ekki í þann tank sem er í notkun eða meðan á flugi stendur. Þótt hugsanlegt sé að farþegi eða björgunarmenn hafi rekizt á þennan rofa sem er vippurofi, hægra megin á mælaborði

er ekki unnt að útiloka að flugmaðurinn hafi reynt að ná einhverju eldsneyti úr vængendatanki (2. kafli., bls. 23, sbr. einnig 1.18.5, bls. 13 í lokaskýrslu RNF).

Samkvæmt því sem nú hefur verið rakið eru visbendingar um að vinstri aðaltankur flugvélarinnar hafi verið í notkun og rofi vinstri vængendatanks verið í „Kveikt“-stöðu, en ekki má dæla úr vængendatanki í þann tank sem er í notkun eins og áður er tekið fram.

8.5.3 Gaf RNF sér niðurstöðu fyrirfram?

Eins og að framan greinir telja þeir F og T hugsanlegt að flugmaður hafi verið að reyna að flytja nothaeft eldsneyti úr vinstri vængendatanki meðan hreyfill fékk eldsneyti úr hægri aðaltanki. Allt eru þetta getgátur sem engin hönd verður á fest, þannig að þær gefa ekkert tilefni til frekari umfjöllunar. Það á einnig við um þá ályktun F og T af orðum lokaskýrslu, að flugmaðurinn “kunni að hafa „*reynt*“ að ná eldsneyti úr vængendatanki” bendi til að höfundar lokaskýrslu RNF hafa talið að ekkert eldsneyti hafi verið að fá úr eldsneytistönkum. Ef texti lokaskýrslu er lesinn í samhengi, þar sem talað er um að ekki sé unnt að útiloka að flugmaður hafi reynt að ná eldsneyti úr vængendatönkum má allt eins túlka hann á þann veg að flugmaður hafi verið að reyna að flytja eldsneyti milli tanka.

Þeir F og T segja fullum fetum að RNF hafi gefið sér niðurstöðu fyrirfram og síðan valið sannanir til að styðja þá ætlan. Þessum ummælum fylgja engin haldbær rök.

8.5.4 Eldsneyti í vængendatönkum ekki notað.

Samkvæmt framburði flugmanna sem áður er vikið að var eldsneyti í vængendatönkum. Þegar mælt var úr tankinum eftir að flakið var komið í flugskýli reyndust 4 lítrar af bensini og 6 lítrar af sjó vera í hægra vængendatanki (sbr. kafla 1.16.1.1). Því er ljóst að eldsneyti hefur verið í vængendatönkunum þótt óvist sé hversu mikil. Jafnframt má minna á það sem áður sagði að a.m.k. 26,5 lítrar eldsneytis í hvorum vængendatanki var forsenda þess að nota mætti hámarksþyngd flugvélarinnar, 3.800 pund (í stað 3.530 punda sem er staðall annars).

Eins og segir í kafla 10.1.1 hér á eftir og lokaskýrslu RNF, kafla 1.5 var flugmaðurinn sem fórst annar flugmanna í flugi TF-GTI til Grímseyjar 2. júlí 2000. Í löggregluskyrslu sem flugmaðurinn í því flugi gaf 18. janúar 2001 tók hann fram aðspurður að vængendatankar hefðu verið notaðir í því flugi og þá farið yfir það hvernig þeir virkuðu. Þannig telji hann að flugmanninum sem fórst hafi verið það alveg ljóst. Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.5 er haft eftir flugmanni þeim sem flaug flugvélinni TF-GTI frá Vestmannaeyjum til Reykjavíkur að kvöldi 6. ágúst, að hann hafi ekki notað eldsneyti úr vængendatönkunum í því flugi og raunar aldrei gert það þegar hann flaug TF-GTI.

Á þessum forsendum má telja líklegt að ekki hafi verið notað eldsneyti úr vængendatönkum þegar flugvél fórst, enda sker Grímseyjarflugið ekki úr hér, það var óvenjulega langt og yfir haf að fara, en ítreka verður að um þetta er óvissa.

8.6 Skýrsla kennara Flugskóla Íslands hf.

Nefndin leitaði til Reynis Einarssonar yfirkennara við Flugskóla Íslands hf., Eyjólfs Gunnbjörnssonar og Guðmundar H. Sveinbjörnssonar, kennara við sama skóla, um mat á útreikningum á því hversu miklu eldsneyti hefði verið eytt í flugi flugvélarinnar

frá því að eldsneyti var látið í aðaltanka kl. 18:15 þann 6. ágúst 2000 þar til slysið varð kvöldið 7. ágúst.

Greinargerð þeirra er birt hér sem fylgiskjal en meginnefni hennar verður nú rakið í köflum 8.6.1-8.6.5:

8.6.1 Jeppesen FliteStar forritið lagt til grundvallar

Í skýrslunni er lagt til grundvallar að í geymum flugvélarinnar hafi verið 337 lítrar eftir áfyllingu kvöldið 6. ágúst eins og gert er í lokaskýrslu RNF, enda ekki við aðra tölum að styðjast.

Til stuðnings áætlunum um eldsneytiseyðslu er notað loftsiglingaforritið Jeppesen FliteStar. Forritið er með upplýsingum úr flughandbók TF-GTI. Forritið reiknar flugtíma, eldsneytiseyðslu á grundvelli fyrirfram ákvæðinna orsakavalda sem fella má að eldsneytiseyðslu TF-GTI. Við forritið má styðjast til að komast að raun um feril flugvélarinnar og eldsneytiseyðslu á leiðinni, miðað við að flugmaðurinn hafi stuðzt við sömu afsetningu á flugi sínu.

Í sjónflugi fer flugmaðurinn eftir suðurströndinni og síðan styztu leið til Vestmannaeyja yfir hafsvæðið sem skilur eyjar og land. Miðað er við að flogið sé í 3.000 feta hæð og veðurfar 7. ágúst sem var SA 10 hnútar og hitastig um 10° á Selsius.

8.6.2 Um eldsneytismagn.

1. Að kvöldi 6. ágúst 2000 voru geymar flugvélarinnar fylltir. Nam eldsneytismagnið sem í þá var látið 229 lítrum og að sögn flugmanns sem þá flaug flugvélinni voru aðaltankar þá fullir. Vafi leikur á hversu mikið eldsneyti var í vængendatönkunum, en flugmenn flugrekanda sögðu RNF að þeir hefðu munnleg fyrirmæli um að hafa nokkra lítra í þeim, nánar tiltekið 26,5 lítra. Afgreiðslumönnum eldsneytis var ekki kunnugt um verklag við áfyllingu í samræmi við FAA-note 94-12-8, þannig að liklegast er að tankarnir hafi ekki verið alveg fullir. Þetta er í samræmi við orð flugrekanda þess efnis að eldsneytismælar sýndu tankana aldrei alveg fulla.

2. Ef eldsneytistankarnir væru fylltir upp að haki – neðri brún kransanna á áfyllingaropi tankanna – vissu flugmennirmir að í tönkunum ættu að vera 246 lítrar. Þetta hefur verið alkunn aðferð flugmanna á Íslandi. Þá er flugþolið 4.1 klst. án eldsneytis úr vængendatönkum og 4.98 klst með 53 lítrum í þeim, en 7.71 klst ef vængendatankar eru fullir.

Þetta flugþol er reiknað samkvæmt upplýsingum flugrekanda um að flugvélin hafi eytt 60 lítrum á klst. Flugmaðurinn sem flaug flugvélinni 7. ágúst gaf upp flugþol 4.5 klst (4:30) fyrir fyrsta flug. Taflan sýnir flugþol reiknað samkvæmt 60 lítra eyðslu á klst.

Tafla 1

Án væng- endatanka	245 lítrar (65 USG) í aðaltönkum	Með 53 lítra (14 USG)	Með 123 lítra (32,5 USG)	Án væng- endatanka	340 lítrar (90 USG) í aðaltönkum	Með 53 lítra (14 USG)	Með 123 lítra (32,5 USG)	Greinargerð flugmanna
4,1 klst.	4,98 klst.	6,15 klst.	5,67 klst.		6,55 klst.	7,71 klst.	5,0	4,5

3. Flugmaðurinn hóf flug 7. ágúst án þess að fylla tankana og hann áætlaði flugþolið 4,5 klst. (4:30). Ef sú hefur verið raunin hafa 275 lítrar verið í aðaltönkum. RNF metur svo að 337 lítrar hafi verið í aðaltönkum fyrir flugið kvöldið 6. ágúst. Hér er í útreikningum lagt til grundvallar að nothaft eldsneyti hafi verið 337 lítrar sökum þess að ógerlegt er að vita hversu mikið eldsneyti var í reynd í tönkunum eftir áfyllingu 6. ágúst 2000. Í skýrslunni er ekki gert ráð fyrir að notað hafi verið eldsneyti úr vængendatönkum sökum þess að ekki er gert ráð fyrir því að þeir séu notaðir í venjulegu flugi, heldur einungis til að geta notað hámarks flugtaksþyngd, 3.800 pund.

4. Eftirfarandi tafla sýnir flugþol á ólíkum stigum flugs miðað við 60 lítra eyðslu á klukkustund og sýnir hvernig flugmaðurinn hefur ef til vill hugsað um flugþol miðað við raunverulegan flugtima. Hér er einnig dálkur sem miðaður er við Jeppesen FliteStar-flugforritið til samanburðar við útreikninga skýrsluhöfunda.

LEGGIR	Raunverulegur flugtími	Klukkustundir	Tilkynning flugmanns um eldsneytismagn u.p.b.	60 l/klst.	Eldsneytismagn skv. FliteStar
Við upphaf 7. ág.	-----	4:40	4:30	280	272
# 3. leggur	0:28	4:12	4:00	252	238,5
# 4.-10. leggur	2:10	2:02	-----	122	84,9
Eldsneyti tekið 120 l.	2:00	4:02	Ekki fært	242	204,9
# 11.-18. leggur	2:22	1:40	-----	100	36,5
Eldsneyti tekið 120 l.	2:00	3:40	Ekki fært	220	156,5
# 19.-23. leggur	1:30	2:10	2:30	130	65,2
# 24. leggur er slysið varð	0:32	1:38	-----	98	16,7

Niðurstaðan er þessi:

Þegar floginn var 24. leggurinn sem lauk með slysinu hafði flugvélinni verið flogið rúma hálfu klst, eða 0:32 klst. Flugmaðurinn hefur hins vegar talið sig hafa flugþol sem næmi rúmlega einnar og hálfar stundar flugi, nánar tiltekið 1:38 klst.

Flugmaður tilkynnti fyrir 19.-23. legg flugþol í tvær og hálfu klst. – 2:30. Ef eyðsla hefur verið 60 lítrar á klst. þá hefur eldsneyti til ráðstöfunar verið 98 lítrar. Ef notað er Jeppesen FliteStar-forritið hefur eldsneytismagn verið 16,7 lítrar þegar slysið varð.

8.6.3 Aðferð við eldsneytisútreikninga.

Útreikningar á eldsneytisnotkun eru ekki alveg eins í þessari skýrslu og lokaskýrslu RNF. Hér eru tvær aðferðir notaðar til að komast að niðurstöðu. Fyrst er að nefna að notað er siglingaforritið Jeppesen FliteStar, leitazt er við að fylgja líklegustu flugleiðinni til Vestmannaeyja eins og skýrsluhöfundar þekkja bezt bæði frá Reykjavík og Selfossi. Það sem hér fer á eftir er reist á útreikningum samkvæmt Jeppesen FliteStar-forritinu.

- Flughæð milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja sem miðað er við í Jeppesen FliteStar er í flugi nr. 1-2 um það bil 2500 fet, vindátt 110° og hiti á Selsius 10° við meðal sjávarhæð. Niðurstaða höfunda er sú að miðað við flugtíma er

gert er ráð fyrir notkun 56% afsls á leiðinni (2300 snúningum á minútu og 24 tommu soggreinaþrýstingi).

- b. Við flug milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja í þriðja flugi – fyrsta flugi 7. ágúst – var niðurstaðan skýrsluhöfunda sú að þar hefði verið beitt meira afli eða 66% þess, (2.400 sn./min. og 26 tommu soggreinaþrýstingi), en í undangengnum flugum vegna styttri flugtíma. Flogið var í áþekkri hæð og kvöldið áður og við svipuð veðurskilyrði.
- c. Lagt er til grundvallar að sama afli hafi verið beitt í flugferðum milli Vestmannaeyja og Selfoss við sömu veðurskilyrði allan tímann, nema þar miða skýrsluhöfundar útreikninga við klifur í 2000 feta hæð. Í fluginu til baka gera skýrsluhöfunar ráð fyrir að flogið væri í 1000 feta hæð, aflbeiting sé 2.500 sn./min. og soggreinaþrýstingur 27 tommur.
- d. Síðasta flugið var talið flogið í 2000 feta hæð í átt til Selfoss, síðan var við það miðað að klifrað hefði verið í 4000 feta hæð þar til komið var þvert á Sandskeið. Þar var gert ráð fyrir að flugmaður lækkaði flugið til Reykjavíkur og lengdi í aðflugi. Vindátt var 110° og vindhraði 10 hnútar (kts.).
- e. Eldsneyti er talið í lítrum.
- f. Með eldsneyti við akstur tengdu flugi nr. 1 og 3 er talin smávegis eldsneytiseyðsla við lausagang hreyfils á flugvelli og við uppkeyrslu, 7,5 lítrar á hvern legg. Í öllum öðrum flugum er einungis gert ráð fyrir 3,8 lítrum til aksturs og flugtaks. Í flugstarfsemi hefur þetta verið alþekkt og eru skýrsluhöfundar á sama máli og er þá sérstaklega haft í huga hversu stuttur timi fer í viðsnúning milli fluga. Eldsneytisútreikningar í klifri og við lækkun flugs eru miðaðir við óbreyttan flugferil til og frá flugvelli.

Guðmundur H. Sveinbjörnsson reiknaði út eldsneytiseyðslu þar sem miðað var við flugtíma og eldsneytiseyðslu samkvæmt töflu í handbók flugmanna (Pilot's Operating Handbook, POH) sem fylgir þessari skýrslu. Í þeim útreikningum er notað hámark nothaefs eldsneytis.

Þyngd: 3.400 pund.

Aflbeiting: 56% á fyrsta degi, 66% daginn sem slysið varð.

Flughæð: 2.500 fet í öllum flugum, en miðað við 4.000 feta hæð í síðasta fluginu.

Nánari skýringar eru í þeiri skýrslu.

Tafla 2, sem hér er birt, er gerð samkvæmt upplýsingum um timasetningar í eldsneytisútreikningum RNF. Hún sýnir útreikninga RNF, útreikninga skýrsluhöfunda á grundvelli Jeppesen FliteStar forritsins, útreikninga Guðmundar H. Sveinbjörnssonar samkvæmt handbók flugmanna (POH), einnig miðaða við 60 lítra eyðslu á klst. og styðst það við það sem flugrekandinn taldi meðaltal eldsneytiseyðslu og handbók flugmanna. Eins og þegar er tekið fram er smávægilegur munur á niðurstöðum. Útreikningar RNF eru einkum reistir á raunverulegum flugtakstíma, 56% aflbeitingu og 1.000 feta flughæð. En Jeppesen FliteStar útreikningar eru miðaðir við liklegasta flugferilinn, þar sem ríkjandi veðurfarsaðstæður eru breytilegar frá 110° vindátt, allt að 10 hnúta vindhraða, 10° loftthita á selsius og almennt viðteknum aðferðum við flug.

Tafla 2

Eldsneyismagn m.v. 60 l./klst.											
Eldsneytismagn skv.											
Handbók flugmannna											
Eldsneytismagn skv.											
FlightStar											
Eldsneytismagn skv.											
RNF											
Eyðsla m.v. 60 l./klst.											
Eyðsla skv. FlightStar											
Niðurstaða RNF um eldsneytiseyðslu											
Umferðarhringur											
Flugtini											
Flug frá											
Flug nr.											
Nothaft eldsneyti við upphaf dags 6. ágúst 2000							337	337	337	337	
1 RK 33	32,5	35,5	32,98	33	304,5	301,5	304,02				304
2 VM 30	238	33,3	28,8	30,16	30	271,2	272,7	273,86			274
3 RK 28		30,2	34,2	33,17	28	241	238,5	240,69			246
4 VM 20	14	23,5	22,8	22,36	20	217,5	215,7	218,33			226
5 SF 15	6	19,3	19,8	18,16	15	198,2	195,9	200,17			211
6 VM 21	15	24,2	22,8	23,25	21	174	173,1	176,92			190*
7 SF 20	24	23,2	23,8	22,63	20	150,8	149,3	154,29			170*
8 VM 20	114	23,5	22,8	22,36	20	127,3	126,5	131,93			150
9 SF 15	5	19,3	19,8	18,16	15	108	106,7	113,77			135
10 VM 19	13	21,8	21,8	21,47	19	86,2	84,9	92,3			116
							<i>Bætt við</i>	<i>1201</i>			
11 SF 16	13	20,1	19,8	19,6	16	186,1	185,1	193,24			220
12 VM 20	9	23,5	22,8	22,36	20	162,6	162,3	170,88			200
13 SF 16	25	20,1	19,8	19,06	16	142,5	142,5	151,82			184
14 VM 21	9	24,3	23,8	23,25	21	118,2	118,7	128,57			163
15 SF 17	5	20,9	20,8	19,95	17	97,3	97,9	108,62			146
16 VM 17	15	21,1	19,8	19,68	17	76,2	78,1	88,94			129
17 SF 16	9	20,1	19,8	19,06	16	56,1	58,3	69,88			113
18 VM 19	18	22,7	21,8	21,47	19	33,4	36,5	48,41			94
							<i>Bætt við</i>	<i>1201</i>			
19 SF 18	6	21,7	21,8	20,84	18	131,7	134,7	147,57			196
20 VM 20	12	23,5	22,8	22,36	20	108,2	111,9	125,21			176
21 SF 15	9	19,3	19,8	18,16	15	88,9	92,1	107,05			161
22 VM 18	13	21,9	20,8	20,57	18	67,0	71,3	86,48			143
23 SF 19	4	22,4	22,8	21,74	19	44,6	48,5	64,74			124
24 VM 32	5	33,3	31,8	36,54	32	11,3	16,7	28,2			92
Heildareyðsla		565,7	560,3	548,8	485						
Eftirstöðvar nothaefs eldsneytis						11,3	16,7	28,2	92		

* Lendingarbúnaður niðri.

8.6.4 Niðurstaða í skýrslu flugkennaranna.

- Nothaft eldsneyti sem eftir var í aðalgeymunum var á milli 16,7 og 28,2 litrar (USG 4,4 til 7,4) þegar slysíð varð. Við gerum ekki ráð fyrir vængendageymunum í útreikningum okkar (53 litrar) þar sem við höfum engar sannanir fyrir því að flugmaðurinn hafi notað þá. Einnig gaetí verið lítillsháttar villa í útreikningnum okkar vegna óvissu um ástand loftslagsins, þeitingu flugvélarinnar og annarra óþekktra þáttu.
- Það er klárlega meiri eldsneytisnotkun, sem til verður einkum vegna aksturs og flugtaks í svo stuttum flugferðum. Meðalnotkunin myndi vera meiri en 60 lítrar á klst, eða á milli 68 og 69 lítrar á klst vegna ofangreindra ástæðna. Ein ferðin var farin með hjólin niðri sem

lengdi flugtímann og jók þannig eldsneytisnotkunina, ekki eins og Forward og Taylor gefa í skyn í skýrslu sinni að eldsneytiseyðslan aukist vegna viðnáms og því haari aflstillingar. Við áætlum að flugmaðurinn hafi breitt sömu aðferðum við flug allan daginn.

Samantekt niðurstaðna.

1. Slök eldsneytisstjórmun er líklegasta ástæða þess að flugmaðurinn hafði ekki nægt eldsneyti í geyminum sem valinn var.
2. Timi og magn eldsneytisáfyllinga þann 7. ágúst 2000 passa við að gert hafi verið ráð fyrir 60 litrar/klst.
3. Flugvél notaði meira en 60 litrar/klst. eða á milli 68 og 69 litrar/klst. vegna stuttra ferða og fjölda flugtaka og klifurs. Því haekkar heildarnotkunin á þessum 8 klst. flugtima um 75 l meiri notkun en gert er ráð fyrir.

8.7 Skýrsla Flugkerfa hf.

8.7.1 Helztu forsendur sem við er miðað.

Frá Flugkerfum hf. sem er í eigu Háskóla Íslands og Flugmálastjórnar liggur fyrir ýtarleg greinargerð eftir Matthias Sveinbjörnsson verksræðing: *Tölfræðileg greining á áætluðu eldsneytismagni TF-GTI þann 7. ágúst 2000*. Skýrslan er birt hér sem fylgiskjal.

Í fyrsta kafla er lýst markmiðum og í öðrum kafla er lýst aðferðum. Í þriðja kafla er gerð grein fyrir forsendum, annars vegar þekktum stærðum, flugtíma, áfyllingu, fjöldu farþega og flughæð, nánar tiltekið að flugvél flaug í 4.000 feta hæð hluta síðustu flugferðarinnar og svo hins vegar óvissustærðum, eldsneytismagni í upphafi, eldsneyti í vængendatönkum, áhrifum þess að flugvél flaug með hjólabúnað niðri á tveimur leggjum, flughæð og eldsneytisskorti.

Niðurstöður í skýrslunni eru annars vegar reistar á því hvort gert sé ráð fyrir að vængendatankar hafi verið notaðir eða ekki. En áður en lengra er halddið ber að gefa því gaum að metið eldsneytismagn á þeim tíma sem slysið varð gefur ágæta visbendingu um það hvort hreyfil flugvélarinnar hafi þá skort eldsneyti. Þó beri að hafa í huga að eldsneytismagnið eitt sér nægir ekki til þess að ákvarða hvort flugvél hafi misst vélarafl vegna eldsneytisskorts. Taka verður tillit til áhrifa af því að lágt var í geymunum og að þess kunni að hafa gætt töluvert áður en eldsneytið á tönkunum var á þrotum, sbr. kafla 5.1 og 5.2 í skýrslunni. Hér má minna á að eldsneytisskorts getur orðið vart, ef eldsneytismagn fer undir 11 USG eða 41 lítra.

Töluverðar likur eru taldar á því að eldsneytismagnið hafi verið orðið það lítið – nánar tiltekið undir 11 USG, eða 41 lítra – að eldsneytisskorts kynni að hafa orðið vart um það leyti sem slysið varð. Ef vængendatankarnir hafa verið notaðir eru 87-89% likur til þess að eldsneytismagnið hafi verið komið undir 11 USG, eða 41 lítra og 99% likur, ef gert sé ráð fyrir að vængendatankarnir hafi ekki verið notaðir, sbr. kafla 5.2.

Likur á eldsneytisskorti sem fall af tíma þegar slysið varð miðað við að vængendatankar hafi ekki verið notaðir og gert ráð fyrir viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar voru 94-97%. Áhrifin af því að vera með hjólabúnaðinn niðri hafa verið um 3% á þeim tíma sem slysið varð, sbr. kafla 5.3.1.

Likur á eldsneytisskorti sem fall af tíma þegar slysið varð miðað við að vængendatankarnir hafi verið notaðir og ekki sé gert ráð fyrir viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar eru 58-61%. Eins og áður má gera ráð fyrir að áhrifin af því að reikna með viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar hafi verið um 3% þegar slysið varð, sbr. kafla 5.3.2.

8.7.2 Lokaniðurstaða – Líkur á eldsneytisskorti.

Lokaniðurstaða er birt í 6. kafla skýrslu Flugkerfa hf. og hljóðar svo:

Hér hefur verið greint frá tölfræðilegu mati á likum þess að TF-GTI hafi misst vélarafl þann 7. ágúst 2000 vegna lágrar eldsneytisstöðu. Likani, forsendum og röksemdum lýst og ítarleg greining gerð á niðurstöðum og næmni allra þátta. Allar þekktar óvissustærðir hafa verið teknar inn í likanið og reynt að meta dreifingu þeirra út frá skorðum sem staðreyndir setja, venja og reynsla.

Niðurstöðurnar sýna að það eru 39-46% líkur á því að eldsneytismagnið á þeim tíma sem slysið varð hafi verið minna en minnsta nothæfa eldsneytismagn ef gert er ráð fyrir því að vængendatankarnir hafi verið notaðir og 83-89% líkur ef gert er ráð fyrir að þeir hafi ekki verið notaðir. Likurnar á því að eldsneytismagnið hafi verið undir 11 USG, eða þeim mörkum þar sem tryggt er að hreyfillinn fái nægjanlegt eldsneyti, eru 87-92% ef gert er ráð fyrir því að vængendatankarnir hafi verið notaðir og um 99% líkur ef gert er ráð fyrir að þeir hafi ekki verið notaðir.

Það er erfitt að meta nákvæmlega hversu mikil magn hafi þurft til þess að halda hreyflinum gangandi á þeim tíma sem slysið varð en ef líkur eru leiddar að því með tölfræðilegri dreifingu þá kemur í ljós að þær eru 58-61% sé gert ráð fyrir því að vængendatankarnir hafi verið notaðir og 94-97% sé ekki gert ráð fyrir því að þeir hafi verið notaðir.

Í ljósi þess að hér hefur verið notað við upplýsingar um afkastagetu vélarinnar úr handbók hennar má meta það sem svo að niðurstöður um eyðslu séu minni en í raunveruleikanum. Upplýsingar um afkastagetu flugvélar í handbók miða við beztu aðstæður, ástand vélar og stýringu sem sjaldan nást í raunveruleikanum. Þannig má meta það sem svo að eldsneytiseyðslan gatti hafa verið meiri en þessar niðurstöður sýna og því likurnar á eldsneytisskorti að sama skápi hærra en hér hefur verið greint frá.

8.8 Greinargerð Birgers Andreasar Bull.

8.8.1 Miða ber við 320 litra að kvöldi 6. ágúst.

Einn nefndarmanna Birger Andreas Bull tók að sér að leggja sérstakt mat á framangreinda eldsneytisútreikninga og verður nú rakið það helzta úr skýrslu hans, sbr. kafla 8.8.1-8.8.6.

Hann fjallar sérstaklega um kafla 1.18.5 í lokaskýrslu RNF og kafla 1.18.5.1 þar sem er tafla um flug TF-GTI í skýrslunni. Þar gerir hann engar athugasemdir, nema hann telur nær sanni að leggja til grundvallar útreikningum að 320 lítrar nothæfs eldsneytis hafi verið í aðaltönkum flugvélarinnar eftir áfyllingu kl. 18.15 þann 6. ágúst 2000.

8.8.2 Athugasemdir við skýrslu Forwards og Taylors.

Bull er sammála þeim F og T að ekki sé líklegt að aðaltankar flugvélarinnar hafi við fyrsta flug verið fylltir með 337 lítrum nothæfs eldsneytis sem í þeim átti að vera ef fylgt var réttu verklagi. Hann er einnig sammála þeim F og T að skynsamlegra væri að miða við að 320 lítrar hafi verið í tönkunum (sbr. skýrslu þeirra bls. 7). Þessu til viðbótar nefnir hann að reynsla sín sé su að flestir flugmenn vilji ekki að bensín fari út úr áfyllingaropí yfir á vængi vegna eldhættu, lyktar og skemmda á málningu. Hann er einnig sammála F og T um að flug með lendingarbúnað niðri myndi auka eldsneytiseyðslu um 20% eða um 5 litra.

Af þessum sökum hefur hann sett upp endurskoðaða töflu byggða á töflu í skýrslu kennara Flugskóla Íslands um eldsneytiseyðslu dags. 10. júlí 2003, þannig að upphafstala sé 320 lítrar. Samkvæmt þeim útreikningum nam það eldsneyti sem eftir var í tönkunum þegar slysið varð einungis 2,3 lítrum.

Legur	Alls hver leið FliteStar	Akstur (+ upp- keyrla) FliteStar	Raun- eyðsla eldsneytis FliteStar	Elds- neytis áfyll- ing	Eldsneyti eftir Flugskólinn FliteStar	Eldsneyti eftir SRN* FliteStar
	Aukastafur leiðréttur af SRN*		Aukastafur leiðréttur af SRN*		Aukastafur leiðréttur af SRN*	
					337,0	337,0
1	27,8	7,5	35,3		301,7	301,5
2	25,0	3,8	28,8		272,9	272,7
3	26,7	7,5	34,2		238,7	238,5
4	18,6	3,8	22,4		216,3	215,7
5	15,8	3,8	19,6		196,7	195,9
6	19,4	3,8	23,2		173,5	173,1
7	19,9	3,8	23,7		149,8	149,3
8	18,6	3,8	22,4		127,4	126,5
9	15,8	3,8	19,6		107,8	106,7
10	17,7	3,8	21,5		86,3	84,9
				120,0	206,3	204,9
11	16,3	3,8	20,1		186,2	185,1
12	18,8	3,8	22,6		163,6	162,3
13	16,3	3,8	20,1		143,5	142,5
14	19,6	3,8	23,4		120,1	118,7
15	17,0	3,8	20,8		99,3	97,9
16	16,0	3,8	19,8		79,5	78,1
17	16,1	3,8	19,9		59,6	58,3
18	17,7	3,8	21,5		38,1	36,5
				120,0	158,1	156,5
19	17,9	3,8	21,7		136,4	134,7
20	18,5	3,8	22,3		114,1	111,9
21	15,8	3,8	19,6		94,5	92,1
22	16,9	3,8	20,7		73,8	71,3
23	18,9	3,8	22,7		51,1	48,5
24	28,0	3,8	31,8		19,3	16,7
Alls			557,7	240,0	19,3	16,7
						2,3

* Sérstaka rannsóknarnefndin

8.8.3 Athugasemdir við skýrslu flugskólakennaranna dags. 10. júlí 2003.

Bull telur það hvernig skýrsluhöfundar nota Jeppesen FliteStar forritið til að setja fram útreikninga sínara eins nálegt og unnt er til að áætla fjarlægðir, útreikning á timalengd og eldsneytiseyðslu. En þrátt fyrir þetta verður sá flugrekandi sem nota vill forritið að fá það samþykkt hjá Flugmálastjórn þess lands þar sem flugreksturinn fer fram. Algengast er að Handbók flugmanna (POH) sé eina handbókin til notkunar við flugreksturinn.

Normalgildi eldsneytisrennslis í nútíma stimpilreyflum þegar flogið er farflug er sú að eldsneytiseyðsla í þeim sérstaklega nemni 0,286 l/hö/klst.¹ Þetta má sýna sem

¹ Þessi sérstaka eldsneytiseyðsla miðuð við eldsneytisrennsli merkir magn eldsneytis (mælt i l/klst.) til að framleiða (1 ha. (1 ha./klst.)). Þetta gildi á við normal 55-85% aflbeitingu í farflugi:

almenna reikningsformúlu:² Hestöfl (hö) x aflbeiting (0,xx%) x 0,286 = eldsneytisrennsli í farflugi (l./klst.). Til dæmis:

Með 75% aflbeitingu: $285 \times 0,75 \times 0,286 = 61,1 \text{ l./klst.}$

Með 66% aflbeitingu: $285 \times 0,66 \times 0,286 = 53,8 \text{ l./klst.}$

Með 56% aflbeitingu: $285 \times 0,56 \times 0,286 = 45,6 \text{ l./klst.}$

Athugun á niðurstöðutölum um eldsneytisrennsli úr Jeppesen FliteStar forritinu kemur heim og saman við ofangreindar formúlur.

Bull telur, eftir því sem hann getur ráðið af gögnum málsins, að flugumferð til og frá Vestmannaeyjum, og ef til vill Selfossi, hafi verið fremur þung. Af þessum sökum virðist liklegt að flugvél TF-GTI hafi í sumum flugferðunum orðið að lengja í aðflugi eða fljúga biðflug vegna annarrar umferðar á undan eða á flugbraut. Ef þetta er rétt hefði það haft þau áhrif að flugvélinni hafi verið flogið með meira afli en gert var ráð fyrir til að geta lent á þeim tíma sem lagður er til grundvallar í útreikningum. Ennfremur, vegna þungrar flugumferðar, einkum til og frá Vestmannaeyjum, sé liklegt að við sum flug frá Vestmannaeyjum hafi TF-GTI orðið að bíða á akbrautum vegna lendinga annarra flugvélala eða aksturs út af braut. Ef sú er raunin hefur það smávegis aukið eldsneytiseyðslu.

Ef TF-GTI hefur flogið fleiri mílur í ferlinum hlýtur henni að hafa verið flogið af meira afli og öfugt ef forsendur eru aðrar (enda er flugtíminn þekktur). Ef beitt hefur verið meira afli verður eldsneytiseyðsla meiri, þannig að minna eldsneyti verður eftir flugið.

Annan þátt verði einnig að hafa í huga – þann að flugmaður geti ekki flogið nákvæmlega eftir fyrirfram ákveðnum ferli (og haldið sömu hæð), einkum ef hann fljúgi handvirkt án þess að nota sjálfstýringu, sem stillt sé á GPS staðsetningu (og óbreytta hæð). Ef álíti Bulls skyldi gaumur gefinn séu afleiðingar þær að fleiri mílur hafi verið flognar en gert sé ráð fyrir í forritinu og þá hljóti meira afli að hafa verið beitt til þess að flugvélinni yrði lent á þeim tíma sem raun bar vitni.

Bull hefur eftirfarandi athugasemd við töflu 2 „Eldsneytisútreikningar“ (FliteStar). Á FliteStar blöðunum fyrir hvern legg er eldsneytiseyðslan reiknuð fyrir einstaka hluta leggsins með einum aukastaf. Tölur um eldsneytiseyðslu eru síðan teknar saman og færðar í dálkinn „Fuel (L)“ en þar eru þær afrúnnaðar að næsta heila lítra, nema hvað eyðsla í akstri og uppkeyrslu er handfærð með einum aukastaf. Samtala þess dálks er síðan færð í töflu 2, í dálkinn „Burn off Flitestars“ (eyðsla skv. Flitestars). Þar sem leggirnir eru 24 telur Bull réttara að afrúnna ekki og þá væri áætlað eldsneytismagn í aðaltöknum flugvélarinnar 19,3 lítrar í stað 16,7 lítra þegar slysið varð.

8.8.4 Athugasemdir við skýrslu Flugkerfa hf.

Bull telur tölfræðilega greiningu sem birtist í skýrslunni áhugavert og vel gert líkan útreikninga á því að eldsneyti kunni að hafa þrotið. Hann kveðst hafa skoðað allt það sem lagt sé til grundvallar greiningunni, en telur sig ekki hafa sérþekkingu til að „samþykkja“ stærðfræðiformúlur sem notaðar eru í greiningunni.

² Sjá: Norwegian AAIB bulletin no. 34/1999.

Um mynd 4-4, bls. 13, „Likindadreifing áætlaðs eldsneytismagns í upphafi á aðaltönkum flugvélarinnar“ virðist Bull líklegra að toppur kúrfunnar eigi að vera lengra til vinstri. Hann telur líklegra að 320 lítrar nothæfs eldsneytis hafi verið í aðaltönkunum fyrir fyrsta flug (sbr. skýrslu F og T).³

Um mynd 4-5, bls. 13, „Likindadreifing áætlaðs eldsneytismagns í vængendatönkum flugvélarinnar“ er álit Bull að einungis örfáir lítrar eldsneytis hafi verið í vængendatönkum flugvélarinnar. Honum finnst ótrúlegt að flugmaður hafi teygt sig í rofann til að opna fyrir eldsneyti. Ef honum hefði tekizt að opna er óliklegt að það hefði dugað vegna horfs flugvélarinnar, en hún hefði orðið að vera í láréttu flugi (og vera flogið án vængskriðs) til þess að eldsneyti berist frá vængendatanki (og þá sérstaklega ef einungis fáeinir lítrar eldsneytis eru í þeim). Annar hugsanlegur möguleiki er sá að eitthvert vatn hafi verið í vængendatanki, ef hann hefur ekki verið tæmdur um langt skeið.

Um mynd 4-8, bls. 15, „Likindadreifing áætlaðs lágmarks eldsneytis“ telur Bull að þá þegar séu meiri likur á eldsneytispurrð þegar einungis eru eftir 2-3 US-gallon í þeim aðaltanki sem í notkun er (í stað þess að markið sé sett við 0,75 US-gallon). Hann vísar til reynslu sinnar af því að fljúga C-210 flugvélum með hinum öflugu 285-300 hestafla hreyflum að þá reyni mikið á hliðarstýrið ef flug á að vera samhæft. Við aðflug TF-GTI þar sem hætt var við lendingu gerðist allt með mjög skjótum hætti. Flugmaðurinn hafði flogið langan dag og kann að hafa brugðizt seint við. Auk þess verður flugmaður að sýna mikla færni til að fljúga flugvél af gerð C-210 samhæft allan þann tíma sem liður frá því að hann verður að hætta við lendingu.

Í skýrslunni tekur Bull upp lokaorðin úr skýrslu Flugkerfa hf. en þau eru tekin upp hér að framan og hann segir síðan, að álit sitt sé að afkastageta sem sýnd sé í handbók flugvélarinnar eigi við nýja fluvél með fullkomnum vængjum, hreyfli og loftskrúfu sem flogið sé af fyllstu nákvæmni. Í reynd sé notuð flugvél ekki gædd þessum eiginleikum og því eyði slikar flugvélar meira eldsneyti en gert sé ráð fyrir í handbók flugvélar. Niðurstöðan er sú að likur á eldsneytisskorti séu í reynd meiri en gert sé ráð fyrir í handbókum.

8.8.5 Almennar athugasemdir.

Í flugvélum með eldsneytisinnspýtingu (eins og C-210) verði að stilla eldsneytisblönduna sérstaklega fyrir klifur og önnur stilling sé fyrir farflug. Við lækkun verði að gæta þess að hreyfill ofhitni ekki, og á lokastefnu og fyrir lendingu, ætti blöndustillir að vera stilltur á ríkustu blöndu.

Ekki verði séð að í neinni skýrslu sé eitthvað vikið að því hvernig eldsneytisrennsli var háttar.

Ef flugmaðurinn hefði ekki þynnt eldsneytisblönduna neitt hefði eldsneytiseyðslan orðið meiri (ef borð er saman við handbók flugmannna eða Jeppesen FliteStar forritið). Á hinn bóginn, ef flugmaður hefði þynnt eldsneytisblönduna of mikið hefði hreyfillinn hitnað um of sem að sjálfsögðu er ekki gott fyrir hann.

Þar sem TF-GTI flaug tiltölulega stutt flug er hugsanlegt að flugmaðurinn hafi flogið með ríkari blöndu en venjulega, vegna þess að hann hefur ekki teygt sig í

³ Hér er átt við eldsneytismagn eftir áfyllingu kl. 18.15 þann 6. ágúst 2000.

blöndustillinn til að þynna blönduna, jafnframt því að hann vildi forðast að hreyfillinn hitnaði um of.

8.8.6 Almennt álit.

Eftir flugslysið þar sem flugmaður lifði ekki af, né heldur neinn farþegi, enginn vitnisburður er til um eldsneyti í flugvélinni fyrir síðasta flugið, flugvélin ekki búin flugrita, ekkert tæki var til að taka upp samtöl i stjórnklefa og aðaleldsneytistankar ekki heilir, er ógermingur að vita nákvæmlega hvað var eftir af nothæfu eldsneyti þegar slysið varð. Ef mikil eldsneyti hefur verið eftir í tönkum flugvélarinnar þegar hún lenti í sjónum er það eindregið álit Bull, að björgunarmenn hefðu séð meiri eldsneytisbrák á yfirborði sjávar en raun ber vitni.

Samkvæmt handbók (POH) flugmanna flugvélarinnar TF-GTI C-210 er klifurhraði í fráhvarfsflugi um 110 milur á klst. Við neyðarástand þegar dreppst á hreyfli og flapar eru uppi, ætti flugmaðurinn að ná besta svifhraða, 95 milur á klst. Á sama tíma er ofrishaði flugvélarinnar um 75 milur á klst. með flapa uppi og án vélarafls. Reynsla Bull af C-210 er sú að mjög ört dragi úr flughraða þegar hreyfill er látið missa afl í klifri. Verði flugmaður fyrir því að hreyfill stöðvist í fráhvarfsflugi verður hann því að vera snöggur að beina nefi flugvélarinnar niður til að flugvélin ofrisi ekki.

8.8.7 Niðurstaða Birgers Andreasar Bull.

Hreyfil TF-GTI skorti að öllum likindum eldsneyti við fráhvarfsflug frá Reykjavíkurflugvelli 7. ágúst 2000.

Afleiðing aflmissis og þar sem þyngdarmiðja var nærrí aftari mörkum ásamt því að flugmaður hafði ekki hlutið nægilega þjálfun í viðbrögðum við slikar aðstæður, auk þess sem hann var hugsanlega þreyttur, olli því að flugvélin ofreis og hann missti stjórn á henni.

8.9 Ummæli Ronald Schleede um eldsneytisskort/eldsneytisþurrð.

Útreikningar RNF þar sem tilgátur eru skýrt tilgreindar eru að mati Ronald Schleede skynsamlegir og rökréttir. Eftir sem áður varð að fasti sitt hvað sem háð var breytingum og óvissu. En hvað sem því leið fannst honum greining RNF einkennast af hlutlaegni og nákvæmni. Á hinn bóginn hafi gagnrýni F og T einkennzt af getgátum sem gengið hafi langt út fyrir það sem skynsamlegt var að gera ráð fyrir. Athyglisvert sé að gefa því gaum, að tvær athuganir, hvor óháðar hinni (aðra gerðu kennrarar Flugskóla Íslands hf. að frumkvæði hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, en hin á vegum Flugkerfa hf. að frumkvæði Flugmálastjórnar Íslands áður en hin sérstaka rannsóknarnefnd tók til starfa) studdu báðar niðurstöður RNF í lokaskýrslu hennar. Margreyndir flugmenn úr Flugskóla Íslands hf. tóku að sér aðra athugunina, en hina önnuðust sérfræðingar við Háskóla Íslands og beittu þeir hápróðri tölfraðilegri greiningu á hinum óliku breytur. Enn og aftur studdi þetta mat í grundvallaratriðum niðurstöður RNF í lokaskýrslu hennar. Af þessum sökum er athugasemdum F og T um eldsneytisútreikninga hafnað.

Það er alkunnugt og hefur verið óumdeilt árum saman að í venjulegum flugvélum eru lélegir eldsneytismælar. Fjöldi slysa hefur orðið vegna þess hversu þeir gefa ónákvæmar upplýsingar og vegna þess að flugmenn hafa ekki fylgt réttum aðferðum við að sannreyna eldsneytismagn um borð fyrir flug. Án endurtekina og dýrra stillinga á eldsneytismælum verður að fylgja nákvæmlega réttu verklagi, þar á meðal

að dýfa í tankinn og láta drjúpa til að sannreyna hversu mikið eldsneytið er í reynd. Í ljósi þess að margar ferðir voru flognar og áfylling á flugvélina var endurtekin og engin gögn eru til um að flugmaður hafi gert nákvæma mælingu er það fullkomlega eðlilegt að álykta að eldsneytisskortur hafi valdið slysinu. (*Athuga: Eldsneytisskortur (fuel "starvation") er hér notað i stað eldsneytispurrðar (fuel "exhaustion") vegna þess að eldsneyti kann að hafa verið í varatönkum, en það hafi skort til hreyfilsins, þótt það hafi verið um borð í flugvélinni. Á hinn bóginn merkir eldsneytispurrð að ekkert eldsneyti hafi verið í flugvélinni.)*

8.10 Samantekt um liklegt nothæft eldsneytismagn þegar slysið varð.

1. Niðurstæða RNF var sú að 12 lítrar hefðu verið í aðaltönkum þegar slysið varð, en ekki gert ráð fyrir að eldsneyti úr vængendatönkum hafi verið notað.
2. Niðurstæða F og T var sú að miða hefði átt við minna eldsneyti í aðaltönkum og þá hefði flugvélín orðið eldsneytislaus áður en hún kom til Reykjavíkur. Því sé rétt að gera ráð fyrir að eldsneyti hafi verið tekið úr vængendatönkum og þá hafi flugvélín haft nægjanlegt eldsneyti.
3. Kennrarar Flugskóla Íslands hf. komast að þeirri niðurstöðu að 16,7 lítrar hafi liklega verið í aðaltönkum flugvélarinnar þegar hún först.
4. Ef miðað er við handbók flugvélarinnar og 60 l./klst. hafa 28,2 lítrar verið í aðaltönkum þegar hún först.
5. Í skýrslu Matthíasar Sveinbjörnssonar frá Flugkerfum hf. er niðurstæðan sú að likur til þess að eldsneyti hafi verið minni en 11 USG, eða 41 litri, eða á mörkum þess að tryggt sé að hreyfillinn fái nægjanlegt eldsneyti séu frá 87% og upp í 99% eftir því hvaða forsendur eru notaðar. Likurnar á eldsneytisskorti þegar slysið varð ef vængendatankar hafa ekki verið notaðir eru 94-97%, en hafi vængendatankar verið notaðir 58-61%.
6. Samkvæmt álti Birger Andreasar Bull hafa 2,3 lítrar verið í aðaltönkum flugvélarinnar þegar hún först. Það er einnig skoðun hans að í vængendatönkunum hafi aðeins getað verið fæeinir lítrar af eldsneyti og ef flugmaðurinn kveikti á dælurofanum, eftir að vélaraflíð þraut, hefði ekki verið hægt að flytja eldsneyti vegna afstöðu flugvélarinnar, sem þurfti að vera í láréttu flugi án nokkurs vængskriðs.
7. Hér verður að hafa í huga að ekki er einhlitt þótt eitthvert eldsneyti hafi verið í tönkum. Ekki er allt eldsneyti nýtanlegt og vera kann að stillt hafi verið á þann tank þar sem eldsneyti hafi þrotið þótt eitthvað hafi verið í hinum tankinum. Hér má minna á ónákvæmni eldsneytismaðla.
8. RNF telur að ekki sé unnt að útiloka að í beygjunni hafi ósamhæft flug rennt því litla eldsneyti sem eftir var frá útrennsli tanksins sem valið var á og það valdið eldsneytisskorti til hreyfilsins sem getur komið fyrir ef 42 lítrar (11 USG) eða minna er í honum samkvæmt flughandbók.

8.11 Um liklegt eldsneytismagn þegar slysið varð miðað við eyðslu.

Gert er ráð fyrir að 320 lítrar nothæfs eldsneytis hafi verið í flugvélinni eftir áfyllingu 6. ágúst kl. 18:15 og 240 lítra viðbótum 7. ágúst en þá hefur nothæft eldsneytismagn verið 560 lítrar.

Ef flugvélín hefur eytt 60 lítrum að meðaltali á klst. og verið flogið 8:05 klst. hafa $60 \times 8 = 480$ l + 5 = 485 – 560 = 75 lítrar verið eftir.

Ef flugvélin hefur eytt 63 lítrum að meðaltali á klst. og verið flogið 8:05 klst. hafa $63 \times 8 = 504$ l + 4 = 508 – 560 = 52 lítrar verið eftir.

Ef flugvélin hefur cytt 67 lítrum að meðaltali á klst. og verið flogið 8:05 klst. hafa $67 \times 8 = 536$ l + 4 = 540 – 560 = 20 lítrar verið eftir.

Ef flugvélin hefur eytt 72 lítrum að meðaltali á klst. og verið flogið 8:05 klst. hafa $72 \times 8 = 576$ l + 4 = 580 – 560 = -20 lítrar. Þá hefur 20 lítra vantað.

8.12 Niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd er eindregið þeirrar skoðunar svo og þeir sérfræðingar sem hún hefur ráðfært sig við, að hreyfillinn hafi stöðvast vegna eldsneytisskorts, til þess benda allir útreikningar.

9.0 Fráhvarfsflugið.

9.1 Hringflug – Biðflug – Aðflug.

Í kafla 1.1 í lokaskýrslu RNF er lýst atburðarás, en flugvélin TF-GTI flaug sitt síðasta flug frá Vestmannaeyjum að kvöldi 7. ágúst og var flugtak kl. 20:03 samkvæmt gögnum flugturnsins í Vestmannaeyjum. Hér verður gerð grein fyrir atburðarás síðasta áfangann.

9.1.1 Atburðarás samkvæmt lokaskýrslu RNF.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.1 segir þetta:

Kl. 20:27:42 tilkynnti flugmaður TF-GTI að hann væri við Vifilsstaði og fékk þá að vita að flugvélin væri númer tvö til lendingar á eftir Fokker (Faxi-153) sem væri á lokastefnu og að hann ætti að kalla „undan vindu vestan við völlinn“. Um 10 sekúndum síðar kallaði TF-FTS [Cessna 152 kennsluflugvél] og sagðist vera yfir Viðey og fékk fyrirmæli um að kalla við Laugarnes.

Faxi-153 fékk heimild til lendingar kl. 20:28:00 og vindinn 130°/10 hn og flugmaðurinn staðfesti móttöku á því. Á sama tíma tilkynnti TF-FTS sig yfir Laugarnesi og flugturninn fyrirskipaði TF-FTS þá að biðfljúga við Laugarnes og flugmaðurinn sagðist mundi taka einn hring.

Kl. 20:29:00 tilkynnti ICB-753 sig á miðlinugeisla og í blindaðflugi að flugbraut 20 á Reykjavíkurflugvelli.

Þá um leið var flugmaður TF-FTS spurður, hvort hann sæi Fokkerinn á lokastefnu. Flugmaður TF-FTS sá Fokkerinn ekki og síðan var ICB-753 beðinn um að kalla fimm mílur úti og hægja á sér ef hann gæti og ICB-753 staðfesti það.

TF-FTS var síðan sagt að koma inn á þverlegg fyrir flugbraut 20 og samtimis tilkynnti TF-GTI sig yfir Álfanesi. Kl. 20:29:38 tilkynnti TF-FTS að hann sæi Fokker á lokastefnu og Faxi-153 fékk i sömu andrá ítrekaða heimild til að lenda. TF-FTS var kl. 20:29:53 tilkynnt að hann væri númer tvö á eftir Fokker og ætti að koma styztu leið inn.

Kl. 20:30:00 var TF-GTI tilkynnt að hann væri númer þrjú á eftir Cessnu (TF-FTS) á vinstri þverlegg fyrir flugbraut 20. Flugmaður TF-GTI staðfesti fyrirmælin, spurði jafnframt um TF-FTS og staðfesti svo kl. 20:30:12 að hann sæi til hennar. Faxi-153 lenti svo og fékk kl. 20:30:44 fyrirmæli um að hraða akstri að skýli. Kl. 20:31:02 tilkynnti ICB-753 sig fimm mílur úti og fékk það svar að hann yrði númer þrjú á eftir Cessnu 210 (TF-GTI) á hægri þverlegg.

Kl. 20:31:10 fékk TF-FTS heimild til lendingar og kl. 20:31:27 var flugmaður TF-GTI spurður um staðsetningu og hann svaraði að hann væri þá að koma yfir tankana (í Örfirisey).

Flugturninn staðfesti að hann sæi TF-GTI og kl. 20:31:39 sagði flugturninn: „Sjö fimm þrír, traffikin er við tankana núna, lágt á lokastefnu“. ICB-753 staðfesti kl. 20:31:41 að hann hefði náð því. Flugturninn spurði ICB-753 þá kl. 20:31:42 hvort hann væri í sjónflugi og fékk það svar kl. 20:31:49 að hann væri „IFR“ (í blindflugi). Kl. 20:31:52, fyrirskipaði flugturninn TF-GTI: „Teitur Ingi. Brjóttu af aðflugi til austurs“. GTI svaraði kl. 20:31:54 „Brýtur af til austurs. Teitur Ingi“. Kl. 20:32:07 var ICB-753 tilkynnt að hann væri númer eitt til lendingar.

Samkvæmt skýrslu flugstjóra ICB-753 sá hann tankana í Örfirisey í um það bil 600 feta hæð og var þá órlitið norður af þeim.

Samkvæmt ratsjármýnd var ICB-753 í um 600 feta flughæð þegar TF-GTI beygði til austurs. ICB-753 lækkaði flugið og var í um 400 feta flughæð er flugvélin kom á móts við Engey og í um 300 feta flughæð á móts við Örfirisey, en þá var TF-GTI að beygja til norðurs á móts við Engey í hringflugi sínu. Flughæð TF-GTI kom ekki fram á ratsjármýndinni.

Kl. 20:32:14 var flugmanni TF-GTI sagt að hann mætti halda áfram og koma í vinstri beygju á eftir Dornier sem væri að komast yfir tankana. Kl. 20:32:20 staðfesti TF-GTI að hann tæki vinstri beygju og kæmi aftur fyrir Dornierinn („Tek vinstri og kem aftur fyrir hann. Teitur Ingi“) og TF-FTS fékk fyrirmæli um að aka að flugskýli nr. 1 (sem er austan brautar 20 við gamla flugturninn).

Kl. 20:32:30 fékk ICB-753 heimild til lendingar. Flugvélin var þá á stuttri lokastefnu og vindur var 130°/08 hnútar.

Kl. 20:33:49 tilkynnti TF-GTI : „Teitur Ingi, yfir Tjörninni núna“ og fékk kl. 20:33:52 svarið: „Teitur Ingi númer eitt“ og í beinu framhaldi var ICB-753 sagt að „rýma til vinstri inn á hlað“ og ICB-753 staðfesti það („Roger, 753“).

Flugstjóri ICB-753 segist hafa lent á eðlilegum stað á flugbrautinni og verið búinn að hægja á flugvélinni á móts við flugskýli nr. 1. Hann beygði 90° til vinstri (austurs) til þess að aka út af flugbrautinni. Þá leit hann út um vinstri hliðargluggann og segist hafa séð TF-GTI á „örstuttri lokastefnu“ og í sömu andrá hafi flugmaður TF-GTI fengið fyrirmæli um að hætta við lendingu og fljúga umferðarhring.

9.1.2 Fráhvarfsflug.

Kl. 20:34:10 gaf flugturninn TF-GTI fyrirmæli: „Teitur Ingi, hætta við og fljúga umferðarhring“.

Fjöldi vitna sá TF-GTI hætta við lendingu i eða undir 100 feta hæð nálægt þróskuldi flugbrautar 20 og hefja fráhvarfsflug. Flugvélin sást taka upp hjólin á móts við skýli nr. 4 (sem er milli flugbrautar 02/20 og afgreiðslu Flugfélags Íslands hf.) og beygja til hægri nálægt mótmum flugbrauta 02/20 og 07/25 og klifra til suðvesturs nálægt stefnu flugbrautar 25.

Flugvélin var í beinu flugi og hægu klifri og í um 500 feta flughæð að mati sjónarvotta, þegar flugmaðurinn kallaði kl. 20:34:54: „Og Teitur Ingi, óska eftir að koma inn á! – ég er búinn að missa mótorinn!“. Flugturninn svaraði um hæl: „Ertu búinn að missa mótor? ... styzta leið og heimil lending!“. Kl. 20:35:04 hrópaði flugmaðurinn: „Það er stoll!! Það er stoll!!“.

9.1.3 Umfjöllun lokaskýrslu RNF um atburðarás.

Í 2. kafla lokaskýrslu RNF „Greining þátta“ er framangreindri atburðarás lýst þannig:

Á þessum tima áætluðu fjórar flugvélar lendingu á Reykjavíkurflugvelli nánast á sama tima. Flugumferðarstjórinn i flugturninum mat það svo að umferðin gengi greiðast fyrir sig með því að láta ICB-753 halda blindaðfluginu áfram og láta TF-GTI sem var í sjónflugi og samkvæmt afriti ratsjár kominn eða við það að komast á lokastefnu nálagt Örfirisey, víkja og fara vinstri hrung og koma inn til lendingar á eftir ICB-753. Hann gaf því TF-GTI fyrirmæli um að beygja frá til vinstri sem og flugmaðurinn gerði.

Þegar flugmaður TF-GTI hafði tekið við fyrirmælum um að koma inn á eftir ICB-753, bar honum að viðhalda hæfilegri og öruggri fjarlægð á eftir ICB-753 allt til lendingar. Samkvæmt ratsjárferlinum fór TF-GTI nokkuð krappan hrung yfir ytri höfninni sunnan Engeyjar og kom inn á lokastefnu fyrir flugbraut 20 á eftir ICB-753. Ekki er fyllilega ljós ástæða þess að hringurinn varð svo krappur eins og raun bar vitni en fram kom að úrkomubakki lá yfir sundunum norður af.

Þegar TF-GTI tilkynnti sig yfir Reykjavíkurtjörn kl. 20:33:49, var ICB-753 á flugbrautinni. Flugmaður TF-GTI fékk þá fyrirmælin: „Teitur Ingi, númer eitt“. Samkvæmt skýrslu flugumferðarstjórans í flugturninum, var ICB-753 enn á flugbrautinni á móts við flugturninn þegar TF-GTI var u.p.b. að komast yfir þróskuld flugbrautarinnar. Þegar ICB-753 var um það bil að aka út af flugbrautinni á móts við flugturninn, var TF-GTI á örstuttri lokastefnu og kl. 20:34:10 fyrirskipaði flugturninn því TF-GTI að hætta við og fljúga umferðarhring, þar sem hann mat svigrum til lendingar ekki öruggt. Þá var TF-GTI að mati flugumferðarstjórans í um 70 til 100 feta hæð nálægt þróskuldi flugbrautarinnar.

Flugstjóri ICB-753 segist hafa verið búinn að hægja á flugvélinni eftir lendinguna á móts við flugskýli nr. 8 (sem er samþyggt flugskýli nr. 1) og já beygt 90° til vinstri til þess að aka út af flugbrautinni, þá hafi hann litið út um hlíðargluggann vinstra megin og séð TF-GTI á örurstutri lokastefnu og í sömu andrá hafi flugturninn gefið flugmanninum fyrirmæli um að haetta við og fljúiga umferðarhring.

Flugmaður TF-GTI hóf fráhvarfsflug og tók beygju til hægri um eða fyrir brautamót 02/20 og 07/25 og klifraði nálægt brautarstefnu flugbrautar 25. Hann sveigði því fljótt af brautarstefnu flugbrautar 20 i fráhvarfsfluginu en í Flugmálahandbókinni er lagt fyrir flugmenn i brottför af flugbraut 20 að beygja 40° til hægri eftir flugtak þegar hæð og hraði leyfa, en þó ekki fyrir en þvert af skýli 3 og halda þeirri stefnu í 1000 fet eða þar til komið er framhjá Kársnesi.

Þegar þetta hvort tveggja er skoðað, krappur hringurinn yfir ytri höfninni og hversu fljótt flugmaðurinn beygði í fráhvarfsfluginu, er ekki unnt að útiloka að þá hafi hann verið farinn að hafa efasemdir um eldsneytismagn um bord og því aetlað að komast sem fyrst til lendingar á flugvellinum. Hann gaf það þó aldrei til kynna eða óskaði eftir forgangi.

Kl. 20:34:54 kallaði flugmaðurinn og sagðist vera búinn að „missa mótorinn“.

9.1.4 Niðurstöður í lokaskýrslu RNF.

Í 3. kafla lokaskýrslu RNF „Niðurstöður“ segir þetta:

3.18 Af óljósri ástæðu tók flugmaður TF-GTI svo krappan hring, að þegar flugvél var um það bil yfir þróskuldi flugbrautarinnar var ICB-753 enn á flugbrautinni en u.p.b. að aka út af henni á móts við flugskýli nr. 8. Flugumferðarstjórinn mat svigrum TF-GTI til lendingar ekki öruggt og gaf því flugmanninum fyrirmæli um að haetta við og fara umferðarhring.

3.19 Flugmaðurinn framkvæmdi ekki fráhvarfsflugið í samræmi við reglur Flugmálahandbókar, heldur sveigði fljótt af brautarstefnu og klifraði nálægt stefnu flugbrautar 25 í áttina að Skerjasíði.

3.20 Hinn krappi hringur sem flugmaðurinn flaug til lendingar á eftir ICB-753 svo og hin ótimabæra beygja eftir að hann fékk fyrirmæli um að haetta við lendingu gætu gefið visbendingar um að hann hafi haft efasemdir um eldsneytismagnið um bord. Flugmaðurinn gaf hins vegar aldrei til kynna að hann þyrfti forgang til lendingar.

Eins og nánar verður rætt hér á eftir telur hin sérstaka rannsóknarnefnd óliklegt að flugmaðurinn hafi tekið krappan hringinn yfir höfninni þegar hann beygði í fráhvarfsfluginu vegna efasemda um nægilegt eldsneytismagn; líklegra sé að hann hafi talið sig hafa nægilegt eldsneyti og aðrar skýringar séu nærtækari, sjá nánar kafla 10.3.

9.1.5 Yfirlit yfir hringflug og fráhvarfsflug skv. skýrslu RNF.

1. Kl. 20:27:42. TF-GTI er við Vífilsstaði.
2. Kl. 20:29:00 u.p.b. TF-GTI tilkynnir sig yfir Álfstanesi.
3. Kl. 20:30:00 TF-GTI tilkynnt að vera nr. 3 til lendingar.
4. Kl. 20:31:27 TF-GTI að koma yfir tankana í Örfirisey.
5. Kl. 20:31:52 TF-GTI skipað að brjóta af í aðflugi.
6. Kl. 20:31:54 TF-GTI svarar; brýtur af til austurs.
7. TF-GTI beygir af til norðurs móts við Engey.
8. Kl. 20:32:14 TF-GTI leyft að halda áfram og koma í vinstri beygju á eftir Dornier sem væri að komast yfir tankana í Örfirisey.
9. Kl. 20:32:20 TF-GTI staðfestir að taka vinstri beygju og koma á eftir Dornier flugvélinni.
10. Kl. 20:33:49 TF-GTI tilkynnir sig yfir Tjörninni.

11. Kl. 20:34:10 TF-GTI fær fyrirmæli um að hætta við lendingu og fljúga umferðarhring.
12. Kl. 20:35:04 TF-GTI ofris.

9.2 Forward og Taylor um fráhvarfsflugið.

9.2.1 Fráhvarfsflugið mikilvægt atriði i atburðarás.

Þeir F og T telja fráhvarfsflugið mikilvægt atriði i atburðarásinni rétt fyrir slysið og fjalla um það í 7. kafla skýrslu sinnar, en vikja aðeins að hringfluginu í 1. kafla hennar þar sem þeir ræða almennt um fráhvarfsflugið.

9.2.1.1 Um krappan hring og ótimabæra beygju.

Í 1. kaflanum gagnrýna þeir skýrslu RNF almennum orðum og þó sérstaklega þá kenningu RNF að eldsneytisskortur hafi valdið því að hreyfillinn stöðvaðist í fráhvarfsfluginu með þeim afleiðingum að flugvélin fórst. Síðan segja þeir:

Í skýrslunni [lokaskýrslu RNF] er á ámóta hátt leitazt við að skýra gerðir flugmannsins þegar hann tekur „krappan“ hring síðla í aðfluginu og „ótímabæra“ beygju hans eftir fráhvarfsflugið á þeim grundvelli að hann hafi talið sig skorta eldsneyti. Ekki eru neinar sannanir, sem styðja þessa staðhæfingu. Orðið „krappur“ þegar átt er við beygju á venjulega við litinn radius eða mikinn halla. Athugun á ratsjárgögnum sýnir að þessi tiltekna beygja tók um það bil 1 minútum og 50 sekúndur. Þetta er aðeins örlitið skemmti tími en tekur að ljúka ámóta beygju eftir blindflugsáðferðum eða í skýjum. Engan veginn væri haegt að segja að þessi beygja sé kröpp. Þegar RNF var krafín svara í apríl 2002 leitaðist nefndin við að réttlæta orðið „krappur“ með því að segja að það, sem skýrslunni væri ætlað að gera grein fyrir væri að beygjan var „kröpp“ þannig skilið að flugmaðurinn staðsett flugvél sina of nærrí Dornier-vélinni við lok beygjunnar. En eins og segir í 7. grein var aðskilnaðurinn, sem náðist, nægur ef Dornier-vélín hefði rýmt flugbrautina á rýmilegum tíma. Ennfremur bendir það, sem fram kemur á segulbandsupptökunum af samskiptunum, til þess að þrátt fyrir of langan vinnutima var rödd flugmannsins róleg og sýndi ekkert álag þegar honum var sagt að fresta aðflugi sínu á síðbúnu stigi. Varðandi „ótímabæra“ beygju flugmannsins gat hún ekki verið ótimabær með því ekki var til útgefið fráhvarfsflug fyrir sjónflug í Reykjavík og beygja flugmannsins í öruggri hað var fullkomlega skynsamleg og algjörlega lögleg. Í skýrslunni er þó leitazt við að styðja kenningu hennar um eldsneytisleysi¹ á grundvelli þessarar gerðar.

9.2.1.2 Um tímaferli.

Í skýrslu F og T segir þetta um tímaferli í 7. kafla.

Visan til segulbandsupptaka samskipta bendir til þess að flugumferðarstjórnin hafi komið á 1 minútum og 50 sekúndna aðskilnaði milli Cessna 152 vélarinnar og Fokker 50 vélarinnar og gaf það Fokker vélinni nægan tíma til að fara af flugbrautinni áður en flugumferðarstjórnin gaf út lendingarheimild fyrir Cessna vélina. Draga má ályktum af gögnum þess efnis að Dornier vélín var yfir tjörninni um kl. 20:32:40 og [G]TI tilkynnti sig yfir tjörninni kl. 20:33:49. Þannig var u.p.b. 1 minútum og 10 sekúndna aðskilnaður milli flugvélanna tveggja á stuttri lokastefnu. Einnig er haegt að álykta að Dornier vélín lenti um kl. 20:33:20. (Þetta gerir ráð fyrir 75 hnúta meðalhraða yfir jörðu frá þeim tíma er hún hefði verið yfir tönkunum). Sé ætlað að þessum aðskilnaði hafi verið viðhaldið hafði Dornier vélín um það bil 1 minútum og 10 sekúndur til að rýma flugbrautina.

¹ Athugasemd Sérstöku rannsóknarnefndarinnar: Í frumtexta F og T er notað "fuel starvation" en viðtekið er að nota orðið eldsneytisskortur fyrir það hugtak á íslensku. Annað hugtak, annarrar merkingar, er eldsneytisleysi eða eldsneytisþurrð sem heitir á ensku "fuel exhaustion".

Í upplýsingum, sem bárust frá RNF að afloknum fundi hinn 15. apríl 2002 var sagt að Dornier vélinni hafi verið veitt lendingarheimild þegar hún var 1,7 sjómiðu frá þróskuldi og að þá var [G]TI 1,6 sjómiðu fyrir aftan hana. Ef reiknað er með að þessum aðskilnaði hafi verið viðhaldið, en það hefði þurft að vera órýmilegur munur á hraða yfir jörðu milli flugvélanna tveggja til að draga með marktækum hætti úr aðskilnaðinum á þeim stutta tíma þar til [G]TI fékk fyrirmæli um fráhvarfsflug, þá hefði tímamunurinn milli flugvélanna tveggja verið 1 minúta og 17 sekúndur sé miðað við 75 hnúta hraða yfir jörðu fyrir [G]TI. Þannig má sjá að eftir greiningu gagna um það að tímamunurinn milli flugvélanna tveggja verið 1 minúta og 17 sekúndur sé miðað við 75 hnúta hraða yfir jörðu fyrir [G]TI. Þannig má sjá að eftir greiningu gagna um það að tímamunurinn milli flugvélanna tveggja verið 1 minúta og 17 sekúndur sé miðað við 75 hnúta hraða yfir jörðu fyrir [G]TI. Þetta þýðir að Dornier vélun hafði eina minútu og tju sekúndur til að rýma flugbrautina áður en [G]TI gæti fengið lendingarleyfi. Með flugprófun sem gerð var í apríl 2002 við á móta vindskilyrði og voru fyrir hendi 7. ágúst 2000, var sýnt fram á að Dornier sömu gerðar og ICB-753 þurfti milli 15 og 20 sekúndur frá snertingu þar til hægt hafði verið á niður í hraða sem öruggur var til að beygja af flugbrautinni. Þetta voru eðlilegar lendingar án óhóflegrar notkunar hemlunarþáunaðar. Með tilliti til þessara upplýsinga ætti Dornier vélun að hafa verið i aðstöðu til að rýma flugbrautina til vinstri ekki síðar en kl. 20:33:40. Æn vélun var enn á flugbrautinni kl. 20:34:10 með því þá fékk [G]TI fyrirmæli um að fara í fráhvarfsflug. Þess vegna eru a.m.k. [50]² sekúndur, sem ekki er gerð grein fyrir ef, eins og flugumferðarstjórin sagði, að Dornier vélun var enn á flugbrautinni þegar [G]TI fékk fyrirmæli um fráhvarfsflug.

Þessu næst vitna þeir F og T til frásagnar skjólstaðinga sinna skömmu eftir slysið þess efnis að flugmaður Dornier flugvélarinnar hefði eftir lendingu og móttöku fyrirmæla flugumferðarstjóra: „753 rýma til vinstri inn á hlað“ ekið eftir flugbrautinni. En við RNF hefði hann sagt „nokkrum mánuðum eftir slysið“ að hafa farið af flugbrautinni til vinstri og ekið samsíða henni áður en hann hafi farið yfir flugbrautina í staði sitt. Ef þetta sé rétt, segja þeir F og T, og flugvélarnar hafi verið jafnfjarri hvor annarri eins og áður sé lýst, hefði átt að vera nægur tími til að veita [G]TI lendingarheimild með nægum fyrirvara. Og þá spryrtu þeir F og T: „Hvers vegna voru [G]TI þá veitt mjög síðbúin fyrirmæli um hringflug?“

Dornier flugvélun hafði fengið lendingarheimild kl. 20:33:04 og í framhaldi af því var flugumferðarstjóri að sögn F og T í símasambandi við flugumferðarstjórn í Keflavík vegna flugumferðar á leið inn og ekki annað að sjá en hann hafi verið afslappaður og ánægður með að umferð væri undir stjórn. Á þessum tíma telja þeir F og T að Dornier flugvélun hafi verið að lenda og [G]TI tilkynnt sig „yfir tjörninni“. Þá hafi verið sagt að hún væri „númer eitt“. Á þeim tíma hafi Dornier flugvélunni verið gefin fyrirmæli um að „rýma til vinstri inn á hlað“. Ekki sé ljóst af skýrslunni (lokaskýrslu RNF) eða útskriftinni hvar Dornier flugvélun var þegar fyrirmælin voru veitt. Síðan segja F og T:

Með visan til trulunarinnar vegna samskiptanna við Keflavík og þess að flugumferðarstjórin var einn i sjónflugsstjórnunarstöðunni á þessum tíma er mögulegt að honum hafi í raun verið ókunnugt um staðsetningu Dornier vélarinnar þegar hann veitti akstursfyrirmælin. Fyrirmælin um að „rýma til vinstri inn á hlað“ voru veitt kl. 20:33:52. Slik fyrirmæli mundu venjulega ekki vera gefin fyrir en flugvélun væri lent og væri í lendingarbruni. Fyrirmælin til [G]TI um fráhvarfsflug voru veitt kl. 20:34:10, u.p.b. 18 sekúndum eftir að Dornier vélun var að því er virðist örugglega á flugbrautinni. Þetta hefði verið nægur tími fyrir Dornier vélina til að fara beint til vinstri við lok lendingarbruns og rýma brautina fyrir [G]TI. Hvers vegna gerði vélun það ekki? Það er liklegt að flugmaður Dornier vélarinnar hafi raunar ekið brautina til baka eins og hann sagði upprunalega og að flugumferðarstjórin hafi ekki vitað um það fyrir en hann tók skyndilega eftir því að árekstrarhætta var á flugbrautinni og gaf [G]TI fyrirmæli um fráhvarfsflug. Þótt þessi röð atvika komi ekki fram í skýrslunni verður, með tilliti til þeirra gagna sem nú eru fyrir hendi varðandi aðskilnað flugvélanna tveggja á stuttri lokastefnu og

² Athugasemd: Hér tilgreina F og T 50 sekúndur, en tölur þær sem F og T gefa sýna 30 sekúndur en ekki 50 (20:34:10-20:33:40=30 sekúndur).

upphafssfrásagnar flugmanns Dornier vélarinnar, að taka slika atburðarás til athugunar nú. Einnig þarf að sprýja hvers vegna flugumferðarstjórninn heimilaði [G]TI að lækka sig í „70 til 100 fet“ (hans eigin orð) áður en hann veitti fyrirmæli um fráhvarfsflug ef hann vissi um þróun árekstrarhættunnar á flugbrautinni.

Í fyrra upplýsingum frá RNF var sagt að þegar Dornier vélinni var veitt lendingarheimild hafi [G]TI verið 1,6 sjómu fyrir aftan hana. Við síðari beiðni höfunda barst það svar að lágmarksferilfjarlægð milli flugvélanna tveggja var u.p.b. 0,9 sjómila þegar Dornier vélin var um það bil að lenda. Ef [G]TI hefur ekki verið að fljúga á algjörlega óraunhæfum hraða eru þessar tölur ósamrýmanlegar og þess vegna er ljóst að þörf er á algjörri endurskoðun ratsjárgagna til að leysa þennan afbrigðileika.

9.2.2 Yfirlit yfir hringflug og fráhvarfsflug i greinargerð Forwards og Taylors.

Almennar athugasemdir.

1. Hringflugið tók skv. ratsjárgögnum 1 mínútu og 50 sekúndur, þannig að ummaeli í lokaskýrslu RNF um krappan hring eiga ekki við rök að styðjast.
2. Ummaeli í lokaskýrslu RNF um ótímaþæra beygju í fráhvarfsfluginu fá ekki staðizt. Beygjan var tekin í öruggri hæð, var fullkomlega skynsamleg og algerlega lögleg.

Tímasetning í skýrslu Forwards og Taylors.

1. Kl. 20:32:40 u.p.b. Dornier flugvélin var yfir Tjörminni skv. ályktun sem draga má af gögnum.
2. Kl. 20:33:49 TF-GTI tilkynnir sig yfir Tjörminni.
3. Aðskilnaður milli flugvélanna var 1 mínúta og 10 sekúndur (20:33:49-20:32:40 = 1 mín. 9 sek.) á lokastefnu.
4. Kl. 20:33:20 u.p.b. Dornier flugvélin lendir skv. því sem álykta má. Gert er ráð fyrir 75 hnúta meðalhraða miðað við jörð.
5. Ef ætlað er að þessum hraða hafi verið haldið hafði Dornier flugvélin um 1 mínútu og 10 sekúndur til að rýma flugbrautina.
6. Dornier flugvélin fékk lendingarheimild þegar hún var 1,7 sjóm. frá þröskuldi flugbrautar skv. upplýsingum á fundi 15. apríl 2002.
7. TF-GTI var þá 1,6 sjóm. fyrir aftan hana.
8. Munur á jarðhraða flugvélanna hefur vart verið slikur að dregið hafi úr framangreindum aðskilnaði með marktækum haetti.
9. Tímamunur hefði þá verið 1 mínúta og 17 sekúndur.(75 hn. = 75 sjóm. á klst.; 1,25 sjóm. á mínútu (60 sekúndum); 1,60 sjóm. = 76,8 sekúndur = 1 mínúta og 16,8 sekúndur (17 sekúndur)).
10. Með greiningu gagna um tíma og fjarlægð var a.m.k. 1 mínútu og 10 sekúndna aðskilnaður milli flugvélá og Dornier hafði þá 1 mínútu og 10 sekúndur til að rýma brautina.
11. Dornier flugvélin þurfti 15-20 sekúndur frá snertingu til að ná niður hraða svo að öruggt væri að beygja út af.
12. Dornier flugvélin gat rýmt brautina ekki síðar en kl. 20:33:40, en var enn á brautinni kl. 20:34:10 þegar TF-GTI fékk fyrirmæli um fráhvarfsflug.
13. Dornier flugvélin ók til baka á flugbrautinni eftir lendingu að því er skjólstæðingar þeirra F og T höfðu eftir flugmanni Dornier flugvélarinnar.

14. Flugmaður sagði RNF nokkrum mánuðum síðar að hann hefði ekið út af flugbrautinni til vinstri og til baka samsíða henni.
15. Ef flugmaður Dornier flugvélarinnar hefði gert það hefði átt að vera nægur tími fyrir TF-GTI að lenda.
16. Spurt er hvers vegna voru TF-GTI gefin svo síðbúin fyrirmæli.
17. Kl. 20:33:04 fékk Dornier flugvélin lendingarheimild.
18. Kl. 20:33:52 fékk Dornier flugvélin fyrirmæli um að rýma til vinstri inn á hlað. Hugsanlegt er að flugumferðarstjóra hafi verið ókunnugt um staðsetningu Dornier flugvélarinnar.
19. Kl. 20:34:10 voru fyrirmæli um fráhvarfsflug TF-GTI gefin, u.p.b. 18 sekúndum eftir að Dornier flugvélin var að því er virtist örugglega á flugbrautinni.
20. Dornier flugvélin hafði nægan tíma til að fara beint til vinstri við lok lendingarbruns og rýma brautina fyrir TF-GTI. Hvers vegna gerði Dornier flugvélin það ekki?
21. Liklegt er að Dornier flugvélinni hafi í raun verið ekið til baka á brautinni eins og flugmaðurinn sagði upphasflega; þessu hafi flugumferðarstjórinn ekki tekið eftir fyrr en hann tók skyndilega eftir árekstrarhættu.
22. Nauðsynlegt er að taka atburðarás til athugunar. Hvers vegna heimilaði flugumferðarstjóri TF-GTI að lækka flugið niður í 70-100 fet áður en hann mælti fyrir um fráhvarfsflug ef hann sá fyrir að hætta kynni að verða á árekstri?
23. Ágreiningur um fjarlægðir milli Dornier flugvélarinnar og TF-GTI, annars vegar 1,6 sjóm. og 0,9 sjóm. sýnir hins vegar þörf fyrir endurskoðun ratsjárgagna.

9.3 Svör RNF og Flugmálastjórnar.

9.3.1 Svör RNF.

Í svörum RNF við skýrslu þeirra F og T frá 2. október 2002 eru þessar athugasemdir í 7. kafla:

Á fundi skýrsluhöfunda [þeirra F og T] með RNF voru þeim sýnd gögn er sýndu aðskilnað Dornier flugvélar og TF-GTI á lokastefnu sem var um 0,9 sjómilur. Jafnframt fengu þeir upplýsingar um að Dornier flugvélin hafi verið 1,7 sjómilur á lokastefnu þegar lendingarheimild var gefin en ranglega er halddið fram af skýrsluhöfundum að RNF hafi gefið þeim upplýsingar um að TF-GTI hafi verið á þeim tíma 1,6 sjómilur á eftir Dornier á lokastefnunni. Þessar upplýsingar nota skýrsluhöfundar til að sýna fram á að Dornier flugvélin hafi verið óeðlilega lengi að rýma flugbrautina eftir lendingu. Ratsjárgögn sem RNF hefur undir höndum og voru sýnd skýrsluhöfundum sýna að TF-GTI var 0,9 sjómilur á eftir Dornier flugvél á lokastefnunni. Sé miðað við eðlilegan aðflugshraða fyrir TF-GTI og aðskilnað á milli vélanna á lokastefnunni er ekkert sem bendir til að Dornier flugvélin hafi verið óeðlilega lengi á flugbrautinni. Slikt er heldur ekki í samræmi við framburð vitna.

9.3.2 Svör Flugmálastjórnar.

Í greinargerð flugmálastjóra eru gerðar athugasemdir við framangreind ummæli F og T og jafnframt er bent á að í hugleiðingum sínum um það hvers vegna Dornier flugvélin hafi ekki verið komin út af brautinni fyrr og hvers vegna flugumferðarstjóri hafi gefið Cessna flugvélinni TF-GTI fyrirmæli um að hætta við lendingu jafnseint og

raun varð á tímasetji þeir atburðarás með nokkuð öðrum hætti en RNF. Síðan segir í 7. kafla:

Þessi nýja tímasetning byggist að verulegu leyti á óstaðfestu viðtali skjólstæðinga F&T við flugmann Dornier flugvélarinnar, sem er ekki í samræmi við framburð hans og annarra við RNF. Því verður að telja þá atburðalýsingu, sem sett er fram í skýrslu F&T hæpna. Sérstaklega er þessi framsetning á atburðum sérkennileg i ljósi þess, að tímasett ratsjárgögn um ferla þessara flugvél eru ótvírað og skýr og hafa birzt opinberlega.

9.4 Niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar um fráhvarfsflugið.

9.4.1 Ónákvæmar upplýsingar.

Ályktanir þeirra F og T um hringflug TF-GTI eru reistar á ónákvæmum upplýsingum. Þeim sést yfir að ratsjárgögn sýna, svo að ekki verður vefengt, aðrar tímasetningar, fjarlægdir og hæðir en þeir notuðu í greiningu sinni. Til dæmis töldu þeir að tekið hefði nálægt tveimur mínútum (u.þ.b. eina mínútu og fimmtíu sekúndu) að fljúga hringinn sem TF-GTI flaug til að komast í hæfilega fjarlægð á eftir Dornier ICB 753 flugvélinni sem var á undan, en sá tími er alþekktur í hefðbundnu hringflugi. Í reynd tók flugið um eina mínútu – nánar tiltekið um 50 sekúndur – sem er í samræmi við það sem segir í lokaskýrslu RNF.

Tveir nefndarmenn, Ronald Schleede og Kjartan Norðahl fóru yfir ratsjárgögnin og sannreyndu að sú niðurstaða RNF að nálega eina mínútu taki að fara 360° hring er rétt. En á hinn bóginn sé það sem þeir F og T halda fram um að það taki 1 mínútu og 50 sekúndur að fara slikan hring rangt. Því er skoðunum F og T hafnað.

9.4.2 Áætlaðar tímasetningar.

Við tímasetningar F og T í hringfluginu og fráhvarfsfluginu er ýmislegt að athuga. Þar er vikið að visan til segulbandsupptaka samskipta sem „*bendir*“ til þess að flugumferðarstjórinn hafi komið á 1 mínútu og 50 sekúndna aðskilnaði [...]“ milli flugvélanna. Síðan er greint frá „*gögnum*“ sem „*draga má ályktun af*“ án þess að greint sé til hvaða gagna sé verið að vísa. Einnig sé „*hægt*“ að álykta að Dornier vélin lenti um kl. 20:33:20.“ Síðan er haldið áfram: „*Sé áætlað að þessum aðskilnaði hafi verið viðhaldið hafði Dornier vélin um það bil 1 mínútu og 10 sekúndur til að rýma flugbrautina.*“ Og þessu bætt við: „*Ef reiknað er með að þessum aðskilnaði hafi verið viðhaldið [...].*“ Þá vitna þeir F og T í „*frásögn skjólstæðinga okkar skömmu eftir slysið*“ um að flugmaður Dornier flugvélarinnar hafi snúið við á flugbrautinni og ekið hana til baka. Um gagnstæð ummæli flugmannsins er vitnað til frásagnar hans hjá RNF sem „*víðist tekin nokkrum mánuðum eftir slysið*“. Enn halda þeir F og T áfram og segja „*mögulegt*“ að flugumferðarstjóra hafi í raun verið ókunnugt um staðsetningu Dornier flugvélarinnar þegar hann veitti akstursfyrirmælin og síðan að það sé „*liklegt*“ að flugmaður Dornier vélarinnar hafi raunar ekið brautina til baka eins og hann sagði upprunalega [við skjólstæðinga F og T] og að flugumferðarstjórinn hafi ekki vitað um það fyrr en hann tók skyndilega eftir því að árekstrarhætta var á flugbrautinni [...].“³

³ Framangreindar leturbreytingar hefur hin sérstaka rannsóknarnefnd gert.

Þótt margt sé óvissu háð um flug TF-GTI þann 7. ágúst 2000 eru hér svo margar tilgáтур og þar af leiðandi óvissar forsendur að ályktanir F og T eru með engu móti marktaekar.

9.4.3 Reglur skortir um fráhvarfssjónflug.

Svo virðist sem nokkuð skorti á um skilmerekilegar upplýsingar til flugmanna í Flugmálahandbók (Aeronautical Information Publication – AIP) um það hvernig eigi að haga fráhvarfsflugi þegar haett er við aðflug samkvæmt sjónflugsreglum. Í upplýsingum til flugmanna er lýst hvernig haga beri fráhvarfsflugi í blindflugi, en þær eru ekki skýrar um sjónflug.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.10 er gerð grein fyrir brottflugi með þessum orðum:

Í RAC-kafla Flugmálahandbókar (AIP) bls. 4.16 gr. 5.3 er fjallað um tilhögun brottflugs einshreyfils loftfara í sjónflugi af flugbraut 20 á Reykjavíkurflugvelli. Þar segir svo m.a.:

„Eftir flughtak skal gera 40° haegri beygu þegar hað og hraði leyfa (þó ekki fyrr en þvert af skýli 3) til að minnka hávaðamengun á Kársnesi. Þeirri stefnu haldið í 1000 fet eða þar til komið er fram hjá Kársnesi“.

Þar sem vikið er að fráhvarfsflugi í lokaskýrslu RNF, 2. kafla „Greining þáttu“ er vitnað til framangreinds texta í Flugmálahandbók með framangreindum haetti:

[Í] Flugmálahandbókinni er lagt fyrir flugmenn í brottför af flugbraut 20 að beygja 40° til haegri eftir flughtak þegar hað og hraði leyfa, en þó ekki fyrr en þvert af skýli 3 og halda þeirri stefnu í 1000 fet eða þar til komið er framhjá Kársnesi.

Þeir F og T benda á að beygja flugmannsins í fráhvarfsfluginu hafi ekki getað verið ótimabær með því að ekki var útgefið fráhvarfsflug fyrir sjónflug í Reykjavík og bæta síðan við:

Niðurstaða 3.19. Þegar slysið varð voru engar reglur í AIP [handbók flugmanna] varðandi hvaða aðferð flugmenn ættu að nota eftir fráhvarfsflug i sjónflugi þannig að þessi niðurstaða er ekki gild.

Í svörum sínum dags, 2. október 2002 gerir RNF þessa athugasemd við framangreind ummæli F og T:

Niðurstaða 3.19. Athugasemd er gerð við þá niðurstöðu RNF að flugmaður framkvæmdi ekki fráhvarfsflugið í samræmi við reglur Flugmálahandbókar og vitna í skort á reglum varðandi fráhvarfsflug i sjónflugi. Á Reykjavíkurflugvelli eru reglur varðandi flugferil til að draga úr hávaða í nágrenni flugvallarins. Hér skal bent á að við fráhvarfsflug gilda að jafnaði sömu reglur og gilda um flughtak. Niðurstaða RNF er sú að flugmaðurinn hafi ekki farið eftir þessum reglum í fráhvarfsfluginu.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd telur ekki nægilegt að vísa til þess hvernig að skuli fara við brottflug eins og gert í lokaskýrslu RNF, sem vitnað er til hér að framan. Hafa verður í huga að brottflug og fráhvarfsflug er sitt hvað. Nefndin telur ekki unnt að miða fráhvarfsflug við flug sem lýtur reglum um hávaða. Hér skortir skýrari reglur sem nefndin mælir með að settar verði.

Loks verður að minna á að fráhvarfsflugið sjálft er hvorki orsök slyssins né sennileg afleiðing þess, heldur einungis þáttur í atburðarás sem leiddi til þess að TF-GTI varð að hætta við lendingu og fljúga fráhvarfsflug sem endaði með slysi.

10.0 Hinn mannlegi þáttur.

10.1 Mikið álag.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd tók það sérstaklega fyrir að litt var leitað skýringa á því í lokaskýrslu RNF hvers vegna flugmanni TF-GTI hefði tekizt miður en skyldi að stjórna flugvélinni þegar hreyfill stöðvaðist eins og vikið hefur verið að í framangreindum köflum. Liklegast er að þreyta hafi valdið, enda hafði flugmaðurinn unnið mjög langan vinnudag með litlum hléum eins og áður hefur verið lýst. Talsvert álag virðist hafa verið vegna nauðsynlegra verkefna í tengslum við þjóðhátiðina í Vestmannaeyjum þar sem fjöldi farþega þurfti á flutningi að halda á skömmum tíma.

Í athugasemnum RNF við skýrsludrög hinnar sérstóku rannsóknarnefndar dags. 19. janúar 2005 segir að farið hafi verið eftir fylgiskjali um form lokaskýrslu í 8. útgáfu viðauka 13 við alþjóða flugmálasáttmálann sem kom út í júlí 1994. Þar sé hvergi gert ráð fyrir að fjallað sé um hinn mannlega þátt. Sama eigi við 9. útgáfu viðauka 13 sem komið hafi út í júlí 2001 (International Standards and Recommended Practices. Annex 13 to the Convention on International Civil Aviation. Aircraft Accident and Incident Investigation. Ninth Edition July 2001. International Civil Aviation Organization). Hins vegar sé gert ráð fyrir sérstakri greiningu á þessum þætti í Handbók um rannsókn flugslysa og flugatvika, IV. hluta, sem ber fyrirsögnina Skýrslugerð, fylgiskjal (Doc) 9756, sem Alþjóða flugmálastofnunin gaf út í fyrsta sinn árið 2003. (Manual of Aircraft Accident and Incident Investigation. Part IV. Reporting. First Edition 2003. International Civil Aviation Organization). Kröfur um leiðbeiningar og frágang á lokaskýrslum hafi þannig breytzt eftir að slysið varð.

Bótt á þetta megi fallast telur hin sérstaka rannsóknarnefnd að ekkert hafi staðið í vegi fyrir að RNF tæki sérstaklega á þessum þætti í skýrslu sinni. Í handbók Alþjóða flugmálastofnunarinnar um þjálfun manna til rannsókna á hinum mannlega þætti, fylgiskjal (Doc) 9683, sem kom út í fyrsta sinn 1998, eru allrækilegar leiðbeiningar um hvernig eigi að taka á þeim mannlegu þáttum sem að baki liggja. (Human Factors Training Manual. First Editions 1998. International Civil Aviation Organization.) Til viðbótar má nefna að meðal þeirra sem sinna flugöryggi hefur verið lögð vaxandi áherzla á að rannsaka hinn mannlega þátt. Í mörgum ríkjum hafa mótazt venjur þar sem áherzlan hefur verið að kafa dýpra í aðdraganda flugslysa en sjálf slysin.

10.1.1 Um flugmanninn

Flugmaðurinn var 28 ára karlmaður, íslenzkur ríkisborgari. Fyrsta flugskírteini hans var flugnemaskírteini sem Flugmálastjórn gaf út 24. júní 1993. Einkaflugmannsskírteini hans var gefið út 25. maí 1994. Þegar slysið varð hafði hann skírteini atvinnuflugmanns III.-fl./flugvél sem gefið var út 2. janúar 1996 og var það í gildi til 31. janúar 2001.

Áritanir í flugskírteini flugmannsins voru sem hér segir: Eins hreyfils landflugvélar allt að 5700 kg og næturflugsáritun, dags. 2. janúar 1996. Blindflugsáritun dags 4. nóvember 1996 og flugkennaraáritun dags. 21. júlí 1997. Tegundaráritanir voru þessar: PN-68 dags. 1. nóvember 1996, C-310 dags. 15. apríl 1999 og MEP (fjölhreyfla landflugvélar með strokkhreyfla) dags. 18. ágúst 1999.

Flugmaðurinn hóf störf hjá Leiguflugi Ísleifs Ottesen ehf./Air Charter Iceland og starfaði þar síðan. Samkvæmt flugdagbókum flugmannsins og öðrum gögnum var flugtími hans samtals 1266:43 klst. Þegar slysið varð þar af voru samtals 181:33 klst. síðustu 90 dagana. Heildarflugtími hans á tegundinni Cessna 210 var allur á þessa flugvél, TF-GTI, samtals 27:06 klst.

Samkvæmt flugdagbók flugmannsins var flugtími hans síðustu 28 dagana fyrir slysið samtals 81:30 klst., þar af voru samtals 12:06 klst á Cessna 210. Hann hafði skráðan samtals 3:30 flugtíma í Bandaríkjunum dagana 5.-6. desember 1998 á Cessna 206, sem er likrar gerðar og Cessna 210.

Fyrsta flugferð hans á TF-GTI samkvæmt flugdagbókinni var 1:24 klst. farið var 20. júní 2000 með öðrum flugmanni frá flugrekandanum. Þann 2. júlí fór hann þrjár flugferðir með sama flugmanni, sem kvittaði fyrir sem "C-210 Check" í flugdagbók hans. Samkvæmt leiðarflugbók TF-GTI voru farþegar auk flugmannanna tveggja um borð í þessum tveimur flugferðum.

Eftir þetta fór flugmaðurinn eina flugferð einn síns liðs á flugvélinni, eða í 1:08 klst., áður en hann flutti farþega sem flugstjóri. Heildarflugtími í þessum ferðum var samtals 5:46 klst. Þjálfunarflug þessi voru í samræmi við gildandi reglur.

Flugmaðurinn fékk síðast þjálfun í flugaðferðaþjálfu (AST-300 Flight procedures trainer) þann 23. júní 1999. Þjálfunin tók alls 1:54 klst. samkvæmt dagbók flugmannsins. Samkvæmt dagbókinni stóðst hann hæfnispróf fyrir réttindi sín (fjölhreyfla flugvélar og blindflugsáritun) í sérstóku þjálfunarflugi frá Reykjavík þann 12. júlí 2000 á flugvél af gerðinni Cessna 402. Þá stóðst hann síðast heilbrigðisskoðun I-fl. fyrir flugréttindi sín hinn 16. júní 2000.

Fram kom við rannsókn RNF, að flugmaðurinn var annar flugmaður í flugi TF-GTI sem farið var til Grimseyjar 2. júlí 2000, þar sem notað var eldsneyti úr vængendatökum flugvélarinnar. (Það sem hér hefur verið rakið er tekið upp úr kafla 1.5 í lokaskýrslu RNF, sbr. einnig kafla 8.5.4 hér að framan).

10.1.2 Flugatvik við Húsafell 1999

Þann 10. júlí 1999 flaug flugmaðurinn flugvélinni TF-GTM sem var tveggja hreyfla af gerðinni Partenavia P-68, frá Reykjavík til Hornafjarðar. Flugtak í Reykjavík var kl. 10:06 og lending á Hornafirði kl. 11:22. Tók flugferðin 1:16 klst. Þaðan var ferðinni heitið til Húsavíkur og áætlaði flugmaðurinn flugtíma 1:00 klst. og flugþol 3:30 klst. Flugvélin fór í loftið frá Höfn kl. 11:49 og lenti á Húsavík kl. 12:53. Frá Húsavík var flugtími til Keflavíkur áætlaður 1:30 klst. og flugþol 2:30 klst. Þaðan var farið í loftið kl. 14:20 og lent á Húsafelli kl. 15:45. Þessar tímasetningar eru sóttar í minnisblöð frá flugturninum í Reykjavík og hefur flugvélin þá verið á lofti 215 mínútur, eða 3:35 klst. og er þar miðað við flugtíma (airborn). Hér ekki talinn sá tími sem farið hefur í uppkeyrslu eða akstur á flugbrautum.

Á Húsavík gekk illa að ræsa hægri hreyfil flugvélarinnar og eftir 30 minútta tilraunir fór hreyfillinn á gang. Meðan á þeim tilraunum stóð gekk hinn hreyfillinn. Einn farþegi var með flugvélinni, leizt honum illa á ferðalagið og óskaði þess, að fengin yrði önnur flugvél, en það reyndist ekki unnt.

Þegar tekizt hafði að koma hreyflinum í gang fór flugvélin í loftið kl. 14:20 og var flogið blindflug samkvæmt áætlun. Haft var eftir farþeganum að hann hafi verið ósáttur við flugið og hafi hvatt flugmanninn til að lenda sem fyrst vegna mikils mótvinds og takmarkaðs eldsneytis. Hann kvaðst hafa talið sig sjá á eldsneytismaðum flugvélarinnar að hægri geymir væri tómur, en á vinstra geymi væri $\frac{1}{4}$. Samkvæmt bókun í flugturni Reykjavíkurflugvallar hafði flugmaðurinn samband kl. 15:30 og kvaðst vera benzínlitill á öðrum hreyflinum. Skömmu síðar lauk hann blindflugi og ætlaði að fljúga sjónflug til Reykjavíkur. Síðar tilkynnti flugmaðurinn að hann hyggðist ná til Húsafells, en væri ekki viss um að það tækist. Þar var viðbúnaður hafinn, lögregla kölluð út og björgunarsveitir ræstar, en flugmaður lenti heilu og höldnu þótt einn sjónarvottur sem hefur góða þekkingu á flugi lýsti lendingunni sem all-glæfraelagi samkvæmt því sem segir í minnisblaði rannsóknarstjóra RNF sem fór á vettvang. Hann mældi eldsneytismagn og reyndist það vera 6 cm djúpt í hvorum geymi. Samkvæmt mælum var um það bil $\frac{1}{4}$ eldsneytismagns í hvorum geyminum. RNF taldi ekki nauðsynlegt að rannsaka málið frekar og sendi það til Flugmálastjórnar. Á vegum hennar fór eftirlitsmaður að Húsafelli til að skoða flugvélina. Ekki liggja fyrir neinar upplýsingar um það hvernig flugvélinni var komið til Reykjavíkur.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd telur að RNF hafi ekki haft ástæðu til að rannsaka atvikið formlega. Hins vegar fóru menn á vegum Flugmálastjórnar á vettvang eins og að framan segir. Í framhaldi af því ritaði eftirlitsmaður Flugmálastjórnar flugrekstrarstjóra Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf. bréf dags. 13. júlí þar sem óskað var afrits af flugáætlun og hleðsluskrá fyrir framangreint flug sem upphaflega hefði verið áætlað frá Húsvík til Keflavíkur. Þegar umbeðin gögn höfðu borizt sendi eftirlitsmaður Flugmálastjórnar flugrekandanum bréf dags. 21. júlí 1999 þar sem hann var minntur á að brýna fyrir flugmönnum sínum að ganga vel frá öllum fluggögnum, þar á meðal blindflugsáætlunum og gæta þess að réttar flughæðir og flugleiðir væru valdar í samræmi við afkastagetu flugvélanna. Einnig þurfi að leiðréttá tölur yfir farþegaþyngd í flugrekstrarbók félagins í samræmi við nýja reglugerð um útreikning massa og jafnvægis í flugrekstri frá 11. nóvember 1997.

Þrátt fyrir þetta telur hin sérstaka rannsóknarnefnd að rétt hefði verið að semja formlega skýrslu um atvikið til þess að sem gleggstar upplýsingar lægju fyrir. Það hefði verið framlag til bætts flugöryggis auch þess sem ríkar kröfur verður að gera í þeim efnum til þeirra sem stunda flugrekstur í atvinnuskyni.

Um atvikið að Húsafelli er stuðzt við minnisblað þáverandi rannsóknarstjóra RNF ritað mánudaginn 12. júlí 1999, bókun flugumferðarstjóra í flugturni Reykjavíkurflugvallar 10. júlí 1999 og greinargerð RNF sem nefndin sendi hinni sérstöku rannsóknarnefnd að beiðni formanns 23. ágúst 2004.

10.1.3 Flugvakt lengri en 13 klst.

Einn nefndarmanna, Ronald Schleede, tók að sér að afla efnis um mannlega þætti í þeirri von að fá mætti skýringar á röngu mati á ýmsu, ákvörðunum og viðbrögðum flugmannsins þegar hreyfillinn stöðvaðist og slysið varð. Það sem hér fer á eftir er byggt á greinargerð frá honum, sbr. kafla 10.1.2-10.1.3.

Nú kom í ljós við rannsókn RNF að flugmaðurinn fór fram úr 10 klst tímamörkum sem sett eru á flugvaktir, hann fór fjölda flugferða þar sem litill tími gafst til að hvílast og nærist. Flugvakttími hans var orðinn rúmlega 13 klst. Hins vegar liggur ekki ljóst fyrir hversu lengi hann hafði vakað samfellt fyrir slysið. Flugmálastjórn segir í athugasemdum sínum við skýrsludrög RNF frá 29. desember 2000 að reglur leyfi lengri flugvaktir vegna ófyrirsjáanlegra aðstæðna (sbr. kafla 1.17.2). Sú ályktun stenzt þó ekki eins og hér stendur á. Óhöggud er sú staðreynd að flugmaðurinn var þreyttur og það átti þátt í því sem honum sást yfir.

10.1.4 Þáttur þreytu í flugslysum.

Ef skoðuð eru almennt viðurkennd fræðirit um þátt þreytu í flugslysum og eldri flugslysaskýrslur rennir það sem þar stendur styrkum stoðum undir þá ályktun að þreyta flugmanns var ein af orsökum slyssins 7. ágúst 2000. Kanadiska öryggisnefndin um flutninga (The Transportation Safety Board of Canada, TSBC), hefur tekið saman leiðarvísni við rannsóknir á því hvernig þreytu megi telja orsakabátt í flugslysum. Í leiðarvisinum er tekið fram að hann sé innanhússplagg nefndarinnar. Upplýsingum hafi verið safnað úr margvislegum heimildum án þess að nákvæmlega sé visað til þeirra. Heimildaskrá úr þessum leiðarvísni fylgir þessum kafla. Leiðarvisirinn hefur að geyma lista yfir áhrif þreytu á starfshæfni manna.

Hér fer á eftir það sem telst einkum skipta máli um áhrif þreytu og tilgreint er í fræðiritum kanadisku öryggisnefndarinnar og almennt er viðurkennt meðal sérfræðinga á sviði flugöryggismála.

Þreyta hefur almennt áhrif á starfshæfni manna.

Áhugi og eldmóður geta um skamma stund dregið úr áhrifum þreytu, en þau eru takmörkuð og þeirra hættir að gæta fyrirvaralitið eða fyrirvara laust.

Þreyta getur ráðið miklu um hæfni manna til að svara áreiti. Ef svörun bregzt bitnar það á viðbrögðum manna jafnt við því sem telst eðlilegt, óeðlilegt eða jafnvél hættulegt. Þreyttur maður þarf lengri tíma til að gera sér grein fyrir áreiti, til að túlka það og tileinka sér merkingu þess. Þegar hann hefur gert sér grein fyrir eðli þess þarf hann lengri tíma til nauðsynlegra aðgerða.

Þreyta hefur áhrif á hæfni manna til að meta fjarlægð, hraða og timalengd.

Þreyta getur haft djúpstæð áhrif á hæfni manna til að takast á við vandamál. Við rannsóknir á því hvernig þreyta virkar á hæfni manna til að leysa aðsteðjandi vanda, kom í ljós að eftir 18 klst. vöku dró úr hæfni manna um 30% og eftir 48 klst. hafði hún minnkað að meðaltali um 60%.

Hætta er á að þreyttur maður gleymi að fara yfir venjulegt verkferli og fylgja hefðbundnu verklagi. Honum hætti til að gleyma því sem gerzt hafi í starfi hans.

Þreyta er likleg til að orka á skapferli manna, þannig að áhrif hafi á samskipti við aðra, hún birtist í vanrækslu á hversdagslegum verkum, vanstillingu, viðkvæmni fyrir óþægindum og kæruleysi.

þreyta getur skert athygli manna og það bitnar á skipulegum vinnubrögðum og ofuráherzum á smáatriði, jafnframt því sem menn gera sér ekki grein fyrir því hversu litlum árangri erfiði þeirra skilar.

Þegar slaknar á árvekni kann svo að fara að menn beini athygli sinni að minni háttar vanda þegar annar meiri steðjar að; menn gera sér ekki grein fyrir yfirvoftandi hættu, ósjálfráðra viðbragða tekur að gæta. Menn vanmeta aðstæður gera sé illa grein fyrir vanda sem þeir kunna að vera i og öðrum aðstæðum, rökvisi þeirra bregzt og fljótfærnislegar leiðréttningar gera illt verra.

þreyta getur haft þær afleiðingar að hvatningu skorti til vandvirkni. Menn taka gjarnan áhættu og slaka á kröfum til öryggis umfram það sem látið yrði við gangast við eðlilega árvekni.

Nokkrar fyrri flugslysarannsóknir hafa sýnt hvern þátt þreyta hefur átt í þeim flugslysum. Nefna má lokaskýrslu um slys þegar DC 9 flugvél frá Continental Airlines lenti með hjól uppi 19. febrúar 1996 (Report No. NTSB/AAR-97/01). Niðurstaða Bandarísku öryggisnefndarinnar (National Transportation Safety Board USA, NTSB) var sú að nokkur fylgni væri milli frammistöðu flugmannanna og ónógrar hvíldar, en upplýsingar lágu ekki fyrir um það hvern þátt þreyta hefði átt í slysinu.

Í lokaskýrslu um slys sem varð þegar MD-82 flugvél frá American Airlines lenti í slysi í aðflugi og við lendingu taldi Bandarísku öryggisnefndin (NTSB) sannað að flugstjóri hefði verið á flugvakt 13 klst. og 13 mín. og 1. flugmaður verið á vakt 13 klst og 33 mín. Hvorugur þeirra hefði notið svefns í a.m.k. 16 klst. og 21 mín. Þessar tölur eru mjög áþekkar þeim tölum um vakttíma flugmanns TF-GTI. Bandarísku öryggisnefndin komst að þeirri niðurstöðu um líklegar orsakir slyssins að þreyta og álag vegna erfiðra aðstæðna við lendingu hefðu valdið því að ekki var staðið að verki sem skyldi og það átt þátt í að slysið varð. Þessar erfiður aðstæður voru meðal annars versnandi veður og það kapp og sá þrýstingur að komast hjá því að taka stefnu á annan flugvöll eftir mjög langa flugvakt.

Bandarísku öryggisnefndin létt enn fremur frá sér fara eftirsarandi ályktanir og eru töluliðirnir úr því áliti:

17. Vinnubrögðum flugliða í fluginu sem lauk með slysinu var áfatt eins og yfirsjónir þeirra við flugstjórn og hæpnar ákvárdanir sýna og sanna.
18. Flugliðar einbeittu sér að því að hraða lendingu vegna versnandi veðurs og það átti þátt í því sem tókst miður en skyldi.
19. Það sem brást í störfum flugliðanna var í fullu samræmi við það sem þekkt er um áhrif þreytu.¹

Það er því ljóst að framangreindar ályktanir Bandarísku öryggisnefndarinnar mætti einnig heimsfæra upp á flug TF-GTI fyrir slysið. Þar átti flugmaður að baki mjög langa flugvakt (um 13 klst.) og á hann var þrýst að ljúka fjölda flugferða á lágmarkstíma.

¹ Hér er einungis vitnað til þessara töluliða úr lengri skýrslu.

Því er röngu mati á aðstæðum, röngum ákvörðunum og mistökum við venjulega vinnu ásamt erfiðleikum við að bregðast við hættuástandi, líklega þreytu að kenna.²

Rétt er nú að skoða aðgerðir flugmannsins nánar í ljósi þess sem hér hefur verið greint.

10.2 Blindflug.

Kl. 20:19:15 þegar flugvél var stödd um 24 sjómilur frá Reykjavík og var að klifra í 4,000 feta hæð að nálast Hellisheiði hafði flugmaðurinn samband við aðflugsstjórn Reykjavíkurflugvallar og bað um blindflugsheimild sem nánar er lýst í lokaskýrslu RNF, kafla 1.1. Síðan segir í lokaskýrslu RNF, 2. kafla, „Greining þátta“:

10.2.1 Úr lokaskýrslu RNF.

Öll flug TF-GTI 7. ágúst 2000 voru fram til þess síðasta farin í sjónflugi og flugið frá Vestmannaeyjum til Reykjavíkur var áætlað sjónflug, enda er ekki heimilt að fljúga eins hreyfils flugvél blindflug í atvinnuskyni. Flugvél TF-GTI var búin tækjum fyrir blindflug en aðeins skráð fyrir sjónflug og takmarkað nætursjónflug.

Flugmaðurinn hafði gild réttindi atvinnuflugmanns auk blindflugsáritunar. Fyrir flugið til Reykjavíkur aflaði hann sér veðurlýsingar frá öðrum flugmanni L.I.O. ehf. [...] sem var nýkominn til Reykjavíkur frá Vestmannaeyjum og fékk þær upplýsingar að Hellisheiði væri talin vafasöm til sjónflugs, en greiðfæri væri um Þingvöll og Mosfellsheiði. Á leiðinni til Reykjavíkur var flugmaðurinn einnig í talsambandi við aðra flugvél sem var á svæðinu og fékk þær upplýsingar, samkvæmt framburði flugmanns sem heyrði viðskiptin, að fiert væri til sjónflugs yfir Hellisheiði.

Í skýrslu Veðurstofu Íslands kemur fram að með hliðsjón af veðurkortum, myndum frá veðurtungum og veðurathugunum á þessum tíma, megi draga þá ályktun að á flugleið TF-

² Fræðirit um þátt þreytu í fluglysnum:

- ✓ Circadian Technologies (1995). *The CANALERT guide for locomotive engineers and their families*. Cambridge, MA: Author.
- ✓ Coleman, R.M. (1986). *Wide awake at 3:00 a.m. By choice or by chance*. New York: W.H. Freeman and Company.
- ✓ Dinges, D.F. (1995). Performance effects of fatigue. In *Fatigue Symposium Proceedings* (pp. 41-46) Washington, DC: NTSB.
- ✓ Gander, P.H., Graeber, R.C., Connell, L.J., and Gregory, K.B. (1991). *Crew factors in flight operations: VII. Factors influencing sleep timing and subjective sleep quality in commercial long-haul flight crews* (NASA Technical Memorandum No. 103852). Moffet Field, CA: NASA Ames Research Center.
- ✓ Gander, P.H., Gregory, K.B., Connell, L.J., Miller, D.L., Graeber, R.C., and Rosekind, M.R. (1996). *Crew factors in flight operations VII: Psychophysiological responses to overnight cargo operations* (NASA Technical Memorandum No. 110380). Moffet Field, CA: NASA Ames Research Center.
- ✓ Graeber, R.C. (1988). Aircrew fatigue and circadian rhythmicity. In E.L. Wiener and D.C. Nagel (Eds.), *Human factors in aviation* (pp. 305-344). San Diego, CA: Academic Press.
- ✓ Green, R.G., Muir, H., James, M., Gradwell, D., Green, R.L. (1991). *Human factors for pilots*. Hants, UK: Avebury Technical.
- ✓ Moore-Ede, M. (1993). *The twenty four hour society*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- ✓ National Defence, Directorate of Flight Safety. (1984). *Human factors guide for the conduct of aircraft accident investigation* (B-GA-015-001/FP-001). Ottawa: Author.
- ✓ Rosekind, M.R., Graeber, R.C., Dinges, D.F., Connell, L.J., Rountree, M.S., Spinweber, C.L., and Gillen, K.A. (1994).
- ✓ *Crew factors in flight operations IX: Effects of planned cockpit rest on crew performance and alertness in long-haul operations* (NASA Technical Memorandum No. 105539). Moffet Field, CA: NASA Ames Research Center.

GTI milli Vestmannaeyja og Reykjavíkur hafi verið hæglátt veður, yfirleitt gott skyggni og hæð meginþjálags yfir jörðu hafi verið nálægt 3000 fetum á vesturhluta leiðarinnar. Á austurhluta leiðarinnar var mun minna um haerri ský en ruðningur af lágu þokuskjum barst yfir Vestmannaeyjar úr suðaustri, þannig að skýjahæð þar fór óðru hverju niður í 100-300 fet. Á milli birti þó til og skyggni var lengst af gott. Þessi skýjaruðningur barst upp að ströndinni og hrannaðist upp í austurhlíðum Reykjanesfjallgarðs. Séð austan frá hefur því að mati veðurfraðings Veðurstofu Íslands varla verið álitlegt að fljúga sjónflug undir skýjum yfir Hellisheiði.

Þegar flugvélin nálgæðist Reykjanesfjallgarðinn hefur flugmanninum líklega ekki litist á að reyna sjónflug yfir Hellisheiði. Hann kallaði aðflugsstjórn Reykjavíkurflugvallar kl. 20:19:15 og óskaði eftir blindflugsheimild til Reykjavíkur og fékk heimild í 4000 feta hæð. Kl. 20:23:50 lauk hann blindflugi og var þá samkvæmt ratsjármynnd nálægt Sandskeiði. Eftir það var sjónflugi haldið áfram allt þar til að slysið varð.

Við rannsóknina kom fram að þegar slysið varð átti flugmaður TF-GTI langan vinnudag að baki, þ.e. hann hafði verið á flugvakt lengur en 13 klst. samfleytt. Samkvæmt gildandi reglum er hámarks flugvakt 10 klst. miðað við einn flugmann í flugi þegar aðeins er flogið sjónflug. Ekki er unnt að útiloka að árvekni og viðbragðsflytir flugmannsins hafi verið skert vegna þreytu þegar slysið varð. [Sjá einnig lokaskýrslu RNF kafla 1.7.1-1.7.5, 1.17.2 og 1.18.5].

10.2.2 Óheimilt að fljúga blindflug.

Blindflug flugmannsins er samkvæmt því sem segir í upphafi framangreinds texta ekki í samræmi við reglur, en til skýringar á háttsemi flugmannsins má nefna þetta:

Flugmaður vissi vegna veðurfarsins að hann flygi blindflug einungis skamma stund, enda varð sú raunin; hann flaug í 4:35 minútur.

Hugsun flugmannsins hefur sennilega verið sú, að með þessu móti gæti hann lokið ferðinni á áætluðum tíma í stað þess að snúa við til Selfoss, lenda þar og tefja flugið um ómældan tíma.

Nú var greiðfaert til sjónflugs um Þingvelli og Mosfellsheiði, en sú lykkja hefði lengt í fluginu. Þrýstingur á að ljúka fluginu á réttum tíma hefur ef til vill valdið því að flugmaðurinn valdi ekki þá leið.

Þrýstingur að ljúka ferðinni hefur verið óvenjulega mikill vegna þess andrúmslofts sem ríkjandi var hjá flugrekandanum L.I.O. ehf. og þess óróa sem jafnan ríkir um verzlunarmannahelgina.

Liklegasta skýringin á því að flugmaðurinn hagar fluginu eins og raun ber vitni er sú, að dómgreind hans og geta hafi verið að einhverju leyti skert vegna þreytu, enda hafði hann unnið langan vinnudag og að ýmsu leyti við erfðar aðstæður. Eins og rakið er hér að framan er það alkunn staðreynd að álag og streita sem því fylgir getur valdið þreytu sem slaevir dómgreind manna, þar á meðal flugmanna, og dregur úr hæfni þeirra. Hegðan flugmannsins í þessu síðasta flugi ber þess órækt vitni.

Af þessum sökum eru strangar reglur um hámarks vinnutíma nauðsynlegar og þess sé vandlega gætt að fylgja þeim eftir. Þar hvílir rík ábyrgð á flugrekandanum og einnig flugmanninum sjálfum. Flugmaðurinn átti að hætta flugi um kl. 17:00 þann 7. ágúst 2000. Þetta átti honum að vera ljóst. Á hitt er einnig að líta að flugmenn kunna stundum að eiga örðugt um vik að framfylgja slikum reglum vegna þrýstings frá flugrekendum þegar annir eru miklar. Sá sem staðði fast á því ætti ef til vill á hætta að vera sagt upp, enda atvinnuöryggi ungra flugmanna iðulega ótryggt. Vist er að

flugmaðurinn braut reglur með því að fljúga blindflug í skýjum með farþega samkvæmt sjónflugsáætlun.

Hér verður þó að hafa í huga að ekki verður séð að blindflugið hafi átt neinn þátt í slysinu.

10.3 Hvað vissi flugmaðurinn um eldsneytismagn?

Áður, í kafla 9.0 hér að framan, hefur verið fjallað ýtarlega um eldsneytismagn á geymum flugvélarinnar. Ekki liggur fyrir að flugmaður hafi kannað hversu mikið eldsneyti var í geymum þegar hann hóf fyrsta flug þann 7. ágúst. Þó má telja yfirgnæfandi líkur til þess að hann hafi gert það. Afgreiðslumönnum eldsneytis var ekki kunnugt um að flugmaðurinn hefði sjálfur dælt á vaengendatankana Hann gaf upp flugþol 4:30 klst. Flugmönnum LÍO ehf. var ekki kunnugt um rétt verklag við áfyllingu (sbr. lokaskýrslu RNF, kafla 1.17.1) og má telja liklegt að svo hafi verið um flugmanninn sem först. Þá er ekki liklegt að hann hafi treyst eldsneytismaelum fremur en aðrir flugmenn LÍO ehf. (Sbr. 2. kafla lokaskýrslu RNF, „Greining þátta“).

Hann bætti eldsneyti tvisvar á flugvélina þann 7. ágúst samtals 240 litrum, en hins vegar er ekki vitað til að hann hafi kannað eldsneytismagn í tönkum flugvélarinnar utan einu sinni með því að dýfa fingri ofan í eldsneytisopið. Flugrekandinn, LÍO ehf., gaf það upp að hreyfill flugvélarinnar eyddi 60 litrum á klst. og flugmaðurinn hefur miðað við þá eyðslu á klst. (Sbr. lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.5).

Mistök hans virðast aðallega liggja í því að hann, vissi ekki að hreyfillinn eyddi meiru en upp var gefið, a.m.k. 63, en þó liklega 68-69 l/klst. eins og sterkar likur eru leiddar að í kafla 8.0 hér á undan þar sem fjallað er um eldsneytisskort og því hefur flugmaðurinn talið sig hafa meira eldsneyti en raunin var.

Eins og vikið er að hér að framan, sbr. kafla 9.1.4, verður að telja óvarlegt að ætla, eins og gert er í lokaskýrslu RNF, að flugmaðurinn hafi tekið krappan hring í fyrra fráhvarfsfluginu af því að hann kunni að hafa haft efasemdir um eldsneytismagnið um borð. Hitt verður að telja miklu liklegra, ef hann hefur talið sig vera að verða eldsneytislaus, að hann hefði tilkynnt um það ellegar einfaldlega lent flugvélinni og svarað fyrir sig eftirá. Sá kostur hlaut í augum atvinnuflugmanns, þrátt fyrir einhverja áhættu, að vera mun fýsilegri, en að verða eldsneytislaus á flugi. Enn og aftur, þreyta flugmanns hefur liklega átt meiri þátt í þessu ranga mati og ákvörðunum.

10.4 Viðbrögð flugmanns við aflmissi.

10.4.1 Aflmissir hreyfils þarf ekki að valda slysi.

Í lokaskýrslu RNF segir að sjónarvottar nálægt ströndinni sem horft hafi á flugvélina hafi fyrst tekið eftir henni þegar þeir heyrðu óeðlilegan gang hreyfilsins. Þeir töldu að flugvél hafi náð um 500 feta flughæð og hún hafi nánast verið í láréttu flugi eða hægu klifri þegar hún beygði til vinstri. Beygjuhallinn hafi aukizt og jafnframt hafi flugvél fallið inn í bratt gormflug og hafnað í sjónum um 350 metra frá landi. Flugvél brotnaði sundur og sökk á um 6 metra dýpi með alla innanborðs. (Kafla 1.1). Siðan segir í kafla 2 „Greining þátta“:

Aflmissir hreyfils við þær aðstæður sem þarna voru fyrir hendi átti ekki í sjálfu sér að valda því að flugmaðurinn missti stjórn á flugvélinni. Hafi hann reynt endurgangsetningu hreyfilsins

hefur það tekið nokkurn tíma en það ásamt því að halda stjórn á flugvélinni krafðist einbeitingar og markvissra aðgerða.

Samkvæmt lýsingu sjónarvotta var flugvélin í nánast láréttu flugi og í stefnu frá flugvellinum þegar hreyfillinn missti aflið. Ljóst virðist vera að flugmaðurinn beindi ekki nefi flugvélarinnar tafarlaust niður til þess að halda eða ná upp flughraða til nauðlendingar eftir að hreyfillinn hafði misst aflið. Við síkar aðstæður lækkar flughraðinn örth, einkum þar sem loftskrúfan fer í finan skurð og loftmótstaðan eykst.

Ekki er ljóst hvort flugmaðurinn hugðist freista þess að smúa til lendingar á flugbraut 02, en í þeiri flughæð og afstöðu til flugvallarins sem flugvélin var í, var tæpast svigrúm til annars en að halda flughraðanum í svifflugi til stjórnaðrar nauðlendingar á sjónum.

Niðurstaða RNF sem liklegur orsakaþáttur er sú að flugmaðurinn beindi ekki nefi flugvélarinnar tafarlaust niður til þess að halda eða ná upp flughraða til nauðlendingar á haffletinum eftir að hreyfillinn missti aflið, sbr. tl. 3.23.

Athygli vekur að þeir F og T fjalla ekkert um þennan orsakaþátt slyssins.

10.4.2 Leitað skýringa á viðbrögðum flugmannsins.

Ljóst er að hér urðu flugmanni á mistök sem vissulega geta stafað af þreytu eftir langan vinnudag eins og áður er vikið að. Leita má skýringa á þessum viðbrögðum flugmannsins og verður þetta þá fyrir:

1. Flugmaðurinn beindi nefi flugvélarinnar of seint niður vegna þess að hann var með hugann við annað og þá liklega að reyna að endurræsa hreyfilinn eða reyna að stilla eldsneytisstefnulokann á annan tank (fuel tank selector).
2. Flugvél hefur verið þung í stýrum og afturþung að auki. Viðbrögð flugmanns hafi þá ekki verið nægilega öflug og ákveðin. Flugvél hafi því ekki náð nægum svifhraða og ofrisið.
3. Skrifublöðin hafa farið í finni skurð en gert er ráð fyrir í handbók flugvélarinnar og það dregið úr hraða.
4. Hugsanlegt er að farþegi hafi gripið í stjórntækin eins og dæmi eru um í sumum tilfellum, og það hafi gerzt í örvaentingu. Enda þótt þetta hefði aðeins gerzt eitt andartak hefði það orðið til að svifhraði hafi ekki aukizt sem skyldi.
5. Lokaskýrsla RNF sýnir að flugmaðurinn hefur haft öll tilskilin réttindi og staðið tilskilin hæfnispróf, sbr. kafla 1.5. Í skýrslunni er þó sitthvað sem bendir til að þekkingu og þjálfun flugmannna hafi verið ábótant, svo sem ókunnugleiki þeirra um rétt verklag við áfyllingu, upplýsingar um eldsneytiseyðslu, ónógar merkingar, of langur vaktatími o.s.frv. Við þær aðstæður sem flugmaður TF-GTI lenti í þurfti staðgóða þjálfun og ákveðin viðbrögð til að bjarga flugvélinni. Til að forðast ofris og rétta flugvél úr ofrisi þarf að þjálfa flugmann verklega í þeiri tækni sem við á og þá þjálfun verður flugmaðurinn að fá á hverja og eina flugvélartegund sem hann flýgur. Hér má því telja að þreyta og ónog þjálfun hafi lagzt á eitt um að viðbrögð flugmannsins voru eins og raun ber vitni.
6. Loks er rétt að benda á að vafa um þessi atriði ber að meta flugmanni í vil þar sem hvorki hann né aðrir sem í flugvélinni voru eru til frásagnar um það sem raunverulega gerðist.

11.0 Um flugrekstur og eftirlit með honum.

11.1 Um rekstur Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf./Air Charter Iceland.

Hér verður gefið yfirlit yfir rekstur Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf./Air Charter Iceland, en þeir F og T draga þá ályktun af sögu hreyfilsins sem rakin er hér í sérstökum kafla að hún veki margar spurningar um rekstur fyrirtækisins og eftirlit Flugmálastjórnar með þeim rekstri, sbr. 6. kafla í skýrslu þeirra, sbr. einnig kafla 5.3.2 hér að framan. Auk þess má nefna eldsneytismál, fræðslu og þjálfun flugmanna, skýrslu- og dagbókarhald. Fyrst verður fjallað um rekstur fyrirtækisins, en í næsta kafla um eftirlit Flugmálastjórnar með því, en loks um eftirlit hennar með flugi til og frá Vestmannaeyjum.

11.1.1 Leiðarflugbók.

Fyrst er þess að geta að leiðarflugbók var haldin, en var ekki höfð um borð i flugvélinni. Hún var geymd í skrifstofu flugrekandans L. Í. O. Reykjavíkurflugvelli. Engar færslur voru í sérstökum dálkum um eldsneyti um borð eftir hvert flug og stöðu gangtíma mælis hreyfils.

Á hverri síðu bókarinnar var dálkur fyrir athugasemdir um tæknileg atriði (Technical Remarks), en ekki var gert ráð fyrir staðfestingu flugstjórans sem áskilin er eftir hvert flug, sbr. 11.5.1 gr. reglugerðar um flutningaflug nr. 641/1991 með síðari breytingum. (Lokaskýrsla RNF, kafli 1.17.1).

Það sem hér er rakið er síðan áréttáð í kafla 2 í lokaskýrslunni „Greining þátta“, bls. 21.

Þá var þess getið í lokaskýrslu RNF að síðasta færsla í leiðarflugbókina hafi verið 6. ágúst 2000. Þar hafi vantað síðustu flugferðina um kvöldið þann dag og þær 22 flugferðir sem flugvélin fór 7. ágúst (kafli 1.17.1).

Í lokaskýrslunni er gerð grein fyrir fjölda flugferða og farþegafjölda samkvæmt leiðarbókinni. Hins vegar var ekki unnt að sjá í gögnum flugvélarinnar hversu mikið eldsneyti var um borð i upphafi flugs eða dreifingu þess í fjórum tönkum flugvélarinnar. Ekki voru þar færslur um þá 21 flugferð sem farin var 7. ágúst 2000 áður en flugvélin fór síðasta flugið til Reykjavíkur frá Vestmannaeyjum. Upplýsingar um flugtök og lendingar voru fengnar frá flugturninum í Vestmannaeyjum og Reykjavík. Samanlagður flugtími samkvæmt þessum upplýsingum var 422 mínútur eða 7:02 klst. (Lokaskýrsla RNF, kafli 1.17.1).

Í 19. gr. loftferðalaga nr. 60/1998, d-lið segir að í íslenzku loftfari skuli vera loftferðadagbók. Með því er átt við bók sem í gr. 11.5 í reglugerð um flutningaflug nr. 641/1991 er kölluð leiðarflugbók. Samkvæmt ákvæðum reglugerðarinnar er þess krafist að færslur séu þannig að þær verði ekki afmáðar síðar. Fært skal í bókina jafnóðum sem felur í sér að það skuli gert að loknu flugi og áður en flugstjóri hverfur af vettvangi eða byrjar annað flug. Ef unnt á að vera að færa leiðarbók með framangreindum hætti er óhjákvæmilegt að hún sé um borð í loftfarinu og kveðst Flugmálastjórn ítrekað hafa bent flugrekendum á þetta. Sú framkvæmd að flugstjóri geti ekki fært leiðarflugbók að loknu flugi verður að teljast með öllu óviðunandi.

11.1.2 Flugrekstrarhandbók.

Flugrekstrarhandbók var ekki uppfærð og með því braut flugrekandi gr. 4.2.2.1 um flutningaflug nr. 641/1991 með því að uppfæra ekki í flugrekstrarhandbók breytingar á reglugerð sem snerta flugrekstur hans beint. Flugmálastjórm ítrekaði við flugrekandann að uppsæra bæri og leiðréttu bæri flugrekstrarbókina með tilliti til nýrra reglugerða, sbr. myndbréf 13. október 1999 varðandi massa og jafnvægi (sbr. reglugerð nr. 641/ 1997), svo og með tölvupósti 1. nóvember 1999 varðandi flug-, vakt- og hvildartíma (reglugerð nr. 650/1997).

Nú dróst nokkuð að ljúka yfirferð að drögum að flugrekstrarhandbók Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf., en ástæðan var sú að drögin snertu fyrst og fremst útfærslu á nýjum reglum sem áttu sér stoð i JAR-OPS 1 sem óvist var hvenær tækju gildi fyrir flugrekendur sem rækju loftför undir 10 tonna hámarks massa. Ljóst má vera að flugrekanda hafi verið ljóst að honum bæri að fara eftir eldri flugrekstrarhandbók meðan ný var ekki samþykkt ásamt þeim reglugerðum sem hugsanlega hafa komið frá því að flugrekstrarbókin hlaut síðast formlegt gildi.

Þess má geta að flugrekandinn var áskrifandi að efni í reglugerðarbókum Flugmálastjórnar og fékk senda reglugerð merkta R 4.5B 28/02 1998 í marz 1998, liklega 17. marz. Honum mátti því vel vera kunnugt um ákvæði reglugerðar um flug- og vinnutímamörk og reglur um hvildartíma.

11.1.2.1 Eldsneytis- og oliuskrár.

Eldsneytis- og oliuskrá var ekki með þeim gögnum sem flugrekandi lagði fyrir RNF. Slika skrá skal halda fyrir hvert flug samkvæmt lið 10.3.1 í flugrekstrarhandbók flugrekandans og áðurgreint ákvæði í reglugerð um flutningaflug. Þessar skrár skal geyma í a.m.k. þrjá mánuði. Af þessum sökum hafði flugmaðurinn hvorki tiltækan samanburð á eldsneytiseyðslu og flugtíma, né heldur yfirlit um eldsneytismagn í tönkunum (Lokaskýrsla, kafli 1.17.1).

Þetta er síðan áréttar að í 2. kafla lokaskýrslu „Greining þátta“ með svoselldum orðum:

Skylt er að halda eldsneytis- og oliuskrá í atvinnuflutningum, þannig að flugmaðurinn geti alltaf á aðgengilegan hátt séð hver eyðslan er miðuð við flugtíma svo og hversu mikil eldsneyti er um bord á hverjum tíma. Þessi skrá var ekki haldin.

Flugmaðurinn hafði því ekki tiltækar nákvæmar upplýsingar um raunverulega eyðslu flugvélarinnar miðað við flugtíma.

Flugrekandi hélt því fram fyrir löggreglu að kröfum um að halda eldsneytis- og oliuskrár hafi verið fullnægt með því að haldið var til haga kvittunum um eldsneytiskaup auk þess sem flugmenn gefi ávallt upp á leiðarflugáætlun hversu miklar birgðir séu af eldsneyti fyrir hvert flug, nánar tiltekið, hvert flugþolið sé.

Slikar kvittanir einar nægja ekki ef fullnægja á ákvæðum reglugerðar nr. 641/1991, sbr. gr. 4.2.9.1 um flutningaflug; hins vegar nægja eldsneytiskvittanir ásamt leiðarflugáætlunum þar sem flugþol er tilgreint. Það er því ljóst að flugrekandinn fullnægði ekki framangreindu ákvæði með því að ekki lá fyrir leiðarflugáætlun þar

sem flugþol var gefið upp og eldsneytiskvittanir fylgdu. Flugrekstrarstjóra ber að fylgjast með því að leiðarflugáætlanir séu gerðar, afrit berist flugrekanda, gengið sé frá þeim á réttan hátt og þær séu varðveittar.

11.1.2.2 Vinnutímamörk – Áætlanir um hvíldartíma flugverja.

Í bókinni voru ekki gildandi reglugerðarákvæði um flug- og vinnutímamörk eða áætlanir um hvíldartíma, en svo hefði þó átt að vera. (Lokaskýrsla RNF 1.17.2).

Hin sérstaka rannsóknarnefnd telur, að leggja beri til grundvallar auglýsingum um gildistöku reglna um flug- og vinnutímamörk flugáhafna nr. 650/1997 (Q-kafla JAR-OPS 1). Með framangreindri auglýsingum gengu í gildi lágmarksreglur um flug- og vinnutímamörk flugáhafna sem flugrekanda bar að fara eftir, enda var gildistöku einungis frestað til 1. mars 1998, sbr. auglýsingum nr. 686/1998.

Fleiri en eina leið má fara til að fullnægja kröfum JAR-OPS 1 1075 a-b liða. Venjulega er gerð vaktaskrá nokkuð fram í timann, aðgengileg öllum flugmönnum. Breytingar á skránni eru ekki alltaf birtar sérstaklega þótt færðar séu í hana. Á hinn bóginn ber að færa alla raunverulega vakt- og flugtíma hvers flugmanns í sérstaka skrá til að unnt sé að sannreyna að reglum JAR-OPS 1 hafi verið fylgt.

Að þessu leyti er enginn munur gerður á stórum og litlum flugrekendum, en aðferðir kunna að vera ólikar eftir því hvort flug er reglubundið eða óreglubundið. Vaktaskrá flugrekanda sem stundar óreglubundið flug kann til dæmis einungis að ná til eins dags í senn. Nú getur svo farið að verkefnastaða breytist með stuttum fyrirvara og er þá ekki gerð krafa um að sérstök vaktaskrá sé gerð, en eigi að síður verður að tryggja að farið sé eftir ákvæðum JAR-OPS 1 – Q kafla um vakt og hvíldartíma þeirra sem eru við störf eða til kvaddir verða á vakt.

Flugrekandi sem lætur flugmanni ekki í té upplýsingar um það hversu löng vakt má vera vanrækir skyldur sínar.

Flugrekandi hefur ávallt borið þá skyldu að skipuleggja flug þannig að reglur um flug og hvíldartíma séu haldnar. Reglur í gr. 4.2.10.3 í reglugerð nr. 641/1991 um flutningaflug skal setja í flugrekstrarhandbók. Er það á ábyrgð flugrekanda og flugrekstrarstjóra að tryggja að eftir þeim sé farið og skipuleggja starfsemina þannig að það sé unnt. Í samræmi við þetta skal flugrekstrarstjóri sjá um að vinnutími flugmanna sé skipulagður og farið sé eftir settum reglum. Hann ber ábyrgð á flugrekstrinum, en ábyrgð á fluginu sjálfu ber flugstjóri. Flugrekstrarstjóri skal láta í té það kerfi og mæla fyrir um þær aðferðir þannig að unnt sé að skipuleggja flugreksturinn, en flugstjóri skal sjá um undirbúning flugs og að farið sé að settum reglum, þar á meðal um hvíldartíma.

Samkvæmt JAR-OPS 1. 1135 b) ber flugmanni sem starfar sjálfstætt að halda sérstaka skrá um tíma sina og framvísa henni flugrekendum sem nýta sér þjónustu hans. Annars er slikt í höndum flugrekanda.

Almennt ber að semja vaktaskrá og birta hana jafnt fastráðnum sem lausráðnum flugmönnum. Ef vandkvæði eru á því vegna verkefnastöðu skal tilkynna flugmanni sérstaklega hvenær vakt skuli ljúka og hvíldartími hefjast.

11.1.3 Flughandbók.

Í lokaskýrslu RNF er greint frá breytingum sem gerðar voru á flugvélinni 28. desember 1996, sbr. kafla 1.18.1. Í lokaskýrslunni segir meðal annars:

Samkvæmt upplýsingum frá framleiðandanum hafði umrædd breyting þau áhrif, að vænghaf flugvélarinnar jókst um 66 cm sem leiddi m.a. til þess að kraftvægi frá lengdum vængendum jókst. Breytingin varð til þess að setja þurfti upplýsingar í maelborðið um lækkun á hámarksþraða (Vne) ef flogið var í meiri flughað en 18000 fetum, hámarkseldsneytismagn í vængendatöknum ásamt verklagi varðandi notkun þeirra og leiðbeiningar um hvernig leyfð hámarksþyngd varð háð eldsneytismagni og dreifingu þess í tönkum. Tekið skal fram, að þessi flugvél var ekki búin jafnþrystiklefa.

Hámarksþyngd flugvélarinnar (Gross Weight) er 3800 pund en breytingin leiddi til þess, að aðeins mátti nota þá þyngd ef a.m.k. 7 US gallon (26,5 litrar) af eldsneyti væru í hvorum vængendatanki og aðaltankar a.m.k. fullir að 2/3 hlutum, þ.e. með a.m.k. 60 US gallonum (227 litrum). Ef þeim skilyrði voru ekki uppfyllt var leyfð hámarksþyngd flugvélarinnar takmörkuð við 3530 pund.

Í flakinu var að finna flughandbók (Owner's Manual) fyrir óbreytta gerð Cessna T210L, Centurion II. Flughandbókin miðast við að 285 hestafla hreyfill sé í flugvélinni. Viðbætur fyrir starfrækslu vængendatankanna, samkvæmt „STC SA4300WE“, voru ekki í flughandbókinni, en samkvæmt gögnum flugvélarinnar höfðu þær verið settar í hana og samkvæmt framburði flugmanna sem flugu TF-GTI voru þær á sérblaði sem var heft í bókina. Þetta blað losnaði að sögn þeirra og var geymt í sama vasa í flugvélinni og flughandbókin. Þetta blað fannst ekki í flakinu. Frumrit viðbótanna var í viðhaldsgögnum flugvélarinnar. Við þessa breytingu varð jafnframt að setja nýjar upplýsingar um takmarkanir á leyföri hámarksþyngd flugvélarinnar og breyttar hraðatakmarkanir á leiðbeiningarspjöld í stjórnklefa. Við rannsóknina fundust þessar upplýsingar ekki um borð í flakinu.

Upplýsingar um leyfða arðhleðslu höfðu verið settar á maelborð flugvélarinnar eins og um óbreytta flugvél væri að ræða eftir að hún var vigtuð á Íslandi 16. júlí 1999.

Eins og nánar er rakið á öðrum stað í lokaskýrslunni var flugmönnum hjá L.I.O. ekki kunnugt um að breytingar þessar hefðu skilyrt leyfðan hámarksþunga flugvélarinnar. (Lokaskýrsla RNF, kafli 1.17.1).

Síðan segir í lokaskýrslu RNF:

Í flaki TF-GTI var flughandbók (Owner's Manual) fyrir óbreytta gerð þessarar flugvélategundar, Cessna T210L Centurion II. Viðbætur fyrir starfrækslu vængendatankanna samkvæmt „STC SA4300WE“ voru ekki í flughandbókinni en í viðhaldsgögnum flugvélarinnar er staðfest að þessar viðbætur hafi verið settar í hana og að sögn flugmanna TF-GTI voru þær á sér blaði sem var heft í bókina. Þetta blað losnaði að sögn þeirra og var geymt í sama vasa í flugvélinni og flughandbókin var geymd en það fannst ekki í flakinu. Frumrit viðbótanna var í gögnum flugvélarinnar. (2. kafli, „Greining þáttu“).

Hér er niðurstaða hinnar sérstóku rannsóknarnefndar þessi:

1. Í flakinu var flughandbók fyrir óbreytta gerð Cessna T210L, en flugvélinni var breytt 28. desember 1996 eins og fyrir segir.
2. Viðbætur við starfrækslu vængendatankanna voru ekki í flugvélinni.
3. Upplýsingar um takmarkanir á leyföri hámarksþyngd og breyttar hraðatakmarkanir fundust ekki í flakinu.

4. Í flughandbókina hafði verið bætt við upplýsingum um leyfða arðhleðslu, sem áttu við flugvél, sem hafði ekki verið breytt.
5. Flugmanni var ókunnugt um að breytingar hefðu skilyrt áhrif á leyfðan hámarksþunga flugvélar.

11.1.4 Lofthæfifyrirmæli.

Síðustu lofthæfifyrirmæli (Airworthiness Directive) sem Flugmálastjórm Bandaríkjanna, framleiðsluríki flugvélarinnar, gaf út og áttu við flugvélina TF-GTI voru „AD 94-12-8“. Samkvæmt viðhaldsgögnum flugvélarinnar og við skoðun á henni kom í ljós að ekki höfðu allir hlutar þessara fyrirmæla verið framkvæmdir í samræmi við lofthæfifyrirmæli.

Þessi fyrirmæli eru í fjórum liðum A, B, C og D. Þar af áttu A, C og D við flugvélina.

Í A-lið voru fyrirmæli um það hvernig standa skyldi að verki þegar sett væri í aðaltanka meira eldsneyti en næmi 75 US gallon (284 litrum). Eins og annars staðar er tekið fram átti að ganga úr skugga um að flugvélin hallaðist ekki til hliðar, nef hennar væri reist um 4,5° og lokin á aðaltönkum væru fest rétt.

Liður C var tvískiptur. Með lið C1 var mælt fyrir um þróun magnmæla eldsneytistanka til að staðfesta að þeir sýndu rétt þegar þeir væru tómir.

Ef þetta væri ekki gert skyldi farið eftir lið C2 og merkja með rauðri rönd á magnmælana þar sem þeir sýndu þegar tankarnir væru tómir og setja þessa merkingu við hliðina á magnmælunum:

FUEL GAUGES ARE NOT CALIBRATED, BASE ALL FUEL CALCULATION ON VISUAL INSPECTION, TIME AND CONSUMPTION FIGURES. WITH FULL TANKS, MAXIMUM ENDURANCE IS 4 HOURS FOR FLIGHT PLANNING.

Þessar merkingar og skilti voru ekki á sínum stað í flugvélinni, en hluti skiltisins fannst límdur inni í geymsluhólf hægra megin í mælahólfí þar sem stóð:

FUEL GAUGES ARE NOT CALIBRATED, BASE ALL FUEL
CALCULATION ON VISUAL INSPECTION TIME AN[D] CONSUMPTION

Ekki fundust aðrar vísbendingar um merkingar í flakinu eða á því. Eins og sjá má á myndinni hér fyrir neðan vantaði seinni hluta textans á skiltinu í mælahólfí flugvélarinnar.

Myndin sýnir skiltið sem var í mælahólfí flugvélarinnar.

Liður D var einnig tvískiptur. Samkvæmt lið D1 skyldi setja aðra gerð áfyllingaropa á eldsneytistankana ásamt lokum eða samkvæmt lið D2 setja viðvörun við upprunaleg op. Engar visbendingar fundust um að þessi hluti lofhæfisfyrmælanna hafi verið framkvæmdur. Skiltið sem fannst ekki á flakinu átti að vera með þessari áletrun:

TO ASSURE FULL CAPACITY WHILE FILLING, FILL SLOWLY DURING LAST 5 GALLONS. RECHECK FOR FULL AFTER 2 MINUTES.

Í viðhaldsgögnum flugvélarinnar var einungis staðfest að JAS, Inc. hefði framkvæmt lið C1 um prófun á magnmælum eldsneytistankanna 15. júní 1999, en undirskrift flugvirkjans hefði vantað. Því var ekki unnt að staðfesta að þetta hefði verið gert.

Tæknistjóri kvaðst ekki hafa fengið neinar kvartanir um mælana og því ekki prófað þá sérstaklega. Forstjóri L.I.O. staðfesti að mælarnir hefðu virkað, en ekki sýnt „fulla tanka“ þegar þeir voru fullir. Flugmenn töldu eldsneytismælana svo óáreiðanlega að þeir treystu þeim aldrei.

Lofthæfisfyrmæli átti að framkvæma ekki síðar en 22. júlí 1995.
(Lokaskýrsla RNF, kafli 1.18.2).

Í lokin er þetta áréttuð með eftirfarandi orðum, sbr. 2. kafla „Greining þátta“:

Lista yfir lofhæfisfyrmælin var ábótavant. Hann var byggður á listanum sem JAS, Inc. gaf út. M.a. var kvittað fyrir að liður C1 í lofhæfisfyrmælum 94-12-8 hefði verið framkvæmdur en í raun átti að framkvæma A, C1 eða C2 og D1 eða D2, sbr. gr. 1.18.2.

Sá hluti lofhæfisfyrmælanna sem ekki var framkvæmdur, gerir ráð fyrir því að lýsing á verklagi við fyllingu aðaleldsneytistankanna væri sett í flughandbókina. Þar var um að reða að ganga úr skugga um að flugvélin stæði með vængina lárétt og hallaði $4,5^{\circ}$ upp. Þessi viðbót

fannst ekki í flughandbókinni. Jafnframt átti að setja merkingu við eldsneytisopin um að dæla hægt síðstu 20 litrunum í hvorn tank, biða í 2 minútur og fylla þá síðan. Þessi merking fannst ekki á flugvélinni.

Fram kom í viðhaldsgögnum flugvélarinnar að eldsneytismagnmælarnir hafi verið prófaðir. Samkvæmt framburði flugmannanna voru þeir svo ónákvæmir að þeir sögdust ekki treysta á mælana.

Síðan segir:

Í dagbók flugvélarinnar var hinn 9. júni 2000 staðfest að árskoðun hefði verið framkvæmd af Flugvélaverkstæði G. V. Sigurgeirssonar ehf. Ekki kemur fram að um sérstaka staðfestingarskoðun (Conformity Inspection) hafi verið að ræða og listinn sem gerður var yfir lofhæfifyrirmælin var byggður á hinum ófullnægjandi lista sem kom með flugvélinni frá Bandaríkjunum. Gangtími flugvélarinnar var þá skráður samtals 3431 klst. Í dagbókum hreyfils og loftskrúfu var gangtími hvors um sig skráður 41 klst. frá síðstu grannskoðun. Heildargangtími hreyfils og loftskrúfu frá smiði var óþekktur. Á grundvelli árskoðunarinnar var sótt um lofhæfiskirkteini til atvinnuflugs. Í umsókninni var tekið fram að loftfarið væri búið tekjum til sjónflugs og til takmarkaðs netursjónflugs. Þó svo öll gögn sem formlega er krafist við útgáfu lofhæfiskirkteinis hafi verið fyrir hendi var tilefni til þess að gera athugasemdir, m.a. vegna ófullnægjandi frágangs þeirra.

Af framangreindu er ljóst að tæknistjóri gekk ekki nægilega vel úr skugga um að öll lofhæfifyrirmæli hafi verið framkvæmd. Ekki bar honum ótvírað skylda til að skoða loftfarið sjálft; hann virðist hafa notað afrit lofhæfifyrirmæla (AD-nótu lista) frá viðurkenndu verkstæði, en æskilegt hefði verið að nota nákvæmari aðferðir. Hins vegar verður ekki séð að nein reglugerðarákvæði hafi verið brotin þótt þessar aðferðir hafi verið viðhafðar. Þó ber að vekja athygli á því að umráðanda loftfars ber samkvæmt 26. gr. loftferðalaga nr. 60/1998 skylda til að sjá svo um að loftfar í notkun sé lofhæft og ber ábyrgð á að því fylgi gilt lofhæfiskirkteini. Það kemur svo í hlut tæknistjóra að sjá um framkvæmd, sbr. reglugerð um flutningaflug nr. 641/1991, gr. 3.3.4. Samkvæmt c-lið 20 gr. loftferðalaga er svo mælt að lofhæfi sé háð því að reglum og fyrirmælum flugmálayfirvalda um stjórnun á viðhaldi sé framfylgt.

11.1.5 Farþegalistar.

Flugrekandinn, L.Í.O. ehf. lagði fram skrá með skírnarnöfnum 300 farþega, sem fluttir voru frá Vestmannaeyjum 7. ágúst 2000. Föðurnaefna er þar getið í 37 tilfellum, en engar frekari upplýsingar voru til um hina farþegana. Í þessum hópi var getið aldurs tveggja stúlkubarna, þriggja og sex ára. Kynjaskiptin var 186 karlar og 114 konur. Í skránni var ekki tilgreint hvenær hver farþegi fór frá Vestmannaeyjum, með hvaða flugvél hann fór eða hvert. (Lokaskýrsla, kafli 1.17.1).

Samkvæmt 19. gr. loftferðalaga nr. 60/1998 segir að i loftfari sem sé í flugferðum samkvæmt þeim lögum skuli vera:

f. farþegalisti, ef loftfarið flytur farþega í flugi milli landa, og skulu þar greind nöfn þeirra, flugvöllur þar sem þeir eru teknir og flugvöllur sá er þeir ætla til; farþegalisti skal jafnframt liggja frammi í brottfararflughöfn, og gildir það einnig um innanlandsflug.

Ljóst er af framangreindu að fjarri fer að þessu ákvæði hafi verið fullnægt. Ekki verður séð hvaða farþegar voru um borð í hverri flugvél. Afrit farseðla var ekki skilið eftir á brottfararstað sem merkt væru hverju flugi. Til viðbótar framangreindu ákvæði má nefna að í Flugupplýsingahandbókinni (AIP-RAC 2-4 gr. 1.3) eru tilmæli um að

skilja skuli eftir flugáætlun með nafnalista og heimilisföngum. Því er ljóst að ekki er gert ráð fyrir að fornafn eitt og sér nægi sem skrá til að rekja eftir.

11.1.6 Helztu athugasemdir RNF um flugrekstur L.I.O.

11.1.6.1 Hleðsluskrár, flugtaksþyngd, þyngdarmiðja.

Í 2. kafla lokaskýrslu RNF, „Greining þáttu“ eru dregnar saman helztu athugasemdir við flugrekstur L.I.O. Þar segir þetta:

Engin eyðublöð komu fram hjá flugrekandanum fyrir gerð hleðslu- og jafnvægisskrár TF-GTI. Ekki reyndist unnt að fá hleðsluskrá og jafnvægisútreikninga fyrir þau flug sem flugvélin hafði farið frá því að hún var tekin í notkun hinn 16. júní 2000. Þá kom enginn farþegalisti fram og engir farþegalistar höfðu verið gerðir fyrir þau flug sem farin voru á þessari flugvél 7. ágúst 2000.

Flugmenn TF-GTI hafa borið að þeir hafi reiknað út flugtaksþyngd ásamt stöðu þyngdarmiðju fyrir hvert flug, en vegna skorts á eyðublöðum hafi útreikningunum ekki verið haldið til haga. Þeim hafi einnig verið ljós þau vandkvæði sem fylgdu því að nota öll sæti flugvélarinnar og að staða þyngdarmiðju yrði nærrí aftari mörkum þegar fullorðnir farþegar sætu í aftursætunum og þegar farangur var í farangurshólfiniu þar fyrir aftan. Eins og áður kom fram var þeim ekki kunnugt um að breytingar þær sem framkvæmdar höfðu verið á flugvélinni hefðu áhrif á leyfða hámarksþyngd hennar.

RNF telur að þegar slysið varð hafi flugvélin verið þyngri en nam leyfilegri hámarksþyngd, 3530 pundum, þar sem skilyrði um lágmarkseldsneyti í aðal- og vængendatönkunum voru ekki uppfyllt. Hins vegar var flugvélin liklega innan við 3800 pund. Þyngdarmiðjan var aftarlega en þó innan leyfðra marka.

11.1.6.2 Flugmenn Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf.

11.1.6.2.1 Skortur á eyðublöðum um flugtaks- og lendingarþyngd.

Um störf flugmanna L.I.O. ehf. segir þetta í lokaskýrslu RNF, kafla 1.17.1:

Auk flugmannsins sem fórst í slysinu höfðu þrír aðrir flugmenn flugrekandans flogið flugvélinni frá því hún var tekin í notkun í júní 2000. Ekki verður annað séð af fyrilliggjandi gögnum en að allir hafi þeir beitt svipuðu verklagi, þ.e.a.s. þeir virðast ekki hafa skilið eftir nein gögn sem nota mætti til þess að sannreyna hvort hleðsla flugvélarinnar hafi verið innan leyfðra marka. Flugmönnum TF-GTI var ljóst að þeim bar að reikna út rétta flugtaks- og lendingarþyngd og reikna út stöðu þyngdarmiðju flugvélarinnar fyrir hvert flug. Aðspurðir hafa þeir borið að þeir hafi gert slika útreikninga, en vegna skorts á eyðublöðum hafi þeim ekki verið haldið til haga. Þeim voru einnig ljós þau vandkvæði sem fylgdu því að nota öll sæti flugvélarinnar og að staða þyngdarmiðju yrði nærrí aftari mörkum þegar fullorðnir farþegar sætu í aftursætunum og þegar farangur var í farangurshólfiniu þar fyrir aftan.

Fram kom að þeim var ekki kunnugt um að breytingar þær sem framkvæmdar höfðu verið á flugvélinni hefðu haft skilyrt áhrif á leyfða hámarksflugtaksþunga hennar (sbr. kafla 1.18.11).

Þeim var ekki kunnugt um að lofthæfifyrirmæli höfðu verið gefin út varðandi eldsneytismæla flugvélarinnar og um vinnubrögð við áfyllingu eldsneys. Í daglegum rekstri voru þeir vanir að hafa litla tröppu um borð svo unnt væri að komasti að áfyllingaropum tankanna og mæla eldsneytið í þeim með stiku sem geymd var í setisvasa í flugvélinni. Þegar slysið varð, var slik trappa ekki um borð í TF-GTI en slikar tröppur voru til staðar á Selfossi og á flughlaðinu í Vestmannaeyjum, handan þess staðar þar sem flugvélin var stöðvuð milli flugferða.

11.1.6.2.2 Engin gögn um hleðslu.

Þá virtust flugmenn ekki hafa skilið eftir nein gögn sem nota mætti til að sannreyna hvort hleðsla flugvélarinnar hefði verið innan leyfðra marka. (Lokaskýrsla RNF, kafli 1.17.1, sbr. 2. kafla, „Greining þáttu“).

11.1.6.3 Um eldsneytiseyðslu hreyfils flugvélarinnar.

Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.5, segir þetta um eldsneytiseyðslu hreyfils flugvélarinnar:

Samkvæmt upplýsingum frá flugrekandamum, var miðað við 60 litra eyðslu hreyfilsins á klst. í starfrækslu flugvélarinnar.

Síðan segir í 2. kafla, „Greining þáttu“:

Strax við undirbúnning flugsins frá Reykjavík um morguninn 7. ágúst kom fram misrämi í mati flugmanna á eldsneytiseyðslu flugvélarinnar. Flugmaðurinn sem flaug flugvélinni næsta flug á undan, þ.e. frá Reykjavík til Vestmannaeyja og til baka kvöldið áður eftir að aðaltankarnir höfðu verið fylltir, hafði fyrir það flug gert ráð fyrir 5:00 klst. flugþoli (67 litrar/klst) en þetta flug hans tók 63 minútur. Fyrir flugið frá Reykjavík til Vestmannaeyja að morgni 7. ágúst gaf flugmaðurinn sem nú hugðist fljúga flugvélinni upp 4:30 klst. flugþol en ekkert eldsneyti hafði verið sett á tanka flugvélarinnar á milli þessara ferða. Þetta mat hans var í samræmi við þá eldsneytiseyðslu sem RNF telur að hann hafi reiknað með i flugi sínu allan þennan dag, eða 60 litra/klst.

Af þessu má sjá að flugrekandinn hefur ekki gefið flugmønnunum nákvæmar upplýsingar um eldsneytiseyðslu hreyfilsins, þótt suma þeirra hafi ef til vill grunað að hann eyddi meiru. Flugrekandinn hefur bersýnilega miðað upplýsingar sínar við eyðslu í farflugi á löngum leiðum. Flugið 7. ágúst var sérstaks eðlis þar sem þar voru mörg flugtök, margar lendingar, akstur, bið og upprekeyrsla. Svo er að sjá sem flugmaður TF-GTI hafi lagt til grundvallar mati sínu á flugþoli að hreyfillinn hafi eytt 60 litrum á klst. þótt aðrir flugmenn hafi miðað við meiri eyðslu.

11.1.6.4 Yfirlit um framangreindar athugasemdir.

1. Færslu leiðarflugbókar var áfátt.
2. Eldsneytis- og oliuskrá var ekki í flugrekstrarhandbók með þeim gögnum sem flugrekandi lagði fyrir RNF.
3. Í flugrekstrarhandbók voru ekki gildandi reglugerðarákvæði um flug- og vinnutímamörk eða áætlunar um hvíldartíma.
4. Í flughandbók skorti allar upplýsingar um afleiðingar þær sem fylgdu því að fljúga flugvélinni eftir að henni hafði verið breytt 28. desember 1996.
5. Engin eyðublöð komu fram hjá flugrekanda fyrir gerð hleðslu- og jafnvægisskrár. Ekki sékkst hleðsluskrá og jafnvægisútreikningar fyrir flug frá 16. júní 2000.
6. Ekki höfðu allir hlutar lofhæfifyrirmæla verið framkvæmdir í samræmi við það sem þar er boðið. Lýsing á verklagi við áfyllingu umfram 284 litra hafði ekki verið sett í flughandbók. Merkingar á magnmælum eldsneytistanka voru ófullkomnar. Flugmenn treystu ekki mælunum.
7. Listi yfir lofhæfifyrirmæli var reistur á ófullnægjandi lista sem kom frá Bandaríkjum.

8. Farþegalistar voru ófullkomnir og ekki í samræmi við lög.
9. Flugmönnunum var ókunnugt um áhrif breytinganna á flugvélinni 28. desember 1996 á skilyrtan hámarksþunga flugvélarinnar. Þeim var ekki heldur kunnugt um að lofthæfisfyrirmæli hefðu verið gefin út um eldsneytismæla flugvélarinnar og vinnubrögð við áfyllingu eldsneytis.
10. Flugmenn höfðu ekki nákvæmar upplýsingar um eldsneytiseyðslu hreyfilsins. Svo virðist sem flugmaður TF-GTI hafi 7. ágúst 2000 lagt til grundvallar að hreyfillinn eyddi 60 litrum á klst.

Og þá er komið að því að huga að eftirlitshlutverki Flugmálastjórnar:

11.2 Um eftirlit Flugmálastjórnar með Leiguflugi Ísleifs Ottesen ehf.

11.2.1 Lagaákvæði.

Í lögum um loftferðir nr. 60/1998 eru ákvæði um stjórn flugmála í II. kafla. Í 5. gr. segir þetta:

Samgönguráðherra fer með yfirstjórn flugmála.

Í 6. gr. segir:

Flugmálastjórn Íslands er sérstök stofnun undir stjórn flugmálastjóra sem fer með framkvæmdarvald samkvæmt lögum þessum og öðrum lögum og stjórnvaldsreglum sem settar eru á sviði loftferða.

Í 1. gr. reglugerðar nr. 441/1997 um Flugmálastjórn, skipulag og verkefni segir:

Flugmálastjórn hefur eftirlit með því að lögum, reglugerðum og fyrirmælum um flugstarfsemi sé framfylgt, með sérstakri áherzlu á flugöryggi.

Það sem rakið hefur verið í framangreindum köflum sýnir að rekstur L.I.O. hefur engan veginn verið hnökralaus. Reglur hafa verið brotnar og góðir starfshættir fjarri því að hafa verið í heiðri hafðir.

Eftirlit Flugmálastjórnar fer aðallega fram með tvennum hætti. Annars vegar með því að réttilega sé staðið að viðhaldi og hins vegar með sjálfum flugrekstrinum.

11.2.2 Viðhald flugvélá.

Skriflegur samningur var milli L.I.O. ehf. og Flugvélaverkstæðis G. V. Sigurgeirssonar dags. 28. desember 1994. Verkstæðið tók að sér viðhald og tæknistjórn flugvélá sem skráðar voru á flugrekstrarleyfi L.I.O. ehf. Reksturinn fellur undir reglugerð um flutningaflug nr. 641/1991 með síðari breytingum og samkvæmt gr. 3.3.4 er tæknistjóri flugrekanda ábyrgur fyrir öllu sem lýtur að tæknistjórn og viðhaldi, svo sem innkaupum á varahlutum, túlkun á lofthæfisfyrirmælum og skipulagi á viðhaldi.

Ísland er aðili að Flugöryggissamtökum Evrópu (JAA). Í samræmi við þær reglur sem þar gilda – JAR-reglum – (Joint Aviation Requirements) breyttust starfshættir Flugmálastjórnar, en í reglum JAR-145 sem gilda um viðhaldfyrirtækin og JAR-OPS

sem taka til flugreknda er áskilið að fyrirtækin komi á fót gæðakerfi og tilnefni gæðastjóra. Hvort tveggja þarf samþykki Flugmálastjórnar.

Jafnframt ber fyrirtækjunum að leggja fram og fá samþykkta gæðahandbók með skriflegum verklagsreglum fyrir starfsemina. Með þessum gæðakerfum fyrirtækja í atvinnuflugi hesur hluti eftirlitsins færzt til fyrirtækjanna sjálfsra. Gæðastjórinn er ábyrgur fyrir því að úttektaráætlun sé gerð, þar sem fullnægt er öllum kröfum í reglugerð þeirri sem fyrirtæki starfar eftir og að sjá um að innri úttektir séu framkvæmdar í samræmi við áætlunina.

Síðan segir í lokaskýrslu RNF í kafla 1.17.3.1:

Eftirlit Flugmálastjórnar er aðallega fölgð í úttektum, þar sem virkni gæðakerfisins er staðfest. Flugmálastjórn gerir og vinnur eftir úttektaráætlun fyrir hvert fyrirtæki fyrir sig, sem nær yfir öll reglugerðarákvæði sem fyrirtækið starfar eftir. Framkvæmd úttektar Flugmálastjórnar sem og innri úttektar fyrirtækjanna sjálfsra, meðferð og afgreiðsla frávika, skal vera samkvæmt almennt viðurkenndum aðferðum gæðastjórnunar.

Flugvélaverkstæði G. V. Sigurgeirssonar ehf. starfar samkvæmt JAR-145 og hefur viðurkenningu flugmálastjórnar, nr. ICAA 005. Fyrirtækið hefur gæðastjóra og samþykkta gæðahandbók. Samkvæmt upplýsingum frá framkvæmdastjóra fyrirtækisins var framkvæmd ein innri úttekt hjá fyrirtækinu 1999 og tvær árið 2000. Nokkur frávik voru skráð og voru þau afgreidd samkvæmt samþykktu verklagi þar um.

Samkvæmt gögnum frá Flugmálastjórn voru framkvæmdar tvær úttektir á Flugvélaverkstæði G. V. Sigurgeirssonar ehf. árið 1999 og þjár árið 2000. Ein af úttektunum árið 2000 var framkvæmd af úttektarnefnd JAA, samhlíða úttekt á Flugmálastjórn. Í þessum úttektum voru skráð að meðaltali fimm frávik sem voru öll meðhöndluð samkvæmt viðurkenndu verklagi. Eitt af þeim frávikum sem Flugmálastjórn gerði athugasemd við í úttekt 25. nóvember 1999 var vegna lofthæfisfyrirmæla sem vörðuðu flugrekstur en ekki viðhald og hafði verið kvittað fyrir sem „framkvæmt“ þegar í raun engin tilvisun var til staðar um þá vinmu. Tæknistjóri fyrirtækisins afgreiddi þetta frávik með því að staðfesta framkvæmdina með skoðun eftir að athugasemdirnar barst.

11.2.3 Flugrekstur.

Samkvæmt reglugerð nr. 641/1991 um flutningaflug þarf L.Í.O. ehf. ekki að hafa gæðakerfi eða tilnefndan gæðastjóra þar sem reglur JAA ríkjanna um flugrekstur (JAR-OPS1) sem giltu hér þegar slysið varð náðu einungis til þeirra sem reka flugvélar með heildarflugmassa umfram 10 tonn og/eða ætlaðar eru til flutnings á 20 farþegum eða fleirum. Gildistöku reglnanna var að öðru leyti frestað með auglýsingu samgönguráðherra 9. marz 1998. Flugrekstur L.Í.O. ehf. lýtur því ákvæðum reglugerðar nr. 641/1991 um flutningaflug. Fyrirtækið þarf því hvorki að hafa gæðakerfi né gæðastjóra.

Eftirlit Flugmálastjórnar fer því fram með því að rekstur slikein flugreknda er skoðaður með formlegum hætti og eftirlitsflugferðum þar sem eftirlitsmaður Flugmálastjórnar fylgist með því hvernig fyrirtækið undirbýr og framkvæmir flug.

Samkvæmt upplýsingum Flugmálastjórnar var ekki gerð áætlun um úttektir og/eða skoðanir á flugrekstri L.Í.O. fyrir árin 1999 og 2000. Síðan segir í lokaskýrslu RNF í kafla 1.17.3.2:

Flugmálastjórn hefur upplýst RNF um að formleg úttekt á flugrekstri L.Í.O. ehf./Air Charter Iceland hafi síðast verið gerð í janúar 1998. Síðan þá hafi eftirlit með flugrekstrinum átt sér stað einkum i formi samtala og bréfaviðskipta, oft i tengslum við yfirferð á tillögum flugrekandans að nýrri flugrekstrarhandbók sem ætlað er að uppfylli kröfur JAR-OPS 1 og ennfremur i formi yfirferðar á námskeiði (JAR-FCL) til flokksréttinda á flugvélar félagsins.

RNF áleit fljótlega að hverjar svo sem orsakir slyssins kynnu að vera þá hefðu komið í ljós visbendingar við rannsókn slyssins um ákveðin atriði i flugrekstrinum, sem tafarlaust þyrfti að bregðast við. Flugöryggissvið Flugmálastjórnar var látið vita af þessu með símtali hinn 11. ágúst 2000. Þessu var síðan fylgt eftir með því að RNF boðaði til fundar með flugmálayfirvöldum. Fundurinn var haldinn á skrifstofu RNF hinn 17. ágúst, þar sem RNF kynnti athugasemdir sínar varðandi rekstur TF-GTI. Á fundinum lagði Flugmálastjórn fram afrít af bréfi sem dagsett var 14. ágúst 2000 sem stilað var á og sent til flugrekstrarstjóra allra litlu flugfélaganna.

Í bréfinu kom m.a. fram að flugöryggissvið Flugmálastjórnar vildi að gefnu tilefni áréttu og beina þeim tilmælum til þeirra sem málið varðar að fylgja eftir út í æsar að fyrirflugsskoðanir væru gerðar af ítrusu nákvænni í samræmi við handbækur flugvél og fyrir þær væri kvittað, massa- og jafnvaegisútreikningar viera gerðir fyrir hvert flug og skrá um hleðslu og dreifingu massa varðveitt, jafnframt að farþegalisti væri gerður, hann varðveittur á brottfararstað og hann skuli vera ótvíraður.

Það sem nú hefur verið rakið sýmir að eftirlit Flugmálastjórnar hefur ekki verið nægilega virkt og ekki veitt það aðhald sem nauðsynlegt er. Einkum vekur athygli að rekstur L.Í.O. ehf. var einungis tekinn formlega út í janúar 1998, en að öðru leyti hafi eftirlitið verið fölgjð í samtölum og bréfaskiptum. Ekki hafi verið gerðar áætlanir um úttektir og/eða skoðanir á flugrekstri L.Í.O. fyrir árin 1999 og 2000.

Þeir F og T taka þennan þátt málsins ekki sérstaklega fyrir og af því má álykta að þeir séu sammála RNF.

11.3 Eftirlit Flugmálastjórnar með flugrekstri í Vestmannaeyjum.

11.3.1 Flugöryggi á þjóðhátið 2000.

Þeir F og T ræða í 8. kafla skýrslu sinnar um flugöryggi í Vestmannaeyjum 7. ágúst 2000. Fyrst vitna þeir í 1. gr. reglugerðar nr. 441/1997 um Flugmálastjórn, skipulag og verkefni, en þar segir:

Flugmálastjórn Íslands hefur eftirlit með því, að lögum, reglugerðum og fyrirmælum um flugstarfsemi sé framfylgt, með sérstakri áherzlu á flugöryggi. [áherzla höfunda].

Þessu næst vísa þeir til eftirsarandi orða í lokaskýrslu RNF kafla 1.17.3:

Að gefnu tilefni hafði Flugmálastjórn talsverðan viðbúnað í Vestmannaeyjum umrædda helgi og hafði sent nokkra starfsmenn sina þangað til aðstoðar og öryggisgæzu á flugvellinum.

Síðan gera þeir aðallega tvær athugasemdir við starfsemi Flugmálastjórnar í Vestmannaeyjum þennan umrædda dag.

Hin fyrri laut að því að starfsfólki Flugmálastjórnar hafi yfirsést að einn flugmaður – væntanlega sá sem fórst – hafi farið merkjanlega fram úr lögmætu hámarki flugstunda eða því hafi láost að gripa til aðgerða ef þeir hafi tekið eftir því.

Hin síðari laut að því að ekki virðist hafa verið neinn starfsmaður flugöryggissviðs á vakt í Vestmannaeyjum. Lýsa þeir furðu sinni á að ekki hafi verið gerðar neinar ráðstafanir til að hafa eftirlit með flugöryggisþáttum, þótt Flugmálastjórn hafi verið ljóst umfang og eðli flugrekstursins. Ef þetta hefði verið gert sé líklegt að athygli hefði vakið að flugmaður hefði verið á flugvakt langt umfram það sem heimilt væri.

Síðan segja þeir:

Jafnvel þótt talsverður hópur starfsmanna flugmálastjórnar væri til staðar virðist gagnsemi þeirra hafa verið vafasöm. Til eru færslur í flugumferðadagbókum beeði Vestmannaeyja og Reykjavíkur varðandi örðugleika við að ná sambandi við starfsfólk flugmálastjórnar þegar mikið lá við. Flugumferðarstjórar fiera ekki mál sem þessi i dagbækur sínar, nema mjög mikið liggi við og þeir telji að kringumstæður gefi tilefni til með því um sé að ræða mál er varðar öruggi eða alvarleg starfsrekstrarmál. Einnig var því haldið fram að sumir starfsmenn Flugmálastjórnar væru á stundum ófærir um að framkvæma skyldustörf á fullkominn hátt og að sumir starfsmenn flugmálastjórnar tekju þátt í hátiðahöldunum flugmálastykldum þeirra til vansa.

Flugmálastjórn segir að hún hafi aukið eftirlit sitt með flugrekstri á síðari þjóðhátiðum.

11.3.2 Verksvið Flugmálastjórnar.

Hér er Flugmálastjórn og starfsmenn hennar bornir þeim sökum, að engar sérstakar ráðstafanir hafi verið gerðar til að sinna flugöryggisþætti eins og tilefni hafi verið. Þetta hafi átt þátt í að flugmaðurinn hafi farið stórlega fram úr heimiluðum flugtíma. Í því samhengi er skírskotað til færslna í flugumferðardagbókum um örðugleika á að ná sambandi við starfsfólk Flugmálastjórnar þegar mikið lá við. Þetta hefðu þeir F og T þurft að skýra nánar, t.d. með því að nefna dæmi.

Við þetta er það að athuga að það er ekki í verkahring Flugmálastjórnar, heldur flugrekanda að gæta þess að flugmenn starfi innan lögglegra vinnutímamarka auk þess sem flugmennir sjálfir hljóta að gefa því gaum og bera nokkra ábyrgð. Þótt engan veginn sé til eftirbreytni að fara fram úr 10 klst. flugvaktartíma verður 13. klst flugvakt varla felld undir stórfelt brot. Sá tími er leyfður við ófyrirséðar aðstæður. Það sem er aðfinnsluvert við flugrekandann er að þessar aðstæður voru engan veginn ófyrirséðar.

Þá gefa þeir F og T í skyn með óljósum orðum að starfsmenn Flugmálastjórnar hafi ekki sinnt störfum sínum sem skyldi og ummæli þeirra verða varla skilin á annan veg en þeir hafi verið ófærir til sliks vegna áfengisneyzlu. Þetta kveðst Flugmálastjórn hafa kannað og hefur hafnað þessum ásökunum.

Þeir nefna engin dæmi né vitna til neinna sönnunargagna máli sínu til stuðnings. Eðlilegar skýringar kunna að vera á því, að örðugt sé að ná sambandi við starfsfólk, en ekki virðist þeim F og T þótt ástæða til að huga nánar að því.

12.0 Björgunarpáttur.

12.1 Gagnrýni Forwards og Taylors á takmarkaða umfjöllun í lokaskýrslu RNF.

Í 9. kafla skýrslu sinnar taka þeir F og T til skoðunar hverjir hafi verið möguleikar á að komast af eftir slysið. Þar segja þeir þetta:

Í grein 1.15 skýrslunnar [lokaskýrslu RNF] er hálfsiðulýsing á björgunaraðgerðum og staðsetningu flaksins og boðin er eftirfarandi greining (réttilega að finna í 2. hluta): „*Af áverkum sem fólkid hafði má ætla að allir hafi misst meðvitund við höggjó þegar flugvélín skall i sjóinn. Möguleikar á að komast af voru því litlir og byggðust fyrst og fremst á því hversu fljótt hjálpt værist og hversu fljótt lifsgunaraðgerðir gætu hafist.*“

Ekki var gerð nein tilraun í skýrslunni til að leggja fram staðreyndir upplýsinga varðandi þessa frásögu sem finna má í 1. hluta og ekki var heldur nein nánari greining í 2. hluta né neinar niðurstöður eða tillögur í öryggisátt í 3. eða 4. hluta varðandi möguleikana á að lífa af.

[...]

Síðari skýrsla dags, 12. mars 2002 fer langleiðina að taka á þessum yfirsjónum og ber að vona að RNF muni í framtíðinni sinna þeim í tima. Ein setning í síðari skýrslunni, þ.e. „*Skipulag og stjórnun björgunarsstarfa, svo og leknismæðferð slasaðra eru hins vegar að jafnaði utan þess vettvangs sem RNF kemur að í skýrslum sinum*“ gefur þó til kynna að enn kunní að vera vandamál og að í framtíðinni kunní björgunarpættirnir að halda áfram að vera afgreiddir af RNF á ófullkominn hátt.

Allþjóðlegar leiðbeiningar í handbók ICAO um rannsókn flugslysa og atvika sýna fram á þörfina fyrir að „ákvæða staðreyndir, aðstæður og kringumstæður varðandi möguleika þeirra sem eru um borð á því að komast af eða ekki“. Fyrri útgáfa, sem ekki var endurnýjuð fyrir en síðla árs 2000 lagði áherzlu á að það væri „*jafn mikilvægt*“ og að ákvæða staðreyndir, aðstæður og kringumstæður varðandi orsakir slyssins. Aherzlan er á að tilgangur rannsóknarinnar er að gera tillögur um öryggi, sem beinast að því að draga úr fjölda meiðsla og dauðsfalla og að í fjölda slysa (en ekki öllum) sé hægt að ná því marki með því að taka á bæði orsakaþáttum og björgunarpáttum á jafnan hátt.

Þeir mæla með því að björgunarpættir verði framvegis hluti rannsóknar flugslysa og teknir föstum tökum, enda séu þeir mikilvægir og þá ekki sízt vegna þess að mun fleiri farþegar séu í stærstu flugvélum sem nota Reykjavíkurflugvöll.

12.2 Svör Rannsóknarnefndar flugslysa.

Við þetta gerir RNF svofellda athugasemd í 8. kafla greinargerðar sinnar:

Skýrsluhöfundar [F og T] gera þá athugasemd við að RNF hafi ekki fjallað nægilega ítarlega um þennan þátt í skýrslu sinni um slysið. Því til stuðnings segja þeir að í fyrra útgáfu á alþjóðlegrí handbók ICAO um rannsókn á flugslysum og atvikum hafi verið leiðbeiningar sem kalli á nákvæmari rannsókn en þá sem RNF framkvæmdi. Þessi útgáfa handbókarinnar var hins vegar leiðrétt nokkru ádur en skýrsla RNF um slysið kom út. RNF framkvæmdi síðar skoðun á þessum þætti að beiðni samgönguráðherra í samræmi við áðurnefndar leiðbeiningar.

12.3 Skýrsla um björgunarpátt.

Framangreind ábending þeirra F og T er réttmæt og tekur hin sérstaka rannsóknarnefnd undir hana. Kemur það á óvart að björgunarpættinum skyldi ekki vera gefinn meiri gaumur í rannsókninni. Í athugasemdum RNF við skýrsludrög hinnar sérstöku rannsóknarnefndar dags, 19. janúar 2005 segir að við gerð lokaskýrslu hafi RNF farið eftir leiðbeiningum í fylgiskjali um form slikra skýrslna í 8. útgáfu Viðauka 13 sem kom út í júlí 1994.

Í viðauka 13 við alþjóða flugmálasáttmálann og fyrrgreindri Handbók Alþjóða flugmálastofnunnarinnar – ICAO – um rannsóknir flugslysa IV. hluta, fylgiskjal (Doc) 9756, sem kom út árið 2003 (sbr. kafla 10.1) og fjallar um skýrslugerð (Reporting) eru leiðbeiningar um form lokaskýrslu þar sem teknir eru til skoðunar möguleikar á því að menn lífi af flugslys.

Framangreindur viðauki kom út 2003 eftir að skýrsla RNF birtist þannig að hann verður ekki lagður til grundvallar mati á störfum RNF, en hin sérstaka rannsóknarnefnd vill vekja athygli á tvennu: Í fyrsta lagi, að áður en IV. hluti handbókarinnar var birtur, gilti Handbók Alþjóða flugmálastofnunarinnar um rannsókn flugslysa, fylgiskjal (Doc) 6920, sem er frá fyrri hluta árs 1970. (Manual of Aircraft Accident Investigation. Fourth Edition 1970. International Civil Aviation Organization). Í þeiri handbók er heill kafla um möguleika á að menn lífi af flugslys – um leit, horfur á björgun og aðra úrkosti. Í öðru lagi hefur það verið almenn venja í mörgum löndum að gera grein fyrir því, hvernig staðið hafi verið að leit, björgun og öðrum úrræðum til að menn lífi af flugslys, þar á meðal ef flugvél lendir í vatni. Þrátt fyrir orðin „stutt lýsing á leit, brottflutning og björgun...“ í viðauka 13 stóð ekkert í vegi fyrir að RNF kannaði þessa þætti rækilegar en gert var við upphaf rannsóknar. Ef aðrir hefðu átt að fjalla um björgun, t.d. Landhelgisgæzlan eða Slysavarnarfélagið, sbr. reglur nr. 207/1990 um skipulag og yfirstjórn leitar og björgunar á hafinu og við strendur Íslands, hefði verið rétt að geta þess í lokaskýrslu RNF. Það eru almennt viðurkenndir starfshættir þeirra sem rannsaka og rita skýrslur um afleiðingar flugslysa að gefa björgunarúrræðum sérstakan gaum.

Úr þessu var bætt með skýrslu sem var birt 12. mars 2002 undir heitinu: *Greinargerð um björgunarþátt slyssins þegar flugvélin TF-GTI fórst í Skerjafirði 7. ágúst 2000*. Fylgdu henni greinargerð tveggja lækna; var annar sérfræðingur í bæklunarskurðlækningum, en hinn í bráðalæknisfræði. Má því vænta að þessum þáttum verði gaumur gefinn framvegis.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd telur að með þeim aðgerðum sem viðhafðar voru hafi allt verið gert sem í mannlegu valdi stóð til að bjarga þeim sem í flugvélinni voru og annað skipulag hefði ekki stoðað eins og hér stóð á. Á hinn böginn verður að hafa vakandi auga með úrbótum, enda kann svo að fara að stærri flugvélum hlekkist á.

12.4. Neyðaráætlanir.

Þeir F og T telja að þeim hefði átt að gefa gaum við rannsókn slyssins þótt ekki séu skýrar ábendingar um hvort það hefði haft áhrif á afleiðingar slyssins hvernig þeim var framfylgt. Þeir vekja hins vegar sérstaka athygli á aðferðinni við útkall almannavarna sem skoða ætti nánar. Leggja þeir til að almannavarnir verði ávallt kallaðar til þegar flugslys verði, en ekki einvörðungu þegar a.m.k. 15 manns séu um borð. Rökin fyrir því eru að við útkall kunni upplýsingar að vera ónákvæmar, starfsreglur almannavarna sjálfra gera ráð fyrir „tvöfaldri athugun á starfsreglum annarra stofnana“ og heppilegast sé að fyrstu viðbrögð við slysi séu öflug, enda auðveldara að draga úr viðbúnaði en auka hann.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd tekur undir það að neyðaráætlunum sé sérstakur gaumur gefin og þær séu í stöðugri endurskoðun.

13.0 Yfirlit yfir niðurstöður í lokaskýrslu RNF og athugasemdir Forwards og Taylors.

13.1 Mat Forwards og Taylors á lokaskýrslu RNF.

Í 1. kafla skýrslu sinnar gera þeir F og T úttekt á gæðum lokaskýrslu og rannsóknar RNF og þar birtast lokaniðurstöður þeirra. Þeir leggja til grundvallar kafla í lokaskýrslu RNF sem ber yfirschriftina „Niðurstöður. Líklegir orsakaþættir eru merktir með stjörnu.“ Því er rétt í lokin að fara yfir niðurstöður RNF og athugasemdir F og T með hliðsjón af því sem rakið hefur verið í greinargerð þessari.

13.1.1 Útgáfa lofhæfiskirteinis.

Lokaskýrsla RNF:

3.1 Flugvél TF-GTI hafði gild skrásetningar- og lofhæfiskirkirteini til flutningaflugs útgefin af Flugmálastjórn.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.1 Þar segir að flugvél hafi haft gilt lofhæfiskirkirteini. Með tilliti til vafasamrar sögu hreyfilsins, sem segir í grein 1.18.14 í skýrslunni, verður að taka þessari niðurstöðu með varfærmí.

Hér virðast þeir F og T rugla því saman hvort skirkirteinið hafi verið gilt og því hvort rétt hefði verið að gefa það út. Vissulega hafði flugvél gild lofhæfiskirkirteini þótt niðurstöðan sé sú að ekki hefði átt að gefa það út að svo stöddu, enda gagnrýnir RNF útgáfu þess. Gilt var það þangað til útgáfa þess hefði verið afturkölluð. Þessi athugasemd þeirra F og T virðist reist á misskilningi um eðli stjórmarathafna.

13.1.2 Blindflug.

Lokaskýrsla RNF:

3.4 Flugið var þjónustuflug í sjónflugi á flugvélinni TF-GTI með einn flugmann og fimm farþega frá Vestmannaeyjum til Reykjavíkur.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.4 Þótt flugið hafi verið tilkynnt sem sjónflug var það framkvæmt að hluta til í blindflugi. Með því flugvél var ekki fullgilt fyrir blindflug í atvinnuflugi er þessi niðurstöða ónákvæm.

Á þessa athugasemd F og T má fallast. Orðalag í lokaskýrslu RNF hefði mátt vera nákvæmara.

13.1.3 Farþegalisti.

Lokaskýrsla RNF:

3.10 Farþegalisti var ekki gerður fyrir flugtak frá Vestmannaeyjum samkvæmt ákvæðum loftferðalaga.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.10 Þótt farþegalisti hafi ekki fundizt eru ekki boðnar neinar sannanir til stuðnings þeiri niðurstöðu að hann hafi ekki verið gerður. Virðist það því vera ætlan.

Listi yfir farþega í síðasta fluginu frá Vestmannaeyjum þann 7. ágúst hefur ekki komið í leitirnar. Þeir farþegalistar sem fyrir liggja eru ekki gerðir úr garði í samræmi við fyrirmæli loftferðalaga. Þar sem lögskylt er að gera slika lista hvílir sönnunarbyrði um gerð þeirra á flugrekanda, en hvorki á Flugmálastjórn né Rannsóknarnefnd flugslysa.

13.1.4 Eldsneytis- og oliuskrá.

Lokaskýrsla RNF.

3.11^{1*} Eldsneytis- og oliuskrá hafði ekki verið haldin samkvæmt reglum frá því að flugrekandinn tók flugvélina í notkun. Flugmaðurinn hafði því ekki tiltækari nákvæmar upplýsingar um raunverulega eyðslu flugvélarinnar miðað við flugtima.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.11 Með því flugreksturinn á slysadegi náði til um 20 stuttra flugferða hefðu venjuleg gögn, sem mundu hafa varðað talsvert lengri flug, orðið til litils gagns fyrir flugmanninn við að reikna út eldsneytið, er hann hefði yfir að ráða þegar hann hóf lokaflug sitt. Raunar þurfti RNF að leita til sérfræðinga til að ákvarda hver eldsneytisnotkunin hefði verið við þessar óvenjulegu kringumstæður. Var það því ekki vegna þess að skýrslur höfðu ekki verið færðar að flugmaðurinn hafði ekki upplýsingarnar, það var vegna þess að þessar upplýsingar voru honum ekki auðveldlega aðgengilegar.

Telja verður það einkennilega niðurstöðu þeirra F og T að lítt hefði stoðað að færa eldsneytis- og oliuskrár. Þótt ekki hefði verið rétt að treysta þeim í blindni, hefðu þær með hæfilegri gagnrýni veitt leiðsögn. Auk þess verður að hafa í huga að lögskylt er að halda slikar skrár og hafa þær aðgengilegar hvernig svo sem metnar eru þær upplýsingar sem þar eru.

13.1.5 Gekk flugmaðurinn úr skugga um eldsneytismagn?

Skýrsla RNF:

3.12* Flugmaðurinn virðist ekki hafa gengið úr skugga um hvert eldsneytismagnið á tönkum flugvélarinnar var fyrir brottförina frá Vestmannaeyjum.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.12 Hvar er sönnun þess að flugmaðurinn gekk ekki úr skugga um eldsneytismagnið í tönkum flugvélarinnar? Í grein 1.18.5 í skýrslunni [lokaskýrslu RNF] er sagt að enginn starfsmanna í Vestmannaeyjum muni eftir að hafa séð flugmanninn mæla eldsneytið þegar flugvélin var þar. Sú staðreynd að enginn man eftir því að sjá hann athuga eldsneytið þýðir ekki að hann hafi ekki gert það, sérstaklega með tilliti til þess hversu mikil var að gera á flugvellinum þennan dag. Með tilliti til stuttra flugferða á þessum degi hefði

¹ Liklegir orsakaþættir eru merktir með stjóru *.

athugun eldsneytis á Selfossi verið jafngild. Ekki er nein skýrsla um framburð starfsfólks á Selfossi varðandi þetta atriði.

Framburðir vitna eru vissulega ekki óbrigðul sönnunargögn, en í þessu tilfelli er ekki öðru til að dreifa. Þeim F og T nægir ekki að segja, að enda þótt enginn muni eftir að hafa séð flugmanninn athuga eldsneytið þýði ekki að hann hafi ekki gert það. Sá sem ber sliku við verður að benda á einhverjar staðreyndir sem eru til þess fallnar að veikja framburð þessara manna. Af annríki á flugvellinum í Vestmannaeyjum má allt eins draga þá ályktun að flugmaðurinn hafi ekki gefið sér tíma til að mæla eldsneyti. Þá er það ekki rétt hermt að ekki sé til nein skýrsla um framburð starfsfólks á Selfossi. Í lokaskýrslu RNF, kafla 1.18.5, er haft eftir afgreiðslumanni á Selfossflugvelli að hann hafi ekki séð flugmanninn mæla eldsneytismagn með stiku, en hins vegar séð hann standa í tröppu afgreiðslumannsins og reka fingur ofan í tankinn eftir að 60 litrum hafði verið bætt á hann. Við þetta bætist svo það að allir útreikningar sem gerðir hafa verið benda eindregið til þess að eldsneytisskortur hafi valdið því að hreyfillinn stöðvaðist og slysið varð. Þetta styður þann grun að flugmaður hafi ekki gengið nægilega úr skugga um eldsneytismagn í tönkum flugvélarinnar.

13.1.6 Vanmat á eldsneytiseyðslu.

Að þessum þætti vikja þeir F og T í tölulið 3.13-3.15.

Lokaskýrsla RNF:

3.13* Flugmaðurinn virðist hafa vanmetið eldsneytiseyðslu flugvélarinnar og ofmetið eldsneytismagn i tönkum hennar fyrir brottförina frá Vestmannaeyjum, en þá hafði flugvélin mun minna flugþol en hann áætlaði.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.13 Þessi yfirlýsing gildir eingöngu ef flugvélun hefur raunverulega orðið eldsneytislaus frekar en að hún hafi orðið fyrir eldsneytisskorti vegna misbeitingar stjórnþúnaðar eldsneytiskerfis.

Erfitt er að skilja þessa athugasemd þeirra F og T. Ummæli um vanmat á eldsneytiseyðslu og ofmat á eldsneytismagni þurfa engan veginn að merkja að eldsneyti hafi þorrið í flugvélinni; þau geta alveg eins falið í sér eldsneytisskort sem merkir þá að eldsneyti hafi orðið svo lítið í aðaltönkum að það hafi ekki nýzt eða verið í varatönkum og ekki tekizt að opna fyrir þá í tæka tið.

Lokaskýrsla RNF:

3.14 Ekki fundust bilanir við rannsókn slyssins, sem skýrt gætu aflatap hreyfilsins.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.14 Þessi niðurstaða er eingöngu gild vegna þess að engin alvarleg tilraun var gerð til að kanna aðrar mögulegar orsakir tapaðs afls.

Auðvitað má alltaf halda því fram að rannsaka megi betur og undir það getur hin sérstaka rannsóknarnefnd tekið. Nefndin telur að rétt hefði verið að rannsaka hreyfilinn nánar en gert var, t.d. með því að taka hann í sundur og skoða einstaka

hluta hans. Einnig hefði verið til bóta að greina oliu betur en gert var. Niðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar er þó sú að slík rannsókn hefði ekki breytt þeiri niðurstöðu RNF að eldsneytisskortur hafi valdið því að hreyfillinn stöðvaðist.

Lokaskýrsla RNF:

3.15* Gangtruflanir og aflatap hreyfilsins urðu líklegast vegna skorts á eldsneyti til hreyfilsins, vegna þess að eldsneyti á þeim tanki sem stillt var á gekk til þurrðar.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.15 Með því niðurstaða 3.13 gefur til kynna að flugvél hafi orðið eldsneytislaus virðist þessi niðurstaða viðurkenna að eldsneyti hafi vel getað verið til staðar, en að það hafi ekki verið notað vegna rangs vals. Þetta er ekki í samræmi við niðurstöðu 3.13.

Hér er verið að teygja á röksemendum umfram það sem leyfilegt er. Niðurstaðan í lið 3.13 þarf engan veginn að merkja að flugvél hafi orðið eldsneytislaus, eða með öðrum orðum, að allir tankar hafi verið tómir. Hún felur það eitt í sér að eldsneyti hafi skort til hreyfilsins vegna þess að eldsneyti hafi verið of lítið í þeim tanki sem stillt var á til að halda hreyfli gangandi þótt eitthvað hafi verið í öðrum tönkum sem hafi ekki nýzt, annað hvort vegna þess að ekki hafi tekizt að opna fyrir þá í tæka tíð eða vegna ósamhæfðs flugs. Þessi athugasemd F og T er því léttvæg fundin og ekkert innlegg í rannsóknina.

13.1.7 Aukaálag á flugmanninn.

Lokaskýrsla RNF:

3.16. Í aðfluginu til Reykjavíkurflugvallar skapaðist aukaálag á flugmanninn vegna annarrar flugumferðar, þar á meðal var Do-228 með kallmerkinu ICB-753, sem var í blindaðflugi frá Skaga að flugbraut 20, en fjórar flugvélar áætluðu lendingu nánast á sama tíma.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.16 Í þessari niðurstöðu segir að „aukadlag“ hafi verið á flugmanninn vegna ástands flugumferðarinnar. Aukið við hvað? Aftur virðist skýrslan leiða að því likum að flugmaðurinn hafi verið undir álagi vegna þess að hann hafi vitað að hann skorti eldsneyti. Eins og segir á öðrum stað eru engar sannanir þess efnis að flugmaðurinn hafi verið undir neinu álagi.

Hér spyrja þeir F og T við hvað aukaálag hafi orðið. Því svarar raunar RNF í framangreindum tölulið. Flugvél ratar í mikla flugumferð þegar hún kemur til lendingar og flugmaður þarf að hafa meiri gætur á fluginu en áður þegar hann var í farflugi án truflunar frá annarri umferð. Það er fullkomlega í samræmi við eðli málsins að slíkar aðstæður valdi einhverju aukaálagi. Menn geta verið undir aukaálagi þótt það heyrist ekki á rödd þeirra. Þarna er ekkert vikið að hugmyndum flugmannsins um eldsneytismagn og hugsanlega eldsneytispurrð svo að þarna eru þeir F og T að gera RNF upp hugsanir.

13.1.8 Krappur hringur í flugi áður en komið var á lokastefnu – Hringflugið.

Lokaskýrsla RNF:

3.18 Af óljósri ástæðu tók flugmaður TF-GTI svo krappan hring, að þegar flugvélin var um það bil yfir þróskuldi flugbrautarinnar var ICB-753 enn á flugbrautinni en u.þ.b. að aka út af henni á móts við flugskýli nr. 8. Flugumferðarstjórin mat svigrúm TF-GTI til lendingar ekki öruggt og gaf því flugmanninum fyrirmæli um að hætta við og fara umferðarhing.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.18 Niðurstaða þessi rekur skort á aðskilnaði milli [G]TI og Dornier-vélarinnar til aðgerðar flugmanns [G]TI þegar hann tók þróngan (krappa?) beygju þannig að þegar flugvélin var u.þ.b. yfir þróskuldi flugbrautarinnar var ICB-753 enn á flugbrautinni. Beygjan inn hófst í kjölfar leiðbeininga flugumferðarstjórans þar að lítandi. Eins og skýrt er á öðrum stað var skorturinn á aðskilnaði líklega vegna þess tima, sem Dornier flugvélin var enn á flugbrautinni eftir að hún lenti.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd hefur komið að þeirri niðurstöðu að F og T hafi ekki metið rétt þann tíma sem hringflugið á undan lokastefnunni tók. Þeir telji það hafa tekið tæpar 2 mínútur og þar af leiðandi hafi hringurinn ekki verið jafnkrappur og RNF telji, en RNF metur það svo að flugið hafi tekið tæpa mínútu og er hin sérstaka rannsóknarnefnd sammála því eftir athugun á upptökum af ratsjárgögnum. Vegna hins krappa hrings var aðskilnaður flugvélanna ekki nægur og fráhvarfsflug því ákveðið.

13.1.9 Fráhvarfsflug ekki í samræmi við reglur?

Lokaskýrsla RNF:

3.19 Flugmaðurinn framkvæmdi ekki fráhvarfsflugið í samræmi við reglur Flugmálahandbókar, heldur sveigði fljótt af brautarstefnu og klifraði nálagt stefnu flugbrautar 25 í áttina að Skerjafirði.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.19 Þegar slysið varð voru engan reglur í AIP [handbók flugmanna] varðandi hvaða aðferð flugmenn ættu að nota eftir fráhvarfsflug í sjónflugi þannig að þessi niðurstaða er ekki gild.

Athugasemd F og T er réttmæt þar sem engar reglur voru á Reykjavíkurflugvelli um fráhvarfssjónflug.

13.1.10 Efasemdir flugmanns um eldsneytismagn.

Lokaskýrsla RNF:

3.20 Hinn krappi hringur sem flugmaðurinn flaug til lendingar á eftir ICB-753 svo og hin ótimabæra beygja eftir að hann fíkk fyrirmæli um að hætta við lendingu gætu gefið vísbindingar um að hann hafi haft efasemdir um eldsneytismagnið um borð. Flugmaðurinn gaf hins vegar aldrei til kynna að hann þyrfti forgang til lendingar.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.20 Engar sannanir eru fyrir hendi til að styðja þessa niðurstöðu.

Þessi athugasemd er tilefnislaus þar sem í lokaskýrslu segir ekki annað en að krappur hringur og ótimabær beygja „gætu gefið vísbindingar [...]", þannig að ekki er verið

að skírskota til neinna sannana. Hin sérstaka rannsóknarnefnd tekur á hinn bóginn ekki undir þessi ummæli í lokaskýrslu RNF, sbr. kafla 10.3 hér að framan.

13.1.11 Flughæð TF-GTI.

Lokaskýrsla RNF:

3.21 Flugmaður TF-GTI var að hækka flugið, hafði dregið upp hjól og vængbörð og flugvélin var komin í um 500 feta flughæð yfir Skerjafirði í fráhvarfsfluginu, þegar hreyfillinn missti afl. Flugvélin var í láréttu flugi og sveigði til vinstri. Flugmaðurinn kallaði upp að flugvélin væri í ofrisi og fjöldi sjónarvotta sá [sáu stendur í lokaskýrslunni] hana velta til vinstri og steypast í bröttu gormflugi í sjóinn um 350 metra frá landi. Flugvélin brotnaði sundur og sökk á um sex metra dýpi með alla innanborðs.

Skýrsla F og T:

Niðurstaða 3.21 Í hluta þessara niðurstöðu segir afdráttarlaust að flugvélin hafi náð 500 feta hæð. Ekkert styður þessa afdráttarlausu frásögn.

Í lokaskýrslu RNF segir að flugvélin hafi verið komin í *um* 500 feta flughæð, þannig að í lokaskýrslu RNF er ekkert afdráttarlaust fullyrt.

EKKI verður fallizt á að *ekkert* styðji þá frásögn að flugvélin hafi verið í 500 feta hæð. Þetta styðst við framburð vitna og þar á meðal eru flugmenn og flugumferðarstjórar; auk þess birtist flugvélin á ratsjá sem hún hefði ekki gert ef hún hefði flogið lægra. Hitt er annað mál að þrátt fyrir þetta kann mönnum að skjálast um mat á flughæð og þess vegna hefði ef til vill verið réttara að hafa enn frekari fyrirvara þar að lútandi í lokaskýrslu RNF.

14.0 Almennar athugasemdir um skýrslu Forwards og Taylors.

14.1 Verkefni þeirra Forwards og Taylors skilgreint.

Í formála skýrslu sinnar lýsa þeir Forward og Taylor verkefninu á þá leið að aðstandendur þeirra sem léтуst hafi ráðið þá til þeirra verkefna að:

1. athuga slysaskýrsluna og hverskyns önnur gögn, sem eru fyrir hendi,
2. veita umsögn varðandi gögnin (eftir því sem þau eru fyrir hendi),
3. veita umsögn varðandi framkvæmd rannsóknarinnar (eftir því sem mögulegt er),
4. veita umsögn um slysaskýrsluna að því er varðar gæði hennar almennt, hversu heildstæð hún er, niðurstöður hennar og tillögur hennar i öryggisátt (ef einhverjar eru),
5. gera hvers kyns tillögur, sem teljast viðeigandi varðandi rannsóknarferlið,
6. gera hvers kyns tillögur, sem teljast viðeigandi varðandi skýrsluna og niðurstöður hennar,
7. rannsaka hverskyns viðeigandi atriði, sem teljast mikilsverð i sambandi við slysið og varða hvern þann er aðild á að málinu.

Eins og mælt hefur verið fyrir hefur markmið okkar verið að veita umsögn varðandi rannsókn slyssins og endanlega slysaskýrslu með það í huga að mikil endurmat fer jafnan fram ábur en endanlegrí skýrslu er lokið og kann það að virðast óviðeigandi að gera athugasemdir um fyrri skýrsludrög. En eftir athugan á nokkrum fyrri drögum og breytingum, sem gerðar hafa verið á þeim, töldum við nauðsynlegt að athuga drögin, en eingöngu eftir því sem þau kunna að varpa ljósi á rannsóknarferlið.

Skýrslu þessari og niðurstöðum hennar og tillögum er beint til ættingja þeirra sem létu til þeirri von að nýtilegur lærdómur nái til að aðstoða við að koma í veg fyrir slys og dauðsföll í framtíðinni.

Í lok inngangs baeta höfundarnir þessu við:

ICAO leggur áherzlu á að eini tilgangur rannsóknar og skýrslu sé að koma í veg fyrir slys og dauðsföll í framtíðinni og ekki að skipta sök. Í þessari skýrslu er tilgangur okkar sá sami og við væntum að skýrslan og niðurstöðurnar notist í þeim anda.

14.2 Framsetning í skýrslu þeirra.

Þótt nokkrar gagnlegar ábendingar séu í skýrslu þeirra F og T er ljóst af því sem rakið var í 13. kafla að skýrsla þeirra er ekki samin af þeirri hlutlægni sem mátt hefði vænta og of margt í gagnrýni þeirra á lokaskýrslu RNF er reist á lang sóttum tilgátum. Framsetning þeirra veldur að því leyti vonbrigðum. Verða hér á eftir tekin nokkur dæmi um slikt til viðbótar og áréttigar því sem þegar hefur verið rakið.

14.2.1 Almennt um skýrsluna.

Þegar skýrsla þeirra F og T er skoðuð er svo að sjá sem þeir gæti ekki alltaf þeirrar hlutlægni sem gæta ber við rannsókn flugslysa og flugatvika. Þeir hneigjast til að ásaka einstaklinga sem starfa hjá Flugmálastjórn og einnig þá sem sitja í Rannsóknarnefnd flugslysa auk þess sem þeir skella skuld á stofnanirnar sjálfar. Þetta er ef til vill skiljanlegt þegar gaumur er gefinn því verkefni sem þeim var falið og lýst er hér að framan og fólst aðallega í að gefa umsögn um rannsóknina, þau gögn sem lögð voru til grundvallar og skýrslur sem gerðar voru, og þá einkum lokaskýrslu, en ekki rannsaka þá öryggisþætti sem tengdust slysinu.

Þótt F og T lýsi því yfir í framangreindum textum að skýrslan sé samin í þeim eina tilgangi að koma í veg fyrir slys, þá ber hún á nokkrum stöðum merki þess, að varpað sé af ástæðulausu rýrð á þá menn sem komu að rannsókn slyssins.

14.2.2 Hæfir rannsóknarmenn RNF?

Hinni sérstöku rannsóknarnefnd fundust ýmsar umsagnir þeirra F og T vera niðrandi og meiðandi og ekki þannig að lagt væri hreinskilnislegt og hlutlægt mat á rannsóknarferlið og staðreyndir greindar. Þannig segja þeir i 4. kafla þar sem fjallað er um úrbraeðslu hreyfils:

- k. Með tilliti til eðlis höggsins á sjóinn, sem [G]TI varð fyrir, ætti að hafa verið mögulegt fyrir hafan rannsóknarmann að ákværða stöðu kæliblaðkanna eftir vitnismerkjum á kæliblöðkunum og aðliggjandi umbúnaði. Þetta virðist ekki hafa verið gert þannig að sá möguleiki er enn fyrir hendi að blöðkumar hafi verið lokaðar.

Hér eru settar fram getgátur sem nauðsynlegt hefði verið að rannsaka nánar og þá ekki silt þegar haft er í huga að þeir F og T áttu þess kost að skoða flakið, þar á meðal kæliblöðkur, en ljóst er að það gerðu þeir ekki. En vera má að orðalagið mótið af því verkefni sem þeim var fengið eins og fyrr er getið.

14.2.3 Eru kröfur Alþjóða flugmálastofnunarinnar lágmarkskröfur?

Þá er einnig að finna í skýrslu þeirra F og T handahófskennt mat og ályktanir sem standast ekki fyllilega. Sem dæmi má nefna þá staðhæfingu í inngangi skýrslunnar þar sem byggt er á þeirri röngu forsendu að staðlar Alþjóðaflugmálastofnunarinnar séu lágmarksstaðlar sem ríkin 188 hafi fallizt á, en mörg þeirra séu vanþróuð og hafi ekki fjárhagslega burði til að standa undir fullnægjandi stjórn flugmála. Flest ríki leitist því við að halda uppi hærri stöðulum á öllum sviðum flugmálastjórnar og vænta þeir F og T að Ísland vilji teljast til þess hóps frekar en að vera borin saman við hin þar sem minni kröfur eru gerðar.

Hið gagnstæða er rétt: Alþjóðaflugmálastofnunin hefur það að markmiði að setja flugrekstri öryggismörk ef ríki hafa gengizt undir reglur stofnunarinnar og skuldbundið sig til að framfylgja þeim. Hitt er rétt að mörg ríki fara ekki eftir reglum þessum né heldur framfylgja þeim. Þrátt fyrir þetta er það ekki rétt að reglur Alþjóðaflugmálastofnunarinnar slái af fyllsta öryggi í flugrekstri.

Eins og nánar greinir í kafla 2.2.3 hér að framan var gerð úttekt á flugöryggismálum Íslendinga á vegum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar og komust sérfræðingar hennar að þeirri niðurstöðu í lokaskýrslu sinni frá því í júní 2001 að Ísland kæmi vel út í samanburði við 33 nálæg ríki og þó enn betur ef borið væri saman við 120 ríki. Loks bentu þeir á að RNF sem stýrði rannsókn flugslysa væri sjálfstæð stofnun og fullnægði öllum leiðbeiningum og öðru sem Alþjóðaflugmálastofnunin áskildi.

14.2.4 Aðstaða til flugslysarannsókna.

Önnur villandi ummæli eru í inngangi þar sem segir:

Sagt hefur verið að Ísland fullnægi kröfum ICAO varðandi rannsóknir á flugslysum (utan það að RNF hefur ekki eigin aðstöðu til að geyma og rannsaka flök flugvélua).

Hér leggja þeir F og T þá röngu forsendu til grundvallar að með þessu fullnægi RNF ekki kröfum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar sökum þess að nefndin hafi ekki slika aðstöðu. Alþjóðaflugmálastofnunin hefur engar reglur um slika aðstöðu og engin bein tilmæli þar að lútandi eru í leiðbeiningum hennar, þótt vissulega væri það til hagsbóta og allri starfseminni til framdráttar að fá slika aðstöðu þar sem efni og aðstæður leyfa.

Þau eru fá ríkin sem bjóða upp á fasta aðstöðu til að geyma og rannsaka flugvélaflök. Hin eru miklu fleiri þar sem engin slik aðstaða er, en þar er notast við skýli eða önnur húsakynni sem tekin eru til afnota tímabundið eftir því sem þörf krefur. Þess vegna er það villandi og raunar rangt sem F og T gefa í skyn að Ísland fullnægi ekki kröfum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar.

14.2.5 Úrbræðsla og eldsneytisútreikningar.

Meginatriðin í gagnrýni þeirra F og T lúta að hugsanlegri úrbræðslu hreyfils og eldsneytisútreikningum í lokaskýrslu RNF.

Um úrbræðslu er fjallað í kafla 7 hér að framan. Umfjöllun þeirra F og T einkennist af tilgátum sem vart eiga sér stoð í veruleikanum svo sem um að hreyfill sem festst hefur vegna ofhitnunar eða úrbræðslu snúist eðlilega við kælingu og er þá væntanlega átt við það að lenda í köldum sjó, sbr. kafla 7.3.1, og helzt til blápráðóttum ályktunum, sbr. kafla 7.3.2.

Um eldsneytisútreikninga falla meðal annars þessi ummæli:

Rannsóknin virðist fljótlega hafa beinzt að þeirri niðurstöðu að aðalorsök slyssins hafi verið eldsneytisskortur, hver sem ástæðan kann að vera og þannig var í síðari greiningu eingöngu lögð áherzla á gögn, sem studdu þessa niðurstöðu. [sbr. 1. kafla].

Síðar segja þeir:

Skýrslan virðist byggð á þeirri ætlan að flugvélun hafi orðið eldsneytislaus og síðan eru notaðar sannanir eftir vali til að styðja þessa ætlan. [Sbr. 3. kafla].

Ummæli sem þessi fela í sér cindregna aðdróttun um miður vönduð vinnubrögð RNF. Að öðru leyti láta þeir F og T undir höfuð leggjast að renna stoðum undir niðurstöður sínar með sjálfstæðum útreikningum.

14.2.6 Ýmsar athugasemdir hinnar sérstöku rannsóknarnefndar.

Þá ræða þeir F og T í löngu máli tímasetningu og kringumstæður við fráhvarfsflug TF-GTI og vefengja ákvæðið greiningu RNF í lokaskýrslunni. Augljósir gallar eru á rökfærslu þeirra og sitt hvað í gagnrýni þeirra er stutt lélegum gögnum, sbr. umfjöllun í kafla 9.0 hér að framan og þá einkum kafla 9.4.2.

Þeir F og T setja fram þá kenningu þar sem þeir ræða sögu hreyfilsins að hann hafi verið nýr úr Cessnu 402. Þetta er rakið í kafla 5.0 hér að framan, sbr. einkum kafla 5.3.1-5.3.4 og 5.4.1. Það sem þeir hafa til mála að leggja er einungis til að flækja málið. Því er eðlilegt að spurt sé: Hvaðan hafa þeir þessar upplýsingar? Er þetta reist á

staðreyndum eða sett fram sem ágizkun eða tilgáta sem örðugt er að festa hendir á og leiðir ekki til annars en að villa um?

Í 7. kafla álitsgerðar sinnar fullyrða þeirra F og T um að Dornier flugvélin hafi verið ekið til baka á flugbrautinni og þar skírskota þeir til frásagnar af því sem skjólstæðingar þeirra segjast hafa eftir flugmanninum skömmu eftir slysið. Flugmaðurinn fullyrти hins vegar við RNF að hann hefði ekið til hliðar við flugbrautina. Þetta vekur efasemdir og spryrja má, hverjar eru staðreyndir og hvers vegna nota þeir þetta nánast eins og staðreyndir ef það er ekki satt? Hin sérstaka rannsóknarnefnd hefur farið yfir málið og fær ekki betur séð en ályktanir RNF fái staðið og það sem F og T segja til þess fallið að villa um fyrir mönnum.

Þeir F og T vitna í hljóðupptökur úr flugturni af samtölum flugumferðarstjóra og flugmanna í hringfluginu á undan fráhvarfsfluginu, sbr. 3. og 7. kafla skýrslu þeirra. Þetta sýnir að þeir hafa aflað sér aðgangs að upptökum. Eins og löggjöf var hátt að þegar slysið varð verður ekki séð að þetta hafi verið ólöglegt, en álitamál er hvort þetta hafi samrýmt þjóðréttarlegum skuldbindingum Íslendinga, sbr. Annex 13, málsgrein 5.12 (Non disclosure of records).

Hitt er ljóst að hljóðupptökur þessar hafa ekki verið notaðar í því skyni að bæta öryggi í flugi og koma í veg fyrir flugslys, heldur að koma sök á menn.

Sem dæmi um aðfinnslur þeirra F og T, sem varla geta talizt viðeigandi, er athugasemd þeirra við það sem segir í lokaskýrslu RNF um viðbúnað Flugmálastjórnar í Vestmannaeyjum þjóðhátiðardagana:

Þrátt fyrir þetta yfirsást starfssfólk flugmálastjórnar í Vestmannaeyjum á slysadegi að taka eftir að a.m.k. einn flugmaður, þ.e. [G]T1, fór merkjanlega fram úr lögmetu hámarki flugstunda eða ef starfsmenn tóku eftir því hefur þeim láðst að grípa til aðgerða. [8. kafli].

Flugmaður fór ekki fram úr neinum mörkum á flugstundum. Hann fór hins vegar rúmlega 3 klst. fram úr þeim mörkum sem sett eru á flugvakttíma, en það er sitt hvað. Hér er ekki ljóst hvort F og T eru að villa um fyrir mönnum eða hefur skjátlazt svo að um munar.

Þá má minna á það sem þeir ýja að um að starfsmenn Flugmálastjórnar hafi ekki gegnt skyldum sínum í Vestmannaeyjum þjóðhátiðardagana vegna þátttöku í skemmtunum, sbr. kafla 11.3.1 hér að framan.

Loks má nefna getgátur sem enginn fótur er fyrir. Þeir F og T telja að ekki sé unnt að útiloka óskráða eldsneytisáfyllingu umfram þær tvær sem skráðar voru 7. ágúst, eða áfyllling hafi verið skráð á aðra flugvél, sbr. kafla 8.3. Þá er fullyrt að það sanni ekkert um gerð farþegalista samkvæmt ákvæðum loftferðalaga, þó að slikur listi hafi ekki fundist.

15.0 Lokaniðurstöður - Yfirlit.

1. Með þessari skýrslu er leitazt við að varpa ljósi á flugslysið í Skerjafirði 7. ágúst 2000. Af þeim sökum hefur verið brugðið á það ráð að taka margt úr eldri skýrslum svo að sjónarmið þeirra sem um hafa fjallað komi sem skýrast fram, sbr. kafla 1.
2. Ísland fullnægir vel kröfum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar um flugöryggi, sbr. kafla 2.
3. Rannsóknarnefnd flugslysa er sjálfsstæð stofnun. Ekki verður séð að hún sé undir neinum ótilhlýðilegum þrýstingi annarra stjórnvalda að áhrif hafi á rannsóknir hennar eða niðurstöður, sbr. kafla 3.
4. Flugmálastjórn hefði hvorki átt að skrá flugvélina TF-GTI né heldur gefa út lofhæfiskírteini henni til handa sakir óljósrar sögu hennar og ófullkominna gagna sem fylgdu henni, sbr. kafla 4.
5. Saga hreyfils og ferill hans var óljós, enda gögn ófullkomin, lítið vitað um uppruna og meðferð til ársins 1994/96. Allt hefði þetta átt að gefa Flugmálastjórn tilefni til að kalla eftir ýtarlegri gögnum um hreyfilinn og láta sérstaklega skoða hann og flugvélina áður en hún væri skráð og fengi lofhæfiskírteini. Ekkert bendir þó til að þessir vankantar hafi átt þátt í slysinu, sbr. 5. kafla.
6. Engin lög né heldur aðrar reglur voru brotnar þótt hreyfillinn væri láttinn af hendi 2-4 dögum eftir slysið. Á hinn bóginn má segja að það hafi verið óheppilegt að láta hann af hendi jafnskjótt og raunin var, ekki sízt þegar eftirmál eru höfð i huga, sbr. 6. kafla.
7. Útilokað er að hreyfillinn hafi brætt úr sér eða stöðvazt vegna ofhitnunar, sbr. 7. kafla.
8. Eldsneytisskortur er langliklegasta orsök þess að hreyfill stöðvaðist við fráhvarfsflug að kvöldi 7. ágúst 2000, sbr. 8. kafla.
9. Margvisleg óvissa er um hringflug TF-GTI fyrir lokastefnu og fráhvarfsflugið sem fylgdi. Reglur skortir á Reykjavíkurflugvelli um fráhvarfssjónflug, sbr. 9. kafla.
10. Preyta eftir langan og erfiðan vinnudag og ónog þjálfun átti þátt i röngu mati og ákvörðun, sem og viðbrögðum flugmannsins þegar hreyfill stöðvaðist, sbr. 10. kafla.
11. Fjölmörgu var ábótavant í flugrekstri Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf. Eftirlit Flugmálastjórnar með flugrekanda var ekki fullnægjandi. Hins vegar er ekki sjáanlegur misbrestur á eftirliti Flugmálastjórnar með flugrekstri í tengslum við þjóðhátið í Vestmannaeyjum 2000, sbr. 11. kafla.
12. Gagnrýni á ónóga rannsókn á björgunarþætti í tengslum við flugslysið 7. ágúst og litla umfjöllun í lokaskýrslu RNF er réttmælt, en úr því var bætt með viðbótarskýrslu 12. marz 2001. Ábending um útkall björgunarsveita er gagnleg, sbr. 12. kafla.
13. Margar athugasemdir F og T við rannsókn og lokaskýrslu RNF fá ekki staðið, sbr. 13. kafla.
14. Ýmsir gallar eru á skýrslu Forwards og Taylors bæði um efni og framsetningu, þótt þar sé einnig að finna réttmætar athugasemdir og góðar ábendingar, sbr. 14. kafla.
15. Um orsök slyssins er samkvæmt framansögðu meginniðurstaða hinnar sérstöku rannsóknarnefndar þessi: Hreyfil flugvélarinnar skorti eldsneyti við fráhvarfsflug frá Reykjavíkurflugvelli 7. ágúst 2000 og það olli

- aflmissi. Afleiðing aflmissis og þess að þyngdarmiðja var nær aftari mörkum ásamt því að flugmaðurinn hafði ekki hlotið nægilega þjálfun til að bregðast við slikum aðstæðum, auk þess sem hann var þreyttur, olli því að flugvélinofreis og hann missti stjórn á flugvélinni.
16. Um flugöryggismál á Íslandi, stöðu og aðstæður Rannsóknarnefndar flugslysa og rannsókn flugslyssins í Skerjafirði 7. ágúst 2000, má almennt vísa til kafla 2.2.3.1-2.2.3.3 í þessari skýrslu. Hin sérstaka rannsóknamefnd getur í meginatriðum tekið undir það sem þar segir.

16.0 Tillögur í öryggisátt.

16.1 Tillögur Rannsóknarnefndar flugslysa.

Í lokaskýrslu RNF eru eftirfarandi tillögur um bætt öryggi í flugi:

Rannsóknarnefnd flugslysa leggur til við samgönguráðherra:

4.1 - Að hann endurmeti ákvörðun sem fram kemur í auglýsingu nr. 171 frá 9. marz 1998, um ótimabundna frestun gildistöku reglna sem byggist á JAR-OPS 1 og varðar flugrekstur minni flugvéla í atvinnuskyni.

Rannsóknarnefnd flugslysa leggur eftirfarandi til við Flugmálastjórn:

4.2 - Að verklagsreglugr flugöryggissviðs Flugmálastjórnar er varða skráningu notaðra loftifara til atvinnuflugs verði endurskoðaðar. Annað hvort verði þess krafist að innflytjandinn útvegi útflutningsloftahæfiskirkirnefnd (CofA for Export) frá flugmálastjórn útflutningsrikisins, eða Flugmálastjórn Íslands framkvæmi sjálf skoðun á loftfarinu sem uppfyllir kröfur til útgáfu sliks skirkirnefndis.

4.3 - Að hún komi á gæðakerfi fyrir starfsemi flugöryggissviðs stofnunarinnar.

4.4 - Að flugrekstrardeild flugöryggissviðs Flugmálastjórnar geri áætlun um formlegar úttektir á flugrekendum. Úttektirnar séu samkvæmt viðurkenndum aðferðum gæðastjórnunar.

4.5 - Að hún leggi sérstaka áherzlu á að viðhaldsaðilar flugvéla haldi nákvæma skráningu um það viðhald sem framkvæmt er, þ.á m. að þeir skrái allar niðurstöður mælinga sem gerðar eru.

4.6 - Að hún sjái til þess, að flugrekendur sem ekki hafa þegar sett ákvæði í flugrekstrarhandbækur sinar, er varða aðgang farþega að framsæti við virk stýri þegar einn flugmaður er á flugvélinni, geri það.

4.7 - Að hún efli eftirlit sitt með flugi tengdu þeim miklu mannflutningum sem eiga sér stað í tengslum við þjóðhátiðina í Vestmannaeyjum.

16.2 Tillögur hinnar sérstöku rannsóknarnefndar.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd tekur undir framangreindar tillögur, en leggur þetta til að auki:

Nefndin leggur til að samgönguráðherra beiti sér fyrir eftirfarandi úrbótum:

1. Að RNF fái nægilegt fé til að koma upp eigin aðstöðu til að geyma og skoða flugvélaflök og einstaka hluti úr þeim.
2. Að RNF verði veittir nægilegir fjármunir til að sjá til þess að til staðar verði JAA-viðurkennd aðstaða og tækjabúnaður til að prófa virkni hreyfla og annarra flugvélahluta sem lent hafa í slysum.

Nefndin leggur til að Flugmálastjórn geri úrbætur á starfsháttum sínum sem hér segir og þá eftir atvikum í samráði við samgönguráðuneytið:

1. Að eftirlit með smærri flugrekendum og þeim sem annast viðhald flugvéla þeirra verði hert, sbr. tölulið 4.5 og 4.6 í lokaskýrslu RNF. Því sé sérstakur gaumur gefinn, að flugrekendur vandi til allra skýrslna, vottorða og annarra gagna.

2. Að Flugmálastjórm endurskoði ekki einungis verklagsreglur um skráningu notaðra loftfara, sbr. tillögur í lokaskýrslu RNF, tölulið 4.2, heldur einnig útgáfu lofhæfisskirteina.
3. Að hert verði á verklegri þjálfun flugmanna sem starfa hjá litlu flugfélögunum, þannig að þeir fái þjálfun á hverja tegund flugvélar sem þeir fljúga.
4. Að sérstök áherzla verði á það lögð að þeir sem stundi atvinnuflug fullnægi kröfum um að eldsneytis- og oliuskrár verði haldnar og vandað sé til gerðar áætlana um eldsneytis- og oliubirgðir.
5. Að hert verði á eftirliti með því að farþegaskrár séu haldnar í samræmi við fyrirmæli laga.
6. Að hugað verði að breyttu orðalagi flugumferðarstjóra ef hreyfill stöðvast í nánd við flugvöll, þannig að ekki verði minnzt á heimild til lendingar þar sem slikt geti hugsanlega valdið misskilningi.
7. Að settar verði sérstakar skýrar reglur um fráhvarfssjónflug.
8. Að neyðaráætlunum sé sérstakur gaumur gefinn og þær séu í stöðugri endurskoðun.

Nefndin leggur til að Rannsóknarnefnd flugslysa geri úrbætur á starfsháttum sem hér segir og þá eftir atvikum í samráði við samgönguráðuneytið og aðra sem kunna að eiga hlut að máli:

1. Að setja verklagsreglur um varðveislu flugvélaflaka og hluta úr þeim sem ekki er unnt að varðveita í eigin húsakynnum RNF.
2. Að flök flugvéla og einstakir hlutir úr þeim sem kunna að varpa ljósi á orsök flugslyss verði ekki afhentir fyrr en liðinn sé hæfilegur tími frá afhendingu lokaskýrslu og frá því að öllum sem hlut eiga að máli hefur gefist kostur á að kynna sér efni hennar og koma á framfæri athugasemendum. Ef vísbendingar eru um refsivert athaefi verði ekkert látið af hendi nema í samráði við lögreglu og ef til vill einnig ákærvald.
3. Að hreyfill sem lent hefur í slysi áþekku og því sem er tilefni þessarar skýrslu verði sendur til viðurkenndrar hreyfilverkstöðvar sem heimild hefur til að vinna við þá tegund hreyfils sem til skoðunar er, hann tekinn þar í sundur og skýrsla skráð um niðurstöður. Fulltrúi RNF skal vera viðstaddir og stýra vinnunni við að rífa í sundur og skoða vélina. Verkstöðin ætti ekki að hafa áður komið nærrí viðhaldi hreyfils þess sem lent hefði í slysinu. Með viðurkenndri verkstöð er átt við stöð sem hefði viðurkenningu samkvæmt JAR 145 eða FAR 145 og síðan samþykkt af JAA.
4. Að RNF kanni sem nákvæmast hinn mannlega þátt í orsökum flugslysa.

SKÝRSLA UM ELDSNEYTISÚTREIKNINGA
ELDSNEYTISÚTREIKNINGAR VEGNA SLYSS TF
GTI ÞANN 7. ÁGÚST 2000 VIÐ
REYKJAVÍKURFLUGVÖLL

Viðauki I

REYKJAVÍK 10. JULÍ 2003

SKÝRSLA UM ELDSNEYTISÚTREIKNINGA

Eldsneytisútreikningar
vegna slyss TF-GTI þann 7. ágúst 2000
við Reykjavíkurflugvöll

Höfundar skýrslu
Reynir Einarsson, flugmaður B-757 og yfirflugkennari
Eyjólfur Gunnbjörnsson, flugmaður B757 og flugkennari
Guðmundur H. Sveinbjörnsson, flugkennari

REYKJAVÍK, 10. júlí 2003

Reykjavík 10. júlí 2003

Til: Sigurðar Lindal
lagaprófessors
Háskóla Íslands

Frá Reyni Einarssyni, flugmanni B-757 og yfirflugkennara
Eyjólfí Gunnbjörnssyni, flugmanni B-757 og flugkennara
Guðmundi H. Sveinbjörnssyni, flugkennara

Slys TF-GTI, eldsneytisútreikningar

Formáli

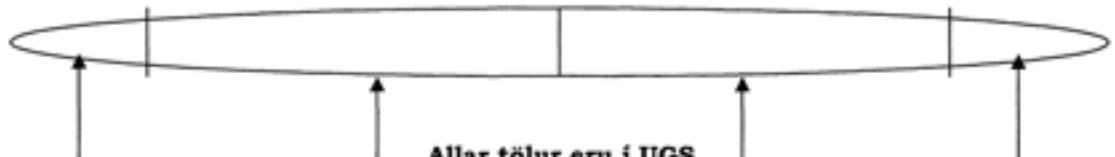
Það var Sigurður Lindal sem réði höfundana Reyni Einarsson, Guðmundur H. Sveinbjörnsson og Eyjólf Gunnbjörnsson til ráðgjafar um eldsneytisútreikning skýrslu Rannsóknarnefndar flugslysa (RNF) og skýrslu Forwards og Taylors um slys TF-GTI þann 7. ágúst 2000 í Reykjavík.

Meginmarkmiðið var að setja fram eldsneytisútreikning og eldsneytisnotkun eins nálaðt veruleikanum daginn sem TF-GTI lenti í slysinu. Eftirfarandi skýrsla byggir á þeim 2 skýrslum og þekktum vinnaðferðum flugmanna sem starfa á Íslandi. Hafa þarf i huga að eldsneytiseyðslan er byggð á Handbók flugmanna og flugtimar úr skýrslu RNF. Þessari skýrslu er ekki á neinn hátt ætlað að breyta hinni opinberu skýrslu RNF eða skýrslu Forwards og Taylor né að reyna að draga úr mikilvægu starfi þeirra við slysarannsóknir, þó að við séum ekki sammála öllum skoðunum þeirra.

Tölur um flugvélina og eldsneytisútreikningar

Cessna 210 Centurion er afkastamikil, sex sæta flugvél með uppdrægum lendingarbúnaði sem var framleidd fyrst um 1959. Hún hefur stöðugt verið uppfærð síðan með nokkrum frávikum frá kerfum hennar, hreyfum og skrokki. TF-GTI var Cessna T210L Centurion II afbrigði, framleidd í september 1973 (raðnúmer 21060050), með 285 hestafla Teledyne Continental TSIO-520-H hreyfil (sex strokka, með hverfilþjóppu). Hámarkshraði hennar var 175 hnútar, hámarksfarflugshraði 171 hnútar, farflugshraði fyrir langdrægi var 134 hnútar og frumklifurhraðinn 950 fet á minútum. Hámarksdrægi með varaeldsneyti var 1065 sjómilur. Þessar tölur eru um Cessna 210L afbrigðið.

Eftirfarandi tölur eiga við um TF-GTI og eru úr skýrslunum.

Allar tölur eru í UGS

Vinstrí vængendageymir		Vinstrí aðalgeymir		Hægri aðalgeymir		Hægri vængendageymir	
Hám. eldsneyti	16,5	Hám. eldsneyti	45	Hám. eldsneyti	45	Hám. eldsneyti	16,5
Nothæft eldsn.	16,25	Nothæft eldsn.	44,5	Nothæft eldsn.	44,5	Nothæft eldsn.	16,25

Hámarkshleðsla eldsneytis: $90 + 33 = 123 \text{ USG}$ (465 lítrar eða 738 pund)

Hámark nothæfs eldsneytis: $89 + 32,5 = 232,5 \text{ USG}$ (460 lítrar eða 729 pund)

Samkvæmt afkastatöflu Cessna T210L sem merkt er 6.6 i skýrslu RNF var hámarkhleðsla eldsneytis 534 pund (337 litrar) og allir útreikningar eru byggðir á þeiri tölu í töflunni. Af því leiðir, að útreikningar flugbols og drægni eru ómarktækir, þrátt

fyrir að eldsneytisnotkun sé sú sama. Þess vegna leggjum við þær tölur til grundvallar útreikningi okkar. Til stuðnings beitum við Jeppesen flugleiðsógu-reikninum *Flitestar*, en í honum er meðal annars Cessna 210. Hann reiknar flugtimann og eldsneytiseyðsluna út frá fyrirframgefnunum þáttum sem hægt er að laga að eldsneytiseyðslu TF-GTI. Stuðst verður við þann hugbúnað

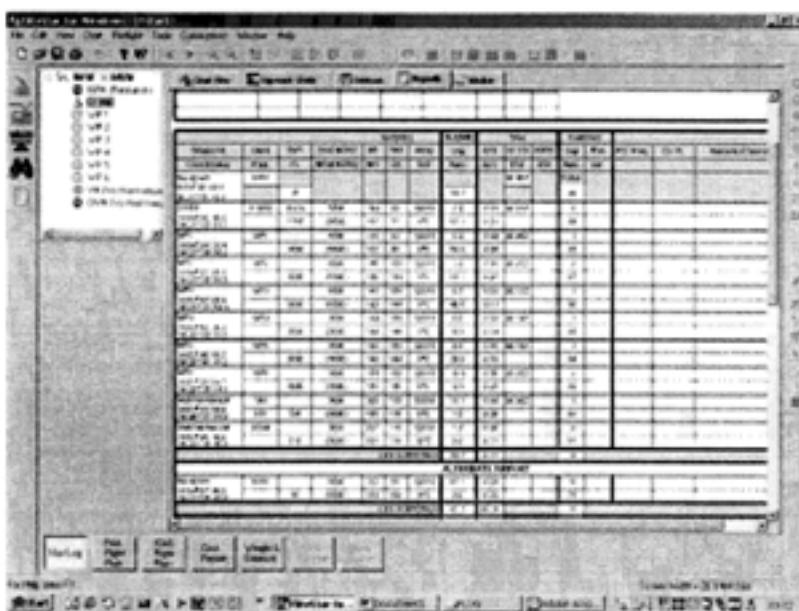
ásamt raunverulegum flugferli vélarinnar og eyðslu hennar á leiðinni. Meðfylgjandi mynd er dæmi um flug frá Reykjavík til Vestmannaeyja eins og það er flogið í sjónflugi. Flugferillinn liggur meðfram suðurströndinni að stystu leið yfir sundið til Vestmannaeyja, með 3000 feta meðalhæð og ríkjandi veður þann dag (suðaustan 10 hnútar og hiti 10°C).

Umreikningstuðlarnir sem notaðir eru í þessari skýrslu eru eftirfarandi:

1 USG AVGAS	=	6 pund
1 USG AVGAS	=	3,7854 litrar
1 litri AVGAS	=	0,26417 USG
1 litri AVGAS	=	1,58502 pund

Eldsneytistölurnar

1. Fyllt var á TF-GTI að kvöldi 6. ágúst 2000. Möttekið eldsneyti var 229 litrar (60,5 USG) og eftir því sem flugmaðurinn sagði voru aðaltankar flugvélarinnar fullir. Spurning er um vængendatankana, þar sem flugmennirnir sögðu RNF að þeir hefðu munnleg fyrirmæli frá flugrekandanum um að ætið aettu að vera nokkrir litrar eftir í þeim, eða eins og þeir sögðu síðar 26,5 litrar (7 USG). Starfsmaður eldsneytispjónustunnar vissi ekki heldur um sérstaka aðferð við eldsneytisáfyllingu samkvæmt lofhæfisfyrirmælum bandarisku flugmálastjórnarinnar 94-12-8, þannig að liklegast er að aðaltankarnir hafi ekki verið alveg fullir. Það kemur heim og saman við yfirlýsingu flugrekandans um að eldsneytismælarnir hafi aldrei sýnt alveg fulla tanka.

2. Flugmennir vissu að ef eldsneytisgeymarnir væru fylltir að brún sivalningsins sem gengur niður í geymana, ættu að vera í þeim 246 litrar (65 USG). Þetta er þekkt aðferð medal flugmannna á Íslandi. Sú tala gefur 4,1 klst. flugþol án vængendageymanna, 4,98 klst. með 53 litra (14 USG) í vængendageymunum og 7,71 klst. með vængendageymana fulla. Þetta flugþol er reiknað út frá upplýsingum flugrekandans um að TF-GTI eyddi 60 litrum á klst. Flugmaðurinn sem stjórnaði þann 7. ágúst gaf upp 4,5 klst. flugþol fyrir fyrsta flug sitt.

Eftirfarandi er tafla yfir flugþol reiknað út frá meðaltalinu 60 litrar á klst.

Tafla 1

245 litrar (65 USG) í aðalgeymum			340 litrar (90 USG)			Flugmaður	
Án væng- enda- geyma	53 litrar (14 USG) í væng- enda- geymum	23 litrar (32,5 USG) í væng- enda- geymum	Án væng- enda- geyma	53 litrar (14 USG) í væng- enda- geymum	123 litrar (32,5 USG) í væng- enda- geymum	ágúst 6	ágúst 7.
4,1 klst.	4,98 klst.	6,15 klst.	5,67 klst.	6,55 klst.	7,71 klst.	5,0	4,5

3. Flugið þann 7. ágúst byrjaði án áfyllingar flugmannsins og hann áætlaði flugþol 4,5 klst. Hafi svo verið hefði hann verið með um það bil 275 litra (71 USG) í aðaltönkunum. RNF áætlað að fyrir flugið 6. ágúst hafi magnið verið 337 litrar (89 USG). Við notumst einnig við hámark nothaefs eldsneytis 337 litra (89 USG) í útreikningum okkar, því engin leið er að vita hversu mikil eldsneyti var í raun í geymunum eftir áfyllinguna þann 6. ágúst 2000. Við reiknum ekki með eldsneytinu í vængendageymunum því við teljum að það hafi ekki verið ætlað fyrir daglega notkun, heldur aðeins til að ná hámarksflugtaksþunga, 3800 pund.
4. Eftirfarandi tafla sýnir þolið á ólikum stigum flugsins miðað við 60 litra eldsneytisrennsli á klukkustund og sýnir hvernig flugmaðurinn hefði getað séð fyrir sér flugþolið samkvæmt raunverulegum flugtíma. Einnig er dálkur með Flitestar útreikningum, sem viðmið fyrir útreikning okkar.

LEGGIR	Raun- veru- legur- flug- tími	Klukkustundir		Litrar	
		Hugmynd flugm. um elds- neytis-magn u.p.b.	Tilkynning flugmanns um eldsneytis- magn	60 l/klist. Eldsneytis- magn sem eftir var	Eldsneytis- magn skv. Flitestar
Við upphaf 7. ág.	----	4:40	4:30	280	272
3. leggur	0:28	4:12	4:00	252	238,5
4.-10. leggur	2:10	2:02	----	122	84,9
Eldsneyti tekið 120 l	2:00	4:02	Ekki fært	242	204,9
11.-18. leggur	2:22	1:40	----	100	36,5
Eldsneyti tekið 120 l	2:00	3:40	Ekki fært	220	156,5
19.-23. leggur	1:30	2:10	2:30	130	65,2
24. leggur er slysið varð	0:32	1:38	----	98	16,7

Adferð við útreikning eldsneytis

Útreikningur okkar á eldsneytisnotkun er nokkuð ólikur aðferðum RNF. Við notum 2 aðferðir til að komast að niðurstöðu. Í fyrsta lagi notum við ádurnefndan siglingahugbúnað frá Jeppesen fyrirtækinu sem heitir *Flitestar* og reyndum að fylgja liklegustu leið og hæð til Vestamannaeyja, miðað við reynslu okkar, bædi frá Reykjavík og Selfossi. Eftirfarandi er grunnurinn að Jeppesen *Flitestar* útreikningnum:

- a. Flughæð milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja í fyrsta og öðru flugi er sett um 2500 fet í *Flitestar*, með breytilegan vind úr 110 gráðum, 10 hnútum og hitastig 10°C við meðalsjávarmál. Við drögum þá ályktun að flugmaðurinn hafi notað 56% afleiðinni (2300 RPM¹ og 26" MP²) miðað við flugtimann.
- b. Priðja flugið á milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja (fyrsta flug 7. ágúst) teljum við að hafi verið með meira afli, eða 66% (2400 RPM og 26" MP), en i fluginu á undan vegna þess að flugtiminn var styttri. Flughæðin og veðurskilyrðin voru svipuð því sem var kvöldið áður.
- c. Flugferðirnar frá Vestmannaeyjum til Selfoss voru farnar á sömu aflstillingu og við sömu veðurskilyrði allan timann, en við reiknuðum með að hann hafi klifrað í 2000 fet. Fyrir flugið til baka reiknuðum við með 1000 fetum og aflstillinguna 2500 RPM og 27" MP.
- d. Síðasta flugið var farið í 2000 fetum í átt til Selfoss, síðan er reiknað með klifri í 4000 fet þar til komið er þvert af Sandskeiði. Þar myndi hann hafa lækkað flugið aftur inn til Reykjavíkur í lengdu aðflugi. Vindur var 110°, 10 hnútar.
- e. Eldsneytið er reiknað í litrum.
- f. Reiknað er með að í 1. og 3. ferð hafi farið 7,5 litrar (2 USG) eldsneytis í akstur og uppkeyrslu á hvorum legg. Í öllum öðrum ferðum er aðeins reiknað með 3,8 litrum (1 USG) fyrir akstur og flugtak. Þetta er þekkt aðferð við þessari starfsemi og við styðjum notkun hennar með hinum stutta umsnúningstíma á milli flugferða. Eldsneytiseyðsla í klifri og lækkun er byggð á föstum ferli til og frá flugvöllunum.

Guðmundur Sveinbjörnsson vann annan eldsneytisútreikning, byggðan á flugtima og eldsneytistöflu í handbók flugmanna og sá útreikningur fylgir þessari skýrslu. Við þá útreikninga er gengið út frá hámarksmagni nothæfs eldsneytis.

þyngd: 3400 pund

Aflstilling: 56% fyrsta daginn en 66% daginn sem slysið varð

Flughæð: Allar ferðir eru í 2500 fetum en síðasta er reiknuð í 4000 fetum

Frekari skýringar eru í skýrslunni sjálfri

Tafla var búin til (tafla 2) úr upplýsingunum í eldsneytisútreikningum RNF þar sem sýndir eru útreikningar RNF, *Flitestar*, Guðmundar og útreikningar sem byggja á 60 litrum (15,8 USG) á klst. miðað við vitneskju flugrekanda um meðaltal eldsneytisnotkunar. Eins og fyrr greinir er lítillháttar munur þar á. Útreikningur RNF er einkum byggður á raunverulegum flugtakstínum og 56% afli við 1000 fet. En *Flitestar* útreikningur okkar byggir á liklegasta flugferli, löguðum að þekktum flugtima hverrar ferðar, ríkjandi veðurfar með breytilegum vindi úr 110 gráðum, 10 hnútum og hitastig 10°C, og miðað við þekktar starfsaðferðir.

¹ Athugasemd þýðanda: RPM er skammstöfun fyrir „revolutions per minute“ sem þýðir snúningar á minútu.

² Athugasemd þýðanda: MP er skammstöfun fyrir “manifold pressure” sem þýðir soggreinaþryrstingur, en hann er mældur er í tommum þrystings.

Tafla 2. Eldsneytisútreikningar

Eldsneytismagn m.v. 60	I./klst.	Eldsneytismagn skv. Handbók flugmanna	Eldsneytismagn skv. FlightStar	Eldsneytismagn skv. RNF

Nothaft eldsneyti við upphaf dags 6. ágúst 2000								337	337	337	337	
1	RK	33		32,5	35,5	32,98	33	304,5	301,5	304,02	304	
2	VM	30	238	33,3	28,8	30,16	30	271,2	272,7	273,86	274	
3	RK	28		30,2	34,2	33,17	28	241	238,5	240,69	246	
4	VM	20	14	23,5	22,8	22,36	20	217,5	215,7	218,33	226	
5	SF	15	6	19,3	19,8	18,16	15	198,2	195,9	200,17	211	
6	VM	21	15	24,2	22,8	23,25	21	174	173,1	176,92	190*	
7	SF	20	24	23,2	23,8	22,63	20	150,8	149,3	154,29	170*	
8	VM	20	114	23,5	22,8	22,36	20	127,3	126,5	131,93	150	
9	SF	15	5	19,3	19,8	18,16	15	108	106,7	113,77	135	
10	VM	19	13	21,8	21,8	21,47	19	86,2	84,9	92,3	116	
Eldsneyti bætt við 120 l												
11	SF	16	13	20,1	19,8	19,6	16	186,1	185,1	193,24	220	
12	VM	20	9	23,5	22,8	22,36	20	162,6	162,3	170,88	200	
13	SF	16	25	20,1	19,8	19,06	16	142,5	142,5	151,82	184	
14	VM	21	9	24,3	23,8	23,25	21	118,2	118,7	128,57	163	
15	SF	17	5	20,9	20,8	19,95	17	97,3	97,9	108,62	146	
16	VM	17	15	21,1	19,8	19,68	17	76,2	78,1	88,94	129	
17	SF	16	9	20,1	19,8	19,06	16	56,1	58,3	69,88	113	
18	VM	19	18	22,7	21,8	21,47	19	33,4	36,5	48,41	94	
Eldsneyti bætt við 120 l												
19	SF	18	6	21,7	21,8	20,84	18	131,7	134,7	147,57	196	
20	VM	20	12	23,5	22,8	22,36	20	108,2	111,9	125,21	176	
21	SF	15	9	19,3	19,8	18,16	15	88,9	92,1	107,05	161	
22	VM	18	13	21,9	20,8	20,57	18	67,0	71,3	86,48	143	
23	SF	19	4	22,4	22,8	21,74	19	44,6	48,5	64,74	124	
24	VM	32	5	33,3	31,8	36,54	32	11,3	16,7	28,2	92	
Heildareyðsla				565,7	560,3	548,8	485					
Eftirstöðvar nothaefs eldsneytis								11,3	16,7	28,2	92	

Af þessari töflu og tölum má sjá að útreikningur okkar sýnir að nothaft eldsneyti sem eftir var í aðalgeymum var á milli 16,7 og 28,2 litrar (USG 4,4 til 7,4).

Niðurstaða

1. Nothaft eldsneyti sem eftir var í aðalgeymunum var á milli 16,7 og 28,2 litrar (USG 4,4 til 7,4) þegar slysið varð. Við gerum ekki ráð fyrir vængendageymunum í útreikningum okkar (53 litrar) þar sem við höfum engar sannanir fyrir því að flugmaðurinn hafi notað þá. Einnig gæti verið lítillsháttar villa i útreikningnum okkar vegna óvissu um ástand loftslagsins, beitingu flugvélarinnar og annarra ópekktra þátta.
2. Það er klárlega meiri **eldsneytisnotkun**, sem til verður einkum **vegna aksturs og flugtaks í svo stuttum flugferðum**. Meðalnotkunin myndi vera **meiri en 60 litrar á klst, eða á milli 68 og 69 litrar á klst** vegna ofangreindra ástæðna. Ein ferðin var farin með hjólin niðri sem lengdi flugtimann og jók þannig eldsneytisnotkunina, ekki eins og Forward og Taylor gefa í skyn í skýrslu sinni að eldsneytiseyðslan aukist vegna viðnáms og því hærri afstillingar. Við áætlum að flugmaðurinn hafi beitt sömu aðferðum við flug allan daginn.

Samantekt niðurstaðna

1. Slök eldsneytisstjórnun er liklegasta ástæða þess að flugmaðurinn hafði ekki nægt eldsneyti i geyminum sem valinn var.
2. Timi og magn eldsneytisáfyllinga þann 7. ágúst 2000 passa við að gert hafi verið ráð fyrir 60 litrar/klst.
3. Flugvél notaði meira en 60 litrar/klst. eða á milli 68 og 69 litrar/klst. vegna stuttra ferða og fjölda flugtaka og klifurs. Því hækkar heildarnotkunin á þessum 8 klst. flugtima um 75 l meiri notkun en gert er ráð fyrir.

Skýrsla þessi byggir á bestu vitneskju okkar og reynslu, þó mikill vandi sé að komast að nákvæmri niðurstöðu vegna fjölda óvissuþátta.

Virdingarfyllst

Reynir Einarsson
[undirritað]

Eyjólfur Gunnbjörnsson
[undirritað]

Guðmundur H. Sveinbjörnsson
[undirritað]

Eldsneytisútreikningur fyrir TF-GTI þann 6. og 7. ágúst 2000

I þessum útreikningum reyndi ég að taka tillit til eins margra þátta og unnt var en vegna óvissu um beitingu flugvélarinnar þennan dag má alltaf efast um einhverja þeirra.

Útreikningarnir eru byggðir á eftirfarandi:

Eldsneytisnotkun	Handbók flugmanna
Klifurtími	Handbók flugmanna
Aflstilling	Timi og vegalend i ferðum 1 og 3 og venjulegar vinnuaðferðir
Flughæð	Venjulegar vinnuaðferðir
Meðalþyngd	3400 pund
Flughraði við klifur	110
Flugtak og uppkeyrsla	USG 2
Flugtak aðeins	USG 1

Uppkeyrsla aðeins fyrir ferð 1 og 3

Lækkun á farflugsafli niður í 1000 fet yfir jörðu

Síðustu 2 minútur á hverjum legg eru með 15" fyrir lokalækkun og lendingu

Ekkert eldsneyti úr vængendageymum notað

Aðalgeymar fullir, 340 litrar

Hæð	Aflstilling
Allir leggir nema síðasti	2500 fet
Síðasti leggur BIVM - BIRK	4000 fet

Fyrstu tveir leggir 56%
Aðrir leggir 65%

Samantekt

Flugjöld 6. og 7. ágúst 2000

6.8.2000

Flugjöld frá Reykjavík til Vestmannaeyja og til baka var farið í 2500 feta hæð, með 56% afli og tók alls 63 minútur.

Heildareldsneytisnotkun í þeim tveim ferðum var 16,7 USG eða 63,2 litrar.

Meðaltal 60,3 litrar/klst.

7.8.2000

Flugjöld frá Reykjavík til Vestmannaeyja og á milli Vestmannaeyja og Selfoss var í 2500 feta hæð og með 65% afli.

Heildartimi þeirra ferða var 6,5 klst.

Heildareldsneytisnotkun í þeim tveim ferðum var 118,7 USG eða 449,7 litrar.

Meðaltal 69,2 litrar/klst.

Flugjöld frá Vestmannaeyjum til Reykjavíkur var á 65% afli og hluti leiðarinnar í 4000 fetum.

Heildarflugtumi var 32 minútur.

Heildareldsneytisnotkun í þeiri ferð var 9,42 USG eða 35,6 litrar.

Meðaltal 65,1 litrar/klst.

Niðurstaða

Heildarflugtumi 8 klst. og 5 minútur.

Heildareldsneytisnotkun 548,8 l eða 145 USG.

Hámarksagn nothæfs eldsneytis þegar slysið varð við BIRK 28,16 litrar eða 7,44 USG.

Meðaltal 67,89 litrar/klst.

Það er alls 63,78 litrum meiri eldsneytisnotkun en ef miðað er við meðaltalið 60 litrar/klst.

Með meðaltalið 60 litrar/klst. hefðu verið eftir 92 litrar eftir.

Útreikningar

Heildarmagn eldsneytis til ráðstófunar

BIRK	337
Áfylling	240
Vængendageymar	0

Klifur	Eyðsla (USG) i klifri		Timi i klifri	
	Hæð	3400 pund	Hæð	3400 pund
	1000	0,434	1000	00:54
	2200	0,9548	2200	01:58
	2500	1,085	2500	02:15
	3500	1,519	3500	03:09
	4000	1,736	4000	03:36
	5000	2,17	5000	04:30
Notkun í farflugi	USG/klst.	USG/min.		
56% afl	12,5	0,21		
65% afl	14,16	0,24		
75% afl	16,3	0,27		
15"	8,89	0,15		
	Fjöldi	Eyðsla USG hvert sinn	Notkun USG alls	Timi hver
Flugtak og uppkeyrsla	2	2,00	4,00	
Flugtak án uppkeyrslu	22	1,00	22,00	
Fjöldi klifra í 2200 fet	11	0,95	10,50	01:58
Fjöldi klifra í 2500 fet	12	1,09	13,02	02:15
Fjöldi klifra í 4000 fet	1	1,74	1,74	03:36
Klifur alls	24		51,26	52:23
Fráhwarfsflug á BIRK	1	0,25	0,25	
Leiðréttung fyrir síðustu 2 min. á 15"	24	0,30	-7,112	
Farflug 56% afl	58	0,21	12,08	
Farflug 65% afl	375	0,24	88,5	
Heildartimi í farflugi	433			
Heildartimi í klifri	52:23			
Heildarflugtimi	485			
Heildareyðsla, USG	144,98			
Heildareyðsla, litrar	548,84			
Heildarmagn til ráðstófunar, litrar	577			
Eldsneytismagn er slysið varð, litrar	28,16			
Eldsneytismagn er slysið varð, USG	7,44			

[undirritað]

Guðmundur Heimir Sveinbjörnsson

NAVIGATION LOG BIRK -> BIJM (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar							
SPORT DATE	January 15, 2003			AIRCRAFT TYPE		Cessna					
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #		TF-GTI					
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA/MSA	BEG ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER	
				LEG	LEG	TAS					
BIRK Reykjavik N 64° 07' 48.0 W 21° 56' 26.0		END ALT	MH	REM	REM						
				336.9	76.2	EST GS	CUMM	ATE	OAT		
WP1 N 64° 05' 26.8 W 21° 37' 55.7	Climb	45	125	4.5	3.9	96	00:02:43		110@10	Climb Power	
	(5500)	2500	125	332.4	72.4	85	00:02:43		10°C		
	Cruise	2500	125	1.9	5.8	157	00:02:24		110@10	2300/24	
	(5500)	2500	125	330.5	66.6	145	00:05:07		10°C		
WP2 N 64° 34' 59.9 W 21° 09' 09.0	Cruise	2500	147	18.0	55.5	157	00:22:48		110@10	2300/24	
	(5500)	2500	146	312.5	11.1	146	00:27:56		8°C		
BIJM Vestmanna... N 63° 25' 30.0 W 20° 16' 45.0	Cruise	2500	207	0.6	1.8	157	00:00:43		110@10	2300/24	
	(3600)	2500	203	311.9	9.2	154	00:28:39		10°C		
	Descent	2500	207	2.8	9.2	129	00:04:24		110@10	Descent Power	
	(3600)	300	202	309.1	0.0	126	00:33:03		10°C		
ROUTE TOTALS				27.8	76.2	00:33:03					
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)		
Climb + T/O			0:02	5	Contingency 0%			0:05	4		
Cruise			0:25	20	Alternate Fuel			0:00	0		
Descent			0:00	0	Holding / Final Reserve			0:45	35		
Approach			0:04	3	Additional Fuel			0:00	0		
Total Trip Fuel			0:33	28	Minimum Required Fuel			1:23	67		
Taxi <i>Taxi plan up</i>				7.0	Extra Fuel			5:42	270		
Block Off			0:33	28	Loaded Block Fuel			7:06	337		
Actual Fuel Burned				356	Actual Remaining Fuel			381.5			

NOTES:

--

Töflur úr Jeppesen hugbúnaðinum *FliteStar*³

NAVIGATION LOG BIVM → BIRK (Page 1 of 1)			JEPPESEN <i>FliteStar</i>								
REPORT DATE	January 15, 2003				AIRCRAFT TYPE	Cessna					
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000				AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI					
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA/MSA	BEG ALT	END ALT	MC MH	FUEL(L) LEG	DIST(MI) LEG	SPD(MPH) TAS	ETE	ATA	WIND	POWER
BIVM Vestmanna... N 63° 25' 30.0 W 20° 18' 45.0					REM	REM					
					301.6	78.0	EST GS	CUMM	ATE	OAT	
WP1 N 63° 35' 15.4 W 20° 17' 12.2	CLIMB	318	016	4.0	4.1	96	00:02:25		110@10		Climb Power
	(3600)	2500	023	297.5	73.9	100	00:02:25			8°C	
	CRUISE	2500	016	2.1	7.2	157	00:02:40		110@10		2300/24
	(3600)	2500	020	295.4	66.7	161	00:05:06			8°C	
WP2 N 63° 49' 29.5 51° 51.4	CRUISE	2500	330	6.8	24.1	157	00:08:37		110@10		2300/24
	(3600)	2500	332	288.6	42.7	167	00:13:44			8°C	
WP3 N 64° 04' 23.0 W 21° 33' 24.1	CRUISE	2500	327	7.6	27.1	157	00:09:41		110@10		2300/24
	(5500)	2500	329	281.0	15.6	168	00:23:26			8°C	
WP4 N 64° 09' 58.3 W 21° 55' 59.5	CRUISE	2500	318	1.2	4.1	157	00:01:28		110@10		2300/24
	(5500)	2500	319	279.8	11.4	168	00:24:54			8°C	
	DESCENT	2500	318	2.5	8.9	128	00:03:49		110@10		Descent Power
	(5500)	587	319	277.3	2.5	140	00:28:44			8°C	
BIRK Reykjavík N 64° 07' 48.0 W 21° 56' 29.0	DESCENT	587	204	0.8	2.5	126	00:01:13		110@10		Descent Power
	(5500)	45	199	276.6	0.0	122	00:29:58			10°C	
ROUTE TOTALS				25.0	78.0	00:29:58					
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)		
+ T/O			0:02	4	Contingency 0%			0:05	4		
Cruise			0:22	18	Alternate Fuel			0:00	0		
Descent			0:03	2	Holding / Final Reserve			0:00	0		
Approach			0:01	1	Additional Fuel			0:45	35		
Total Trip Fuel			0:30	25	Minimum Required Fuel			1:20	64		
Taxi				0	Extra Fuel			5:01	238		
Burn Off			0:30	25	Loaded Block Fuel			6:21	302		
Actual Fuel Burned				28.8	Actual Remaining Fuel			27.3			

NOTICE:

³ Athugasemd þýðanda: Eftirfarandi eru töflur úr Jeppesen hugbúnaðinum *FliteStar* sem Sérstaka rannsóknarnefndin taldi ekki ástæðu til að þýða.

NAVIGATION LOG

BIRK > BIVM
(Page 1 of 1)

JEPPESEN

FliteStar

3.

REPORT DATE	January 15, 2003		AIRCRAFT TYPE	Cessna				
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000		AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI				
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA(MSA)	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE
BIRK Reykjavik N 64° 03' 48.0 W 21° 56' 26.0				MH	LEG	REM	TAS	ATA
WP1 N 64° 04' 58.7 W 21° 49' 11.2					272.6	70.4	EST GS	WIND
WP2 N 63° 33' 47.6 W 20° 16' 45.0	CROSS	45 (5500)	2000	150 148	3.6 269.0	3.1 67.3	96 85	OAT
BIVM Vestmanna...	CROSS	2000 (5500)	150 149	151 149	18.5 249.8	53.2 12.3	172 161	00:02:09 00:02:50
	DESCENT	2000 (3600)	150 156	158 156	1.7 248.1	5.5 6.9	145 135	00:19:46 00:25:03
		2000 (3600)	150 250	158 156	2.2 245.9	6.9 0.0	128 118	00:02:26 00:03:29
					26.7	70.4	00:28:32	110@10 9°C
								2400/27 2400/27 2400/20 2400/20 Descent Power
ROUTE TOTALS								
FUEL CALCULATION	TIME	FUEL(L)			RESERVE		TIME	FUEL(L)
Climb + T/O	0:02	4			Contingency 0%		0:05	4
Cruise	0:22	21			Alternate Fuel		0:00	0
Descent	0:00	0			Holding / Final Reserve		0:00	0
Approach	0:03	2			Additional Fuel		0:45	35
Total Trip Fuel	0:29	27			Minimum Required Fuel		1:19	66
Taxi <i>Taxis & Runway</i>		0:00			Extra Fuel		4:22	206
Block Off	0:29	27			Loaded Block Fuel		5:41	273
Actual Fuel Burned		3-15-			Actual Remaining Fuel			23:35

NOTES:

--

NAVIGATION LOG BIVM → BISF (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar								
REPORT DATE	January 15, 2003	AIRCRAFT TYPE	Cessna							<i>4</i>		
NAVODATA EXP. DATE	June 15, 2000	AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI									
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPO(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER	
BIVM Vestmannas... N 63° 32' 30.0 W 20° 16' 45.0		MEA(MSA)	END ALT	MH	LEO	LEG	TAS	CUMM	ATE	OAT		
					REM	REM						
					238.5	53.5	EST GS					
WP1 N 63° 32' 06.7 W 20° 12' 26.6	CLIMB		318	034	3.1	3.0	96	00:01:51		110@10	Climb Power	
		(3600)	2000	040	235.4	50.5	97	00:01:51		10°C		
	CRUISE		2000	034	1.6	4.9	168	00:01:45		110@10	2500/25	
		(3600)	2000	037	233.8	45.5	169	00:03:36		10°C		
WP2 N 63° 36' 27.3 W 20° 27.9	CRUISE		2000	338	2.0	6.5	168	00:02:10		110@10	2400/26	
		(3600)	2000	340	231.8	39.1	178	00:05:47		8°C		
	DESCENT		2000	335	9.5	31.3	168	00:10:32		110@10	2400/26	
		(3600)	2000	337	222.3	7.7	178	00:16:20		8°C		
WP3 N 63° 58' 35.4 W 21° 07' 17.2	DESCENT		2000	335	1.0	3.5	129	00:01:31		110@10	Descent Power	
		(3600)	1239	337	221.3	4.2	139	00:17:51		10°C		
	CLIMB		1239	159	1.4	4.2	127	00:02:10		110@10	Descent Power	
		(3600)	318	157	219.9	0.0	117	00:20:02		10°C		
ROUTE TOTALS				18.6	53.5	00:20:02						
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE				TIME	FUEL(L)		
Climb + T/O			0:01	3	Contingency 0%				0:05	4		
Cruise			0:14	13	Alternate Fuel				0:00	0		
Descent			0:01	1	Holding / Final Reserve				0:30	24		
Approach			0:02	1	Additional Fuel				0:00	0		
Total Trip Fuel			0:20	19	Minimum Required Fuel				0:56	46		
Taxi				3.80	Extra Fuel				4:04	192		
Burn Off			0:20	19	Loaded Block Fuel				4:59	238		
Actual Fuel Burned				22.8	Actual Remaining Fuel					215.4		

NAVIGATION LOG B1SE-> B1VM (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar							
REPORT DATE	January 15, 2003			AIRCRAFT TYPE		Cessna					
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #		TF-GTI					
WAYPOINTS (FIXES)		ROUTE	BEG ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	TAS	ETE	ATA	WIND
		MEA(MSA)	END ALT	MH	LEG	LEG	POWER				
SELFO					REM	REM					
N 63° 55' 45.0					215.1	41.8		EST GS	CUMM	ATE	OAT
W 21° 02' 16.0											
B1VM Vestmanna...		CLIMB	65	164	1.7	1.7	109	00:01:01		110@10	Climb Power
		(3600)	1000	160	213.4	40.2	99	00:01:01		10°C	
		CRUISE	1000	164	12.9	36.0	174	00:13:04		110@10	2500/27
		(3600)	1000	162	200.5	4.2	165	00:14:06		10°C	
		DESCENT	1000	164	1.2	4.2	144	00:01:52		110@10	Descent Power
		(3600)	65	161	199.3	0.0	134	00:15:58		10°C	
ROUTE TOTALS				15.8	41.8		00:15:58				
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE				TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O			0:01	2	Contingency 0%				0:05	4	
Cruise			0:13	13	Alternate Fuel				0:00	0	
Descent			0:00	0	Holding / Final Reserve				0:45	35	
Approach			0:01	1	Additional Fuel				0:00	0	
Total Trip Fuel			0:16	16	Minimum Required Fuel				1:08	55	
Taxi				0	Extra Fuel				3:28	160	
Burn Off			0:16	16	Loaded Block Fuel				4:32	215	
Actual Fuel Burned				/%	Actual Remaining Fuel					195.9	

NAVIGATION LOG BIVM > BISF (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar							
REPORT DATE	January 15, 2003			AIRCRAFT TYPE	Cessna						
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI						
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA(MSA)	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SIM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER
					LEG	LEG	TAS				
BIVM Vestmannas...					REM	REM					
N 63° 25' 30.0											
W 20° 16' 45.0					196.2	57.4	EST GS	CUMM	ATE	OAT	
WP1	CLIMB	318	034		3.1	3.4	110	00:01:51		110@10	Climb Power
N 63° 32' 06.7		(3600)	2000	040	193.1	54.0	110	00:01:51		10°C	
W 20° 12' 26.6											
WP2	CRUISE	2000	034		1.5	4.5	168	00:01:36		110@10	2500/25
M 63° 36' 27.3		(3600)	2000	037	191.7	49.5	169	00:03:27		10°C	
27.9											
WP3	CRUISE	2000	338		2.0	6.5	168	00:02:10		110@10	2400/26
N 64° 00' 08.0		(3600)	2000	340	189.7	43.0	178	00:05:38		8°C	
W 21° 09' 12.3											
SE Selfoss	DESCENT	2000	336		10.4	34.3	168	00:11:33		110@10	2400/26
N 63° 56' 44.0		(3600)	2000	337	179.2	8.7	178	00:17:12		8°C	
W 21° 02' 03.0											
397		(5500)	1520	338	178.6	6.2	157	00:18:09		10°C	Descent Power
ROUTE TOTALS				19.4	57.4		00:20:55				
FUEL CALCULATION				TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O				0:01	3	Contingency 0%			0:05	4	
Cruise				0:15	14	Alternate Fuel			0:00	0	
Descent				0:00	1	Holding / Final Reserve			0:30	24	
Approach				0:02	2	Additional Fuel			0:00	0	
Total Trip Fuel				0:21	19	Minimum Required Fuel			0:56	47	
Taxi					3.0	Extra Fuel			3:09	149	
Burn Off				0:21	19	Loaded Block Fuel			4:05	196	
Actual Fuel Burned					23.8	Actual Remaining Fuel			/23.1		

NOTES:

Gear down

NAVIGATION LOG B1SE-> BIVM (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar							
PORT DATE	January 15, 2003			AIRCRAFT TYPE	Cessna						
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI						
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER
	MEA(MSA)			MH	LEG	LEG	TAS				
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0					REM	REM					
					172.9	53.8	EST GS	CUMM	ATE	OAT	
WP1 N 63° 59' 51.6 W 21° 09' 34.7	CLIMB	65	340	340	1.7	2.0	109	00:01:01		110@10	Climb Power
	(3600)	1000	343	343	171.2	51.8	118	00:01:01		10°C	
	CRUISE		1000	340	1.3	4.0	174	00:01:18		110@10	2500/27
	(3600)	1000	342	342	169.9	47.8	184	00:02:19		10°C	
BIVM Vestmanna- N 63° 26' 30.0 V 16° 45.0	CRUISE	1000	163	163	15.7	43.7	174	00:15:52		110@10	2500/27
	(3600)	1000	161	161	154.2	4.2	165	00:18:11		10°C	
	DESCENT		1000	163	1.2	4.2	144	00:01:52		110@10	Descent Power
	(3600)	65	161	161	153.0	0.0	134	00:20:04		10°C	
ROUTE TOTALS				19.9	53.8		00:20:04				
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE				TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O			0:01	2	Contingency 0%				0:05	4	
Cruise			0:17	17	Alternate Fuel				0:00	0	
Descent			0:00	0	Holding / Final Reserve				0:45	35	
Approach			0:01	1	Additional Fuel				0:00	0	
Total Trip Fuel			0:20	20	Minimum Required Fuel				1:10	59	
Taxi				5.0	Extra Fuel				2:27	114	
Burn Off			0:20	20	Loaded Block Fuel				3:37	173	
Actual Fuel Burned				25.5	Actual Remaining Fuel				/4/03		

NOTES:

Cover down

NAVIGATION LOG BIVM → BISF (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar							
PORT DATE	January 15, 2003			AIRCRAFT TYPE	Cessna						
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI						
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA(MSA)	BEG ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER	
				LEG	LEG	TAS					
BIVM Vestmanna... N 63° 25' 30.0 W 20° 16' 45.0		END ALT	MH	REM	REM						
				149.5	55.0	EST GS	CUMM	ATE	OAT		
WP1 N 63° 32' 06.7 W 20° 12' 26.6	CLIMB	318	034	3.1	3.4	110	00:01:51		110@10	Climb Power	
	(3600)	2000	040	146.4	51.6	110	00:01:51		10°C		
	CRUISE	2000	034	1.5	4.5	168	00:01:36		110@10	2500/25	
	(3600)	2000	037	145.0	47.0	169	00:03:27		10°C		
WP2 N 63° 26' 27.3 W 20° 27' 27.9	CRUISE	2000	338	2.0	6.5	168	00:02:10		110@10	2400/25	
	(3600)	2000	340	143.0	40.5	178	00:05:38		8°C		
WP3 N 63° 59' 04.9 W 21° 08' 14.7	CRUISE	2000	335	9.7	31.8	168	00:10:43		110@10	2400/25	
	(3600)	2000	337	133.3	8.7	178	00:16:21		8°C		
	DESCENT	2000	335	0.9	3.8	146	00:01:26		110@10	Descent Power	
	(3600)	1278	337	132.4	5.0	157	00:17:48		10°C		
SE Selfoss N 63° 55' 44.0 W 21° 02' 03.0 397	DESCENT	1278	159	1.4	5.0	144	00:02:13		110@10	Descent Power	
	(3600)	318	157	130.9	0.0	134	00:20:01		10°C		
ROUTE TOTALS				18.6	55.0	00:20:01					
FUEL CALCULATION				TIME	FUEL(L)	RESERVE				TIME	FUEL(L)
Climb + T/O				0:01	3	Contingency 0%				0:05	4
Cruise				0:14	13	Alternate Fuel				0:00	0
Descent				0:01	1	Holding / Final Reserve				0:30	24
Arr. Mach				0:02	1	Additional Fuel				0:00	0
Total Trip Fuel				0:20	19	Minimum Required Fuel				0:55	46
Taxi					\$ 0	Extra Fuel				2:11	103
Burn Off				0:20	19	Loaded Block Fuel				3:06	150
Actual Fuel Burned				225		Actual Remaining Fuel				1265	

NAVIGATION LOG BISE-> BIVM (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar							
PORT DATE	January 15, 2003			AIRCRAFT TYPE	Cessna						
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI						
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA/MSA	BEG ALT	END ALT	M	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER
LEG	LEG	REM	REM		TAS			CUMM	ATE	OAT	
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0				MH	126.2	41.8	EST GS				
WP1 N 63° 53' 34.9 W 20° 58' 59.5	CLIMB (3600)	65 1000	164 161	164	1.7 124.5	1.7 40.2	109 99	00:01:01 00:01:01		110@10 10°C	Climb Power
	CRUISE (3600)	1000	164	162	0.5 124.0	1.3 38.9	174 165	00:00:28 00:01:29		110@10 10°C	2500/27
WP2 N 63° 27' 05.0 W 18° 53.5	CRUISE (3600)	1000 1000	164 162	164	12.5 111.6	34.7 4.2	174 165	00:12:36 00:14:06		110@10 9°C	2500/27
	DESCENT (3600)	1000 542	164 161	162	0.5 111.0	2.1 2.1	144 135	00:00:54 00:15:01		110@10 10°C	Descent Power
BIVM Vestmanna... N 63° 25' 30.0 W 20° 10' 45.0	DESCENT (3600)	542 65	166 163	166	0.6 110.4	2.1 0.0	143 134	00:00:57 00:15:58		110@10 10°C	Descent Power
ROUTE TOTALS				15.8	41.8	00:15:58					
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)		
Climb + T/O			0:01	2	Contingency 0%			0:05	4		
Cruise			0:13	13	Alternate Fuel			0:00	0		
Descent			0:00	1	Holding / Final Reserve			0:45	35		
Approach			0:00	1	Additional Fuel			0:00	0		
Total Trip Fuel			0:16	16	Minimum Required Fuel			1:06	55		
Total				16	Extra Fuel			1:32	71		
Burn Off			0:16	16	Loaded Block Fuel			2:38	128		
Actual Fuel Burned				16	Actual Remaining Fuel				106.4		

NAVIGATION LOG BIVM > BISF (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar							
REPORT DATE	January 15, 2003			AIRCRAFT TYPE	Cessna						
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI						
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE	BEG ALT	END ALT	FUEL(L)	DIST(MI)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	/O	
	MEA(MSA)	MC	MH	LEG	LEG	TAS	CUMM	ATE	OAT	POWER	
BIVM Vestmannas...				REM	REM						
N 63° 25' 30.0				106.6	52.2	EST GS					
W 20° 16' 45.0											
WP1	climb	318	034	3.1	3.4	110	00:01:51		110@10	Climb Power	
N 63° 32' 05.7	(3600)	2000	040	103.5	48.8	110	00:01:51		10°C		
W 20° 12' 26.6	cruise	2000	034	1.5	4.5	168	00:01:36		110@10	2500/25	
	(3600)	2000	037	102.1	44.3	169	00:03:27		10°C		
WP2	climb	2000	338	2.0	6.5	168	00:02:10		110@10	2400/25	
N 63° 36' 27.3	(3600)	2000	340	100.1	37.8	178	00:05:38		9°C		
W 20° 27.9	cruise	2000	335	8.9	29.1	168	00:09:47		110@10	2400/26	
	(3600)	2000	337	91.2	8.7	178	00:15:26		9°C		
WP3	climb	2000	335	1.3	5.1	146	00:01:58		110@10	2400/26	
N 63° 56' 14.3	(3600)	2000	337	90.0	3.6	156	00:17:24		10°C		
W 21° 06' 19.6	descent	2000	335	1.0	3.6	144	00:01:36		110@10	Descent Power	
	(3600)	1015	337	88.9	0.0	134	00:19:01		10°C		
SIE Selfoss	descent	1015	161	1.0	3.6	144	00:01:36		110@10	Descent Power	
N 63° 55' 44.0	(3600)	318	159	88.9	0.0	134	00:19:01		10°C		
397											
ROUTE TOTALS				17.7	52.2		00:19:01				
FUEL CALCULATION				TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O				0:01	3	Contingency 0%			0:05	4	
Cruise				0:13	12	Alternate Fuel			0:00	0	
Descent				0:01	1	Holding / Final Reserve			0:30	24	
Approach				0:01	1	Additional Fuel			0:00	0	
Total Trip Fuel				0:19	18	Minimum Required Fuel			0:54	45	
Taxi					3.0	Extra Fuel			1:18	61	
Burn Off				0:19	18	Loaded Block Fuel			2:12	107	
Actual Fuel Burned				2.5		Actual Remaining Fuel				849	

NAVIGATION LOG B1SE-> B1VM (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar							
SPORT DATE	January 15, 2003			AIRCRAFT TYPE	Cessna						
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI						
WAYPOINTS (FIXES)		ROUTE	MEA(MSA)	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA
						LEG	LEG		TAS		WIND
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0						REM	REM		CUMM	ATE	OAT
WP1 N 63° 53' 34.9 W 20° 58' 59.5		CLimb		65	164	1.7	1.7	109	00:01:01		110@10
			(3600)	1000	161	203.4	41.7	99	00:01:01		10°C
		CRUISE		1000	164	0.5	1.3	174	00:00:28		110@10
			(3600)	1000	162	202.9	40.4	165	00:01:29		10°C
WP2 N 63° 28' 39.7 V 14° 33.7		CRUISE		1000	159	12.9	35.9	174	00:13:04		2500/27
			(3600)	1000	157	190.0	4.5	165	00:14:34		10°C
		DESCENT		1000	159	0.2	0.7	145	00:00:17	L&V	Descent Power
			(3600)	856	159	189.8	3.8	145	00:14:51		13°C
B1VM Vestmanna... N 63° 25' 30.0 W 20° 56' 45.0		DESCENT		856	215	1.0	3.8	144	00:01:36		110@10
			(3600)	65	210	188.7	0.0	143	00:18:27		10°C
ROUTE TOTALS				16.3		43.4		00:16:27			
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE				TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O			0:01	2	Contingency 0%				0:05	4	
Cruise			0:13	13	Alternate Fuel				0:00	0	
Descent			0:00	0	Holding / Final Reserve				0:45	35	
Approach			0:01	1	Additional Fuel				0:00	0	
Total Trip Fuel			0:16	16	Minimum Required Fuel				1:06	55	
Total				5.0	Extra Fuel				3:13	150	
Burn Off			0:16	16	Loaded Block Fuel				4:19	205	
Actual Fuel Burned				12.5	Actual Remaining Fuel				12.5		

NOTES:

Fuel 120 16.

NAVIGATION LOG BIVM -> BISF (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar							
SPORT DATE	January 15, 2003	AIRCRAFT TYPE	Cessna	/2							
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000	AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI								
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA/MSA	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPO(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER
					LEG	LEG	TAS				
BIVM Vestmanna...					REM	REM					
					184.9	55.5	EST GS	CUMM	ATE	OAT	
WP1 N 63° 32' 06.7 W 20° 12' 26.6	CURB	318	034		3.1	3.4	110	00:01:51		110@10	Climb Power
	(3600)	2000	040		181.8	52.1	110	00:01:51		10°C	
	CRUISE	2000	034		1.5	4.5	168	00:01:36		110@10	2500/25
	(3600)	2000	037		180.3	47.6	169	00:03:27		10°C	
WP2 N 63° 36' 27.3 W 20° 27.9	CRUISE	2000	338		2.0	6.5	168	00:02:10		110@10	2400/26
	(3600)	2000	340		178.3	41.1	178	00:05:38		9°C	
WP3 N 63° 59' 13.3 W 21° 08' 43.5	CRUISE	2000	335		9.9	32.4	168	00:10:54		110@10	2400/26
	(3600)	2000	337		168.5	8.7	178	00:16:33		9°C	
	DESCENT	2000	335		0.9	3.5	147	00:01:20		110@10	Descent Power
	(3600)	1331	337		167.6	5.2	156	00:17:53		10°C	
SE Selfoss N 63° 55' 44.0 W 21° 02' 03.0 397	DESCENT	1331	158		1.5	6.2	144	00:02:20		110@10	Descent Power
	(3600)	318	156		166.1	0.0	134	00:20:13		10°C	
ROUTE TOTALS				18.8	55.5		00:20:13				
FUEL CALCULATION				TIME	FUEL(L)	RESERVE				TIME	FUEL(L)
Climb + T/O				0.01	3	Contingency 0%				0:05	4
Cruise				0:14	13	Alternate Fuel				0:00	0
Descent				0.01	1	Holding / Final Reserve				0:30	24
Approach				0.02	2	Additional Fuel				0:00	0
Total Trip Fuel				0:20	19	Minimum Required Fuel				0:55	46
Taxi					1.50	Extra Fuel				2:56	138
Burn Off				0:20	19	Loaded Block Fuel				3:51	185
Actual Fuel Burned					22.8	Actual Remaining Fuel					162.5

NAVIGATION LOG B1SE-> BIVM (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar <i>13</i>									
SPORT DATE	January 15, 2003			AIRCRAFT TYPE	Cessna								
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI								
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA(MSA)	BEG ALT	M/C	FUEL(L)	DIST(SM)	SPO(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER			
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0		END ALT	MH	LEG	LEG	TAS	CUMM	ATE	OAT				
				REM	REM								
				162.8	43.4	EST GS							
WP1 N 63° 53' 34.9 W 20° 58' 69.5	Climb	65	164	1.7	1.7	109	00:01:01		110@10	Climb Power	2500/27		
	(3600)	1000	161	161.1	41.7	99	00:01:01		10°C				
	Cruise	1000	164	0.5	1.3	174	00:00:28		110@10				
	(3600)	1000	162	160.6	40.4	165	00:01:29		10°C				
WP2 N 63° 28' 39.7 W 14° 33.7	Cruise	1000	159	13.0	36.2	174	00:13:11		110@10	2500/27	Descent Power		
	(3600)	1000	157	147.6	4.2	165	00:14:41		10°C				
	Descent	1000	159	0.1	0.4	145	00:00:10		110@10				
	(3600)	916	157	147.5	3.8	135	00:14:51		10°C				
BIVM Vestmanna... N 63° 29' 30.0 W 20° 16' 45.0	Descent	916	215	1.0	3.8	144	00:01:36		110@10	Descent Power	1425		
	(3600)	65	210	146.4	0.0	143	00:16:27		10°C				
ROUTE TOTALS				16.3	43.4	00:16:27							
FUEL CALCULATION				TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)			
Climb + T/O				0:01	2	Contingency 0%			0:05	4			
Cruise				0:13	14	Alternate Fuel			0:00	0			
Descent				0:00	0	Holding / Final Reserve			0:45	35			
Approach				0:01	1	Additional Fuel			0:00	0			
Total Trip Fuel				0:16	16	Minimum Required Fuel			1:06	55			
Total					0	Extra Fuel			2:18	108			
Burn Off				0:16	16	Loaded Block Fuel			3:24	163			
Actual Fuel Burned				/	8	Actual Remaining Fuel			/	1425			

NAVIGATION LOG BIVM > BISF (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar								
REPORT DATE	January 16, 2003			AIRCRAFT TYPE	Cessna					/4/		
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI							
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA(MSA)	BEG ALT	END ALT	NC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER	
		LEG	LEG		REM	REM	TAS					
BIVM Vestmanna...	N 63° 25' 30.0			MH	142.6	58.0	EST GS	CUMM	ATE	OAT		
	W 29° 16' 45.0											
WP1		318	034		3.1	3.4	110	00:01:51		110@10	Climb Power	
	N 63° 32' 06.7	(3600)	2000	040	139.5	54.6	110	00:01:51		10°C		
	W 29° 12' 26.6											
		CLIMB			2000	034	1.5	4.5	168	00:01:36		2500/25
			(3600)	037	138.0	50.1	168	00:03:27		10°C		
WP2		CRUISE			2000	338	2.0	6.5	168	00:02:10		2400/26
			(3600)	340	136.1	43.6	178	00:05:38		9°C		
WP3		CRUISE			2000	335	10.6	34.9	168	00:11:44		2400/26
	N 63° 59' 59.6		(3600)	336	125.4	8.7	178	00:17:23		9°C		
	W 21° 10' 29.1											
		DESCENT			2000	335	0.5	2.2	147	00:00:51		Descent Power
			(3600)	1572	337	124.9	6.5	157	00:18:15		10°C	
SE Selfoss												
	N 63° 55' 44.0	DESCENT		157	1.9	6.5	145	00:02:53		110@10	Descent Power	
	W 21° 02' 03.0		(3600)	318	155	123.0	0.0	134	00:21:09		10°C	
397												
ROUTE TOTALS					19.6	58.0		00:21:09				
FUEL CALCULATION				TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)		
Climb + T/O				0:01	3	Contingency 0%			0:05	4		
Cruise				0:15	14	Alternate Fuel			0:00	0		
Descent				0:00	1	Holding / Final Reserve			0:30	24		
Approach				0:02	2	Additional Fuel			0:00	0		
Total Trip Fuel				0:21	20	Minimum Required Fuel			0:56	47		
Taxi					0:00	Extra Fuel			2:01	95		
Burn Off				0:21	20	Loaded Block Fuel			2:57	143		
Actual Fuel Burned					2.5	Actual Remaining Fuel				//8.7		

NAVIGATION LOG BISE-> BIVM (Page 1 of 1)			JEPPESEN FliteStar 15								
PORT DATE	January 16, 2003		AIRCRAFT TYPE	Cessna							
	NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000		AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI						
WAYPOINTS (FIXES)		ROUTE MEA/MSA	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0						LEG	LEG	TAS			
						REM	REM		CUMM	ATE	OAT
						118.6	45.2	EST GS			POWER
WP1 N 63° 53' 34.9 W 20° 58' 59.5	CLIMB		65	164	1.7	1.7	109	00:01:01		110@10	Climb Power
		(3600)	1000	181	116.9	43.5	99	00:01:01		10°C	
	CRUISE		1000	164	0.5	1.3	174	00:00:28		110@10	2500/27
		(3600)	1000	162	116.4	42.2	165	00:01:29		10°C	
WP2 N 63° 28' 00.6 V 11° 21.2	CRUISE		1000	158	13.7	38.0	174	00:13:51		110@10	2500/27
		(3600)	1000	156	102.7	4.2	164	00:15:21		10°C	
	DESCENT		1000	158	0.0	0.1	145	00:00:01		110@10	Descent Power
		(3600)	988	156	102.7	4.1	132	00:15:22		10°C	
BIVM Vestmannas... N 63° 25' 30.0 W 20° 16' 45.0	DESCENT		988	240	1.1	4.1	144	00:01:40		110@10	Descent Power
		(3600)	65	235	101.7	0.0	148	00:17:03		10°C	
ROUTE TOTALS				17.0	45.2	00:17:03					
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE				TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O			0:01	2	Contingency 0%				0:05	4	
Cruise			0:14	14	Alternate Fuel				0:00	0	
Descent			0:00	0	Holding / Final Reserve				0:45	35	
Approach			0:01	1	Additional Fuel				0:00	0	
Total Trip Fuel			0:17	17	Minimum Required Fuel				1:07	56	
Taxi				7.50	Extra Fuel				1:21	63	
BLOCK OFF			0:17	17	Loaded Block Fuel				2:28	119	
Actual Fuel Burned				2.05	Actual Remaining Fuel					449	

16

NAVIGATION LOG			JEPPESEN FliteStar								
BIVM → BISF (Page 1 of 1)											
PORT DATE	January 16, 2003		AIRCRAFT TYPE		Cessna						
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000		AIRCRAFT TAIL #		TF-GTI						
WAYPOINTS (FOXES)	ROUTE MEA(MSA)	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER
BIVM Vestmanna... N 63° 25' 30.0 W 20° 09' 45.0					LEG	REM	TAS				
						REM		CUMM	ATE	OAT	
					97.8	47.1	EST GS				
WP1 N 63° 32' 36.7 W 20° 09' 24.3	CLIMB	318	042	3.1	3.4	110	00:01:51		110@10	Climb Power	
	(3600)	2000	048	94.7	43.7	108	00:01:51			10°C	
	CRUISE	2000	042	1.9	5.7	168	00:02:01		110@10	2500/25	
	(3600)	2000	046	92.8	38.0	167	00:03:53			10°C	
WP2 N 63° 27' 3 W 20° 27' 8	CRUISE	2000	325	2.2	7.2	168	00:02:24		110@10	2400/26	
	(3600)	2000	327	90.7	30.9	179	00:06:18			9°C	
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0	CRUISE	2000	334	6.7	22.1	168	00:07:26		110@10	2400/26	
	(3600)	2000	336	83.9	8.7	178	00:13:45			9°C	
	DESCENT	2000	334	2.1	8.6	145	00:03:19		110@10	Descent Power	
	(3600)	338	336	81.8	0.1	155	00:17:04			9°C	
SE Selfoss N 63° 55' 44.0 W 21° 02' 03.0 397 ...	DESCENT	338	118	0.0	0.1	143	00:00:03		110@10	Descent Power	
	(3600)	318	119	81.8	0.0	128	00:17:07			10°C	
ROUTE TOTALS				16.0	47.1	00:17:07					
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)		
Climb + T/O			0:01	3	Contingency 0%			0:05	4		
Cruise			0:11	11	Alternate Fuel			0:00	0		
Descent			0:03	2	Holding / Final Reserve			0:30	24		
Approach			0:00	0	Additional Fuel			0:00	0		
Total Trip Fuel			0:17	16	Minimum Required Fuel			0:52	44		
Taxi				3.50	Extra Fuel			1:09	54		
Burn Off			0:17	16	Loaded Block Fuel			2:01	98		
Actual Fuel Burned				1% %	Actual Remaining Fuel			781			

NAVIGATION LOG B1SE-> BIVM (Page 1 of 1)			JEPPESEN FliteStar 17.								
PORT DATE	January 16, 2003		AIRCRAFT TYPE	Cessna							
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000		AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI							
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA(MSA)	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0				MH	LEG	LEG	TAS				
					REM	REM		CUMM	ATE	OAT	
					78.2	42.7	EST GS				
WP1 N 63° 53' 34.9 W 20° 58' 59.5	CLIMB	65	164		1.7	1.7	109	00:01:01		110@10	Climb Power
	(3600)	1000	161		76.5	41.0	99	00:01:01		10°C	
	CRUISE	1000	164		0.5	1.3	174	00:00:28		110@10	2500/27
	(3600)	1000	162		76.1	39.7	165	00:01:29		10°C	
WP2 N 63° 32' 44.7 W 20° 49' 41.6	CRUISE	1000	158		11.3	31.2	174	00:11:24		110@10	2500/27
	(3600)	1000	156		64.8	8.5	164	00:12:53		10°C	
BIVM Vestmanna... N 63° 25' 30.0 W 20° 16' 45.0	CRUISE	1000	187		1.5	4.2	174	00:01:29		110@10	2500/27
	(3600)	1000	184		63.3	4.3	168	00:14:23		10°C	
	DESCENT	1000	187		1.2	4.3	144	00:01:52		110@10	Descent Power
	(3600)	65	183		62.1	0.0	138	00:16:15		10°C	
ROUTE TOTALS				16.1	42.7		00:16:15				
FUEL CALCULATION				TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O				0:01	2	Contingency 0%			0:05	4	
Cruise				0:13	13	Alternate Fuel			0:00	0	
Descent				0:00	0	Holding / Final Reserve			0:45	35	
Approach				0:01	1	Additional Fuel			0:00	0	
Total Trip Fuel				0:16	16	Minimum Required Fuel			1:06	55	
Total					2.5	Extra Fuel			0:30	23	
Burn Off				0:16	16	Loaded Block Fuel			1:36	78	
Actual Fuel Burned					1.5	Actual Remaining Fuel				55.5	

NAVIGATION LOG BIVM → BISF (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar 18										
REPORT DATE	January 16, 2003			AIRCRAFT TYPE		Cessna								
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #		TF-GTI								
WAYPOINTS (FIXES)		ROUTE	MEA(MSA)	BEG ALT	END ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	EST GS	ETE	ATA		
BIVM Vestmannan...								LEG	LEG				REM	TAS
WP1 N 63° 32' 36.7							58.0	52.5						
WP1 N 63° 32' 36.7 W 20° 09' 24.3	CLIMB			318	042	3.1	3.3	109	00:01:51		110@10	Climb	Power	
		(3600)		2000	043	54.9	49.1	108	00:01:51		9°C			
	CRUISE			2000	042	1.9	5.7	168	00:02:01		110@10	2500/25		
		(3600)		2000	046	53.1	43.5	167	00:03:53		9°C			
WP2 N 57° 35.9	CRUISE			2000	333	10.2	33.4	168	00:11:14		110@10	2400/28		
		(3600)		2000	334	42.9	10.0	178	00:15:08		9°C			
	DESCENT			2000	333	1.8	7.2	146	00:02:46		110@10	Descent	Power	
		(3600)		610	335	41.1	2.8	158	00:17:55		10°C			
SELFO N 63° 55' 45.0	DESCENT			610	157	0.8	2.8	143	00:01:16		110@10	Descent	Power	
		(3600)		65	155	40.3	0.0	133	00:19:11		10°C			
ROUTE TOTALS						17.7	52.5	00:19:11						
FUEL CALCULATION				TIME	FUEL(L)	RESERVE				TIME	FUEL(L)			
Climb + T/O				0:01	3	Contingency 0%				0:05	4			
Cruise				0:13	12	Alternate Fuel				0:00	0			
Descent				0:02	2	Holding / Final Reserve				0:30	23			
Approach				0:01	1	Additional Fuel				0:00	0			
Total Trip Fuel				0:19	18	Minimum Required Fuel				0:54	45			
Total				3.8	0	Extra Fuel				0:17	13			
Burn Off				0:19	18	Loaded Block Fuel				1:11	58			
Actual Fuel Burned				2.8	Actual Remaining Fuel					3.65				

NAVIGATION LOG BISE-> BIVM (Page 1 of 1)			JEPPESEN FliteStar <i>19</i>							
PORT DATE	January 16, 2003	NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000	AIRCRAFT TYPE	Cessna					
				AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI					
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA(MSA)	BEG ALT	MO	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0		END ALT	MH	LEG	LEG	TAS				
WP1 N 63° 53' 34.9 W 20° 58' 59.5				REM	REM					
				156.5	48.1	EST GS	CUMM	ATE	OAT	
WP1 N 63° 53' 34.9 W 20° 58' 59.5	CLIMB	65	164	1.7	1.7	109	00:01:01		110@10	Climb Power
	(3600)	1000	161	154.8	46.4	99	00:01:01		10°C	
	CRUISE	1000	164	0.5	1.3	174	00:00:28		110@10	2500/27
	(3600)	1000	162	154.3	45.1	165	00:01:29		10°C	
WP2 N 33° 40.5 W 07° 59.1	CRUISE	1000	149	12.5	34.6	174	00:12:41		110@10	2500/27
	(3600)	1000	148	141.8	10.4	164	00:14:11		10°C	
BIVM Vestmanna... N 63° 25' 30.0 W 20° 19' 45.0	CRUISE	1000	223	2.0	5.9	174	00:02:01		110@10	2500/27
	(3600)	1000	219	139.7	4.5	175	00:16:13		10°C	
	DESCENT	1000	223	1.2	4.5	144	00:01:52		110@10	Descent Power
	(3600)	65	218	138.5	0.0	144	00:18:05		10°C	
ROUTE TOTALS				17.9	48.1		00:18:05			
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O			0:01	2	Contingency 0%			0:05	4	
Cruise			0:15	15	Alternate Fuel			0:00	0	
Descent			0:00	0	Holding / Final Reserve			0:45	35	
Approach			0:01	1	Additional Fuel			0:00	0	
Total Trip Fuel			0:18	18	Minimum Required Fuel			1:08	57	
Taxi				0	Extra Fuel			2:08	100	
Build Off			0:18	18	Loaded Block Fuel			3:16	156	
Actual Fuel Burned				24.7	Actual Remaining Fuel				19.7	

NOTES:

Fuel 120 lbs.

NAVIGATION LOG BIVM → BISF (Page 1 of 1)				JEPPESEN FliteStar 20							
REPORT DATE	January 16, 2003			AIRCRAFT TYPE		Cessna					
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #		TF-GTI					
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE	BEG ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER	
	MEA(msa)			LEG	LEG	TAS				CUMM	
BIVM Vestmanna...		END ALT	MH	REM	REM					ATE	
				135.0	55.1	EST GS				OAT	
WP1 N 63° 33' 02.4" W 20° 08' 00.1"	Climb	318	045	3.1	3.3	110	00:01:51		110@10	Climb Power	
	(3600)	2000	051	131.9	51.7	108	00:01:51		10°C		
	Cruise	2000	045	2.1	6.4	168	00:02:19		110@10	2400/26	
	(3600)	2000	049	129.8	45.3	166	00:04:11		10°C		
WP2 N 63° 56' 09.9" W 20° 54' 4"	Cruise	2000	332	10.7	35.2	168	00:11:50		110@10	2400/26	
	(3600)	2000	333	119.1	10.0	179	00:16:01		9°C		
	Descent	2000	332	1.6	6.4	146	00:02:27		110@10	Descent Power	
	(3600)	770	333	117.5	3.6	156	00:18:29		10°C		
SELFO N 63° 55' 45.0" W 21° 02' 16.0"	Descent	770	158	1.0	3.6	143	00:01:38		110@10	Descent Power	
	(3600)	65	156	116.5	0.0	133	00:20:07		10°C		
ROUTE TOTALS				18.5	55.1	00:20:07					
FUEL CALCULATION				TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O				0:01	3	Contingency 0%			0:05	4	
Cruise				0:14	13	Alternate Fuel			0:00	0	
Descent				0:02	2	Holding / Final Reserve			0:30	23	
Approach				0:01	1	Additional Fuel			0:00	0	
Total Trip Fuel				0:20	19	Minimum Required Fuel			0:55	46	
Taxi					1.5	Extra Fuel			1:53	89	
Ldn Off				0:20	19	Loaded Block Fuel			2:48	135	
Actual Fuel Burned					22.5	Actual Remaining Fuel				1149	

NAVIGATION LOG BISE-> BIVM (Page 1 of 1)			JEPPESEN FliteStar							
SPORT DATE	January 16, 2003		AIRCRAFT TYPE	Cessna						
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000		AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI						
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA/MSA	BEG ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0		END ALT	MH	LEG	LEG	TAS				
WP1 N 63° 53' 34.9 W 20° 58' 59.5				REM	REM					
				111.7	41.8	EST GS	CUMM	ATE	OAT	
WP1 N 63° 53' 34.9 W 20° 58' 59.5	CLIMB	65 (3600)	164 1000	1.7 110.0	1.7 40.2	109 99	00:01:01 00:01:01		110@10 10°C	Climb Power
	CRUISE	1000 (3600)	164 162	0.5 109.5	1.3 38.9	174 165	00:00:28 00:01:29		110@10 10°C	2500/27
	DESCENT	1000 (3600)	164 162	0.6 96.4	2.1 2.1	144 135	00:00:56 00:15:02		110@10 10°C	Descent Power
	DEScent	527 (3600)	165 162	0.6 95.8	2.1 0.0	143 133	00:00:55 00:15:58		110@10 10°C	Descent Power
ROUTE TOTALS				15.8	41.8	00:15:58				
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O			0:01	2	Contingency 0%			0:05	4	
Cruise			0:13	13	Alternate Fuel			0:00	0	
Descent			0:00	1	Holding / Final Reserve			0:45	35	
Approach			0:00	1	Additional Fuel			0:00	0	
Total Trip Fuel			0:16	16	Minimum Required Fuel			1:06	55	
Total			1:50		Extra Fuel			1:13	57	
Block Off			0:16	16	Loaded Block Fuel			2:19	112	
Actual Fuel Burned			/2.5		Actual Remaining Fuel			92.1		

22.

NAVIGATION LOG BIVM -> BISF (Page 1 of 1)			JEPPESEN FliteStar								
REPORT DATE	January 16, 2003		AIRCRAFT TYPE		Cessna						
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000		AIRCRAFT TAIL #		TF-GTI						
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA(MSA)	BEG ALT	END ALT	MH	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER
					LEG	LEG	TAS				
BIVM Vestmanna...	N 63° 25' 30.0				REM	REM					
	W 20° 16' 45.0				92.1	50.0	EST GS	CUMM	ATE	OAT	
WP1	N 63° 34' 11.4	CLIMB	318	024	3.1	3.5	110	00:01:51		110@10	Climb Power
	W 20° 14' 27.1		(3600)	2000	030	89.0	46.6	112	00:01:51		10°C
		CRUISE		2000	024	2.1	6.6	168	00:02:19	110@10	2400/26
			(3600)	2000	028	86.9	40.0	170	00:04:11		10°C
WP2	N 57° 28' 3	CRUISE		2000	334	9.1	29.9	168	00:10:04		2400/26
	W 05° 37.0		(3600)	2000	335	77.8	10.0	178	00:14:15		10°C
		DESCENT		2000	334	1.8	7.4	146	00:02:51	110@10	Descent Power
			(3600)	571	336	76.0	2.6	156	00:17:06		10°C
SELFO	N 63° 55' 45.0	DESCENT		571	157	0.7	2.6	143	00:01:10		Descent Power
	W 21° 02' 16.0		(3600)	65	155	75.2	0.0	133	00:18:17		10°C
ROUTE TOTALS				16.9	50.0	00:18:17					
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE				TIME	FUEL(L)	
Climb + T/O			0:01	3	Contingency 0%				0:05	4	
Cruise			0:12	11	Alternate Fuel				0:00	0	
Descent			0:02	2	Holding / Final Reserve				0:30	23	
Approach			0:01	1	Additional Fuel				0:00	0	
Total Trip Fuel			0:18	17	Minimum Required Fuel				0:53	44	
Tow				3.8 0	Extra Fuel				1:01	48	
Block Off			0:18	17	Loaded Block Fuel				1:54	92	
Actual Fuel Burned				2.0 3	Actual Remaining Fuel				7.1 3		

NAVIGATION LOG B1SE-> BVVM (Page 1 of 1)			JEPPESEN FliteStar 23.								
REPORT DATE	January 16, 2003		AIRCRAFT TYPE	Cessna							
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000		AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI							
WAYPOINTS (FIXES)	ROUTE MEA/MSA	BEG ALT	MC	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND	POWER	
				LEG	LEG	TAS					
SELFO N 63° 55' 45.0 W 21° 02' 16.0		END ALT	MH	REM	REM		CUMM	ATE	OAT		
				71.3	50.9	EST GS					
WP1 N 63° 57' 50.4 W 21° 05' 39.7	CLIMB	65	343	1.7	2.0	109	00:01:01		110@10	Climb Power	
	(3600)	1000	346	69.6	48.9	118	00:01:01		10°C		
	CRUISE	1000	343	0.3	1.0	174	00:00:18		110@10	2500/27	
	(3600)	1000	345	69.3	47.9	184	00:01:19		10°C		
WP2 N 63° 32' 48.8 L 13° 04.9	CRUISE	1000	155	14.2	39.3	174	00:14:22		110@10	2500/27	
	(3600)	1000	153	55.1	8.8	164	00:15:42		10°C		
B1VM Vestmanna... N 63° 25' 30.0 W 20° 16' 45.0	CRUISE	1000	210	1.4	4.2	174	00:01:27		110@10	2500/27	
	(3600)	1000	206	53.6	4.4	173	00:17:09		10°C		
	DESCENT	1000	210	1.2	4.4	144	00:01:52		110@10	Descent Power	
	(3600)	65	205	52.4	0.0	142	00:19:01		10°C		
ROUTE TOTALS				18.9	50.9		00:19:01				
FUEL CALCULATION			TIME	FUEL(L)	RESERVE			TIME	FUEL(L)		
Climb + T/O			0:01	2	Contingency 0%			0:05	4		
Cruise			0:16	16	Alternate Fuel			0:00	0		
Descent			0:00	0	Holding / Final Reserve			0:45	35		
Approach			0:01	1	Additional Fuel			0:00	0		
Total Trip Fuel			0:19	19	Minimum Required Fuel			1:09	58		
Total				19.0	Extra Fuel			0:17	14		
Block Off			0:19	19	Loaded Block Fuel			1:26	71		
Actual Fuel Burned				22.4	Actual Remaining Fuel				4.85		

NAVIGATION LOG BIVM -> BIRK (Page 1 of 2)				JEPPESEN FliteStar							
REPORT DATE	January 16, 2003			AIRCRAFT TYPE		Cessna					
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000			AIRCRAFT TAIL #		TF-GTI					
WAYPOINTS (FIXES)		ROUTE MEA/MSA	BEG ALT	END ALT	MH	FUEL(L)	DIST(SM)	SPD(MPH)	ETE	ATA	WIND
BIVM Vestmanna... N 63° 25' 39.0 W 20° 16' 45.0			LEG	LEG		TAS					POWER
WP1 N 63° 35' 15.4 W 20° 17' 12.2		CLIMB	318	016	3.1	3.5	109	00:01:51		110@10	Climb Power
		(3600)	2000	022	45.5	80.9	113	00:01:51		9°C	
		CRUISE	2000	016	2.3	7.7	156	00:02:53		110@10	2300/24
		(3600)	2000	020	43.2	73.2	160	00:04:45		9°C	
WP2 N 64° 56' 37.5 W 21° 09' 55.0		CRUISE	2000	330	9.0	31.6	156	00:11:23		110@10	2300/24
		(3600)	2000	332	34.2	41.6	167	00:16:08		7°C	
		CLIMB	2000	330	3.9	4.8	113	00:02:19		110@10	Climb Power
		(3600)	4000	332	30.4	36.8	123	00:18:27		7°C	
WP3 N 64° 04' 23.0 W 21° 33' 24.1		CRUISE	4000	325	4.1	14.8	160	00:05:13		110@10	2300/24
		(5500)	4000	326	26.3	22.0	171	00:23:41		7°C	
WP4 N 64° 08' 05.0 W 21° 39' 17.4		DESCNT	4000	322	0.9	3.5	151	00:01:18		110@10	Descent Power
		(5500)	3342	323	25.4	18.5	162	00:24:59		7°C	
EL Ellidavatn N 64° 04' 52.0 W 21° 48' 15.0 335		DESCNT	3342	267	1.0	3.8	150	00:01:26		110@10	Descent Power
		(5500)	2625	264	24.4	14.7	158	00:26:25		8°C	
WP5 N 64° 08' 34.9 W 21° 59' 08.1		DESCNT	2625	305	0.2	0.8	148	00:00:17		110@10	Descent Power
		(5500)	2500	305	24.2	13.9	159	00:26:42		9°C	
		CRUISE	2500	305	0.3	1.0	157	00:00:22		110@10	2300/24
		(5500)	2500	305	23.9	12.9	168	00:27:05		9°C	
		DESCNT	2500	305	1.2	5.0	148	00:01:52		110@10	Descent Power
		(5500)	1560	305	22.7	7.9	159	00:28:57		10°C	
WP6 N 64° 10' 29.1 W 21° 58' 20.7		DESCNT	1560	017	1.2	4.5	145	00:01:48		110@10	Descent Power
		(5500)	652	022	21.6	3.4	149	00:30:46		9°C	
BIRK Reykjavik N 64° 07' 48.0 W 21° 58' 26.0		DESCNT	652	173	1.0	3.4	143	00:01:31		110@10	Descent Power
		(5500)	45	170	20.6	0.0	135	00:32:18		10°C	
ROUTE TOTALS				28.0	84.4		00:32:18				

NAVIGATION LOG BIVM -> BIRK (Page 2 of 2)		JEPPESEN FliteStar <i>29.2</i>			
REPORT DATE	January 16, 2003	AIRCRAFT TYPE	Cessna		
NAVDATA EXP. DATE	June 15, 2000	AIRCRAFT TAIL #	TF-GTI		
FUEL CALCULATION	TIME	FUEL(L)	RESERVE	TIME	FUEL(L)
Climb + T/O	0:01	3	Contingency 0%	0:05	4
Cruise	0:25	22	Alternate Fuel	0:00	0
Descent	0:03	2	Holding / Final Reserve	0:00	0
Approach	0:01	1	Additional Fuel	0:45	35
Total Trip Fuel	0:32	28	Minimum Required Fuel	1:22	67
Taxi	0:00	0	Extra Fuel	0:00	-18
Burn Off	0:32	28	Loaded Block Fuel	1:00	49
Actual Fuel Burned	0:00	0	Actual Remaining Fuel	16.7	

MAYTEC

FLUGKERFI HF

**TÖLFRÆÐILEG GREINING Á ÁÆTLUÐU
ELDSNEYTISMAGNI TF-GTI ÞANN 7. ÁGÚST
2000**

Viðauki II

REYKJAVÍK 11. JÚNÍ 2003

Flugkerfi hf.

**Tölfræðileg greining á áætluðu eldsneytismagni
TF-GTI þann 7. ágúst 2000**

**Rep # TERN-20030611-01
Útgáfa 1.0**

Listi yfir breytingar

Dagsetning	Útgáfa	Lýsing	Höfundur
11/06/2003	1.0	Fyrsta útgáfa	Matthias Sveinbjörnsson

Efnisyfirlit

1	Inngangur	5
1.1	Markmið	5
1.2	Afmörkun	5
1.3	Skilgreiningar og skammstafanir	5
1.4	Heimildir	5
1.5	Yfirlit	5
2	Aðferðafræði	6
3	Forsendur	6
3.1	Þekktar staerðir	6
3.2	Óvissustærðir	7
3.3	Flug TF-GTI	9
4	Likan	10
4.1	Lýsing	10
4.1.1	Flughæð RK-VM	10
4.1.2	Flughæð SF-VM	11
4.1.3	Snúningshraði	11
4.1.4	Soggreinaþrýstingur	11
4.1.5	Upphaflegt eldsneyti	12
4.1.6	Vængendatankar	13
4.1.7	Lækkunartimi og eyðsla	13
4.1.8	Klifurtimi og eyðsla	14
4.1.9	Eyðsla í farflugi	14
4.1.10	Lágmarks eldsneyti	15
4.1.11	Eldsneytismagn	15
4.1.12	Likur á eldsneytisþurrð	15
4.1.13	Flugtumi	15
4.1.14	Áhrif þess að vélun var með hjólabúnaðinn niðri á tveimur flugleggjum.	17
5	Niðurstöður	18
5.1	Lýsing	18
5.2	Eldsneytismagn	18
5.2.1	Eldsneytismagn með vængendatönkum	18
5.2.2	Eldsneytismagn án vængendatanka	20
5.3	Likur á eldsneytisskorti	21
5.3.1	Likur á eldsneytisskorti án vængendatanka	21
5.3.2	Likur á eldsneytisskorti með vængendatönkum	23
5.4	Næmnigreining	25
6	Lokaorð	25
Viðauki A	Stærðfræðileg framsetning á likani	26
Viðauki B	Útreikningar á áætluðum heildarflugtima	28
Viðauki C	Næmnigreining	29
Viðauki C.1	Soggreinaþrýsingur	29
C.1.1	Frávik í slembibreytu	29
C.1.2	Frávik í niðurstöðum	29
Viðauki C.2	Snúningshraði	30
C.2.1	Frávik í slembibreytu	30

Rep # TERN-20040804-01

C.2.2	Frávik í niðurstöðum	30
Viðauki C.3	Flughæð VM-RK	31
C.3.1	Frávik í slembibreytu	31
C.3.2	Frávik í niðurstöðum	31
Viðauki C.4	Flughæð SF-VM	32
C.4.1	Frávik í slembibreytu	32
C.4.2	Frávik í niðurstöðum	32
Viðauki C.5	Upphaflegt eldsneyti	33
C.5.1	Frávik í slembibreytu	33
C.5.2	Frávik í niðurstöðum	33
Viðauki C.6	Vaengendatankar	34
C.6.1	Frávik í slembibreytu	34
C.6.2	Frávik í niðurstöðum	35
Viðauki C.7	Lágmarkseldsneyti	35
C.7.1	Frávik í slembibreytu	35
C.7.2	Frávik í niðurstöðum	36
Viðauki C.8	Frávik í timamælingu	37
C.8.1	Frávik í slembibreytu	37
C.8.2	Frávik í niðurstöðum	37
Viðauki C.9	Lækkunarhraði og eyðsla í lækkun	38
C.9.1	Frávik í slembibreytu	38
C.9.2	Frávik í niðurstöðum	38
Viðauki C.10	Hjólabúnaður	39
C.10.1	Frávik í slembibreytu	39
C.10.2	Frávik í niðurstöðum	39

1 Inngangur

1.1 Markmið

Þann 7. ágúst 2000 átti sér stað hörmulegt slys þegar TF-GTI, Cessna 210, hrapaði í Skerjafjörðinn. Siðan þá hafa verið gerðar tvaer rannsóknir á tildrögum slyssins, önnur af Rannsóknanefnd flugslysa (RNF) og hin af B.M.E. Forward og A.F. Taylor, sjálfstætt starfandi flugslysarannsóknarmönnum. Í báðum skýrslunum var lagt mat á hvort orsök hreyfilafls vélarinnar mætti rekja til eldsneytisþurrðar.

Markmið þessa verkefnis er að greina með tölfraðilegum aðferðum líkur þess að vélin hafi misst vélarafl vegna eldsneytisskorts.

1.2 Afmörkun

Með þessu verkefni er eingöngu verið að leggja tölfraðilegt mat á líkur þess að vélin hafi misst vélarafl. Hér er ekki lagt mat á þær forsendur og útreikninga sem RNF og Forward og Taylor leggja fram í sinum skýrslum.

1.3 Skilgreiningar og skammstafanir

RNF	Rannsóknanefnd flugslysa
RK	Flugvöllurinn í Reykjavík
SF	Flugvöllurinn á Selfossi
VM	Flugvöllurinn í Vestmannaeyjum
USG	United States Gallon. Bandarisk mælieining á eldsneyti.

1.4 Heimildir

"Skýrsla um flugslys M-05100/AIG-24", *Rannsóknanefnd flugslysa*, Reykjavík, 23.mars, 2001.

B.M.E. Forward, A.F. Taylor, "A review of the report and circumstances relating to the fatal accident to Cessna 210 TF-GTI on 7 August 2000", September 2001

Flughandbók Cessna T210L, Centurion II.

1.5 Yfirlit

- Í kafla 2 er aðferðafræðinni sem beitt er lýst.
- Í kafla 3 er greint frá forsendum, keyrslum og stærðum sem notast var við.
- Í kafla 4 er likaninu lýst sem notast var við.
- Í kafla 5 eru niðurstöður greiningarinnar.
- Í kafla 6 er að finna lokaorð.
- Í viðauka A er stærðfræðileg framsetning á likaninu.
- Í viðauka B er tölfraðilegir útreikningar á heildarflugtíma.
- Í viðauka C er næmnigreining.

2 Aðferðafræði

Í þessari greiningu er stuðst við handbók flugvélarinnar varðandi afkastagetu hennar. Aðferðin sem er notuð er sambærileg við þá sem Rannsóknaneftir F luglysia (RNF) notaði en þar er fyrst og fremst notast við þann tíma sem flugvélun var á lofti og flughæð til þess að meta eldsneytiseyðslu. Eldsneytismagn i upphafi og áfyllingar eru síðan notaðar til þess að áætla það eldsneyti sem notað var. Með því að bera saman þessar stærðir er hægt að meta hvort vélun hafi orðið eldsneytislaus á þeim tíma þegar slysið varð. Helsti munurinn á þeirri aðferðafriedi sem beitt er hér og þeirri sem RNF notaði er sá að hér er notuð tölfraðileg nálgun á þær stærðir sem voru ekki þekktar með fullri vissu í stað þess að nota eingöngu liklegasta gildið. Þá er einnig gert ráð fyrir minni eldsneytiseyðslu þegar flugvélun var að lekka sig auk þess sem liklegra þykir að meira af hafi verið notað í farflugi en RNF notaðist við. Notast var við Monte Carlo hermun í þessu verkefni. Hugbúnaðurinn sem var notaður heitir Analytica 2.0.5, framleiddur af Lumina Decision Systems Inc. Við greiningu á niðurstöðunum var notast við Table Curve 5.0, framleiddum af AISN Software Inc.

3 Forsendur

Hér verður lýst þeim forsendum og stærðum sem notast var við. Stærðunum er skipt í þekktar og óþekktar stærðir og tekið er tillit til niðurstaðna Forward og Taylor en þeir settu fram gagnrýni á útreikninga RNF í sinni skýrslu.

Í útreikningum RNF var ekki gert ráð fyrir því að vængendatankar vélarinnar væru notaðir þar sem RNF taldi litlir líkur á því. Forward og Taylor töldu hins vegar að það væri órókrétt að sleppa því lágmarkseldsneyti sem þurfti að vera í tönkunum vegna AD nótum 94-12-8 þess efnis.

Vegna þess eru hér gerðar tvær mismunandi grunnkeyrslur til þess að leggja mat á eldsneytismagnið m.v. þessar mismunandi forsendur.

- 1) Vængendatankar hafa verið notaðir.
- 2) Vængendatankar hafa ekki verið notaðir.

3.1 Þekktar stærðir

Flugtími

Það er þekkt með nokkurri vissu hversu lengi flugvélun var á lofti frá því að hún fyllti tanka vélarinnar að morgni 6. ágúst 2000 og var sá flugtími 8 klst og 5 minútur í 24 leggjum. Í skýrslu RNF voru settar fram timasetningar á flugtökum og lendingum vélarinnar á Selfossi, í Vestmannaeyjum og í Reykjavík. Baði í Vestmannaeyjum og í Reykjavík voru flugumferðarstjórar á vakt þannig að flugtaks og lendingartímar voru nokkuð nákvæmir en á Selfossi var enginn til þess að halda utan um þessa tíma þannig að frávik frá raunverulegum tíma gæti verið meira. Þannig er hugsanlegt að frávik hafi verið frá raunverulegum tínum þó svo að það kunni að hafa jafnast út í þeim fjölda mælinga sem gerðar voru. Hér er rétt að nefna að þó svo að heildarflugtiminn hafi verið sá sami og var settur fram í RNF verður að taka tillit til þessara frávika í tölfraðilegri greiningu eins og hér er gerð.

Áfyllingar

Það er vitað hversu mikil eldsneyti var sett á vélina í þremur áfyllingum.

- Aðaltankarnir voru fylltir kl. 18:15 þann 6. ágúst 2000 með 229 litrum af eldsneyti á Reykjavíkurflugvelli.
- Þann 7. ágúst, kl. 13:45, voru settir 120 litrar af eldsneyti á vélina á Selfossi.
- Kl. 17:40, sama dag, voru aftur settir 120 litrar af eldsneyti á vélina.

Flughæð

Það er vitað með vissu að vélun var í 4000 feta hæð þegar hún kom til Reykjavíkur í síðasta skiptið.

Fjöldi farþega

Það er erfitt að meta þyngd vélarinnar en það er þekkt hvenær vélun var með farþega og hvenær ekki.

3.2 Óvissustærðir

Eldsneytismagn í upphafi

Til þess að fylla aðaltanka vélarinnar þurfti að beita tekní sem var lýst í skýrslu RNF á eftirfarandi hátt:

... þegar sett væri meira eldsneyti en 75 US gallon (284 litrar) í aðaltankana. Þá átti að ganga úr skugga um að flugvél hallaðist ekki til hliðar, að nef hennar væri reist um 4,5° og jafnframt átti að ganga úr skugga um að lokin á aðaltönkunum væru rétt fest.

... Flugvél TF-GTI hafði fjóra eldsneytistanka. Aðaltankar voru tveir og töku samtals 90 US gallon eða 340 litra, þar af voru samtals 337 litrar nýtanlegir. Sérstökum vinnubrögðum við að fylla aðaltankana er lýst í lofthaefi-fyrirmaelum, þannig að öruggt sé að 340 litrar séu á þeim. Gæta verður þess að flugvél standi rétt og dæla verður hægt síðustu 20 litrunum, eða þar um bil, á hvorn tank og skoða astur í þá eftir tvær mínútur og fylla þá síðan. Við rannsóknina kom fram að flugmönnum var ekki kunnugt um þessa áfyllingaraðferð.

Þar að auki hafði flugvél vengendatanka sem töku samtals 33 US gallon eða 125 litra og þar af voru 32,5 US gallon eða 123 litrar af nýtanlegu eldsneyti. Notkun vengendatankanna var þó skilyrt að því leyti að aðeins mátti dæla úr þeim í aðaltankana í farflugi og þá aðeins í þann tank sem ekki var í notkun.

Af þessu má vera ljóst að til þess að fylla aðaltankana þurfi að beita sérstökum vinnubrögðum. Það er ekki hægt að segja með vissu að þessi vinnubrögð hafi verið notuð og því erfitt að meta hversu mikil eldsneyti var á vélinni í upphafi.

Vengendatankar

Í skýrslu RNF kom fram að til þess að hægt væri að nota hámarksþyngdina 3800 pund þurftu að vera a.m.k. 7 USG í hvorum vengendatanki vélarinnar. Í skýrslunni kemur einnig fram að flugmönnum TF-GTI sem RNF ráddi við virtist ekki öllum hafa verið þetta ljóst. Í upphaflegum framburði þeirra kom fram að þeir voru með nokkra lítra í hvorum tanki en síðar sögðust þeir hafa haft 7 USG. Þá kom einnig fram að aðeins einu sinni hafði verið dælt á vengendatankana hjá Eldsneytisafgreiðslunni á Reykjavíkurflugvelli. Því taldi RNF óliklegt að vengendatankarnir hefðu verið notaðir og þeim sleppt í útreikningum á áætluðu eldsneytismagni.

Forward og Taylor bætu á að bæði þar sem 4 lítrar fundust í hægri vengendatanki vélarinnar eftir slysið og upphaflegur framburður flugmannna var sá að þeir hefðu ávallt nokkra lítra í tönkunum væri órókrétt að sleppa þeim algerlega.

Það má því vera ljóst að óvissa ríkir um það hversu mikil magn af eldsneyti var í vengendatönkunum og ekki hægt að segja með vissu hvort vengendatankarnir voru yfir höfuð notaðir.

Aflsetning vélar

Það er erfitt að segja með einhverri vissu hver aflsetning flugvélarinnar var. Í skýrslu RNF var notast við 56% hreyfilafli sem byggt var á reiknuðum meðalhraða vélarinnar 157 mílur á klst. Hér er gert ráð fyrir því að aflsetning hafi verið hærri sem er fyrst og fremst byggt á því að 56% hreyfilafli sé óeðlilega lítið m.v. eðlilega notkun auk þess sem meðalhraðinn byggir á kjöraðstæðum og flugferli sem er ekki þekktur. Þá er einnig erfitt að áætla aflsetningu í lækkun auk þess sem staðfestar upplýsingar um eyðslu í lækkun eru ekki fyrir hendi.

Flugið með hjólabúnað niðri

Flugvélinni var flogið með hjólabúnaðinn niðri á tveimur leggjum. RNF ályktaði að áhrif þessa væru þau að farflugshraði vélarinnar hefði minnkað og þannig flugtiminn lengst en aflsetningu vélarinnar hefði ekki verið breytt. Því var engu bætt við eldsneytiseyðsluna í útreikningum RNF enda var eldsneytisaukningin innifalinn í lengingu flugtimans.

Forward og Taylor töldu hins vegar að ekki væri hægt að álykta sem svo þar sem þeir töldu að flugtiminn hefði ekki lengst á þeim leggjum sem vélin var með hjólabúnaðinn niðri. Þeir töldu að eldsneytisaukningin væri um 20% eða um 5 lítrar skv. þeirra mati.

□ Flughæð

Vegna þess að flugvélin flaug fyrir utan ratsjárdraegi milli Vestríkjana og Selfoss er ekki hægt að segja með fullkominni vissu hver flughæð flugvélarinnar var. Þá er einungis hægt að fá flughæð vélarinnar útf्रá ratsjárgögnum og talstöðvasamskiptum þegar hún var tiltölulega nálað Reykjavík. Það er vitað að vélin var í 4000 fetum þegar hún kom til Reykjavíkur í síðasta skiptið.

□ Eldsneytisskortur

Í skýrslu RNF kemur fram að undir vissum kringumstæðum getur orðið vart við eldsneytisskort þó svo að eldsneyti sé meira en lágmark nýtanlegs eldsneytis. Þessa getur orðið fyrst vart þegar 11 USG eru eftir á aðaltanki vélarinnar. Því er ekki hægt að segja með vissu hve mikil eldsneyti hefur þurft til þess að halda vélinni gangandi í þeirri stöðu sem hún var þegar hún missti vélaraflíð.

3.3 Flug TF-GTI

Hér er sett fram tafla þar sem upplýsingar um flug TF-GTI eru settar fram. Upplýsingarnar eru fengnar úr skýrslu RNF og verður vísað til þeirra seinna í skýrslunni.

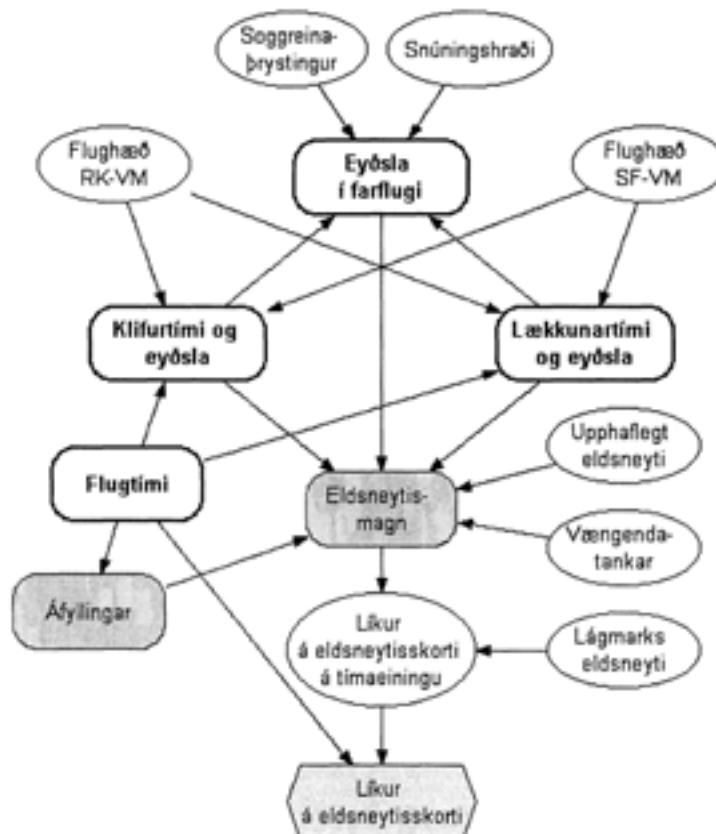
Flug	Frá	Til	Flugtak	Flugtími (min)	Áfylling (litrar)
6-ágú-00					229
1	RK	VM	18:24	33	
2	VM	RK	22:55	30	
7-ágú-00					
3	RK	VM	07:53	28	
4	VM	SF	08:35	20	
5	SF	VM	09:01	15	
6	VM	SF	09:31	21	
7	SF	VM	10:16	20	
8	VM	SF	12:30	20	
9	SF	VM	12:55	15	
10	VM	SF	13:23	19	
					120
11	SF	VM	13:55	16	
12	VM	SF	14:20	20	
13	SF	VM	14:45	16	
14	VM	SF	15:20	21	
15	SF	VM	15:46	17	
16	VM	SF	16:18	17	
17	SF	VM	16:44	16	
18	VM	SF	17:18	19	
					120
19	SF	VM	17:43	18	
20	VM	SF	18:13	20	
21	SF	VM	18:40	15	
22	VM	SF	19:07	18	
23	SF	VM	19:29	19	
24	VM	RK	20:03	32	
			Samtals:	8:05	469

Tafla 3-1. Flug TF-GTI skv. upplýsingum úr skýrslu RNF.

4 Líkan

4.1 Lýsing

Þær þekktu og óþekktu stærðir sem hafa verið nefndar auk upplýsinga um flug TF-GTI eru settar upp í líkan, sjá Mynd 4-1. Þar tákna sporóskjulaga formin slembibreytur, trapisulaga formin fasta og afrínuðu kassarnir tákna reiknieiningar:

Mynd 4-1. Myndræn framsetning á líkaninu. Sporóskjulaga formin tákna slembibreytur, bleiki kassinn tákna niðurstöðubreytu og afrínuðu kassarnir tákna reiknieiningar.

Sterðfraðileg framsetning á líkaninu er sett fram í Viðauki A.

4.1.1 Flughæð RK-VM

Þessi slembibreyta í líkaninu segir til um þá hæð sem flugvél flaug í milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja.

Líkindi

Gert er ráð fyrir því að 60% líkur hafi verið á því að vél hafi flogið í 2000 fetum milli Reykjavíkur og Vestmannaeyja og 40% líkur á því að vél hafi flogið í 3000 fetum.

Rökstuðningur

Til þess að komast yfir Hellisheiði verður að fljúga í a.mk. 2 000 fetum og eft farið er yfir 3 000 fet verður að hafa samband við flugstjórn. Þá var einnig skv. skýrslu RNF 3000 feta skyjahað um það leiti sem slysið varð. Því er liklegt að vél hafi flogið á milli 2000 og 3000 feta en þó frekar nær 2000 fetum skv. viðtölum við flugmenn.

Rep # TERN-20040804-01

4.1.2 Flughæð SF-VM

Þessi slembibreyta í likaninu segir til um þá hæð sem flugvél flaug í milli Selfossar og Vestmannaeyja.

Líkindi

Gert er ráð fyrir því að 70% líkur hafi verið á því að vélín hafi flogið í 1000 fetum milli Selfossar og Vestmannaeyja og 30% líkur á því að vélín hafi flogið í 2000 fetum.

Rökstuðningur

Í skýrslu RNF var gert ráð fyrir því að vélín flygi í 1000 fetum milli lands og eyja en þó er einnig hugsanlegt að hún hafi flogið eitthvað herra en litlar sem engar líkur eru talðar á því að hún hafi flogið lægra en 1000 fet vegna flugs yfir sjó.

4.1.3 Snúningshraði

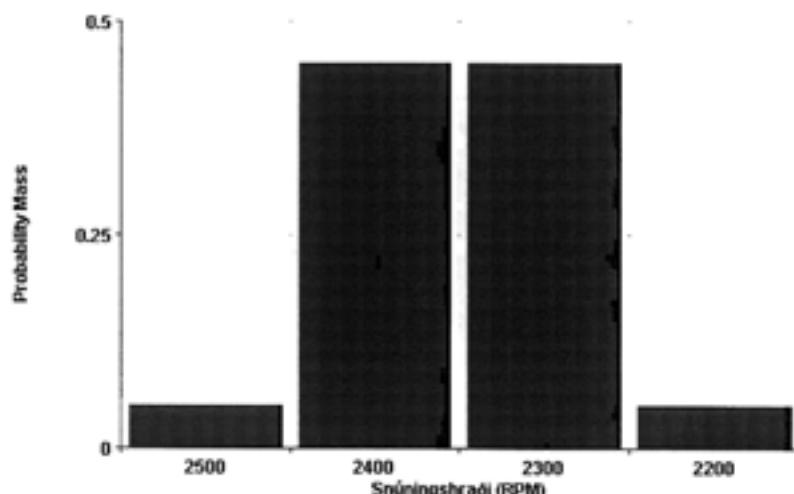
Þessi slembibreyta í likaninu segir til um þann snúning á hreyfli sem var notaður í farflugi.

Líkindi

Gert er ráð fyrir 5% líkum á 2500 RPM, 45% líkum á 2400 RPM, 45% líkum á 2300 RPM og 5% líkum á 2200 RPM (sjá Mynd 4-2).

Rökstuðningur

Þessi líkindadreifing er byggð á reynslu flugmanna. Liklegast er talið að vélín hafi verið keyrð á 2400 eða 2300 RPM og erfitt að segja til um á hvorum snúningnum hún hefur raunveruleg verið keyrð. Þá er einnig, með visun í útreikninga rannsóknaneftarinnar, óliklegt að vélín hafi verið keyrð á minni snúningi en 2400 RPM og vélar eru mjög sjaldan keyrðar á fullu afli.

Mynd 4-2. Líkindadreifing áætlaðs snúningshraða.

4.1.4 Soggreinaþrýstingur

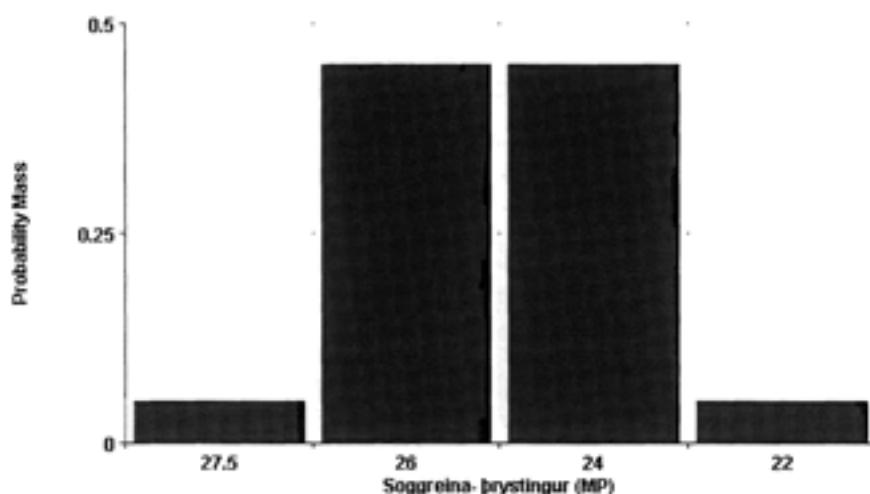
Þessi slembibreyta í likaninu segir til um þann soggreinaþrýsing á hreyfli sem notaður var í farflugi.

Líkindi

Gert er ráð fyrir 5% líkum á 27.5 MP, 45% líkum á 26 MP, 45% líkum á 24 MP og 5% líkum á 22 MP (sjá Mynd 4-3).

Rökstuðningur

Þessi likindadreifing er byggð á reynslu flugmanna. Liklegast er talið að vélin hafi verið keyrð á 26 eða 24 tommum og erfitt að segja til um á hvorum þrýstingnum hún hefur raunveruleg verið keyrð. Þá er einnig, með visun í útreikninga rannsóknaneftarinnar, óliklegt að vélin hafi verið keyrð á minni snúningi en soggreinaþrýstingi en 24 tommum og vélar eru mjög sjaldan keyrðar á hæsta soggreinaþrýstingi í farflugi.

Mynd 4-3. Likindadreifing áætlaðs soggreinaþrýsinga.

4.1.5 Upphaflegt eldsneyti

Þessi slembibreyta í likaninu segir til um það eldsneytismagn sem var á flugvélinni eftir fyrstu áfyllingu 6-ágúst 2000 kl.18:15.

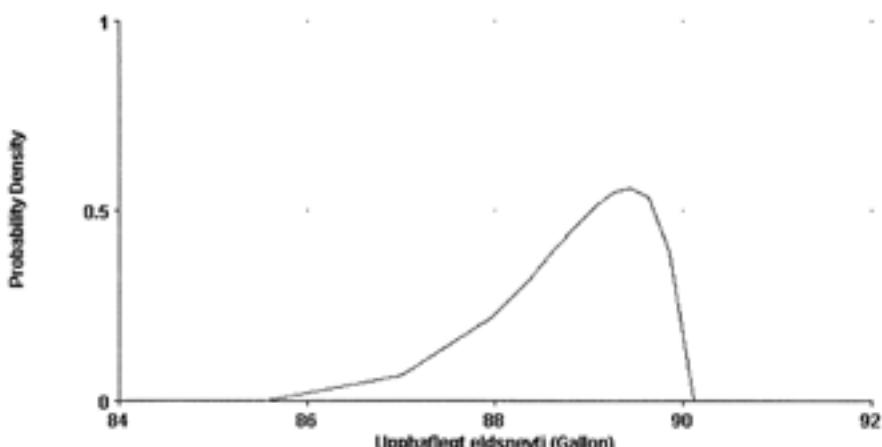
Líkindi

Gert er ráð fyrir beta-dreifingu með $\alpha_1 = 5$ og $\alpha_2 = 1.5$. Efri mörk eru sett 90 USG og neðri mörk 85 USG (sjá Mynd 4-4).

Rökstuðningur

Þessi dreifing er valin í samræmi við áfyllingaraðferðir og hámarkseldsneyti sem vélin gat tekið í aðaltanka hennar.

Rep # TERN-20040804-01

Mynd 4-4. Likindadreifing áætlaðs eldsneytismagns í upphafi á aðaltönkum vélarinnar.

4.1.6 Vængendatankar

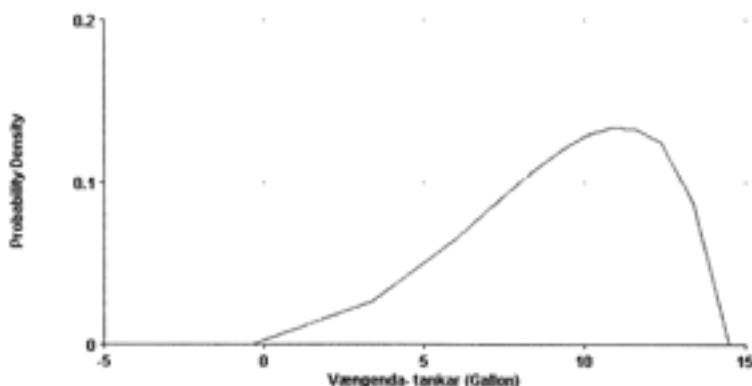
Bessi slembibreyta í likaninu segir til um það eldsneytismagn sem var í vængendatönkum flugvélarinnar.

Líkindi

Gert er ráð fyrir beta-dreifingu með $\alpha_1 = 3$ og $\alpha_2 = 1.5$. Efri mörk eru sett 14 USG og neðri mörk 0 USG (sjá Mynd 4-5).

Rökstuðningur

Bessi dreifing er valin í samræmi við þá staðreynd að 14 USG voru lágmarksmagn eldsneytis á vængendatönkum og ekkert bendir til þess að meira eldsneyti hafi verið sett á þá. Þá er einnig hugsanlegt að ekkert eldsneyti hafi verið á tönkunum þó svo að það sé óliklegt.

Mynd 4-5. Likindadreifing áætlaðs eldsneytismagns í vængendatönkum vélarinnar.

4.1.7 Lækkunartimi og eyðsla

Í þessari reiknieiningu eru teknað slembibreyturnar *Flughæð RK-VM* og *Flughæð SF-VM* og reiknaður tilsvarandi lækkunartimi og eldsneytiseyðsla í lækkun. Þá er einingin Flugtími cinnig tekin inn í reikningana til þess að gera ráð fyrir því hvenær vélin hafði lækkað flugið. Upplýsingar um lendingartima úr skýrslu RNF og farflugshæðir voru notaðar til þess að meta hvenær vélin hóf og lauk lækkun.

Rep # TERN-20040804-01

Þar sem engar upplýsingar liggja fyrir um eyðslu flugvélarinnar í lækkun og tilhögun flugmanna í lækkun er mismunandi voru búnar til jafndreifðar slembibreytur fyrir þessa þætti, sjá Mynd 4-6. Miðað var við að miðgildin væru 30 lbs/klst og 500 ft/min en það var byggt á samtölum við Cessna og flugmenn. Lækkunin var því áætluð milli 300 og 700 ft/min og eyðslan á milli 40 lbs/klst og 60 lbs/klst.

Tekið er tillit til hað þeirra flugvalla sem er verið að lækka til. Lækkun á legg 24 er gerð úr 4000 fetum.

Mynd 4-6. Myndræn framsetning á lækkunartimum og eldsneytisnotkun í lækkunum.

4.1.8 Klifurtimi og eyðsla

Í þessari reikningingu eru teknar slembibreyturnar Flughæð RK-VM og Flughæð SF-VM og reiknaður tilsvarendi klifurtimi og eldsneytiseyðsla í klifri, sjá Mynd 4-7. Þá er einingin Flugtimi einnig tekin inn í reikningana til þess að gera ráð fyrir því hvenær vélín hafði hekkað sig. Upplýsingar um flugtakstíma úr skýrslu RNF og farflugshæðir voru notaðar til þess að meta hvenær vélín hóf og lauk hekkun. Klifurhraði og eyðsla í klifri voru fengin úr handbók vélarinnar. Eyðslan úr handbókinni gerir ráð fyrir uppkeyrslu og flugtaki. Tekið er tillit til hað þeirra flugvalla sem er verið að klifra frá. Klifur á legg 24 er upp í 4000 fet

Mynd 4-7. Myndræn framsetning á klifurtínum og eldsneytsnotkun í klifri.

4.1.9 Eyðsla í farflugi

Í þessari einingu eru notaðar upplýsingar úr handbók vélarinnar til þess að meta eldsneytisflæði í farflugi byggt á snúningshraða og soggreinaþrystingi.

4.1.10 Lágmarks eldsneyti

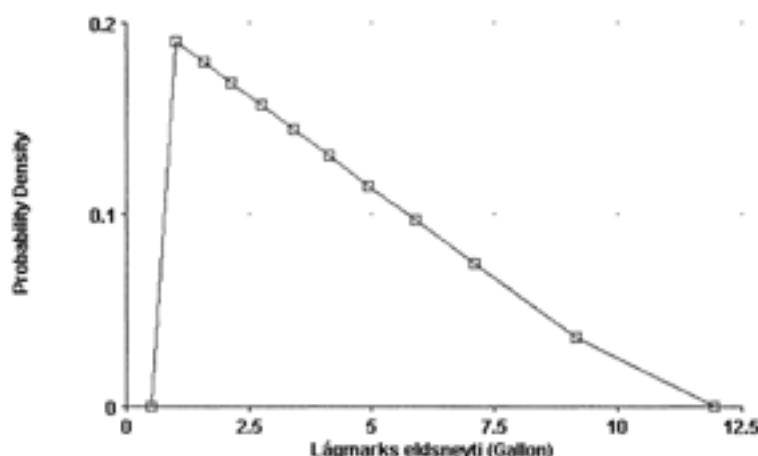
Þessi breyta í likaninu segir til um það eldsneytismagn sem þurfti til þess að halda hreyflinum gangandi.

Líkindi

Gert er ráð fyrir þrihymnings-dreifingu með efri mörk eru sett 11 USG, neðri mörk 0.75 USG og líklegasta gildi 0.75 USG.

Rökstuðningur

Þessi dreifing er valin í samræmi við þá staðreynd að í „Cessna Pilot Safety Supplement“ er tekið fram að þegar 11 USG eða minna sé á aðaltanki vélarinnar geti ósamhæft flug orðið til þess að eldsneytið renni frá útrennsli tanksins og valdi eldsneytisskorti til hreyfilsins. Neðrimörkin og líklegasta gildið er valið í samræmi við nýtanlegt eldsneyti á vélinni.

Mynd 4-8. Likindadreifing áætlaðs lámarks eldsneytis.

4.1.11 Eldsneytismagn

Í þessari reiknieiningu er reiknuð út heildareyðsla vélarinnar og eldsneytismagn á ákv. timapunkti. Hún tekur inn allar breytur í likaninu til þess að geta gert það.

4.1.12 Likur á eldsneytispurrð

Þessi reiknieining leggur mat á það hvort vél hafi verið orðin eldsneytislaus á ákv. timapunkti. Út frá henni er síðan haegt að reikna likurnar á því að vél hafi orðið eldsneytislaus í sérhverjum timapunkti flugtima hennar. Gert er ráð fyrir eldsneytispurrð ef eldsneytismagnið er orðið minna *Lágmarks eldsneyti*.

4.1.13 Flugtimi

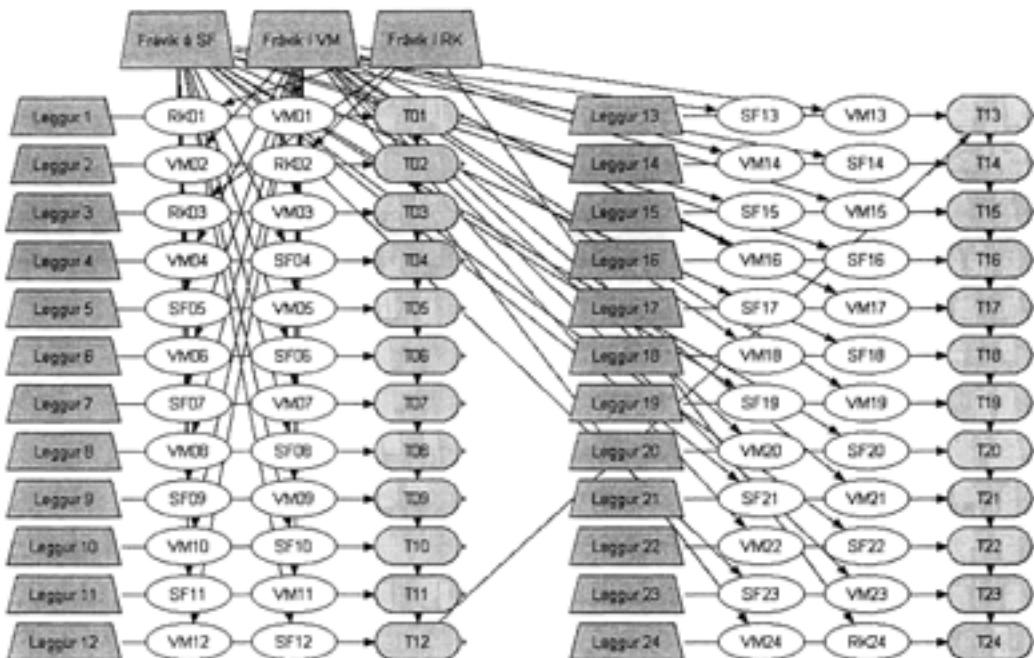
Í skýrslu RNF flugslysa eru settir fram tímarráðunum á flugleggjum sem eru byggðir á upplýsingum um flugtaks- og lendingartíma. Það er hugsanlegt að það séu frávik frá skráðum tínum og raunverulegum tínum. Í þessari reiknieiningu eru þessir flugtímarráðunum reiknaðir sem slemnistærðir útfra framangreindum fráviku. Gert er ráð fyrir því að frávikan séu óháð og séu jafndreifð þrjár mínútur til eða frá í timamælingunum á Selfossi en ein mínúta í Vestmannaeyjum og í Reykjavík.

Rep # TERN-20040804-01

Meðalgildið á heildarflugtímanum verður það sama og heildarflugtiminn í skýrslu RNF og staðalfrávikið í samræmi við útreikninga i Viðauki B.

Meðalgildi	8.083 klst
Lágmark	7.797 klst
Miðgildi	8.09 klst
Hámarksgildi	8.436 klst
Staðalfrávik	0.1345 klst

Þessir tímar eru notaðir til þess að ákvarða timasetningar á klifrum og lækkunum í likaninu.

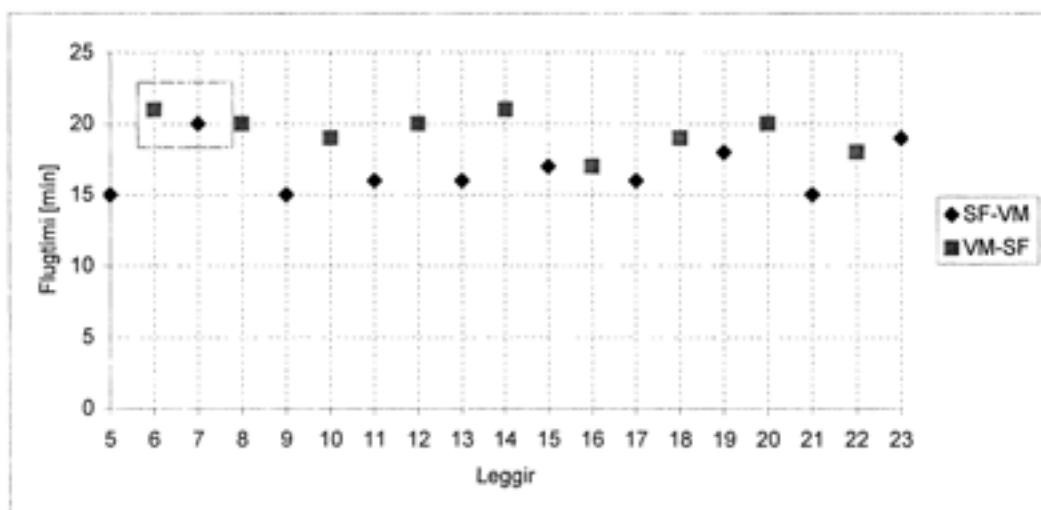
Mynd 4-9. Myndræn fransetting á farflugtínum. Trapisulaga formin eru fastar. Sporöskjulaga formin eru slembibreytur og afrúnuðu kassarnir eru reiknieiningar. Reiknieiningarnar T01-T24 eru samanlöögðu farflugstimarnir eftir viðkomandi legg.

4.1.14 Áhrif þess að vélín var með hjólabúnaðinn niðri á tveimur flugleggjum.

Bæði í skýrslu RNF og skýrslu Forward og Taylor var nefnt að á tveimur flugleggjum hafi vélín verið með hjólabúnaðinn niðri. RNF telur að það hafi leitt til þess að flugvélín hafi verið lengur á leiðinni en notast við sama afl en Forward og Taylor telja að þetta ætti að hafa haft áhrif á heildareyðsluna vegna þess að fartiminna milli lands og eyja lengdist ekki og þar af leiðandi mætti ætla að vélín hafi verið á keyrð á hærra afl. Samkvæmt þeim upplýsingum sem liggja fyrir er það ljóst leggurinn frá Selfossi til Vestmannaeyja lengdist um 5 minútur og leggurinn frá Vestmannaeyjum til Selfoss lengdist um 1 minút. Þannig má segja að það sé ljóst út frá gögnum að fartiminna hafi lengst þó svo að munurinn sé lítill á leggnum frá Vestmannaeyjum. Því er óliklegt að vélín hafi verið keyrð á hærra aflí á seinni leggnum auk þess sem líkur á hærri afsetningu koma einnig fram í breytum líkansins.

Forward og Taylor áætla að viðbótar eldsneytiseyðsla vegna þessa gæti hafa numið 5 litrum eða um 1.25 USG og er þá miðað við að hærri afsetning hafi verið notuð á báðum leggjunum.

Til þess að kanna hugsanleg áhrif þessa var líkanið keyrt bæði með þessari 5 litra viðbótar eyðslu og án hennar. Notast var við jafndreifða slembibreytu á bilinu 3 lítrar til 7 lítrar.

Mynd 4-10. Flugtímar á flugleggjunum milli Vestmannaeyja og Selfossar. Appelsínuguli kassinn afmarkar þá leggi sem flugvélín var með hjólabúnaðinn niðri.

5 Niðurstöður

5.1 Lýsing

Eins og kom fram í upphafi þessarar skýrslu þá var notast við tvær mismunandi grunnkeyrslur í þessari skýrslu vegna mismunandi niðurstaðna RNF og Forward og Taylor. Þær voru:

- 1) Gert ráð fyrir notkun vængendatanka.
- 2) EKKI gert ráð fyrir notkun vængendatanka.

Hér verður annars vegar gert grein fyrir likum á eldsneytismagni eftir tíma bæði með og án vængendatanka og hins vegar likum á eldsneytisskorti þegar flugslysið varð með og án vængendatönkum. Í viðauka C er lýst næmigreiningu sem var gerð á likaninu til þess að hægt væri að gera sér grein fyrir því hvaða frávik í forsendunum gætu breytt miklu um lokaniðurstöðuna.

5.2 Eldsneytismagn

Metið eldsneytismagn á þeim tíma sem slysið varð gefur ágætis visbendingu um það hvort vélin hafi orðið eldsneytislaus á þeim tíma sem slysið varð. Þó ber að hafa i huga að eldsneytismagnið eitt og sér er ekki nóg til þess að ákvárða hvort vélin hafi misst vélarafl vegna eldsneytisskorts heldur verður einnig að taka tillit til þess að áhrifum lágrar eldsneytisstöðu gæti hafa gætt áður en eldsneytið í tönkunum var algerlega á þrotum. Þetta verður skoðað nánar í næsta kafla, þar sem niðurstöðum úr greiningu á likum þess að eldsneytisskortur hafi valdið hreyfilstöðvun er lýst.

Með því að skoða hvernig eldsneytismagnið hefur breyst á timaeiningu fæst ekki eingöngu upplýsingar um það hvernig eldsneytismagnið hefur verið að breytast heldur fæst einnig ágætis staðfesting á því að likanið sé eðlilega upp sett.

Þegar þessar niðurstöður eru skoðaðar kann að virðast óeðlilegt að negatíf gildi séu á eldsneytismagninu en með þeiri framsetningu er á engan hátt verið að gefa til kynna að það gæti hafa orðið í raunveruleikanum heldur segja þær tölur hversu mikið magn þurfti til þess að vélin kæmst á þann timapunkt sem er verið að skoða. Í þeim tilvikum sem það gerist í hermundinni eru þau greind á þann hátt að vélin hafi orðið eldsneytislaus fyrr. Flug sem lenda í þess háttar skortstöðu eru samt sem áður látin halda áfram til þess að þau séu enn hluti af tölfraðilegu greiningunni.

Megin niðurstöður áætlaðs eldsneytismagns má sjá í töflu 5.1.

		Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Með vængendatönkum	Án hjólabúnaðar	-13.9 USG	2.6 USG	2.8 USG	19.8 USG	7.22 USG
	Með hjólabúnaði	-17.1 USG	2.2 USG	1.5 USG	21.2 USG	6.72 USG
Án vængendatanka	Án hjólabúnaðar	-23.9 USG	-6.4 USG	-6.6 USG	12.1 USG	7.62 USG
	Með hjólabúnaði	-30.4 USG	-6.9 USG	-7.9 USG	14.1 USG	7.13 USG

Tafla 5-1. Áætlað eldsneytismagn.

Í töflunni má sjá að meðalgildi áætlaðs eldsneytismagns ef áhrifum af hjólabúnaði er sleppt er um 2.8 USG ef gert er ráð fyrir því að vængendatankarnir hafi verið notaðir og um -6.6 USG hafi þeir ekki verið notaðir. Ef gert er ráð fyrir áhrifum af hjólabúnaðinum er áætlað eldsneytismagn 1.5 USG ef gert er ráð fyrir notkun vængendatanka og -7.9 USG ef það er ekki gert. Ef gert er ráð fyrir normal dreifingu má reikna estirfarandi öryggisbil og likur á því að eldsneytismagnið hafi verið komið undir 11 USG eða þá stöðu þar sem eldsneytisskorts gæti hafa orðið vart, sjá töflu 5.2.

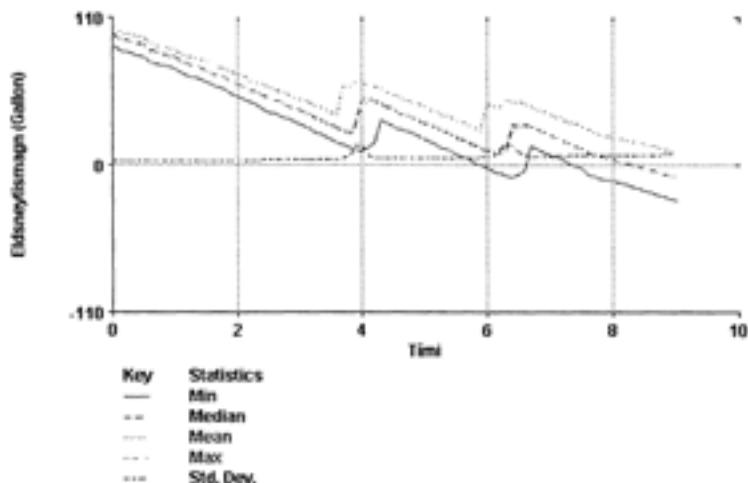
		Meðal-gildi	Staðal-frávik	0.75 USG	11 USG	95% (1.6452)	85% (1.0364)
Með vængenda-tönkum	Án hjólabúnaðar	2.8 USG	7.22 USG	38.82%	87.19 %	14.68 USG	10.28 USG
	Með hjólabúnaði	1.5 USG	6.72 USG	45.56%	92.12 %	12.56 USG	8.46 USG
Án vængenda-tanka	Án hjólabúnaðar	-6.6 USG	7.62 USG	83.26%	98.95 %	4.48 USG	0.39 USG
	Með hjólabúnaði	-7.9 USG	7.13 USG	88.75%	99.60 %	3.83 USG	-0.51 USG

Tafla 5-2. Tölfræðileg greining á eldsneytismagni í USG.

Það er því ljóst að það eru tölverðar líkur á því að eldsneytismagnið hafi verið oðrið það tiltið að eldsneytisskorts gæti hafa orðið vart. Niðurstöðurnar sýna að það eru 39-46% líkur á því að eldsneytismagnið hafi verið minna en minnsta nothaefa eldsneyti ef reiknað er með að vængendatankarnir hafi verið notaðir og 83-89% ef það er gert ráð fyrir að þeir hafi ekki verið notaðir. Ef magnið er reiknað m.v. að vængendatankarnir hafi verið notaðir eru 87%-89% líkur á því að eldsneytismagnið hafi verið komið undir 11 USG og rúmlega 99% líkur á því ef reiknað er með því að vængendatankarnir hafi ekki verið notaðir.

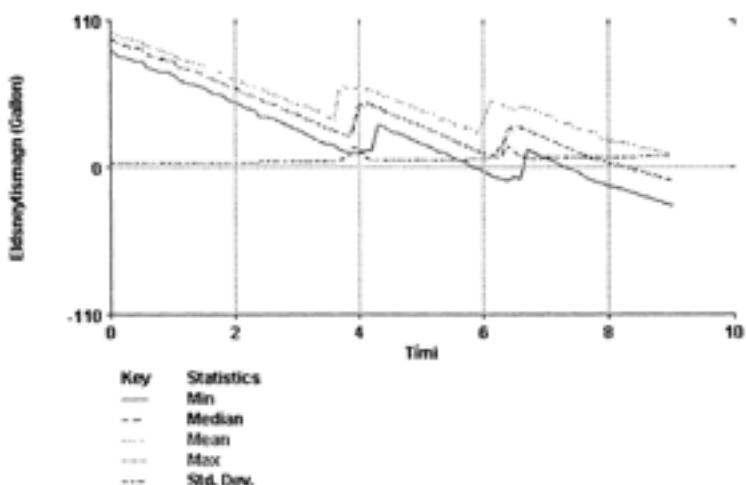
5.2.1 Eldsneytismagn með vængendatönkum

Myndir 5-1 og 5-2 sýna hvernig eldsneytismagnið breytist með heildarflugtíma m.v. að vængendatankarnir séu notaðir með og án áhrifa hjólabúnaðar. Þar sést hvernig áfyllingarnar eftir legg 10 og 18 lyfta upp áætluðu eldsneytismagni í kringum 4 klst og 6.5 klst. Þá sést einnig að staðalfrávikið er að aukast með tíma og bilið milli hámarks- og lágmarksgildis er að breikka eftir því sem timinn liður. Þá má einnig sjá að fyrir seinni áfyllinguna hefur eldsneytisstaðan verið orðin lág.

Mynd 5-1. Eldsneytismagn á hverjum tímapunkti m.v. að vængendatankar hafi verið notaðir og ekki sé gert ráð fyrir viðbótar eyðslu vegna hjólabúnaðar. Græni liturinn sýnir hámarksgildi í hverri keyrslu, blái miögildið, bleiki meðalgildið, rauði lágmarksgildið og svarti staðalfrávikið.

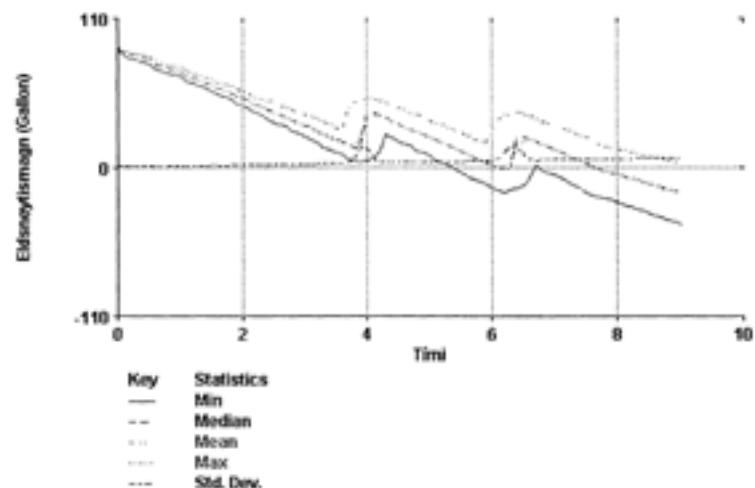
Rep # TERN-20040804-01

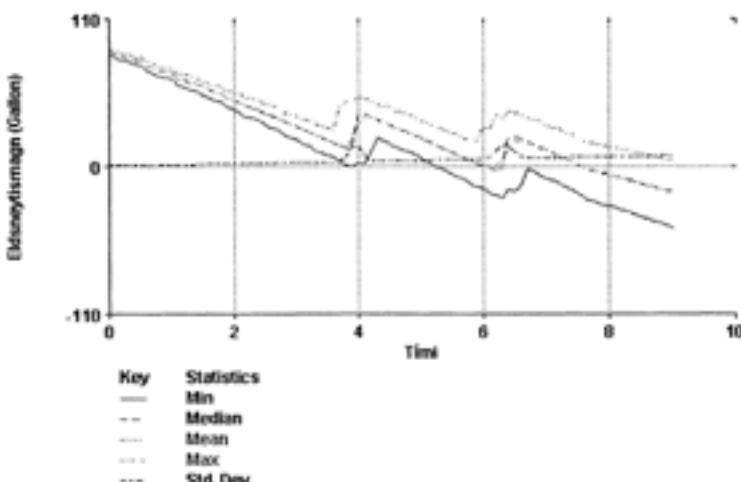
Mynd 5-2. Eldsneytismagn á hverjum tímápunkti m.v. að vængendatankar hafi verið notaðir og gert er ráð fyrir viðbótar eyðslu vegna hjólabúnaðar. Græni liturinn sýnir hámarksgildi í hverri keyrslu, bláir miðgildið, bleiki meðalgildið, rauðir lágmarksgildið og svartir staðalfrávikið.

5.2.2 Eldsneytismagn án vængendatanka

Á myndum 5-3 og 5-4 má sjá samskonar upplýsingar og á myndum 5-1 og 5-2 fyrir eldsneytismagnið m.v. að vængendatankar væru ekki notaðir. Þá sést að ferillinn lækkar mun fyrir og við seinni áfyllinguna er meðaltal eldsneytismagnsins nærrí null. Þá er meðaltals ferillinn búinn að skera null ásinn milli 7.6 klst og 7.7 klst.

Mynd 5-3. Eldsneytismagn á hverjum tímápunkti m.v. að vængendatankar hafi EKKI verið notaðir og ekki sé gert ráð fyrir viðbótar eyðslu vegna hjólabúnaðar. Græni liturinn sýnir hámarksgildi í hverri keyrslu, bláir miðgildið, bleiki meðalgildið, rauðir lágmarksgildið og svartir staðalfrávikið.

Mynd 5-4. Eldsneytismagn á hverjum tímapunkti m.v. að vængendatankar hafi EKKI verið notaðir og gert er ráð fyrir viðbótar eyðolu vegna hjólabúnaðar. Græni liturinn sýnir hámarksgildi í hverri keyrslu, blái miðgildið, bleiki meðalgildið, rauði lágmarksgildið og svartí staðalfrávikið.

5.3 Likur á eldsneytisskorti

Þegar likur á eldsneytisskorti eru reiknaðar er tekin inn slembistarðin *Lágmarks eldsneyti*. Þannig er ekki eingöngu verið að skoða eldsneytisstöðuna heldur líka verið að leiða likum að því hversu mikil eldsneyti þurfti til þess að halda vélinni gangandi.

Á þeim tíma sem slysið átti sér stað voru likurnar á því að flugvélun hefði orðið fyrir eldsneytisskorti eins og sýnt er í töflu 5.3.

		Likur á eldsneytisskorti
Með vængenda-tönkum	Án hjólabúnaðar	57.5 %
	Með hjólabúnaði	61.0 %
Án vængenda-tanka	Án hjólabúnaðar	93.5 %
	Með hjólabúnaði	96.5 %

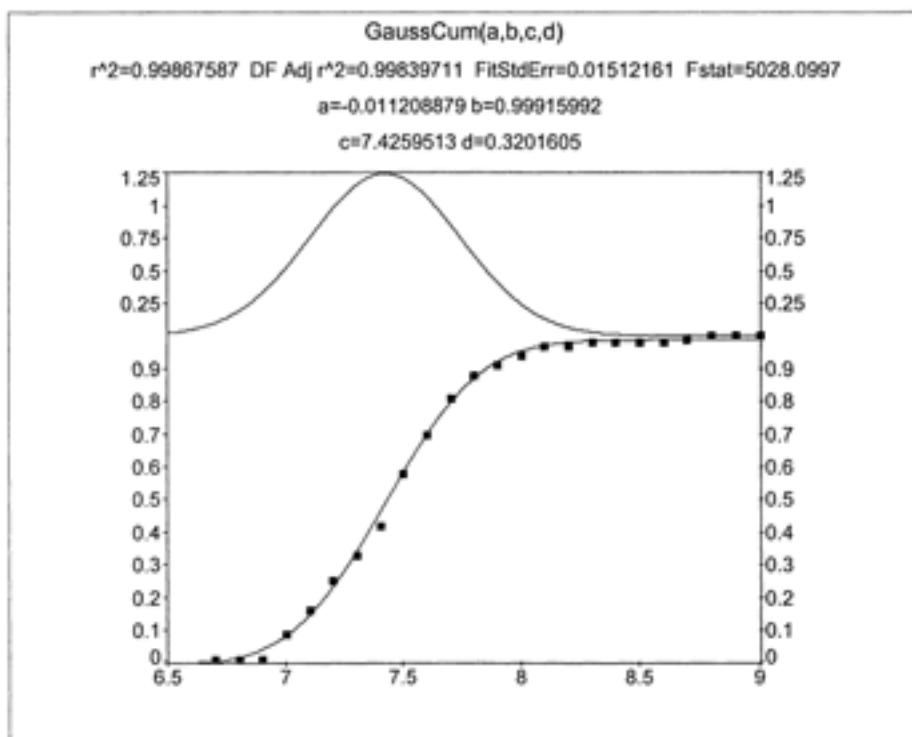
Tafla 5-3. Likur á eldsneytisskorti á þeim tíma sem slysið varð.

Likur á eldsneytisskorti á timaeiningu verða fyrir töluverðum áhrifum af eldsneytisfyllingunum og þar sem hér er er verið að skoða likur á eldsneytisskorti þegar slysið varð eru likurnar eingöngu skoðaðar þegar þessara áhrifa haettir að gæta.

5.3.1 Likur á eldsneytisskorti án vængendatanka

Mynd 5-5 sýnir likur á eldsneytisskorti sem fall af tímum m.v. að vængendatankar séu ekki notaðir og að ekki sé gert ráð fyrir viðbótareyðolu vegna hjólabúnaðar. Table Curve 2D hugbúnaðurinn var notaður til þess að finna það fall sem fílli best að dreifnisfallinu sem fíkkst úr hermuninni.

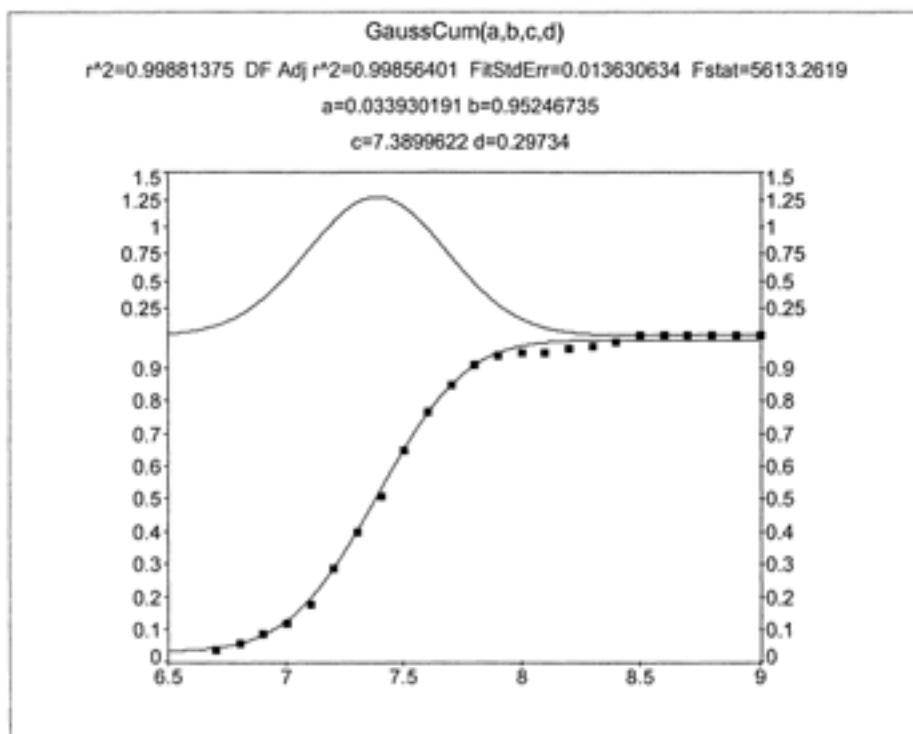
Meðaltalið á dreifingunni er í 7.42 klst sem þýðir jafnframt að á þeim tímapunkti var liklegast að vélun yrði eldsneytislaus m.v. gefnar forsendur. Uppsöfnuðu likurnar sýna að á þeim tímapunkti eru 50% likur á því að vélun hafi verið orðin eldsneytislaus. Eins og fram hefur komið ábur eru likur á því að vélun hafi verið orðin eldsneytislaus um 94% þegar slysið varð.

Mynd 5-5. Likur á eldsneytisskorti sem fall af tíma m.v. að vængendatankar séu ekki notaðir og að ekki sé gert ráð fyrir viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar.

Mynd 5-6 sýnir samskonar greiningu á mynd 5-5. Á mynd 5-6 er gert ráð fyrir hjólabúnaði.

Þá sést að meðaltalið á dreifingunni hefur færst framar á timaferlinum eða í um 7.39 klst. Það er eðlilegt í ljósi þess að með hjólabúnaðinum fæst meiri eyðsla. Þá hefur staðalfrávikið aukist litillega sem stafar af því að fervikið af áhrifum hjólabúnaðarins bætist við heildar fervikið. Likurnar á því að vélin hafi verið orðin eldsneytislaus eru um 97% þegar slysið varð.

Mynd 5-6. Likur á eldsneytisskorti sem fall af tíma m.v. að viengendatankar séu ekki notaðir og gert sé ráð fyrir viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar.

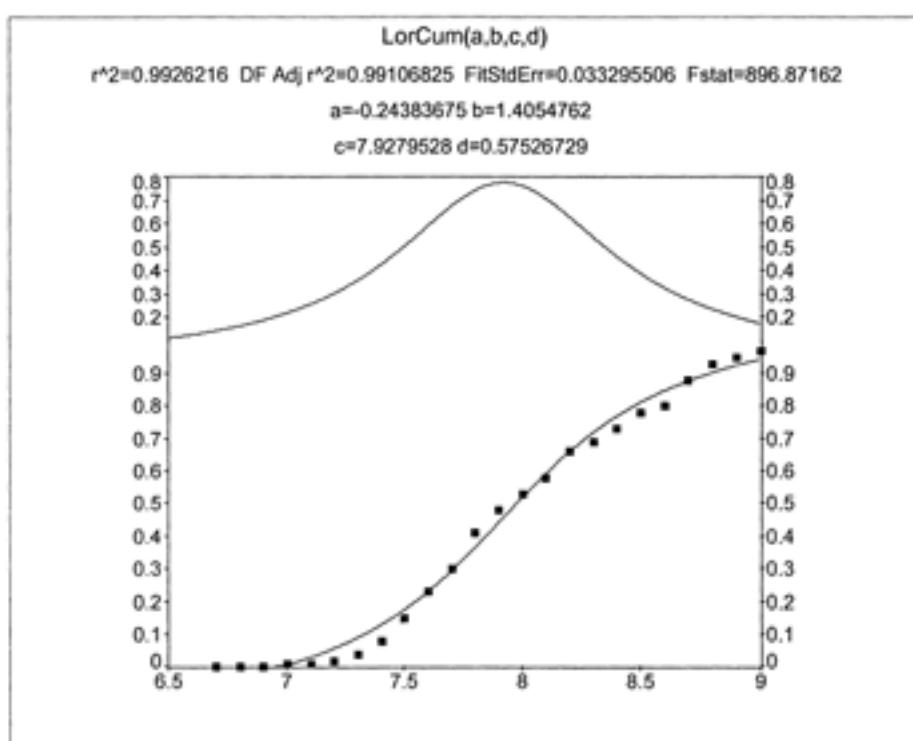
Út frá myndum 5-5 og 5-6 og töflu 5-3 má því sjá að likurnar á eldsneytisskorti á þeim tímpunktum sem slysið varð hafi vængendatankar ekki verið notaðir voru 94-97%. Áhrifin af því að vera með hjólabúnaðinn niðri eru um 3% á þeim tíma sem slysið varð.

5.3.2 Likur á eldsneytisskorti með vængendatönkum

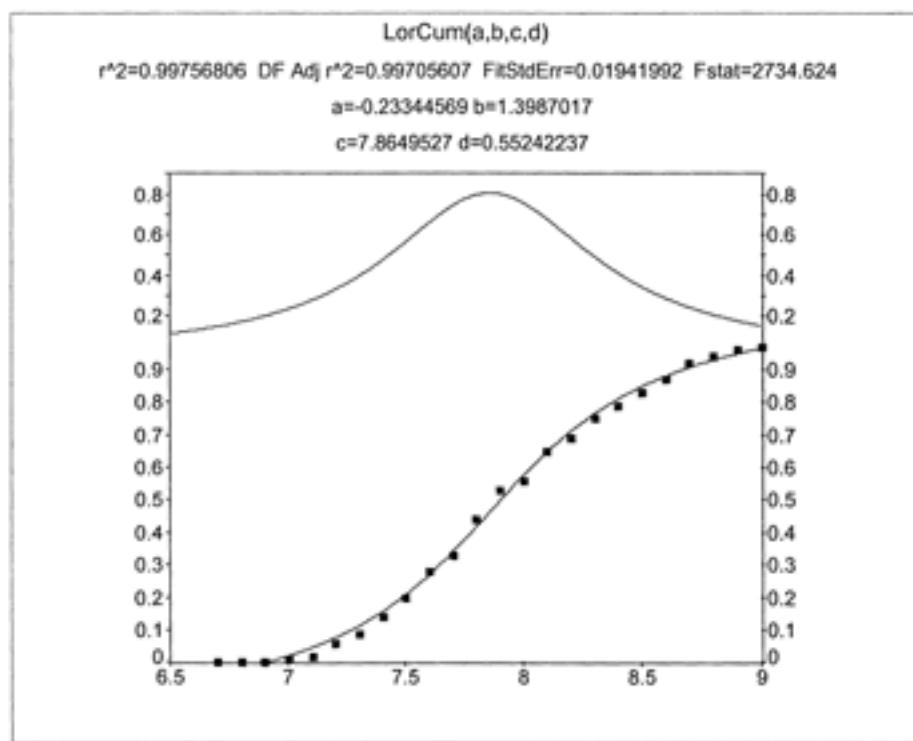
Myndir 5-7 og 5-8 sýna likur á eldsneytisskorti þegar gert er ráð fyrir því að vængendatankarnir hafi verið notaðir. Mynd 17 sýnir likurnar án þess að gert sé ráð fyrir viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar og mynd 5-8 með viðbótareyðslunni.

Nú má sjá til samanburðar við myndir 5-5 og 5-6 þar sem ekki er gert ráð fyrir notkun vængendatankanna að líklegasta gildið hefur haekkað í 7.93 klst þegar ekki er gert ráð fyrir viðbótareyðslunni vegna hjólabúnaðarins og 7.86 klst þegar það er gert. Eins kom fram í töflu 5-3 eru uppsöfnuðu likurnar 58 og 61% eftir því hvort viðbótareyðslan er tekin með á þeim tíma sem slysið átti sér stað. Á myndunum má sjá að það er í samræmi við þær upplýsingar. Þá má einnig sjá að dreifnin er meiri og er það dreifni viðbótar slembibreytunnar sem veldur því.

Rep # TERN-20040804-01

Mynd 5-7. Likur á eldsneytisskorti sem fall af tíma m.v. að vængendatankar séu notaðir og að ekki sé gert ráð fyrir viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar.

Mynd 5-8. Likur á eldsneytisskorti sem fall af tíma m.v. að vængendatankar séu ekki notaðir og að gert sé ráð fyrir viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar.

Af þessum niðurstöðum má sjá að likurnar á eldsneytisskorti á þeim tímapunkti þegar slysið varð voru 58-61%. Á sama hátt og áður eru áhrifin af því að reikna með viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar um 3% á þeim tima sem slysið átti sér stað.

5.4 Næmnigreining

Næmnigreining var gerð á likaninu og er ítarleg lýsing á henni í viðauka C. Með henni var haegt að sjá hvaða breytur hefðu mest áhrif á eldsneytismagnið og líkindi þess að vélina hafi skort eldsneyti.

Þess ber að geta að i þessari næmnigreiningu var fyrst og fremst verið að kanna áhrif slembibreyttanna á endanlega niðurstöðu og eru þær dreifingar og gildi sem þar koma fram frekar ólikleg.

Þar má sjá að breytur sem snúa að eldsneytiseyðslu hafa töluverð áhrif á endanlega niðurstöðu. Þá höfðu breytur sem komu beint að eldsneytismagni einnig töluverð áhrif. *Flughæð RK-VM*, *Flughæð SF-VM* og *Frávik í timamaelingu* höfðu litil áhrif á lokaniðurstöðuna. Áhrif viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar voru litil fyrst og fremst vegna litilla frávika en þau voru í beinum tengslum við endanlegt eldsneytismagn.

6 Lokaorð

Hér hefur verið greint frá tölfraðilegu mati á likum þess að TF-GTI hafi misst vélarafl þann 7. ágúst 2000 vegna lágrar eldsneytisstöðu. Likani, forsendum og röksemendum lýst og ítarleg greining gerð á niðurstöðum og næmni allra þáttu. Allar þekktar óvissustærði hafa verið teknar inni líkanið og reynt að meta dreifingu þeirra út frá skorðum sem staðreyndir setja, venja og reynsla.

Niðurstöðurnar sýna að það eru 39-46% líkur á því að eldsneytismagnið á þeim tíma sem slysið varð hafi verið minna en minnsta nothæfa eldsneytismagn ef gert er ráð fyrir því að vængendatankarnir hafi verið notaðir og 83-89% líkur ef gert er ráð fyrir að þeir hafi ekki verið notaðir. Likurnar á því að eldsneytismagnið hafi verið undir 11 USG, eða þeim mörkum þar sem tryggt er að hreyfillinn fái nægjanlegt eldsneyti, eru 87-92% ef gert er ráð fyrir því að vængendatankarnir hafi verið notaðir og um 99% líkur ef gert er ráð fyrir að þeir hafi ekki verið notaðir.

Það er erfitt að meta nákvæmlega hversu mikil magn hafi þurft til þess að halda hreyflinum gangandi á þeim tíma sem slysið varð en ef líkur eru leiddar að því með tölfraðilegri dreifingu þá kemur í ljós að þær eru 58-61% sé gert ráð fyrir því að vængendatankarnir hafi verið notaðir og 94-97% sé ekki gert ráð fyrir því að þeir hafi verið notaðir.

Í ljósi þess að hér hefur verið notast við upplýsingar um afkastagetu vélarinnar úr handbók hennar má meta það sem svo að niðurstöður um eyðslu séu minni en í raunveruleikanum. Upplýsingar um afkastagetu flugvélar í handbók miða við bestu aðstæður, ástand vélar og stýringu sem sjaldan nást í raunveruleikanum. Þannig má meta það sem svo að eldsneytiseyðslan gæti hafa verið meiri en þessar niðurstöður sýna og því likurnar á eldsneytisskorti að sama skapi hærri en hér hefur verið greint frá.

Viðauki A Stærðfræðileg framsetning á líkani

$\text{Leg Num}_i = [1 \dots 24]$

$\text{Leg Start time} = \{0, 0.55, 1.05, 1.51, 1.85, 2.1, 2.45, 2.78, 3.11, 3.36, 3.68, 3.95, 4.28, 4.55, 4.9, 5.18, 5.46, 5.73, 6.05, 6.35, 6.68, 6.93, 7.23, 7.55\}$

$\text{Leg End time} = \{0, 0.55, 1.05, 1.51, 1.85, 2.1, 2.45, 2.78, 3.11, 3.36, 3.68, 3.95, 4.28, 4.55, 4.9, 5.18, 5.46, 5.73, 6.05, 6.35, 6.68, 6.93, 7.23, 7.55, 8.08\}$

$$C_1 \text{ Loading} = \min(1, (t - \text{Leg Start time}) / \text{ClimbTime Height, Loading}) + \text{Leg Num}_i \quad \text{if } t \geq \text{Leg Start time}$$

$$\text{ClimbTime Height, Loading} = \text{Height [feet]} / ((\text{ClimbRate}_{\text{Height, Loading}} [\text{feet/min}] + \text{ClimbRate}_{0, \text{Loading}} [\text{feet/min}]) / 2) / 60 [\text{sec/min}]$$

$$\text{ClimbRate}_{\text{Height, Loading}} = (\text{ClimbRate}_{5000, \text{Loading}} - \text{ClimbRate}_{0, \text{Loading}}) / 5000 * \text{Height} + \text{ClimbRate}_{0, \text{Load}}$$

$$\text{ClimbFuel}_{\text{Height, Loading}} = (\text{ClimbFuel}_{5000, \text{Loading}} - \text{ClimbFuel}_{0, \text{Loading}}) / 5000 * \text{Height} + \text{ClimbFuel}_{0, \text{Loading}}$$

$$D_1 = \max(0, 1 + (t - \text{Leg End time}) / \text{DescentTime}) + \text{Leg Num}_i \quad \text{if } t < \text{Leg End time}$$

$$\text{DescentFuel} = \text{DescentTime} [\text{sec}] * 30 [\text{lbs/hour}] / 6 [\text{Gallon/lbs}]$$

$$\text{DescentTime} = \text{Height [feet]} / 500 [\text{feet/min}] * 60 [\text{min/hour}]$$

$$\text{Loading} = \{ \text{Heavy if Leg Num}=\{\} | \text{Light if Leg Num}=\{\} \}$$

$$\text{Height}_{\text{SF-VM}} = \{ \begin{array}{ll} 1000 & \text{w.p. 70\%}; \\ 2000 & \text{w.p. 30\%} \end{array} \}$$

$$\text{Height}_{\text{SF-RK}} = \{ \begin{array}{ll} 2000 & \text{w.p. 60\%}; \\ 3000 & \text{w.p. 40\%} \end{array} \}$$

$$\text{Manifold pressure} = \{ \begin{array}{ll} 27.2 & \text{w.p. 5\%}; \\ 26 & \text{w.p. 45\%}; \\ 24 & \text{w.p. 45\%}; \\ 22 & \text{w.p. 5\%} \end{array} \}$$

$$\text{Snúningshraði} = \{ \begin{array}{ll} 2500 & \text{w.p. 5\%}; \\ 2400 & \text{w.p. 45\%}; \\ 2300 & \text{w.p. 45\%}; \\ 2200 & \text{w.p. 5\%} \end{array} \}$$

$$\text{Added Fuel}_i = \{ \begin{array}{ll} 120 [\text{liters}] / 3.785 [\text{liters/gallon}] & t > 3.68 \\ 240 [\text{liters}] / 3.785 [\text{liters/gallon}] & t > 6.05 \end{array} \}$$

$$\text{Upphaflegt eldsneyti} = \text{beta}(5, 1.5)$$

$$\text{Vængendatankar} = \text{beta}(3, 1.5)$$

$$\text{Fuel Flow}_{\text{Manifold pressure, Snúningshraði}} = \text{Information from the aircraft manual}$$

$$\text{Fuel Consumption}_i = (t - \sum(C_1 \text{ Loading} * \text{ClimbTime}_{\text{Height, Loading}}) - \sum(D_1 * \text{DescentTime})) * \text{Fuel Flow}_{\text{Manifold pressure, Snúningshraði}} + C_1 \text{ Loading} * \text{ClimbFuel}_{\text{Height, Loading}} + D_1 * \text{DescentFuel}$$

$$\text{Fuel}_i = \text{Upphaflegt eldsneyti} + \text{Added Fuel}_i$$

$$\text{Fuel Level}_i = \text{Fuel}_i - \text{Fuel Consumption}_i$$

Minimum Required Fuel = triangular(0.75,0.75,11)

$P_{fuel\ starvation, t} = if\ Fuel\ Level_t < Minimum\ Required\ Fuel\ then\ (fuel\ starvation)\ else\ (no\ fuel\ starvation)$

Viðauki B Útreikningar á áætluðum heildarflugtíma

Samkvæmt skýrslu RNF voru tímamælingarnar á Selfossi 19 og í Vestmannaeyjum og Reykjavík 28.

$$X_S = \text{Uniform}(-3,3) \quad (1)$$

$$X_{VAR} = \text{Uniform}(-1,1) \quad (2)$$

Fervik fyrir jafndreifðar stærðir er eftirfarandi:

$$V(X) = \frac{(b-a)^2}{12} \quad (3)$$

og því er fervikið fyrir þessar stærðir:

$$V[X_S] = 3 \quad (4)$$

$$V[X_{VAR}] = 1/3 \quad (5)$$

Nú er gert ráð fyrir því að þessar slembistærðir séu óháðar og því gildir:

$$\begin{aligned} V[X_{Total}] &= \text{sum}(V[X_S]) + \text{sum}(V[X_{VAR}]) \quad (6) \\ &= 19 * V[X_S] + 28 * V[X_{VAR}] \\ &= 66.3334 \end{aligned}$$

Meðalgildi þessara slembistærða er núll og því er meðalgildi summunnar einnig núll.

Staðalfrávikið verður því:

$$\begin{aligned} \sigma &= \sqrt{V[X_{Total}]} \quad (7) \\ &= 8.14 \end{aligned}$$

Samkvæmt höfuðmarkgildissetningunni (Central Limit Theorem) stefnir summa óháðra og eins dreifðra slembibreyta á Normal dreifingu þegar fjöldi mælinga vex og því má gera ráð fyrir eftirfarandi dreifingu á fráviku á heildarflugtímanum:

$$N(0,8.14)$$

Viðauki C Næmnigreining

Til þess að gera sér grinn fyrir því hvaða þættir hefðu mest áhrif á likindi þess að vélun hafi orðið eldsneytislaus var gerð næmnigreining á þeim stærðum sem voru notaðar í likaninu. Þær stærðir sem eru skoðaðar eru áætlað eldsneytismagn þegar slysið varð og líkur á eldsneytisskorti á sama tímapunkti. Viðmiðunarkeyrslan er þegar gert er ráð fyrir notkun vængendatanka og viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar.

Viðauki C.1 Soggreinaþrýsingur

C.1.1 Frávik í slembibreytu

Notast var við eftirfarandi likindi á soggreinaþrýstingnum:

	27.5 MP	26 MP	24 MP	22 MP
Næmnigreining 1	0.05	0.05	0.85	0.05
Næmnigreining 2	0.05	0.25	0.65	0.05
Næmnigreining 3	0.05	0.45	0.45	0.05
Næmnigreining 4	0.05	0.65	0.25	0.05
Næmnigreining 5	0.05	0.85	0.05	0.05

Tafla C-1. Líkur á soggreinaþrýstingin fyrir næmnigreiningu. Gildin í Næmnigreiningu 3 voru notuð í greiningunni.

Hæstu og lægsta soggreinaþrýstingnum var ekki breytt en likunum á 26 og 24 MP var breytt úr 0.05 (5%) og upp í 85%.

C.1.2 Frávik í niðurstöðum

C.1.2.1 Eldsneyti

Frávik í niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-14.69	5.385	4.787	21.27	6.371
Næmnigreining 2	-18.57	3.281	3.07	18.85	6.967
Næmnigreining 3	-19.49	2.023	1.427	23.16	8.146
Næmnigreining 4	-19.62	-1.079	-0.3116	26.36	7.667
Næmnigreining 5	-18.4	-2.351	-1.768	22.47	7.005

Tafla C-2. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir soggreinaþrýsting. Gildin í Næmnigreiningu 3 voru notuð í greiningunni.

Hér má sjá að ef notast er við lægri soggreinaþrýsting hækkar eldsneytismagnið og öfugt. Hæsta meðalgildið er 4.8 USG en það lægsta u.p.b. -1.8 USG. Meðalgildið hefur því breytist því um 5 USG m.v. miðað við mismunandi likindadreifingum á soggreinaþrýstingnum.

C.1.2.2 Líkur á eldsneytisskorti

Frávik í niðurstöðum á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Líkur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	44.5 %
Næmnigreining 2	51.5 %
Næmnigreining 3	61.0 %
Næmnigreining 4	76.0 %
Næmnigreining 5	80.5 %

Tafla C-3. Breyting á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir soggreinaþrýsting. Gildin í Næmnigreiningu 3 voru notuð í greiningunni.

Likurnar á eldsneytisskorti geta sveiflast frá um 45% og upp í rúm 81% eftir því hvaða likindadreifing á soggreinaþrýstingnum er notuð eða um 35%.

Viðauki C.2 Snúningshraði

C.2.1 Frávik i slembibreytu

Notast var við eftirfarandi likindi á snúningshraðanum:

	2500 RPM	2400 RPM	2300 RPM	2200 RPM
Næmnigreining 1	0.05	0.05	0.85	0.05
Næmnigreining 2	0.05	0.25	0.65	0.05
Næmnigreining 3	0.05	0.45	0.45	0.05
Næmnigreining 4	0.05	0.65	0.25	0.05
Næmnigreining 5	0.05	0.85	0.05	0.05

Tafla C-4. Likur á snúningshraða fyrir næmnigreiningu. Gildin í Næmnigreiningu 3 voru notuð í greiningunni.

Haestu og laegsta snúningshraðanum var ekki breytt en likunum á 2400 RPM og 23 RPM var breytt úr 0.05 (5%) og upp í 85% á sama hátt og með soggreinaþrýstinginn.

C.2.2 Frávik i niðurstöðum

C.2.2.1 Eldsneyti

Frávik i niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-10.48	3.906	3.903	20.78	6.75
Næmnigreining 2	-16.16	2.708	2.609	22.84	7.677
Næmnigreining 3	-17.26	2.347	1.493	19.75	7.869
Næmnigreining 4	-19.35	0.863	0.19	22.05	7.473
Næmnigreining 5	-17.83	-1.715	-0.7978	24.5	7.559

Tafla C-5. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir snúningshraða. Gildin í Næmnigreiningu 3 voru notuð í greiningunni.

Hér má sjá að ef notast er við lægri snúningshraða hekkar eldsneytismagnið og öfugt. Hæsta meðalgildið er 3.90 USG en það laegsta u.h.b. -0.80 USG. Meðalgildið hefur því breytist því um 4.7 USG m.v. miðað við mismunandi likindadreifingum á snúningshraða.

C.2.2.2 Likur á eldsneytisskorti

Frávik i niðurstöðum á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Likur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	55.5%
Næmnigreining 2	57.5%
Næmnigreining 3	61.0%
Næmnigreining 4	69.0%
Næmnigreining 5	75.5%

Tafla C-6. Breyting á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir snúningshraða. Gildin í Næmnigreiningu 3 voru notuð í greiningunni.

Likurnar á eldsneytisskorti geta sveiflast frá um 56% og 76% eftir því hvaða likindadreising á snúningshraðanum er notuð eða um 20% sem er nokkuð minna en fyrir soggreinaþrýstinginn.

Viðauki C.3 Flughæð VM-RK

C.3.1 Frávik i slembibreytu

Notast var við eftirfarandi likindi fyrir Flughæð VM-RK:

	2000 fet	3000 fet
Næmnigreining 1	0.00	1.00
Næmnigreining 2	0.40	0.60
Næmnigreining 3	0.60	0.40
Næmnigreining 4	1.00	0.00

Tafla C-7. Likur á snúningshraða fyrir næmnigreiningu. Gildin í Næmnigreiningu 2 voru notuð í greiningunni.

Hér eru forsendurnar settar á þann hátt upp að annars vegar er skoðað þegar bara önnur hæðin er valin og hins vegar þegar likunum er skipt.

C.3.2 Frávik i niðurstöðum

C.3.2.1 Eldsneyti

Frávik í niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-20.06	1.317	1.281	19.02	7.558
Næmnigreining 2	-22.44	1.759	1.341	18.33	7.594
Næmnigreining 3	-18.07	1.594	1.538	21.72	7.722
Næmnigreining 4	-19.35	1.282	1.625	21.97	7.604

Tafla C-8. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir Flughæð VM-RK. Gildin í Næmnigreiningu 2 voru notuð í greiningunni.

Hér má sjá að ef notast er við hærri flughæð minnkar eldsneytismagnið og öfugt. Hæsta meðalgildið er um 1.6 USG en það liegsta u.p.b. 1.3 USG. Meðalgildið hefur því breytist því um 0.3 USG m.v. miðað við mismunandi likindadreisingum á flughæð VM-RK.

C.3.2.2 Likur á eldsneytisskorti

Frávik í niðurstöðum á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Likur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	66.5%
Næmnigreining 2	62.0%
Næmnigreining 3	63.5%
Næmnigreining 4	64.5%

Tafla C-9. Breyting á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir Flughæð VM-RK.

Likurnar á eldsneytisskorti geta sveiflast frá rúnum 64% og upp í rúm 66 % eftir því hvort 2000 fetin eða 3000 fetin eru notuð eingöngu eða um 2%.

Viðauki C.4 Flughæð SF-VM

C.4.1 Frávik í slembibreytu

Notast var við eftirfarandi likindi fyrir Flughæð SF-VM:

	1000 fet	2000 fet
Næmnigreining 1	1.00	0.00
Næmnigreining 2	0.70	0.30
Næmnigreining 3	0.30	0.70
Næmnigreining 4	0.00	1.00

Tafla C-10. Likur á snúningshraða fyrir næmnigreiningu. Gildin í Næmnigreiningu 2 voru notuð í greiningunni.

Hér eru forsendurnar settar á þann hátt upp að annars vegar er skoðað þegar bara önnur hæðin er valin og hins vegar þegar likunum er skipt.

C.4.2 Frávik i niðurstöðum

C.4.2.1 Eldsneyti

Frávik i niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-18.94	1.734	1.814	19.44	7.655
Næmnigreining 2	-22.69	2.392	1.404	19.17	7.676
Næmnigreining 3	-18.07	1.295	1.083	18.39	7.49
Næmnigreining 4	-19.35	0.6721	0.7267	18.43	7.152

Tafla C-11. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir Flughæð SF-VM. Gildin í Næmnigreiningu 2 voru notuð í greiningunni.

Hér sést að með lægri flughæð minnkar eldsneytismagnið og öfugt. Hæsta meðalgildið er um 1.8 USG en það lægsta u.p.b. 0.7 USG. Meðalgildið befur því breytist því um 1.1 USG m.v. miðað við mismunandi likindadreifingum á flughæð SF-VM.

C.4.2.2 Likur á eldsneytisskorti

Frávik i niðurstöðum á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Likur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	63.0%
Næmnigreining 2	62.5%
Næmnigreining 3	66.0%
Næmnigreining 4	68.0%

Tafla C-12. Breyting á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir Flughæð SF-VM.

Líkurnar á eldsneytisskorti geta sveiflast frá 63% og upp í tær 68 % eftir því hvort 1000 fetin eða 2000 fetin eru notuð eingögnu eða um 5%.

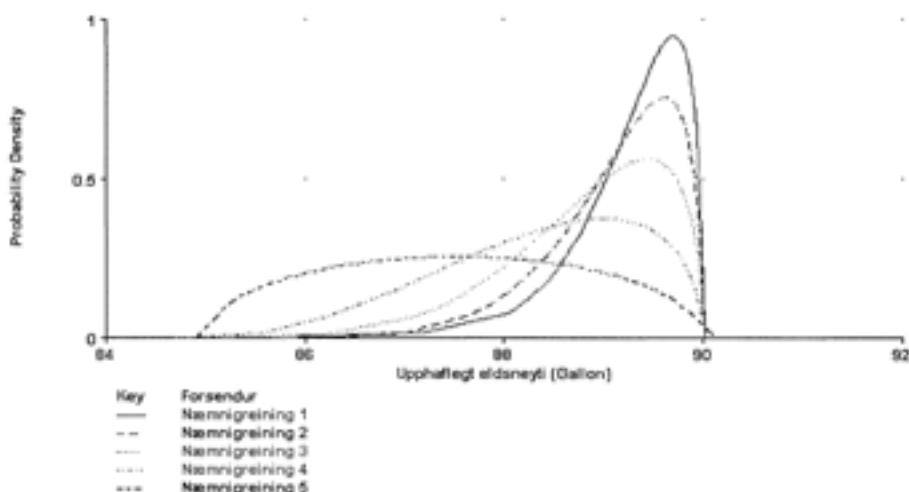
Viðauki C.5 Upphaflegt eldsneyti**C.5.1 Frávik í slembibreytu**

Notast var við eftirfarandi beta-dreifingar á upphaflega eldsneytinu:

	α_1	α_2	Efri mörk	Neðri mörk
Næmnigreining 1	9	1.5	90	85
Næmnigreining 2	7	1.5	90	85
Næmnigreining 3	5	1.5	90	85
Næmnigreining 4	3	1.5	90	85
Næmnigreining 5	1.5	1.5	90	85

Tafla C-13. Beta dreifingar notaðar fyrir næmnigreiningu á áhrifum af breytingum á upphaflega eldsneytinu. Dreifingin í Næmnigreiningu 3 voru notuð í greiningunni.

Efri og neðri mörkunum var ekki breytt en α_1 var breytt frá 1.5 og upp í 9. Eftirfarandi mynd sýnir dreifingarnar.

Mynd C-1. Dreifingar notaðar í næmnigreiningu á upphaflegu eldsneyti.

C.5.2 Frávik í niðurstöðum**C.5.2.1 Eldsneyti**

Frávik í niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-19.16	1.779	1.976	20.62	7.492
Næmnigreining 2	-24.34	2.06	1.691	19.71	7.588
Næmnigreining 3	-17.23	0.9488	1.342	21.99	7.648
Næmnigreining 4	-16.59	1.12	0.9838	22.98	7.908
Næmnigreining 5	-21.44	0.08035	0.1865	17.96	8.073

Tafla C-14. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir mismunandi dreifingar á upphaflegu eldsneyti. Dreifingin í Næmnigreiningu 3 var notuð í greiningunni.

Meðalgildið á eldsneytismagninu hækkar eftir því sem haerra gildi er valið á α_1 . Hæsta meðalgildið er 2.0 USG en það lægsta er um 0.2 USG. Meðalgildið hefur því breytist því um 1.8 USG m.v. miðað við mismunandi likindadreifingum á upphaflega eldsneytismagninu.

C.5.2.2 Likur á eldsneytisskorti

Frávik í niðurstöðum á líkum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Líkur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	64.5%
Næmnigreining 2	61.5%
Næmnigreining 3	65.0%
Næmnigreining 4	64.5%
Næmnigreining 5	71.5%

Tafla C-15. Breyting á líkum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir upphaflegt eldsneyti. Dreifingin í Næmnigreiningu 3 var notuð í greiningunni.

Likurnar á eldsneytisskorti geta sveiflast frá rúnum 65% og upp í númer 71% eftir því hvaða likindadreifing á snúningshraðanum er notuð eða um 7% sem er minna en þegar soggreinaþrýstingnum var breytt.

Viðauki C.6 Vængendatankar

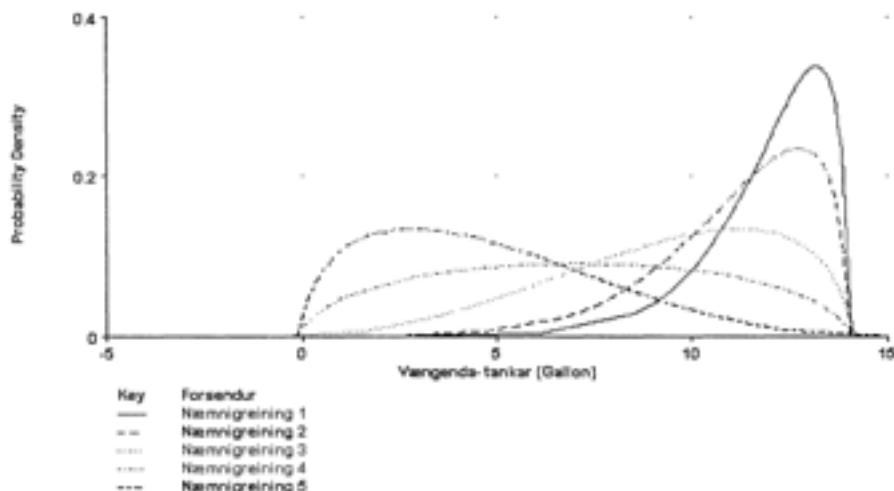
C.6.1 Frávik í slembibreytu

Notast var við eftirfarandi beta-dreifingar á eldsneytinu á vængendatönkunum:

	α_1	α_2	Efri mörk	Neðri mörk
Næmnigreining 1	9	1.5	14	0
Næmnigreining 2	6	1.5	14	0
Næmnigreining 3	3	1.5	14	0
Næmnigreining 4	1.5	1.5	14	0
Næmnigreining 5	1.5	3.0	14	0

Tafla C-16. Beta dreifingar notaðar fyrir næmnigreiningu á áhrifum af breytingum á upphaflega eldsneytinu. Dreifingin í Næmnigreiningu 3 voru notuð í greiningunni.

Efri og neðri mörkunum var ekki breytt en α_1 var breytt frá 1.5 og upp í 9 og α_2 var breytt frá 1.5 og upp í 3. Eftirfarandi mynd sýnir dreifingarnar.

Mynd C-2. Dreifingar notaðar í næmnigreiningu á eldsneyti á vængendatönkum.

C.6.2 Frávik í niðurstöðum**C.6.2.1 Eldsneyti**

Frávik í niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-20.02	3.887	4.202	22.68	7.406
Næmnigreining 2	-23.58	3.212	3.288	21.78	7.518
Næmnigreining 3	-18.22	1.087	1.342	19.82	7.41
Næmnigreining 4	-20.97	-0.1282	-0.8356	20.7	7.74
Næmnigreining 5	-26.83	-2.995	-3.132	15.1	7.962

Tafla C-17. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir mismunandi dreifingar á eldsneyti í vængendatönkum. Dreifingin í Næmnigreiningu 3 var notuð í greiningunni.

Af töflunni má sjá að hæsta meðalgildið er um 4.2 USG en það lægsta er um -3.1 USG. Meðalgildið hefur því breytist því um 7.3 USG m.v. miðað við mismunandi likindadreifingum á eldsneytismagninu í vængendatönkunum.

C.6.2.2 Likur á eldsneytisskorti

Frávik í niðurstöðum á líkum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Líkur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	52.0%
Næmnigreining 2	58.0%
Næmnigreining 3	67.0%
Næmnigreining 4	75.0%
Næmnigreining 5	80.5%

Tafla C-18. Breyting á líkum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir eldsneyti á vængendatönkunum. Dreifingin í Næmnigreiningu 3 var notuð í greiningunni.

Hér má sjá að tölverðar sveiflur eru í líkum á eldsneytisskorti eftir því hvaða dreifing er valin. Lægsta gildið er næstum 52% en það hæsta eru um 81% eða bil uppá 29%.

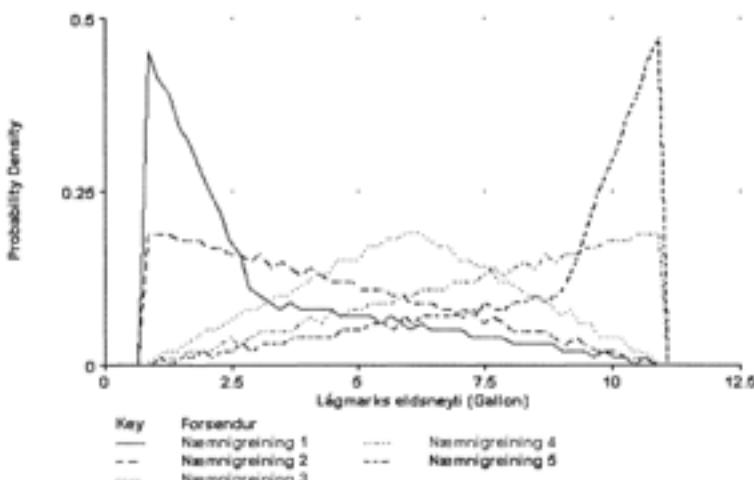
Viðauki C.7 Lágmarkseldsneyti**C.7.1 Frávik í slembibreytu**

Notast var við eftirfarandi dreifingar á lágmarkseldsneytinu:

Næmnigreining 1	Dreifing með punktana (0.75,0),(0.75,5),(3,1),(11,0)
Næmnigreining 2	Þrihyrningsdreifing með mestu likurnar í 0.75 og likurnar núll í 11
Næmnigreining 3	Þrihyrningsdreifing með mestu likurnar í 6 og likurnar núll í 0.75 og 11
Næmnigreining 4	Þrihyrningsdreifing með mestu likurnar í 11 og likurnar núll í 0.75
Næmnigreining 5	Dreifing með punktana (0.75,0),(9,1),(11,5),(11,0)

Tafla C-19. Þrihyrnings dreifingar notaðar fyrir næmnigreiningu á áhrifum af breytingum lágmarkseldsneyti. Dreifingin í Næmnigreiningu 2 voru notuð í greiningunni.

Best er að sjá þessar dreifingar á eftirfarandi mynd:

Mynd C-3. Dreifingar notaðar í næmnigreiningu á lágmarkseldsneyti.

C.7.2 Frávik í niðurstöðum

C.7.2.1 Eldsneyti

Frávik í niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-24.01	1.454	1.538	19.57	7.539
Næmnigreining 2	-24.03	1.47	1.42	21.88	7.563
Næmnigreining 3	-16.45	1.239	1.342	17.14	7.655
Næmnigreining 4	-21.93	1.86	1.497	21.49	7.661
Næmnigreining 5	-21.39	1.516	1.533	20.57	7.727

Tafla C-20. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir mismunandi dreifingar á lágmarkseldsneyti. Dreifingin í Næmnigreiningu 2 var notað í greiningunni.

Hér sést að þessi breyting hefur engin áhrif á eldsneytismagnið.

C.7.2.2 Likur á eldsneytisskorti

Frávik í niðurstöðum á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Likur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	57.0%
Næmnigreining 2	63.5%
Næmnigreining 3	68.5%
Næmnigreining 4	77.5%
Næmnigreining 5	80.0%

Tafla C-21. Breyting á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir lágmarkseldsneyti. Dreifingin í Næmnigreiningu 3 var notað í greiningunni.

Likur á eldsneytisskorti geta sveiflast frá rúnum 57% og upp í rúm 80% eftir því hvaða dreifing á lágmarkseldsneytinu er valin og breytist því um 23% sem er minna en þegar soggreinaþrýstingnum var breytt.

Rep # TERN-20040804-01

Viðauki C.8 Frávik í tímamælingu**C.8.1 Frávik i slembibreytu**

Notast var við eftirfarandi frávik í tímamælingu:

	VM	RK	SF
Næmnigreining 1	1	1	2
Næmnigreining 2	1	1	3
Næmnigreining 3	1	1	4
Næmnigreining 4	0	0	3
Næmnigreining 5	1	1	3
Næmnigreining 6	2	2	3

Tafla C-22. Frávik notuð fyrir næmnigreiningu á áhrifum af breyting í tímamælingu. Dreifingin í Næmnigreiningu 2 og 5 voru notuð í greiningunni.

Hér eru annars vegar könnuð áhrif þess að breyta fráviku á Selfossi um eina minútu og hins vegar í Reykjavík og Vestmannaeyjum.

C.8.2 Frávik i niðurstöðum**C.8.2.1 Eldsneyti**

Frávik í niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-20.74	0.9402	1.542	22.29	7.366
Næmnigreining 2	-21.25	1.806	1.434	22.71	7.432
Næmnigreining 3	-17.4	0.8458	1.369	18.43	7.368
Næmnigreining 4	-20.27	1.459	1.484	24.76	7.777
Næmnigreining 5	-16.96	1.91	1.52	19.93	7.862
Næmnigreining 6	-18.03	1.694	1.495	23.54	7.54

Tafla C-23. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir mismunandi frávik í tímamælingu. Dreifingin í Næmnigreiningu 2 og 5 var notuð í greiningunni.

Hér er erfitt að sjá einhverjar markverðar breytingar. Frávikið í meðaltalinu eru óveruleg en það er engu að síður merkjanlegt að þegar frávikið í VM og RK eru náll minnkari staðalfrávikið.

C.8.2.2 Likur á eldsneytisskorti

Frávik í niðurstöðum á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Likur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	60.0%
Næmnigreining 2	66.0%
Næmnigreining 3	60.5%
Næmnigreining 4	64.5%
Næmnigreining 5	61.5%
Næmnigreining 6	61.0%

Tafla C-24. Breyting á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir frávik í tímamælingu. Dreifingin í Næmnigreiningu 2 og 5 var notuð í greiningunni.

Hér er einnig erfitt að sjá samhengi á milli breytingum í frávikum og likum á eldsneytisskorti.

Viðauki C.9 Lækkunarhraði og eyðsla í lækkun**C.9.1 Frávik i slembibreytu**

Notast var við eftirfarandi gildi í jafndreyfingu fyrir lækkunarhraða og eyðslu í lækkun:

	Eyðsla í lækkun		Lækkunarhraði	
Næmnigreining 1	30	50	300	700
Næmnigreining 2	40	60	300	700
Næmnigreining 3	50	70	300	700
Næmnigreining 4	40	60	200	500
Næmnigreining 5	40	60	300	700
Næmnigreining 6	40	60	400	800

Tafla C-25. Frávik notuð fyrir næmnigreiningu á áhrifum af breytingum á lækkunarhraða og eyðslu í lækkun. Dreifingin í Næmnigreiningu 2 og 5 voru notuð í greiningunni.

Hér eru annars vegar könnuð áhrif þess að breyta eyðslunni um 10 pund/klst og hins vegar með því að breyta lækkunar hraðanum um 100 fet/min.

C.9.2 Frávik i niðurstöðum**C.9.2.1 Eldsneyti**

Frávik i niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-15.7	2.926	3.362	19.52	7.347
Næmnigreining 2	-24.12	1.416	1.357	20.79	7.536
Næmnigreining 3	-15.66	-1.182	-0.4532	17.39	7.515
Næmnigreining 4	-16.34	3.196	3.357	25.7	7.454
Næmnigreining 5	-18.73	1.602	1.434	20.9	7.643
Næmnigreining 6	-17.91	0.8672	0.415	22.52	7.799

Tafla C-26. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir mismunandi frávik í timamælingu. Dreifingin í Næmnigreiningu 2 og 5 var notuð í greiningunni.

Meðalgildið getur sveiflast um 4.1 USG þegar eyðslu í lækkun er breytt og rúmlega 2.9 USG þegar lækkunarhraðanum er breytt.

C.9.2.2 Likur á eldsneytisskorti

Frávik i niðurstöðum á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Likur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	57.5%
Næmnigreining 2	66.0%
Næmnigreining 3	69.5%
Næmnigreining 4	52.5%
Næmnigreining 5	63.5%
Næmnigreining 6	65.0%

Tafla C-27. Breyting á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir frávik í timamælingu. Dreifingin í Næmnigreiningu 2 og 5 var notuð í greiningunni.

Hér má sjá að likur á eldsneytisskorti geta breyst frá rúnum 57% og upp í rúm 69% ef eyðslunni er breytt og frá rúnum 52% upp í 65% ef lækkunarhraðanum er breytt.

Rep # TERN-20040804-01

Viðauki C.10 Hjólabúnaður**C.10.1 Frávik í slembibreytu**

Notast var við eftirfarandi gildi í jafndreifingu á viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar:

Næmnigreining	Lágmark	Hámark
Næmnigreining 1	1 ltr	5 ltr
Næmnigreining 2	2 ltr	6 ltr
Næmnigreining 3	3 ltr	7 ltr
Næmnigreining 4	4 ltr	8 ltr
Næmnigreining 5	5 ltr	9 ltr

Tafla C-28. Mörk í jafndreifingunum sem voru notaðar fyrir næmnigreiningu á áhrifum viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar. Dreifingin í Næmnigreiningu 3 var notuð í greiningunni.

C.10.2 Frávik í niðurstöðum**C.10.2.1 Eldsneyti**

Frávik í niðurstöðum á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Lágmark	Miðgildi	Meðalgildi	Hámark	Staðalfrávik
Næmnigreining 1	-18.76	3.174	2.041	22.1	7.88
Næmnigreining 2	-18.39	1.48	1.646	18.79	7.342
Næmnigreining 3	-19.63	1.632	1.427	22.74	8.112
Næmnigreining 4	-19.93	0.7984	1.067	25.84	7.785
Næmnigreining 5	-17.04	1.38	0.9571	21.95	7.794

Tafla C-29. Breyting á áætluðu eldsneytismagni þegar slysið átti sér stað fyrir mismunandi dreifingar á lágmarkseldsneyti. Dreifingin í Næmnigreiningu 2 var notuð í greiningunni.

Hér má sjá að meðalgildið breytist um rúmt 1 USG þegar áhrifum af viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar er breytt.

C.10.2.2 Likur á eldsneytisskorti

Frávik í niðurstöðum á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað má sjá í eftirfarandi töflu:

	Likur á eldsneytisskorti
Næmnigreining 1	57.0%
Næmnigreining 2	61.0%
Næmnigreining 3	60.5%
Næmnigreining 4	65.0%
Næmnigreining 5	65.0%

Tafla C-30. Breyting á likum á eldsneytisskorti þegar slysið átti sér stað m.v. mismunandi næmniforsendur fyrir viðbótareyðslu vegna hjólabúnaðar. Dreifingin í Næmnigreiningu 3 var notuð í greiningunni.

Likur á eldsneytisskorti geta sveiflast frá rúmum 57% og upp í 65% eftir því hvaða dreifing á lágmarkseldsneytinu er valin.

**UMSÖGN RANNSÓKNARNEFNDAR FLUGSLYSA
UM SKÝRSLU SÉRSTAKRAR
RANNSÓKNARNEFNDAR SEM SKIPUD VAR TIL
AD RANNSAKA FLUGSLYS Í SKERJAFIRÐI 7.
ÁGÚST 2000**

Viðauki III

REYKJAVÍK 19. JANÚAR 2005

Prófessor emeritus Sigurður Lindal

Efni: Umsögn RNF um skýrslu sérstakrar rannsóknarnefndar sem skipuð var til að rannsaka flugslys í Skerjafirði 7. ágúst 2000

Rannsóknarnefnd flugslysa (RNF) þakkar hinni sérstöku rannsóknarnefnd fyrir að fá tækifæri til að koma með umsögn um skýrslu hennar um flugslysið í Skerjafirði 7. ágúst 2000.

Skýrslunni ber að fagna. Hún ber vott um vönduð og góð vinnubrögð nefndarinnar við rannsókn slyssins. Niðurstöður skýrslunnar eru í flestum atriðum í samræmi við niðurstöður í lokaskýrslu rannsóknarnefndar flugslysa um slysið sem kom út 23. mars 2001. Jafnframt er í henni varpað ljósí á nýja þætti eins og mannlega þáttinn og kemur skýrslan þannig til móts við þau alþjóðlegu sjónarmið sem í dag gilda um flugslysarannsóknir. Enn fremur eru í skýrslunni gagnlegar tillögur til Rannsóknarnefndar flugslysa sem miða að því að efla störf hennar frekar.

RNF telur þó rétt að gera eftirfarandi athugasemdir:

Formáli

Í fyrstu málsgrein er sagt að Rannsóknarnefnd flugslysa hafi lýst því yfir í bréfi dagsettu 3. október 2002 að frekari rannsóknar væri þörf vegna flugsyss TF-GTI í Skerjafirði 7. ágúst 2000. Þetta er ekki rétt. Í umræddu bréfi Rannsóknarnefndar flugslysa sem ritað var til samgönguráðherra vegna skýrslu tveggja breskra einstaklinga um rannsókn nefndarinnar á slysinu kemur meðal annars fram: „*Eftir skoðun RNF á þeim þáttum í skýrslu tvimenninganna sem varða rannsókn og skýrslu RNF um slysið er það niðurstaða nefndarinnar að í viðamiklum atriðum sé mat þeirra vafasamt og styðjist oft ekki við fyrirliggjandi gögn eða staðreyndir eða sé jafnvel byggt á misskilningi. Því miður verða umsagnir þeirra og tillögur því ekki á rökum reistar. Samkvæmt lögum um rannsókn flugslysa getur RNF endurupptekið þegar rannsakað mál, ef fram koma ný og mikilvæg gögn að hennar mati. Ekkert slikt hefur fram komið í skýrslu tvimenninganna að mati RNF.*“

RNF telur að mál sé að linni. Af þessum sökum leggur nefndin til við hæstvirtan ráðherra að hann, eftir því sem lög leyfa, setji saman sérstaka óháða nefnd valinkunnra manna, innlendra og erlendra, með sérþekkingu á sviði flugmála og flugslysarannsókna, sem falið verði að skila sem fyrst hlutlausu mati á niðurstöðum í skýrslu RNF um slys TF-GTI þann 7. ágúst 2000 og eftir atvikum koma fram með aðrar mögulegar skýringar á slysinu svo og viðbótarábendingar í öryggisátt.“

Kafli 5.5 Niðurstaða og kafli 5.6 Yfirlit

Í fyrstu og fimmtu málsgrein í kafla 5.5 og í lið 6. í kafla 5.6 er sagt að hreyfil flugvélarinnar hafi verið grannskoðaður af JAS, Inc. Þetta er ekki rétt. Hreyfillin var grannskoðaður af Gold Star Aviation Accessories hinn 15. desember 1996. JAS, Inc framkvæmdi einungis 100 tíma (ársskoðun) á flugvélinni og hreyflinum.

Kafli 6.6 Niðurstaða og kafli 6.7 Yfirlit

Í fyrstu málsgrein i kafla 6.6. er sagt að ekki sé ljóst hvenær hreyfill flugvélarinnar TF-GTI hafi verið láttinn af hendi, en að nefndir hafa verið 2-4 dagar eftir slysið. Í gögnum RNF kemur fram að hreyfillinn var láttinn af hendi þegar rannsókn á honum var lokið 4 dögum eftir slysið. Sama á við varðandi lið 1. í kafla 6.7.

Kafli 10 Hinn mannlegi þáttur

Athugasemd er gerð í kafla 10 við það hve lítið var leitað skýringa á því í lokaskýrslu RNF hvers vegna flugmanni TF-GTI hafi tekist miður en skildi að stjórna flugvélinni. Við gerð lokaskýrslu RNF var farið eftir fylgiskjali um frágang lokaskýrslu í áttundu útgáfu af skjalauka 13 við alþjóðaflugmálasáttmálann sem kom út í júlí 1994. Í fylgiskjalínu er hvergi gert ráð fyrir að fjallað sé um hinn mannlega þátt. Sama á við um niundi útgáfu af skjalauka 13 sem kom út í júlí 2001. Hinsvegar er gert ráð fyrir að fjallað sé um hinn mannlega þátt í „Manual of Aircraft Accident and Incident Investigation, part IV, Reporting (Doc 9756)“ sem gefin var út af Alþjóðaflugmálastofnuninni á árinu 2003. RNF telur því rétt að áréttáð verði í skýrslu hinar sérstöku rannsóknarnefndar að kröfur og leiðbeinandi efni varðandi frágang á lokaskýrslum breyttust eftir að skýrsla RNF um slysið kom út.

Kafli 12 Björgunarþátturinn

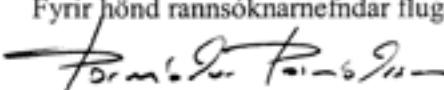
Athugasemd er gerð í kafla 12 um að björgunarþátturinn hafi ekki verið gefinn meiri gaumur. Við gerð lokaskýrslu RNF var farið eftir fylgiskjali um frágang lokaskýrslu í áttundu útgáfu af skjalauka 13 við alþjóðaflugmálasáttmálann sem kom út í júlí 1994. Þar kemur eftirfarandi fram vaðandi hvað skal koma fram um björgunarþáttinn (atriði er varða það að komast af). Stutt lýsing á leit, tæmingu loftfarsins af fólk og björgun, staðsetningu áhafnar og farþega með tilliti til meiðsla sem þau urðu fyrir, bilun burðarhluta og innréttингa, svo sem sæta og festinga öryggisbelta. Í nýjum lögum um rannsókn flugslysa er gert ráð fyrir að björgunarþættinum verði gerð betri skil en áður.

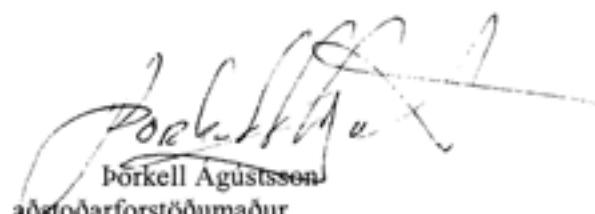
Að lokum

RNF er mikið í mun um að sem best takist til við rannsóknir flugslyss TF-GTI. Framangreindar athugasemdir eru settar fram með þetta eitt að leiðarljósi. Óski hin sérstaka rannsóknarnefnd frekari upplýsinga eða skýringa er RNF meira en reiðubúin til að láta þær í té.

Virðingarfyllst,

Fyrir hönd rannsóknarnefndar flugslysa

Þormóður Þormóðsson
forstöðumaður

Þórkell Agústsson
áðstoðarforstöðumaður

GREINARGERÐ

**ATHUGASEMDIR FLUGMÁLASTJÓRNAR VIÐ
LOKADRÖG AÐ SKÝRSLU SÉRSTAKRAR
RANNSÓKNARNEFNDAR VEGNA
FLUGSLYSSINS Í SKERJAFIRÐI 7. ÁGÚST 2000.**

ÁSAMT FYLGISKJÖLUM A-C

Viðauki IV

REYKJAVÍK 26. JANÚAR 2005

Greinargerð

26/01/05

Til: Sérstakrar rannsóknarnefndar
Frá: Flugmálastjórn Íslands

Efni: Athugasemdir Flugmálastjórnar við lokadrög að skýrslu sérstakrar rannsóknarnefndar vegna flugslyssins í Skerjafirði 7. ágúst 2000.

Inngangur

Eins og fram kemur í formála að skýrslu sérstakrar rannsóknarnefndar vegna flugslyssins í Skerjafirði hinn 7. ágúst 2000 (SRN), afmarkaði nefndin verkefni sitt þannig „að i því fælist að fara yfir og leggja mat á eftirfarandi skýrslur og greinargerðir”, sem taldar eru upp í formálanum. Jafnframt mundi nefndin fara yfir „önnur atriði, sem skoðun framangreindra gagna gæfi tilefni til”.

Eðlilega er lokaskýrsla Rannsóknarnefndar flugsslysa (RNF) um slysið grundvallargagn i þessu sambandi. Af þeirri ástæðu skal það tekið fram, að enda þótt Flugmálastjórn (FMS) hafi lýst því yfir að stofnunin væri sammála niðurstöðu RNF um orsök slyssins, gilti þetta ekki um allar ályktanir og niðurstöður sem fram koma í skýrslu RNF. Flugmálastjórn áskildi sér þann rétt að koma athugasemdum sínum á framfæri á öðrum vettvangi síðar ef þörf þatti, sbr. meðfylgjandi ljósrit af bréfi Flugmálastjórmar til RNF dags. 16.03.2001. Í þeirri umsögn um lokadrög að skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, sem hér er gerð grein fyrir, verður ýmsum ályktunum í lokaskýrslu RNF því gerð frekari skil.

Helstu efnisþættir

Í þessari greinargerð eru einkum tekin til athugunar og gerðar athugasemdir við tvö atriði í lokaniðurstöðu í skýrslu SRN (kafla 15.0), sem Flugmálastjórn telur að standist ekki eins og þau eru fram sett og þau skoðuð í ljósi allra fyrilliggjandi gagna. Hér er um að ræða eftirfarandi fullyrðingar:

- » „Flugmálastjórn hefði hvorki átt að skrá flugvélina TF-GTI né heldur gefa út lofhæfiskirteini henni til handa sakir óljósar sögu hennar og ófullkominna gagna sem fylgdu henni, sbr. kafla 4.”
- » „Eftirlit Flugmálastjórnar með flugrekanda var ekki fullnægjandi.”

Fyrri fullyrðinguna má helst skilja á þann veg, að FMS hefði alfarið átt að hafna því að skrá flugvélina og gefa út lofhæfiskirteini fyrir hana. Hin síðari gefur að mati stofnunarinnar mjög villandi mynd af því hvernig eftirliti með flugrekstrinum var háttáð.

Í þessari greinargerð og fylgiskjölum hennar er ítarleg umsjöllun um framangreind atriði og þær niðurstöður um hreyfil flugvélarinnar, sem fram koma í lið 5 í lokaniðurstöðum nefndarinnar. Auk þess eru fáeinarr ábendingar um önnur atriði, sem stofnuninni finnst rétt að koma á framfæri við nefndina.

Skráning og útgáfa lofhæfiskírteinis.

Skráning flugvélarinnar.

Um skráningu loftfara er kveðið á í III. kafla laga nr. 60/1998 um loftferðir, einkum í 9. gr., 10. gr., 12. gr. og 14. gr. eins og rakið er í meðfylgjandi minnisblaði um ýmis ákvæði loftferðalaga, sem er að finna í fylgiskjali A. Eins og þar kemur fram er ljóst af ákvæðum laganna að skráning flugvélar á íslenska loftfaraskrá gerir ekki kröfu til þess að flugvél sé lofhæf. Aðeins er gerð krafa um að fyrir hendi sé tegundarskírteini, sem Flugmálastjórn hefur gefið út eða metið gilt, auk þess sem gögn varðandi eignaraðild og umráðarétt verða að liggja fyrir. Eignaraðild að umraðdri flugvél hefur ekki verið dregin í efa. Tegundarskírteini flugvélarinnar útgefíð af Federal Aviation Administration (FAA) var til staðar. Þá var staðfest að flugvélin hefði verið afskráð í Bandaríkjum.

Að uppfylltum framangreindum skilyrðum bar Flugmálastjórn því lagaskylda til að skrá TF-GTI í íslenska loftfaraskrá. Engin krafa er um að fyrir hendi sé lofhæfiskírteini, þegar loftfarið er skrásett. Staðhæsing um að Flugmálastjórn hefði ekki átt að skrá flugvélina stenst því ekki.

Lögformlegum þáttum skráningarinnar eru gerð nánari skil í meðfylgjandi minnisblaði, sem merkt er sem fylgiskjal A. Faglegum þáttum skráningarinnar eru hinsvegar gerð skil í minnisblaði flugöryggissviðs Flugmálastjómar (FÖS) í fylgiskjali B.

Útgáfa lofhæfiskírteinis.

Ákvæði laga um útgáfu lofhæfiskírteinis er að finna í IV. kafla loftferðalaga nr. 60/1998. 1. ml. 1.mgr. 22. gr. er svohljóðandi: „Ef sannreynt er með skoðun eða á annan hátt að loftfar er lofhæft gefur Flugmálastjórn út lofhæfisskírteini handa loftfarinu“. Í 20. gr. laganna eru skilgreindar kröfurnar, sem gerðar eru til þess að loftfar teljist lofhæft, þótt ekki sé tilgreint hvaða gögn skuli fylgja umsókn um lofhæfiskírteini. 21.gr. kveður á um að „Flugmálastjórn er heimilt að láta íslenskan eða erlendan aðila eða erlent stjórnvald, sem hún velur og til þess er hæft, framkvæma skoðun og eftirlit“.

Gögn flugvélarinnar.

Öll nauðsynleg gögn voru til staðar, eins og fram kemur í meðfylgjandi minnisblaði FÖS (fylgiskjali B), til þess að leggja mætti mat á hvort framangreindum kröfum væri fullnægt og gefa mætti út lofhæfiskírteini fyrir flugvélina. Eftirlitsmaður Flugmálastjómar hafði enga ástæðu til að vefsengja þessi gögn enda hafði flugvélin verið skoðuð af til þess bærum aðila, þ.e. JAR-145 viðhaldsstöð hér á landi.

Viðhaldsskrá fyrir flugvélina var fyrir hendi. Útbúnar höfðu verið nýjar dagbækur fyrir flugvélina, sem byggðu á staðfestum gögnum um ástand hennar. Bækurnar voru útbúnar þar sem ekki voru fyrir hendi dagbækur sem lýstu viðhaldsferli hennar frá upphafi. Flugmálastjórn vísar á bug þeirri staðhaefingu, sem fram kemur í skýrslu RNF (bls. 15 í skýrslu SRN), þar sem því er haldd fram að „Endurnýjun dagbókanna var ekki samkvæmt viðurkenndum aðferðum flugiðnaðarins.“ Í Advisory Circular No. 43-9C frá FAA er lýst í kafla 12 hvernig fara skuli að, þegar slik skjöl hafa týnst eða eyðilagst. Ekki verður annað séð en að sú aðferð, sem beitt var við endurnýjun dagbókanna, hafi í meginatriðum verið í samræmi við þessar leiðbeiningar.

Undirritaður listi með lofthæfisfyrirmælum fylgdi með umsókninni. Listinn hafði verið útfylltur af JAR-145 verkstæðinu, sem gerði ársskoðun á flugvélinni og var hann borinn saman við yfirlit frá FAA um útgefin lofthæfisfyrirmæli. Eftirlitsmaður FÖS hafði því enga ástæðu til að ætla að skoðun JAR-145 stöðvarinnar hefði verið ábótavant og að lofthæfisfyrirmæli hefðu ekki verið framkvæmd á viðhlítandi hátt. Hins vegar kom í ljós við rannsókn eftir slysið að merkingar á væng vegna eldsneytisáfyllingar hafi að öllum líkendum vantað og að skoðun viðhaldsstöðvarinnar hafi verið áfátt hvað þetta atriði varðar. Engin önnur vanhöld komu fram í rannsókn RNF varðandi framkvæmd lofthæfisfyrirmæla fyrir flugvélina.

Í áður mefnri niðurstöðu RNF um útgáfu lofthæfiskírteinis segir orðrétt (bls. 21 í RNF): „pó svo að öll gögn sem formlega er krafist við útgáfu lofthæfiskírteinis hafi verið fyrir hendi var tilefni til þess að gera athugasemdir, m.a. vegna ófullnægjandi frágangs þeirra“. Hér kemur fram, að RNF telur að öll gögn, sem krafist er, hafi legið fyrir við útgáfu lofthæfiskírteinis fyrir flugvélina. Ekki er að finna neina skýringar á því í skýrslu RNF að hvaða leyti þessi frágangur hafi verið ófullnægjandi. FMS hafnar því að ófullnægjandi frágangur þeirra hafi gefið tilefni til að hafna umsókninni alfarið. Stofnunin tekur undir það sjónarmið að gögnin hefðu mátt vera snyrtilegar frágengin og ítarlegar útfyllt. Hins vegar er það alveg ljóst, að frágangur skjalanna sem slíkur getur á engan hátt talist hafa átt að leiða til synjunar á útgáfu lofthæfiskírteinisins.

Saga flugvélarinnar.

Í lokaniðurstöðu SRN, lið 4, er tilgreint að FMS hefði ekki átt að skrá flugvélina eða gefa út lofthæfiskírteini fyrir hana „sakir óljósrar sögu hennar og ófullkominna gagna sem fylgdu henni, sbr. kafla 4.“ Eins og áður er fram komið og rakið er í fylgiskjali B voru ekki fyrir hendi viðhaldsskrár eða dagbækur flugvélarinnar frá upphafi og því litið vitað um sögu hennar fyrir árið 1994. Slikt er engan veginn óþekkt enda eru til staðar viðurkenndar aðferðir eins og áður er vitnað til, sem beitt er í slíkum tilvikum. Á grundvelli gildandi laga og annarra staðla, sem stuðst er við útgáfu lofthæfiskírteinis, er eina markmiðið að staðreyna ástand vélarinnar og ihluta hennar á þeim tímapunkti, sem gefa skal út nýtt eða endurnýjað lofthæfiskírteini fyrir hana. Þær upplýsingar, sem síðar komu í ljós um vafasama notkun þessarar flugvélar á einhverjum tíma á ferli hennar skipta því engu máli hvað varðar lofthæfi hennar.

Um hreyfil flugvélarinnar

Mikið hefur verið fjallað um sögu hreyfilsins, sem var í flugvélinni og eru henni gerð nokkur skil í minnisblaði FÖS (fylgiskjali B). Hvað sem henni líður hefur ekki verið vefsengt af neinum aðila að hreyfillinn var af H-gerð eins og tegundarskírteini flugvélarinnar mælir fyrir um. Þessi hreyfill hafði verið grannskoðaður af viðurkenndu bandarísku verkstæði, sem skv. íslenskum og bandarískum reglum veldur því að hann er nállustilltur. Vangaveltur RNF um að upplýsingar um heildartíma hreyfils, skrúfu eða annarra hluta flugvélarinnar hafi vantað, skipta því engu máli varðandi lofthæfi hans. Engar vísbindingar eru um að íhlutar hreyfilsins hafi ekki allir verið upprunalegir, sem hefur verið áhyggjuefnir í flugiðnaðinum. Því verður engin önnur ályktun dregin en sú, að hreyfillinn hafi verið lofthæfur.

Flutningur úr bandarísku umhverfi.

Flugöryggissviði Flugmálastjórmar var frá upphafi ljóst, að flugvélin var ekki að fara í sama konar rekstrarumhverfi hér á landi eins og hún hafði verið í Bandaríkjum eins og fram kemur í minnisblaði FÖS (viðauka B). Þar af leiðandi var i fyrsta lagi gerð krafra um sérstaka viðhaldssáætlun, sem hlyti samþykki FMS, í samræmi við reglugerð um flutningaflug. Í öðru lagi skyldi henni viðhaldið í JAR-145 viðhaldsstöð. Í þriðja lagi var þess krafist að staðan á viðhaldi flugvélarinnar væri borin saman við viðurkennda viðhaldssáætlun í JAR-145 viðhaldsstöð. Það var gert með itarlegustu skoðun viðhaldssáætlunarinnar, sem fyrir þennan flokk loftfara er ársskoðun í samræmi við viðhaldssáætlun. Þar með var brúun frá bandarískra einkaflugsumhverfinu yfir í flutningaflugsumhverfi tryggð. Þar af leiðandi bar FMS að gefa út íslenskt lofthæfiskírteini fyrir þessa flugvél. Hefði flugvélin verið flutt úr einkaflugsumhverfi í Bandaríkjum yfir í atvinnuflug þarlendis, hefði ekki verið gefið út nýtt bandarískt lofthæfiskírteini fyrir flugvélina. Það eina, sem hefði breyst við slikan tilflutning er að væntanlega hefði verið gerð ný viðhaldssáætlun fyrir flugvélina. Þetta hefur FAA staðfest formlega í svari við fyrirspurn frá FMS. Grannskoðunin á hreyflinum eða skrúfunni hefði heldur ekki verið endurtekin í Bandaríkjum af FAR-145 viðhaldsstöð, þótt flugvélin hefði verið notuð í atvinnuflugi í Bandaríkjum.

RNF verður í skýrslu sinni tiðrætt um forsögu flugvélarinnar og hið bandarísku umhverfi. Hins vegar verður ekki séð að nefndin hafi leitað til FAA og/eða NTSB til að fá staðfestingu á þeim fullyrðingum, sem fram koma í skýrslu RNF um bandarísku umhverfið. Þetta á reyndar lika við upplýsingar í skýrslu RNF, sem sagðar eru fengnar frá JAA t.d. varðandi „conformity” skoðanir.

Niðurstaða varðandi útgáfu lofthæfiskírteinis

Eftirfarandi staðreyndir liggja fyrir:

- » Öll nauðsynleg gögn, sem krafist er til útgáfu lofthæfiskírteinis fylgdu umsókn um lofthæfi.
- » FMS hefur ætið tekið gild þau vottorð og rétt frá gengin gögn, sem hafa borist úr bandarísku umhverfi og hefur ekki haft ástæðu til að vefsengja þau.
- » Ekkert benti til þess við útgáfu lofthæfiskírteinis, né hefur komið í ljós síðar, að hinum bandarísku gögnum hafi ekki verið treystandi.
- » Búið var að grannskoða hreyfil og skrúfu, sem hvorugt voru háð líftímatakmörkunum.
- » Flugvélín var skrifuð út af viðurkenndri viðhaldsstöð í Bandaríkjum með endurnýjað lofthæfiskírteini.
- » Gerð var ítarleg skoðun (ársskoðun) á gögnum og loftfari af JAR-145 viðhaldsstöð til að brúa hana yfir í íslenskt flutningaflugsumhverfi.
- » Ekkert benti til þess að skyldubundnar lagfæringer i samræmi við lofthæfifyrirmæli hefðu ekki verið framkvæmdar á flugvélinni.

Flugmálastjórn bar því að gefa út lofthæfisskírteinið miðað við fyrirliggjandi gögn. Ef minnsti grunur hefði vaknað hjá eftirlitsmanns flugöryggissviðs um að lofthæfifyrirmælin um merkingar við eldneytisop hefðu ekki verið framkvæmd, hefði útgáfu lofthæfisskírteinisins verið frestað þar til úr þessu hefði verið bætt.

Eftirlit Flugmálastjórnar með flugrekstri Leiguflugs Ísleifs Ottesen

Eins og fram kemur í meðfylgjandi minnisblaði flugöryggissviðs Flugmálastjórnar í fylgiskjali C var eftirlit stofnunarinnar með flugrekstri LIO meira og formlegra en fram kemur í skýrslu RNF. Í skýrslu RNF kemur ekki fram, að nefndin hafi gert neina heildarrannsókn á eftirliti Flugmálastjórnar með rekstri félagsins. Hins vegar virðast hafa verið dregnar viðtækar ályktanir af svari Flugmálastjórnar við almennri fyrirspurn RNF um þetta atriði og þeim gögnum, sem vörðuðu rekstur TF-GTI þann stutta tíma sem þessu flugvél var í rekstri. Í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar kemur þó fram, þessu til viðbótar, að Flugmálastjórn hafi itrekað krafist þess að flugreksturinn gerði breytingar á flugrekstrarhandbók.

Niðurstöður flugöryggissvið eins og þær birtast í fylgiskjali C varðandi flugreksturinn eru í meginatriðum eftirfarandi:

1. Ljóst er að eftirlit flugöryggissviðs með flugrekstri LÍO og afskipti af honum á tímabilinu frá heildarúttekt í höfuðstöðvum í byrjun árs 1998 og fram að slysinu

var verulegt. Flugrekstrardeild flugöryggissviðs taldi sig hafa glögga mynd af því hvernig flugrekstri félagsins væri háttáð.

2. Flugmálastjórn er sammála því að æskilegt hefði verið að gera heildarúttekt á höfuðstöðvum félagsins á fyrri hluta ársins 2000 í samræmi við markmið stofnunarinnar um að gera slikar skoðanir annaðhvort ár. Heildarúttekt á höfuðstöðvum, sem gerð var i september árið 2000 um mánuði eftir slysið, gaf hinsvegar ekki til kynna að flugrekstrinum hefði hrakað frá fyrri skoðun, þótt vissulega hafi enn komið í ljós þeir annmarkar sem voru á ýmsum skjölum og uppfærslu þeirra.
3. Ítrekað voru gerðar athugasemdir við sömu frávik, sem vörðuðu einkum uppfærslu á flugrekstrarhandbók. Hins vegar skorti FMS lögformleg úrræði til að knýja á um lagfæringar önnur en þau að svípta flugrekandann flugrekstrarleyfi. Að mati stofnunarinnar var slik svípting aðeins heimil samkvæmt þágildandi lögum þegar alvarlegir misbrestir voru í rekstri viðkomandi flugrekanda. Þess má geta að stofnunin hafði á þeim tíma, sem hér er um sjallað, ítrekað verið ásökuð um að fara offari í framkvæmd flugöryggiseftirlits og innleiðingu JAA reglna.
4. Engin alvarleg flugatvik tengd félagini höfðu komið upp fram að slysinu, sem gáfu ástæðu til að grípa til harkalegra aðgerða. Þetta var einnig mat RNF, sem taldi skömmu eftir slysið ekki tilefni til að stöðva rekstur félagsins í ljósi þeirra upplýsinga, sem nefndin hafði aflað sér í frumrannsókn þess.

Allt bendir til þess að flugrekstur LIO hafi í meginatriðum verið vel innan marka frá því í ársbyrjun 1998 og fram að slysinu. Hins vegar er ljóst að rekstur TF-GTI var ekki tekinn sömu tökum og annar flugrekstur félagsins þann stutta tíma sem þessi flugvél var í rekstri. Jafnframt er ljóst, að brotalamir voru á rekstri félagsins daginn sem slysið varð.

Fylgiskjal A

Minnisblað

Til: Þorgeirs Pálssonar, flugmálastjóra
Frá: Ólöfu Finnsdóttur, lögfr. skrifstofu flugmálastjóra

Yfirlit yfir helstu skilyrði loftferðalaga annars vegar fyrir **skráningu loftfara** og hins vegar fyrir útgáfu **lofhæfisskírteinis**.

III. kafli I. nr. 60/1998 um loftferðir: Skrá um íslensk loftförl.

Í III. Kafla greinargerðar með frumvarpi að loftferðalögum 1998¹ er vikið m.a. ákvæðum Chicago- sáttmálans varðandi skráningu þjóðernis loftfara og visað til viðauka 7 um þjóðernis- og skráningarmerkingu loftfars.²

Þess er sérstaklega getið að það hljóti að vera hlutverk hins innlenda réttars að ákveða með hvaða hætti loftförl hljóti þjóðernisskráningu og hvaða skilyrði þau þursi að uppfylla, allt þó í samræmi við alþjóðasamninga. Þá er visað til þess að íslensk löggjöf hafi haft að geyma miklar takmarkanir á skráningu loftfara og hafi þurft sérstakt leyfi ráðherra til skráningar loftfars sem var í eigu erlends aðila. Rýmkun hafi orðið þar á við aðild Íslands að EES varðandi skráningu loftfara í eigu erlendra aðila, svo fremi sem þau uppfylli alþjóðleg og innlend tækni skilyrði. Síðar í greinargerð er vikið að því að tvennis konar skráning er á loftförum, þ.e. annars vegar

- þjóðernisskráning og hins vegar
- skráning réttinda í loftförum

L. 60/1998 um loftferðir

9. gr. Flugmálastjórn skal halda skrá um íslensk loftförl, loftfaraskrá.

Hafi loftfar verið skráð samkvæmt ákvæðum laga þessara hlýtur það íslenskt þjóðerni og Flugmálastjórn gefur út númerað þjóðernis- og skrásetningarskírteini handa loftfarinu. Loftfarið hefur íslenskt þjóðerni meðan skírteinið heldur gildi sinu.

Þegar loftfar er skráð skal merkja það íslensku þjóðernismerkni og skrásetningarmerkni og gefa því skrásetningarnúmer. Þjóðernis- og skráningarmerkni skal loftfarið bera meðan skrásetning þess er í gildi. Skrásetningarnúmeri má ekki breyta.

Um skrásetningu réttinda í loftförum gilda sérstök lög. Sýslumaðurinn í Reykjavík annast framkvæmd þeirrar réttindaskrár.

Flugmálastjórn skal tilkynna skrásetjara réttinda í loftförum svo fljótt sem verða má allar breytingar er verða á loftfaraskrá.

Í greinargerð með frumvarpi að 9. gr. laganna er vakin athygli á því að greinin svari til 6. gr. þágildandi loftferðalaga frá 1964. 6. gr. var svohljóðandi:
„Flugmálastjórn skal halda skrá um loftförl (þjóðernisskráning). Um skráningu réttinda í loftförum gilda sérstök lög.“

¹ Alþ. B 122. löggjafarþingi 1997-98

² Augl.176/1983 m.síðari breytingum um setningu reglna um þjóðernis- og skrásetningarmerkni ísl. loftfara. Er staðfærð þýðing á viðauka 7.

Í greinargerðinni með ákvæðinu er einnig visað til viðauka 7 um þjóðerni og skráningu loftsfara og vísað til þess að haldin skuli þjóðernisskrá sem nefnist loftfaraskrá í frumvarpinu. Orðrétt er eftirfarandi: „Enn fremur skal aðgreina frekar tvenns konar alþjóðlega skráningu loftsfara, þ.e. þjóðernisskráninguna sem er tæknileg skráning sem fjallar um staðfestingu lofthæfis (sbr. það sem síðar segir um lofthæfisvottorð) og að fullnægt sé skilyrðum þess að loftfar megi hljóta íslenskt þjóðerni og þannig tilsvarandi þjóðernismerkingu og þjóðernisvernd og hins vegar skráningu réttinda í loftförum sem er skráning eignar- og/eða fjárréttinda í loftförum og fer nú eftir lögum um skráningu réttinda í loftförum nr. 21/1966.”

Samantekt: Athygli vekur að misvisandi orðalag er að finna í greinargerð með frumvarpinu að 9. gr. Annars vegar er það staðhæft að ekki hafi staðið til efnisbreyting frá því sem var, þ.e. að skráningin væri einungis þjóðernisskráning og hins vegar er því skeytt við að þjóðernisskráningin sé *tæknileg skráning sem fjalli um staðfestingu lofthæfis*. Ekki er að finna í lagaákvæðinu sjálfu, öðrum ákvæðum kaflans, né í Annex 7 neinn stuðning við framangreinda fullyrdingu greinargerðarinnar um tæknilega skráningu sem fjalli um staðfestingu lofthæfis. Mögulegt er að hið misvisandi orðalag megi að einhverju leyti rekja til frumvarps til laga um loftferðir, sem lagt var fram á Alþingi á 118. löggjafarþingi 1994. Í frumvarpinu var gert ráð fyrir því m.a. að loftfar yrði ekki skráð nema að framlögðu lofthæfisskirteini. Frumvarpið varð ekki að lögum. Við framlagningu frumvarps til laga um loftferðir á 122. löggjafarþingi 1997-1998 sem varð að lögum nr. 60/1998 var að miklu leyti stuðst við frumvarpið frá 1994 og greinargerð með því. Vel er mögulegt að farist hafi fyrir að endurskoða orðalag greinargerðar með frumvarpinu að því leytinu að nú var ekki lengur gert ráð fyrir framlagningu lofthæfisskirteinis við skráningu loftfars. Sjá nánar umfjöllun um 12. gr. loftferðalaga.

L.nr. 60/1998 um loftferðir

12. gr. Loftfar skal eigi skrásetja, nema það hafi tegundarskirteini sem Flugmálastjórn hefur gefið út eða metið gilt eða annars konar vottorð sem Flugmálastjórn metur fullnægjandi.

Heimilt er ráðherra að setja sérreglur um loftför án tegundarskirteina, svo sem heimasmiðuð loftför, og um skráningu slíksra loftfara með reglugerð.

Í greinargerð með frumvarpi að 12. gr. kemur fram að greinin samsvari að mestu leyti 9. gr. loftferðalaga frá 1964. 9. gr. var svohljóðandi: „*Loftfar skal eigi skrásetja nema það hafi lofthæfisskirteini, sem stjórn loftferðamála hefur gefið út eða metið gilt.*”

Tekið er fram að nýja ákvæðið sé þó frábrugðið að því leytinu að nú er skilyrði skráningar tegundaskirteini, eða samsvarandi vottorð, þar sem 9. gr. l. frá 1964 greinir lofthæfisskirteini sem skilyrði. Þá kemur eftirfarandi fram orðrétt:

„*Loftfari verður að sönnu ekki flogið án lofthæfisskirteinis, en þar með er ekki sjálfgefið að rétt sé að girða fyrir skráningu þess í loftfararskrá.*

Tegundaskirteini er staðfesting yfirvalda í framleiðsluriki loftfarsins þess efnis að hönnun og smiði þess sé í samræmi við gildandi staðla. Tegundarskirteini fylgir ekki öllum loftförum og er því í 2. mgr. veitt nokkurt svigrúm til frávika frá meginreglunni.”

Samantekt: Af greinargerð með frumvarpi að 12. gr. svo og orðalagi lagaákvæðisins sjálfs, má draga þá ályktun að ætlunin hafi verið sú að breyta

ákvæðinu á þann hátt að það verði ekki lengur gert að skilyrði fyrir skráningu loftfars að það hafi lofhæfisskírteini. Skilyrðið fyrir skrásetningu verði að loftfar hafi tegundarskírteini eða annars konar vottorð sem flugmálastjórn metur fullnægjandi.

L. 60/1998 um loftferðir

14. gr. Ef skilyrði eru til skrásetningar að dómi Flugmálastjórnar skrásetur hún loftfar og lætur því í té skrásetningarmerkni og númer.

Á skrá skal setja:

- a. þjóðernismerkni, skrásetningarmerkni og skrásetningarnúmer loftfars,
- b. nauðsynlega skýrslu um annað það er einkennir loftfar, svo sem tegund og gerð loftfars, verksmiðjunúmer á skrokk og hreyflum og smiðaár,
- c. skýrslu um eiganda, nafn hans, heimili og eignartöku hans á loftfari og, sé því að skipta, skilyrði og hömlur sem greindar eru í 13. gr.,
- d. hver er umráðandi ef hann er annar en eigandi,
- e. dag og ár skrásetningar,
- f. aðrar skýrslur eftir ákvörðun Flugmálastjórnar

Í greinargerð með frumvarpi að 14. gr. er tekið fram að greinin samsvari 11. gr. l. frá 1964 og að meginefni sé ákvæðið óbreytt. Þó sé nú gert að skilyrði að loftfar hljóti númer við skráningu og greinilegar er orðað hvað skuli skrá varðandi loftfarið og eiganda þess. Þá verði að skrá umráðanda ef hann er annar en eigandi og sömuleiðis er lögð skylda á herðar eiganda og umráðanda að láta skrá leigusamning um loftfar strax og hann er gerður.

Samantekt: Í 14. gr. núgildandi laga er ekki gert ráð fyrir því að Flugmálastjórn vísi til lofhæfisskírteinis við skrásetningu (var í d-lið 11. gr. l frá 1964) enda það skilyrði ekki lengur til staðar sbr. að sem áður hefur komið fram varðandi 12. gr. núgildandi laga.

Við athugun III. kafla laga nr.60/1998 um loftferðir, sem fjallar um skrá um íslensk loftför kemur í ljós að skilyrðum skráningar var breytt við setningu laganna 1998, að því leyti m.a. að skilyrði um lofhæfi er ekki lengur til staðar samkvæmt núgildandi lögum. Hins vegar er gert að skilyrði að fyrir liggi tegundarskírteini sem Flugmálastjórn hefur gefið út eða metið gilt eða annars konar vottorð sem Flugmálastjórn metur fullnægjandi. Af ákvæðum laganna og greinagerð með frumvarpi verður einnig að draga þá ályktun að megintilgangur skráningar sé að marka þjóðerni loftfarsins og könnun Flugmálastjórnar fyrir skráningu snúi fyrst og fremst að þeim skilyrðum sem fram koma í 10. gr. laganna varðandi eignaraðild að loftfari svo og skv. 14. gr.

Telji Flugmálastjórn skilyrðum laga fyrir skráningu vera fullnægt er loftfar skrásett og fær skrásetningarmerkni og númer sbr. 1. mgr. 14. gr. l. nr 60/1998. Skilyrði fyrir skrásetningu loftfara eru lögbundin að öllu leyti og ber því Flugmálastjórn að skrá loftfar sem fullnægir settum lagaskilyrðum. Ef synja á skráningu loftfars verður slik ákvörðun að hafa skýra lagastoð. Synjun skráningar er stjórnvaldsákvörðun sem lýtur grundvallarreglum stjórnsýslulaga nr. 37/1993 m.a. um jafnræði.

IV. kafli loftferðalaga nr. 60/1998: Lofthæfi.

Í IV. kafla greinargerðar með frumvarpi að loftferðalögum frá 1998 er m.a. vikið að skilgreiningu á lofthæfi : tæknilegt lofthæfi, ferðbundið lofthæfi og formlegt lofthæfi. Orðrétt segir: „Tæknilegt lofthæfi er að loftfar sé hannað samkvæmt viðeigandi stöðlum og framleitt af viðurkenndum smiðjum eða verksmiðjum. Viðhald þess og reglubundið eftirlit sé í samræmi við reglur flugmálayfirvalda um grannskoðun, viðgerð, breytingar og ísetningu. Skv. 31. gr. ICAO-sáttmálans skal sérhvert loftfar, sem er í milliríkjaflugi, hafa meðferðis lofthæfisskirteini útgefið eða staðfest af heimaríki loftfarsins og skal slikt lofthæfisskirteini skv. 33. gr. sáttmálans tekið gilt af öðrum sáttmálaríkum, enda fullnægi skirteinið þeim kröfum sem séu hinár sömu eða strangari en lágmarkskröfur þær sem settar verða á hverjum tíma samkvæmt sáttmálanum.” Siðar í greinargerðinni er að finna eftirfarandi: „Í viðbæti við nr. 8 (airworthiness of Aircraft/Lofthæfi) við ICAO-sáttmálann eru taldar upp og tiundaðar kröfur sem gerðar eru til lofthæfis loftfara af ýmsum gerðum. Þá eru Íslendingar aðilar að Flugöryggissamtökum Evrópu (Joint Aviation Authorites) frá 1991 en sí stofnun hefur annast samræmingu staðla og aðferða innan Evrópusambands flugmálastjórna (European Civil Aviation Conference) vegna lofthæfis, útgáfu skírteina, viðhalds og margra annarra málaflokka. Þátttakan skyldar Ísland til að gera reglur sambandsins að sinum.”

L. 60/1998 um loftferðir

20. gr. Loftfar, sem notað er til loftferða eftir lögum þessum, skal vera lofthæft.

Loftfar er einungis lofthæft ef það fullnægir eftirfarandi skilyrðum:

- a. það er hannað samkvæmt viðeigandi stöðlum og hefur skirteini er vottar slikt,
- b. það er framleitt af viðurkenndum framleiðanda; heimilt er þó að sérreglur gildi um heimasmíðuð loftförf, sbr. 12. gr.,
- c. viðhald þess og reglubundið eftirlit er í samræmi við reglur og fyrirmæli flugmálayfirvalda um stjórnun á viðhaldi þess og notkun viðurkenndra viðhaldsstöðva, grannskoðun, viðgerðir, breytingar og ísetningu búnaðar,
- d. það uppfyllir stjórnvaldskröfur um mengunarvarnir, m.a. vegna hávaða og útblásturs,
- e. loftfarið, áhöfn þess og farþegar eru vátryggð á fullnægjandi hátt svo sem fyrir er mælt í lögum þessum.

Í greinargerð með frumvarpi að 20. gr. kemur m.a. fram að ákvæðið samsvari 24. gr. l. frá 1964 og er 1.mgr. óbreytt. Þá er þess getið að skilgreining lofthæfis hafi verið aðlöguð nútímanotkun og sé í samræmi við túlkun gildandi reglugerða. Vikið er m.a. að því að d líður 2. mgr. sé nýlunda og það sama eigi við um e-liðinn. Umfjöllun um c-liðinn (viðhald og eftirlit) er eftirfarandi: „Grannskoðun er þýðing á enska orðinu „overhaul” og merkir prófanir og/eða framkvæmdir á loftförum eða hlutum þeirra í samræmi við gildandi fyrirmæli og leiðbeiningar sem fela í sér endurnýjun að nokkru eða öllu leyti og hafa í för með sér að talning flugtíma hlutaðeigandi loftfara eða hluta þeirra hefst að nýju frá byrjun.”

Í greinargerð með frumvarpi að 24.gr. l. frá 1964 er tekið fram að um vísireglu (standard) sé að ræða þannig að lofthæfið verði að miða við tæknilega kunnáttu á hverjum tíma og það hlutverk sem loftfarinu er ætlað að inna af hendi, sbr. viðauka 8.

Samantekt: 20. gr. gildandi loftferðalaga er vísireglu þannig að af ákvæðinu sjálfu verður ekki endanlega ráðið hvaða skilyrðum loftfar verður að fullnægja til þess að teljast lofthæft. Það ræðst af gildandi reglum hverju sinni, sbr. orðalag eða liðar ákvæðisins.

L. 60/1998 um loftferðir

21. gr. Flugmálastjórn hefur eftirlit með því að loftförl, sem notuð eru til loftferða eftir lögum þessum, séu lofthæf og framkvæmir úttektir og skoðanir eftir því sem þörf krefur.

Flugmálastjórn er heimilt að láta íslenskan eða erlendan aðila eða erlent stjórnvald, sem hún velur og til þess er hæft, framkvæma skoðun og eftirlit.

Í greinargerð með frumvarpi að 21. gr. kemur fram að greinin samsvari 25. gr.l. frá 1964. Ekki er að finna frekari leiðbeiningar um það hversu oft skuli framkvæma úttekt og skoðanir en í greinargerð með frumvarpi laganna 1964 er þess sérstaklega getið að mikilvægt sé að setja reglur um viðhald loftfara við skoðun þeirra og eftirlit. Fjöldi reglugerða hefur verið settur er varða lofthæfi.³

Reglugerð um skoðanir, viðhald og viðgerðir loftfara nr. 443/1976, hefur að geyma nokkuð ítarleg ákvæði er varða lofthæfi. 3. gr. fjallar um skoðanir loftfara, 4. gr. um viðhald og viðgerðir, 5. gr. um viðhaldsskrá loftfara og hreyfla. Þar er þess m.a. getið að hverju loftfari og hverjum hreyfli loftfars skuli fylgja sérstök bók, sem í eru skráðir gangtímar loftfarsins/hreyfilsins. Einnig skal þar skráð viðhald, viðgerð, skoðun eða breyting sem fram fer á loftfari /hreyfli. Í 6. gr. er kveðið á um að loftfar teljist ekki lofthæft nema undirritað hafi verið viðhaldsvottorð sem staðfesti að eftirlit og viðhald haf verið innt af hendi skv. þessum reglum. Þá er tekið fram að loftfar eða hlutar þess teljist ekki lofthæfir eftir smiði, samsetningu, grannskoðun, viðgerð, breytingu eða ísetningu nema loftfarið eða hlutar þess hafið veri lýstir lofthæfir.

L. nr. 60/1998 um loftferðir:

22. gr. Ef sannreyntr er með skoðun eða á annan hátt að loftfar sé lofthæft gefur Flugmálastjórn út lofthæfisskirteini handa loftfarinu. Gefa má út skirteini til tiltekins tíma og má takmarka það við loftferðir tiltekinnar tegundar eða á tilteknu svæði.

Flugmálastjórn getur kveðið svo á að taka skuli upp í skirteinið eða sérstakt skjal, sem fylgir skirteininu, leiðbeiningar um notkun loftfarsins, enda teljist það þá lofthæft þegar leiðbeiningunum er fylgt.

Í greinargerð með frumvarpi að 22. gr. fram að ákvæðið samsvari 26. gr. l. frá 1964. Í greinargerð með frumvarpi að 26. gr. frá 1964 er vísað til viðauka 8 við Chicago sáttmálann um reglur um lofthæfisskirteini. Þá kemur fram að flugmálastjórnin ein getur gefið út lofthæfisskirteini, en hún geti falið skoðunarmanni endurnýjun þess. Þá er eftirfarandi orðrétt: „Eigi er lögskylt að framkvæma skoðun á loftfari, áður en lofthæfisskirteini er gefið út, ef lofthæfið

³ Reglugerð um skoðanir, viðhald og viðgerðir loftfara, nr. 443/1976, Reglugerð um lígmarksbúnað loftfara nr. 627/1983, Auglýsing nr. 102/1994: Tilskipun ráðsins nr. 80/51/ECE frá 20. desember 1979 um takmörkun á hávaða frá loftförum sem fljúga undir hljóðhraða, Auglýsing nr. 102/1994: Tilskipun ráðsins 89/629/ECE frá 4. desember 1989 um takmörkun á hávaða frá almennum potum sem fljúga undir hljóðhraða, Reglugerð um takmarkanir á hávaða frá potum sem fljúga undir hljóðhraða í almenningsflugi, nr. 490/1999, Reglugerð ráðsins nr. 925/1999/ECE frá 29. apríl 1999 um skráningu og notkun loftfara innan bandalagsins, sem fljúga undir hljóðhraða sem breytt hefur verið og fengið endurútgáfli lofthæfisskirteini, Reglugerð um flokkun loftfara, nr. 281/1980, Reglugerð um heimasmiði loftfara, nr. 216/1982, Reglugerð um fis nr. 580/2001, Auglýsing um breytingu á kröfum til viðhalds nr. 477/1994, Reglugerð um efni sem eyða ósonlaginu nr. 586/2002

telst örugglega sannað á annan hátt, t.d. með vottorði erlends hæfs aðilja um fullgilda skoðun þar. Gert er ráð fyrir að lofhæfisskírteini falli úr gildi, ef loftfar er eigi skoðað á vissum fresti, t.d. 6-12 mánaða, viðbætir (annex) 8 II. Ráðherra er rétt að setja fyrirmæli um þetta í samræmi við alþjóðareglur, sbr. 188.gr. Ætið ber að rita vottorð um slika skoðun á lofhæfisskírteini.”

L. nr. 60/1998 um loftferðir:

■25. gr. Ákvæði 22. og 24. gr. um íslenskt lofhæfisskírteini skulu með tilsvarandi hætti eiga við um staðfestingu Flugmálastjórnar á erlendu lofhæfisskírteini og um endurnýjun og ógildingu slikrar staðfestingar.

27. gr. Flugmálastjórn, svo og aðila þeim eða yfirvaldi er getur í 2. mgr. 21. gr. og Flugmálastjórn hefur samþykkt, er heimill aðgangur að hverju því loftfari sem notað er til loftferða eftir lögum þessum. Nefndum aðilum er heimilt að framkvæma hverja þá rannsókn á loftfarinu og búnaði þess sem þeir telja nauðsynlega við skoðun og eftirlit. [Sömu aðilum er í þessu skyni heimilt að krefja umráðanda samkvæmt loftfaraskrá, flugstjóra og áhöfn loftfars og aðra starfsmenn aðila, sem ber að sturfa samkvæmt leyfum útgefnum af Flugmálastjórn Íslands, þ.m.t. starfsmenn viðhaldsstöðva eða viðhaldsaðila, þeirrar aðstoðar sem þörf er á.]¹⁾ Þeim er þannig heimilt að krefjast þess að loftfarið sé haft tiltækt til skoðunar, það affermt og prófflug og önnur próf framkvæmd. Heimild þessi tekur jafnframt til erlendra loftfara sem eiga viðdvöl á Íslandi.

Rannsókn samkvæmt þessari grein skal framkvæma með þeirri nærgætni sem kostur er.
 [Með tilsvarandi hætti og kveðið er á um í 1. og 2. mgr. skal Flugmálastjórn Íslands heimill aðgangur að sérhverri starfssstöð þeirra aðila sem ber að starfa samkvæmt leyfum útgefnum af stofnuninni, þ.m.t. viðhaldsstöðvum loftfara, einnig að gögnum og skrám sem viðhaldið varða, flugskýlum og örðrum þeim mannvirkjum og gögnum sem komið er upp og við haldið í þágu loftferða.]¹⁾

¹⁾ L. 21/2002, 2. gr.

Í greinargerð með frumvarpi að l. nr. 21/2002 er m.a. vísað til niðurstöðu rannsóknarnefndar flugslysa varðandi flugslysíð í Skerjafirði 7. ágúst 2000. Þess er getið að ein af niðurstöðum nefndarinnar hafi verið sú að brestir hefðu verið í skipulagi þess flugrekstrar sem flugvélum tilheyrði. Þá hafi komið fram að flugmálastjórn teldi sig ekki hafa yfir nægum úrræðum að ráða til að eftirlit stofnunarinnar bæri tilætlaðan árangur. Í kjölfarið hafi verið ákvæðið að styrkja eftirlitsvald Flugmálastjórnar Íslands með flugrekendum. Með frumvarpinu hafi verið ætlunin að fylgja þvingunarúrræðum stofnunarinnar og efla hana þannig til eftirlitsstarfsins með það að markmiði að auka flugöryggi.

L. nr. 60/1998 um loftferðir:

28. gr. Flugmálastjórn getur ákvæðið¹⁾ að smiði loftfara, búnaðar, tækja og varahluta þeirra og nánar tiltekin störf við viðhald, viðgerðir og breytingar á loftförum, búnaði, tækjum og varahlutum þeirra skuli einungis falin viðurkenndum viðhaldsaðilum eða framleiðendum.

[Flugmálastjórn Íslands viðurkennir framleiðendur og viðhaldsaðila samkvæmt umsókn þeirra þar um, enda fullnægi þeim skilyrðum sem ráðherra setur með reglugerð um:
a. starfsemislýsingu, sem skal m.a. taka til skipulags og gæðastjórnunar,
b. kunnáttu og hæfni ábyrgra fyrirsvarsmana,
c. húsnaði, tækjakost og annan búnað,
d. fjárhag, en tryggt fjárvistreymi skal á hverjum tíma nægja til þriggja mánaða reksturs.

Flugmálastjórn Íslands er heimilt að áskilja að fyrirsvarsmann, þ.e. ábyrgðarmaður, tæknistjóri og gæðastjóri, sanni kunnáttu sína og hæfni með sérstakri próftöku. Að fenginni viðurkenningu Flugmálastjórnar Íslands ber þeim að starfa sem sérstakir trúnaðarmenn stofnunarinnar. Komi i ljós að kunnáttu eða hæfni fyrirsvarsmanns sem hlotið hefur viðurkenningu sé ábótavant eða fyrirsvarsmaður brýtur trúnað við Flugmálastjórn getur hún fellt viðurkenningu sína úr gildi.

Flugmálastjórn Íslands er hvenær sem er heimilt að gera úttekt á starfssstöðvum framleiðenda og viðhaldsaðila og er fyrirsvarsþönnum sliks reksturs skyld að veita í því skyni þann aðgang

og atbeina sem stofnunin krefst.

□ Flugmálastjórn Íslands getur gefið út lofhæfisfyrirmæli, einnig rekstrarfyrirmæli varðandi einstaka rekstrarþætti hjá framleiðendum og viðhaldsaðilum. Slik fyrirmæli geta þó einnig varðað reksturinn í heild. Rekstrarfyrirmæli geta lotið að því að banna tiltekna starfrækslu, binda hana takmörkunum eða gera hana, í þágu aukins flugöryggis, háða því að tiltekin skilyrði sem stofnunin setur séu uppfyllt. Rekstrarfyrirmæli skulu greina ástæðu fyrir útgáfu þeirra, gildissvið og gildistíma og þær ráðstafanir sem hlutaðeigandi rekstraraðila ber að viðhafa.

□ Brjóti viðurkenndur framleiðandi eða viðhaldsaðili lagabóð, önnur fyrirmæli um starfsemina eða skilyrði leyfis eða reynist hann ófær um að reka starfsemina samkvæmt þeim fyrirmælum sem um hana gilda getur Flugmálastjórn Íslands svipt hann leyfi að nokkru leyti eða öllu, eftir mati stofnunarinnar á aðstæðum. Leyfissvipting að hluta skal þá varða nánar afmarkaða þætti i starfi hlutaðeigandi leyfishafa, til að mynda tiltekið loftfar eða tiltekna viðhaldspætti.

Sviptingin skal í fyrstu vera til bráðabirgða meðan mál er rannsakað með tilliti til þess hvort efni séu til endanlegrar leyfissviptingar. Bráðabirgðasviptingunni skal markaður tími.²⁾

¹⁾ Augl. 477/1994. ²⁾ L. 21/2002, 3. gr.

Í greinargerð með frumvarpi með 3. gr. laganna frá 2002 er eftirfarandi orðrétt:

„Núgildandi ákvæði loftferðalaga eru fáorð um framleiðendur og viðhaldsaðila en það verklag rikir á þessu sviði og er viðurkennt í alþjóðlegu samstarfi að stjórnvöld taka ekki út hverja einstaka viðgerð sem framkvæmd er, heldur eru loftför skrifuð út eftir viðgerð af sérstökum fyrirsvarsmönnum viðhaldsaðilanna. Þessir aðilar hafa fengið til þessa sérstakar heimildir Flugmálastjórnar og eru þá jafnframt sérstakir trúnaðarmenn stofnunarinnar, enda fara þeir með ákveðinn hluta af eftirlitsvaldi hennar. Þetta skipulag getur því aðeins gengið að til starfanna veljist fyrirsvarsmenn sem stofnunin ber fullt traust til og þeir séu háðir eftirliti hennar. Eftirlit stofnunarinnar beinist einkum að því að verkferlar séu skilgreindir, eftir þeim sé farið og að gæðakerfið sé traust og fylgt fast fram.”

Samantekt: Ákvæði loftferðalaga varðandi lofhæfi eru miklu mun ítarlegri en ákvæði er varða skráningu loftfars, enda allt annars eðlis. Horfa þarf jafnt til ákvæða laga, reglugerða og annarra reglna sem settar hafa verið til þess að öðlast sýn á þær reglur sem gilda hverju sinni á því sviði.

Hafi starfsmenn Flugmálastjórnar sannreynt með skoðun eða á annan hátt, með hliðsjón af framangreindum reglum, að loftfar sé lofhæft gefur Flugmálastjórn út lofhæfisskírteini, sbr. 22. gr. I. um loftferðir 60/1998. Synjun um útgáfu lofhæfisskírteinis er stjórnvaldsákvörðun sem lýtur grundvallarákvæðum stjórnsýslulaga nr. 37/1993. Mikilvægt er að starfsmenn gæti jafnræðis og meðalhófs við afgreiðslu umsókna. Ætíð skulu málefna leg sjónarmið búa að baki ákvörðun og þá sérstaklega með flugöryggissjónarmið að leiðarljósi.

Minnisblað flugöryggissviðs varðandi skrásetningu og lofhæfi flugvélarinnar TF-GTI

Um nýskráningu TF-GTI

Sótt var um nýskráningu flugvélarinnar þann 8. júní 2000 á þar til gerðu eyðublaði (SKR-01). Á eyðublaðinu koma fram þær upplýsingar sem krafist er í 13. gr. laga um loftferðir nr. 60/1998 svo og undirskrift umsækjanda. Á umsóknareyðublaðinu eru talin upp átta atriði sem fylgja eiga umsókninni.

1. Fyrra skrásetningarskirteini frá FAA og afrit af lofhæfiskirteini frá FAA.
2. Afsal – kaupsamningur (Bill of sale)
3. Afskráning - staðfesting frá því ríki sem síðast skráði loftfarið, um að það hafi verið afskráð þar, svo og staðfesting um lausn veðbanda.
4. Upplýsingar um hvort umsækjandi er íslenskur
5. Talstöðvarskirteini
6. Flughandbók „Flight Manual“ fyrir loftfarið
7. Tollstimpluð aðflutningsskjöl
8. Tryggingaskirteini

Í lögum um loftferðir nr. 60/1998 III kafla 10- 13 gr. kemur fram hvaða kröfur skuli gera vegna skrásetningar loftfars á Íslandi, sbr. bls. 25 í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar:

- Krafa um eignarhald íslensks ríkisborgara á loftfarinu eða undanþága frá því. (10. gr.).
- Loftfar skal afskráð erlendis áður en það er skrásett hérlandis (11.gr.).
- Loftfar skal eigi skrásetja nema það hafi tegundarskirteini sem Flugmálastjórn Íslands gefur út eða metur gilt (12. gr.).
- Umsókn skal vera skrifleg. Skilríki skal vera til staðfestingar því að viðkomandi sé eigandi/umráðandi loftfarsins og skýrslur um að ákvæði 10.-12 gr. séu uppfyllt svo og upplýsingar um hvar loftfarið sé smíðað og hvenær. (13. gr.).

Það er því ekki krafa samkvæmt lögum um loftferðir nr. 60/1998 að lögð séu fram með umsókn um skráningu loftfars, fyrra lofhæfiskirteini, talstöðvarskirteini, flughandbók, tollstimpluð aðflutningsskjöl né tryggingaskirteini.

Ástæða þess að nokkur atriði eru talin upp á umsóknareyðublaðinu er varða ekki skráninguna er sú að oftað nær er það ætlan umsækjandans að sækja fljótlega um lofhæfiskirteini og er þá heppilegt að fá þessar upplýsingar strax í hendur. Auk þess er flughandbók nátengd tegundarskirteininu.

Það er rétt að vekja athygli á að engin krafa er um að fyrir hendi sé lofhæfiskirteini þegar loftfar er skrásett hérlandis og er það sérstaklega tekið fram í greinagerð með lögum um loftferðir frá árinu 1998. Auk þess má benda á að hér á landi er fjöldi loftfara á skrá með ógilt lofhæfiskirteini.

Með umsókninni frá 8. júní 2000 fylgdu öll gögnin sem talin eru upp í liðunum 1-8 á umsóknareyðublaðinu nema með lið 4 um ríkisborgararétt enda óþarfí þar sem það lá fyrir í gögnum Flugmálastjórnar Íslands. Flugmálastjórn Íslands gekk úr skugga um að loftfarið hefði tegundarskírteini sem stofnunin metur gilt (þ.e.a.s. Type Certificate Data Sheet no. 3A21 frá FAA).

Umsóknin var skýr og allur frágangur gagna fullnægjandi. Það eina sem setja má út á er að i dálkinn fyrir smiðaár er ritað ártalið 1974 en átti að vera 1973 en á hinn böginn er raðnúmer og einkennisskráning ótvírað svo ekki leikur neinn vafni á því hvaða loftfar er um að ræða. Ofangreind gögn voru og eru fullgild og verður ekki séð að i skyrslum um slysið séu gögn þessi vefsengd.

Flugmálastjórn Íslands hafði engin efnisleg rök til að hafna skráningu né fara fram á frekari gögn og hefði það í raun verið brot á jafnræðisreglu stjórnsýslulaga svo og kafla III í loftferðalögum að neita fullgildum eiganda um skráningu á loftfari með tegundarskírteini frá framleiðslulandi sem Flugmálastjórn metur gilt. Því bar Flugmálastjórn Íslands að skrá loftfarið á grundvelli framlagðra gagna án nokkurra tafa.

Um útgáfu lofthæfiskírteinis TF-GTI

Undirrituð umsókn um útgáfu lofthæfiskírteinis barst á þar til gerðu eyðublaði þann 8. júní árið 2000.

Kröfur um lofthæfi

Kröfurnar um lofthæfi loftfara er að finna í 20 gr. laga um loftferðir nr. 60/1998.

Kröfurnar eru í aðalatriðum þessar:

- a) Loftfarið sé hannað samkvæmt viðeigandi stöðlum.
- Þetta er staðfest með tegundarskírteininu.
- b) Loftfarið sé framleitt af viðurkenndum aðila.
- Þetta er staðfest með tegundarskírteininu.
- c) Viðhald loftfarsins og reglubundið eftirlit sé í samræmi við fyrirmæli flugmálayfirvalda um stjórnun á viðhaldi þess og notkun viðurkenndra viðhaldsstöðva, grannskoðun, viðgerðir, breytingar og ísetningar búnað.
- Nánar verður vikið að þessu síðar.
- d) Loftfarið uppfylli stjórnvaldskröfur um mengunarvarnir.
- Þetta er staðfest með tegundarskírteininu.
- e) Loftfarið sé vátryggt.
- Það var staðfest með gildu vátryggingarskírteini.

Samkvæmt skýrslu RNF og hinnar sérstöku rannsóknarnefndar er ekki dregið í efa að kröfurnar í liðunum a), b), d) og e) séu uppfylltar. Það er því eingöngu liður c) sem er tekinn til frekari umfjöllunar.

Ekki er þess getið með beinum hætti í íslenskum reglugerðum hvaða gögn skulu fylgja með umsókn um útgáfu lofthæfiskirteinis til að sýnt sé að kröfunum í c) lið sé fullnægt. Hins vegar leiðir það í þessu tilfelli af reglugerð um flutningaflug nr. 641/1991 einkum kafla 6 og reglugerð nr. 477/1994 um kröfur til viðurkenndra viðhaldsstöðva. Þau gögn sem voru fyrir hendi við útgáfu á lofthæfiskirteininu og voru því lögð til grundvallar til mats á því hvort krafan í lið c) er uppfyllt eru eftirfarandi auk sjálfrar umsóknarinnar.

- Gögnin sem fylgdu umsókn um skráningu s.s. flughandbók, talstöðvarskirteini, fyrra lofthæfi- og skrásetningarskirteini.
- Tegundarskirteini.
- Viðhaldssáætlun ásamt viðhaldsskrám
- Undirritaður listi um að lofthæfifyrirmæli hafi verið framkvæmd (AD-Compliance Report)
- Útskrift úr árskoðun frá viðurkenndri JAR-145 stöð ásamt undirrituðum gátlista um árskoðun „Annual inspection checklist”.
- Vigtunarskýrsla.

Úttekt og yfirferð eftirlitsmanns lofthæfideilda FÖS

Áður en lofthæfiskirteini var gefið út fyrir flugvélina skoðaði eftirlitsmaður lofthæfideilda eftirfarandi:

- *Umsóknina:* Hún var rétt útfyllt. Allar upplýsingar reyndust vera fyrir hendi þó svo að frágangur umsóknar hefði mátt vera betri.
- *Viðhaldskrá:* Ekki lá fyrir viðhaldskrá frá upphafi en útbúnar höfðu verið nýjar tæknidagbækur (logbækur) með upplýsingum um heildarflugtima 3390 klst samkvæmt opinberlega vottaðri yfirlýsingu frá fyrrverandi eiganda þann 15. febrúar 1996. Í þessari yfirlýsingu kom einnig fram að tæknidagbækur (logbækur) sýndu að flugvélin hafði ekki orðið fyrir skemmdum. Umsækjandinn upplýsti að flugvélin hefði ekki verið í notkun frá 1994 til 1999. Þessu til stuðnings er að hreyfill flugvélarinnar sem var grannskoðaður árið 1996 var enn með 0 tíma frá grannskoðun þegar á honum er gerð viðhaldsskoðun árið 1999. Samkvæmt umsóknareyðublaði var heildarflugtími flugvélarinnar 3431 klst þegar sótt var um lofthæfiskirteini fyrir hana. Eftirlitsmaður lofthæfideilda hafði ekki ástæðu til að vefsengja þessar upplýsingar umsækjandans enda standa litlar flugvélar stundum árum saman ónotaðar.
- Í viðhaldskránni var *viðhaldsvottorð* útgefið af JAR 145 samþykkti viðhaldsstöð þar sem vottað var að allt viðhald samkvæmt samþykkti viðhaldssáætlun hafði verið framkvæmt.
- Þá lá fyrir *listi yfir stöðu lofthæfifyrirmæla*, svokallaður „AD nótum listi” sem tæknistjóri umsækjandans hafði útbúið og staðfest. Tæknistjórinn hafði stofnað þennan lista í eftirlitskerfi sinu þann 8. júní 2000. Eftirlitsmaðurinn bar listann saman við yfirlit frá FAA um útgefín lofthæfifyrirmæli til þess að staðfesta að hann innihéldi öll lofthæfifyrirmæli sem gefin höfðu verið út fyrir þessa gerð flugvélá.
- Viðbót við tegundarskirteinið (STC) og FAA 337 eyðublöð sem staðfestu breytingar sem gerðar höfðu verið á flugvélinni.
- *Vigtunarskýrsla:* Samkvæmt vigtunarskýrslu var flugvélin vigtuð 16 júlí 1999.

- Eftirlitsmaðurinn hafði skoðað flugvélina og borið framangreint saman við tegundarskírteinið og athugað að búnaður væri samkvæmt reglugerðum. Þessi skoðun leiddi ekkert í ljós sem gat gefið eftirlitsmanninum ástæðu til að efast um loftaefi flugvélarinnar. Þvert á móti virtist allur frágangur flugvélarinnar vera til fyrirmynðar og hún í ágætu ástandi.

Med þessari skoðun og yfirferð gagna var gengið úr skugga um að kröfur 20. gr. loftferðalaga nr 60/1998 varðandi loftaefi væru uppfylltar. Ennfremur kröfur reglugerðar um flutningaflug nr. 641/1991 og kröfur reglugerðar nr. 477/1994 um JAR 145 viðhald i flutningaflugi.

Samræmingarskoðun „Conformity check”

Þegar loftfar er fært frá einu reglugerðarumhverfi yfir í annað þarf að tryggja að loftfarið uppfylli allar kröfur sem gerðar eru í nýja umhverfinu. Það er gjarnan nefnt samræmingarskoðun „conformity check” og felst í þessu tilfelli í megin atriðum í eftirfarandi:

1. Gera sér ljóst þær reglugerðar kröfur sem þessi flugvél þurfti að uppfylla varðandi loftaefi. Þær reglur er einkum að finna í reglugerð um flutningaflug nr 641/1991 aðallega kafla 8 og reglugerð nr. 477/1994 kröfur til viðurkenndra viðhaldsstöðva JAR-145 en þar segir að loftfar sem notað er til flutningaflugs skuli viðhaldið í slikri stöð (gr. 145.1).
2. Leggja þarf fram viðhaldssáætlun fyrir loftfarið til samþykktar.
3. Bera þarf stöðu viðhalds á flugvélinni saman við samþykktu viðhaldssáætlunina og sjá til þess að allt viðhald samkvæmt hinni nýju áætlun hafi verið framkvæmt.

Í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar er látið að því liggja að JAR 145 viðhaldsstöðin hefði átt að framkvæma ítarlegri skoðun en ársskoðun á flugvélinni og samkvæmt álíti JAA væri ársskoðun lágmark. Ekki verður séð hvað við er átt og rétt er að eftirfarandi komi fram:

- Ekki er visað í nein gögn um hvað varðar þetta álit JAA. JAA hefur ekki gefið út neinar reglur eða verklag um hvers konar skoðun á að framkvæma til þess að flugvélar í flutningaflugi séu teknar í viðhald hjá JAR 145 viðhaldsstöð. Gildandi reglur um flutningaflug voru skýrar um að flugvélum skyldi viðhaldið samkvæmt samþykktum viðhaldssáætlunum. Í JAR 145 sem er reglugerð um viðhaldsstöðvar er kveðið á um að ekki skuli stunda flutningaflug nema að loftfari sé viðhaldið hjá JAR 145 samþykktum viðhaldsstöðum.
- Þegar flugvél er tekin í notkun til flutningaflugs og hún er að koma úr öðru reglugerðarumhverfi eða frá öðrum flugrekanda þarf að gera svokallaða „bridging“ skoðun. Það er að bera saman viðhaldsstöðu flugvélarinnar við þá viðhaldssáætlun sem flugrekandinn hyggst nota til þess að stjórna viðhaldi hennar. Eftir að JAR OPS 1 tók gildi bættist við þetta atriði að athuga þarf að búnaður samkvæmt kafla K og L sé til staðar. Ef ekki hefði verið komið að ársskoðun TF-GTI hefði verið nóg að framkvæma þau atriði, sem tilheyrdu samþykktum viðhaldssáætlun flugrekandans, en voru ekki innifalin í síðustu ársskoðun sem gerð var hjá JAS Inc. í Bandaríkjunum. Í raun fer það eftir

stöðu á viðhaldi flugvélar gagnvart samþykktri viðhaldssáætlun hversu itarlega skoðun þarf að framkvæma á henni þegar hún kemur inn í „JAA-umhverfið” og í sumum tilfellum er aðeins framkvæmd minniháttar viðhaldsskoðun hjá JAR 145 viðhaldsstöð áður en flugvél er tekin í notkun í flutningaflugi jafnvel þó hún sé að koma úr umhverfi þar sem aðrar reglur hafa gilt.

Þar sem ársskoðun á flugvél af þessari gerð inniselur allar reglubundnar skoðanir liggur beinast við að brúa bilið á milli fyrri reglugerða og þeirra nýju með því að loftfarið fari í ársskoðun samkvæmt nýju viðhaldssáætlun sinni hjá JAR—145 viðhaldsstöð. Þar með er tryggt að loftfarið uppfylli kröfur gildandi reglugerðar um viðvarandi lofthæfi.

Það er órókstutt i skýrslu RNF svo og hinnar sérstöku rannsóknarnefndar að einhver itarlegri samræmingarskoðun „conformity-check” hefði átt að eiga sér stað fram yfir ársskoðun enda vandséð í hverju hún ætti að felast. JAA hefur ekki í sinum reglum skilgreint eða lýst neinni sérstakari skoðun sem samræmingarskoðun „conformity check.”.

Eldri dagbækur og ófullkominn listi

Á bls. 15, 16 og 27 er í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar vikið að nokkrum atriðum sem einkum eiga að rökstyðja að ekki hafi átt að gefa út lofthæfiskírteini fyrir flugvélina. Þessi atriði eru fyrst og fremst úr skýrslu RNF en tilvitnanir hér á eftir eru teknar beint af blaðsíðu 16 í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar.

1. „Ekki hafi legið fyrir öll gögn um viðhald, svo sem eldri dagbækur og önnur viðhaldsgögn til skráningar til atvinnuflugs.”
Það er ljóst að það lágu ekki fyrir öll söguleg gögn um viðhald né eldri dagbækur, en óljóst er og órókstutt hvað átt er við með önnur gögn. Öll eldri gögn þurfa ekki að vera til staðar til að gefa út lofthæfiskírteini. Hins vegar þarf að skoða öll þau atriði sem ekki eru til eldri viðhaldsgögn um. Það var gert í ársskoðun í JAR-145 viðhaldsstöð og áður í FAA viðurkenndri viðhaldsstöð JAS Inc.
2. „Ekki hafði verið staðið að endurnýjun og endurútgáfu dagbóka (logbóka) með viðurkenndum starfsaðferðum á vettvangi flugmála.”
Flugmálastjórn hefur ekki upplýsingar um hvernig RNF komst að þessari niðurstöðu né er tiltekið eða gefnar tilvitnanir í um hvaða viðurkenndar aðferðir er að ræða. Þar sem ekki er um neina líftímabundna hluti að ræða í hreyflinum var að lokinni grannskoðun auðvelt að gefa út nýjar tæknidagbækur (logbækur). Í skýringum með loftferðalögnum frá 1998 er tekið fram að grannskoðun sé þýðing á enska orðinu „overhaul” og hafi í för með sér að talning flugtíma hlutaðeigandi loftfars eða hluta þess hefjist að nýju. Það er því eðlilegt að í dagbókum hreyfils og skrúfu séu gangtimar núllstilltir að lokinni grannskoðun.
3. „Listi yfir lofthæfifyrmæli hafi verið ófullnægjandi enda byggður á ófullnægjandi lista sem komið hafði með flugvélinni frá Bandaríkjunum”
Ekki hefur verið skýrt í hverju ófullkomleiki listans var fölginn.
Flugmálastjórn hefur undir höndum tvö lista sem komu með flugvélinni og

hefur skoðað þá sérstaklega nú og borið þá saman við yfirlit frá FAA. Listarnir innihalda öll lofthæfisfyrirmæli sem gefin höfðu verið út á tegundina þegar listarnir voru gerðir. Á öðrum listanum sem er frá fyrirtækinu ADLOG (Aircraft Maintenance Record Keeping System) kemur fram hvaða fyrirmæli eiga við og hvort þau þurfí að endurtaka. Hinn listinn sem JAS Inc. útbjó hefur að geyma öll fyrirmælin en þorleifur Júlíusson kvittar eingöngu fyrir þau fyrirmæli sem JAS Inc. framkvæmdi. Þau sem áður höfðu verið framkvæmd voru tilgreind á fullnægjandi hátt að undanskildum AD 94-12-08. Þau lofthæfisfyrirmæli sem framkvæmd höfðu verið áður þar með talin AD 94-12-08 voru öll þess eðlis að auðvelt var fyrir JAS Inc. og JAR 145 stöðina að ganga úr skugga um það með skoðun hvort þau höfðu verið framkvæmd eða ekki. Það er því rangt sem fram kemur í skýrslum RNF að Flugvélaverkstæði GVS hafi ekki haft fullnægjandi gögn til þess að útbúa lista yfir lofthæfisfyrirmæli.

Hinsvegar liggar fyrir að merkingar samkvæmt AD nr. 94-12-08 fundust ekki á flaki flugvélarinnar og verður því að teljast líklegt að GVS hafi sést yfir þann hluta af lofthæfisfyrirmælum sem varðar merkingar.

4. „Ársskoðun hafi farið fram 9. júní 2000 en ekki verði ráðið af dagbók að sérstök staðfestingarskoðun¹ hafi farið fram”.
Eins og áður er vikið að hér að framan er áskoðun sem framkvæmd er af JAR-145 viðhaldsstöð samkvæmt viðurkenndri viðhaldssáætlun, hin eiginlega samræmingarskoðun „conformity check”.
5. „Frágangur gagna hafi verið óvandaður og því ófullnægjandi”
Flugmálastjórn er ljóst að frágangur gagna hefði mátt vera snyrtilegri en það vantaði ekkert af gögnum. Fylgigögn voru þokkalega læsileg og ekki var um neinn misskilning að ræða fyrir hvað gögnin stóðu. Því er órökstutt með öllu að gögn hafi verið ófullnægjandi af þeim sökum.
6. „Merkingar skorti á hreyfil og skráningu vantaði í gögn um þjöppuprófun strokka”
Ekki er ljóst hvað átt er við að merkingar hafi skort á hreyfilinn eins og glögglega kemur fram þegar fjallað verður sérstaklega um hann. Á honum var eðlileg gagnaplaða. Hvað varðar gögn um þjöppuprófun mun átt við að ekki var skráð hve þjöppunin var mikil í tölum heldur eingöngu kvittað fyrir að hún væri í lagi og innan marka. Tekið er undir það að betra og nákvæmara hefði verið að talnagildið hefði komið fram.

Af framan sögðu er vandséð hvaða frekari gagna Flugmálastjórn hefði með málefnalegum hætti og af nokkurri sanngirmi átt að krefjast. Það hefði að ósekju mátt krefjast þess að ný snyrtilegri umsókn væri fyllt út og sérstakur listi væri lagður fram um allar aðgerðir sem JAR-145 stöðin skoðaði eða framkvæmdi. Það hefði hins vegar verið gegn almennum venjum og jafnræði að krefjast sliks lista án þess að sérstakt tilefni væri til. Með það í huga að loftfarið leit vel út, öll gögn voru fyrir hendi og þar til viðbótar hafði það gilt FAA lofthæfiskirteini þegar flugvélinni var flogið frá Bandaríkjunum til Íslands, er vandséð hvers vegna Flugmálastjórn hefði átt að krefjast nánari gagna. Þess þá heldur þar sem í Annex 8, kafla 3, hluta 2, gr. 3.2.4. er tekið sérstaklega fram að gefa má út lofthæfiskirteini á grundvelli lofthæfisskirteinis frá öðru ríki og því er einnig lýst í greinargerð með loftferðalögum 1964 en þar segir:

¹ Hér er væntanlega átt við „conformity –check” eða samræmingarskoðun

„Eigi er lögskylt að framkvæma skoðun á loftfari, áður en lofhæfisskírteini er gefið út, ef lofhæfið telst örugglega sannað á annan hátt, t.d. með vottorði erlends hæfs aðila um fullgilda skoðun..“

Því ber að líta svo á að tegundarskírteinið og FAA-lofhæfiskírteinið tryggi hið almenna tæknilega lofhæfi en ársskoðun samkvæmt samþykktri viðhaldsáætlun framkvæmd í JAR-145 viðurkenndri viðhaldsstöð tryggi samræmið við íslenskar reglugerðir um flutningaflug. Þess má að lokum geta að hefði flugvélin verið áfram starfrækt í bandarísku umhverfi hefði ekki verið gefið út nýtt lofhæfiskírteini þó svo hún hefði verið notuð þar í atvinnuskyndi. Viðhaldsáætlun hefði hins vegar getað verið mismunandi háð rekstri þeim sem hún væri þá í.

EKKI VERÐUR DREGIN SÚ ÁLYKTUN AÐ FRAMANSÖGÐU AÐ ALDREI HEFÐI ÁTT AÐ GEFA ÚT LOFHÆFISKÍRTEINI FYRIR FLUGVÉLINA. ÞVERT Á MÓTI VORU ÖLL GÖGN FYRIR HENDI TIL ÞESS AÐ GEFA ÚT LOFHÆFISKÍRTEINIÐ OG EKKERT VAR I ÞEIM GÖGNUM SEM LÖGÐ VORU FRAM SEM GAT GEFIÐ TILEFNI TIL ÞESS AÐ KREFJAST ÆTTI EINHVERRA FREKARI GAGNA.

ÁLYKTUN RNF I ÞÁ VERU ER EINFALDLEGA RÖNG. ÞAÐ HEFÐI TALIST VAFASAMT AF HÁLFU FLUGMÁLASTJÓRNAR, SAMKVÆMT GÓÐUM STJÓRNSÝSLUHÁTTUM, AÐ DRAGA HÆFNI JAR-145 STÖÐVARINNAR OG TÆKNISTJÓRA LÍÓ I ÞESSU TILTEKNA MÁLI I EFA OG NEITA AÐ GEFA ÚT LOFHÆFISKÍRTEINI.

Ársskoðunin og útgáfa lofhæfiskírteinisins

Ársskoðunin var framkvæmd af viðurkenndri JAR145 viðhaldsstöð og í gögnum sem fylgdu umsókn um lofhæfiskírteini var m.a. kvittað fyrir því að öll lofhæfisfyrirmæli hafi verið framkvæmd. Siðar hafa verið leiddar likur að því að viðhaldsstöðin hafi ekki gengið úr skugga um að merkingar samkvæmt lofhæfisfyrirmælum AD 94-12-08 og samkvæmt kröfum STC SA4300WE hafi verið til staðar við ársskoðunina. Eftirlitsmenn lofhæfideildar og flugöryggissviðs ganga almennt út frá því að þeim sem hafa fengið sérstakar heimildir hjá stofnunni til að annast tiltekin verk sé treystandi. Eftirlitsmaður lofhæfideildar hafði enga ástæðu til að ætla annað en að gengið hefði verið úr skugga um að merkingarnar væru fyrir hendi. Það er jafnframt ljóst að hefði eftirlitsmaður haft ástæðu til að ætla að slikar merkingar hefðu ekki verið fyrir hendi hefði loftfarið ekki fengið lofhæfiskírteini þá þegar.

LJÓST ER AÐ UM LEIÐ OG STAÐFEST HEFÐI VERIÐ AÐ MERKINGARNAR HEFÐU VERIÐ LAGFÆRDAR HEFÐI LOFTFARIÐ FENGIÐ LOFHÆFISKÍRTEINI. FLUGMÁLASTJÓRN ÍSLANDS HEFÐI EKKI VERIÐ STÆTT Á ÞVÍ AÐ NEITA UM ÚTGÁFU LOFHÆFISKÍRTEINIS EFTIR AÐ STAÐFEST HEFÐI VERIÐ AÐ ÖLL ATRÍÐI ÁRSSKOÐUNAR HEFÐU VERIÐ FRAMKVÆMD EINS OG VERA BER AF JAR-145 VIÐHALDSTSÖÐ. ÞAÐ ERAU ÞVÍ ENGIN RÖK FYRIR ÞVÍ AÐ ALDREI HEFÐI ÁTT AÐ GEFA ÚT LOFHÆFISKÍRTEINI FYRIR LOFTFARIÐ.

Hreyfillinn

Hreyfillinn sem var af gerðinni Continental TSIO-520-ECH var ekki búinn listímabundnum hlutum sem hefðu geta leitt til „Manadatory Retirement“ kvaðar um að hætta að nota hlutinn. Við grannskoðun á slikeum hreyflum er ástand hluta metið með skoðun og mælingum samkvæmt leiðbeiningum framleiðanda. Engar kröfur eru

um að upplýsingar um aldur eða notkun einstakra hluta hreyfilsins fyrir grannskoðun séu tiltekar

Við skoðun á flugvélinni athugaði eftirlitsmaðurinn gagna plötu hreyfilsins og sá þá að hann var af H gerð eins og vera bar samkvæmt tegundarskirteini flugvélarinnar.

Merkingin á gagnaplötunni bar það jafnframt með sér að hreyflinum hafði verið breytt úr E í H gerð. Hann gerði enga athugsemdir við það enda bar það saman við viðhaldsvottorð frá grannskoðun og ekki óalgengt að hreyflum sé breytt.

Viðhaldsvottorð fyrir grannskoðun, 100 tíma skoðun og ársskoðun fyrir hreyfilinn lágu fyrir við útgáfu lofthæfiskirteinis. Það hefur ekki verið bent á neitt sem hefði átt að vekja einhverjar sérstakar efasemdir hjá eftirlitsmanninum. Ekki verður séð að eftirlitsmaðurinn hafi haft sérstaka ástæðu til þess að krefjast nánari upplýsinga um hreyfilinn eða efast um lofthæfi hans.

Á bls. 39-45 í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknaneftnar eru ítarlegar upplýsingar um breytingar á hreyflum af þessari gerð. Þar kemur m.a. fram að það gæti verið vandkvæðum bundið að breyta hreyflinum úr E í H gerð og þá m.a. horft til þess að blokkir hreyflanna eru af ólikri gerð. Á bls. 44 er talið óliklegt að hreyflinum hafi verið breytt vegna þess hve miklu þarf að breyta til að það geti orðið. Ekki virðist hafa verið hugað að þeim möguleika að hreyfillinn hafi verðið settur saman úr tveimur eða fleiri hreyflum. Samkvæmt leiðbeiningum SB M75-6R1 frá Teledyne Continental sem samþykktar eru af FAA er slík breyting fullkomlega lögleg svo lengi sem hreyfillinn er samsettur úr samþykktum ihlutum. Þar er því einnig lýst hvernig skuli gengið frá gagnaplötu hreyfils sem breytt hefur verið úr einni gerð í aðra með því að stimpla „C“ á undan þeim staf sem tilgreinir hina nýju gerð hreyfilsins. Í leiðbeiningum SIL00-9 er því hins vegar lýst hvernig staðið skuli að því þegar skipta þarf um gagnaplötu. Þó að minnihluti ihlutanna komi út E hreyflinum er leyfilegt að nota gaganplötu hans til þess að lýsa breytingu úr E hreyfli í H hreyfil. Hversu hagkvæmt slikt breyting er fjárhagslega er svo allt annað mál. Með tilliti til þeirra ítarlegu viðbótarupplýsinga sem nú liggja fyrir verður ekki séð að það hefði breytt neinu um útgáfu lofthæfiskirteinisins þar sem allt bendir til þess að um fullkomlega eðlilega, en kannski sjaldgæfa breytingu hafi verið að ræða.

Þar sem hreyfilinn var augljóslega af H-gerð, gagnaplaða eðlileg og samræmi var við tegundarskirteini flugvélarinnar verður ekki séð að eftirlitsmaður lofthæfideildar hafi haft neinar forsendur til að gera athugasemdir eða krefjast frekari gagna.

Ennfremur er það nú ljóst að breyting sú sem gagnaplatan lýsir er fullkomlega eðlilega þó svo hún sé líklega sjaldgæf og ekki verður séð hvernig hafna eigi útgáfu lofthæfisskirteinis á þeim forsendum.

Að lokum

Í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarneftnar segir neðst á bls 28 „Með þessu er ekki tekin afstaða til þess hvort flugvél hafi í reynd verið lofthæf. Og ekkert bendir til að þessir hnökrar hafi átt neinn þátt í slysinu ...“

Rétt er að benda á þessu til viðbótar að ekkert hefur komið fram í rannsóknunum á flaki flugvélarinnar og rekstri og viðhaldi hennar hér lendis sem bendir til þess að hún hafi ekki verið tæknilega í góðu lagi en líklega hefur fyrrmefndar merkingar vantað.

25. janúar 2005

Minnisblað flugöryggissviðs varðandi eftirlit Flugmálastjórnar Íslands með flugrekstri L.I.O.

Fram kemur í skýrslu RNF svo og hinnar sérstöku rannsóknarnefndar að ýmsu var ábótavant í flugrekstri félagsins þann dag sem slysið varð. Undir það hefur flugöryggissvið tekið, m.a. í bréfi til löggreglustjórans í Reykjavík þann 21. september 2000. Hins vegar sýna eftirlits- og úttektargögn flugrekstrardeildar flugöryggissviðs, sem fylgja með í viðauka 1, að eftirlit Flugmálastjórnar með flugrekstrinum var mun meira og formlegra en fram kemur í skýrslu RNF.

Umfang eftirlits Flugmálastjórnar Íslands með flugrekstri L.I.O

Heildarúttekt á höfuðstöðvum félagsins var gerð í janúar 1998 og síðan í september árið 2000, þ.e. um mánuði eftir slysið. Frá úttektinni á höfuðstöðvunum í janúar 1998 og þar til slysið varð hafði Flugmálastjórn Íslands ellefu sinnum afskipti af rekstrinum með formlegum hætti þar sem tekið var á afmörkuðum þáttum í rekstrinum með yfirferð á gögnum, athugasemdu eða eftirliti. (Sjá viðauka 1, gögn 7-17). Auk þessa voru samskipti vegna skráningar loftfara á flugrekendaskírteini félagsins og endurskoðunar á nýrri flugrekstrarhandbók félagsins. Flugmálastjórn hafði árið 1996 aflað sér upplýsinga hjá dönsku flugmálastjórmanni um eftirlit þeirrar stofnunar með minni flugrekendum. Þar kemur fram að ekki giltu eins fastmótaðar reglur um eftirlit með flugrekendum með loftförl undir 10 tonna flugtaksmassa og hjá þeim stærri. Allar reglur um umfang eftirlits væru í raun háðar mati og færð eftir eðli og umfangi starfseminnar. Starfsvenjur Flugmálastjórnar gerðu ráð fyrir að slikar heildarúttektir væru gerðar annað hvort ár.

Ályktun RNF um umfang eftirlits Flugmálastjórnar virðist eingöngu byggjast á tölvupósti, sem flugöryggissvið Flugmálastjórnar sendi nefndinni þann 9. september 2000, þar sem fram kemur í almennum orðum að síðasta formlega úttekt á flugrekstrinum hafi verið gerð í janúar 1998 og síðan hafi samskipti átt sér stað í formi bréfa og funda. Slikt almennt orðalag í tölvupósti virðist hafa gefið tilefni til alltof viðtækra ályktana af hálfu RNF. Eins og fram kemur í fylgiskjölum voru formleg afskipti flugrekstrardeildar af fyrirtækinu töluluverð á tímabilinu m.a. vegna eftirlits og eftirfylgni frávika og eru þau eðli málsins samkvæmt formfest með bréfum. Sérstaklega voru samskipti við flugrekstrarstjóra félagsins tið, en sem slikur var hann trúnaðarmaður Flugmálastjórnar varðandi flugreksturinn.

Í umfjöllun RNF og hinnar sérstöku rannsóknarnefndar er gerð athugasemd við að Flugmálastjórn hafi ekki framkvæmt heildarúttekt á rekstri flugfélagsins frá því í janúar 1998 fram að slysinu í ágúst 2000 og ekki hafi legið fyrir áætlun um slika úttekt. Í raun er þetta sú athugasemd sem niðurstöður RNF og hinnar sérstöku rannsóknarnefndar byggjast á sbr. umfjöllun um flugrekstur á bls. 131 í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar. Flugmálastjórn fellst á að æskilegt hefði verið að slik heildarúttekt á höfuðstöðvunum hefði verið gerð á fyrri hluta árs 2000. Ástæðan fyrir því að slíkri heildarúttekt á höfuðstöðvunum var ekki gerð þá var sú að viðkomandi flugfélag var að vinna að því að koma sér upp nýju rekstrarkerfi samkvæmt kröfum

JAR-OPS 1. Því var ákveðið að bíða með slika heildarúttekt þar til flugrekstrardeild FÖS hefði lokið yfirferð á nýrri flugrekstrarhandbók, sem félagið hafði lagt fram til skoðunar hjá deildinni. Fyrir lá beiðni félagsins um að taka hina nýju handbók í notkun, sem var viljayfirlýsing af hálfu félagsins um að það vildi hefja aðlögun að JAR-OPS 1 umhverfinu án tafar. Heildarúttekt á höfuðstöðvum félagsins, sem gerð var í september árið 2000, þ.e. um mánuði eftir slysið, og skoðun á fluggögnnum nokkrum dögum eftir slysið leiddu í ljós, að í meginatriðum var rekstur félagsins í þokkalegu horfi, þótt eðlilega kæmu fram ýmis frávik. Þau frávik sem mestu máli skiptu voru einmitt þau atriði, sem flugrekstrardeildin hafði ítrekað krafist úrbóta á. Hins vegar kom í ljós, að rekstur flugvélarinnar TF-GTI hefði ekki verið í samræmi við rekstrarkerfi félagsins og margvisleg frávik í rekstri daginn, sem slysið varð.

Bó að heildarúttekt á höfuðstöðvum fyrri hluta árs hefði verið æskileg komu engin frávik fram í rekstri flugrekandans sem voru þess eðlis að þau gæfu tilefni til að setja rekstur hans undir sérstakt eftirlit.

Virkni eftirlitsins

Sú staðreynd að margsinnis var með formlegum hætti farið fram á að tiltekin frávik væru leiðrétt, eins og kaflinn í flugrekstrarhandbók um flug-, vinnutímamörk og hvildartíma flugáhafna, bendir til þess að úrræði Flugmálastjórnar til að fylgja málum eftir hafi verið of takmörkuð. Eina úrræðið sem Flugmálastjórn hafði á þessum tíma til að knýja fram aðgerðir var að svípta flugrekandann flugrekendaskirteininu og stöðva þannig reksturinn. Með tilliti til þess að hann hafði sannarlega undir höndum reglugerðina um flug- vinnutímamörk og hvildartíma flugáhafna, þó að hún hefði ekki verið færð í flugrekstrarhandbókina, er vafasamt að réttlætanlegt og fært hefði verið að stöðva reksturinn. Slikt teldust varla góðir stjórnsýsluhættir miðað við eðli frávika. Þessi skortur á úrræðum Flugmálastjórnar var síðan viðurkenndur í reynd með breytingum á 28. gr, 86 gr. svo og 136 gr.laga um loftferðir árið 2002. Með þessum breytingum fær Flugmálastjórn Íslands mun viðtækari heimildir til að afla upplýsinga og fylgja málum eftir en hún hafði áður.

Eft til vill má segja, eins og kemur fram á bls. 131 í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, að eftirlit Flugmálastjórnar hafi ekki verið nægjanlega virkt. Það er þá fyrst og fremst vegna þess að ekki voru fyrir hendi nauðsynleg þvingunarúrræði til að framfylgja eftirliti með rekstri flugrekenda á Íslandi.

Flugöryggisleg stjórnun LÍO á flugrekstrinum.

Úttektir Flugmálastjórnar á flugrekstrinum í september árið 2000 og eftirfylgni með þeim sýndu enga þá annmarka á flugrekstrinum að það réttlætti að takmarka eða stöðva hann þá þegar. Úttektin tók að sjálfsögðu til gagna aftur í timann svo sem farþegalista og flug- og vaktíma. Þessi úttekt staðfesti m.a. óformlega skoðun gagna sem eftirlitsmaður hafði gert þremur dögum eftir slysið. Þá voru skoðaðar hleðsluskrár, flugáætlunar og farþegalistar nokkurra flugferða. Reyndust þau gögn sem skoðuð voru í lagi. Á fundi Flugmálastjórnar og Rannsóknarnefndar flugslysa þann 17. ágúst árið 2000 lagði fulltrúi stofnunarinnar fram þá spurningu fyrir RNF hvort

eitthvað það hefði komið fram við frumrannsókn slyssins sem benti til að grípa þyrfti til sértaekra aðgerða. Svar RNF var mjög ákveðið að svo væri ekki. Þessu til viðbótar má nefna að engin flugatvik tengd flugrekstri LÍO höfðu komið fram á árunum 1995 til ágúst 2000 sem RNF taldi sig þurfa að rannsaka.

EKKI VERÐUR ÁLYKTAÐ AÐ FLUGREKSTUR LÍO HAFI VERÐ ALVARLEGUM ANNMÖRKUM HÁÐUR Á ÁRUNUM 1995-2000, ÞÓ SVO AÐ HNÖKRAR HAFI VERÐ Á Því AÐ HANN UPPFÆRÐI FLUGREKSTRARHANDBÓK SÍNA. FLUGMÁLASTJÓRN VEITTI FLUGREKANDANUM STÖÐUGT AÐHALD ÞÓTT ÚRRÆÐI HAFI SKORT TIL AÐ FYLGJA MÁLUM FASTAR EFTIR EN RAUN BER VITNI. EKKERT BENDIR TIL ÞESS AÐ HEILDARÚTTEKT Á HöFUÐSTÖÐVUNUM FYRRI HLUTA ÁRSINS 2000 HEFÐI LEITT EITTHVAÐ NÝTT I LJÓS, ÞAR SEM ENGIN NÝ EÐA ÓPEKKT FRÁVIK KOMU FRAM I ÚTTEKTINN, SEM GERÐ VAR Í SEPTEMBER ÞAÐ ÁRIÐ.

Ábendingar

Atvik

Þar sem fjallað er um hinn mannlega þátt í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar er svo að skilja (sjá neðst á bls. 112) að Flugmálastjórn Íslands hafi ekki tekið til rannsóknar atvik sem átti sér stað þann 2. júlí árið 1999, þegar TF-GTM var lent á Húsafelli. Hið rétta er að eftirlitsmaður Flugmálastjórnar (flugstjóri) fór á vettvang. Hann skoðaði m.a. eldsneytismagn flugvélarinnar og taldi það fjarri að flugvélin væri eldneystislaus. Leitað var skýringa flugmanns og flugrekanda á fluginu og beðið um flugáætlun og hleðsluskrá um flugið. Farið var yfir gögnin og í framhaldi af því skrifaað formlegt bréf til flugrekandans og hann áminntur um að bæta frágang gagna. Það var mat Flugmálastjórnar að ekki væri efni til að gera athugasemd við það að flugstjórin skyldi ákveða að halda ekki áfram til Keflavíkur.

Flugmálastjórn Ísland tók því málið til formlegrar meðferðar og afgreiðslu eins og gagn nr. 11 í viðauka 1 bera með sér.

þjálfun

Hvað varðar hina mikilvægu niðurstöðu 8.8.7 á bls. 99 í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, þar sem fram kemur að flugmaðurinn hafi ekki hlotið naegjanlega þjálfun, er vísað til viðauka 2 við þetta minnisblað „Handhafi atvinnuflugmannsskíteinis nr. 3322“. Þar kemur fram að viðkomandi flugmaður hafði hlotið meiri þjálfun en lágmarksreglur kveða á um. Þá hafði hann sem flugkennari hlotið sérstaka þjálfun og kennt flugnemum neyðarviðbrögð og lokið ýmsum hæfniprófum þar sem neyðarviðbrögð eru hluti prófsins. Eins og fram kemur í skýrslu RNF hafði flugmaðurinn alls flogið um 1267 flugstundir. Þar af hafði hann flogið 205 klst. sem flugkennari.

Fylgigögn

1. Viðauki 1: Gogn um eftirlit með flugrekstri LÍO
2. Viðauki 2: Handhafi atvinnuflugmannsskíteinis nr. 3322.

**SVÖR HINNAR SÉRSTÖKU
RANNSÓKNARNEFNDAR VIÐ GREINARGERÐ
FLUGMÁLASTJÓRNAR**

Viðauki V

REYKJAVÍK MAÍ 2005

SVÖR HINNAR SÉRSTÖKU RANNSÓKNARNEFNDAR.

1.0 Um nýskráningu flugvélarinnar.

Um nýskráningu flugvélarinnar lágu formlega fyrir þau gögn sem lög mæla og er það á engan hátt vefengt. Þegar hins vegar er höfð í huga óljós saga flugvélarinnar frá 1973-1994 hefði verið réttara að þeir sem önnuðust skráningu á vegum Flugmálastjórnar hefðu rýnt betur í gögnin. og kannað það sem að baki bjó. Í Greinargerð flugmálastjóra til samgönguráðherra frá 4. október 2002 sem vitnað er til í kafla 5.3.4 í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar segir, að vegna mikillar umræðu um hreyfilinn og þar sem gagnaplata á honum var ekki upprunaleg hafi Flugmálastjórn breytt “verklagi sínu við skráningu slikra flugvélá.” Eftir þetta sé “lítill hætta á því að flugvél eða hreyfill með röngum eða fölsuðum gögnum verði skráð hér á landi nú.” (sbr. 6. kafla Greinargerðar flugmálastjóra).

En niðurstaða Flugmálastjórnar er nú þessi:

Flugmálastjórn Íslands hafði engin efnisleg rök til að hafna skráningu né fara fram á frekari gögn og hefði það í raun verið brot á jafnraðisreglu stjórnsýslulaga svo og kafla III í loftferðalögum að neita fullgildum eiganda um skráningu á loftfari með tegundarskirteini frá framleiðslulandi sem Flugmálastjórn metur gilt. Því bar Flugmálastjórn að skrá loftfarið á grundvelli framlagðra gagna án nokkurra tafa. (Minnisblað dags. 25. jan. 2005, fylgiskjal B, bls. 2, feitletrað þar.)

Þess má geta að í skýrsludrögum RNF er minnzt á tegundarskirteini, en ekki í lokaskýrslunni, sbr. kafla 4.2.2 í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar.

Annars snýst málið ekki um það hvort lögmælt gögn hafi legið fyrir, heldur hitt, hvort þau hafi verið skoðuð með þeirri gagnrýni sem tilefni gaf. Ef það hefði verið gert hefði verið tilefni að óska viðbótargagna með skírskotun til rannsóknarreglunnar í 10. gr. stjórnsýslulaga nr. 37/1993 sem hljóðar svo:

Stjórnvald skal sjá til þess að mál sé nægjanlega upplýst áður en ákvörðun er tekin í því.

Þetta merkir að Flugmálastjórn hafði fulla heimild til að taka sér hæfilegan tíma til könnunar og krefja umsækjanda um gögn án þess að með því væri brotin nein jafnraðisregla eða regla um málshraða, sbr. 9. gr. stjórnsýslulaganna.

2.0 Um útgáfu lofthæfiskirkteinis.

2.1 Gögn flugvélarinnar.

Ekki hefur verið vefengt, að öll gögn sem formlega er krafizt við útgáfu lofthæfiskirkteinis hafi verið fyrir hendi, en tilefni var til athugasemda vegna ófullnaegjandi frágangs þeirra. Undir það er tekið í Greinargerð Flugmálastjórnar frá 25. janúar 2005 þar sem segir: “Stofnunin tekur undir það sjónarmið að gögnin hefðu mátt vera snyrtilegar frágengin og itarlegar útfyllt.” Frágangur skjalanna sem slikur hafi hins vegar engan veginn átt að leiða til þess að útgáfu lofthæfisskirkteinis væri synjað (sbr. bls. 3). Í Minnisblaði dags. 25. jan. 2005, fylgiskjali B, er þetta áréttar:

Flugmálastjórn er ljóst að frágangur gagna hefði mátt vera snyrtilegri en það vantaði ekkert af gögnum. Fylgigögn voru þokkalega læsileg og ekki var um neinn misskilning að ræða fyrir hvað gögnin stóðu. Því er órókstutt með öllu að gögn hafi verið ófullnaegjandi af þeim sökum (sbr. bls. 6, tl. 5).

Hér er öðrum þraði viðurkennt að ganga hefði mátt snyrtilegar frá gögnum og fylla þau ýtarlegar út.

2.2 Saga flugvélarinnar – Útgáfa lofthæfiskirteinis.

Eins og fyrr segir er litið vitað um sögu flugvélarinnar fyrir árið 1994, en hún var smiðuð árið 1973. Ekki voru fyrir hendi viðhaldsskrár eða dagbækur frá upphafi. Þegar þannig stendur á, er að mati Flugmálastjórnar og með skírskotun til gildandi laga og annarra staðla sem stuðzt er við þegar lofthæfiskirteini er gefið út, eina markmiðið að staðreyna ástand flugvélar og íhluta hennar á þeim tímapunkti sem gefa skal út nýtt eða endurnýjað lofthæfiskirteini.

Framkvæmdastjóri flugöryggissviðs Flugmálastjórnar segir í skýrslu til löggreglu dags. 19. janúar 2001, að starfsmenn Flugmálastjórnar hafi litið á flugvélina stuttu eftir að hún kom til landsins 1999; eftirminnilegt hafi verið að flugvélin hafi virzt vera í einstaklega góðu ásigkomulagi að utan sem innan. Hins vegar hafi flugvélin ekki verið skoðuð sérstaklega þann dag sem hún var skráð. Flugmálastjórn hafi aldrei haft þá tæknilegu aðstöðu, t.d. viðhaldsstöð, né nægjanlegan mannskap með sérhæfða þekkingu, til að fara ofan í saumana á því hvort tiltekin aðgerð eða viðgerð hafi farið fram með þeim hætti sem krafist sé. Þessum tæknilega þætti sé beint til viðurkenndra viðhaldsstöðva og Flugmálastjórn reiði sig á niðurstöður þeirra. Flugmálastjórn kanni síðan með reglulegu millibili hvort vinnubrögð og viðhaldsstjórnun slikra aðila fullnægi þeim kröfum sem gerðar séu til slikrar starfsemi. – Nægjanleg gögn og upplýsingar hafi verið fyrir hendi til að veita flugvélinni lofthæfiskirteini (sbr. 8.-9. tl. skýrslunnar).

Þrátt fyrir skort á aðstöðu er það skoðun hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, að miðað við langa óþekkta sögu flugvélarinnar hefði verið rétt að Flugmálastjórn kannaði gaumgæfilegar en gert var þau gögn sem viðhaldstöðin lagði fram um ástand flugvélarinnar, ekki sízt þar sem þau voru ekki vel úr garði gerð eins og lýst er hér að framan.

Þessu til áréttингar má benda á ummæli i Greinargerð Flugmálastjórnar til samgönguráðherra frá 4. október 2002 þar sem segir:

Ábending [þeirra Forwards og Taylors] um að ekki hefði átt að gefa út lofthæfisskirteini var af hálfu FMS tekin föstum tökum í ljósi þeirra staðreynda, sem fram komu í itarlegri rannsókn RNF í kjölfar slyssins. Hins vegar liggur fyrir að öll nauðsynleg gögn voru til staðar, þegar lofthæfisskirteini flugvélarinnar var gefið út. FMS var ekki stætt á því að synja slikri útgáfu nema með því að vefsengja þessi gögn með rökum, þegar þau voru lögð fram. Þessi rök lágu ekki fyrir á þeim tíma enda viðurkenna skýrsluhöfundar [Forward og Taylor] í kafla 6 í skýrslu sinni, að auðvelt sé að segja eftir á að ekki hefði átt að gefa út skirteinið. Jafnframt liggur fyrir, að hefði útgáfu lofthæfisskirteinis verið hafnað, hefði útgáfa þess frestast þar til ný gagnaplaða hefði fengizt frá framleidanda hreyfilsins. (Sbr. niðurstöðukafla skýrslunnar).

Þá segir í Greinargerð Flugmálastjórnar 26. janúar 2005, að undirritaður listi með lofthæfifyrirmælum hafi fylgt umsókninni. Síðan sagði:

Listinn hafði verið útfylltur af JAR-145 verkstæðinu, sem gerði ársskoðun á flugvélinni og var hann borinn saman við yfirlit frá FAA um útgefin lofthæfifyrirmæli. Eftirlitsmaður FÖS hafði því enga ástæðu til að ætla að skoðun JAR-145 stöðvarinnar hefði verið ábótant og að lofthæfifyrirmæli hefðu ekki verið framkvæmd á viðhlitandi hátt. Hins vegar kom í ljós við rannsókn eftir slysið að merkingar á væng vegna eldsneytisáfyllingar hafi að öllum líkendum vantað og að skoðun viðhaldsstöðvarinnar hafi verið áfátt hvað þetta atriði varðar. Engin önnur vanhöld komu fram í rannsókn RNF varðandi framkvæmd lofthæfifyrirmela fyrir flugvélina (sbr. bls. 3).

Hér er viðurkennt að æskilegt hefði verið að kanna betur gögn áður en lofthæfiskirteini var gefið út þótt ærnar málsbætur séu fyrir því að veita flugrekanda lofthæfiskirteini fyrir flugvélina.

2.3 Skortur á merkingum.

Í Minnisblaði dags. 25. jan. 2005, sylgiskjali B, er vitnað til eftirfarandi orða úr skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar:

6. "Merkingar skorti á hreyfil og skráningu vantaði í gögn um þjöppuprófun strokka"

Við þau er gerð svofelld athugasemd:

EKKI er ljóst hvað átt er við að merkingar hafi skort á hreyfilinn eins og glögglega kemur fram þegar fjallað verður sérstaklega um hann. Á honum var eðlileg gagnapla. Hvað varðar gögn um þjöppuprófun mun átt við að ekki var skráð hve þjöppunin var mikil í tölu, heldur eingöngu kvittað fyrir að hún væri í lagi og innan marka. Tekið er undir það að betra og nákvæmara hefði verið að talnagildið hefði komið fram (sbr. bls. 6, tl. 6).

Í Greinargerð til flugmálastjóra dags. 22. október 2001 sem svar við fyrirspurn löggreglustjóra segir framkvæmdastjóri flugöryggissviðs Flugmálastjórnar um merkingar:

a) Rétt er að benda á að hér á það við að sami maður er bæði teknistjóri flugrekanda svo og ábyrgur framkvæmdastjóri viðhaldsstöðvar viðurkenndrar samkvæmt JAR-145. Viðhaldsvottun i viðhaldshandbók er gerð af viðhaldsvotti hjá viðurkenndri JAR 145 viðhaldsstöð en ekki teknistjóra flugrekanda.

Viðhaldsstöðinni sem framkvæmdi ársskoðunina bar að ganga úr skugga um að allar merkingar samkvæmt tegundarskirteini og viðbótum við það væru fyrir hendi áður en gefið er út viðhaldsvottorð fyrir ársskoðunina. Það kemur fram í viðhaldsáætlun fyrir loftfarið að við ársskoðun skuli merkingar athugaðar hvort sem þær tilheyra upprunalegu tegundarskirteini eða viðbót við það (STC). Í JAR-145 sbr. auglýsingu nr. 477/1994 segir í grein JAR 145.50 að viðhaldsvottar með viðeigandi heimildir gefi út viðhaldsvottorð þegar þeir hafa fullvissað sig um að allt viðhald loftfars eða fhlutar loftfars sem krafist er, hafi verið rétt framkvæmt af viðhaldsstöðinni. Viðhaldsstöðin virðist hafa brotið gegn þessari reglu þar sem ekki hafi verið fengin fullvissa um að merkingar væru fyrir hendi.

b) Loftfarið hefði ekki fengið lofthæfiskirteini ef ljóst hefði verið að ranglega var staðfest að allar merkingar væru fyrir hendi" (sbr. 6. tl. skýrslunnar).

Þetta síðastnefnda er áréttar í lokaskýrslu sérstöku rannsóknarnefndarinnar, sbr. kafla 4.2.3.

Hér ætti að verða ljóst við hvað er átt með því að merkingar hafi skort.

2.4 Eldri dagbækur.

Í niðurlagi kaflans um eldri dagbækur og ófullkominn lista segir þetta meðal annars í Minnisblaði dags. 25. jan. 2005, fylgiskjal B:

Það hefði að ósekju mátt krefjast þess að ný snyrtilegri umsókn væri fyllt út og sérstakur listi lagður fram um allar aðgerðir sem JAR-145 stöðin skoðaði eða framkvæmdi. Það hefði hins vegar verið gegn almennum venjum og jafnraeði að krefjast sliks lista án þess að sérstakt tilefni væri til. Með það í huga að loftfarið leit vel út, öll gögn voru fyrir hendi og þar til viðbótar hafði það gilt FAA lofhæfiskirteini þegar flugvélinni var flogið frá Bandaríkjunum til Íslands, er vandséð hvers vegna Flugmálastjórn hefði átt að krefjast nánari gagna (sbr. bls. 6).

Hér verður enn að minna á rannsóknarregluna í 10. gr. stjórnsýslulaga. Saga flugvélarinnar í 21 ár var óljós, þannig að sérstakt tilefni var til að víkja frá almennum venjum og krefjast fyllri upplýsinga frá viðhaldsstöðinni. Auk þess hafði gagnaplötu verið breytt, sbr. kafla 5.4 og 5.5 í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar. Með slikri kröfum var ekki verið að brjóta gegn neinu jafnraeði, heldur einungis verið að fullnægja lögboðinni rannsóknarskyldu.

Loks er í Minnisblaðinu vitnað til greinargerðar með loftferðalögum nr. 34/1964, þar sem segir:

Eigi er lögskilt að framkvæma skoðun á loftfari, ábur en lofhæfisskirteini er gefið út, ef lofhæfið telst örugglega sannað á annan hátt, t.d. með vottorði erlends hæfs aðila um fullgilda skoðun (sbr. bls 7).

Því beri að líta svo á að tegundarskirteinið og FAA-lofhæfiskirteinið tryggi hið almenna tæknilega lofhæfi, en ársskoðun samkvæmt samþykktri viðhaldssáætlun sem framkvæmd sé í JAR-145 viðurkenndri viðhaldsstöð tryggi samræmið við íslenzkar reglugerðir um flutningaflug.

Niðurstaða Flugmálastjórnar verður þá, að sú ályktun verði ekki dregin af framansögðu að "aldrei" hefði átt að gefa út lofhæfiskirteini fyrir flugvélina. Öll gögn hafi verið fyrir hendi og ekkert tilefni til að krefjast frekari gagna. Vafasamt hefði talizt af hálfu Flugmálastjórnar samkvæmt góðum stjórnsýsluháttum að draga hæfini JAR-145 stöðvarinnar og tæknistjóra LÍO í þessu tiltekna máli i efa og neita að gefa út lofhæfiskirteini.

Loks er hnykkt á niðurstöðum með þessum orðum:

Ljóst er að um leið og staðfest hefði verið að merkingarnar hefðu verið lagfærðar hefði loftfarið fengið lofhæfiskirteini. Flugmálastjórn Íslands hefði ekki verið staett á því að neita um útgáfu lofhæfiskirteinis eftir að staðfest hefði verið að öll atriði ársskoðunar hefðu verið framkvæmd eins og vera ber af JAR-145 viðhaldsstöð. Það eru því engin rök fyrir því að aldrei hefði átt að gefa út lofhæfiskirteini fyrir loftfarið. (Minnisblað dags. 25. jan. 2005, fylgiskjal B, bls. 7; feitletrað í textanum)

Við það sem að framan greinir er það að athuga að hvorki er verið að draga í efa hæfini JAR-145 stöðvarinnar og tæknistjóra LÍO, þótt ástæða sé til að kalla eftir frekari gögnum og upplýsingum, né heldur er verið að brjóta gegn góðum

stjórnsýsluháttum. Eins og þegar hefur verið tekið fram er það alvanalegt og þykir ekki tiltökumál.

Um útgáfu lofthæfiskírteinis segir þetta í 4. tl. 15. kafla lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar:

Flugmálastjórn hefði hvorki átt að skrá flugvélina TF-GTI né heldur gefa út lofthæfiskírteini henni til handa sakir óljósrar sögu hennar og ófullkominna gagna sem fylgdu henni, sbr. kafla 4.

Eins og fyrr segir er í greinargerð Flugmálastjórnar er látið að því liggja, að "aldrei" hefði átt að gefa út lofthæfiskírteini fyrir flugvélina TF-GTI, enda séu engin rök til þess. Það liggur í hlutarins eðli að sá sem hefur fengið ábendingu um að afla fleiri gagna og skila ýtarlegri upplýsingum getur bætt úr og þá eftir atvikum með því að endurnýja umsókn sína og síðan fengið útgefið lofthæfiskírteini.

2.5 Úr skýrslu Rannsóknarnefndar flugslysa 23. mars 2001.

Vegna þess sem hér er tekið fram er rétt að minna á það sem segir í skýrslu RNF 23. mars 2001, sbr. kafla 1.18.3, en þar segir meðal annars:

Þar sem upprunalegar dagbækur (Log Books) og hluti viðhaldsgagna flugvélarinnar voru ekki fyrir hendi, var eigandinn ábyrgur fyrir því að láta viðurkennan aðila útbúa nýjar dagbækur. Í nýju bókunum hefði átt að koma fram að um nýjar bækur væri að ræða, þar sem upprunalegu bækurnar hefðu glatazt eða væru ekki fyrir hendi.

Samkvæmt almennt viðurkenndum aðferðum í flugiðnaðinum (AC-43-9C, Maintenance Records), hefði að auki átt að koma þar fram, að staðfest hafi verið með skoðun að allar meiriháttar viðgerðir og breytingar á flugvélinni hefðu verið framkvæmdar samkvæmt viðurkenndum aðferðum. Að auki hefði átt að vera staðfesting í bókunum um að öll lofthæfifyrirmæli gefin út fyrir flugvélina og íhluti hennar hafi verið framkvæmd, en í þeim tilfellum þegar ekki var haegt að staðfesta framkvæmd þeirra með einfaldri skoðun, hefði átt að framkvæma þau lofthæfifyrirmæli sérstaklega og staðfesta í bókunum.

Í dagbókunum var ekki tekið fram að um nýjar bækur væri að ræða og ekki var staðfest eða tekið fram að flugvél hafi verið skoðuð sérstaklega í ljósi þess að upprunalegu dagbækurnar voru ekki fyrir hendi. Ekkert var að finna í dagbókunum um staðfestingu á framkvæmd lofthæfifyrirmæla.

Fyrsta færsla í dagbók flugvélarinnar var þar sem JAS Inc., 6805 Boeing Drive, El Paso, Texas, FAA viðurkenningarnúmer JULR259K, gaf út viðhaldsvottorð eftir ársskoðun hinn 15. febrúar 1999. Í hreyfildagbókinni var viðhaldsvottorðið fyrir grannskoðun hreyfilsins límt fremst í bókina, en þar á eftir var útskrift frá JAS Inc. eftir 100 klst. skoðun. Í dagbók loftskrúfunnar var viðhaldsvottorð um grannskoðun frá Precision Propeller Service, Inc.¹

Í gögnum flugvélarinnar var listi yfir lofthæfifyrirmæli, útbúinn og áritaður af JAS, Inc. Einungis var kvittað fyrir hluta af þeim lofthæfifyrirmælum sem áttu við þessa flugvél og íhluti hennar. Varðandi lofthæfifyrirmæli 94-12-8, sbr. gr. 1.18.2, stóð þar að liður C1 hefði verið framkvæmdur.

Meginatriðin í framangreindum kafla eru sem hér segir:

¹ Nánari upplýsingar eru í kafla 1.18.4 um timasetningar og er það rakið í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, köflum sem tilgreindir eru hér á eftir.

Nýju bækurnar áttu að sýna að þær væru nýjar vegna þess að hinum hefðu glatazt. "Samkvæmt almennt viðurkenndum aðferðum í flugiðnaðinum (AC-43-9C)" átti að koma fram: *að* staðfest hefði verið með skoðunum *að* allar meiriháttar viðgerðir og breytingar á flugvélinni hefðu verið gerðar samkvæmt viðurkenndum aðferðum, *að* öll lofhæfisyrirmæli fyrir flugvélina og íhluti hennar hefðu verið framkvæmd, *að* þau lofhæfisyrirmæli sem ekki var unnt að staðfesta með einfaldri skoðun að hefðu verið framkvæmd, hefði átt að framkvæma sérstaklega og staðfesta í bókunum.

Úr framangreindum kafla, 1.18.3, má draga saman athugasemdir RNF sem hér segir:

Í dagbókunum var ekki tekið fram að þær væru nýjar, þar var ekki tekið fram að flugvél hafi verið skoðuð sérstaklega í ljósi þess að upprunalegar dagbækur hafi ekki verið fyrir hendi og ekkert hafi verið að finna í dagbókunum um staðfestingu á framkvæmd lofhæfisyrirmæla.

Eins og raunar einnig er tekið fram í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar var fyrsta færsla í dagbók flugvélarinnar viðhaldsvottorð sem JAS Inc. gaf út 15. febrúar 1999, sbr. kafla 5.4.2.1 í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar.

Í hreyfildagbók var viðhaldsvottorðið límt fremst í bókina og útskrift frá JAS Inc. eftir 100 klst skoðun. Þetta er ítrekað í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, sbr. kafla 5.4.2.2.

Í dagbók loftskrúfunnar var viðhaldsvottorð um grannskoðun frá Precision Propeller Service Inc. Þetta er ítrekað í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, sbr. kafla 5.4.2.3.

Í gögnum flugvélarinnar var listi yfir lofhæfisyrirmæli sem JAS Inc. hafði útbúið og áritað. Einungis var kvittað fyrir að hluti af þeirra lofhæfisyrirmæla sem áttu við þessa flugvél og íhluti hennar hefði verið framkvæmdur.

Af framansögðu er ljóst að bandarísk fyrirtæki höfðu með höndum endurnýjun gagnanna. Hin sérstaka rannsóknarnefnd tekur undir með RNF að fara hefði átt eftir leiðbeiningum um gerð viðhaldsskýrslna sem Flugmálastjórn Bandaríkjanna hefði gefið út í dreifibréfi (AC (Advisory Circular) 43-9C Maintenance Records). Með leiðbeiningunum eru hvorki gefin fyrirmæli né reglur settar. Þar segir í upphafi:

1. Tilgangur. Í leiðbeiningum í þessu dreifibréfi er lýst aðferðum, vinnuferli og starfsvenjum sem staðfest hefur verið að fullnaði almennum kröfum í flugstarfsemi um gerð og varðveislu skýrslna samkvæmt kafla 14 í safni alrikisreglna (14 CFR) 43. og 91. hluta. Hafa ber i huga að með leiðbeiningunum er hvorki verið að setja reglur né gefa fyrirmæli og þar er gert ráð fyrir að Flugmálastjórn Bandaríkjanna muni skoða aðrar aðferðir sem henni eru kynntar. Þetta er bírt til leiðsagnar og lýsir í grófum dráttum nokkrum aðferðum sem samrýmast reglunum.

Í 12. kafla leiðbeininganna er tekið á því hvernig bregðast skuli við þegar gögn hafa týnt eða eyðilagzt. Þar segir meðal annars:

Fyrir kemur að gögn flugvélá týnast eða eyðileggjast. Við gerð nýrra gagna er nauðsynlegt að staðfesta heildarflugtíma bolgrindar flugvélarinnar. Þetta má gera með því að visa til annarra gagna sem sýna flugtíma, könnun á skýrslum sem viðhaldsstöðvar hafa halddið og visan til skýrslna sem einstakir teknimenn hafa halddið o. s. frv. Þegar þetta hefur verið gert og skýrslum

enn áfátt, verður eigandi eða flugrekandi að fá opinbera staðfestingu á nýjum skýrslum þar sem gerð er grein fyrir því sem glatazt hefur og staðfestur er flugtími samkvæmt rannsókn og því sem næst verður komist um flugtimann.

a. Gildandi loftaefifyirmæli sem við eiga, leiða ef til vill i ljós, að vandin er öllu meiri. Þá kann að vera þörf á að starfsmenn, sem annast viðhald, skoði flugvél nákvæmlega til að staðfesta að farið hafi verið eftir loftaefifyirmsælum þeim sem beita ber. Augljóst er að slikt kann að kosta talsverðan tíma, útgjöld og í nokkrum tilfellum kynni að þurfa að framfylgja loftaefifyirmsælum að nýju.

b. Önnur atriði sem þurfa að liggja fyrir samkvæmt gr. 91.417(a)(2), svo sem eins og hvert sé núverandi ásigkomulag hluta sem hafa takmarkaðan liftima, hversu langt sé liðið frá síðustu grannskoðun, hvernig nú sé hátt að skoðun og hvernig gildandi listi yfir meiri háttar breytingar sé, kunna að vera erfið úrlausnar. Sumum atriðum kann að vera auðveldara að kippa í lag en öðrum, en öllum fylgir vandi. Týndar viðhaldsskýrslur valda mönnum erfiðleikum, útgjöldum og timacyðslu. Varðveisla skýrslna er óaðskiljanlegur þáttur í vel skipulögðu gagnasafni.

Á ensku hljóða þessar greinar þannig:

1. PURPOSE. This advisory circular (AC) describes methods, procedures and practices that have been determined to be acceptable means of showing compliance with the general aviation maintenance record making and record keeping requirements of Title 14 of the Code of Federal Regulations (14 CFR) parts 43 and 91. This material is not mandatory, nor is it regulatory and acknowledges that the Federal Aviation Administration (FAA) will consider other methods that may be presented. It is issued for guidance purposes and outlines several methods of compliance with the regulations.

12.LOST OR DESTROYED RECORDS. Occasionally, the records for an aircraft are lost or destroyed. In order to re-construct them, it is necessary to establish the total time-in-service of the airframe. This can be done by reference to other records that reflect the time-in-service; research of records maintained by repair facilities; and reference to records maintained by individual mechanics, etc. When these things have been done and the record is still incomplete, the owner/operator may take a notarized statement in the new record describing the loss and establishing the time-in-service based on the research and the best estimate of time-in-service.

a. The current status of applicable AD's may present more formidable problem. This may require a detailed inspection by maintenance personnel to establish that the applicable AD's have been complied with. It can readily be seen that this could entail considerable time, expense, and in some instances, might require recompliance with the AD.

b. Other items required by section 91.417(a)(2), such as the current status of life-limited parts, time since last overhaul, current inspection status, and current list of major alterations, may present difficult problems. Some items may be easier to reestablish than others, but all are problems. Losing maintenance records can be troublesome, costly and time consuming. Safekeeping of the records is an integral part of a good record keeping system.

Þá segir þetta í reglugerð nr. 443/1976 um skoðanir, viðhald og viðgerðir loftfara, sbr. 4. gr.:

Loftfórum skal við halddið og við þau gert skv. viðhalds- og viðgerðarbókum, sem samþykktar hafa verið fyrir hlutaðeigandi tegund loftfara og/eða samkvæmt almennt viðurkenndum aðferðum flugiðnaðarins. Flugmálastjórn sker úr vafaatriðum.

Ath.: Sem dæmi um almennt viðurkenndar aðferðir flugiðnaðarins má nefna:

FAA – Advisory circular No. 43, 13-1, Acceptable Methods, Techniques and Practices. Aircraft Inspection and Repair.

No 43. 13-2, Acceptable Methods, Techniques and Practices. Aircraft Alteration.²

BCAA – Inspection Procedures.

Nú var lofhæfiskírteini flugvélarinnar til atvinnuflugs hér á landi og því bar að haga viðhaldi hennar eftir reglum samtaka loftferðaeftirlita tilgreindra Evrópuríkja, þar á meðal Íslands (JAA Joint Aviation Authorities). Í leiðbeiningargögnumnum IEM 145.55 (a), sbr. kröfur um viðhaldsskrár skv. JAR 145.55³ segir þetta um endurnýjun viðhaldsskýrslna:

Endurnýja má skýrslur sem glatazt hafa eða eyðilagzt með visan til annarra skýrslna þar sem fram kemur flugtími, með rannsókn á skýrslum sem viðgerðarstöðvar hafa haldið og visan til skýrslna sem einstakir tækniþáttar hafa haldið o.s.frv. Ef skýrslur eru enn ófullkomnar eftir að þetta hefur verið gert, þá verður eigandi eða flugrekandi að láta fylgja yfirlýsingum í hinni nýju skýrslu um að gögn séu glötuð og staðfesta flugtima á grundvelli framangreindra rannsókna og eftir því sem næst verður komið. Hinum nýju skýrslur skulu lagðar fyrir JAA [flugmálayfirvöld með fulla aðild] til samþykktar.

Enskitextinn hljóðar svo:

3 Reconstruction of lost or destroyed records can be done by reference to other records which reflect the time in service, research of records maintained by repair facilities and reference to records maintained by individual mechanics etc. When these things have been done and the record is still incomplete, the owner/operator may make statement in the new record describing the loss and establishing the time in service based on the research and the best estimate of time in service. The reconstructed records should be submitted to the JAA [full member Authority] for acceptance.

2.6 Um hreyfil flugvélarinnar.

Í greinargerð Flugmálastjórnar frá 26. janúar 2005 segir að hreyfillinn hafi verið af H-gerð eins og tegundarskírteini mæli fyrir um. Hann hafi verið grannskoðaður í viðurkenndu verkstæði í Bandaríkjum og verið núllstilltur. Upplýsingar um heildartima hreyfils og skrúfu skipti þá engu máli um lofhæfi hans og engar visbendingar séu um að ihlutar hreyfils hafi ekki verið upprunalegir. Hér verður að minna á að á gagnaplötu TF-GTI stóð ECH sem merkir að E-gerð hafi verið breytt í H-gerð sem er visbending um hið gagnstæða, sjá nánar kafla 5.4.4-5.4.5 í lokaskýrslu hinnum sérstöku rannsóknarnefndar.

Í leiðbeiningum Flugmálastjórnar Bandaríkjanna um gerð viðhaldsskýrslan (AC 43-9C) sem áður er vitnað til segir meðal annars um viðhaldsskýrslur endursmiðaðra hreyfla í 7. kafla (Rebuilt Engine Maintenance Records):

² Hér er visað til handbókar eða dreifirts sem ber svohljóðandi titil: AC 43. 13-1A. Change Three. Acceptable Methods, Techniques And Practices. AC 43. 13-2A. Aircraft Alterations. Útgefandi IAP Inc. A islenzku gæti heiti ritsins verið eittkvæð á þessa leið: Leiðbeiningarrit (AC Advisory Circular) 43. 13-1A. Þróðja breyting. Notaefar aðferðir, tækní og starfsvenjur. Leiðbeiningarrit (AC Advisory Circular) 43. 13-2A. Breytingar á flugvél. Útgefandi IAP Inc.

³ IEM er skammstöfun fyrir Interpretative explanatory material, þar sem finna má gögn og efni til nánari skýringar á reglum JAR sem er skammstöfun á Joint Aviation Requirements, en reglurnar fela í sér sameiginlegar kröfur þeirra ríkja sem eru aðilar að samtökum loftferðaeftirlita tiltekinna Evrópuríkja til viðhalds loftfara – JAA, Joint Aviation Authorities, sbr. auglýsingum nr. 477/1994 um breytingu á kröfum til viðhaldsstöðva sem viðurkenndar eru til viðhalds loftfara og ihluta þeirra.

- a. Í grein 91.421 er mælt svo fyrir, að hreyfil sem framleiðandi eða verkstöð, sem hann hefur viðurkennt, hefur endursmiðað megi stilla á náll. Þegar það hefur verið gert megi eigandi eða flugrekandi nota nýjar viðhaldsskýrslur án tillits til fyri notkunar.
- b. Framleiðandi eða verkstöð, sem hann viðurkennir, sem endursmiðar hreyfil og nállstillir hann ber samkvæmt grein 91.421 að leggja fram á hann undirritaða staðfestingu þar sem þetta er tekið fram: 1) Dagsetning sem sýni hvenær hreyfillinn var endursmiðaður; 2) hverja eina breytingu sem gerð hafi verið, svo sem loftaefifyrirmæli áskilja; og 3) sérhverja breytingu sem gerð er til að fara að tilmelum í tilkynningum um skoðun og endurbætur þegar fram kemur sérstaklega í tilkynningunni beiðni um að skrá.

Á ensku hljóða þessar leiðbeiningar þannig:

- a. Section 91.421 provides that zero time may be granted to an engine that has been rebuilt by a manufacturer or an agency approved by the manufacturer. When this is done, the owner/operator may use a new maintenance record without regard to previous operating history.
- b. The manufacturer or an agency approved by the manufacturer that rebuilds and grant zero time to an engine is required by section 91.421 to provide signed statement containing : 1) the date the engine was rebuilt; 2) each change made, as required by an AD; and 3) each change made in compliance with service bulletins, when the service bulletin specifically requests an entry to be made.

Um þetta má að öðru leyti vísa til þess sem að framan segir í umfjöllun um skráningu flugvélarinnar, sbr. lokaskýrslu sérstöku rannsóknarnefndarinnar kafla 5.3.4 þar sem vitnað er til Greinargerðar flugmálastjóra frá 4. október 2002 um að Flugmálastjórn hafi breytt verklagi sínu við skráningu flugvéla með hreyfil án upprunalegrar gagnaplötu, sbr. 6. kafla skýrslunnar.

2.7 Flutningur úr bandarísku umhverfi.

Nú var flugvélin að fara í annað rekstrarumhverfi hér á landi en í Bandaríkjum. Af þeim sökum voru gerðar kröfur sem hér segir:

- 1) Um sérstaka viðhaldsáætlun sem Flugmálastjórn samþykkti í samræmi við reglur um flutningaflug.
- 2) Um að flugvélinni væri haldið við í JAR-145 viðhaldsstöð.
- 3) Um að staðan á viðhaldi flugvélarinnar væri borin saman við viðurkennda viðhaldsáætlun í JAR-145 viðhaldsstöð.

Þetta hafi verið gert og þar með brúað bil frá bandarískra einkaflugsumhverfinu yfir í flutningaflugsumhverfið. Þar af leiðandi hafi Flugmálastjórn borið að gefa út íslenzkt loftaefiskirteini fyrir flugvélina. (Greinargerð Flugmálastjórnar dags. 26. janúar 2005, bls. 4).

Niðurstaða Flugmálastjórnar er þessi:

Það er órókstutt í skýrslu RNF svo og hinnar sérstöku rannsóknarnefndar að einhver ítarlegri samræmingarskodun "conformity-check" hefði átt að eiga sér stað fram yfir ársskodun enda vandséð í hverju hún ætti að felast. JAA hefur ekki í sinum reglum skilgreint eða lýst neinni sérstakri skodun sem samræmingarskodun "conformity check". (Minnisblað dags. 25. jan. 2005, fylgiskjal B, bls. 5; tilvitnum skáletruð þar).

Hér telur hin sérstaka rannsóknarnefnd rétt að visa í lokaskýrslu RNF frá 23. mars 2001, en þar segir í kafla 1.18.4:

Framkvæma skal skoðun sem í daglegu tali er kölluð "Conformity Inspection" á flugvélum, til að staðfesta að þær uppfylli skilyrði um lofhæfi til atvinnuflugs, samkvæmt kröfum JAA (Joint Aviation Authority), áður en gefið er út viðhaldsvottorð fyrir þær samkvæmt reglum JAR-145. Þetta á við um flugvélar sem koma úr öðru reglugerðarumhverfi eða hafa verið i viðhaldi samkvæmt öðrum kröfum, t.d. flugvélar sem fluttar eru inn á JAA svæðið eða flugvélar sem haldið hefur verið við samkvæmt reglum um einkaflug.

Þetta ákvæði átti við um TF-GTI þegar hún var skráð hér á landi þar sem henni var áður haldið við samkvæmt kröfum til einkaflugvél og hún hafði auk þess verið skráð í Bandaríkjunum.

Flugmálastjórn metur ársskoðun viðurkennd aðila fullnægjandi í slikum tilvikum en JAA telur að ársskoðun sé lágmark, enda séu öll nauðsynleg gögn um viðhald flugvélarinnar fyrir hendi.

Í ljósi þessa má álykta að skoðun flugvélarinnar hefði átt að vera ítarlegri en ársskoðun, þar sem öll gögn um viðhald lágu ekki fyrir og ekki hafði verið staðið að endurútgáfu flugdagbókanna samkvæmt almennt viðurkenndum aðferðum flugiðnaðarins, sbr. gr. 1.18.3.

Því ber að gefa gaum að skírskotað er til skoðunar "sem í daglegu tali er kölluð "Conformity Inspection" á flugvélum [...]." Eftir því sem hin sérstaka rannsóknarnefnd kemst næst er engin skilgreining á þessu orðalagi í gögnum FAA eða JAA og er þar væntanlega að finna skýringu á orðalaginu "í daglegu tali". Á hinn bóginn er þetta orðalag notað í umsóknareyðublöðum Flugmálastjórnar Bandaríkjanna um lofhæfiskírteini.⁴ Innan flugsins eru þær tegundir skoðunar sem flugmálastjórnir staðfesta að undangenginni rannsókn, að flugvél fullnægi meðal annars ákvæðum tegundarskírteinis, kröfum um lágmarksbúnað og kröfum um viðhald manna á milli kallaðar "Conformity Inspection". Slikt skoðunarferli er ýtarlegra en við venjulega ársskoðun.

Flugvél TF-GTI var flutt til Íslands frá Bandaríkjunum, þar sem hún hafði lofhæfiskírteini til einkaflugs. Ríkari kröfur eru gerðar til viðhalds flugvél í atvinnuflugi en flugvél í einkaflugi. Eins og tekið er fram í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar var saga flugvélarinnar óljós og að einhverju leyti grunsamleg. Af því sem leitt er í ljós um samskipti eiganda flugvélarinnar og viðhaldsstöðvar annars vegar og Flugmálastjórnar hins vegar og rakið er í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, virðist sem ekki hafi ríkt fullkomið traust í milli. Hin sérstaka rannsóknarnefnd tekur því undir það mat sem kemur fram í skýrslu RNF frá 23. mars 2001, að rétt hefði verið að sérstök staðfestingar- eða samræmingarskoðun færi fram til þess að fullvist væri að flugvél fullnægði þeim kröfum sem gerðar eru til flugvél í atvinnuflugi hér á landi. Hitt skal enn itrekað að ekkert bendir til þess að skráningarförlið eða útgáfa lofhæfiskírteinis hafi átt neinn þátt í slysinu 7. ágúst 2000.

3.0 Um eftirlit Flugmálastjórnar með flugrekstri Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf.

3.1 Yfirlit um athugasemdir við flugrekstur Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf.

Í bréfi Flugmálastjórnar dags. 26. janúar 2005 þar sem athugasemdir eru gerðar við lokadrög skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar er vikið að eftirliti með flugrekstri Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf. Þar segir meðal annars að samskipti

⁴ US Department of Transportation. Federal Aviation Administration. Information for Applicant.. Application for U.S. Airworthiness Certificate. FAA Form 8130-6 (10-04). Sjá cinnig Statement of Conformity. FAA Form 8130-9 (4-03).

Flugmálastjórmar við minni flugrekendur hafi verið óvenjumikil um árið 2000 og eftirlit með rekstrinum hafi í raun verið mun meira en ætla mætti af lokaskýrslu RNF frá 23. mars 2001. Af hálfu Flugmálastjórnar hafi stöðugt verið unnið að úrbótum. Aðgerðum Flugmálastjórnar hafi verið illa tekið og stofnunina hafi skort tilfinnanlega úrræði til að framfylgja kröfum sínum.

Þessu til áréttингar má benda á það sem hér fer á eftir og er dregið saman úr Minnisblaði flugöryggissviðs varðandi eftirlit Flugmálastjórnar Íslands með flugrekstri LÍO, dags. 25. janúar 2005 (fylgiskjal C), sbr. einnig Greinargerð Flugmálastjórnar dags. 26. jan. 2005, bls. 5-6:

1. Að ýmsu hafi verið ábótavant í flugrekstri Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf.
2. Að eftirlits og viðbótargögn sýni hins vegar, að eftirlit Flugmálastjórnar með flugrekstrinum hafi verið mun meira og formlegra en fram komi í skýrslu RNF.
3. Að heildarúttekt á höfuðstöðvum félagsins hafi verið gerð í janúar 1998 og síðan í september 2000.
4. Að Flugmálastjórm hafi ellefu sinnum haft afskipti af rekstrinum með formlegum hætti og þar tekið á afmörkuðum þáttum í rekstrinum með yfirferð á gögnum, athugasemdum og eftirliti, frá því að úttekt var gerð á höfuðstöðvum félagsins í janúar 1998 og þar til slysið varð 7. ágúst 2000.
5. Að samskipti hafi verið vegna skráningar loftsara á flugrekendaskírteini félagsins og endurskoðunar á nýrri flugrekstrarhandbók félagsins.
6. Að æskileg heildarúttekt fyrri hluta árs 2000 hafi dregið vegna þess að LÍO hafi verið að koma sér upp nýju rekstrarkerfi til að fullnægja JAR-OPS 1 auk þess sem yfirferð nýrrar flugrekstrarhandbókar hafi verið að ljúka.
7. Að heildarúttekt í september 2000 og skoðun á fluggögnum nokkrum dögum eftir slysið hafi leitt í ljós að í meginatriðum hafi rekstur félagsins verið í þokkalegu horfi þótt eðlilega hafi komið fram nokkur frávik.
8. Að þau frávik sem mestu máli skiptu hafi einmitt verið þau atriði sem flugrekstrardeildin hafi ítrekað krafist að bætt yrði úr.
9. Að rekstur flugvélarinnar TF-GTI hafi hins vegar ekki verið í samræmi við rekstrarleyfi félagsins og margvisleg frávik í rekstri félagsins hafi orðið daginn sem slysið varð.
10. Að engin frávik í rekstri flugrekandans hafi komið fram við heildarúttekt í september árið 2000, eða verið þess eðlis að þau gæfu tilefni til að setja reksturinn undir sérstakt eftirlit, þótt heildarúttekt á höfuðstöðvum félagsins fyrri hluta árs 2000 hefði verið æskileg.
11. Að framangreind heildarúttekt hafi ekki gefið "til kynna að flugrekstrinum hefði hrakað frá fyrri skoðun, þótt vissulega hafi enn komið í ljós þeir

annmarkar sem voru á ýmsum skjöllum og uppfærslu þeirra" (sbr. Greinargerð Flugmálastjórnar 26. jan. 2005, bls. 6, tl. 2).

12. Að margsinnis hafi með formlegum hætti verið farið fram á að tiltekin frávik væru leiðrétt, eins og kaflinn í flugrekstrarhandbók um flug- og vinnutímamörk og hvíldartíma flugáhafna sem hefðu ekki verið tekin inn í bókina, en flugrekandi hefði þó haft undir höndum reglugerð um þetta; þetta bendi til þess að úrræði Flugmálastjórnar hafi verið takmörkuð.
13. Að eina úrræðið hafi verið að svipta flugrekandann flugrekstrarskirteininu og stöðva þannig reksturinn, en slikt hefðu tæpast talizt góðir stjórnsýsluhættir.
14. Að úttekt Flugmálastjórar á flugrekstrinum í september árið 2000 hafi tekið til gagna aftur í tímann svo sem farþegalista, flug- og vakttíma og hún staðfest óformlega skoðun gagna sem eftirlitsmaður hefði gert þremur dögum eftir slysið á hleðsluskráum, flugáætlunum og farþegalistum nokkurra flugferða. Þessi gögn hafi reynzt í lagi.
15. Að RNF hefði 17. ágúst 2000 ekki talið að neitt hefði komið fram við rannsókn slyssins sem benti til að gripa þyrfti til sértækra aðgerða.
16. Að engin flugatvik tengd flugrekstri LÍO hefðu komið fram á árunum 1995 til ágúst 2000 sem RNF hefði talið sig þurfa að rannsaka.
17. Að engin alvarleg flugatvik tengd félaginu hefðu komið upp fram að slysinu sem hefðu gefið tilefni til harkalegra aðgerða.
18. Allt bendi til þess að flugrekstur LÍO hafi i meginatriðum verið vel innan marka frá því í ársbyrjun og fram að slysinu. Hins vegar sé ljóst að rekstur TF-GTI hafi ekki verið tekinn sömu tökum og annar rekstur félagsins þann stutta tíma sem þessi flugvél var í rekstri. Jafnframt væri ljóst að brotalamir hefðu verið á rekstri félagsins daginn sem slysið varð.

Framangreint yfirlit sýnir að Flugmálastjórn hafði sitthvað við flugrekstur LÍO að athuga, en flugrekandinn lítt eða ekki bætt úr.

Hér má sérstaklega vekja athygli á að Flugmálastjórm hafði ellefu sinnum haft afskipti af rekstri félagsins frá janúar 1998 til 7. ágúst 2000, eða á um það bil $2\frac{1}{2}$ ári. Hnökrar voru á uppfærslu flughandbókar meðal annars um reglur sem luttu að flug- og vinnutímamörkum og hvíldartíma flugliða. Í því samhengi má minna á að flugmaður fór verulega fram úr heimiluðum flugvaktíma daginn sem slysið varð og nánar er lýst 10. kafla lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarmefndar. Í Greinargerð Flugmálastjórnar til samgönguráðherra vegna skýrslu Forwards og Taylors frá 4. október 2002 er tekið fram að reglur um 10 klst. hámarks flugvaktíma séu ekki eins ósveigjanlegar og virðast mætti við fyrstu sýn, þótt brot á vakttímareglum sé litið alvarlegum augum. Þótt flugmaður hafi farið rúmar 3 klst fram yfir heimilaðan flugvaktíma daginn sem slysið varð og þar með brotið reglur sé óliklegt að það teljist liklegur orsakavaldur slyssins, sbr. 2. og 8. kafla Greinargerðarinnar.

Af framangreindu yfirliti er svo að sjá sem skráningargögn hafi verið í lagi að mati eftirlitsmanns Flugmálastjórnar, sbr. 14. tl. hér að framan. Þetta kemur þó ekki heim og saman við það sem segir í Greinargerð flugmálastjórnar dags. 26. jan. 2005 þar sem tekið er fram að annmarkar hafi verið á ýmsum skjölum og uppfærslu þeirra (sbr. bls. 3). Þessu til áréttингar er bent á í bréfi flugmálastjóra til hinnar sérstöku rannsóknarnefndar dags. 26. janúar 2005, að veikleikinn í rekstri minni flugsélaga hefði um árabil verið, að uppfærsla á hvers konar skjölum, sem sé aetlað að tryggja gagnsæi og rekjanleika í rekstri, hafi ekki verið sem skyldi. Af hálfu Flugmálastjórnar hafi stöðugt verið unnið að því að bæta úr þessu ástandi. Þróustingi um úrbætur hafi ekki alltaf verið vel tekið, ýmsir talið Flugmálastjórm fara offari gegn þeim og stofnunina skort tilfinnanlega lagaleg úrræði til að framfylgja kröfum sínum.

Ljóst er að farþegarskrá var ekki haldin 7. ágúst 2000 svo sem lög mæla og eldsneytisskrá og oliuskrá var ekki lögð fyrir RNF við rannsókn slyssins, sbr. kafla 11.1.2.1 í lokaskýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar.

Nú er langliklegasta orsök slyssins að mati hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, að eldsneytisskortur hafi valdið því að hreyfill flugvélarinnar stöðvaðist og flugmaðurinn hafi ekki fylgzt með eldsneytismagni sem skyldi. Hann hafi ekki brugðizt rétt við þegar hreyfillinn stöðvaðist, þreyttur eftir langan og erilsaman vinnudag. Hér ber flugmaðurinn að sjálfsögðu ábyrgð, en aðhald og eftirlit flugrekandans er óhjákvæmilegt ef tryggja á fyllsta öryggi og því til enn frekari tryggingar gegnir Flugmálastjórm mikilvægu hlutverki.

Með þessu er því ekki haldið fram og á það lögð áherzla að framangreindir hnörkrar á eftirliti Flugmálastjórnar hafi átt einhvern þátt í slysinu. Þótt fyllsta eftirlit sé tryggt verður aldrei unnt að tryggja að flugrekandi eða flugmaður víki ekki frá reglum í einstökum tilfellum eins og gerðist 7. ágúst 2000. Á þetta er einungis bent til þess að tryggja framvegis fyllsta öryggi í flugi.

3.2 Um skort á lagalegum úrræðum.

Athygli vekur að Flugmálastjórn virðist ekki hafa sem skyldi fylgt eftir ábendingum og aðfinnslum í rekstri Leiguflugs Ísleifs Ottesen. Á því tímabili sem hér skiptir máli var svo mælt fyrir um úrræði Flugmálastjórnar í 86. gr. loftferðalaga nr. 34/1964 og hljóðar hún svo:

Nú brýtur leyfishafi [handhafi flugrekstrarleyfis] í hinni leyfðu starfsemi í mikilvægum atriðum lagaboð, skilyrði leyfis, önnur fyrirmæli um starfsemina, eða hann reynist ófær til að reka starfsemina, og er rétt að svipta hann leyfi.

Í nágildandi loftferðalögum nr. 60/1998 sem leystu hin fyrri af hólmni var svo mælt í 84. gr. áður en henni var breytt með lögum nr. 21/2002 og hljóðaði hún þá svo:

Briðti leyfishafi í mikilvægum atriðum lagaboð, önnur fyrirmæli um starfsemina, skilyrði leyfis eða hann reynist ófær um að reka starfsemina skal svipta hann leyfi..

Flugmálastjórn hefur talið sig skorta úrræði til að fylgja eftir aðgerðum og segir um þetta:

Sú staðreynd að margsinnis var með formlegum hætti farið fram á að tiltekin frávik væru leiðrétt, eins og kaflinn í flugrekstrarhandbók um flug-, vinnutímamörk og hvildartíma flugáhafna, bendir til þess að úrræði Flugmálastjórnar til að fylgja málum eftir hafi verið of takmörkuð. Eina úrræðið sem Flugmálastjórn hafði á þessum tíma til að knýja fram aðgerðir var að svipta flugrekendann flugrekendaskírteinu og stöðva þannig reksturinn. Með tilliti til þess að hann hafði sannarlega undir höndum reglugerðina um flug-, vinnutímamörk og hvildartíma flugáhafna, þó að hún hefði ekki verið fierð í flugrekstrarhandbókina, er vafasamt að réttlætanlegt og fært hefði verið að stöðva reksturinn. Slikt teldust varla góðir stjórnsýsluhættir miðað við eðli frávika. Þessi skortur á úrræðum Flugmálastjórnar var síðan viðurkenndur í reynd með breytingum á 28. gr., 86. gr. svo og 136. gr. laga um loftferðir árið 2002. Með þessum breytingum fær Flugmálastjórn Íslands mun viðtækari heimildir til að afla upplýsinga og fylgja málum eftir en hún hafði áður. (Minnisblað dags. 25. jan. 2005, fylgiskjal C, bls. 2).

Niðurstaða Flugmálastjórnar verður þá þessi:

Ef til vill má segja, eins og kemur fram á bls. 131 í skýrslu hinnar sérstöku rannsóknarnefndar, að eftirlit Flugmálastjórnar hafi ekki verið nægjanlega virkt. Það er þá fyrst og fremst vegna þess að ekki voru fyrir hendi nauðsynleg þvingunarúrræði til að framfylgja eftirliti með rekstri flugrekenda á Íslandi. (Minnisblað dags. 25. jan. 2005, fylgiskjal C, bls. 2 ; feitletrað þar).

Af framangreindum texta er ljóst, að Flugmálastjórn hefur talið sig skorta heimildir til að svipta flugrekanda flugrekendaskírteininu vegna hnökra á færslu upplýsinga í flugrekstrarhandbók, enda hafi flugrekandi haft aðgang að nauðsynlegum upplýsingum eins og nánar greinir í framangreindum texta. Það hefðu varla talizt góðir stjórnsýsluhættir að láta slika ágalla valda leyfissviptingu. Hún hafi einungis verið heimil samkvæmt þágildandi lögum þegar alvarlegir misbrestir hefðu verið á rekstri viðkomandi flugrekanda.

Þetta má ef til vill til sanns vegar færa, en samkvæmt framangreindu ysírliti hefur þetta ekki verið það eina sem ábótavant var í rekstrinum, þótt i greinargerð Flugmálastjórnar sé nokkuð slegið úr og í.

Framangreind ákvæði loftferðalaga eru nokkuð afdráttarlaus en þó er augljóst að minna mátti á þau, jafnvel hota að beita þeim, þótt jafnframt væri gætt meðalhófs, jafnræðis og andmælaréttar, sbr. stjórnsýslulög nr. 73/1993, en framangreindar reglur voru almennt viðurkenndar fyrir gildistöku stjórnsýslulaganna. Hér verður sérstaklega að hafa í huga að flugþryggi hlýtur alltaf að vega þyngst þegar valdheimildir Flugmálastjórnar til að fylgja eftir athugasemdum sinum eru metnar gagnvart hagsmunum og réttindum flugrekenda.

Með lögum nr. 21/2002 voru meðal annars gerðar breytingar á 28. gr., 84. gr. og 136. gr. loftferðalaga, þar sem nánar er mælt fyrir um úrræði Flugmálastjórnar til að fylgja eftir kröfum um úrbætur. Þau ákvæði eru vissulega til bóta og styrkja stöðu Flugmálastjórnar til eftirlits og aðhalðs, en skipta ekki málí þegar meta á úrræði Flugmálastjórnar fyrir gildistöku laganna og því er ekki ástæða til að fjalla frekar um þau.

4.0 Niðurlag.

Hér hefur það ekki verið vefengt að lögboðin gögn til skráningar og útgáfu lofhæfiskírteini hafi legið fyrir, heldur einungis að tilefni hafi verið til að skoða þau af meiri gagnrýni en gert var. Flugmálastjórn bar engin skylda til að skrá flugvélina

samkvæmt framlögðum gögnum án nokkurra tafa eins og haldið hefur verið fram. Hún gat með visan til rannsóknarreglunnar í 10. gr. stjórnsýslulaga tekið sér hæfilegan frest til að kanna gögnin betur og óska viðbótarupplýsinga.

Sama á við útgáfu lofhæfiskírteinis, þar sem enn ríkari ástæður voru til að fara í saumana á framlögðum gögnum. Því er hvergi haldið fram að "aldrei" hefði átt að gefa út lofhæfiskírteini, enda opin leið til úrbóta.

Þótt beðið hefði verið um viðbótargögn og nánari upplýsingar var engan veginn verið að draga í efa hæfni manna. Þetta er alvanalegt við hvers konar umsóknir og leyfisveitingar ef tilefni gefst.

Skortur á lagaheimildum hefur verið tilgreindur sem helzta ástæða þess að kröfum á hendur Leiguflugs Ísleifs Ottesen ehf. um úrbætur var ekki fylgt fastar eftir en raun ber vitni. Á þetta fellst hin sérstaka rannsóknarnefnd ekki þótt nú hafi heimildir Flugmálastjórmar til aðhalds verið gerðar skýrari. Flugmálastjórn hafði heimildir til að stöðva rekstur og vel mátti minna á þær, jafnvel setja úrslitakosti ef ekki yrði úr bætt. Flugrekendur hafa vissulega lögvarða rekstrarhagsmuni með stoð í stjórnarskrárvernduðu atvinnufrelsi og atvinnuréttindum. En því frelsi má setja takmörk í þágu flugöryggis og í því ljósi verður að skoða valdheimildir Flugmálastjórmar sem hljóta að vega þyngra en framangreindir hagsmunir flugrekenda, eins og fyrr er tekið fram.

Hin sérstaka rannsóknarnefnd telur athugasemdir Flugmálastjórnar við lokadrög skýrslu sinnar, þar sem fjallað er um skráningu flugvélarinnar TF-GTI og útgáfu lofhæfiskírteini ekki gefa tilefni til að endurskoða kafla 3-5 í drögum að lokaskýrslu. Sama á við það sem segir í athugasemdum Flugmálastjórnar um eftirlit með Leiguflugi Ísleifs Ottesen ehf. Það gefur að mati hinnar sérstöku rannsóknarnefndar ekki tilefni til að endurskoða kafla 11 í drögum að lokaskýrslu sinnar.

Júní/Júlí 2005

Sigurður Lindal
Sigurður Lindal
formaður.

Søren Flemsted

Kjartan Norðahl
Kjartan Norðahl

Ronald L. Schleede
Ronald L. Schleede

Framlag Birgers Andreasar Bull til sérstöku rannsóknarnefndarinnar var einkum varðandi eldsneytisútreikninga og rannsókn á hugsanlegum eldsneytisskorti. Hann lauk skýrslu sinni 10. ágúst 2003.